

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

19. februar 2016

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2013-2014

Mødeperioden fra den 10. til 13. juni 2013

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 253 E af 3.9.2013.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 11. juni 2013

2016/C 065/01	Europa-Parlamentets beslutning af 11. juni 2013 om en ny dagsorden for den europæiske forbrugerpolitik (2012/2133(INI))	2
2016/C 065/02	Europa-Parlamentets beslutning af 11. juni 2013 om forbedret adgang til domstolene: retshjælp i forbindelse med grænseoverskridende civil- og handelsretlige tvister (2012/2101(INI))	12
2016/C 065/03	Europa-Parlamentets beslutning af 11. juni 2013 om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge: henstillinger om foranstaltninger og initiativer (interimsbetænkning) (2012/2117(INI))	16
2016/C 065/04	Europa-Parlamentets beslutning af 11. juni 2013 om socialt boligbyggeri i Den Europæiske Union (2012/2293(INI))	40
2016/C 065/05	Europa-Parlamentets beslutning af 11. juni 2013 om kvinders uddannelses- og erhvervsrelateret mobilitet i EU (2013/2009(INI))	55
2016/C 065/06	Europa-Parlamentets beslutning af 11. juni 2013 om en strategi for en europæisk elektronisk bompengtjeneste og et mærkatsystem til lette private køretøjer i Europa (2012/2296(INI))	63

Onsdag den 12. juni 2013

2016/C 065/07	Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2013 om meddelelse fra Kommissionen om sociale investeringer i vækst og samhørighed, herunder gennem anvendelse af Den Europæiske Socialfond 2014-2020 (2013/2607(RSP))	68
2016/C 065/08	Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2013 om regionalpolitikken som en del af en bredere statsstøtteordning (2013/2104(INI))	79
2016/C 065/09	Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2013 om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik (2012/2306(INI))	86
2016/C 065/10	Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2013 om styrkelse af europæisk demokrati i den fremtidige ØMU (2013/2672(RSP))	96
2016/C 065/11	Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2013 om forberedelserne til Det Europæiske Råds møde (27.-28. juni 2013) — EU's indsats til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden (2013/2673(RSP)) . .	98
2016/C 065/12	Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2013 om dødvandet i forbindelse med revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001 (2013/2637(RSP))	102

Torsdag den 13. juni 2013

2016/C 065/13	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om presse- og mediefrihed i verden (2011/2081(INI))	105
2016/C 065/14	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om finansielle tjenester: manglende fremskridt i Rådet og forsinket vedtagelse af forslag i Kommissionen (2013/2658(RSP))	112
2016/C 065/15	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om situationen i Tyrkiet (2013/2664(RSP))	117
2016/C 065/16	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om EU's rolle i fremme af et bredere transatlantisk partnerskab (2012/2287(INI))	120
2016/C 065/17	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om genopbygning og demokratisering af Mali (2013/2587(RSP))	127
2016/C 065/18	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om forhandlingerne vedrørende en samarbejdsaftale mellem EU og Afghanistan om partnerskab og udvikling (2013/2665(RSP))	133
2016/C 065/19	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om årtusindudviklingsmålene — fastlæggelse af rammen for tiden efter 2015 (2012/2289(INI))	136
2016/C 065/20	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om retsstatsforholdene i Rusland (2013/2667(RSP))	150
2016/C 065/21	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om Aserbajdsjan: sagen om Ilgar Mammadov (2013/2668(RSP))	154
2016/C 065/22	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om rohingya-muslimernes situation (2013/2669 (RSP))	157

HENSTILLINGER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 11. juni 2013

2016/C 065/23	Europa-Parlamentets henstilling af 11. juni 2013 til Rådet om FN's Generalforsamlings 68. samling (2013/2034(INI))	162
---------------	--	-----

Torsdag den 13. juni 2013

2016/C 065/24	Europa-Parlamentets henstilling af 13. juni 2013 til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og næstformand i Kommissionen, til Rådet og til Kommissionen om revisionen i 2013 af EU-Udenrigstjenestens organisation og funktionsmåde (2012/2253(INI))	168
2016/C 065/25	Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 13. juni 2013 om udkast til EU-retningslinjer om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed (2013/2082(INI))	174

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 11. juni 2013

2016/C 065/26	Europa-Parlamentets afgørelse af 11. juni 2013 om anmodning om ophævelse af Jacek Olgierd Kurskis immunitet (2013/2019(IMM))	180
2016/C 065/27	Europa-Parlamentets afgørelse af 11. juni 2013 om anmodning om ophævelse af Małgorzata Handzliks immunitet (2012/2238(IMM))	181
2016/C 065/28	Europa-Parlamentets afgørelse af 11. juni 2013 om anmodning om ophævelse af Alexander Alvaros immunitet (2013/2106(IMM))	182

Onsdag den 12. juni 2013

2016/C 065/29	Europa-Parlamentets afgørelse af 12. juni 2013 om de stående udvalgs medlemstal (2013/2671(RSO))	184
---------------	--	-----

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 11. juni 2013

2016/C 065/30	P7_TA(2013)0235 En langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande — 1 ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande (COM(2012)0021 — C7-0042/2012 — 2012/0013(COD)) P7_TC1-COD(2012)0013 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande	185
---------------	--	-----

2016/C 065/31	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. juni 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (06353/1/2013 — C7-0142/2013 — 2011/0137(COD)) 190
2016/C 065/32	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. juni 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevarer bestemt til spædbørn og småbørn, fødevarer til særlige medicinske formål og kosterstatning til vægtkontrol og om ophævelse af Rådets direktiv 92/52/EØF, Kommissionens direktiv 96/8/EF, 1999/21/EF, 2006/125/EF og 2006/141/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 41/2009 og (EF) nr. 953/2009 (05394/1/2013 — C7-0133/2013 — 2011/0156(COD)) . . . 191
2016/C 065/33	<p>P7_TA(2013)0243</p> <p>Minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (elektromagnetiske felter) ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (elektromagnetiske felter) (20. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (COM(2011)0348 — C7-0191/2011 — 2011/0152(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0152</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (elektromagnetiske felter) (20. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) og om ophævelse af direktiv 2004/40/EF 192</p>
2016/C 065/34	<p>P7_TA(2013)0244</p> <p>En langsigtet plan for torskbestande og for fiskeri efter disse bestande — 2 ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskbestande og for fiskeri efter disse bestande (COM(2012)0498 — C7-0290/2012 — 2012/0236(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0236</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskbestande og for fiskeri efter disse bestande 193</p>
Onsdag den 12. juni 2013	
2016/C 065/35	Europa-Parlamentets afgørelse af 12. juni 2013 om godkendelse af udnævnelsen af Neven Mates til medlem af Kommissionen (2013/0806(NLE)) 199
2016/C 065/36	Europa-Parlamentets afgørelse af 12. juni 2013 om den foreslåede udnævnelse af Neven Mates til medlem af Revisionsretten (C7-0106/2013 — 2013/0804(NLE)) 199
2016/C 065/37	Europa-Parlamentets afgørelse af 12. juni 2013 om den foreslåede udnævnelse af George Pufan til medlem af Revisionsretten (C7-0115/2013 — 2013/0805(NLE)) 200

2016/C 065/38	P7_TA(2013)0253	
	Ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (COM(2012)0332 — C7-0158/2012 — 2012/0162(COD))	
	P7_TC1-COD(2012)0162	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri	200
2016/C 065/39	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdning) (14654/2/2012 — C7-0165/2013 — 2008/0244(COD))	208
2016/C 065/40	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (15605/3/2012 — C7-0164/2013 — 2008/0243(COD))	209
2016/C 065/41	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelsesstatus (omarbejdning) (08260/2/2013 — C7-0163/2013 — 2009/0165(COD))	210
2016/C 065/42	Europa-Parlamentets ændringer af 12. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (COM(2012)0617 — C7-0358/2012 — 2012/0295(COD))	212
2016/C 065/43	P7_TA(2013)0258	
	Oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. [.../...] (om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs) og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (omarbejdning) (COM(2012)0254 — C7-0148/2012 — 2008/0242(COD))	
	P7_TC1-COD(2008)0242	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed	246

2016/C 065/44	<p>P7_TA(2013)0259</p> <p>Midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 for at fastsætte fælles regler for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder (COM(2011)0560 — C7-0248/2011 — 2011/0242(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0242</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 for at fastsætte fælles regler for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder 247</p>
2016/C 065/45	<p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om udkast til Rådets forordning om indførelse af en evalueringsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne (10273/2013 — C7-0160/2013 — 2010/0312(NLE)) 249</p>
2016/C 065/46	<p>P7_TA(2013)0261</p> <p>Årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer (COM(2011)0684 — C7-0393/2011 — 2011/0308(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0308</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF . . . 250</p>
2016/C 065/47	<p>P7_TA(2013)0262</p> <p>Gennemsigthedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigthedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og af Kommissionens direktiv 2007/14/EF (COM(2011)0683 — C7-0380/2011 — 2011/0307 (COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0307</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigthedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF 251</p>

2016/C 065/48	P7_TA(2013)0263	Tilpasningssats for direkte betalinger som fastsat i forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår kalenderåret 2013 ***I	
		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en tilpasningssats for direkte betalinger som fastsat i forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår kalenderåret 2013 (COM(2013)0159 — C7-0079/2013 — 2013/0087(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0087	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om fastlæggelse af en tilpasningssats for direkte betalinger som fastsat i forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår kalenderåret 2013	252
2016/C 065/49	P7_TA(2013)0264	Ændring af Schengengrænsekodeksen og konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen ***I	
		Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) og konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen (COM(2011)0118 — C7-0070/2011 — 2011/0051(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0051	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks), konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen, Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 og (EF) nr. 539/2001 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 og (EF) nr. 810/2009	255
2016/C 065/50		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om udkast til Det Europæiske Råds afgørelse om Europa-Parlamentets sammensætning (00110/2013 — C7-0166/2013 — 2013/0900(NLE))	256
		Torsdag den 13. juni 2013	
2016/C 065/51		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. juni 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den foreløbige aftale med henblik på en økonomisk partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Centralafrika på den anden side (14757/2012 — C7-0369/2012 — 2008/0139(NLE))	257
2016/C 065/52		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. juni 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 (16894/2011 — C7-0469/2011 — 2011/0207(NLE)) .	257
2016/C 065/53	P7_TA(2013)0275	Videreanvendelse af den offentlige sektors informationer ***I	
		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (COM(2011)0877 — C7-0502/2011 — 2011/0430(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0430	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer	258

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet **■** eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2013-2014

Mødeperioden fra den 10. til 13. juni 2013

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 253 E af 3.9.2013.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 11. juni 2013

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2013)0239

En ny dagsorden for den europæiske forbrugerpolitik

Europa-Parlamentets beslutning af 11. juni 2013 om en ny dagsorden for den europæiske forbrugerpolitik (2012/2133(INI))

(2016/C 065/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som indarbejdet i traktaterne ved artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), navnlig til artikel 38, som fastsætter, at der skal sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i alle Unionens politikker,
- der henviser til artikel 26 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som fastsætter, at »det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaterne«,
- der henviser til artikel 3, stk. 3, i TEU, som forpligter EU til at arbejde for »en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne, hvor der tilstræbes fuld beskæftigelse og sociale fremskridt, og et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten«,
- der henviser til artikel 9 i TEUF, der fastsætter, at »ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tager Unionen hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse samt et højt niveau for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed«,
- der henviser til artikel 11 i TEUF, hvorefter »miljøbeskyttelseskrav skal integreres i udformningen og gennemførelsen af Unionens politikker og aktioner, især med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling«,
- der henviser til artikel 12 i TEUF, som fastsætter, at »forbrugerbeskyttelseshensyn inddrages ved udformningen og gennemførelsen af andre af Unionens politikker og aktiviteter«,
- der henviser til artikel 14, 114, stk. 3, og 169 i TEUF og protokol nr. 26 hertil om tjenesteydelser af almen (økonomisk) interesse,
- der henviser til artikel 169, stk. 1, i TEUF, som fastsætter, at »for at fremme forbrugernes interesser og sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau bidrager Unionen til at beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser og til at fremme deres ret til oplysning og uddannelse og til at organisere sig for at beskytte deres interesser«,

Tirsdag den 11. juni 2013

- der henviser til Rådets henstilling 98/560/EF af 24. september 1998 om udvikling af den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og informationstjenester gennem fremme af nationale rammer, der tager sigte på at opnå en sammenlignelig og effektiv beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed ⁽¹⁾,
- der henviser til rapporten om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (»forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde«) (COM(2009)0336),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1926/2006/EF af 18. december 2006 om oprettelse af et EF-handlingsprogram inden for forbrugerpolitik (2007-2013) ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/952/EF af 20. december 2006 om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed og om berigtigelsesretten i forbindelse med den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg med titlen »EU's strategi for forbrugerpolitikken 2007-2013 — Stærke forbrugere, højere forbrugervelfærd og effektiv forbrugerbeskyttelse« og til Parlamentets beslutning af 20. maj 2008 om EU's strategi for forbrugerpolitikken 2007-2013 ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter ⁽⁷⁾, der sigter mod at skabe et overordnet sæt regler og principper vedrørende akkreditering og markedsovervågning,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF af 18. juni 2009 om sikkerhedskrav til legetøj (legetøjssikkerhedsdirektivet) ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens henstilling af 29. juni 2009 om foranstaltninger til fremme af det indre marked og Kommissionens henstilling af 12. juli 2004 om gennemførelsen i national ret af direktiver af betydning for det indre marked ⁽⁹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juli 2009 om håndhævelse af forbrugerlovgivningen (COM(2009) 0330) og Kommissionens rapport af 2. juli 2009 om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (»forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde«) (COM(2009)0336),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. juli 2009 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en harmoniseret metode til klassificering og indberetning af klager og forespørgsler fra forbrugere (COM(2009)0346) og til det ledsagende udkast til Kommissionens henstilling (SEC(2009) 0949),

⁽¹⁾ EFT L 270 af 7.10.1998, s. 48.

⁽²⁾ EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 404 af 30.12.2006, s. 39.

⁽⁴⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 72.

⁽⁵⁾ EUT L 332 af 18.12.2007, s. 27.

⁽⁶⁾ EUT C 279 E af 19.11.2009, s. 17.

⁽⁷⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.

⁽⁸⁾ EUT L 170 af 30.6.2009, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 98 af 16.4.2005, s. 47.

Tirsdag den 11. juni 2013

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet med titlen »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til sin beslutning af 9. marts 2010 om forbrugerbeskyttelse ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester ⁽²⁾),
- der henviser til professor Mario Montis rapport af 9. maj 2010 til Kommissionen om en ny strategi for det indre marked,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om realisering af et indre marked for forbrugere og borgere ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. september 2010 om endelig gennemførelse af det indre marked for e-handel ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2010 om den finansielle, økonomiske og sociale krise: henstillinger vedrørende foranstaltninger og initiativer, der bør træffes (midtvejsbetænkning) ⁽⁵⁾,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 22. oktober 2010 med titlen »Making markets work for consumers« (fjerde udgave af resultattavlen for forbrugermarkederne) (SEC(2010)1257),
- der henviser til rapporten af 27. oktober 2010 med titlen »Rapport om unionsborgerskab 2010: Afskaffelse af hindringerne for unionsborgernes rettigheder« (COM(2010)0603),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 4. marts 2011 med titlen »Consumers at home in the single market« (femte udgave af resultattavlen for forbrugermarkederne) (SEC(2011)0299),
- der henviser til årsberetningen for 2010 for Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre, som blev offentliggjort af Den Europæiske Unions Publikationskontor i 2011,
- der henviser til sin holdning af 23. juni 2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerrettigheder ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2011 om et mere effektivt og fair detailmarked ⁽⁷⁾,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene fra oktober 2011 med titlen »Making markets work for consumers« (sjette udgave af resultattavlen for forbrugermarkederne) (SEC(2011)1271),
- der henviser til »Krakowerklæringen« fra det første forum for det indre marked, der blev afholdt den 3.—4. oktober 2011 i Krakow (Polen),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 19. oktober 2011 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten (COM(2011)0665),
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2012 om passagerrettigheder inden for samtlige transportformer ⁽⁸⁾ og af 25. oktober 2011 om mobilitet og integrering af personer med handicap og den europæiske handicapstrategi for 2010-2020 ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. marts 2012 om flypassagerers etablerede rettigheder — virkemåde og anvendelse ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 84.

⁽⁴⁾ EUT C 50 E af 21.2.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 19.

⁽⁶⁾ EUT C 390 E af 18.12.2012, s. 145.

⁽⁷⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 9.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0371.

⁽⁹⁾ EUT C 131 E af 8.5.2013, s. 9.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0099.

Tirsdag den 11. juni 2013

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 9. november 2011 om et forbrugerprogram 2014-2020 (COM(2011)0707) og de dertil forbundne dokumenter (SEC(2011)1320 og SEC(2011)1321),
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om en ny forbrugerpolitisk strategi ⁽²⁾,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 19. december 2011 til Europa-Parlamentet og Rådet om »En europæisk vision for passagerer: Meddelelse om passagerrettigheder inden for samtlige transportformer« (COM(2011)0898),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. januar 2012 med titlen »En sammenhængende ramme til styrkelse af tilliden til det digitale indre marked for e-handel og onlinetjenester« (COM(2011)0942),
- der henviser til forslag af 25. januar 2012 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse) (COM(2012)0011),
- der henviser til sin beslutning af 2. februar 2012 om en sammenhængende EU-strategi for kollektive retsmidler ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. april 2012 om en strategi for offentlige e-indkøb (COM(2012)0179),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. maj 2012 med titlen »Europæisk strategi for et bedre internet for børn« (COM(2012)0196),
- der henviser til sin beslutning af 22. maj 2012 om en strategi for styrkelse af sårbare forbrugeres rettigheder ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. maj 2012 om resultattavlen for det indre marked ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 22. maj 2012 med titlen »En europæisk forbrugerdagsorden — Øget tillid og vækst« (COM(2012)0225),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 29. maj 2012 med titlen »Consumer Conditions Scoreboard — Consumers at home in the single market« (syvende udgave af resultattavlen for forbrugermarkederne) (SWD(2012)0165),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 7. december 2012 med titlen »Making markets work for consumers« (ottende udgave af resultattavlen for forbrugermarkederne) (SWD(2012)0432),
- der henviser til forslag af 4. juni 2012 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked (COM(2012)0238),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 19. juli 2012 om forbedret viden som middel til at styrke forbrugernes indflydelse 2012-2014 (Knowledge-enhancing aspects of consumer empowerment 2012-2014) (SWD(2012)0235),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2012 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Akten for det indre marked II — Sammen om fornyet vækst« (COM(2012)0573),
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2012 om fuldførelse af det digitale indre marked ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0491.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0021.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0209.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0211.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0468.

Tirsdag den 11. juni 2013

- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »En europæisk forbrugerdagsorden — Øget tillid og vækst« (COM(2012)0225),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0163/2013),
- A. der henviser til, at fremme og beskyttelse af forbrugerne og deres rettigheder er grundlæggende værdier for EU;
- B. der henviser til den væsentlige rolle, som forbrugerne spiller for økonomien, idet forbruget er en af de største drivkræfter bag væksten i Unionen;
- C. der henviser til, at EU-borgerne spiller en afgørende rolle for opfyldelsen af Europa 2020-målene for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, og at forbrugernes rolle følgelig bør anerkendes som en del af EU's økonomiske politik;
- D. der henviser til, at Unionen har som mål at opnå et højt niveau af forbrugerbevidsthed, -indflydelse og -beskyttelse samt den rette balance med hensyn til konkurrenceevnen for Unionens virksomheder og økonomier, navnlig ved at beskytte forbrugernes sundhed og sikkerhed samt økonomiske interesser, og fremme deres ret til oplysning og uddannelse og deres ret til at organisere sig;
- E. der henviser til, at forbrugerne ikke udgør én homogen gruppe, og at det er nødvendigt at behandle de deraf følgende variabler i den europæiske forbrugerdagsorden, idet der er væsentlige forskelle mellem forbrugerne, for så vidt angår deres forbrugerkompetencer, kendskab til lovgivningen, gennemslagskraft og villighed til at indgive klage; der henviser til, at det er nødvendigt at tage højde for ikke-forskelsbehandling og tilgængelighed i forbindelse med gennemførelsen af den europæiske forbrugerdagsorden;
- F. der henviser til, at det er nødvendigt at øge forbrugernes tillid, herunder deres tillid til markedet, og viden om deres rettigheder, med særligt fokus på grupper af sårbare forbrugere såsom børn, ældre og andre forbrugere i udsatte situationer; der i denne forbindelse henviser til, at det er af afgørende betydning at tilbyde forbrugerne i Unionen bedre beskyttelse over for varer og tjenester, der kan være til fare for deres sundhed eller sikkerhed;
- G. der henviser til, at »behørig og passende oplysninger« betyder, at oplysningerne er lettilgængelige, gennemsigtige, sammenlignelige og ikke vildledende;
- H. der henviser til, at opnåelsen af et velfungerende indre marked er i overensstemmelse med Lissabonstrategiens målsætninger om vækst og beskæftigelse med henblik på at tjene EU's 500 millioner forbrugere;
- I. der henviser til, at e-handel er yderst anvendelig for alle forbrugere på grund af dens betydelige grænseoverskridende potentiale, som giver forbrugerne mulighed for fuldt ud at udnytte det indre marked; der henviser til, at e-handel desuden — som et middel til at skabe inklusion — er yderst anvendelig for forbrugere med handicap, bevægelseshæmmede forbrugere og forbrugere i landdistrikter med geografiske begrænsninger;
- J. der henviser til, at usikkerheden omkring forbrugernes rettigheder i forbindelse med handel på tværs af grænserne undergraver fordelene ved markedsintegration;
- K. der henviser til, at udviklingen af e-handelen er aftaget på grund af den it-kløft, der fortsat findes blandt EU-borgerne, navnlig blandt de ældre; der henviser til, at de fleste offentlige og private websteder fortsat er utilgængelige for personer med handicap eller begrænsede it-færdigheder;
- L. der henviser til, at opsplitningen af det indre marked udgør en trussel mod forbrugernes rettigheder; der henviser til, at visse websteder ikke er passende for grænseoverskridende købere og forbrugere; der henviser til, at direktivet om alternativ tvistbilæggelse (ATB) og forordningen om onlinetvistbilæggelse (OTB) snart vil træde i kraft og give forbrugerne nyttige redskaber, navnlig i forbindelse med handel på tværs af grænserne; der henviser til, at passende mekanismer til effektive kollektive foranstaltninger bør overvejes nøje;

Tirsdag den 11. juni 2013

- M. der henviser til, at den nylige finanskriser har understreget det store behov, der er, for at beskytte og oplyse forbrugerne i forbindelse med finansielle tjenesteydelser og bankydelser, eftersom sådanne produkter kan have en direkte virkning på deres generelle velfærd, samt behovet for uafhængig rådgivning af forbrugerne;
- N. der henviser til, at den europæiske forbrugerdagsorden fastsætter foranstaltninger til integration af Unionens forbrugerpolitik, som er udformet med henblik på opfyldelse af Europa 2020-målene;
- O. der henviser til, at den aktuelle økonomiske krise også i betydelig grad påvirker forbrugernes købekraft på det indre marked, navnlig købekraften hos forbrugere, der som følge af deres sociale eller økonomiske vilkår befinder sig i udsatte situationer; der følgelig henviser til, at forbrugernes rettigheder bør anerkendes i nødvendigt omfang;
- P. der henviser til, at det indre marked giver Unionens forbrugere adgang til en bred vifte af varer og tjenesteydelser af høj kvalitet til konkurrencedygtige priser; der henviser til, at fremstillingen af miljøvenlige varer og leveringen af miljøvenlige tjenesteydelser fremmer et ansvarligt forbrug og dermed en bæredygtig udvikling, beskæftigelse og økonomisk vækst; der henviser til, at Kommissionen bør behandle og undersøge nye former for forbrug såsom fælles forbrug;
- Q. der henviser til, at de nødvendige tilpasninger med hensyn til såvel fødevarer sikkerhed som sikkerheden ved andre basale forbrugsvarer skal foretages i takt med de tekniske og videnskabelige fremskridt;
- R. der henviser til, at forbrugerorganisationernes rolle bør styrkes på alle områder, idet der træffes de nødvendige retlige og økonomiske foranstaltninger, og at de skal støttes med kapacitetsopbygning; der henviser til, at forbrugerorganisationerne spiller en unik rolle med hensyn til at sikre tilliden til og udviklingen af det indre marked;
- S. der henviser til, at passagerer ikke oplyses tilstrækkeligt om deres rettigheder eller om, hvilket serviceniveau de med rette kan forvente, samt at det ofte er forbundet med vanskeligheder at indgive passagerklager og afvikle sådanne klagesager; der henviser til, at der er behov for retningslinjer for at lette anvendelsen af de forskellige forordninger om passagerrettigheder inden for samtlige transportformer; der henviser til, at Kommissionen i forbindelse med sin kommende revision af pakkerejsedirektivet er nødt til at gennemføre en tilbunds gående undersøgelse af, hvorledes e-handelen og det digitale marked påvirker forbrugeradfærden inden for den europæiske turistbranche;
- T. der henviser til, at den gældende EU-lovgivning giver grundlæggende beskyttelse for passagerer inden for samtlige transportformer, men at anvendelsen, overvågningen og håndhævelsen af passagerrettighederne ikke sikres behørigt inden for alle transportformer eller overalt i Unionen, hvilket hæmmer den frie bevægelighed inden for det indre marked, eftersom det påvirker borgernes tillid i forbindelse med rejser og undergraver den fair konkurrence mellem transportselskaberne;
- U. der henviser til, at passagererne er nødt til at kunne skelne klart mellem obligatoriske driftsudgifter, der er inkluderet i billetprisen, og valgfri reservérbare muligheder i forbindelse med edb-reservationssystemer, hvilket er omfattet af forordning (EF) 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (omarbejdning) ⁽¹⁾, idet dette vil øge prisgennemsigtigheden for forbrugere, der reserverer billetter over internettet;
- V. der henviser til, at de fire hovedmål, der fastsættes i Kommissionens meddelelse om en europæisk forbrugerdagsorden er: 1) styrkelse af forbrugersikkerheden, 2) forbedret viden, 3) styrkelse af håndhævelsen og sikring af klageadgangen og 4) tilpasning af rettigheder og vigtige politikker til de økonomiske og samfundsmæssige ændringer; der henviser til, at Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter bør lette en hurtig og effektiv gennemførelse af forbrugerbeskyttelseslovgivningen;

⁽¹⁾ EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3.

Tirsdag den 11. juni 2013

- W. der henviser til, at Unionen har fastsat mål for reducere af CO₂-emissioner med henblik på at nå 2020-målene og sikre, at størstedelen af energiforsyningen kommer fra vedvarende energikilder senest i 2050;
- X. der henviser til, at de forslag, der udarbejdes, er nødt til at være i overensstemmelse med de fire hovedmål;

Fremme af bevidsthed, viden, sikkerhed og forbrugerrettigheder

1. glæder sig over den europæiske forbrugerdagsordens holistiske tilgang og navnlig over, at dagsordenen omfatter næsten alle de politiske områder, der er vigtige for forbrugerne, og dermed sender et stærkt signal om at fremme den rolle og betydning, som forbrugersikkerheden og -rettighederne spiller på det indre marked, samt om at styrke forbrugerorganisationerne; understreger imidlertid, at dette ligeledes skal afspejles i Kommissionens lovgivningsmæssige og øvrige forslag;
2. glæder sig over, at Kommissionen er villig til at samarbejde med erhvervsdrivende og mellemmand for at fremme initiativer vedrørende virksomheders sociale ansvar, der fremmer forbrugersikkerheden; bemærker, at Kommissionen bør være i løbende dialog med den private sektor, således at initiativerne accepteres og anvendes i praksis;
3. anmoder om, at forbrugerne skal kunne udøve deres rettigheder på en let og effektiv måde inden for basisområder såsom fødevarer, sundhed, energi, finansielle tjenesteydelser og e-tjenesteydelser, adgang til bredbånd, databeskyttelse, transport og telekommunikation;
4. opfordrer Kommissionen til at arbejde tæt sammen med de nationale regeringer, når EU-kampagnen til at øge kendskabet til forbrugerrettigheder og -interesser iværksættes; understreger, at det, for at kampagnen skal være vellykket, er vigtigt, at det ikke blot er den offentlige sektor og forbrugerbeskyttelsesorganisationer, der inddrages i processen, men at også den private sektor inddrages heri;
5. mener, at det er nødvendigt at fremme e-platformer som »European Enterprise Support Network« og webstedet »Dit Europa«, der bidrager til at udvikle det indre marked og tilvejebringer vigtige oplysninger til forbrugere og SMV'er;
6. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til, hvordan borgernes kendskab til finanssektoren kan øges, således at de har de nødvendige oplysninger, inden de beslutter sig for at optage et lån; mener, at der bør lægges særlig vægt på den yngre generation samt på at øge samfundets kendskab til kortfristede lån;
7. understreger, at oplysning af forbrugerne nedsætter deres risiko i forbindelse med farlige eller forfalskede produkter, finansielle spekulationsprodukter og vildledende reklame; er af den opfattelse, at oplysning (herunder finansiell oplysning) af forbrugerne og styrkelse af forbrugernes indflydelse skal være livslang og bør begynde i skolen; fremhæver, at det er nødvendigt at undgå meget store informationsmængder og i stedet imødegå manglende viden og forbedre oplysningen af forbrugerne gennem pålidelige, klare, sammenlignelige og målrettede oplysninger;
8. understreger, at det, for at forbrugerne kan nyde deres rettigheder fuldt ud, er nødvendigt at huske på virksomhedernes rolle og oplysningen af dem; mener, at det for at opnå en fuld gennemførelse af den eksisterende forbrugerbeskyttelseslovgivning er afgørende, at virksomhederne har et godt kendskab til forbrugernes rettigheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger i denne henseende og i den forbindelse fokusere på små og mellemstore virksomheder;
9. understreger, at forbrugerne ifølge forskellige undersøgelser på lang sigt er bekymrede over mulige kvalitetsmæssige forskelle mellem varer af samme mærke og ens emballage, som forhandles på det indre marked; finder, at forbrugerne i de forskellige medlemsstater ikke har adgang til samme kvalitetsniveau, når de køber varer af samme mærke og i ens emballage på det indre marked; understreger, at enhver form for forskelsbehandling af forbrugerne er uacceptabel;
10. opfordrer Kommissionen til at foretage en meningsfuld undersøgelse af dette problem, således at det er muligt at vurdere, hvorvidt der er behov for at justere den gældende EU-lovgivning; opfordrer Kommissionen til at underrette Europa-Parlamentet og forbrugerne om resultaterne af undersøgelsen;

Tirsdag den 11. juni 2013

11. opfordrer Kommissionen til at fastsætte ensartede, aktualiserede normer, der garanterer produktsikkerheden og produkternes ægthed; håber under alle omstændigheder, at forslaget til ændring af direktiv 2001/95/EF om produktsikkerhed i almindelighed vil sikre et højt sikkerhedsniveau for forbrugsvarer;
12. bifalder Kommissionens forslag om at indføre retlige rammer for produktsikkerhed; fremhæver i den forbindelse betydningen af en effektiv markedsovervågning, idet der fortsat findes produkter med sikkerhedsmangler, herunder CE-mærkede produkter, på EU's indre marked;
13. opfordrer til, at forbrugerne på sikker måde skal kunne nyde godt af det videnskabelige og teknologiske fremskridt, og at de kan få adgang til information, upartisk rådgivning og de nødvendige instrumenter til retfærdig og effektiv klagebehandling;
14. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at fremme initiativer, der sigter mod at omsætte resultaterne af videnskabelige fremskridt, teknologisk udvikling og anden innovation til fordele for forbrugerne under behørig hensyntagen til lovgivningen om forbrugsvarsikkerhed;
15. opfordrer til passende forbrugerbeskyttelse og produktsikkerhed på markederne for forbrugsvarer, der er fremstillet ved hjælp af nanoteknologi eller genetisk modificerede organismer;
16. understreger behovet for at sikre, at videnskabelig rådgivning og tilsynsretlige udtalelser er uafhængige og gennemsigtige, navnlig i forbindelse med sundheds-, miljø- og fødevarerpolitikker, med henblik på at sikre størst mulig sundhedsbeskyttelse og tillid blandt forbrugerne;
17. fremhæver, at det er nødvendigt, at rettighederne for grupper af sårbare forbrugere såsom børn og ældre mennesker eller andre forbrugere i udsatte situationer beskyttes bedre, navnlig for så vidt angår transport, finansielle tjenesteydelser, energi samt ikt; understreger, at der er behov for, at der såvel på EU-niveau som på nationalt niveau træffes foranstaltninger til at give tilstrækkelige garantier for, at disse forbrugere beskyttes;
18. understreger, at det er nødvendigt, at Kommissionen og medlemsstaterne fremmer et ansvarligt og bæredygtigt forbrug i overensstemmelse med de målsætninger, der er fastsat i Europa 2020-strategien, og gør markederne fuldt tilgængelige for forbrugerne ud fra perspektivet om en yderst konkurrencedygtig og solidarisk social markedsøkonomi i Unionen; finder det nødvendigt at tackle fødevarespild, øge forbrugsvarernes levetid, fremme genanvendelse og genbrug og forbedre energieffektiviteten yderligere for de produkter, der er tilgængelige på det indre marked;

Forbedring af gennemførelsen, styrkelse af håndhævelsen og sikring af klageadgangen

19. understreger, at Kommissionen bør fortsætte med nøje at overvåge, hvorledes lovgivning, der støtter det indre markeds udvikling, anvendes; opfordrer Kommissionen til at træffe de fornødne retlige foranstaltninger over for medlemsstater, der overtræder eller ikke gennemfører eller håndhæver lovgivningen om det indre marked i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
20. bifalder yderligere lovgivningsinitiativer, der sigter mod at skabe et fuldt integreret indre marked med henblik på at øge konkurrencen og effektiviteten og give Unionens forbrugere flere valgmuligheder;
21. opfordrer især Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en behørig og konsekvent gennemførelse af Unionens forbrugerlovgivning, navnlig af direktivet om forbrugerrettigheder⁽¹⁾, direktivet om urimelig handelspraksis⁽²⁾ og direktivet om vildledende og sammenlignende reklame⁽³⁾; opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at holde øje med effektiviteten af forbrugerlovgivningen; understreger, at de foreliggende oplysninger tyder på, at borgerne endnu ikke er bekendt med deres rettigheder på det indre marked, og anmoder derfor Kommissionen og medlemsstaterne til som led i gennemførelsesprocessen yderligere at fremme adgangen til klare og forståelige oplysninger til forbrugerne samt oplysninger om de klagemuligheder, forbrugerne har adgang til;

⁽¹⁾ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64.

⁽²⁾ EUT L 149 af 11.06.05, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21.

Tirsdag den 11. juni 2013

22. opfordrer Kommissionen til mere aktivt at tage skridt til at vurdere, i hvor høj grad borgerne i medlemsstaterne har adgang til en bankkonto; opfordrer Kommissionen til at informere om, hvordan dette problem håndteres, og til at forelægge Parlamentet en rapport herom senest ved udgangen af første kvartal af 2014;

23. henstiller, at de tilgængelige oplysninger om forbrugeradfærd udnyttes bedre, og mener især, at det er muligt at anvende resultaterne fra forbrugerresultattavlen mere effektivt; foreslår derfor, at Det Fælles Forskningscenter (JRC) foretager analyser og overvågning i form af et finansieret forskningsprojekt med henblik på at fastlægge borgernes prioritetsområder, hvad angår styrkelse af deres forbrugerrettigheder på det indre marked, og følgelig at indholdet og formatet samt de informationsformidlende organisationers arbejde tilpasses forbrugerne;

24. påpeger, at EU's politikker skal fremme samarbejdet mellem forbrugerorganisationer og offentlige institutioner på alle områder, idet der sikres let adgang til de nødvendige økonomiske midler, samt fremme udveksling af bedste praksis og know-how organisationerne imellem; mener, at der bør oprettes et register over europæiske organisationer for at hjælpe med oprettelsen af sådanne organisationer;

Tilpasning af rettigheder og vigtige politikker til de økonomiske og samfundsmæssige ændringer

25. bemærker, at Kommissionen ikke blot bør fokusere på køb af digitalt indhold i det digitale miljø, men også på at fremme salg af varer og tjenesteydelser i det digitale miljø og fremme forbrugernes tillid, således at forbrugerne ved, hvordan de kan forsvare deres rettigheder og foretage tvistbilæggelse, hvis de har købt en vare eller tjenesteydelse af dårlig kvalitet;

26. opfordrer Kommissionen til at lægge særlig vægt på forbrugerbeskyttelse i forbindelse med kortfristede lån, idet det er de mest udsatte personer, der i krisetider benytter sig af disse finansielle produkter uden fuldt ud at være bekendt med de forpligtelser og risici, de som låntagere har;

27. erindrer, at hensigtsmæssige og relevante oplysninger til forbrugerne skal ledsages af foranstaltninger til at give forbrugerne mere indflydelse med henblik på at give dem mulighed for fuldt ud at udnytte de muligheder, der findes på det indre marked;

28. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med Europa-Parlamentet og de nationale myndigheder for at give bedre oplysninger til forbrugerne om, hvordan administrationen af husholdningernes energiforbrug kan forbedres;

29. bemærker, at det er nødvendigt at gennemføre grænseoverskridende energiprojekter, der er omfattet af programmet for Connecting Europe-faciliteten (CEF), da det vil fremme konkurrencen mellem el- og gasleverandører og øge energisektorens uafhængighed i medlemsstaterne;

30. opfordrer til, at Unionens konkurrencepolitik styrkes, og til, at der i denne proces fokuseres på fremme af forbrugerrettigheder; mener, at denne justering er særlig vigtig for udviklingen af et robust digitalt indre marked; fremhæver i denne forbindelse den vigtige rolle, som websteder med prissammenligning spiller, og understreger behovet for at sikre deres uafhængighed;

31. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at godkende de midler, der er nødvendige for en effektiv gennemførelse af forbrugerdagsordenen med særligt henblik på den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020, og til at gennemføre systematiske evalueringer af dens virkning;

E-handel

32. understreger, at den stadig hurtigere udvikling af e-handelen er yderst vigtig for forbrugerne, idet den giver et bredere udvalg, navnlig til de forbrugere, der bor i mindre tilgængelige, afsides liggende områder eller yderområder, samt til bevægelseshæmmede forbrugere, som ellers ikke ville have adgang til et bredt udvalg af varer;

33. opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af ulige behandling af forbrugerne på det indre marked som følge af gængse fjernsalgsrestriktioner, som anvendes af visse virksomheder, der er involveret i grænseoverskridende fjernsalg;

Tirsdag den 11. juni 2013

34. understreger, at det ikke er alle forbrugere, der har mulighed for at benytte internettet, eller som har de nødvendige færdigheder hertil, og at forbrugerne derfor bør tilbydes tjenesteydelser gennem flere forskellige kanaler;
35. understreger, at det er af væsentlig betydning, at forbrugerne har tillid til e-handelen både på nationalt og grænseoverskridende niveau; fremhæver behovet for at sikre produkternes kvalitet, sikkerhed, sporbarhed og ægthed, undgå kriminel eller illoyal praksis og sikre overholdelse af bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger, herunder at sikre, at der om nødvendigt indhentes informeret og udtrykkeligt samtykke til anvendelse af de personoplysninger, som forbrugerne har givet;
36. fremhæver, at beskyttelse af persondata er en væsentlig forudsætning for forbrugerbeskyttelsen og for det digitale indre markeds funktion og vækst;
37. understreger, at forbrugerne forventer hurtige, pålidelige og konkurrencedygtige leveringstjenester i forbindelse med e-handel, og at velfungerende leveringstjenester er nødvendige for at sikre forbrugernes tillid;

Finansielle tjenesteydelser, investeringsprodukter og den økonomiske krise

38. glæder sig over de foranstaltninger, som Kommissionen har planlagt inden for finansielle tjenesteydelser, og understreger, at der er behov for en omfattende retlig ramme, der kan sikre uafhængig forbrugerrådgivning, navnlig vedrørende finansielle tjenesteydelser; understreger, at markedsoplysninger skal være pålidelige, klare og sammenlignelige, og at de skal være tilgængelige både elektronisk og på anden vis; fremhæver, at det er nødvendigt at retsforfølge illoyal handelspraksis og urimelige aftalevilkår; fremhæver ligeledes behovet for at yde beskyttelse til forbrugere, der er »gået i fælden« i forbindelse med et finansielt produkt;
39. bemærker det nye forslag (COM(2013)0130) af 13. marts 2013 til en forordning om ændring af forordning (EF) nr. 261/2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og forordning (EF) nr. 2027/97 om luftfartsselskabers erstatningsansvar ved luftbefordring af passagerer og deres bagage; opfordrer til, at listen over passagerrettigheder, der er fælles for samtlige transportformer, formidles bredt på en kortfattet måde og på alle officielle EU-sprog;
40. fremhæver, at det er nødvendigt at fremme retten til at få adgang til en basal betalingskonto for alle forbrugere og at give dem klare og relevante oplysninger om investeringsprodukter som fastsat i bl.a. forslaget til forordning om dokumenter med central information til investeringsprodukter (COM(2012)0352); understreger, at der er behov for strenge regler til at regulere finansmarkederne; fremhæver, at den nuværende økonomiske og finansielle krise svækker en lang række forbrugeres stilling og gør dem stadig mere sårbare, samt at stigende jobusikkerhed og arbejdsløshed samt tab af købekraft forøger uligheden; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med udarbejdelsen af politikker at tage højde for denne nye udvikling;

Samarbejde mellem europæiske og nationale myndigheder og forbrugerorganisationer

41. fremhæver, at det er nødvendigt med et tæt samarbejde mellem europæiske, nationale og lokale myndigheder og forbrugerorganisationer for at etablere mekanismer til samråd og gennemføre de foranstaltninger, der indgår i forbrugerdagsordenen;
42. anmoder Kommissionen om, at Rapex (fællesskabssystemet for hurtig udveksling af oplysninger om farer i forbindelse med anvendelse af forbrugsgoder) gøres mere gennemsigtigt og effektivt; fremhæver nødvendigheden af, at Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre og netværket for forbrugerbeskyttelsessamarbejde udvikles; mener, at Kommissionen bør overveje at oprette et Rapex-lignende system for tjenesteydelser;

Twistbilæggelse og klage

43. fremhæver, at klagemekanismer såsom den alternative twistbilæggelsesordning (ATB) eller onlinetwistbilæggelse (OTB) skal være hurtige, tilgængelige og effektive; understreger, at effektiv adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende tvister ikke bør hæmmes af vanskeligheder som følge af den grænseoverskridende karakter, mangel på ressourcer eller manglende oplysning om adgang til retshjælp; opfordrer derfor til en bedre gennemførelse af Rådets direktiv 2003/8/EF af 27. januar 2003 og, hvis det er relevant, af revisionen heraf med henblik på at rette op på manglerne;

Tirsdag den 11. juni 2013

44. understreger, at ATB- og OTB-mekanismer ikke kan erstatte en kollektiv klageordning; opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge mulige foranstaltninger, der kan føre til oprettelse af en omfattende kollektiv klageordning på EU-niveau på forbrugerbeskyttelsesområdet, der vil kunne anvendes i forbindelse med grænseoverskridende sager; understreger, at ukoordinerede initiativer inden for Unionen kan føre til opsplitning; understreger, at Unionens strategi for kollektive søgsmål for at sikre effektiviteten af kollektiv klage og for at undgå potentielt misbrug kun bør omfatte repræsentative søgsmål foretaget af enheder, der er behørigt anerkendte på nationalt niveau (offentlige myndigheder, såsom ombudsmænd eller forbrugerorganisationer); påpeger behovet for, at Unionens strategi for kollektive søgsmål bygger på »opt-in-princippet«;

45. fremhæver behovet for at sikre adgang til varer og tjenesteydelser i Unionen, der omfatter områder såsom bygninger, transport og ikt; opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå en EU-lov om tilgængelighed med vidtgående ambitioner;

46. henleder opmærksomheden på, at den kommende flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 skal give mulighed for, at forbrugerdagsordenen kan opnå tilstrækkeligt ambitiøs finansiering;

o

o o

47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

P7_TA(2013)0240

Forbedret adgang til domstolene: retshjælp i forbindelse med grænseoverskridende civil- og handelsretlige tvister

Europa-Parlamentets beslutning af 11. juni 2013 om forbedret adgang til domstolene: retshjælp i forbindelse med grænseoverskridende civil- og handelsretlige tvister (2012/2101(INI))

(2016/C 065/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets direktiv 2003/8/EF af 27. januar 2003 om forbedret adgang til domstolene i grænseoverskridende tvister gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens rapport af 23. februar 2012 til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om anvendelse af direktiv 2003/8/EF om forbedret adgang til domstolene i grænseoverskridende tvister gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art (COM(2012)0071),
 - der henviser til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om international retshjælp,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0161/2013),
- A. der henviser til, at det i artikel 47, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder hedder, at »der ydes retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse«;

⁽¹⁾ EFT L 26 af 31.1.2003, s. 41.

Tirsdag den 11. juni 2013

- B. der henviser til, at Rådets direktiv 2003/8/EF indeholder bestemmelser, der sikrer, at borgere, der er indblandet i grænseoverskridende tvister, har adgang til domstolene;
- C. der henviser til, at ovennævnte direktivs væsentligste bestemmelse sikrer, at retshjælp ikke kan afslås alene af den grund, at en tvist er af grænseoverskridende karakter, og til, at hver enkelt medlemsstat således bevarer sit eget retssystem, men skal åbne det for personer fra andre medlemsstater;
- D. der henviser til, at direktivet også fastlægger betingelser for bevilling af grænseoverskridende retshjælp, navnlig betingelser vedrørende økonomiske ressourcer, tvistens genstand og tvistens grænseoverskridende karakter;
- E. der henviser til, at der kun må bevilges retshjælp til personer, hvis økonomiske ressourcer ikke er tilstrækkelige til at give dem adgang til domstolene uden en sådan hjælp;
- F. der henviser til, at sådanne økonomiske ressourcer vurderes på grundlag af de gældende retningslinjer i den medlemsstat, hvor retssagen føres, og at der er fastsat faste tærskler i en række medlemsstater;
- G. der henviser til, at disse tærskler varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat, og at en borger, der i én medlemsstat anses for at have brug for retshjælp, måske i en anden ikke vil blive anset for at have brug herfor, men at direktivets artikel 5, stk. 4, til en vis grad anerkender dette problem;
- H. der henviser til, at det for at tage fat på disse forskelle bør overvejes, hvorvidt det også bør være muligt for en borger at søge om retshjælp i vedkommendes bopælsmedlemsstat og for myndighederne i denne medlemsstat at træffe afgørelse om ansøgningen;
- I. der henviser til, at borgerne til gavn for såvel borgerne selv som de myndigheder, der anvender direktivet, i forbindelse med grænseoverskridende ansøgninger om retshjælp bør kunne vælge mellem at få truffet afgørelse om deres ansøgning enten i deres bopælsmedlemsstat eller i den medlemsstat, hvor retssagen føres, eller hvor afgørelsen skal fylgbyrdes;
- J. der henviser til, at medlemsstaternes myndigheder, hvis borgerne fik et sådant valg, ville kunne anvende deres egne kriterier snarere end at være nødt til at videresende ansøgningen eller til at henholde sig til andre medlemsstaters betingelser og retningslinjer;
- K. der henviser til, at borgere, hvis ret til retshjælp er blevet anerkendt i deres bopælsmedlemsstat, som attestation herfor kunne udstyres med et certifikat, der ville blive accepteret af myndighederne i den medlemsstat, hvor retssagen føres, eller hvor afgørelsen skal fylgbyrdes;
- L. der henviser til, at grænseoverskridende retshjælp i henhold til direktivet også dækker de ekstraomkostninger, der er forbundet med grænseoverskridende sager, f.eks. tolkning, oversættelse og rejseudgifter;
- M. der henviser til, at oplysninger om retshjælp til borgerne skal gives på et af EU's sprog for at sikre, at borgerne er blevet underrettet om deres retshjælpsmuligheder på et sprog, de forstår;
- N. der henviser til, at Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om international retshjælp indeholder lignende bestemmelser på internationalt plan, men at den kun anvendes af 17 af de 27 medlemsstater;
- O. der henviser til, at de øvrige medlemsstater derfor bør tilskyndes til at undertegne eller ratificere konventionen;

Anvendelse af direktiv 2003/8/EF

1. lykønsker Kommissionen med forelæggelsen af dens rapport om anvendelsen af direktiv 2003/8/EF;
2. beklager, at Kommissionen ikke specielt kommer ind på de europæiske procedurer, som direktivet om retshjælp også finder anvendelse på, såsom den europæiske småkravsprocedure, selv om det uden videre burde have været muligt at undersøge anvendelsen af direktivet på ovenstående procedure i perioden fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2010;

Tirsdag den 11. juni 2013

3. konstaterer med tilfredshed, at alle medlemsstaterne har gennemført direktivet i national ret; bemærker dog, at fortolkningen af direktivets anvendelsesområde på visse punkter varierer fra medlemsstat til medlemsstat;
4. påpeger, at en kommende rapport bør omfatte oplysninger om antallet af sager pr. land og deres materielle indhold, således at der kan opnås et bedre og mere detaljeret overblik over anvendelsen af instrumentet;

Udbredelse af kendskabet til retten til grænseoverskridende retshjælp

5. beklager, at forholdsvis få borgere og retlige aktører synes at have kendskab til de i direktivet fastlagte rettigheder;
6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til udbredelse af kendskabet til retten til grænseoverskridende retshjælp i civil- og handelsretlige sager og dermed øge borgernes frie bevægelighed;
7. anerkender det gode stykke arbejde, som EU's e-justice-portal, EU's retlige netværk og e-CODEX (e-Justice Communication via Online Data Exchange) har udført, navnlig for så vidt angår adgangen på EU's e-justice-portal til de formularer til ansøgning om retshjælp, der er omhandlet i Rådets direktiv 2003/8/EF; efterlyser ikke desto mindre øget klarhed og let adgang til disse ansøgningsformularer og medlemsstaternes nationale ansøgningsformularer på alle disse platforme, herunder klar og praktisk information om den bedst mulige metode til at ansøge om retshjælp i de forskellige medlemsstater i forbindelse med grænseoverskridende civil- og handelsretlige tvister;
8. opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte en effektiv oplysningskampagne for at nå ud til et stort antal potentielle retshjælpsmodtagere og retlige aktører;
9. er af den opfattelse, at kendskabet til andre europæiske procedurer, f.eks. den europæiske småkravsprocedure eller den europæiske betalingspåkravsprocedure, heller ikke er særlig udbredt og heller ikke vil blive det, hvis der holdes fast i den aktuelle informationspolitik;
10. påpeger, at der kunne benyttes nye teknologier og kommunikationsværktøjer til at give adgang til oplysninger om retshjælp; anbefaler derfor, at Kommissionen og medlemsstaterne bruger en bred vifte af kommunikationskanaler, herunder internetbaserede kampagner og interaktive platforme som f.eks. e-justice-portalen som omkostningseffektive metoder til at nå ud til borgerne;
11. påpeger, at det for at sikre sammenhængen i anlagte søgsmål er nødvendigt at forbedre de relevante retshjælpsformularers midlertidige og permanente opbevaringsegnhed, ligesom det er nødvendigt at forbedre formularerne for andre procedurer, især den europæiske småkravsprocedure og den europæiske betalingspåkravsprocedure, så det blandt andet sikres, at de er lige synlige på alle sprog, herunder på webstedet for det europæiske civilretlige atlas og den europæiske e-justice-portal; opfordrer Kommissionen til straks at træffe foranstaltninger med henblik herpå;

Sikring af kompetent juridisk bistand

12. mener, at der bør oprettes databaser over retlige aktører med tilstrækkelige sproglige færdigheder og tilstrækkelig ekspertise inden for sammenlignende ret til at kunne påtage sig grænseoverskridende retshjælpsager for på denne måde at sikre, at der udpeges retlige aktører, som er i stand til at påtage sig sådanne sager; anerkender de eksisterende grænseoverskridende retlige databaser såsom Find-a-Lawyer-platformen som eksempler på god praksis på dette område, men opfordrer til videreudvikling af denne type redskaber med henblik på at integrere dem i en database for retlige aktører på e-justice-portalen;
13. finder, at der bør etableres særlige uddannelsesforløb med fokus på sprog og sammenlignende ret for at give retlige aktører faglige kompetencer på området for grænseoverskridende sager; opfordrer indtrængende Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at støtte specifikke kurser for advokater, der yder retshjælp;
14. erkender, at retshjælp og uddannelse er forbundet med udgifter for medlemsstaterne, og at støtte hertil i det nuværende økonomiske klima måske vil være begrænset i mange medlemsstater; opfordrer derfor Kommissionen til om muligt at stille støtte til rådighed for medlemsstaterne for at sikre ensartet juridisk skoling af høj kvalitet i grænseoverskridende retshjælp i civil- og handelsretlige sager;

Tirsdag den 11. juni 2013

Forbedring af direktivets virkemåde for borgerne

15. understreger betydningen af at sikre, at ansøgningsprocedurerne er simple, således at borgerne altid kan søge om retshjælp uden en retlig aktørs hjælp; foreslår, at borgere, der går i gang med sådanne procedurer, automatisk oplyses om e-justice-portalens eksistens for at sikre, at de er bedre informerede;
16. finder det i tråd med de eksisterende nationale retshjælpsordninger tilrådeligt at udpege én enkelt myndighed med ansvar for grænseoverskridende retshjælp og med et centralt kontor i hver medlemsstat til modtagelse og videreformidling af ansøgninger om retshjælp;
17. er af den opfattelse, at der ved fastlæggelsen af de økonomiske kriterier for ydelse af retshjælp må tages større hensyn til leveomkostningsforskellene mellem medlemsstaterne, og at det må præciseres, hvordan der skal tages hensyn til disse forskelle;
18. foreslår, at ansøgere får valget mellem at søge om retshjælp i deres bopælsmedlemsstat eller i den medlemsstat, hvor retssagen føres, eller hvor afgørelsen skal fyldbyrdes; bemærker, at en sådan ordning vil give de enkelte medlemsstaters myndigheder mulighed for at anvende deres egne kriterier, når de træffer afgørelse om ansøgningen;
19. foreslår, at enhver afgørelse truffet af bopælsmedlemsstatens myndigheder om at bevilge retshjælp, således som attesteret ved et fælles certifikat, også gives virkning i den medlemsstat, hvor retssagen føres, eller hvor afgørelsen skal fyldbyrdes;
20. henstiller, at de udgifter, der dækkes af retshjælp, også kommer til at omfatte udgifterne til og i forbindelse med at give obligatorisk møde for en dommer eller anden myndighed, der skal tage stilling til ansøgningen;
21. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at være særligt opmærksomme på de mest sårbare grupper for at sikre, at der tages hensyn til deres behov;
22. opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag om ændring af direktivet i den ovenfor angivne retning med henblik på at fastlægge fælles højere standarder for grænseoverskridende retshjælp;

Fremme af alternative former for retshjælp

23. opfordrer medlemsstaterne til at etablere mere effektive systemer for samarbejde mellem offentlige organer og ikkestatslige organisationer for at lette borgernes adgang til retshjælp og juridisk rådgivning;
24. opfordrer til, at der oprettes et varslingsystem mellem nationale jurisdiktioner, således at en ansøgning om retshjælp indgivet i én medlemsstat også bringes til de øvrige medlemsstaters kundskab;
25. foreslår også et større samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne og professionelle retlige organer og organisationer såsom europæiske og nationale advokatforeninger;
26. glæder sig over de talrige initiativer, der har vist sig at være gode eksempler på bedste praksis inden for gratis juridisk rådgivning, herunder pro bono-agenturer og juridiske klinikker;
27. opfordrer medlemsstaterne til at sikre tilgængeligheden af og lette adgangen til retshjælp forud for en retssag, herunder rådgivning om anvendelsen af alternative tvistbilæggelsesmetoder, som ofte viser sig at være mere omkostningseffektive og mindre tidkrævende end retstvister;

Internationale aspekter af retshjælp

28. opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har undertegnet og/eller ratificeret Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om international retshjælp, til at gøre det, eftersom konventionen forbedrer borgernes adgang til retshjælp uden for Den Europæiske Union;

o

o o

29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne.

Tirsdag den 11. juni 2013

P7_TA(2013)0245

Organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge

Europa-Parlamentets beslutning af 11. juni 2013 om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge: henstillinger om foranstaltninger og initiativer (interimsbetænkning) (2012/2117(INI))

(2016/C 065/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin afgørelse af 14. marts 2012 om nedsættelse af et særligt udvalg om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge og fastsættelse af dets beføjelser, medlemstal og funktionsperiode vedtaget i henhold til forretningsordenens artikel 184,
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2012 om forlængelse af mandatet for det særlige udvalg om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge indtil den 30. september 2013,
- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 67 samt kapitel 4 (artikel 82-86) og kapitel 5 (artikel 87-89) i afsnit 5 i tredje del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 5, 6, 8, 32, 38 og 41 samt kapitel VI (artikel 47-50) og artikel 52,
- der henviser til Rådets konklusioner om oprettelse og gennemførelse af en EU-politikcyklus for organiseret og grov international kriminalitet, som etablerer en flerårig proces med det formål at håndtere de største kriminelle trusler på en sammenhængende måde gennem optimalt samarbejde mellem medlemsstaterne, EU og tredjelande,
- der henviser til Rådets konklusioner om fastsættelse af EU's prioriteter for bekæmpelsen af organiseret kriminalitet i perioden 2011-2013,
- der henviser til Stockholmprogrammet om frihed, sikkerhed og retfærdighed ⁽¹⁾, Kommissionens meddelelse »Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for EU's borgere: Handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet (COM(2010)0171) og Kommissionens meddelelse »Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis: Fem skridt hen imod et mere sikkert EU« (COM(2010)0673),
- der henviser til EU's narkotikastrategi (2005-2012) og EU's handlingsplan om narkotika (2009-2012),
- der henviser til De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, som blev vedtaget ved generalforsamlingen den 15. november 2000 (resolution 55/25) og åbnet for undertegnelse i Palermo den 12. december 2000, og protokollerne hertil,
- der henviser til De Forenede Nationers konvention mod korruption (UNCAC), som blev åbnet for undertegnelse i Merida den 9. december 2003,
- der henviser til FN-konventionen om bekæmpelse af ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, som blev vedtaget af generalforsamlingen den 20. december 1988 (resolution 1988/8) og åbnet for undertegnelse i Wien fra den 20. december 1988 til den 28. februar 1989 og herefter i New York indtil den 20. december 1989,
- der henviser til Europarådets henholdsvis strafferetlige og civilretlige konvention om korruption, som blev åbnet for undertegnelse i Strasbourg henholdsvis den 27. januar og den 4. november 1999, samt til resolution (98) 7 og (99) 5, som blev vedtaget af Europarådets Ministerkomité henholdsvis den 5. maj 1998 og den 1. maj 1999, og som oprettede Sammenslutningen af Stater mod Korruption (GRECO),

⁽¹⁾ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

Tirsdag den 11. juni 2013

- der henviser til Rådets retsakt af 26. maj 1997 om udarbejdelse på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union, af en konvention om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽¹⁾,
- der henviser til OECD's konvention om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner, der blev åbnet for undertegnelse i Paris den 17. december 1997, og de efterfølgende tillæg hertil,
- der henviser til Europarådets konvention om hvidvaskning, efterforskning, beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold samt om finansiering af terrorisme, der blev åbnet for undertegnelse i Warszawa den 16. maj 2005, og Europarådets Ministerkomité's resolution CM/Res(2010)12 af 13. oktober 2010 om vedtægten for Den Snævre Ekspertkomité for Evaluering af Foranstaltninger til Bekæmpelse af Hvidvaskning af Penge (Moneyval),
- der henviser til de 40 henstillinger og de 9 særlige henstillinger fra Financial Action Task Force (FATF) om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og spredning,
- der henviser til arbejdet fra Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS),
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indfrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold ⁽³⁾, Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indfrysning af formuegoder eller bevismateriale ⁽⁴⁾, Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold ⁽⁵⁾, Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet ⁽⁷⁾, der henviser til Kommissionens rapport COM(2011)0176 med udgangspunkt i artikel 8 i denne afgørelse,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne ⁽⁸⁾ samt senere ændringsretsakter,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold ⁽⁹⁾ og beretning fra Kommissionen om implementeringen af Rådets rammeafgørelse om fælles efterforskningshold (COM(2004)0858),
- der henviser til Rådets afgørelse 2009/902/RIA af 30. november 2009 om oprettelse af et europæisk kriminalpræventivt net (EUCPN) ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA ⁽¹¹⁾ og til Kommissionens meddelelse »EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel (2012-2016)« (COM(2012)0286),

⁽¹⁾ EFT C 195 af 25.6.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42.

⁽³⁾ EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45.

⁽⁵⁾ EUT L 68 af 15.3.2005, s. 49.

⁽⁶⁾ EUT L 328 af 24.11.2006, s. 59.

⁽⁷⁾ EUT L 332 af 18.12.2007, s. 103.

⁽⁸⁾ EUT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 162 af 20.6.2002, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT L 321 af 8.12.2009, s. 44.

⁽¹¹⁾ EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

Tirsdag den 11. juni 2013

- der henviser til chartret om grundlæggende rettigheder og den kendsgerning, at der altid bør tages hensyn til børnenes tarv, når de har været ofre for menneskehandel og migration,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ⁽²⁾ og rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelse af ovennævnte direktiv (COM(2012)0168),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 273/2004 af 11. februar 2004 om narkotikapräkursorer ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor ⁽⁶⁾ og beretning fra Kommissionen til Rådet på grundlag af artikel 9 i ovennævnte rammeafgørelse (COM(2007)0328),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester ⁽⁷⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽⁸⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA ⁽⁹⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (COM(2013)0045),
- der henviser til Kommissionens forslag til et direktiv om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (COM(2012)0085),
- der henviser til Kommissionens forslag om angreb på informationssystemer og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA (COM(2010)0517),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om en handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse (COM(2012)0722),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om den første årsrapport om gennemførelsen af strategien for EU's indre sikkerhed (COM(2011)0790),

⁽¹⁾ EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

⁽³⁾ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT L 47 af 18.2.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 345 af 8.12.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 192 af 31.7.2003, s. 54.

⁽⁷⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

⁽⁹⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

Tirsdag den 11. juni 2013

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet »Bekæmpelse af kriminalitet i den digitale tidsalder: Oprettelse af et europæisk center til bekæmpelse af it-kriminalitet« (COM(2012)0140),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Mod et samlet europæisk regelsæt for onlinespil« (COM(2012)0596),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet »Måling af kriminalitet og den strafferetlige behandling heraf i EU: Handlingsplan for 2011-2015« (COM(2011)0713),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om konkrete tiltag til at styrke bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse, bl.a. i forbindelse med tredjelande (COM(2012)0351),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »På vej mod en EU-politik på det strafferetlige område: Strafferetlig lovgivning til sikring af en effektiv gennemførelse af EU's politikker« (COM(2011)0573),
- der henviser til beretning fra Kommissionen til Rådet om bestemmelserne for Den Europæiske Unions deltagelse i Europarådets Sammenslutning af Stater mod Korruption (GRECO) af 6. juni 2011 (COM(2011)0307),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet »Udbytte af organiseret kriminalitet: skabe sikkerhed for, at »forbrydelse ikke betaler sig« (COM(2008)0766),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg om forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet i den finansielle sektor (COM(2004)0262),
- der henviser til Kommissionens henstilling 2007/425/EF af 13. juni 2007 om en række tiltag med sigte på at håndhæve Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed,
- der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om skat og udvikling — samarbejde med udviklingslandene om fremme af god forvaltningspraksis på skatteområdet ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af henholdsvis 15. september 2011 om EU's bestræbelser med hensyn til bekæmpelse af korruption ⁽²⁾, 25. oktober 2011 om organiseret kriminalitet i Den Europæiske Union ⁽³⁾ og 22. maj 2012 om en EU-tilgang til strafferetten ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. november 2011 om bekæmpelse af illegalt fiskeri på globalt plan — EU's rolle ⁽⁵⁾,
- der henviser til det fælles beslutningsforslag af 14. marts 2013 om aftalt spil og korruption i sport ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets henstillinger af 15. januar 2013 til Kommissionen om Den Europæiske Unions forvaltningslov ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets henstilling af 7. juni 2005 til Rådet om bekæmpelse af finansiering af terrorisme ⁽⁸⁾,
- der henviser til Europols rapport om trusselvurdering af grov og organiseret kriminalitet for 2013 (SOCTA),
- der henviser til sin beslutning af 21. maj 2013 om bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skattely ⁽⁹⁾;

⁽¹⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 37.

⁽²⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 121.

⁽³⁾ EUT C 131 E af 8.5.2013, s. 66.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0208.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0516.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0098.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0004.

⁽⁸⁾ EUT C 124 E af 25.5.2006, s. 254.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0205.

Tirsdag den 11. juni 2013

- der henviser til konklusionerne på de offentlige høringer, drøftelser af arbejdsdokumenter og udveksling af synspunkter med højtstående personer samt missionerne gennemført af delegationer fra Det Særlige Udvalg om Organiseret Kriminalitet, Korruption og Hvidvaskning af Penge,
- der henviser til besvarelsenerne på det spørgeskema, der var blevet sendt til de nationale parlamenter, om deres rolle i og erfaringer med bekæmpelse af organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge,
- der henviser til de tematiske bidrag vedrørende organiseret kriminalitet fra følgende medlemmer af Parlamentet: Ayala Sender, Díaz de Mera García Consuegra, McClarkin og Mitchell,
- der henviser til de tematiske bidrag vedrørende korruption fra følgende medlemmer af Parlamentet: de Jong, Gabriel, Skylakakis og Weiler,
- der henviser til de tematiske bidrag vedrørende hvidvaskning af penge fra følgende medlemmer af Parlamentet: Borghezio og Tavares,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til interimsbetænkning fra Det Særlige Udvalg om Organiseret Kriminalitet, Korruption og Hvidvaskning af Penge (A7-0175/2013),

Organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge

- A. der henviser til, at det særlige udvalg om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge (CRIM) fik mandat til at undersøge omfanget af organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge understøttet af de bedste tilgængelige trusselsvurderinger og til at foreslå passende foranstaltninger, så EU kan forebygge og håndtere disse trusler og bekæmpe dem på internationalt, europæisk og nationalt niveau;
- B. der henviser til, at de traditionelle kriminelle organisationer gradvist har udvidet deres aktionsradius ved at udnytte de muligheder, som den økonomiske globalisering og de nye teknologier giver, og indgå alliancer med kriminelle grupper i andre lande (som f.eks. med de sydamerikanske narkotikakarteller) for at dele markederne og arbejdsområderne mellem sig; der henviser til, at kriminelle grupper i stigende grad diversificerer deres operationer, så der opstår forbindelser mellem narkotikahandel, menneskehandel, hjælp til ulovlig indvandring og våbenhandel; der henviser til, at forbindelsen mellem terrorisme og organiseret kriminalitet bliver stadig tættere;
- C. der henviser til, at den globale økonomiske krise ikke kun skaber grobund for visse personers ulovlige aktiviteter, men også fører til nye typer organiserede kriminelle aktiviteter såsom svig og bestikkelse inden for professionel sport, forfalskninger af almindelige forbrugsvarer såsom fødevarer og lægemidler, ulovlig handel med billig arbejdskraft samt menneskehandel; der henviser til, at den organiserede kriminalitet, svig og pengehvidvaskning gennem infiltration af den lovlige økonomi har en ødelæggende virkning på medlemsstaterne;
- D. der henviser til, at det er meget sjældent, at organiseret kriminalitet ikke har en grænseoverskridende dimension, og at dette er den største usynlige trussel mod de europæiske borgeres sikkerhed og velstand, idet de ikke er blevet informeret om den eksplosive stigning i den grænseoverskridende kriminalitet og om de nationale retshåndhævende myndigheders manglende evne til at bekæmpe den, bortset for inden for deres egne nationale grænser;
- E. der henviser til, at der i længere tid har kunnet konstateres en voksende tendens til, at de forskellige kriminelle organisationer hjælper hinanden, bl.a. gennem deres internationale strukturer og spredningen af deres aktiviteter, og at de på denne måde bliver i stand til at overvinde deres sproglige, etniske og handelsmæssige forskelle og til at finde sammen om fælles aktiviteter, mindske omkostningerne og maksimere udbyttet, samtidig med at der hersker en global økonomisk krise;
- F. der henviser til, at der ifølge skøn fra Europol's SOCTA 2013 findes mindst 3 600 aktive kriminelle organisationer i EU, hvis mest almindelige kendetegn er en tilgang baseret på et netværk med samarbejde organisationerne imellem, deres stærke tilstedeværelse i den lovlige økonomiske struktur på internationalt plan, tendensen til at beskæftige sig med flere kriminelle aktiviteter samtidigt (dette gælder ikke mindst de største organisationer) og det faktum, at hele 70 % af de eksisterende organisationer omfatter medlemmer med forskellig national baggrund, hvilket beviser fænomenets tværnationale karakter;
- G. der henviser til, at fattigdom virker som katalysator for organiseret kriminalitet, fordi de kriminelle organisationer udnytter fattigdommen;

Tirsdag den 11. juni 2013

- H. der henviser til, at det er altafgørende at udrydde fattigdom og styrke borgernes adgang til beskæftigelse og social beskyttelse;
- I. der henviser til, at det ofte er tværnationale kriminelle organisationer, der står bag aktiviteter som handel med mennesker og med menneskelige organer, tvangsprostitution, slaveri og oprettelse af arbejdslejre; der henviser til, at der er et påtrængende behov for en effektiv overvågning af den internationale handel med organer og dens forbindelser til kriminelle organisationer; der henviser til, at menneskehandel er en kriminalitetsform og et hurtigt ændrende fænomen, som genererer fortjenester på omkring 25 mia. EUR om året, og som påvirker alle medlemsstater;
- J. der henviser til, at antallet af tvangsarbejdere i medlemsstaterne under et anslås til 880 000, hvoraf 30 % menes at være ofre for seksuel udnyttelse og 70 % ofre for tvangsarbejde, og at størstedelen af ofrene herfor i EU er kvinder; der henviser til, at tvangsarbejde er særdeles profitabelt for den organiserede kriminalitet, fører til social dumping og skader samfundet gennem tab af skatteindtægter;
- K. der henviser til, at ofrene for menneskehandel stammer både fra lande i og uden for EU;
- L. der henviser til, at ofrene for menneskehandel hverves, transporteres og skjules med tvang eller svig med henblik på seksuel udnyttelse, tvangsarbejde eller -tjenester, herunder tiggeri, slaveri, pligtarbejde, kriminelle aktiviteter, husligt arbejde, adoption, tvangsægteskab eller fjernelse af organer; der henviser til, at disse ofre udnyttes og fuldstændigt underlægges de personer, som handler med dem eller udnytter dem, bliver tvunget til at tilbagebetale enorme gældsbeløb, ofte får stjålet deres identitetspapirer, bliver låst inde, isoleret og truet, således at de lever i angst for gengældelsesaktioner og uden penge, bliver indpodet angst for de lokale myndigheder og mister ethvert håb om at kunne flygte og vende tilbage til et normalt liv;
- M. der henviser til, at det er umuligt at lukke EU's ydre grænser;
- N. der henviser til, at 2 000 mennesker hvert år mister livet i Middelhavet under forsøg på at komme ind i EU;
- O. der henviser til, at selv om menneskehandelen udvikler sig efter de skiftende samfundsøkonomiske forhold, kommer ofrene primært fra lande og regioner med økonomiske og sociale vanskeligheder, og at sårbarhedsfaktorerne ikke har ændret sig i årevis; der henviser til, at andre årsager til menneskehandel omfatter en boomende sexindustri og en stigende efterspørgsel efter billig arbejdskraft og billige produkter, og at den fælles faktor for de mennesker, der bliver ofre for menneskehandel, generelt er løftet om et bedre liv for dem selv og/eller deres familie;
- P. der henviser til, at ulovlig handel med og smugling af organer, våben, herunder CBRN-stoffer og -prækursorer, receptpligtige lægemidler, vilde dyr og kropsdele, cigaretter og tobak, kunstværker og andre produkter har forskellige oprindelsessteder, skaber grobund for nye kriminelle markeder i hele Europa, giver enorme profitmuligheder for de kriminelle organisationer og udgør en fare for sikkerheden ved Unionens og medlemsstaternes grænser samt for det indre marked og EU's økonomiske interesser;
- Q. der henviser til, at de kriminelle grupperinger har diversificeret deres ruter for narkosmugling, og at de desuden er begyndt at handle med andre varer; der henviser til, at internettet udgør et redskab og en ny rute både for leverance af prækursorer til produktion af narkotika og for distributionen af psykoaktive stoffer; der henviser til, at handelen med narkotikaprækursorer som f.eks. efedrin, pseudoefedrin og eddikesyreanhydrid ikke overvåges tilstrækkeligt i Unionen, og at den udgør en alvorlig fare;
- R. der henviser til, at kontrollen med kemiske prækursorer og udstyr til fremstilling af syntetiske narkotika er et nøgleelement til reduktion af narkotikaforsyningen;
- S. der henviser til, at kemikalier, som anvendes til lovlige formål, kan omdirigeres fra den lovlige handel af kriminelle organisationer og anvendes som narkotikaprækursorer; der henviser til, at EU i 2008 tegnede sig for 75 % af den samlede globale mængde beslaglagt eddikesyreanhydrid, som er den vigtigste heroinprækursor, og til, at de årlige rapporter fra FN's Internationale Kontroludvalg for Narkotiske Midler vedbliver med at anføre, at de foranstaltninger, EU har truffet for at forhindre omdirigering af denne kemiske prækursor til ulovlige formål, er utilstrækkelige;
- T. der henviser til, at mange af Unionens borgere lever i fattigdom og arbejdsløshed, mens den grænseoverskridende kriminalitet vokser år for år;

Tirsdag den 11. juni 2013

- U. der henviser til, at antallet af lovlige arbejdspladser i EU, der går tabt på grund af kriminelle banders ulovlige aktiviteter, ikke kan beregnes præcist, da forbryderne jo ikke offentliggør tal for deres virksomhed, men at det kan anslås til et tocifret milliontal;
- V. der henviser til, at tabet af skatteindtægter for de nationale regeringer og Unionen ligeledes kun kan anslås, men sandsynligvis løber op i flere hundreder milliarder EUR om året, og at beløbet er stigende;
- W. der henviser til, at den ulovlige handel med cigaretter medfører en årligt tab i skatteindtægter på omkring 10 mia. EUR; der henviser til, at værdien af den ulovlige handel med lette våben i verden anslås til mellem 170 og 320 mio. USD om året, og at der i Europa cirkulerer over 10 millioner illegale våben, hvilket udgør en alvorlig trussel mod borgerens sikkerhed samt retshåndhævelsen; der henviser til, at ovennævnte handel kan afstedkomme manglende indtægter for staten, skader produktionsvirksomhederne og øger spredningen af andre former for organiseret kriminalitet, som på deres side udgør en alvorlig samfundsmæssig trussel, da dette fænomen let kan blive en kilde til finansiering af terrorisme;
- X. der henviser til, at værdien af handelen med vilde dyr og kropsdele anslås til at være 18-26 mia. EUR om året, og at EU er det største målmarked i verden;
- Y. der henviser til, at ulovlig handel kan resultere i manglende indtægter for staten, skader produktionsvirksomhederne og har en skadelig virkning på arbejdspladser, offentligheden og det sociale miljø;
- Z. der henviser til, at de kriminelle organisationers infiltrationsevne har udviklet sig, eftersom de nu er aktive på områder som offentlige anlægsarbejder, transport, supermarkeder, affaldshåndtering, handel med vilde dyr og naturressourcer, privat sikkerhed, voksenunderholdning og mange andre sektorer, hvoraf de fleste er genstand for politisk kontrol og beslutningstagning; der henviser til, at den organiserede kriminalitet således mere og mere kommer til at ligne en global økonomisk aktør med en udpræget forretningsmæssig orientering, som er i stand til at levere forskellige typer ulovlige — men også i stigende omfang lovlige — varer og tjenesteydelser på samme tid, og hvis indvirkning på den europæiske og den globale økonomi koster virksomhederne 870 mia. USD årligt;
- AA. der henviser til, at organiserede og mafialignende kriminelle aktiviteter på miljøområdet i forskellige former såsom ulovlig handel med og bortskaffelse af affald og ødelæggelse af miljø, landskab samt kunstnerisk og kulturel arv efterhånden har antaget en international dimension, der nødvendiggør en fælles indsats fra samtlige europæiske lande med henblik på en mere effektiv fælles forebyggelse og bekæmpelse af miljømafiaer;
- AB. der henviser til, at de enorme pengemængder, som genereres af organiseret kriminalitet og mafianetværk, overføres til bankvirksomheder og finansmarkeder i EU, som dermed gør sig medskyldige i hvidvaskning;
- AC. der henviser til, at internationale banker spiller en væsentlig rolle i hvidvaskningen af penge og har været direkte involveret i hvidvaskning af udbyttet fra organiseret kriminalitet;
- AD. der henviser til, at det i SOCTA-rapporten offentliggjort af Europol i 2013 understreges, at forfalskning af almindelige varer og ulovlig handel med varer er et kriminelt vækstmarked, som er taget til under den økonomiske krise; der henviser til, at narkotikahandel fortsat er det største kriminelle marked; der henviser til, at den ulovlige handel med affald og energisvindler er nyopståede trusler, som kræver særlig opmærksomhed;
- AE. der henviser til, at en effektiv bekæmpelse af den organiserede kriminalitet i alle dens afskygninger må ske gennem udvikling og gennemførelse af foranstaltninger, der berøver de kriminelle organisationers deres finansielle ressourcer ved at slå ned på bankhemmeligheden, hvor det er nødvendigt;
- AF. der henviser til, at kriminelle organisationer kan drage fordel af en gråzone, hvor der indgås hemmelige aftaler i forbindelse med bestemte operationer sammen med aktører for forvaltningsplan (entreprenører, offentligt ansatte på alle niveauer i beslutningsprocessen, politikere, bankansatte mv.), som, selv om de ikke er en del af de kriminelle organisationer, har forretningsforbindelser med dem, som er indbringende for begge parter;

Tirsdag den 11. juni 2013

- AG. der henviser til, at en betydelig del af befolkningen i visse europæiske lande, der ikke er medlemmer af EU, befinder sig i en gråzone, og at de forsøger sig ved hjælp af kriminelle handlinger; der henviser til, at denne praksis først og fremmest gælder for unge;
- AH. der henviser til, at den organiserede kriminalitet nu blandt sine typiske fremgangsmåder ud over vold, intimidering og terrorisme også kan tælle korrupsion; der henviser til, at hvidvaskning af penge har forbindelser ikke blot til den organiserede kriminalitets typiske aktiviteter, men også til korrupsion og skatterelaterede forbrydelser; der henviser til, at interessekonflikter kan være årsag til korrupsion og svig; der henviser til, at organiseret kriminalitet, korrupsion og hvidvaskning, selv om de er distinkte fænomener, derfor ofte er indbyrdes forbundet; der henviser til, at den organiserede kriminalitet også udnytter virksomheder både i den offentlige og den private sektor, herunder nonprofitorganisationer, som dække i forbindelse med korrupsion og pengehvidvaskning;
- AI. der henviser til, at opsøgende journalister spiller en afgørende rolle i afdækningen af korrupsion, svig og organiseret kriminalitet, og at de følgelig i særlig grad er udsat for finansielle og sikkerhedsmæssige trusler; der henviser til, at der i en periode på fem år i de 27 medlemsstater er offentliggjort 233 rapporter om opsøgende journalistik vedrørende tilfælde af svig i forbindelse med misbrug af EU-midler⁽¹⁾; der henviser til, at yderligere bevillinger især fra Kommissionen og andre internationale institutioner er uundværlige for at støtte og yderligere fremme den undersøgende journalistik;
- AJ. der henviser til, at hvidvaskning af penge, korrupsion og organiseret kriminalitet begået af europæiske aktører har meget alvorlig indflydelse på udviklingslandene og udgør en hindring for deres udvikling, fordi deres naturressourcer bliver udplyndret, deres økonomiske ressourcer begrænses, og deres offentlige gæld øges;
- AK. der henviser til, at internettet gør det muligt for kriminelle grupper at handle hurtigere og i større omfang og dermed har ændret det kriminelle aktivitetsmønster; der henviser til, at cyberkriminalitet og navnlig bedrageri og udnyttelse af børn er en voksende trussel, at kriminelle organisationer udnytter onlinevæddemål om sportsbegivenheder som et redskab til at tjene penge og hvidvaske penge i hele verden;
- AL. der henviser til, at matchfixing er en ny form for kriminalitet med meget store indtjeningsmuligheder og lave straffe, som på grund af den lave afsløringsandel er en lukrativ forretning for kriminelle;

Beskyttelse af borgerne og den lovlige økonomi

- AM. der henviser til, at beskyttelsen af borgerne og af en lovlig og konkurrencedygtig økonomi afhænger af, at der er politisk vilje til stede på alle niveauer, og af, at der træffes konsekvente foranstaltninger for at bekæmpe den organiserede kriminalitet, korrupsion og hvidvaskning af penge, som alt sammen er til alvorlig skade for samfundet og navnlig udgør en trussel for de ærlige erhvervsdrivendes overlevelse, for borgernes og forbrugernes sikkerhed og for statens grundlæggende demokratiske principper;
- AN. der henviser til, at kriminelle grupper udnytter den moderne teknologi, miljøer og muligheder, så de fremstår som lovlige forretningsmuligheder og -mål; der henviser til, at kriminelle grupper har et højt niveau af ekspertise, organisation, erfaring og udvikling og er understøttet af øget mobilitet, bedre forbindelser og bedre rejsemuligheder; der henviser til, at dette har medført, at den organiserede kriminalitet er blevet mindre lokal og har større tendens til at udnytte forskelle i retssystemer og forskellige nationale retsområder;
- AO. der henviser til, at indtægterne fra ulovlige aktiviteter på verdensplan ifølge FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC) udgør ca. 3,6 % af det globale BNP, og at strømmene af hvidvasket kapital på verdensplan i dag ligger på ca. 2,7 % af det globale BNP; der henviser til, at Kommissionen anslår, at omkostningerne ved korrupsion alene i EU beløber sig til ca. 120 mia. EUR om året, dvs. 1 % af EU's BNP; der henviser til, at det drejer sig om betydelige ressourcer, som ikke kommer den økonomiske og sociale udvikling og borgernes velfærd til gode;
- AP. der henviser til, at indtægterne fra ulovlige aktiviteter og de finansielle hvidvaskningsnetværk har negative virkninger for EU's økonomi, da de forstærker spekulation og finansbobler, der skader realøkonomien;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet: Forhindring af svig med EU-midler gennem undersøgende journalistik i EU-27, oktober (PE 490.663), 17. oktober 2012.

Tirsdag den 11. juni 2013

- AQ. der henviser til, at korruption i nogle lande udgør en alvorlig trussel mod demokratiet og er en hindring for en effektiv og retfærdig ledelse; der henviser til, at det afskrækker investeringer, fordrejer de hjemlige markeders funktion, hæmmer en fair konkurrence mellem virksomhederne og i sidste ende er til skade for den økonomiske udvikling ved fejlallokering af midler, hvilket navnlig går ud over de offentlige serviceydelser generelt og særlig de sociale ydelser; der henviser til, at bureaukratisk kompleksitet sammen med talrige unødvendige krav til godkendelser kan afskrække iværksættervirksomhed, bremse de lovlige økonomiske aktiviteter og give incitament til bestikkelse af embedsmænd eller fremme andre former for korruption;
- AR. der henviser til, at forskelle i lovgivningen og håndhævelsen med hensyn til bestikkelse af embedsmænd har en negativ indflydelse på det indre marked, ikke kun fordi virksomhederne ikke har lige konkurrencevilkår, men også fordi denne form for bestikkelse også finder sted i EU, når virksomheder fra en medlemsstat bestikker embedsmænd fra en anden medlemsstat, hvilket forstyrrer markedernes funktion;
- AS. der henviser til, at korruption af 74 % af de europæiske borgere betragtes som et alvorlig nationalt og overnationalt problem ⁽¹⁾, og at er tilsyneladende forekommer forskellige former for korruption inden for alle samfundets sektorer; der henviser til, at korruption undergraver borgernes tillid til de demokratiske institutioner og til, at de folkevalgte regeringer effektivt formår at beskytte retsstaten, fordi det skaber privilegier og dermed social ulighed; der henviser til, at mistilliden til politikerne øges i økonomiske krisetider;
- AT. der henviser til, at omfanget af korruption, beregnet som procent bestikkelsessager pr. kontakt, i de sektorer, hvor antallet af anmeldte småkorruptionssager er højest, i gennemsnit er følgende: læge- og sundhedstjenester 6,2 %, landtjenester 5 %, toldvæsen 4,8 %, retsvæsen 4,2 %, politi 3,8 %, tinglysning og tilladelser 3,8 %, uddannelsessystem 2,5 %, forsyningstjenester 2,5 %, skattevæsen 1,9 %;
- AU. der henviser til, at den organiserede kriminalitet i områder med en høj grad af kriminalitet tilraner sig den lokale økonomis ressourcer, hvilket medfører, at den normale iværksætterånd hæmmes, herunder investeringer fra andre stater; der henviser til, at det i disse områder er vanskeligere at få adgang til kredit for »rene« virksomheder på grund af de højere omkostninger og de større garantier, som bankerne kræver; der henviser til, at virksomheder med økonomiske problemer nogle gange er tvunget til at henvende sig til kriminelle organisationer for at opnå kredit til investeringer;
- AV. der henviser til, at den organiserede kriminalitet udnytter hullerne i den lovlige økonomi og kan blive vigtige aktører i forsyningen af produkter, der anvendes i hverdagen; der henviser til, at dette oven i afpresning og intimidering, som udgør trusler mod lokalsamfundene, underminerer den lovlige økonomi og samfundet som helhed hvad angår sikkerhed for virksomhederne og borgerne; der henviser til, at cyberkriminalitet, forfalskninger af eller ulovlig handel med kreativt indhold, børnepornografi, lægemidler, lovlige psykotropiske stoffer og narkotikaprækursorer, komponenter, reservedele og andre produkter, der anvendes i hverdagen, foruden forhold, der vedrører de relevante rettigheder og tilladelser, underminerer borgernes sundhed, sikkerheden, beskæftigelsen og den sociale stabilitet og kan påføre virksomheder i de berørte sektorer massive tab i en størrelsesorden, der kan true deres eksistens;
- AW. der henviser til, at de stadig hyppigere forbrydelser begået mod landbrugsfødevarersektoren ikke alene indebærer en alvorlig sundhedsrisiko for de europæiske borgere, men også forårsager store skader på de lande, som har deres styrke i fødevarer kvaliteten;
- AX. der henviser til, at seksuel udnyttelse af børn via nettet og børnepornografi udgør en særlig trussel; der henviser til, at cyberkriminalitet, navnlig profitmotiveret cyberkriminalitet og ulovlig adgang til informationssystemer, ofte står i forbindelse med økonomisk kriminalitet; der henviser til, at cyberkriminalitet i form af ulovlige servicetilbud er i fremmarch, og at antallet af malwares stiger hastigt; der henviser til, at de europæiske organer, der beskæftiger sig med disse problemer, har behov for flere midler;

⁽¹⁾ Eurobarometer-undersøgelse 374 om korruption, februar 2012.

Tirsdag den 11. juni 2013

- AY. der henviser til, at hvidvaskningen af penge antager stadig mere komplekse former og er stadig vanskeligere at spore; der henviser til, at de kriminelle organisationer i stigende grad benytter sig af ulovlige og nogle gange også lovlige væddemål og af matchfixing, især online, til hvidvaskning af sorte penge samt af banker i lande, hvor pengeoverførsler ikke overvåges tilstrækkeligt til at hindre pengehvidvaskning og skatteunddragelse; der henviser til, at matchfixing bør betragtes som en lukrativ form for organiseret kriminalitet; der henviser til, at lovlige hasardspil som en form for virksomhedsaktivitet bør støttes på grundlag af nærheds- og proportionalitetsprincipperne;
- AZ. der henviser til, at forfalskning af et selskabs regnskaber ofte har til formål at skabe uofficiel likviditet, hvilket mindsker beskatningsgrundlaget, at denne metode kan anvendes som led i korrupsion og hvidvaskning af penge, og at den hindrer en fair konkurrence og begrænser en stats evne til at varetage sine sociale funktioner;
- BA. der henviser til, at skattesvig i disse tider med økonomiske stramninger anslås at koste medlemsstaterne 1.000 mia. EUR om året; der henviser til, at skatteunddragelse og skattesvig ikke er begrænset til det sorte marked, men også findes i realøkonomien hos velkendte virksomheder;

Behov for en fælles tilgang på EU-niveau

- BB. der henviser til, at der allerede er gennemført visse bestræbelser på EU-plan for at skabe en harmonisk lovgivningsmæssig ramme til imødegåelse af organiseret kriminalitet, korrupsion og hvidvaskning af penge;
- BC. der henviser til, at især i forbindelse med grænseoverskridende kriminalitet kan de forskellige tilgange i medlemsstaterne til forbrydelser og forskellene i henseende til materiel strafferet og strafferetspleje skabe smuthuller og svagheder i de strafferetlige, civilretlige og skatteretlige systemer rundt om i Den Europæiske Union; der henviser til, at skattely, lande, der fører en mild bankpolitik, og separatistiske lande, der mangler en stærk central myndighed, er blevet vigtige for den organiserede kriminalitets hvidvaskning af penge;
- BD. der henviser til, at kriminelle organisationer ofte har en international netværksstruktur, og at denne internationale struktur derfor kræver en grænseoverskridende indsats, herunder effektiv og omfattende kommunikation og informationsudveksling mellem ligestillede nationale og internationale organer;
- BE. der henviser til, at beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og af euroen må være en prioritet i forbindelse med overvågning af det voksende problem med kriminelle organisationer, der tilraner sig EU-midler gennem svindel og laver euroforfalskninger;
- BF. der henviser til, at der på EU-niveau er udviklet programmer som Hercule, Fiscalis, Told og Pericles for at beskytte EU's økonomiske interesser og bekæmpe tværnational og grænseoverskridende kriminalitet og ulovlige aktiviteter;
- BG. der henviser til, at euroområdet største fjende er forskellen i medlemsstaternes produktivitet fremgang; der henviser til, at denne forskel på mellemlang og lang sigt skaber en forskel i konkurrenceevne, som ikke kan håndteres ved hjælp af valutadevaluering, og som fører til skrappe og politisk uholdbare strammingsprogrammer med henblik på intern devaluering; der henviser til, at systemisk korrupsion i den offentlige sektor, der er en af de vigtigste hindringer for effektivitet, udenlandske direkte investeringer og innovation, hindrer Den Monetære Union i at fungere korrekt;
- BH. der henviser til, at der er mindst 20 millioner tilfælde af småkorrupsion i de offentlige sektorer i Unionen, og at det er indlysende, at problemet også indvirker på de dele af medlemsstaternes offentlige administration (og de relevante politikere), som er ansvarlige for forvaltningen af EU-midler og for andre økonomiske interesser;
- BI. der henviser til, at der er en meget stor beskatningsforskel i Europa, og at det anslås, at skattesvig og skatteunddragelse i Unionen hvert år fører til et tab af skatteindtægter på 1 mia. EUR, hvilket svarer til en årlig omkostning på 2 000 EUR pr. EU-borger;
- BJ. der henviser til, at for at kunne bekæmpe organiseret kriminalitet må medlemsstaternes lovgivere være i stand til at reagere hurtigt og effektivt på ændrede strukturer og nye former for kriminalitet, og det i endnu højere grad nu, hvor medlemsstaterne ifølge Lissabontraktaten er forpligtet til at sikre en Union med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

Tirsdag den 11. juni 2013

- BK. der henviser til, at den europæiske tilgang til organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge bør baseres på de bedste tilgængelige trusselsvurderinger og et tættere retligt samarbejde og politisamarbejde, der også omfatter ikke-EU-lande, fælles definitioner af strafbare handlinger — herunder deltagelse i en kriminel organisation og hvidvaskning af egne penge — kriminalisering af alle former for korruption, tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende visse mekanismer af proceduremæssig betydning såsom forældelse, fastsættelse af effektive former for konfiskation af kriminelle grupperingers aktiver, øget ansvarliggørelse af den offentlige administration, politikere, advokater, notarer, ejendomsmæglere, forsikringselskaber og andre virksomheder, uddannelse af dommere og politi samt udveksling af bedste praksis vedrørende forebyggende instrumenter;
- BL. der henviser til, at gensidig anerkendelse betragtes som et grundlæggende princip for retssamarbejdet mellem EU's medlemsstater om civil- og straffesager;
- BM. der henviser til, at bekæmpelse af menneskehandel er et prioriteret område for EU, idet der siden 1990'erne er udviklet mange initiativer, foranstaltninger og finansieringsprogrammer samt en juridisk ramme; der henviser til, at menneskehandel specifikt forbydes i artikel 5 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;
- BN. der henviser til, at samarbejdet mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af kriminalitet og om sikring af velfungerende retssystemer forudsætter en gensidig tillid mellem retsmyndighederne i Unionen; der henviser til, at princippet om gensidig tillid kræver fastsættelse af minimumsnormer for beskyttelse på højest mulige niveau;
- BO. der henviser til, at medlemsstaternes strafferet og strafferetspleje har en mange hundrede år gammel udvikling bag sig; der henviser til, at hver enkelt medlemsstat har sine egne særtræk og ejendommeligheder; og til, at nogle af hovedområderne inden for strafferetten derfor fortsat bør henhøre under medlemsstaterne;
- BP. der henviser til den afgørende forskel mellem vidner og personer, der samarbejder med retsvæsenet; der henviser til medlemsstaternes og EU's pligt til at beskytte og værne om enhver, som har valgt at tage parti imod organiseret og mafialignende kriminalitet med heraf følgende fare for deres eget og deres nærmestes liv;
- BQ. der henviser til, at selv om tilbudsgivning ved offentlige udbud kontrolleres nøje, er de efterfølgende udgifter langt fra gennemsigtige, og der er stor variation i medlemsstaterne med hensyn til interesseerklæringer;

En ensartet og konsekvent retlig ramme

1. anser det for nødvendigt at planlægge en hensigtsmæssig politisk reaktion mod tilstedeværelsen af organiseret kriminalitet og mafiaer på europæisk plan gennem en detaljeret og rettidig handlingsplan, som indeholder lovgivningsmæssige og andre tiltag, der sigter mod at opløse disse organisationer og identificere og inddrive enhver form for direkte eller indirekte berigelse, der kan føres tilbage til dem;
2. er overbevist om, at det for at få bugt med den organiserede og mafialignende kriminalitet og udrydde fænomener såsom korruption og hvidvaskning af penge, der samlet set er med til at begrænse de europæiske borgeres og fremtidige generationers frihed, rettigheder og sikkerhed, er nødvendigt ud over en reaktiv indsats også at gøre en stor indsats af forebyggende karakter
3. opfordrer Kommissionen til at foreslå fælles retlige normer og modeller for integration og samarbejde mellem medlemsstaterne; opfordrer den i særdeleshed til på grundlag af en evalueringsrapport om gennemførelsen af rammeafgårelsen om bekæmpelse af organiseret kriminalitet samt den mest avancerede lovgivning i medlemsstaterne at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag, der indeholder en fælles definition af organiseret kriminalitet, som bl.a. bør omfatte lovovertrædelser i forbindelse med tilhørsforhold til en mafialignende organisation, idet det understreges, at disse kriminelle grupper har en virksomhedslignende karakter og benytter sig af intimideringer, og under hensyntagen til artikel 2, litra a), i FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet; understreger, at forslagene til europæiske materielle strafferetlige bestemmelser skal respektere de grundlæggende rettigheder og subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne samt de holdninger, der fremgår af Parlamentets beslutning af 22. maj 2012 om en EU-tilgang til straffelovgivning;

Tirsdag den 11. juni 2013

4. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en fælles definition af korruption med henblik på udviklingen af en sammenhængende global politik mod terrorisme; henstiller, at Kommissionen i sin rapport om foranstaltninger til bekæmpelse af korruption i medlemsstaterne, der forventes offentliggjort i 2013, dækker alle former for korruption, både i den offentlige og i den private sektor, herunder nonprofitorganisationer, fokuserer på de bedste nationale praksisser til bekæmpelse heraf, opstiller en præcis metode til måling af problemet og medtager en samlet landebaseret oversigt over områder, som er sårbare over for korruption; opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at aflægge rapport til Europa-Parlamentet og til konferencen af lande, der er parter i UNCAC, om foranstaltninger, der er truffet så vel medlemsstaterne som på EU-plan, og til at ajourføre den gældende EU-lovgivning på området i overensstemmelse hermed;
5. fastholder, at en effektiv lovramme skal tage behørigt højde for samspillet mellem bestemmelser om bekæmpelse af hvidvaskning og den grundlæggende ret til beskyttelse af personoplysninger, således at bekæmpelsen af pengehvidvaskning ikke medfører, at de fastlagte standarder for databeskyttelse sænkes; glæder sig i denne forbindelse over det system til beskyttelse af personoplysninger, som anvendes af Europa;
6. opfordrer Kommissionen til i sit forslag om harmonisering af strafferetten vedrørende hvidvaskning af penge, der forventes i 2013, at indarbejde en fælles definition af hvidvaskning af egne penge på grundlag af bedste praksis i medlemsstaterne og til at betragte alvorlige lovovertrædelser, der kan føre til profit for sin gerningsmand, som prædikatorforbrydelser;
7. opfordrer Kommissionen til at stille et forslag om uddybning af artikel 18 i direktivet om menneskehandel for at tilskynde medlemsstaterne til at kriminalisere brugen af tjenesteydelser fra ofre for alle former for udnyttelse af menneskehandel, både seksuel udnyttelse og arbejdskraftudnyttelse;
8. henviser til, at vilkårene og de ødelæggende konsekvenser for ofre for menneskehandel er uacceptable og udgør en kriminel overtrædelse af menneskerettigheder; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre menneskehandel socialt uacceptabelt gennem stærke og bæredygtige oplysningskampagner med klare og tidsfaste reduktionsmål; disse kampagner bør evalueres hvert år inden for rammerne af den europæiske dag mod menneskehandel, den 18. oktober hvert år, samt efter fem år, mellem i dag og det europæiske år til bekæmpelse af menneskehandel;
9. henstiller til medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen og Europa-Parlamentet og med støtte fra Europol, Eurojust og Agenturet for Grundlæggende Rettigheder at fastsætte fælles indikatorer på EU-plan, der er så ensartede som muligt, til måling af som minimum omfanget af, omkostningerne ved og de sociale skader som følge af organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge i Unionen;
10. opfordrer Kommissionen og Rådet til at overveje udarbejdelsen af en europæisk liste over kriminelle organisationer i lighed med den europæiske liste over organisationer, som anses for at være terrororganisationer;
11. anbefaler, at der oprettes et europæisk netværk af universitetsinstitutter, der beskæftiger sig med organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge, med henblik på at fremme universitetsforskning på disse områder;
12. insisterer på behovet for fuldstændig anvendelse af de eksisterende instrumenter til gensidig anerkendelse og for en EU-lovgivning, der kan sikre fuldbyrdelse af strafferetlige domme og konfiskationskendelser på en anden medlemsstats område end den, hvor de er blevet afsagt/udstedt; mener, at den gensidige retshjælp og den gensidige anerkendelse af beviser medlemsstaterne imellem bør forbedres;
13. mener, at aktioner til bekæmpelse af menneskehandel og tvangsarbejde skal fokusere på de tilgrundliggende årsager såsom global ulighed; opfordrer derfor medlemsstaterne til at leve op til deres udviklingsbistands- og MDG-forpligtelser;
14. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at styrke den eksterne dimension af foranstaltninger og programmer, herunder bilaterale aftaler, til bekæmpelse af menneskehandel gennem forebyggende tiltag i oprindelses- og transitlandene med særligt fokus på uledsagede mindreårige og børn;
15. opfordrer Kommissionen til at udvikle et pålideligt overvågningssystem i hele EU for at kunne overvåge menneskehandlernes og menneskehandlernes ofres bevægelser mere effektivt;

Tirsdag den 11. juni 2013

16. opfordrer Kommissionen til snarest at udvikle et sammenligneligt og pålideligt dataindsamlingsystem i EU, som bygger på aftalte og solide fælles indikatorer, sammen med både medlemsstaterne og de internationale organisationer, som er involveret i bekæmpelsen af menneskehandel; for at øge synligheden af og fremskynde dette datasystem kunne det være nyttigt at oprette et menneskehandelsobservatorium under EU's allerede eksisterende websted til bekæmpelse af menneskehandel, idet alle EU-institutioner og de syv involverede agenturer bør forpligtes til at indsende deres data og ngo'er og andre institutioner opfordres til også at gøre det;
17. opfordrer Kommissionen til at gennemføre anbefalingerne i EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel 2012-2016;
18. opfordrer Kommissionen til at opfylde de betingelser, der er en forudsætning for færdiggørelsen af den europæiske hotline for ofre for menneskehandel, for derved at bidrage til at udbrede kendskabet til deres rettigheder;
19. opfordrer Kommissionen til at afsætte flere ressourcer til at bekæmpe brugen af sociale netværk og cyberkriminalitet inden for menneskehandel;
20. opfordrer Kommissionen til at øge det grænseoverskridende retslige og politimæssige samarbejde mellem EU's medlemsstater og EU's agenturer, idet forbrydelsen menneskehandel ikke er begrænset til én medlemsstat;
21. opfordrer til at skærpe sanktionerne mod de penge- og finansinstitutter, der gør sig medskyldige i hæleri og/eller hvidvaskning af udbytte fra aktiviteter i forbindelse med organiseret kriminalitet;

Bekæmpelse og forebyggelse af organiseret kriminalitet og korruption gennem beslaglæggelse af indtægter og formuer herfra

22. opfordrer med hensyn til beslaglæggelse medlemsstaterne til på grundlag af de mest avancerede nationale lovgivninger at overveje at indføre civilretlige konfiskationsmodeller for tilfælde, hvor det på grundlag af en sandsynlighedsafvejning og efter en forudgående domstolsgodkendelse kan fastslås, at aktiver er udbytte fra kriminelle aktiviteter eller vil blive anvendt til kriminelle aktiviteter; mener, at forebyggende beslaglæggelsesmodeller bør være en mulighed, hvis de forudsætter en domstolsafgørelse, overholder nationale forfatningsgarantier og tager forbehold for ejendomsretten og retten til et forsvar; opfordrer desuden medlemsstaterne til at fremme, at kriminelle formuer anvendes til sociale formål; foreslår, at der træffes foranstaltninger og stilles midler til rådighed for finansiering af foranstaltninger, der skal beskytte beslaglagte aktiver, således at disse bevares samlet;
23. anbefaler, at en økonomisk operatør, som har modtaget en endelig dom for deltagelse i en kriminel organisation, hvidvaskning af penge eller finansiering af terror, deltagelse i udnyttelse af menneskehandel og børnearbejde, korruption eller enhver anden form for alvorlig forbrydelse mod offentlige interesser, hvor sådanne forbrydelser forårsager et tab i skatteindtægter eller sociale skader, eller for enhver anden særlig alvorlig strafbar handling, der har en grænseoverskridende dimension, jf. artikel 83, stk. 1, TEUF, udelukkes fra deltagelse i offentlige udbud i hele EU for i mindst fem år, og at denne bestemmelse også bør finde anvendelse i tilfælde, hvor grundene til udelukkelse først viser sig under en tildelingsprocedure; mener, at offentlige indkøbsprocedurer skal baseres på legalitetsprincippet, og desuden inden for denne ramme, at kriteriet om det økonomisk mest fordelagtige tilbud skal defineres således, at der sikres gennemsigtighed (hvilket kan ske ikke mindst gennem e-indkøb) og svig og, korruption og andre alvorlige uregelmæssigheder undgås; opfordrer Kommissionens tjenestegrene til at udarbejde en struktur eller en samarbejdsordning, der kan sikre en holistisk tilgang til bekæmpelse af korruptionsforbrydelser i forbindelse med offentlige indkøb;
24. bemærker forbindelsen mellem lovlige og ulovlige erhvervsaktiviteter, idet lovlige interesser i nogle tilfælde skaffer ressourcer til ulovlige aktiviteter understreger, at en overvågning af strømmen af lovlige interesser kan bidrage til at identificere kriminelle aktiver;
25. mener, at domstole og politimyndigheder for at kunne bekæmpe narkotikahandlen samt andre forbrydelser, der indgår i organiseret kriminalitet, i deres aktioner bør kunne samarbejde ikke blot med Eurojust og Europol, men også bør kunne indgå samarbejdsaftaler, under behørig hensyntagen til kravet om fortrolighed, med virksomheder inden for transport og logistik, kemivirksomheder, internettjenesteudbydere, banker og finansinstitutter både i medlemsstaterne og i ikke-EU-stater; understreger vigtigheden af at sætte ind over for forsyningen med narkotika gennem en streng kontrol med narkotikaprækursorer og glæder sig over Kommissionens forslag om ændring af forordning (EF) nr. 273/2004, som udstikker nye veje til at forhindre, at eddikesyreanhydrid fra den EU-interne handel anvendes til fremstilling af ulovlig narkotika, f.eks. ved at udvide registreringskravet for dette stof;

Tirsdag den 11. juni 2013

26. udtrykker bekymring over ineffektiviteten af de efterforskningsinstrumenter, der er til rådighed i de forskellige nationale ordninger, som ikke tager behørigt hensyn til nødvendigheden af en fyldestgørende og specifik instrumentering i bekæmpelsen af kriminelle og mafialignende organisationer; gentager sin anmodning til Kommissionen, tidligere fremsat i beslutning af 25. oktober 2011, om at foretage en sammenlignende undersøgelse af de særlige efterforskningsteknikker, der hidtil er blevet anvendt af de forskellige medlemsstater, og som kunne danne udgangspunkt for et tiltag på europæisk plan med det formål at udstyre de kompetente myndigheder med de nødvendige efterforskningsinstrumenter på basis af eksisterende bedste praksis;

27. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og virksomhederne til at træffe konkrete foranstaltninger til at forbedre sporbarheden for produkter (f.eks. oprindelseslandsmærkning for fødevarer, CIP-mærkning for skydevåben, digitale koder for skattemæssig identifikation for cigaretter, alkoholholdige drikkevarer og receptpligtige lægemidler) for mere effektivt at beskytte forbrugernes sundhed, forbedre borgerens sikkerhed og bekæmpe smugleri og ulovlig handel; beklager, at medlemsstaterne ikke ønskede at indføre sporbarhed i moderniseringen af EU's toldkodeks

28. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres maritime samarbejde for at bekæmpe menneskehandel og strømmen af narkotika og ulovlige og forfalskede produkter over Unionens indre og ydre søgrænser; anerkender, at der i forbindelse med grænseforvaltning skal tages hensyn til migranters grundlæggende rettigheder, herunder hvor det er relevant retten til asyl, samt til beskyttelse af og bistand til ofre for menneskehandel og tvangsarbejde, i særlig grad mindreårige;

29. mener, at der uden yderligere forsinkelser bør udarbejdes en handlingsplan for en europæisk lovramme om straffet og indførelse af operationelle instrumenter til bekæmpelse af cyberkriminalitet, således at der kan skabes et mere omfattende internationalt samarbejde bl.a. med støtte fra Det Europæiske Center for Bekæmpelse af It-Kriminalitet, der kan sikre borgerne — især sårbare personer — virksomhederne og de offentlige myndigheder et højt sikkerhedsniveau, uden at det går ud over informationsfriheden og databeskyttelsen;

30. konstaterer med bekymring den betydelige sammenhæng, som rets- og politimyndigheder har påvist mellem organiseret kriminalitet og terrorisme i form af finansiering af terrorgruppers ulovlige aktiviteter via ulovlig handel på internationalt plan; opfordrer medlemsstaterne til at forstærke deres foranstaltninger til bekæmpelse af disse aktiviteter;

31. opfordrer i betragtning af, at organiseret kriminalitet bruger cyberspace og dets ulovlige midler stadig mere udstrakt, medlemsstaterne til straks at vedtage nationale cybersikkerhedsstrategier;

32. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et EU-charter for beskyttelse og hjælp til ofre for menneskehandel og i den forbindelse samle alle eksisterende indikatorer, foranstaltninger, programmer og ressourcer på en mere sammenhængende, effektiv og nyttig måde for alle involverede parter med det mål at styrke beskyttelsen af ofrene; opfordrer Kommissionen til at etablere en hotline for ofre for menneskehandel;

33. minder Kommissionen om, at børn, som er ofre for menneskehandel, bør have særlig behandling, samt at det er nødvendigt at forbedre beskyttelsen af uledsagede mindreårige eller børn, som er handlet af deres egne familier (forehold, der bør tages i betragtning, når det foreslås at hjemsende til oprindelseslande, udpege værger mv.); fastholder, at det er nødvendigt at tage højde for ikke bare den kønsspecifikke tilgang, men også helbredsproblemer og handicap;

34. opfordrer Kommissionen til at øge midlerne til specialiserede ngo'er, medier og forskning med henblik på at forhøje støtten, beskyttelsen og hjælpen til ofre med det formål at gøre deres vidneforklaring i retten mindre nødvendig; opfordrer Kommissionen til at styrke aspekterne vedrørende synlighed, bevidstgørelse og ofrenes behov med det formål at begrænse efterspørgslen efter og misbrug af ofre for menneskehandel og fremme en »nul-vision« mod seksuel og arbejdsmæssig udnyttelse;

35. opfordrer Kommissionen til at udvikle et system med en mere effektiv og proaktiv finansiel efterforskning som et centralt middel til at mindske presset på ofre for menneskehandel som de centrale vidner, når menneskesmuglere retsforfølges; opfordrer desuden Kommissionen til at sørge for en forbedret specialiseret uddannelse og tilstrækkelige ressourcer til EU-agenturer, som bekæmper menneskehandel, herunder grænseoverskridende samarbejde og samarbejde på tværs af grænserne; minder Kommissionen om, at disse aktioner kræver en holistisk tilgang, som fremmer multifagligt samarbejde på lokalt, nationalt og tværnationalt niveau, og som tilskynder medlemsstaterne til bl.a. at oprette en særskilt national politietterrettningsenhed og stimulere samarbejdet mellem administrative og retshåndhævende myndigheder;

Tirsdag den 11. juni 2013

Styrkelse af det retlige samarbejde og politisamarbejdet på europæisk og internationalt niveau

36. understreger betydningen af at intensivere samarbejdet og styrke gennemsigtigheden ved at udvikle en effektiv kommunikations- og informationsdeling mellem de retlige og de håndhævende myndigheder i medlemsstaterne, Europol, Eurojust, OLAF og ENISA og de tilsvarende myndigheder i ikke-EU-lande og navnlig EU-nabolande med henblik på at forbedre metoderne til bevisindsamling og på at muliggøre en effektiv behandling og udveksling af data og oplysninger, der er relevante i efterforskningen af forbrydelser, herunder forbrydelser mod EU's finansielle interesser, under fuld overholdelse af nærheds- og proportionalitetsprincippet samt Unionens grundlæggende rettigheder; opfordrer i denne forbindelse de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til at anvende de vedtagne instrumenter om samarbejde i straffesager, som er vigtige redskaber til at sikre en effektiv bekæmpelse af grænseoverskridende, organiseret kriminalitet; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en køreplan for et endnu tættere retsligt og politimæssigt samarbejde og oprette et organ til efterforskning i straffesager, som har efterforskningsmæssig jurisdiktion over overtrædelser og forbrydelser i EU;

37. opfordrer Kommissionen til i associerings- og handelsaftaler med tredjelande at overveje særlige samarbejdsklausuler vedrørende bekæmpelse af organiseret kriminalitet i form af ulovlig handel og hvidvaskning af penge; bemærker det sparsomme internationale samarbejde, specielt med transit- eller oprindelsestredjelande; anerkender nødvendigheden af en kraftig diplomatisk indsats med henblik på at få disse lande til at indgå samarbejdsaftaler eller overholde aftaler, de har indgået; understreger betydningen af ordningen med retsanmodninger;

38. understreger, at det eksisterende netværk af nationale antikorrupsions-kontaktpunkter bør styrkes og bistås af Europol, Eurojust og Cepol; understreger, at de ikke kun bør fungere som et sted for udveksling af oplysninger, men at disse kontaktpunkter også bør anvendes til at forbedre det bilaterale samarbejde i konkrete tilfælde af bestikkelse af udenlandske embedsmænd; anbefaler, at kontaktpunkterne bør reagere på forskelle i prioritering, ressourcer og ekspertise og give meddelelse om alle problemer, som skyldes disse forskelle; understreger, at netværket bør fremme koordinerede aktioner, hvis bestikkelse er sket i en medlemsstat på niveau af et datter-, moder- eller holdingselskab, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat;

39. opfordrer medlemsstaterne til hurtigt og fuldt ud at gennemføre den eksisterende EU-lovgivning for at muliggøre en fælles kamp mod kriminalitet i Unionen;

40. opfordrer alle medlemsstater til at forpligte sig til en fuld udnyttelse af Europol og Eurojust, hvis funktion og resultater, når man ser bort fra de igangværende reformer og de nødvendige forbedringer, som bør indføres, nøje afhænger af graden af de nationale efterforsknings- og retsmyndigheders deltagelse, tillid og samarbejde;

41. understreger, at for at kunne bekæmpe organiseret kriminalitet er det vigtigt med en tilgang til bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet på europæisk niveau, der fokuserer på de basale forudsætninger, hvilket omfatter uddannelse og deltagelse af embedsmænd og ledende politifolk, navnlig hvad angår opmærksomhed over for nye og mindre synlige former for kriminel aktivitet; bemærker, at lokal kriminalitet ofte understøtter international kriminalitet;

42. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle retningslinjer om bekæmpelse af korruption og hvidvaskning af penge; anbefaler, at der i disse retningslinjer indgår bedste praksis (f.eks. behovet for specialuddannet personale, samarbejde mellem efterforskningsmyndigheder og domstole, metoder til at klare den ofte vanskelige indsamling af beviser), en angivelse af et kritisk niveau for de menneskelige og andre ressourcer, som er nødvendige for en effektiv strafferetlig forfølgelse, samt foranstaltninger, som kan lette det internationale samarbejde;

43. finder det grundlæggende vigtigt, at alle eksisterende synergier mellem Det Europæiske Retlige Netværk og Eurojust udnyttes til fulde, således at der etableres et retligt samarbejde inden for Europa på højeste niveau;

44. understreger vigtigheden af at høre regionale og nationale lovhåndhævelsesorganer og civilsamfundet i forbindelse med udarbejdelsen af lovgivningsmæssige og administrative rammer;

45. bemærker vigtigheden af, at medlemsstaterne i samarbejde med EU og internationale aktører har en stærk og langsigtet strategisk plan for lokale og globale problemer i tilknytning til organiseret kriminalitet, så nye trusler, markedssvagheder og risikofaktorer kan identificeres, og med henblik på at skabe en EU-strategi, som er baseret på planlægning og ikke kun svar;

Tirsdag den 11. juni 2013

46. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at styrke retsvæsenets og forbindelsesofficerernes rolle og fremme uddannelse af ansatte i retsvæsenet og politiet for at sætte dem i stand til at bekæmpe alle former for organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge, herunder cyberkriminalitet, især gennem Cepol og Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere og ved fuld anvendelse af finansielle instrumenter såsom Fonden for Intern Sikkerhed for Politisamarbejde og Hercules III-programmet; foreslår, at fremmedsprogsundervisningen i politistyrkernes og retsvæsenets uddannelse styrkes med henblik på at fremme det tværnationale samarbejde; opfordrer til, at et program for udveksling af bedste praksis og uddannelse for dommere, anklagere og ansatte i politiet nyder fremme;
47. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at fortsætte deres fælles bestræbelser på at afslutte forhandlingerne om et forslag til direktiv om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager, som vil forenkle indsamlingen af beviser i grænseoverskridende sager og dermed er et vigtigt skridt mod et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed;
48. opfordrer til et øget samarbejde om dokumentforfalskning og svig og opfordrer til fælles overvejelser om forbedring af originaldokumenters pålidelighed og autentifikation;
49. opfordrer til, at der på nationalt plan etableres særlige strukturer for efterforskning og bekæmpelse af kriminelle og mafialignende organisationer med mulighed for med Europols støtte at udvikle et »operationelt antimafianetværk« kendetegnet ved hurtighed og uformalitet med henblik på udveksling af oplysninger om nationale mafiaers strukturelle karakteristika, kriminelle og finansielle indikatorer, lokaliseringen af formuer og forsøg på infiltration af offentlige udbud;
50. mener, at globaliseringen af den organiserede kriminalitet kræver et tættere samarbejde blandt medlemsstaterne samt på EU-niveau og internationalt niveau; tilskynder til større samspil mellem EU, FN, OECD og Europarådet i kampen mod den organiserede kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge med henblik på at integrere deres respektive politikker og formulere fælles operationelle definitioner; støtter FATF's indsats til fremme af politikker til bekæmpelse af hvidvaskning; opfordrer medlemsstaterne til at ratificere og fuldt ud gennemføre alle internationale instrumenter vedrørende disse spørgsmål; opfordrer Kommissionen til effektivt at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at bekæmpe den organiserede kriminalitet; anbefaler, at Den Europæiske Union tiltræder GRECO som fuldgældig deltager;
51. anbefaler en fælles indsats til forebyggelse og bekæmpelse af ulovligheder på miljøområdet, der hænger sammen med eller hidrører fra kriminelle aktiviteter af organiseret eller mafialignende karakter, også gennem styrkelse af europæiske organer såsom Europol og Eurojust og internationale instanser såsom Interpol og UNICRI samt gennem udveksling af arbejdsmetoder og oplysninger mellem medlemsstaterne, som for de flestes vedkommende har engageret sig i bekæmpelsen af denne form for kriminalitet, for at kunne opstille en fælles indsatsplan;
52. opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at ratificere og fuldt ud gennemføre Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD) konvention om bekæmpelse af korruption af udenlandske embedsmænd i internationale handelstransaktioner; fremhæver den negative virkning, som korruption af udenlandske embedsmænd har på Unionens politikker på områderne menneskerettigheder, miljø og udvikling;
53. opfordrer til at styrke redskaberne til bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet såsom den europæiske efterforskningskendelse og fælles efterforskningshold; opfordrer til et tættere samarbejde med EU's nabolande om at bekæmpe organiseret kriminalitet, som kommer til EU udefra;
54. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle passende globale informationsudvekslingsstrategier inden for deres efterretningstjenester og udarbejde undersøgelser af nye tendenser inden for den organiserede kriminalitet;
55. opfordrer til at styrke samarbejdet om svig mod EU mellem EU-tjenester på alle statslige niveauer, herunder regionalt og kommunalt niveau, under henvisning til den centrale rolle, de spiller i forvaltningen af EU-midler;

Tirsdag den 11. juni 2013

En effektiv offentlig administration, som er modstandsdygtig over for korruption

56. mener, at en effektiv økonomisk og finanspolitisk union ikke er mulig uden en antikorrupsionsunion;
57. understreger, at gennemsigtighed er den naturlige fjende for korruption, som danner grundlaget for forbrydelse, og er overbevist om, at indehavere af højtstående embeder eller af stor rigdom med deres privilegier og immuniteter bør forpligtes til at være fuldt gennemsigtige i deres aktiviteter;
58. mener, at et indviklet og uigennemskueligt bureaukrati med komplicerede procedurer ud over at kunne skade forvaltningens effektivitet også kan gå ud over beslutningsprocedurerne gennemsigtighed, hvilket kan forbitre de berørte og derved give grobund for korruption; mener ligeledes, at en uigennemtrængelig bank- og forretningshemmelighed kan dække over ulovlige midler, der hidrører fra korruption, pengehvidvaskning og organiseret kriminalitet;
59. henviser til Merida-konventionen mod korruption (2003) og understreger, at indehavere af højtstående embeder eller af stor rigdom med deres privilegier og immuniteter bør kontrolleres bl.a. af skattemyndighederne, og at denne kontrol bør skærpes for at sikre, at der ydes samfundet rimelige og effektive tjenester, og for at bekæmpe skattesvig; anbefaler, at offentlige embedsmænd forpligtes til at indsende erklæringer vedrørende aktiver, indtægter, passiver og renter; efterlyser foranstaltninger, der kan styrke gennemsigtighed og forebyggelse gennem et sammenhængende system af forvaltningsretlige bestemmelser vedrørende offentlige udgifter, adgang til dokumenter og udarbejdelse af de nødvendige registre;
60. anbefaler, at der indføres mere effektive ordninger til at sikre gennemsigtighed og nedbringe bureaukratiet i den offentlige forvaltning, og at borgerne i den forbindelse sikres ret til adgang til dokumenter (først og fremmest i de meget følsomme offentlige udbudsprocedurer); opfordrer til fremme af en lovligheds- og integritetskultur både i den offentlige og i den private sektor — ikke mindst gennem en effektiv beskyttelsesordning for whistleblowers;
61. støtter Kommissionens foranstaltninger til anerkendelse af den opsøgende journalistiks afgørende rolle for afsløring og anmeldelse af forhold i tilknytning til organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge;
62. opfordrer medlemsstaterne til at styrke embedsmændenes rolle, når det gælder forebyggelse, information og bekæmpelse af risici for svig og korruption;
63. efterlyser klare og proportionelle regler foruden håndhævelses- og overvågningsmekanismer, som bør præciseres i en adfærdskodeks, der for at undgå »svingdørssituationer« eller »pantouflage« forhindrer, at offentlige embedsmænd med et vist forvaltningsmæssigt eller finansielt ansvar kan flytte til den private sektor inden for en nærmeres fastsat frist efter ophøret af deres offentlige ansættelse, hvis der er risiko for interessekonflikt i forhold til deres forudgående offentlige embede; mener desuden, at lignende begrænsninger også bør gælde for personer, der flytter fra den private til den offentlige sektor, så snart der er risiko for interessekonflikt;
64. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at forelægge et forslag til Den Europæiske Unions forvaltningslov, jf. Europa-Parlamentets henstillinger af 15. januar 2013;
65. mener, at et lobbyregister er et nyttigt gennemsigtighedsinstrument; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage dette redskab, hvor det endnu ikke findes; opfordrer endvidere regeringer og offentlige forvaltninger til at gøre registrering i et lobbyregister til en forudsætning for at mødes med en erhvervs-, interesse- eller lobbyorganisation;
66. påpeger, at selvregulering som den normale mekanisme til at håndtere korruption inden for sport og sportsvæddemål ikke har været effektiv; understreger, at regeringerne på nationalt, regionalt og lokalt niveau er nogle af de største bidragsydere til sporten; opfordrer medlemsstaterne til at etablere gennemsigtige samarbejdsrelationer med sportsverdenen og til at forelægge en helt uafhængig undersøgelse, bestilt af nationale ledende organer, om korruption inden for sporten;

Tirsdag den 11. juni 2013

67. mener, at fuld indsigt i alle administrative akter på alle niveauer inden for det offentlige udgør en hjørnesten i bekæmpelsen af kriminalitet og beskyttelsen af borgerne mod enhver form for dårlig forvaltning af offentlige anliggender; afviser enhver form for modstand fra de offentlige myndigheders side mod borgernes og pressens fulde tilsyn med aktiviteter, der gennemføres med offentlige midler og i samfundets interesse; mener, at der på europæisk plan og i de enkelte medlemsstater bør gives et konkret tilsagn om at sikre fuld gennemsigtighed og om at udvikle former for »open government« på effektiv vis og på basis af eksisterende bedste praksis;

68. understreger, at bestikkelse ikke må kunne skjules ved misbrug af udtrykket »betaling under bordet«, hvilket OECD finder acceptabelt under visse specifikke omstændigheder (små beløb, f.eks. for at få tilladelse til at læsse varer af i en havn); opfordrer medlemsstaterne til at blive enige om at afvise dette begreb eller kun at anvende det i ekstreme situationer og opfordrer til, at der udarbejdes retningslinjer for en ensartet fortolkning af begrebet i hele EU; understreger, at hverken bestikkelse eller betaling under bordet kan være fradragsberettigede;

69. støtter, at der regelmæssigt føres kontrol med overholdelsen af integritetsrelaterede bestemmelser/adfærdskodekser, samt at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til integritetsrelateret uddannelse af embedsmænd;

En mere ansvarlig politik

70. påpeger, at de politiske partier er ansvarlige for at foreslå kandidater og opstille valglister på alle niveauer, og at de bør kontrollere kandidaternes kvalitet, ikke mindst ved at kræve, at de skal overholde en streng etisk kodeks, inklusive en adfærdskodeks, som bl.a. bør indeholde klare og gennemsigtige regler om donationer til politiske partier;

71. fastholder, at personer, som har modtaget en endelig dom for deltagelse i organiseret kriminalitet, hvidvaskning af penge, korruption eller andre alvorlige økonomiske og finansielle forbrydelser mod offentlige interesser, ikke kan vælges til Europa-Parlamentet eller til embeder i andre EU-institutioner og -agenturer; opfordrer til, at der under hensyntagen til proportionalitetsprincippet fastsættes et lignende princip for de nationale parlamenter og andre hverv, der kræver valg;

72. henstiller, at medlemsstaterne indfører og som et element i deres sanktionsordning faktisk anvender frakendelse af valgbarhed over for personer, der dømmes for korruption; mener, at varigheden af denne sanktion bør være mindst fem år for at dække alle former for valg; henstiller ligeledes, at der fastsættes et forbud af samme varighed mod at beklæde regeringsposter på alle niveauer, inklusive EU-niveau;

73. henstiller, der indføres krav om, at personer, der har modtaget en endelig dom for en forbrydelse i forbindelse med organiseret kriminalitet, korruption eller hvidvaskning af penge, skal fratæde politiske embeder (i regering eller lignende) og ledelsesposter og stillinger i forvaltningen;

74. anerkender, at den immunitet, som visse kategorier af indehavere af offentlige embeder og valgte repræsentanter nyder, er en væsentlig forhindring for at bekæmpe korruption; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foretage en kraftig beskæring af de kategorier, som nyder immunitet;

75. er tilhænger af, at der indføres etiske regler for de politiske partier samt øget gennemsigtighed i partiernes budgetter; mener, at den offentlige finansiering af de politiske partier bør kontrolleres bedre, og at misbrug og spild bør undgås, samtidig med at også den private finansiering bør kontrolleres bedre, for at sikre ansvarlighed i de politiske partier og hos deres donorer;

76. opfordrer medlemsstaterne til at forbyde og indføre sanktioner mod stemmekøb, navnlig ved at fastsætte, at modydelsen for stemmen ikke kun kan bestå af penge, men også af andre fordele, herunder immaterielle goder og fordele for tredjemand, som ikke direkte er involveret i den ulovlige aftale;

77. er af den opfattelse, at offentliggørelsen af Europa-Parlamentets medlemmers finansielle indtægter og renter er en god praksis, som bør udvides til nationale parlamentsmedlemmer og valgte repræsentanter;

Tirsdag den 11. juni 2013

En mere troværdig strafferet

78. henstiller, at medlemsstaterne indfører effektive, pålidelige og afbalancerede strafferetlige systemer, som også garanterer beskyttelse af retten til forsvar i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; anbefaler ligeledes, at der indføres en tilsynsmekanisme på europæisk plan til overvågning af de strafferetlige systemers effektivitet i forbindelse med bekæmpelse af korruption, som skal foretage regelmæssige evalueringer og offentliggøre anbefalinger;

79. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til også at overveje ikke-lovgivningsmæssige tiltag, der kan forbedre tilliden mellem forskellige retssystemer i medlemsstaterne, styrke sammenhængen og fremme udvikling af en fælles retlig kultur i EU til bekæmpelse af kriminalitet;

80. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et lovforslag, der fastsætter juridiske personers ansvar i tilfælde af økonomisk kriminalitet, navnlig for så vidt angår holdingselskaber og moderselskabers ansvar for deres datterselskaber; understreger, at dette forslag skal fastslå fysiske personers ansvar for lovovertrædelser, der begås af en virksomhed eller dens datterselskaber, og som de kan gøres helt eller delvist ansvarlige for;

81. mener, at tilnærmelsesforanstaltninger vedrørende korruption bør tage fat på forskellene mellem forældelsesfrister i medlemsstaterne, således at der både tages hensyn til forsvarrets behov og behovet for en effektiv retsforfølgelse og domfældelse, og at forældelsesfristerne bør fastsættes for de enkelte faser i retsprocessen eller de enkelte retsinstanter, således at en strafbar handling kun kan forældes, hvis den pågældende fase eller retsinstans ikke er afsluttet inden en bestemt og rimelig tidsfrist; mener desuden, at korruptionssager med forbehold for proportionalitets- og retsstatsprincippet ikke bør kunne forældes, så længe den strafferetlige forfølgelse faktisk pågår;

82. mener, at kampen mod organiseret kriminalitet bør kombinere mekanismer for konfiskation af kriminelle aktiver, som er effektive og afskrækkende, samt bestræbelser på at sikre retsforfølgelse af personer, der bevidst unddrager sig efterforskning, og på, med forbehold for de grundlæggende principper for fangers rettigheder, at forhindre fængslede ledere af kriminelle grupper i fortsat at kunne lede deres organisation og give ordre til deres medlemmer på trods af deres fængsling;

83. opfordrer medlemsstaterne til at fastsætte afskrækkende og effektive straffe, både strafferetlige domme og bøder, herunder store bøder, for alle former for alvorlige lovovertrædelser, der forårsager skade på borgernes sundhed og sikkerhed, og henstiller til, at straffene harmoniseres;

84. påpeger med forbehold for punkt 80 betydningen af forebyggelse af kriminalitet og organiseret kriminalitet og opfordrer medlemsstaterne til at udvikle og indføre effektive retsinstrumenter og alternative straffe til fængsel, f.eks. bøder og samfundstjeneste, i tilfælde, hvor dette er muligt, og under hensyntagen til alle omstændigheder, herunder en strafbar handlings eventuelt mindre alvorlige karakter;

Et sundere erhvervsliv

85. opfordrer virksomhederne til at udøve selvregulering og gennemsigtighed gennem adfærdskodekser og til at indføre kontrolprocedurer, herunder intern og ekstern kontrol, og offentlige registre over lobbyister ved institutionerne med henblik på navnlig at forhindre korruption, hemmelige aftaler og interessekonflikter mellem den offentlige og den private sektor og forebygge unfair konkurrence; henstiller også til gennemsigtighed om bestemt områder, mål og finansielle oplysninger, både på nationalt og på EU-plan;

86. slår til lyd for opstilling af en liste over selskaber, der er akkrediteret hos offentlige myndigheder, og af lister over dem, der er blevet udelukket; mener, at sidstnævnte forekommer, hvis selskaber har haft betydelige problemer med at opfylde aftalemæssige krav, eller hvor der består en interessekonflikt enten på medlemsstats- eller på EU-plan;

87. opfordrer medlemsstaterne til at styrke handelskamrenes rolle i forbindelse med forebyggelse af, fremskaffelse af oplysninger om og bekæmpelse af de hyppigste risici for hvidvaskning i erhvervslivet og til fuldt ud at gennemføre Kommissionens handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse;

Tirsdag den 11. juni 2013

88. minder om, at opsøgende journalistik på linje med ngo'er og universiteter, der beskæftiger sig med problemer i tilknytning til den offentlige forvaltning og virksomhedernes aktiviteter, spiller en vigtig rolle for afsløringen af svindel, korrupsion eller anden ulovlig adfærd;

89. opfordrer virksomhederne til at sørge for, at der indføres interne retningslinjer for udbud, der sikrer overholdelse af lovgivningen samt maksimal gennemsigtighed i udbudsprocedurer om offentlige kontrakter, til at undgå handel med entreprenører og leverandører, der er kendt for eller med rimelighed mistænkes for at betale bestikkelse, til at udvise behørig omhu i forbindelse med vurderingen af mulige entreprenører og leverandører for at sikre, at de har effektive programmer til bekæmpelse af bestikkelse, til at gøre entreprenører og leverandører bekendte med politikkerne til bekæmpelse af bestikkelse samt til at føre tilsyn med deres vigtigste entreprenører og leverandører som en del af virksomhedernes regelmæssige gennemgang af deres forhold til disse og forbeholde sig ret til at opsige forholdet, hvis der betales bestik eller udvises en adfærd, der er i strid med virksomhedens program;

Et mere gennemsigtigt banksystem og erhvervsliv

90. opfordrer til øget samarbejde med og større gennemsigtighed i banksystemet og erhvervslivet, herunder finans- og revisionssektoren, i alle medlemsstater og med tredjelande, navnlig for at definere de it-værktøjer samt lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger, der er nødvendige for sporbarheden af finansielle bevægelser og efterforskning af kriminelle aktiviteter, og fastlægge, hvordan eventuelle lovovertrædelser kan rapporteres;

91. opfordrer Kommissionen og de øvrige tilsynsmyndigheder til at sikre, at banker, forsikringsselskaber og kreditinstitutter anvender kundelegitimationsprocedurer og risikoprofiler, for at sikre, at selskaber eller juridiske enheder i medlemsstaterne indhenter og opbevarer passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger om deres reelle ejere, herunder fra udenlandske skattely, og at selskabsregistre ajourføres regelmæssigt og kvalitetskontrolleres; mener, at gennemsigtige oplysninger, bl.a. i form af offentliggørelse af et landeopdelte register over det reelle ejerskab og gennem samarbejde på tværs af grænserne, kan bidrage til at bekæmpe problemer som pengehvidvaskning, terrorfinansiering, skattesvig og skatteunddragelse;

92. opfordrer medlemsstaterne til at indføre begrebet »reelt ejerskab« i deres selskabsregistre og til at arbejde for at inkludere dette begreb generelt samt indføre mekanismer til udveksling af oplysninger;

93. opfordrer Kommissionen til at fastsætte fælles principper og administrative retningslinjer for en passende anvendelse af afregningspriser;

94. støtter fuldt ud Kommissionens forslag om udtrykkeligt at anføre skattekriminalitet som lovovertrædelse inden for hvidvaskning af penge i overensstemmelse med 2012-anbefalingen fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF); opfordrer indtrængende EU til at øge gennemsigtigheden, hvad angår oplysninger om de reelle ejere og kundelegitimationsprocedurer til bekæmpelse af hvidvaskning af penge; ønsker en harmonisering på EU-plan af bestemmelserne om lovovertrædelse i forbindelse med hvidvaskning af penge og opfordrer til en fuldstændig gennemførelse af Den Finansielle Aktionsgruppes (FATF) standarder ved hjælp af en effektiv overvågning, passende sanktioner og troværdige sikkerhedsforanstaltninger;

95. anbefaler en nøje vurdering af risiciene i forbindelse med nye bank- og finansprodukter, såfremt disse giver mulighed for anonymitet og fjernbetjening; slår til lyd for en fælles definition af skattely, eftersom de ofte udnyttes af kriminelle organisationer til at få udstedt obligationer i private selskaber eller banker, hvis reelle ejere vanskeligt lader sig fastslå;

96. ser frem til operationelle løsninger, der med behørig hensyntagen til reglerne om beskyttelse af personoplysninger sætter finans- og kreditvirksomheder i stand til at kontrollere identiteten på personer, der ønsker at udføre en given operation, eftersom svindel i forbindelse med identitetstyveri sommetider indgår i hvidvaskning af penge; hilser derfor oprettelsen af en bankunion velkommen;

97. henstiller, at bankhemmeligheden ophæves;

Tirsdag den 11. juni 2013

Forbrydelse må ikke betale sig

98. opfordrer alle aktører, såvel offentlige som private, til at føre en målrettet kamp mod hvidvaskning af penge; opfordrer til, at det sikres, at de erhvervsdrivende fuldstændigt overholder deres pligt til at bekæmpe hvidvaskning, ved at fremme systemer til indberetning af mistænkelige transaktioner og adfærdskodekser, som omfatter faggrupper og brancheforeninger;

99. fremhæver, at finansielle informationsenheder spiller en vigtig rolle for sikring af høje internationale standarder i bekæmpelsen af pengehvidvaskning; anerkender betydningen af europæiske instrumenter for sporingen af finansielle bevægelser i bekæmpelsen af trusler som cyberkriminalitet, pengehvidvaskning og terrorfinansiering;

100. henstiller, at der træffes foranstaltninger med henblik på at identificere og kontrollere spillere systematisk, forbyde anonyme betalingsmidler i onlinespil og forebygge anonymitet i onlinespil ved at gøre det muligt at identificere værtsserverne og udvikle it-systemer, der muliggør en fuldstændig sporing af pengebevægelser foretaget via spil både online og offline;

101. glæder sig over den udvidelse af anvendelsesområdet, der foreslås i det såkaldte fjerde direktiv om hvidvaskning af penge, til også at omfatte hasardspil; opfordrer Kommissionen til at foreslå en lovramme og passende foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge gennem væddemål, navnlig om sportsbegivenheder, og til i den forbindelse at definere nye strafferetlige overtrædelser som f.eks. matchfixing og fastsætte passende sanktionsniveauer samt sikre overvågningsmekanismer, der inddrager sportsforbund, foreninger og virksomheder, online og offline samt, om nødvendigt, nationale myndigheder; opfordrer sportsorganisationer til at indføre en adfærdskodeks for alle medarbejdere og tjenestemænd med et klart forbud mod manipulation af kampe i forbindelse med væddemål eller af andre årsager, et forbud mod spil på egne kampe og en forpligtelse til at indberette kendskab til matchfixing med en passende beskyttelsesmekanisme for anmeldere;

102. konstaterer, at hvidvaskning ved hjælp af organiserede væddemål om sportsbegivenheder ofte hidrører fra organiseret kriminalitet; opfordrer derfor Kommissionen til at stille et lovforslag, der indeholder en fælles definition af lovovertrædelser i forbindelse med sportsrelateret korruption og svig; opfordrer medlemsstaterne til ikke at tillade væddemål om kampe uden betydning for klassificeringen samt forbyde de farligste former for sportsvæddemål; anbefaler ligeledes indførelse på nationalt plan af ordninger for indberetning i tilfælde af mistanke om sportsrelateret korruption i lighed med de ordninger, der findes for hvidvaskning, og som skal gælde for online- og offlinespiloperatører og alle andre aktører i sportsverdenen;

103. understreger, at samarbejdet og informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne, deres kontrolorganer, Europol og Eurojust bør styrkes med henblik på at bekæmpe kriminalitet i grænseoverskridende spilleaktiviteter på internettet;

104. anerkender, at onlinespil i stadig højere grad benyttes til hvidvaskning af penge, idet gevinsterne ofte er skattefrie, at transaktionernes størrelse gør det meget vanskeligt at opspore de sorte penge, og at de mange betalingstjenesteudbydere komplicerer systemet yderligere; opfordrer til, at der etableres en lovgivningsmæssig ramme til bekæmpelse af hvidvaskning af penge via onlinespil af enhver art;

105. opfordrer medlemsstaterne til i deres strafferet at indføre en harmoniseret definition af matchfixing og til at skabe et retsinstrument til bekæmpelse af heraf;

106. opfordrer til et øget europæisk samarbejde — koordineret af Kommissionen — for at afsløre og forbyde udbydere af spilletjenester på internettet, der er involveret i aktiviteter i forbindelse med matchfixing og andre ulovlige aktiviteter;

107. opfordrer sportens styrende organer, medlemsstaterne og Kommissionen til at investere i opmærksomhedsskabende kampagner vedrørende matchfixing rettet mod idrætsudøvere, som gør rede for de juridiske konsekvenser af denne forbrydelse og de negative effekter på sportskonkurrencerne som helhed;

108. opfordrer til en bedre harmonisering af medlemsstaternes finansielle efterretningsenheders rolle, en udvidelse af deres beføjelser samt en forbedring af samarbejdsmekanismerne mellem dem;

Tirsdag den 11. juni 2013

109. foreslår, at medlemsstaterne skal have en ensartet tilgang til sanktioner og straffe samt fængselsystemer og uddannelse af fængselspersonalet;

110. henstiller, at der tildeles Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Værdipapir- og Markeds-tilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger samt den fælles tilsynsmekanisme en mere betydelig, Europa-dækkende rolle i forbindelse med overvågning af pengehvidvaskning, bl. a. med henblik på en egentlig europæisk bankunion, der er i stand til at bekæmpe korrupsion og hvidvaskning gennem en effektiv indsats, der er baseret på harmoniserede regler om interessekonflikter og overvågningsystemer; holder i mellemtiden fast i, at tilsynskapaciteter, ekspertise og beslutsomhed bør styrkes på nationalt plan med henblik på et tættere samarbejde mellem de nationale myndigheder;

111. opfordrer til vedtagelse af minimumsstandarder om god forvaltning på skatteområdet, navnlig ved hjælp af fælles initiativer i medlemsstaterne vedrørende deres forbindelser til områder, der fungerer som skattely, bl.a. for at lette adgangen til oplysninger om ejerne af eventuelle postkasseselskaber, som måtte have adresse der; understreger betydningen af Kommissionens ovennævnte meddelelse af 6. december 2012 med hensyn til styrkelse af forbindelsen mellem EU's politik til bekæmpelse af svig og politikkerne vedrørende om udvikling, beskatning og handel;

112. opfordrer til markante tiltag fra EU's side på den internationale scene, såsom G8- og G20-møder, for at udrydde forbrydelser i forbindelse med skattely;

113. understreger, at skatteprincipperne bør være i overensstemmelse med OECD's anbefalinger i rapporten »Addressing base erosion and profit shifting«, således at det overordnede beskatningsprincip indebærer, at beskatningen sker det sted, hvor de økonomiske aktiviteter, der har genereret en indtægt, fandt sted, dvs. princippet om »værdiens oprindelse«;

114. mener, at princippet »værdiens oprindelse« gør det lettere for skattemyndighederne at gennemføre en effektiv beskatning og undgå skatteunddragelse; mener, at der er brug for et retfærdigt skattesystem, navnlig i krisetider, hvor skattebyrden virker uretfærdig for mindre virksomheder og husholdninger, og at skatteunddragelse delvis skyldes skattely inden for EU's grænser;

115. understreger, at en optrapning af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse er afgørende for at fremme bæredygtig vækst i EU; understreger, at mindsket svig og unddragelse vil styrke økonomiens vækspotentiale, gøre de offentlige finanser sundere og give virksomhederne mulighed for at konkurrere på ærlige og lige vilkår;

116. opfordrer revisionsfirmaer og juridiske konsulenter til at advare de nationale skattemyndigheder om tegn på aggressiv skatteplanlægning hos reviderede eller rådgivne virksomheder;

117. glæder sig, at Kommissionens har indvilget i at fremme den automatiske udveksling af oplysninger; opfordrer endnu en gang, til, at der indgås en internationalt bindende aftale om automatisk multilateral udveksling af skatteoplysninger, som også bør omfatte truste og fonde, og hvori også bør indgå sanktioner mod usamarbejdsvillige jurisdiktioner og finansielle institutioner, der bruger skattely; opfordrer indtrængende EU til at vedtage foranstaltninger i lighed med USA's »Stop Tax Havens Abuse Act« og overveje muligheden af at fratage finansielle institutioner, der gør forretninger med skattely, retten til at drive bankvirksomhed; opfordrer Kommissionen til at komme med forslag til en europæisk sortliste over skattely med udgangspunkt i en række snævre kriterier samt til at komme med forslag til en europæisk sanktionsmekanisme i tilfælde af manglende overensstemmelse eller øget samarbejde, såfremt en EU-tilgang ikke er mulig;

118. tilskynder medlemsstaterne og Europa-Parlamentet til hurtigt at nå til enighed om EU's gennemsigtigheds- og regnskabsdirektiver; kræver, at direktiverne fremover udvides til at dække alle store virksomheder, uanset branche;

119. opfordrer Kommissionen til at indføre mere præcise krav til virksomheders aktiviteter for at standse oprettelsen af skuffeselskaber eller postkassevirksomheder, som understøtter lovlig og ulovlig skatteunddragelse;

120. opfordrer Kommissionen til at gennemgå de skatteaftaler, som i øjeblikket finder anvendelse mellem medlemsstaterne og tredjelande, som kan anses som skattely; opfordrer ligeledes Kommissionen til at forelægge forslag, bl.a. om ændring af disse aftaler, for at tage fat på problemet; opfordrer Kommissionen til at aflægge rapport til Europa-Parlamentet om sine resultater og forslag inden udgangen af 2013;

Tirsdag den 11. juni 2013

Nye teknologier til bekæmpelse af organiseret kriminalitet

121. mener, at europæiske satellitsystemer til jordobservation kan bidrage til at identificere de ruter, der benyttes af skibe, der foretager hemmelig transport, losning og omladning af ulovlige varer; anmoder derfor retsmyndighederne om at øge anvendelsen af nye teknologier, herunder satellitobservation, på dette område, da de vil kunne bidrage til at bekæmpe den organiserede kriminalitets aktiviteter;

122. bemærker, at den globale vækst i brugen af internettet har skabt nye muligheder for internatbaseret kriminalitet såsom tyveri af intellektuel ejendom, salg og køb af kopiprojekter og identitetstyveri, hvilket udgør en trussel mod EU-borgernes økonomi, sikkerhed og sundhed;

123. bemærker, at uddannelse, indsigt og oplysningskampagner er afgørende for at kunne håndtere det stigende problem med cyberkriminalitet; understreger, at manglende offentlig indsigt og manglende færdigheder fremmer de organiserede kriminelle gruppers mulighed for at udnytte internettet og dets muligheder;

124. glæder sig over oprettelsen af Europæisk Center til Bekæmpelse af It-Kriminalitet under Europol og opfordrer til, at det udvikles yderligere, navnlig med henblik på bekæmpelse af organiseret kriminalitet, bl.a. i grænseoverskridende sammenhæng og i samarbejde med tredjelande;

125. understreger, at det er absolut nødvendigt at udvikle et godkendt og nøjagtigt koncept for begrebet »cyberkriminalitet«, som kan finde anvendelse i alle EU-medlemsstater;

126. opfordrer til en styrkelse af forskningen i brugen af nye teknologier i en række kontrolsystemer, som benyttes af medlemsstaterne, og til at lette anvendelsen heraf; dette kan eksempelvis omfatte et system til onlineovervågning og -registrering af skattekontrol på stedet, toldkontrol og andre typer kontrol, der foretages af centrale antikorrupsionsenheder;

127. opfordrer til oprettelse af et ensartet indberetningssystem for alle tilfælde af svig og korruption, der er ved at blive undersøgt (med passende beskyttelse af personlige oplysninger og uskyldsformodning);

Afsluttende anbefalinger

128. opfordrer til, at der oprettes en europæisk anklagemyndighed, jf. artikel 86 TEUF, med det formål at bekæmpe, efterforske og retsforfølge lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, og alvorlige grænseoverskridende forbrydelser og stille dem for en domstol; anbefaler, at en kommende europæisk anklagemyndighed får en effektiv og strømlinjet struktur og får til opgave at samordne og tilskynde de nationale myndigheder med henblik på at sikre en større kohærens i undersøgelserne gennemensartede procesregler; mener, at det er af afgørende betydning, at Kommissionen forelægger et forslag inden september 2013, der klart og tydeligt definerer den europæiske anklagemyndigheds struktur, hvordan den står til ansvar over for Europa-Parlamentet, og i særlig grad dens interaktion mellem Europol, Eurojust, OLAF og Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder, og at den europæiske anklagemyndighed bør støttes af en klar ramme for processuelle rettigheder og af, at de forbrydelser, som den europæiske anklagemyndighed er bemyndiget til at tage sig af, er tydeligt defineret;

129. mener, at Eurojust vil kunne fortsætte med at tage sig af de strafbare handlinger, der er omtalt i artikel 83, stk. 1, TEUF, og i påkommende tilfælde også af sådanne, der knytter an til gennemførelsen af EU-politikker, jf. artikel 83, stk. 2, TEUF, samtidig med at der i den kommende revision af Eurojust tages højde for de demokratiske og grundlæggende rettigheder;

130. opfordrer medlemsstaterne til ikke at reducere EU-budgettet af kortsigtede, konjunkturmæssige årsager, men til tvært imod at afsætte flere midler til Europol, Eurojust, Frontex og den fremtidige europæiske anklagemyndighed, da deres succes har en multiplikatoreffekt på nedbringelsen af skattetabet for medlemsstaterne;

131. ønsker en aftale med Liechtenstein vedrørende bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet;

132. kræver udtrykkeligt, at medlemsstaterne så hurtigt som muligt omsætter direktiv 2012/29/EU om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse; anmoder Kommissionen om at overvåge processen, således at gennemførelsen i national ret foregår korrekt; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at færdiggøre køreplanen om mistænkte og tiltalte rettigheder i straffesager og udarbejde et direktiv om varetægtsfængsling;

Tirsdag den 11. juni 2013

133. opfordrer til strengere straf for deltagelse i organiseret kriminalitet, forbrydelser i forbindelse med narkotikahandel, menneskehandel og handel med menneskelige organer;

134. opfordrer som anbefalet af UNCAC medlemsstaterne til at vedtage lovmæssige eller andre foranstaltninger, der sikrer, at ulovlig berigelse, dvs. en betydelig stigning i en offentlig tjenstemands værdier, som den pågældende ikke kan forklare i forhold til sin lovmæssige indkomst, defineres som en strafbar handling, når den er tilsigtet;

135. udtrykker bekymring over, at en lang række former for såkaldt »spirende« kriminalitet af stort tværnationalt omfang og med meget negative sociale, miljømæssige og økonomiske indvirkninger, såsom ulovlig handel med affald, med kunstværker og med beskyttede arter samt forfalskning af varer, ikke falder under »eurokriminaliteten«, selv om de er yderst rentable for de kriminelle organisationer; mener, at disse former for kriminalitet bør tages i behørig betragtning i beslutningerne på europæisk plan, og foreslår desuden, at Rådet i medfør af artikel 83, stk. 1, TEUF vedtager en afgørelse med henblik på at definere andre kriminalitetsområder, herunder dem, der er angivet ovenfor;

136. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om et effektivt europæisk system til beskyttelse af anmeldere i forbindelse med sager om grænseoverskridende korrupsion og korrupsion, der berører EU's finansielle interesser, og om beskyttelse af vidner og personer, der samarbejder med retsvæsenet, navnlig med henblik på at opstille en løsning på de vanskelige betingelser, de må leve under, lige fra risikoen for gengældelse til opløsningen af familiebånd, geografisk rodløshed og social og erhvervmæssig udstødelse;

137. mener, at behandlingen af vidner og forvaltningen af beskyttelsesprogrammer ikke kan afhænge af budgetmæssige begrænsninger, da det drejer sig om at garantere borgernes sikkerhed (ikke mindst når der er tale om borgere, som har sat deres egen tilværelse på spil for at komme staten til undsætning), men derimod er en pligt, som de nationale og europæiske myndigheder ikke kan tilsidesætte; opfordrer samtlige medlemsstater til at træffe de nødvendige foranstaltninger, det være sig lovgivningsmæssige eller af anden art, med henblik på at sikre vidner og deres familier både fysisk sikkerhed og retten til et værdigt socialt, fagligt, medmenneskeligt og økonomisk liv med passende støtte fra institutionerne (herunder muligheden for ansættelse af vidner i den offentlige forvaltning);

138. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at gennemføre alle de foranstaltninger og instrumenter, som den omtaler i sin meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel 2012-2016« (COM(2012)0286).

139. opfordrer Kommissionen til at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om Europol i overensstemmelse med artikel 88, stk. 2, TEUF med henblik på at forbedre Europolis operationelle effektivitet inden for bekæmpelse af alvorlig og organiseret kriminalitet; understreger, at den fremtidige reform af agenturet ikke må gå ud over CEPOL's unikke rolle i EU's uddannelsesaktiviteter vedrørende retshåndhævelse;

140. opfordrer samtlige medlemsstater til i deres nationale lovgivning rettidigt at omsætte alle de eksisterende europæiske og internationale retslige instrumenter og navnlig til at efterkomme de mange opfordringer fra Kommissionen med henblik på en korrekt gennemførelse af de mange gældende rammeafgørelser;

141. understreger nødvendigheden af at fremme en lovlighedskultur og skabe større viden om mafia-problemet blandt borgerne; anerkender i den forbindelse den grundlæggende rolle, som kulturelle foreninger samt fritids- og idrætsforeninger spiller, når det gælder om at oplyse civilsamfundet om bekæmpelse af organiseret kriminalitet og fremme lovlighed og retfærdighed;

142. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en europæisk handlingsplan til bekæmpelse af handel med vilde dyrearter og i den forbindelse fastlægge klare mål, både internt i EU og eksternt, med henblik på at nedbringe den ulovlige handel med vilde dyrearter og kropsdele; opfordrer Kommissionen og Rådet til at udnytte deres handels- og udviklingsinstrumenter til at opstille specifikke programmer med den fornødne finansiering med det formål at styrke gennemførelsen af CITES og stille ressourcer til rådighed til kapacitetsopbygning inden for bekæmpelse af krybskytteri og menneskehandel, navnlig ved at støtte, styrke og udvide håndhævelsesinitiativer såsom ASEAN-WEN og HA-WEN, som har til formål at oprette regionale ekspertisecentre og indføre modeller for samarbejde til bekæmpelse af handel med vilde dyrearter;

Tirsdag den 11. juni 2013

143. kræver harmoniserede og hårde sanktioner for smugling af vilde dyrearter og kropsdele samt sjældne planter og træer til EU;

o

o o

144. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, de nationale parlamenter, CEPOL, Europol, Eurojust, OLAF, Europarådet, OECD, Interpol, UNODC, Verdensbanken og FATF.

P7_TA(2013)0246

Socialt boligbyggeri i Den Europæiske Union

Europa-Parlamentets beslutning af 11. juni 2013 om socialt boligbyggeri i Den Europæiske Union (2012/2293 (INI))

(2016/C 065/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 3, stk. 3, og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 9, 14, 148, 151, 153 og 160, samt protokol 26 om tjenesteydelser af almen interesse,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 34 og 36,
- der henviser til protokol nr. 26 i TEUF om tjenesteydelser af almen interesse,
- der henviser til den reviderede europæiske socialpakt, særlig artikel 30 (ret til beskyttelse mod fattigdom og social udstødelse), artikel 31 (ret til en bolig) og artikel 16 (familiens ret til social, juridisk og økonomisk beskyttelse),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om Europa 2020: en strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (COM(2010)2020),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1173/2011 af 16. november 2011 om en effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1175/2011 af 16. november 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 1177/2011 af 8. november 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1174/2011 af 16. november 2011 om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i euroområdet ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 33.

⁽⁴⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 8.

⁽⁵⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

Tirsdag den 11. juni 2013

- der henviser til Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. april 2012 om et opsving med høj beskæftigelse (COM(2012)0173),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse: en europæisk ramme for social og territorial samhørighed (COM(2010)0758) og til udtalelserne fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget samt til sin beslutning af 15. november 2011 ⁽²⁾ om samme emne,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1784/1999 ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1783/1999 ⁽⁵⁾,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (COM(2011)0615),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 (COM(2011)0614),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2008 om en europæisk økonomisk genopretningsplan (COM(2008)0800),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF ⁽⁶⁾ og til sin beslutning af 15. december 2010 om revision af handlingsplanen for energieffektivitet ⁽⁷⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. marts 2011 om reform af EU's statsstøtteregler for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse (COM(2011)0146) og sin beslutning af 15. november 2011 om revision af handlingsplanen for energieffektivitet ⁽⁹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder (COM(2010)0573),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020 (COM(2011)0173),

⁽¹⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0495.

⁽³⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽⁵⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 169 E af 15.6.2012, s. 66.

⁽⁸⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0494.

Tirsdag den 11. juni 2013

- der henviser til Kommissionens retningslinjer af 15. maj 2012 om god praksis for, hvordan arealbefæstelse begrænses, mindskes og udlignes (SWD(2012)0101),
- der henviser til Kommissionens statusrapport »Employment and Social Developments« i »Europe Review 2012« af 8. januar 2013 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens pakke af foranstaltninger for sociale investeringer af 20. februar 2013,
- der henviser til EU-statistikkerne over indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) og Eurostats pressemeddelelse af 8. februar 2012 ⁽²⁾,
- der henviser til EU-statistikkerne i den tredje europæiske rapport om livskvalitet, herunder navnlig kapitel 6 ⁽³⁾,
- der henviser til Eurofound's rapport »Services consultatifs en matière d'endettement des ménages dans l'Union européenne« (Gældsrådgivningstjenester for private husholdninger i EU) ⁽⁴⁾,
- der henviser til rapporten fra Eurofound: »Living conditions of the Roma: Substandard housing and health« ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens afgørelse af 20. december 2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽⁶⁾,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols dom af 14. marts 2013 i sag C-415/11 (Mohamed Aziz) »protecting mortgage consumers against banks in case of abusive contracts conditions« ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1098/2008/EF af 22. oktober 2008 om det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse (2010) ⁽⁸⁾,
- der henviser til Rådets erklæring af 6. december 2010 med titlen »Det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse: samarbejde om at bekæmpe fattigdom i 2010 og fremover« ⁽⁹⁾,
- der henviser til rapporten af 18. februar 2011 fra Udvalget for Social Beskyttelse med evalueringen af Europa 2020-strategiens sociale dimension ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 5. februar 2010 med titlen »Joint Report on Social Protection and Social Inclusion« (SEC(2010)0098),
- der henviser til rapporten fra Udvalget for Social Beskyttelse af 15. februar 2010 med titlen »Fælles rapport om social beskyttelse og social inklusion 2010« ⁽¹¹⁾,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om konsekvenserne af en definition af socialt boligbyggeri som tjenesteydelse af almen økonomisk interesse ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&largId=en&pubId=7315>.

⁽²⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/3-08022012-BP/EN/3-08022012-BP-EN.PDF

⁽³⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1264.htm>.

⁽⁴⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2011/891/en/1/EF11891EN.pdf>.

⁽⁵⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2012/891/en/1/EF11891EN.pdf>.

⁽⁶⁾ EUT L 7 af 11.1.2012, s. 3.

⁽⁷⁾ <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=78362&pageIndex=0&doclang=DA&mode=doc&dir=&occ=-first&part=1&cid=1497782>.

⁽⁸⁾ EUT L 298 af 7.11.2008, s. 20.

⁽⁹⁾ Samling i Rådet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik), Bruxelles, den 6. december 2010.

⁽¹⁰⁾ Rapport fra Udvalget for Social Beskyttelse til Rådet og Det Europæiske Råd, 6624/11 ADD 1 SOC 135 ECOFIN 76 SAN 30, af 18. februar 2011.

⁽¹¹⁾ Rapport fra Udvalget for Social Beskyttelse til Rådet og Det Europæiske Råd, 6500/10 SOC 115 ECONFIN 101 FSTR 8 EDUC 31 SAN 33, af 15. februar 2010.

⁽¹²⁾ EESC, 597/2012-TEN/484 af 13. december 2012.

Tirsdag den 11. juni 2013

- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse med titlen »Mod en europæisk dagsorden for socialt boligbyggeri«⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 20. november 2012 om en social investeringspagt — som svar på krisen⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 16. juni 2010 om Europa 2020-strategien⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om samhørighedspolitikens bidrag til opfyldelse af Lissabonmålsætningerne og EU 2020-målene⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin holdning af 8. september 2010 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker: Del II i de integrerede retningslinjer for Europa 2020⁽⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2010 om den finansielle, økonomiske og sociale krise: henstillinger vedrørende foranstaltninger og initiativer, der bør iværksættes⁽⁶⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 5. juli 2011 om fremtiden for socialydelser af almen interesse⁽⁷⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 10. maj 2007 om boliger og regionalpolitik⁽⁸⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 14. september 2011 om en EU-strategi for hjemløshed⁽⁹⁾,
 - der henviser til de skriftlige erklæringer af 22. april 2008 om bekæmpelse af gadehjemløshed⁽¹⁰⁾ og af 16. december 2010 om en EU-strategi for hjemløshed⁽¹¹⁾,
 - der henviser til den tredje europæiske undersøgelse af livskvalitet fra Eurofound: "Quality of life in Europe: Impacts of the crisis"⁽¹²⁾,
 - der henviser til de endelige henstillinger fra den europæiske konsensuskonference om hjemløshed den 9. og 10. december 2010,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelser fra Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0155/2013),
- A. der henviser til, at adgangen til en bolig er en grundlæggende ret, som kan betragtes som en forudsætning for udøvelsen af og adgangen til de andre grundlæggende rettigheder og et værdigt liv, og at garantien for adgang til en anstændig og passende bolig er en international forpligtelse for EU-medlemsstaterne, som EU skal tage i betragtning, idet retten til adgang til bolig og til boligstøtte både er anerkendt i artikel 34 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, i artikel 30 og 31 i Europarådets reviderede socialpagt, i artikel 25 i FN's menneskerettighedserklæring, og er fastsat i mange af medlemsstaternes forfatninger;
- B. der henviser til, at medlemsstaternes lokale, regionale og nationale myndigheder har ret, såvel som pligt, til at fastlægge deres egen boligpolitik og træffe de nødvendige foranstaltninger på deres boligmarkeder for at sikre gennemførelse af denne grundlæggende rettighed i overensstemmelse med deres indbygges behov med henblik på at give alle borgere adgang til en anstændig bolig til en overkommelig pris;

⁽¹⁾ CDR 71/2011 final, ECOS-V/014 <https://toad.cor.europa.eu/CORWorkInProgress.aspx>.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0419.

⁽³⁾ EUT C 236 E af 12.8.2011, s. 57.

⁽⁴⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 120.

⁽⁵⁾ EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 116.

⁽⁶⁾ EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 19.

⁽⁷⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 65.

⁽⁸⁾ EUT C 76 E af 27.3.2008, s. 124.

⁽⁹⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 101.

⁽¹⁰⁾ EUT C 259 E af 29.10.2009, s. 19.

⁽¹¹⁾ EUT C 169 E af 15.6.2012, s. 139.

⁽¹²⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1264.htm>.

Tirsdag den 11. juni 2013

- C. der henviser til, at passende og sikre boliger til overkommelige priser er et velegnet instrument til opnåelse af social retfærdighed og samhørighed, og at investeringer i boliger til overkommelige priser er en forudsætning for, at arbejdskraftens mobilitet forbedres, og at der skabes flere beskæftigelsesmuligheder; der henviser til, at opførelse og renovering af socialt boligbyggeri er helt afgørende i bestræbelserne på at nå målene om at dække behovet for boliger, at sørge for boliger til en overkommelig pris for brede dele af befolkningerne, at styrke økonomierne, mindske omfanget af boligbobler, bekæmpe energifattigdom og sikre medlemsstaternes skatteindtægter;
- D. der henviser til, at medlemsstaterne i overensstemmelse med nærhedsprincippet skal have en afgørende rolle og vide beføjelser i forbindelse med at tilvejebringe, iværksætte og organisere et sideløbende udbud af socialt boligbyggeri som supplement til det endnu ikke planlagte udbud på boligmarkedet; der desuden henviser til, at det sociale boligbyggeri på én gang bør være af høj kvalitet, være sikkert og kunne fås til overkommelige priser, samt fremme ligebehandling og brugernes rettigheder;
- E. der henviser til, at der er mangel på sociale boliger, og at der i de fleste EU-medlemsstater er et stigende behov for boliger til overkommelige priser; der henviser til, at den samfunds- og familiemæssige profil på dem, der søger til det sociale boligbyggeri, har ændret sig; der henviser til, at disse nye sociale faktorer bør undersøges nærmere med henblik på at koordinere medlemsstaternes og deres respektive lokale og regionale myndigheders forskellige boligstrategier, så de bliver bedre tilpasset til den enkelte situation;
- F. der henviser til, at politikken om socialt boligbyggeri er en integreret del af tjenesteydelserne af almen økonomisk interesse, der skal fremme opfyldelsen af boligbehov, lette adgangen til ejendom, øge boligmiljøers kvalitet, forbedre eksisterende boligmiljøer og tilpasse boligudgifter efter brugernes familiesituation og ressourcer samtidig med at støtte en indsats fra deres side;
- G. der henviser til, at socialt boligbyggeri bør være karakteriseret ved et godt forhold mellem pris og kvalitet ved køb eller lejemål, give energibesparelser og være beliggende i omgivelser med grønne områder, samt være tilpasset de forskellige generationer, navnlig børns og ældres særlige behov;
- H. der henviser til, at reglerne om lån i fast ejendom bør beskytte forbrugerne og fremme en retfærdig fordeling af risiciene med det formål at forhindre både en stigning i antallet af hjemløse og fremtidige boligkriser;
- I. der henviser til, at socialt boligbyggeri spiller en central rolle i opfyldelsen af Europa 2020-strategiens målsætninger — navnlig fattigdomsmålet, herunder forebyggelse af, at forarmelse går i arv fra generation til generation — idet det bidrager til at sikre et højt beskæftigelsesniveau, social inklusion og samhørighed, til at fremme arbejdsmobiliteten samt bekæmpe klimaændringer og energifattigdom gennem renovering af det sociale boligbyggeri;
- J. der henviser til, at sammenhængen mellem den økonomiske og finansielle krise, finanspolitiske stramninger, stigende boligpriser og fald i husstandsindtægter har skabt øget arbejdsløshed og social udstødelse i EU, især blandt de mest udsatte befolkningsgrupper, og dermed øget behovet for social beskyttelse; noterer sig, at på trods af sin betydelige stabiliserende effekt er offentlig investering i socialt boligbyggeri i nogle medlemsstater blevet genstand for nylige finansielle stramninger;
- K. der henviser til, at den økonomiske og sociale krise har en direkte negativ indvirkning på aktiviteten og den finansielle støtte i bygge- og anlægssektoren samt på boligrenoveringen, navnlig inden for socialt boligbyggeri, som følge af boligboblens bristen, kreditstramninger, forsinkede betalinger samt nedgang i de offentlige indkøb; der henviser til, at denne sektor imidlertid kan fungere som drivkraft for en bæredygtig og inklusiv vej ud af krisen og bidrage til at imødekomme de klima- og energimæssige udfordringer;
- L. der henviser til, at spareforanstaltningerne og budgetkonsolideringen skal ledsages af en overordnet investeringsstrategi til at fremme bæredygtig og inklusiv vækst og opfyldelse af Europa 2020-målene, herunder bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse;

Tirsdag den 11. juni 2013

- M. der henviser til, at en bolig er et essentielt gode, for hvilket medlemsstaterne ud fra deres egne politiske valg fastlægger minimumsnormer for beboelighed og komfort, specifikke bestemmelser for byplanlægning og byggeri, maksimale byggeprocenter, lofter over prisudviklingen på huslejeområdet som f.eks. ordninger for boligstøtte eller skattebegunstigelse for at påvirke denne store udgiftspost på husholdningernes budget;
- N. der henviser til, at de alvorlige økonomiske, sociale og langvarige konsekvenser af krisen, ikke blot for den økonomiske vækst, arbejdsløsheden, fattigdom og social udstødelse, men også for adgangen til boliger og investeringer i socialt boligbyggeri i EU, tvinger medlemsstaterne og Unionen til at handle omgående for at sikre adgangen til en anstændig bolig til en overkommelig pris; er i den forbindelse bekymret over de kraftigt stigende boligudgifter (grundpriser, ejerpriser, leje, energiforbrug), som allerede udgør den største udgift for europæiske husholdninger og er en kilde til ustabilitet og bekymring; der henviser til, at dette forhold sammen med den kraftigt stigende arbejdsløshed i EU, hvor gennemsnitstærsklen på 10,9 % blev overskredet i januar 2013 i EU-27, samt Europas aldrende befolkning udgør en stor risiko for en stadig større kløft mellem rig og fattig, social udstødelse og hjemløshed, og at 80 millioner europæere allerede er fattigdomstruede;
- O. der henviser til, at romaerne har tilbøjelighed til at bo i områder med en betydelig territorial adskillelse, hvor adgangen til sociale bistandsydelse og sundhedsydelse er vanskelig;
- P. der henviser til, at der er en klar kobling mellem dårlige boliger og dårligt helbred, således at realkreditgæld er forbundet med et stadigt dårligere mentalt helbred, overfyldte boliger er forbundet med psykologiske problemer, tuberkulose, luftvejsinfektioner, øget risiko for brand og ulykker i hjemmet, det at bo under uacceptable boligforhold har negative konsekvenser for helbredet og oplevelsen af sikkerhed, og det forøger risikoen for ulykker i hjemmet, det at bo i et område med meget larm er forbundet med øget hypertension og højere blodtryk; der tilføjer, at manglen på en bolig er en kilde til både stress og andre vanskeligheder, hvilket indvirker negativt på livskvalitet, sundhed og trivsel;
- Q. der henviser til, at 24,5 % af alle kvinder i 2010 var truet af fattigdom eller social udstødelse — navnlig kvinder med lav indtægt, enlige mødre, kvinder i dårligt betalte job, indvandrerkvinder, enker med mindre børn og kvinder, der er udsat for vold i hjemmet — samt børnefamilier med enlige mødre, unge familier, storfamilier, studerende, unge i starten af deres karriere, unge arbejdsløse par, handicappede, mennesker med fysiske eller psykiske sygdomme, folk fra marginaliserede befolkningsgrupper, herunder romaer, og ældre er særligt påvirket af manglen på specialindrettede sociale boliger til overkommelige priser; der henviser til, at disse kategorier er særligt udsatte for hjemløshed og ofte flytter i boliger på det private boligmarked, der ligger under standarden, hvormed risikoen for sundhedsproblemer øges væsentligt; der henviser til, at disse kategorier ofte søger alternative løsninger ved f.eks. at flytte ind hos familie, venner eller bekendte, således at det ikke er muligt at foretage en passende undersøgelse af og gennemsigtig dokumentation for hjemløse;
- R. der henviser til, at den økonomiske krise og de høje priser på boligmarkedet tilsammen mindsker kvinders muligheder for at blive skilt eller afbryde et samliv, hvorved deres frihed begrænses, og at de i højere grad bliver udsat for kønsbestemt vold i hjemmet;
- S. der henviser til, at lejeboliger til en overkommelig pris er helt afgørende for at unge mennesker kan tage en erhvervsuddannelse, læse på universitetet, deltage i praktikforløb eller udnytte beskæftigelsesmuligheder;
- T. der henviser til, at medlemsstaterne ligeledes fastlægger og organiserer parallelle udbud af socialt boligbyggeri som supplement til det nuværende udbud på markedet på særlige adgangs- og prisbetingelser, der udarbejdes af almennyttige virksomheder oprettet specielt til dette formål; der henviser til, at 25 millioner EU-borgere således bor i socialt boligbyggeri, for hvilket betingelser for territorial programmering, adgang og pris fastsættes direkte af medlemsstaternes offentlige myndigheder, og at dette sideløbende udbud af socialt boligbyggeri under hensyntagen til dets stabilitet og prisramme bidrager til at afbøde omfanget af ejendomscykluserne og fænomenet med boligbobler;

Tirsdag den 11. juni 2013

Fremme af socialt boligbyggeris sociale og økonomiske rolle

1. bemærker, at behovene for boliger til overkommelige priser som følge af den aktuelle økonomiske og sociale krise i stadig ringere grad opfyldes alene af markedets spontane funktion, især ikke i tætbefolkede byområder, og at de stigende bolig- og energiomkostninger øger risikoen for sygdom, fattigdom og social udstødelse; bemærker en stigning i mange medlemsstater i antallet af mennesker, der bliver sat på gaden, og boliger, som bankerne gør udlæg i; opfordrer indtrængende til, at der træffes foranstaltninger for at imødegå disse udfordringer; er bekymret over både de direkte og indirekte virkninger af en række finanspolitiske stramninger i forbindelse med den aktuelle sociale og økonomiske krise — f.eks. begrænsningen af boligstøtten og sociale ydelser, beskatningen af virksomheder med ansvar for socialt boligbyggeri, stoppet for nye boligprojekter samt salget af en del af de nationale almene boligparker — der vil kunne forværre en ond cirkel med langvarig social udstødelse og opdeling;
2. minder om, at de sociale boligpolitikker i forbindelse med bekæmpelse af børns fattigdom spiller en vigtig rolle gennem udryddelse af fattigdom i familierne og bestræbelserne på at forhindre, at samfundsøkonomiske ulemper går i arv fra generation til generation; bemærker, at der som følge af sociodemografiske forandringer i familiemønstrene og stigningen i ustabile og usikre arbejdsforhold, også blandt socialt integrerede befolkningsgrupper, er større behov for boliger til overkommelige priser;
3. opfordrer indtrængende til overholdelse af artikel 14 og protokol nr. 26 til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der fastsætter, at de offentlige myndigheder frit kan fastlægge organisationen og finansieringen af samt målgruppen for socialt boligbyggeri med henblik på at opfylde de lokale behov og sikre høj grad af kvalitet, sikkerhed, overkommelige priser, ligebehandling og fremme af brugernes rettigheder; mener, at en sådan intervention er de offentlige myndigheders mest velegnede middel til at afhjælpe markedssvigt med henblik på at sikre adgang for alle til en anstændig bolig til en overkommelig pris og således sikre anvendelse af artikel 16, 30 og 31 i den europæiske socialpagt;

Mod en europæisk politik for socialt boligbyggeri

4. minder Kommissionen, medlemsstaterne og deres lokale og regionale myndigheder om, at de udgifter, der afholdes i sektoren for socialt boligbyggeri til overkommelige priser, giver mulighed for at sikre grundlæggende rettigheder, reagere på samfundets behov og som strategisk social investering at bidrage på bæredygtig vis til at skabe lokale arbejdspladser, som ikke kan udflyttes, til at stabilisere økonomien ved at forebygge risikoen for boligbobler og overdreven gældsætning i de private husholdninger, fremme arbejdskraftens bevægelighed, bekæmpe klimaændringer og energifattigdom og afhjælpe de helbredsproblemer, som skyldes, at der bor for mange mennesker i boligområderne og i den enkelte bolig, samt dårlige levevilkår; fastholder, at socialt boligbyggeri derfor ikke bør ses som en udgift, der skal beskæres, men som en investering, der på længere sigt betaler sig i form af bedre sundhed og social trivsel, adgang til arbejdsmarkedet og selvhjulpethed, navnlig for de ældre, der vil kunne leve en uafhængig tilværelse;
5. opfordrer Kommissionen til at fastlægge et europæisk handlingsgrundlag for socialt boligbyggeri i boligpolitikkerne med henblik på at sikre koordinering og konvergens af de forskellige tilgange til området på EU-plan (statsstøtte, strukturfonde, energipolitik, bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, samt sundhed);
6. anmoder på grundlag af en udveksling af bedste praksis og erfaringer mellem medlemsstaterne og under hensyntagen til, at socialt boligbyggeri udformes og styres på forskellige måder (ofte på grund af fleksibilitet i fastsættelsen af prioriteringer) i medlemsstaterne, regioner og lokalsamfund, Kommissionen om at tydeliggøre definitionen af socialt boligbyggeri;
7. bemærker, at investeringerne i socialt boligbyggeri indgår i en overordnet politisk strategi, som har til formål at organisere og finansiere et udbud af offentlige social- og sundhedsydelser og uddannelses-tjenester med henblik på at sikre effektiviteten af de grundlæggende sociale rettigheder og modsvare udviklingen af sociale behov og de blivende ændringer i de økonomiske cyklusser;
8. understreger behovet for at overvåge sociale investeringer inden for rammerne af en social investeringspagt baseret på modellen for europapagten med henblik på at styrke EU's økonomiske og budgetmæssige styring ved at lade den omfatte investeringer i socialt boligbyggeri; understreger desuden, at det er nødvendigt at fastsætte mål for de sociale investeringer, som medlemsstaterne er forpligtet til at overholde, hvis de sociale mål og målene for beskæftigelse og uddannelse i Europa 2020-strategien skal opnås; glæder sig over, at dette forslag blev bekræftet af Det Europæiske Råds konklusioner fra

Tirsdag den 11. juni 2013

december 2012, hvori det understreges, at de muligheder, der er til rådighed inden for rammerne af EU's eksisterende budgetramme, for at finde en balance mellem behovene for produktive offentlige investeringer og målene for budgetdisciplin, kan udnyttes inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagtens forebyggende del; opfordrer Kommissionen til at føre bedre tilsyn med disse sociale investeringer ved hjælp af en resultattavle og indikatorer for de investeringer, der er foretaget i medlemsstaterne og på EU-plan, under hensyntagen til investeringer i socialt boligbyggeri, udviklingen i boligomkostningerne og antallet af boligansøgere i medlemsstaterne; opfordrer endvidere alle medlemsstater til at ratificere den reviderede europæiske socialpagt, navnlig med hensyn til artikel 31;

9. mener, at beboer- og lejerorganisationerne bør deltage i udarbejdelsen af de boligstrategier, der skal gennemføres af medlemsstaterne;

10. understreger behovet for, at social innovation både understøttes af den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse og af rammeprogrammet for forskning med det formål at udarbejde analyser i forbindelse med nye politikker, der skal forbedre adgangen til boliger og nedbringe omfanget af hjemløshed;

11. bifalder forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 31. marts 2011 (COM(2011)0142), som har til formål at skabe en ramme for kredittavler i forbindelse med fast ejendom til beboelse, og dermed mindske overdreven gældsætning i de private husholdninger; anmoder om, at den europæiske lovgivning om lån i fast ejendom medtager de former for bedste praksis, der er mest til gavn for forbrugerne; anmoder ligeledes om, at der indføres processer til genforhandling af gælden eller overdragelse af ejendommen som betaling af gæld for skyldnerne og de familier, der er erklæret konkurs; opfordrer medlemsstaterne til at forhindre, at husstande, som allerede er sat ud af deres hjem, fortsat skal betale af på deres boliglån; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at finde en løsning på de sociale problemer, der opstår, når folk bliver sat på gaden, og de mennesker, der er hårdest ramt af den økonomiske krise og arbejdsløshed, mister deres bolig; minder desuden om, at udsættelserne af beboerne sker samtidig med, at der ydes omfattende offentlig støtte til sanering af det europæiske finansielle system; opfordrer medlemsstaterne til at bestræbe sig på at tilbyde alternativer løsninger til udsættelser;

12. opfordrer Kommissionen til i sine specifikke henstillinger til de enkelte lande at give medlemsstaterne besked, hvis der er planer om reformer, som kan true investeringerne i socialt boligbyggeri eller boliger til en overkommelig pris, samt til ikke at udstede henstillinger for, hvor stor sektoren for socialt boligbyggeri skal være i de enkelte medlemsstater; beklager, at visse medlemsstater mindsker sektorens muligheder ved at beskatte de sociale bidragydere som følge af programmerne for budgetkonsolidering og Kommissionens specifikke henstillinger vedrørende indgreb på boligmarkedet; er desuden bekymret over Kommissionens restriktive definition af socialt boligbyggeri inden for konkurrencepolitikken, der kun er rettet mod dårligt stillede grupper;

13. opfordrer Rådet til at samle medlemsstaternes boligministre mindst en gang årligt med henblik på at drøfte de forskellige EU-politikkers indvirkning på boligpolitikkerne samt for at sikre, at EU-politikkerne i højere grad tager højde for de økonomiske, sociale og miljømæssige aspekter af boligsektoren ved at inddrage de berørte aktører, såsom de sociale boligorganisationer, repræsentative beboerforeninger og organisationer, som arbejder for at sikre adgang til boliger;

14. bemærker, at en definition af socialt boligbyggeri og af de mennesker, der nyder godt heraf, bør foreligge som et resultat af en demokratisk diskussionsproces, således at der tages hensyn til de forskellige traditioner, der er i medlemsstaterne;

15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lade adgangen til boliger og de beslægtede tjenesteydelser spille en større rolle i strategien for social sikring og social inklusion og i initiativerne til at nedbringe hjemløsheden og udstødelsen i forbindelse med bolig, på grundlag af indikatorer, der er fælles for medlemsstaterne, samt til at tilskynde udvekslingen af bedste praksis i forbindelse med en effektiv gennemførelse af retten til en bolig;

16. opfordrer medlemsstaterne til at gøre en større indsats for at integrere sociale investeringer i deres mellem- og langsigtede budgetmål samt i deres nationale reformprogrammer og i de strategiske linjer i partnerskabsaftalerne for 2014-2020; opfordrer Det Europæiske Råd og Kommissionen til at føre bedre tilsyn med virkeliggørelsen af de sociale mål i Europa 2020-strategien;

17. bemærker, at boligpolitikker og -programmer skal udvikles i samråd med kvinder med lav indkomst fra forskellige sociale lag for at afgøre, hvilke politikker der bedst modsvarer kvinders behov;

Tirsdag den 11. juni 2013

Fremme af investering i lokale arbejdspladser og grøn økonomi

18. understreger den økonomiske kontracykliske rolle, som sektoren for boligbyggeri, og herunder navnlig socialt boligbyggeri, spiller takket være nedbringelsen af energifafhængigheden gennem støtten til bygge- og renoveringssektoren, varige lokale arbejdspladser, som ikke kan udflyttes, og som er foranlediget af den store arbejdskraftintensivitet i sektoren, udviklingen af segmenter af grønne virksomheder i den lokale økonomi og de afsmittende virkninger på resten af økonomien; mener, at investeringer i socialt boligbyggeri derfor ikke blot bør ses som udgifter, men også som produktive investeringer; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at indlede en dialog med byggesektoren med henblik på at forbedre virksomhedernes vilkår og lovgivningen omkring socialt boligbyggeri, navnlig hvad angår målsætninger vedrørende boligbyggeri, tilrettelæggelsen af infrastrukturelle udgifter og tilvejebringelse af arealer til byggeri;

19. understreger merværdien for den lokale beskæftigelse og den væsentlige løftestangseffekt på investeringer foranlediget af strukturfondenes direkte indsats i 2007-2013 i sektoren for socialt boligbyggeri;

20. mener, at de beløb, der skal tildeles samhørighedsfondene i forbindelse med den flerårige finansielle ramme 2014-2020, mindst bør være lige så høje som beløbene i den nuværende flerårige finansielle ramme for at sikre en passende finansiering af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), navnlig investeringsprioriteten »Fremme af social inklusion og bekæmpelse af fattigdom — Støtte til fysisk og økonomisk sanering af nedslidte byområder og landdistrikter«;

21. konstaterer, at mange medlemsstater allerede har indført effektive politikker for socialt boligbyggeri, og mener, at EU's rolle i denne sammenhæng bør være at fremme udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaterne;

22. noterer sig Kommissionens forslag til lovgivningspakken om samhørighedspolitikken for 2014-2020; taler for, at investeringsprioriteter vedrørende energieffektivitet og anvendelse af vedvarende energikilder i socialt boligbyggeri til overkommelige priser, integrerede tiltag til bæredygtig byudvikling og territorial udvikling, marginaliserede befolkningsgruppers lige adgang til boliger og fremme af socialøkonomiske og solidariske aktører, såsom almennyttige boligforeninger og foretagender, skal være berettiget til støtte fra strukturfondene;

23. opfordrer medlemsstaterne og alle relevante interessenter til at lægge vægt på både investeringer i socialt boligbyggeri til overkommelige priser og en styrkelse af de almennyttige boligselskaber i de nationale reformprogrammer og i udformningen af de strategiske linjer i partnerskabsaftalerne for 2014-2020, samt sikre, at de planlagte boligforanstaltninger afspejler de nationale integrationsprogrammer for romaer;

24. opfordrer medlemsstaterne til i højere grad at benytte de privatretlige redskaber til at fremme opførelsen af socialt boligbyggeri, såsom anvendelse af langtidslejekontrakter, for at give mulighed for at bygge uden at købe grunden, eller brugsret til den sociale udlejer, hvilket giver privatpersoner ret til at forblive ejere;

25. understreger, at boliger og erhvervsbygninger står for 40 % af det endelige energiforbrug og de samlede CO₂-emissioner i Europa, og at miljøvenligt byggeri muliggør nedbringelse af omkostninger og byggetider samt en drastisk reducere af miljøpåvirkning og energiforbrug og følgelig af driftsomkostningerne forbundet med boligerne;

26. går ind for et tilstrækkeligt budget for den flerårige finansielle ramme 2014-2020, idet samhørighedspolitikken betragtes som en drivkraft til at komme ud af krisen; støtter op om konklusionerne i den europæiske vækst- og beskæftigelsespagt for så vidt angår opfordringen af medlemsstaterne til at lette og fremskynde omfordelingen af ikkeanvendte strukturfonde til projekter vedrørende energieffektivitet og vedvarende energi ved programmeringen for 2007-2013; mener, at sektoren for socialt boligbyggeri bør drage fordel af disse omfordelinger;

27. opfordrer medlemsstaterne, deres forvaltningsmyndigheder og Kommissionen til at inkludere boligaktørerne, de repræsentative beboerforeninger og organisationer, som arbejder for at sikre adgang til en bolig, på listen over sociale partnerskaber, som arbejder for at fremme udvikling, tilsyn og evaluering af partnerskabsaftaler og operationelle

Tirsdag den 11. juni 2013

programmer; understreger, at de nye instrumenter til integreret udvikling («Community-Led Local Development» og integrerede territoriale investeringer) er relevante for udarbejdelsen af integrerede boligstrategier, hvori de sociale boligorganisationer og beboerne spiller en fremtrædende rolle; mener, at struktur- og samhørighedsfondene skal udnytte principperne om partnerskab og flerniveaustyring effektivt, og at medlemsstaterne skal tilskyndes til at samarbejde med lokale og regionale myndigheder om at opstille prioriteter og fastlægge, hvordan finansieringen skal anvendes; mener, at øgede synergier mellem struktur- og samhørighedsfondene ville fremme en bæredygtig udvikling af dårligt stillede områder eller landdistrikter ved at forebygge isolering og affolkning og dermed undgå de negative virkninger af sociale opdelinger samt fremme forskellighed, social samhørighed og ligestilling mellem kønnene;

28. opfordrer medlemsstaterne til at styrke eller udvikle specifikke finansieringsmekanismer samt til på koordineret vis at fremme anvendelsen af tilskuddene fra Horisont 2020-programmet og de finansielle instrumenter og tekniske bistandsprogrammer foreslået af strukturfondene, Den Europæiske Investeringsbank (EIB), Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, Europarådets Udviklingsbank og den europæiske energieffektiviseringsfond (EEEF) med henblik på at fremme høj kvalitet i forbindelse med opførelsen og renoveringen af socialt boligbyggeri til overkommelige priser; opfordrer desuden medlemsstaterne til at bestrebe sig på at finde anvendelse for bestemmelserne i den reviderede forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling med henblik på at skaffe boliger til marginaliserede befolkningsgrupper;

29. opfordrer EIB til i tæt samarbejde med lokale og regionale myndigheder at lade sektoren for socialt boligbyggeri til overkommelige priser spille en større rolle i forbindelse med dens investeringsprioriteter, navnlig i de medlemsstater, hvor der ikke findes en offentlig boligbank, og samtidig forbedre lånevilkårene; opfordrer desuden EIB til at fastlægge, i hvilken grad projektobligationer kan fungere som et finansielt instrument for sociale infrastrukturer, såsom boliger, idet der tages hensyn til vurderingen af pilotfasen inden en udvidelse;

30. opfordrer medlemsstaterne til at støtte andelsboligforeningers aktiviteter, da andelsboligforeninger udgør et værdifuldt redskab til køb af den første bolig til en overkommelig pris; understreger, at foreningerne også er et effektivt redskab til fremme af saneringsinitiativer i byområderne ved at skabe synergivirkninger med de lokale samfund og modvirke afvandring fra byområderne;

31. opfordrer Kommissionen til at stille andre mulige finansieringskilder til rådighed for medlemsstaterne med henblik på at fremme udbuddet og renoveringen af socialt boligbyggeri som sociale investeringer, samt til at tilskynde medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at udnytte mulige EU-støttemidler effektivt og bevare de nedsatte momssatser, der gælder for disse investeringer, den store arbejdskraftintensitet i sektoren og den svage virkning på samhandlen inden for EU; foreslår, at der ses nærmere på muligheden for at anvende de samme momssatser, som er gældende for basale fornødenheder; opfordrer medlemsstaterne til at mobilisere private opsparinger for både at fremme adgangen til grunde og tilskynde til opførelse og renovering af socialt boligbyggeri;

32. opfordrer til, at der indføres integrerede samarbejdsmodeller, som kan forene byggeledere, sociale udlejere og byggevirksomheder, med det formål at fremme energirenovering og opførelse af energieffektivt socialt boligbyggeri;

33. bifalder Kommissionens meddelelse af 31. juli 2012 om en strategi for bæredygtig konkurrenceevne i byggesektoren og i dennes virksomheder (COM(2012)0433); mener, at foranstaltninger til at forbedre arbejdskraftens kvalifikationer er et uundværligt supplement til de skattemæssige incitamenter og den finansielle støtte til at forbedre sektorens konkurrence- og innovationsevne, hvis Europa skal opnå en effektiv udnyttelse af ressourcerne, skabe en lavemissionsøkonomi og opfylde målene i direktivet om energieffektivitet (2012/27/EU)⁽¹⁾ og direktivet om bygningers energimæssige ydeevne (2010/31/EU)⁽²⁾;

34. opfordrer Kommissionen til at arbejde tættere sammen med medlemsstaterne og de ansvarlige lokale myndigheder om at opstille prognoser på mellemlang og lang sigt for arbejdsmarkedets krav til kompetencer; opfordrer de ansvarlige berørte parter til at overvåge beskæftigelsen med henblik på at gøre grundlæggende erhvervsuddannelse og livslang læring

⁽¹⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13.

Tirsdag den 11. juni 2013

mere relevant; opfordrer medlemsstaterne og de ansvarlige lokale myndigheder til hurtigt at tilpasse deres uddannelsessystemer, herunder erhvervsundervisningen og -uddannelsen, ved navnlig at integrere begrebet bæredygtig økonomi og sikre, at kvalifikationsprogrammerne fremmer unges adgang til nye grønne job og grønne sektorer; understreger, at denne fremme af grønne job kan skabe kvalitetsbetonede og bæredygtige beskæftigelsesmuligheder, bekæmpe fattigdom og social udstødelse samt sikre bistand fra arbejdsformidlinger;

35. bemærker, at denne grønne sektor kan give anledning til en lang række beskæftigelsesmuligheder lige fra stillinger til debutanter på arbejdsmarkedet og job for lavtuddannede til beskæftigelse af højtuddannede videnarbejdere; i den forbindelse:

- bemærker de små og mellemstore virksomheders vigtige rolle med hensyn til at skabe den omtalte beskæftigelse inden for den grønne økonomi, og fremhæver det potentiale, der ligger i SMV'er i forbindelse med arbejdsstræning, lærlingeforløb og lokale bistandsprogrammer, og som kan udgøre beskæftigelsesmuligheder for socialt dårligt stillede personer;
- opfordrer medlemsstaterne til at oprette overgangsfonde til håndtering af kvalifikationsbehov;
- opfordrer Kommissionen til at inddrage en niende nøglekompetence vedrørende miljøet, klimaændringer og bæredygtig udvikling, i programmet for livslang læring;
- opfordrer medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at benytte Den Europæiske Socialfond til investeringer i kompetencer, beskæftigelse, uddannelse og omskoling, navnlig inden for de grønne fag, såsom energireovering af bygninger;
- opfordrer medlemsstaterne til at støtte fremkomsten af aktører med både sociale og tekniske kompetencer inden for energibesparelser, som f.eks. socio-tekniske mæglere, samt uddannelsesinitiativer inden for tekniske fag med en mere social tilgang til spørgsmålet om energieffektivitet, og omvendt;

36. ser med tilfredshed på den pakke af foranstaltninger for sociale investeringer, hvormed Kommissionen giver medlemsstaterne retningslinjer for at forfølge mere effektive socialpolitikker med henblik på vækst og samhørighed;

37. bemærker, at disse investeringer i socialt boligbyggeri indgår i en overordnet politisk strategi, som har til formål at organisere og finansiere et udbud af offentlige ydelser på social-, sundheds- og uddannelsesområdet med henblik på at sikre håndhævelsen af de grundlæggende sociale rettigheder og modsvare udviklingen af sociale behov;

Bekæmpelse af fattigdom og fremme af social inklusion og samhørighed

38. minder om, at hvis anerkendelsen og håndhævelsen af retten til en bolig skal føres ud i livet, skal andre grundlæggende rettigheder, herunder de politiske og sociale rettigheder virkeliggøres; minder om, at det er den ansvarlige medlemsstat eller offentlige myndighed, der er ansvarlig for at sikre en effektiv udøvelse af denne ret til en bolig ved at forbedre politikkerne og programmerne vedrørende adgang for alle til en bolig, navnlig for dårligt stillede personer, ved at sikre et tilstrækkeligt udbud af anstændige og sunde boliger til en overkommelig pris;

39. opfordrer Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder til at gennemføre en undersøgelse, der vurderer effektiviteten af og betingelserne for gennemførelsen af retten til en bolig og til boligstøtte i medlemsstaterne, og til det formål samle de berørte aktører; opfordrer agenturet til at fremme udveksling af bedste praksis i forbindelse med en effektiv gennemførelse i lovgivningen af retten til en bolig for særligt udsatte udstødte grupper, herunder hjemløse; opfordrer Kommissionen til at medtage disse aktiviteter i den sociale investeringspakke;

40. anbefaler medlemsstaterne og Kommissionen at støtte og fremme innovativ og effektiv udvikling og udveksling af bedste praksis i forbindelse med indførelse af retten til en bolig for særligt udsatte og marginaliserede befolkningsgrupper, med særligt fokus på bekæmpelse af vold i hjemmet; konstaterer med beklagelse, at ofre for vold i hjemmet ofte er mere tilbøjelige til at blive i et voldeligt miljø, hvis de er økonomisk ude af stand til at finde en passende bolig; opfordrer medlemsstaterne til at sørge for integrerede tjenester for familier, der er ofre for vold i hjemmet;

41. forventer, at Kommissionen undersøger i hvilken udstrækning direkte støtte i form af boligsikring eller indirekte støtte i form af socialt boligbyggeri i sig selv er det mest effektive middel til at skaffe boliger med en overkommelig husleje til socialgrupper, der ikke kan få dækket behovet for en bolig på boligmarkedet;

Tirsdag den 11. juni 2013

42. opfordrer Kommissionen og Eurofond-agenturet til i 2014 at gennemføre en undersøgelse, der vurderer omkostningerne ved ikke at gribe ind over for dårlige boligforhold, inden for rammerne af agenturets arbejdsprogram for 2014;

43. konstaterer med bekymring, at mange medlemsstater i deres håndtering af de finanspolitiske ubalancer har nedlagt forskellige institutioner og afbrudt programmer og aktiviteter (huslejetilskud, rentegodtgørelse af boliglån osv.), der havde til formål at lette køb af bolig, imens de samtidig midt i denne økonomiske nedgang har hævet ejendomsskatterne uforholdsmæssigt og dermed udsat store befolkningsgrupper for fattigdom og nød;

44. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre analyser af sociale virkninger med fokus på køns- og husholdnings-baserede analyser som en del af alle boligpolitikker og -programmer, idet der navnlig tages hensyn til kønsforskelle vedrørende indkomst og finansielle ressourcer; understreger, at alle statistiske data skal opdeles efter køn og type husholdning, og at mere forskning er nødvendig for at fastslå nøjagtigt, hvordan boligpolitikken kan støtte personer og grupper i udsatte situationer, som f.eks. kvinder (under hensyntagen til kvinders forskelligartede roller som enlige forældre og plejere for familiemedlemmer og handicappede), familier, unge, handicappede og ældre;

45. anbefaler medlemsstaterne og deres lokale og regionale myndigheder at udforme integrerede politikker til fremme af den sociale inklusion samt sikring af adgangen til anstændige og sunde boliger til overkommelige priser; foreslår at lade disse politikker omfatte følgende:

- særlig støtte til fremme af udbuddet af gode og sunde sociale boliger, navnlig ved at fastsætte en minimumskvote for socialt boligbyggeri, hvor det er nødvendigt, f.eks. i tætbefolkede områder, hvor efterspørgslen er størst, hvilket ville tilskynde til diversitet
- fastsættelse af tydelige minimumsstander for at definere kvaliteten af en bolig, navnlig i forbindelse med sociale boliger
- sammenhæng mellem programmerne for udvidelse af den sociale boligmasse til en politik for adgang til andre væsentlige offentlige tjenester og tjenesteydelser af almen interesse såsom opførelse af offentlige sociale faciliteter og sundhedsfaciliteter samt kultur- og idrætsbyggeri (som led i en lokal, integreret strategi), og til begrænsning af byspredningen i overensstemmelse med retningslinjerne fra Kommissionen med henblik på at nå målet om et arealforbrug på nul inden 2050
- foranstaltninger til afhjælpning af de hyppige problemer med at få adgang til en anstændig bolig for de mest udsatte befolkningsgrupper såsom indvandrere og unge
- ordninger med henblik på at sikre lejerens en garanti for uopsigelighed
- udarbejdelse af særlige programmer for hjemløse på baggrund af territorial diagnostik på lokalt plan, der tager højde for den europæiske typologi over hjemløshed og boligmæssig eksklusion (ETHOS) for at måle den boligmæssige eksklusionsproces forbundet med sociale ledsageforanstaltninger, samt tilpasset til kvinders specifikke situation og behov, med særlig vægt på boligløsninger til og langsigtet støtte til udsatte personer og marginaliserede befolkningsgrupper, frem for midlertidige indkvarteringer
- fremme og finansiering af selvbyggerprogrammer;

46. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle borgere har råd til en bolig, ved at huslejstigninger baseres på en objektiv prisfastsættelse — en metode, som garanterer moderate stigninger i ejendomspriserne — og ved at skattepolitikken tilpasses med henblik på at begrænse spekulation;

47. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at gennemføre Europa-Parlamentets beslutning om en EU-strategi for hjemløshed;

Tirsdag den 11. juni 2013

48. understreger, at forskellige aspekter af hjemløshed blandt kvinder skal håndteres på en helhedsorienteret måde og bør være en integreret del i alle EU's politiske rammer; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre systematiske vurderinger af indvirkningen på ligestillingen mellem mænd og kvinder og at overvåge hjemløse kvinders særlige situation og behov, fremme projekter om hjælp til en uafhængig tilværelse og støtte opførelsen af specialindrettede og energieffektive boliger til overkommelige priser samt inkludere de ofte ekskluderede familier i middelklassen i programmerne for socialt boligbyggeri, idet de måske lider materielle afsavn ligesom andre husholdninger på grund af den økonomiske krise;

49. opfordrer til, at der indføres integrerede samarbejdsmodeller, som kan forene de sociale tjenester, tjenesterne for ledsageforanstaltninger for de dårligst stillede, sociale udlejere og foreningerne, i forbindelse med ledsageforanstaltninger til de dårligst stillede, som søger eller allerede har en bolig;

50. anmoder Kommissionen, medlemsstaterne og de ansvarlige myndigheder om at afsætte strukturfonde til boliger og indkvartering af marginaliserede befolkningsgrupper, navnlig inden for socialt boligbyggeri, og indskrive dette som en prioritet i de operationelle programmer; opfordrer i den forbindelse Kommissionen og Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder til at fremme udvekslingen af bedste praksis mellem de lokale myndigheder på grundlag af fælles, gennemsigtige kriterier;

51. anbefaler, at medlemsstaterne og de ansvarlige myndigheder investerer i opførelse og tilpasning af socialt boligbyggeri til en overkommelig pris for at afhjælpe den nedslidthed og de sundhedsrisici, som er forbundet med nedslidte boliger, for at imødekomme de mange forskellige familiefORMER, befolkningens aldring samt ikke mindst for at sikre vedligeholdelse af pasningskrævende ældres boliger og opfylde handicappedes og unges særlige behov, især for så vidt angår bolig- og jobmobilitet; anbefaler, at man til dette formål anvender strukturfondene for den kommende programmeringsperiode (2014-2020); mener, at sociale ledsageforanstaltninger i forbindelse med adgangen til en bolig bidrager til at skabe såkaldt »hvide« job, som er uundværlige, når der skal findes løsninger på eksisterende og fremtidige sociale udfordringer, som f.eks. befolkningens aldring; understreger, at de europæiske sociale iværksætterfonde vil kunne spille en positiv rolle i forbindelse med fremme af ledsage- og integreringsprojekter på boligområdet;

52. opfordrer medlemsstaterne og deres regionale og lokale myndigheder til på grundlag af fremadrettede prognoser for boligbehovene at træffe effektive foranstaltninger, der kan skabe incitamenter til at bekæmpe, at boliger står tomme i længere perioder, især i belastede områder, for at bekæmpe ejendomsspekulation og frisætte disse boliger til brug som almene boliger;

53. understreger vigtigheden af et klassificeringssystem for boligernes sundhed og sikkerhed (Housing Health and Safety Rating System), som giver en sundhedsbaseret vurdering af boligrelaterede risici;

54. anmoder medlemsstaterne og de ansvarlige myndigheder om at forenkle ansøgningsprocessen for socialt boligbyggeri og gøre boligtildelingen mere fair, gennemsigtig og upartisk, alt efter de særlige sociale, økonomiske og kulturelle omstændigheder i hver enkelt medlemsstat, med henblik på at udrydde enhver form for forskelsbehandling og enhver tendens til at forbigå de mest udsatte befolkningsgrupper — et fænomen, som medfører en øget territorial udskillelse og skaber ghettoer; henleder i denne forbindelse opmærksomheden på relevansen af de gældende ordninger i visse medlemsstater, som f.eks. en liste over tydelige og gennemsigtige lovpligtige tildelingskriterier, som fremmer den sociale mangfoldighed, anonymiserede ansøgninger om sociale boliger, offentliggørelse af ledige boliger, indførelse af systemer til vurdering af ansøgninger, en tydelig adskillelse mellem de organer, der fastsætter kriterierne, og de organer, der står for tildelingen af boliger, samt hensigtsmæssige forvaltningsmekanismer til tildelingen af boliger med henblik på at fremme social mangfoldighed;

55. fremhæver udfordringerne i forbindelse med befolkningens aldring og behovet for at skaffe adgang til tilstrækkelige, anstændige og tilgængelige boliger til det stigende antal ældre mennesker i EU; påpeger, at de ældre i samtlige EU-lande bliver fattigere, og opfordrer følgelig til, at der indføres et særligt afsnit under det nye europæiske innovationspartnerskab om aktiv og sund aldring, som koordinerer forskningsindsatsen på området med henblik på at finde økonomisk overkommelige løsninger, som er udformet specielt til at sikre, at de ældre kan forblive i hjemmet så længe som muligt; minder i den henseende om, at foranstaltninger med henblik på at forbedre adgangen til aktuelle boliger er en relevant

Tirsdag den 11. juni 2013

måde, hvorpå man kan mindske social udstødelse ved at øge folks uafhængighed; opfordrer derfor medlemsstaterne til i deres nationale reformer at indarbejde en specifik del med sigte på at udvikle boligløsninger med overkommelige huslejer for at gøre det muligt for ældre at blive i eget hjem så længe som muligt, idet der tages højde for, at det er ønskeligt at forbedre adgangsforholdene til boligerne i den eksisterende boligmasse, hvilket vil hjælpe folk til at kunne blive i deres boliger og ved at styrke deres personlige uafhængighed vil gøre det lettere for dem igen at få et socialt liv;

56. påpeger, at socialt boligbyggeri bør udformes, således at gentrificering og ghettodannelse undgås; opfordrer til anvendelse af økonomiske incitamenter, hvor det er relevant, som er rettet mod udvikling af jævne, blandede almene, private og sociale boligområder med henblik på at forhindre social udstødelse;

57. lægger særlig vægt på Den Europæiske Unions bestræbelser på at støtte ugunstigt stillede socialgrupper, navnlig hvad angår tilvejebringelsen af boliger, i betragtning af de sociale skævheder i Europa, navnlig i de senest tiltrådte medlemsstater;

58. anbefaler medlemsstaterne og de relevante myndigheder at tage skridt til at forbedre adgangen til boliger med en overkommelig husleje ved at øge udbuddet og kvaliteten af sociale boliger med en overkommelig husleje og ved at udvikle sammenknytningen af boliger med pleje og sociale ydelser i lokalsamfundet, idet der anvendes ESF-midler og andre strukturfondsmidler til at opnå sådanne resultater;

59. anfører, at socialt boligbyggeri, når det koordineres med lokalsamfundets effektive plejeydelser og andre sociale ydelser, bør bidrage til udvikling af evnen til at leve et uafhængigt liv og bør være til støtte for de socialt udsatte eller dårligt stillede personer i forbindelse med overgangen til en mere uafhængig livsstil, hvor borgeren er mindre afhængig af sociale velfærdsydelser og nyder en større personlig autonomi;

60. opfordrer de relevante offentlige og private myndigheder til systematisk at indføre moduler vedrørende tilgængelighed i bygningsmiljøer og design-for-alle i uddannelsessystemerne for ingeniører, arkitekter, byplanlæggere og bygningsarbejdere;

61. beklager den generelle tendens til at begrænse udbuddet af socialt boligbyggeri og anmoder derfor medlemsstaterne om at inkludere den ofte udelukkede gruppe af middelklassefamilier i programmerne for socialt boligbyggeri, idet denne gruppe måske i lige så høj grad som andre husholdninger lider materielle afsavn på grund af den økonomiske krise;

62. mener, at EU's engagement i at fremme en integreret og bæredygtig byudvikling, navnlig for så vidt angår fremme af socialt boligbyggeri, er effektivt med henblik på integration af belastede kvarterer i bymiljøet og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse; opfordrer derfor medlemsstaterne og de relevante myndigheder til i højere grad at benytte sig af strukturfondene (EFRU, ESF) og EIB samt andre finansielle løsninger på en integreret måde og til at fremme koordination og synergier mellem disse organer; mener, at det bidrager til at styrke den sociale integration og samhørighed, hvis beboerne får en passende rolle og inddrages i beslutningerne før og under opførelsen og renoveringen af socialt boligbyggeri;

63. opfordrer Kommissionen til at foretage en undersøgelse af effektiviteten af investeringsmodeller med social indvirkning inden for socialt boligbyggeri med fokus på de potentielle fordele ved strukturfondene, når de anvendes som finansielle instrumenter, og eventuelt når de kombineres med andre finansieringskilder, med henblik på at fremme investeringer med social indvirkning, f.eks. gennem oprettelse af lokale, grønne arbejdspladser eller arbejdspladser til unge og gennem social inklusion via tilvejebringelse af boliger til marginaliserede befolkningsgrupper;

64. konstaterer med beklagelse, at ofre for vold i hjemmet ofte er mere tilbøjelige til at blive i et voldeligt miljø, hvis de er økonomisk afhængige af voldsmanden og derfor er ude af stand til at søge efter en selvstændig passende bolig til sig selv; opfordrer derfor til, at EU fremmer politikker og programmer, der tager hensyn til kønsaspektet, og yder kønsspecifik støtte, der sigter mod at øge adgangen til sikre og prismæssigt overkommelige boliger for ofre for vold i hjemmet, og opfordrer medlemsstaterne til at finde prismæssigt overkommelige løsninger på alternative former for nødboliger og midlertidige boliger og øge antallet af beskyttede opholdssteder og rehabiliteringscentre for ofre samt andre relaterede sociale ydelser, som f.eks. integrerede tjenesteydelser for familier (centre for familieret);

Tirsdag den 11. juni 2013

65. minder om, at der i 2009 var syv gange flere enlige mødre end enlige fædre; mener derfor, at enlige mødre — i lighed med andre udsatte grupper eller personer, f.eks. enlige forældre, unge familier, storfamilier, unge i begyndelsen af deres karriere, indvandrerkvinder, personer med handicap og ældre — bør prioriteres ved fordelingen af sociale boliger; bemærker, at den økonomiske krise i begyndelsen havde større indvirkning på mænd end på kvinder, men at krisen, som den skred frem, i højere grad øgede arbejdsløsheden for kvinder end for mænd;

Bekæmpelse af energifattigdom

66. er bekymret over den stigende energifattigdom, som berører mellem 50 og 125 mio. europæere, og som hovedsageligt skyldes en kombination af lave husstandsindtægter, dårlig opvarmning og isolering og overdrevent høje energiudgifter;

67. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage en meddelelse om bekæmpelse af energifattigdom, som indtrængende opfordrer medlemsstaterne til at fastsætte en definition af energifattigdom, som er baseret på fælles parametre, men er tilpasset hver enkelt medlemsstat for at tage hensyn deres egen nationale situation; gentager, at overkommelige boligpriser ikke kun bør betragtes ud fra lejens størrelse, men også de tilhørende varmeregninger; mener imidlertid, at energifattigdom ikke kun kan betragtes ud fra udgiftsniveauet og energipriserne, da det også har en kvalitativ dimension, som hænger sammen med borgernes forbrugsadfærd og -vaner;

68. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre, at udbygningen af det indre marked for energi ledsages af foranstaltninger til at beskytte udsatte forbrugere;

69. mener, at adgangen til energi er afgørende for at kunne leve et værdigt liv; opfordrer medlemsstaterne til at opgradere deres definition af »en anstændig bolig«, således at den også omfatter standarder for energieffektivitet; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at bekæmpe energifattigdom, navnlig ved hjælp af offentlige energitilsynsmyndigheder, samt til at træffe integrerede foranstaltninger på grundlag af lokale energisyn, både i den private og den offentlige sektor, herunder:

- oprettelse af særlige finansielle ordninger vedrørende de mest udsatte husholdningers energiudgifter (såsom fair prisfastsættelse på energi, engangsstøtte eller støtte integreret i anden social bistand, forebyggelse af ubetalte fakturaer og beskyttelse mod forsyningsafbrydelser)
- oprettelse af særlige nationale eller regionale fonde til nedbringelse af energifattigdommen, som vil kunne finansieres ved hjælp af bidrag fra energileverandørerne, der afspejler deres forpligtelse til at mindske forbruget i henhold til direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet
- støtte til incitamenter og oplysningsforanstaltninger med sigte på at hjælpe beboerne med at spare på energiforbruget
- anvendelse af effektive langsigtede finansielle løftestænger til at gøre boligejendomme mere energieffektive, både i byområder og i landdistrikter, samtidig med at det sikres, at dette ikke i nævneværdig grad øger lejernes boligudgifter, når energibesparelserne er fratrukket opfordrer Kommissionen til at koordinere og undersøge muligheden for at indføre incitamenter;

70. påpeger, at boligsektoren er en af de sektorer, der har størst potentiale for energibesparelser; understreger, at energieffektivitetsforanstaltninger på mellemlang og lang sigt først og fremmest forbedrer husstandenes købekraft og deres levevilkår, forudsat at udgifterne til energirenoveringer ikke overstiger energibesparelserne; fremhæver, at disse foranstaltninger også vil medføre en reduktion af drivhusgasemissionerne, skabe job, bidrage til den lokale økonomi og mindske sundhedsudgifterne;

71. fremhæver især de potentielle fordele ved støtteordninger til installation af anordninger til fremme af energieffektivitet og produktion af vedvarende energi fra mikroanlæg i den enkelte sociale bolig, således at der kan spares på varmeregningen, og det bliver muligt at fordele det energioverskud, der er produceret, ligeligt mellem lejerne og boligforeningen eller ejeren, hvilket giver lejerne mindre regninger og giver ejendomsjerne ekstra midler til at finansiere yderligere renoveringer og forbedringer af den samlede boligmasse;

72. mener, at energieffektivitetsforanstaltninger med henblik på at bekæmpe energifattigdom også kan bidrage til at forebygge sundhedsproblemer (såsom luftvejsproblemer og hjerte-kar-problemer, allergi, astma, fødevarerforgiftninger eller kulilteforgiftninger, samt har indvirkning på det psykiske velbefindende);

Tirsdag den 11. juni 2013

73. gentager, at programmer til nedbringelse af energiforbruget er vigtige med henblik på at gøre prisen for en bolig i det sociale boligbyggeri og i den private sektor mere overkommelig; understreger, at det er nødvendigt, at Kommissionen præciserer retningslinjerne for statsstøtte, både hvad angår statslige midler og EU-midler til den omtalte type renoveringer og investeringer, samt at ordningerne så vidt muligt gøres fleksible for at sikre, at sådanne investeringer foretaget af boligselskaber og private ejendomsjere kan drage nytte af de bedst egnede finansieringsmidler til at opnå dette dobbelte mål, uden at de overtræder EU's konkurrenceregler;

74. glæder sig over, at foranstaltninger til fremme af energieffektivitet og brug af vedvarende energi i boliger bliver støtteberettiget under EFRU og Samhørighedsfonden i perioden 2014-2020; tilskynder medlemsstaterne, deres regionale og lokale myndigheder og alle relevante partnere til at benytte sig af EFRU og Samhørighedsfonden til at finansiere foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten og til at prioritere de husstande, som er hårdest ramt af energifattigdom;

75. understreger, at energileverandørerne spiller en rolle for forebyggelse og bilæggelse af tvister, navnlig ved at opsætte intelligente målere, oprette kundeserviceafdelinger og øge prisgennemsigtigheden;

76. opfordrer medlemsstaterne til at anvende oplysningskampagner til at sikre, at husholdningerne er bedre informeret om betydningen af et mere ansvarligt ressourceforbrug og om den støtte, de har mulighed for at få, gennem relevante sociale ledsageforanstaltninger, samt til at iværksætte uddannelses- og bevidstgørelseskampagner, navnlig over for socialarbejdere, således at de bliver mere bevidste om energifattighedsproblematikken;

77. anmoder medlemsstaterne om at oprette nationale databaser vedrørende energifattigdom;

o

o o

78. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

P7_TA(2013)0247

Kvindens uddannelses- og erhvervmæssige mobilitet i EU

Europa-Parlamentets beslutning af 11. juni 2013 om kvindens uddannelses- og erhvervsrelateret mobilitet i EU (2013/2009(INI))

(2016/C 065/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 2 og 3,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 8, 45, 165 og 166,
- der henviser til EU's charter om grundlæggende rettigheder og navnlig artikel 21, 23 og 25,
- der henviser til FN's konvention fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. september 2010 »Strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015« (COM(2010)0491),

⁽¹⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

Tirsdag den 11. juni 2013

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. november 2010 »En dagsorden for nye kvalifikationer og job: et europæisk bidrag til fuld beskæftigelse« (COM(2010)0682),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. juni 2010 om et nyt afsæt for europæisk samarbejde om erhvervsuddannelse til støtte for Europa 2020-strategien (COM(2010)0296),
 - der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2011 om fremme af arbejdstageres mobilitet i Den Europæiske Union ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0164/2013),
- A. der henviser til, at retten til at leve og arbejde i et andet land i Den Europæiske Union er én af Unionens grundlæggende frihedsrettigheder, der er garanteret borgerne i Den Europæiske Union i traktaten om Den Europæiske Union, og til, at mobilitet er et mangefacetteret fænomen, der har økonomiske, sociale og familiemæssige dimensioner,
- B. der henviser til arbejdstageres mobilitet og uddannelsesrelateret mobilitet bidrager til at give borgerne et tættere forhold til deres EU-borgerskab, og at den samtidig udgør et europæisk princip for opnåelse af samhørighed og solidaritet i hele EU;
- C. der henviser til, at især Erasmusprogrammet, der siden 1987 har gjort det muligt for mere end 2,2 mio. EU-borgere at studere i udlandet, også kan yde et yderst positivt bidrag til arbejdstageres grænseoverskridende mobilitet efter endt uddannelse, og til, at væksten inden for uddannelse og erhvervsuddannelse for kvinder øger deres mobilitet;
- D. der henviser til, at den økonomiske og finansielle krise har indvirket negativt på EU's arbejdsmarked, især hvad angår beskæftigelsestal og muligheden for frit at flytte sig og søge beskæftigelse svarende til ens uddannelses- og erhvervsrelaterede kvalifikationer, idet kvinder er en af de hårdest ramte grupper;
- E. der henviser til, at arbejdsløsheden blandt kvinder i EU ifølge de seneste tilgængelige tal er på 10,7 % (22,7 % blandt kvinder under 25 år);
- F. der henviser til, at erhvervsrelateret mobilitet er et af EU's strategiske mål, eftersom den øger det indre markeds effektivitet og bidrager til at forbedre faglige kvalifikationer og beskæftigelse, som er nøgleelementer i det økonomiske og sociale fremskridt;
- G. der henviser til, at der er stor forskel mellem kønnene, hvad angår arbejdstageres mobilitet inden for EU; mænd flytter langt oftere end kvinder på grund af job eller joboverførsel (44 % sammenlignet med 27 %), mens kvinder oftere er forpligtet til at afbryde deres karriere i forbindelse med flytning over lange afstande for at følge deres partner;
- H. der henviser til, at kønsopdelingen på arbejdsmarkedet, manglen på passende arbejdsvilkår, kønsbestemte lønforskelle, utilstrækkelige foranstaltninger til at gøre det lettere at forene familie- og arbejdsliv, fasttømrede stereotyper og risikoen for diskrimination på grund af køn er betydelige hindringer for kvinders mobilitet i beskæftigelse; der henviser til, at faktorer relateret til familie, de betragtelige forskelle imellem medlemsstaterne med hensyn til familietyper, sociale netværke, pasningsfaciliteter for børn og andre omsorgskrævende — især mangel på eller utilstrækkelighed i offentlige udbud af børnehaver, vuggestuer eller offentlige fritidsaktiviteter for børn, boligforhold og lokale forhold samt andre hindringer (sprog, manglende bevidsthed om rettigheder) udgør yderligere barrierer, der hindrer kvinder i at udøve deres ret til fri bevægelighed, ophold og arbejde over hele Europa,
- I. der henviser til, at kvinder oftere end mænd udsættes for sociale risici i løbet af deres liv, hvilket medfører en stigning i fattigdom blandt kvinder; der henviser til, at de seneste tal viser, at kvinder i EU tjener 16,4 % mindre end mænd, og at der er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne, idet lønforskellene varierer mellem 1,9 % og 27,6 % ⁽²⁾

⁽¹⁾ EUT C 131 E af 8.5.2013, s. 35.

⁽²⁾ Eurostat 2010, undtagen EE, EL (2008). AT, BE, ES, IE, FR, IT, CY: foreløbig kilde.

Tirsdag den 11. juni 2013

- J. der henviser til, at mangesidige politiske løsninger, der omfatter livslang læring, forening af arbejds-, familie- og privatliv (især for enlige mødre), og som bekæmper usikre ansættelsesforhold og fremmer arbejdspladser med fulde rettigheder, et offentligt sundhedsvæsen, et offentligt socialsikringssystem og forskellige praksisser for tilrettelæggelse af arbejdstiden på kvinders anmodning er nødvendige for at forbedre integrationen af kvinder på arbejdsmarkedet;
- K. der henviser til, at uddannelse af høj kvalitet giver kvinder bedre beskæftigelsesudsigter, forbedrede kvalifikationer og nøglekompetencer på et givet område; der henviser til, at det også letter deres deltagelse i samfundet og kulturelle aktiviteter og sikrer bedre betaling på arbejdsmarkedet,
- L. der henviser til, at uddannelsesmobilitet bidrager til at fremme beskæftigelsesmobilitet og øge mulighederne på arbejdsmarkedet og skal være tilgængelig for alle, herunder kvinder med et lavt kvalifikationsniveau;
1. understreger nødvendigheden af at øge bevidstheden om kvinders situation i de forskellige aldersgrupper i forbindelse med EU's politikker på områderne for uddannelse, integration i samfundet, midler til at bringe familie- og arbejdsliv i balance, migration og beskæftigelse, fattigdom og sundhedspleje og i dets politikker for social beskyttelse, for at beskytte kvinders rettigheder, at fremme ligestilling og lige beskæftigelsesmuligheder for mænd og kvinder, at sikre arbejdsvilkår, lige adgang og karrieremuligheder, herunder anvendelsen af de samme udvælgelseskriterier i forbindelse med beskæftigelse, at lægge mere vægt på kvinders situation i beslutningsprocessen og bekæmpe alle former for forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, såsom kønsopdeling og løndiskrimination, navnlig ved at fremme livslang læring, bekæmpe usikre ansættelsesforhold og fremme arbejde med rettigheder, arbejdstider, der kan skabe balance mellem arbejds- og familieliv, et offentligt sundhedsvæsen, et offentligt socialsikringssystem og forskellige praksisser for tilrettelæggelse af arbejdstiden på kvinders anmodning;
 2. understreger anerkendelsen af den merværdi, som uddannelses- og erhvervsrelateret mobilitet udgør for EU; understreger, at det i betragtning af følgerne af den økonomiske krise har vist sig at være mere nødvendigt at informere om jobmuligheder i forhold til udbuddet på arbejdsmarkedet, samt at forbedre kvinders evne til inden for rammerne af et erhvervsskifte at tilpasse sig til nye krav, som stilles i forbindelse med nye karrieremuligheder;
 3. mener, at fremme af uddannelses- og erhvervsrelateret mobilitet for kvinder kan bidrage til opfyldelsen af Europa 2020-hovedmålet om at øge beskæftigelsesfrekvensen for kvinder og mænd mellem 20 og 64 år til 75 %, bl.a. gennem større deltagelse af unge mennesker, ældre arbejdstagere og lavtuddannede arbejdstagere samt bedre integration af indvandrere;
 4. opfordrer medlemsstaterne til under udarbejdelsen af deres nationale strategier og reformprogrammer at inkludere bestemmelser til at sikre gennemsigtighed og information vedrørende kvinders og deres familiemedlemmers rettigheder, hvad angår mobilitet;
 5. mener, at den erhvervsrelaterede mobilitet ikke må være til ulempe for kvinder for så vidt angår sikringen af sociale rettigheder, og at offentlige pensionsordninger derfor bør sikres og overføres landene imellem, samtidig med at forskellige pensionsordninger bør anerkendes i hele Unionen;
 6. opfordrer medlemsstaterne til at indsamle og analysere oplysninger vedrørende vanskeligheder i forbindelse med kvinders mobilitet samt omfang og struktur heraf, at øge opmærksomheden på og sprede oplysninger om fordelene ved erhvervsrelateret mobilitet på deres nationale markeder samt fordelene ved uddannelses- og erhvervsrelateret mobilitet i udlandet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overvåge situationen for bureauer og organisationer, der tilbyder job til arbejdstagere fra andre medlemsstater, og til at opspore potentielle illegale eller sorte job eller bureauer/organisationer, der udbyder fiktive job;
 7. opfordrer medlemsstaterne til at indberette oplysninger om køn i forbindelse med erhvervsrelateret mobilitet og medtage bestemmelser om fremme af ligestilling mellem kønnene, for så vidt angår erhvervsrelateret mobilitet, når de udformer deres nationale politikker og deres nationale reformprogrammer, idet der bør lægges særlig vægt på planlægning

Tirsdag den 11. juni 2013

og gennemførelse af nationale eller regionale operationelle programmer, der finansieres af Den Europæiske Socialfond i 2014-2020-programmeringsperioden og derefter; minder om sin beslutning af 23. oktober 2012, der støtter Kommissionens forslag om at øremærke 25 % af de samlede bevillinger til samhørighedspolitikken til ESF ⁽¹⁾;

8. understreger, at hvis dette spørgsmål defineres som et specifikt mål for disse programmer eller fremstår som en særlig horisontal prioritering, vil god praksis begynde at dukke op, og flere foranstaltninger vil give resultater på regionalt og/eller lokalt plan;

9. påpeger, at det for at fremme beskæftigelse er nødvendigt at sætte særligt fokus på et grænseoverskridende samarbejde og udveksling af god praksis mellem uddannelsesinstitutioner og faglige organer i medlemsstaterne for herigennem at styrke lighed og integration i skolesystemerne;

10. opfordrer medlemsstaterne til at forstærke indsatsen og samarbejdet med særlig vægt på adgang til oplysninger og rådgivning for at bekæmpe menneskehandel via internationale netværk, der opsøger arbejdstagere, navnlig kvinder, og giver dem falske forhåbninger om et job, der enten ikke findes, eller som udsætter dem for seksuel udnyttelse, tvangsarbejde eller tvangstjenester (tiggeri, slaveri, andre former for slaveri såsom husslaveri, kriminalitet eller organfjernelse);

11. påpeger, at mobiliteten bør baseres på lighed mellem kønnene og bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af køn, race, oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller helbredstilstand;

12. påpeger, at kvinder, der flytter udenlands på grund af job, der involverer husligt arbejde og pasning af børn, handicappede eller ældre, ofte ansættes uden kontrakt eller arbejder illegalt og som følge heraf ikke har nogen rettigheder eller krav på social sikkerhed, sundhedsforsorg, en passende pension eller andre goder i forbindelse med pensionsbidrag;

13. opfordrer arbejdsmarkedets parter, medlemsstaterne og Kommissionen til at støtte en forbedring af ligestillingsaspekterne i kollektive overenskomster blandt andet ved at fremme retten til fleksible arbejdstider, børnepasningsordninger, mentorordninger for kvindelige arbejdstagere, foranstaltninger til at øge kvinders repræsentation i overenskomstforhandlingerne og ved at vurdere virkningen af kollektive overenskomster på kvindernes situation;

14. opfordrer medlemsstaterne til at overvåge situationen for arbejdstagere, der passer børn eller andre omsorgskrævende; opfordrer til at give alle nødvendige oplysninger til de kvinder, der flytter udenlands på grund af sådanne job, herunder hvad angår adgang til arbejdspladser og uddannelse på det relevante område samt sociale rettigheder og sundhedsforsorg; opfordrer til at yde disse kvinder rådgivning med hensyn til legale beskæftigelsesmuligheder og advare om de mulige farer på det illegale arbejdsmarked;

15. understreger, at de europæiske politikker ligeledes bør sikre passende leve- og arbejdsvilkår for de kvinder, der udfører midlertidigt arbejde inden for landbruget, herunder boligforhold, social sikring, lægehjælp, sundhedsydelser, forening af familie- og arbejdsliv og en anstændig løn; understreger behovet for at bekæmpe den form for udnyttelse, som mange af disse kvinder udsættes for;

16. fremhæver, at kvinder, der flytter til udlandet for beskæftigelse, ofte får tilbudt de mest underordnede job på arbejdsmarkedet, hvad angår ekspertise, løn og prestige, og at kvinders migration på grund af arbejde ofte er koncentreret omkring nogle få kvindedominerede beskæftigelsesområder med traditionelle kønsroller; opfordrer derfor medlemsstaterne til at holde skarpt øje for at sikre hensigtsmæssige kontraktlige løsninger og modvirke overdreven brug af atypiske kontraktformer;

17. opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med henblik på at finde metoder til forebyggelse af eller kompensation for visse konsekvenser, som den erhvervsrelaterede mobilitet kan have i nogle medlemsstater på visse områder (f.eks. mobiliteten af sundhedspersonale, hvoraf størstedelen er kvinder), og som kan krænke menneskerettighederne i oprindelseslandet;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 23. oktober 2012 til fordel for at opnå et positivt resultat af godkendelsesproceduren for den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 (vedtagne tekster, P7_TA(2012)0360).

Tirsdag den 11. juni 2013

18. finder, at det er af afgørende betydning, at kvinder, der flytter til udlandet, får mulighed for at tage deres erhvervede socialsikringsrettigheder med sig, således at de kan få reel gavn heraf.
19. gør opmærksom på de væsentlige forskelle medlemsstaterne imellem, hvad angår børnebidrag og sociale rettigheder, og bemærker, at disse forskelle kan være en reel hindring for arbejdsmobiliteten for mænd og kvinder, der skal forsørge en familie;
20. opfordrer medlemsstaterne til at sikre gensidig anerkendelse af eksamensbeviser og faglige kvalifikationer og til at forenkle anerkendelsesprocedurerne;
21. påpeger, at det i tilfælde, hvor det ikke er selve godkendelsen, der er det vigtigste problem, men snarere den langvarige karakter af anerkendelsesproceduren, kan forpurre starten i et nyt EU-værtsland;
22. udtrykker sin bekymring over det store »hjernespid« blandt kvinder, dvs. underudnyttelse af de kvalifikationer, som kvinder, der flytter til udlandet, besidder, hvilket er særlig udtalt inden for den meget kvindedominerede plejesektor og sektoren for husligt arbejde;
23. understreger behovet for at sikre, at der findes klare regler med henblik på at lette kvinders adgang til overordnede lederstillinger og fremhæver, at øget tilstedeværelse af kvinder i virksomhedsbestyrelser øger konkurrenceevnen og produktiviteten; glæder sig derfor over Kommissionens forslag om at tilstræbe en minimumsandel af kvinder på 40 % blandt menige bestyrelsesmedlemmer af europæiske børsnoterede virksomheder med mindst 250 ansatte og med en samlet årlig omsætning på mere end 50 mio. EUR inden 2020;
24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre registrering og korrektion af krænkelse af kvinders rettigheder på arbejdsmarkedet og effektivt at straffe disse krænkelse samt til at forsyne kvinder, der opholder sig i udlandet på grund af arbejde, med alle nødvendige oplysninger, herunder hvad angår adgang til arbejdspladser og uddannelse på dette område samt sociale rettigheder og sundhedsforsorg, og til at yde rådgivning med hensyn til beskæftigelsesmuligheder og sociale boligprogrammer, uden at det koster ekstra;
25. opfordrer Kommissionen til at overvåge og regelmæssigt aflægge rapport om, hvordan EU-midler med fokus på uddannelse og erhvervsuddannelse, uddannelses- og erhvervsrelateret mobilitet samt deltagelse på arbejdsmarkedet bliver anvendt af kvinder og mænd; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at reagere hurtigt i tilfælde af en skæv fordeling;
26. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger, som kan afhjælpe de hindringer, som kvinder står over for med hensyn til deres karrieremæssige og sociale muligheder i de lande, som de er flyttet til, og som ikke er deres oprindelsesland;
27. minder om, at kvinder, herunder kvindelige migrerende arbejdstagere, i højere grad er udsat for deltidsarbejde uden selv at have valgt det, end mænd (i 2011 arbejdede 32,1 % af kvinderne sammenlignet med 9 % af mændene i EU på deltid); anmoder medlemsstaterne om at vedtage de nødvendige foranstaltninger til at få arbejdsgivere til at afholde sig fra deltidsansættelser (ved krav om begrundelse, ophævelse af visse skattefordele ...) og om at styrke rettighederne for de kvinder, der ikke kan undgå deltidsarbejde (beskæftigelsesprioritering, præmie i tilfælde af opsigelse m.m.);
28. opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til at styrke EU's politik for bekæmpelse af direkte og indirekte diskrimination imod migrantarbejdstagere i EU og navnlig kvinder, som opholder sig i en anden medlemsstat, og misbrug af deres rettigheder som følge af deres egne utilstrækkelige sprogkunderskaber og de love, der gælder for deres beskæftigelse i værtsmedlemsstaten;
29. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til med støtte fra lokale aktører, arbejdsmarkedets parter og uddannelsesinstitutioner at gøre kvinder mere bevidste om de muligheder, der ligger i arbejdskraftens mobilitet, navnlig hvad angår personlig udvikling, karriereplanlægning og deres rettigheder, når de af beskæftigelsesmæssige årsager flytter fra en medlemsstat til en anden;
30. opfordrer medlemsstaterne til at oprette kontaktpunkter for mobile arbejdstagere, der arbejder hjemme eller inden for plejesektoren med individuelle ansættelsesforhold, for at give dem værktøjerne til at etablere et netværk, der sætter dem i stand til at holde sig informeret om deres rettigheder, og til at støtte ikke-statslige organisationer, der er aktive på området;

Tirsdag den 11. juni 2013

31. opfordrer medlemsstaterne til at lette procedurene, således at lokale og regionale myndigheder kan:
- udforme og iværksætte konkrete programmer til at integrere kvinder og mænd i lokalsamfundet og fremme interkulturel udveksling
 - tilbyde kvinder, der følger deres ægtefæller eller partnere til en anden medlemsstat, relevante tilbud, såsom kurser, for at lette deres integration i det nye sociale og kulturelle miljø, for eksempel sprogkurser og erhvervsuddannelse, idet der tages særligt hensyn til udsatte kvinder
 - lægge større vægt på at integrere kvinder på arbejdsmarkedet, især på deres erhvervelse af kvalifikationer og ajourføring af disse, erhvervelse af kompetencer og gennemførelse af programmet for livslang uddannelse og læring
 - tage fat på spørgsmålet om meget mobile kvinder, der er i særlig risiko, såsom hushjælp, plejepersonale, rengøringspersonale og kvinder, der arbejder i hotel-, restaurations- og cateringsektoren
 - støtte nonprofitorganisationers sociale oplysningskampagner med fokus på kvinder i internationale miljøer, såsom udenlandske ægtefæller og partnere
 - udvikle integrationsfremmende coaching-programmer, psykologisk rådgivning og integrationsprojekter; understreger, at de konkrete foranstaltninger skal fungere som praktisk hjælp til at forstå og løse problemer;
32. fremhæver, at de kønsbestemte lønforskelle er skadelige både for økonomien og for den enkelte; understreger, at den kønsbestemte lønforskel delvis skyldes, at de sektorer, hvor kvinder er overrepræsenterede, ofte har lavere lønninger;
33. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre lønningstendenser mere gennemsigtige især ved at fremme kollektive overenskomstforhandlinger for at afværge vedholdende eller voksende lønforskelle herunder følgevirkninger for pensionsopsparinger i oprindelsesmedlemsstaten og værtsmedlemsstaten, og til at tage de nødvendige skridt til at udligne disse lønforskelle; opfordrer Kommissionen til at foreslå nye foranstaltninger i form af sanktioner og effektiv begrænsning af lønforskelle mellem mænd og kvinder og til at sikre en korrekt og effektiv anvendelse af direktiv 2006/54/EF om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv⁽¹⁾ samt til at revidere den eksisterende lovgivning om kønsbestemte lønforskelle (direktiv 2006/54/EF) som krævet af Parlamentet i dets beslutning af 13. marts 2012; opfordrer på det kraftigste Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at udarbejde politikker, der fokuserer på kvinders integration på arbejdsmarkedet og fremmer lige muligheder for mobilitet, med henblik på at udrydde de kønsbestemte lønforskelle;
34. understreger, at opdragelse af børn kræver en ansvarsdeling mellem mænd og kvinder og samfundet som helhed, og opfordrer medlemsstaterne til over for arbejdstagere, der flytter med en ægtefælle eller partner og/eller børn, uanset lønniveau eller kvalifikationer, at stille oplysninger til rådighed vedrørende familieydelse i værtsmedlemsstaten, offentlige pasningsfaciliteter for børn og andre omsorgskrævende, børnehaveklasser, skoler og lægetjenester tillige med fri adgang til offentlige beskæftigelsestjenester i henhold til de gældende nationale bestemmelser for at hjælpe ægtefæller eller partnere, der flytter til en anden medlemsstat for at finde arbejde; understreger på ny behovet for at sikre retten til familiesammenføring;
35. opfordrer medlemsstaterne til at oprette infrastrukturelle foranstaltninger for at støtte mobile arbejdstagere med familier, som vedrører adgang til uddannelse og børnepasning, social sikring og samfundsgoder; opfordrer både afgivende og modtagende medlemsstater til at udvikle mekanismer til integration og reintegration af meget mobile arbejdstagere og deres familie; understreger, at arbejdsgivere i højere grad bør anerkende værdien af de interkulturelle kompetencer, som kvinder, der flytter til udlandet, erhverver sig;

⁽¹⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

Tirsdag den 11. juni 2013

36. opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe fattigdom blandt og social udstødelse af kvinder i alle aldersgrupper; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at forhindre feminisering af fattigdommen ved at fremme beskæftigelse og iværksætterånd blandt kvinder, bekæmpe lønforskelle og lette foreningen af arbejds- og familiemæssige forpligtelser ved at oprette børnepasningsordninger;

37. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at lægge særlig vægt på problemet med fattigdom blandt ældre kvinder, som skyldes, at de modtager mindre i pension, bl.a. som følge af ledighedsperioder, som de har haft for at passe deres børn og andre omsorgskrævende familiemedlemmer;

38. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde arbejdsgivere til at give kvinder mere fleksible arbejdstider, navnlig de kvinder, hvis børn er blevet i oprindelseslandet, for derved at give dem mulighed for at opretholde en reel og fysisk forbindelse til deres børn;

39. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme fjernarbejde inden for virksomheder og det offentlige med rimelige løn- og ansættelsesvilkår for at forhindre afbrydelser i karrieren i forbindelse med partnerens mobilitet;

40. opfordrer medlemsstaterne til at bidrage aktivt til at fjerne hindringer for arbejdstagernes mobilitet ved at tilbyde deres familiemedlemmer og deres partnere relevante tilbud, såsom kurser, for at lette deres integration på lang sigt i det nye sociale og kulturelle miljø, for eksempel sprogkurser og erhvervsuddannelser, for at sikre deres uafhængighed og værdighed;

41. understreger behovet for at tiltrække kvinder til uddannelse og erhvervsuddannelse i MINT-erhvervene (matematik, informatik, nye teknologier) for at overvinde kønsopdeling på arbejdsmarkedet og løndiskrimination; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fremme erhvervsuddannelser og erhverv, der kræver videnskabelige, tekniske, ingeniørmæssige og matematiske færdigheder, blandt kvinder fra en tidlig alder for at sikre en bedre beskæftigelsesegnethed samt lette overgangen mellem uddannelse, erhvervsuddannelse og beskæftigelse; opfordrer derfor medlemsstaterne til at yde eller videreudvikle erhvervs- og karrierevejledning af høj kvalitet, der kan bistå kvinder i denne henseende;

42. fremhæver den positive virkning af på et tidligt tidspunkt at tiltrække kvinder til erhverv i nøgleindustrier med et stort jobpotentiale, navnlig den grønne økonomi, social- og sundhedssektoren og den digitale økonomi;

43. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at håndtere kønsopdelingen i forskellige sektorer både ved på et tidligt tidspunkt at motivere enkeltpersoner til at søge til de relevante sektorer og ved at arbejde med de forhold, der gør de pågældende sektorer mindre attraktive for kvinder eller mænd, såsom på den ene side arbejdsvilkår, der er uforenelige med plejeansvar, og på den anden side løn;

44. gentager sin opfordring til alle medlemsstater om at fremme lærings- og beskæftigelsesmobilitet ved at: a) øge bevidstheden og gøre oplysninger let tilgængelige for alle; b) fremhæve merværdien ved mobilitet tidligt i uddannelsesforløbet; c) sikre, at læringsresultaterne fra mobilitetseksperimenter mellem medlemsstaterne gøres formelt gældende; d) reducere de administrative byrder og stimulere samarbejdet mellem de relevante myndigheder medlemsstaterne imellem og e) anerkende udlandsophold i det samlede antal pensionspoints i oprindelsesmedlemsstaten;

45. opfordrer Kommissionen til at lægge vægt på alle dimensioner inden for uddannelse og erhvervsuddannelse, videregående uddannelse og voksenuddannelse med henblik på at forbedre kvaliteten af uddannelse og herigennem skabe forbedrede fremtidsperspektiver for beskæftigelse;

46. konstaterer, at siden Erasmusprogrammet blev søsat i 1987, har det alene gjort det muligt for over 2,2 millioner studerende at bevæge sig inden for EU og ydet et væsentligt bidrag til mobiliteten inden for europæiske højere uddannelser; slår derfor til lyd for, at der i forbindelse med de fremtidige finansielle overslag afsættes passende økonomisk dækning til samtlige programmer til fremme af mobilitet og uddannelse; opfordrer Kommissionen til at fortsætte med aktivt at støtte

Tirsdag den 11. juni 2013

europæiske og internationale uddannelses- og studieprogrammer og programmer såsom Grundtvig-, Comenius-, Leonardo da Vinci-, Jean Monet- og Erasmusprogrammerne for at fremme uddannelses- og beskæftigelsesmobiliteten for kvinder i EU og gøre det muligt også for undervisere at tilbringe en periode af deres karriere i en anden EU-medlemsstat og således bidrage til at udvikle bevidsthed om EU-borgerskabet og tilhørsforholdet til EU; understreger vigtigheden af det nye flerårige program for uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og sport, der bygger på de positive erfaringer fra alle de eksisterende EU-programmer på områderne for mobilitet og uddannelse;

47. understreger betydningen af uddannelsessystemer, der tager hensyn til kønspektet, da de tilbyder børnene mange valgmuligheder med henblik på at opdage deres talenter; understreger, at forskning viser, at markante kønsstereotyper på uddannelsesområdet bidrager til kønsopdelingen på arbejdsmarkedet, både i forhold til sektorer og erhverv; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe disse stereotyper;

48. understreger behovet for at indføre en sikring for ungdommen i medlemsstaterne med det formål at skabe bedre adgang til arbejdsmarkedet for unge og hermed for kvinder med en videregående uddannelse og at lette overgangen fra studierne til arbejdsmarkedet; understreger, at tidlige mønstre for karrieremobilitet spiller en afgørende rolle for efterfølgende karriereskift; minder om sine to beslutninger af henholdsvis 24. maj 2012 om initiativet »Muligheder for Unge« og af 16. januar 2013 om en ungdomsgaranti; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre ungdomsbeskæftigelsespakken, især med hensyn til »Dit første EURES-job« og ungdomsgarantien, med henblik på at fremme tidlig uddannelses- og erhvervsrelateret mobilitet for unge kvinder;

49. opfordrer endvidere Kommissionen til at finde løsninger, der kan sikre sammenhæng mellem det opnåede uddannelsesniveau i forlængelse af de unges mobilitet og jobmulighederne på et tilsvarende niveau for at sikre mobilitetens effektivitet i både uddannelses- og erhvervsfasen;

50. understreger, at det for at fremme beskæftigelsen ud over at bekæmpe langvarig arbejdsløshed er nødvendigt at tage hensyn til mobilitetens udvikling, ikke alene de studerendes, men ligeledes specialunderviseres mobilitet; mener, at en sådan tilgang vil sikre undervisningens kvalitet;

51. understreger vigtigheden af at styrke den sociale dimension og forbedre adgangen til uddannelsesrelaterede mobilitetsprogrammer for kvinder, der kommer fra dårligt stillede miljøer, har en lav indkomst, er på barsel eller er enlige mødre;

52. opfordrer medlemsstaterne til at klarlægge mulighederne for finansiel støtte til kvinders uddannelses- og erhvervsrelaterede mobilitet og til at lette adgangen til disse oplysninger;

53. understreger, at handicappede kvinder, kvinder med ingen eller ringe uddannelse og enlige mødre skal have tilstrækkelige oplysninger og yderligere støtte til at opnå adgang til de eksisterende undervisnings-, lærings- og uddannelsesrelaterede mobilitetsprogrammer;

54. henleder især opmærksomheden på kvinder med handicap og understreger behovet for foranstaltninger og tiltag til bekæmpelse af dobbelt forskelsbehandling og fremme af fuldstændigt lige rettigheder og muligheder;

55. mener, at der bør sættes særligt fokus på respekt for mindretalsgruppers kvinders kulturelle baggrund og/eller traditioner;

56. opfordrer medlemsstaterne til at fremme nationale, regionale og lokale projekter til at øge beskæftigelsesfrekvensen for kvinder; opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til, at mænd og kvinder i højere grad deltager i frivilligt arbejde og velgørende aktiviteter til gavn for lokalsamfundet;

57. understreger behovet for at være særlig opmærksom på at støtte mobilitet for kvinder over 45 år, som er mere tilbøjelige end andre til at acceptere usikre ansættelsesforhold;

58. understreger nødvendigheden af at øge omfanget af deltagelse i programmer for livslang læring for kvinder, der er flyttet til udlandet, herunder programmer i forbindelse med udvikling af færdigheder; henviser til, at der ligeledes bør indføres programmer til styrkelse af den sociale integration;

Tirsdag den 11. juni 2013

59. understreger, at arbejdsløshed og problemer i forbindelse med at indtræde på arbejdsmarkedet berører kvinder i alle aldre, og at kvinder er nødt til at reagere hurtigt for at tilpasse sig arbejdsmarkedets behov, og glæder sig over de foranstaltninger, som Kommissionen har foreslået, der dels sigter mod at tackle de uacceptable niveauer, som ungdomsarbejdsløsheden og den sociale udstødelse har nået, og dels mod at tilbyde unge arbejde samt almen og faglig uddannelse; støtter de initiativer, som Kommissionen har foreslået, såsom »WO.M.EN Mobility Enhancement Mechanism«, og opfordrer Kommissionen til at udvide omfanget og rækkevidden af projekter, der tager sigte på at øge kvinders erhvervsrelaterede mobilitet;
60. understreger konklusionerne fra det europæiske år for aktiv aldring og solidaritet mellem generationerne, og fremhæver behovet for at støtte frivillige aktiviteter og udveksling af viden og erfaring mellem kvinder fra forskellige aldersgrupper;
61. opfordrer Kommissionen til på passende vis at fremme fordelingen af finansielle midler til programmer, der fremmer beskæftigelsen blandt kvinder og kvaliteten af uddannelse hos dårligt stillede grupper;
62. anbefaler, at der oprettes et europæisk net af rådgivningstjenester, der kan hjælpe lokalsamfund med at løse dette problem ved at give oplysninger, viden og vejledning om integration af kvinder; anbefaler, at instrumenter og netværk fremmes og anvendes, og at finansieringen af eksisterende de europæiske netværk samt instrumenter såsom Eures, Dit Europa og »Europe Direct« fortsættes, idet de også gør det lettere for kvinder at finde oplysninger om deres rettigheder og muligheder i de forskellige medlemsstater;
63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer.

P7_TA(2013)0248

Strategi for en europæisk elektronisk bompengtjeneste og et mærkatsystem til lette private køretøjer i Europa

Europa-Parlamentets beslutning af 11. juni 2013 om en strategi for en europæisk elektronisk bompengtjeneste og et mærkatsystem til lette private køretøjer i Europa (2012/2296(INI))

(2016/C 065/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelse af nationale infrastrukturafgifter, som pålægges lette private køretøjer (COM(2012)0199),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelse af den europæiske elektroniske bompengtjeneste (COM(2012)0474),
 - der henviser til Kommissionens hvidbog »En køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem« (COM(2011)0144),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0142/2013),
- A. der henviser til, at den nuværende europæiske elektroniske bompengtjeneste (EETS), som Kommissionen har indført, ikke fungerer og bør revideres; der henviser til, at nogle af interessenterne på markedet i øjeblikket ikke ser nogen økonomisk fordel i at tilpasse sig til et fælles interoperabelt EETS-system;
- B. der henviser til, at medlemsstaternes indtægter fra punktafgifter og andre afgifter formentlig vil være faldende i fremtiden som resultat af, at man i stigende grad går bort fra oliebaseerede brændstoffer;

Tirsdag den 11. juni 2013

- C. der henviser til, at brugerbetaling og »forureneren betaler«-princippet fortsat bør være en topprioritet for europæisk transport;
- D. der henviser til, at der inden for den nærmeste fremtid vil blive indført vejafgifter i flere og flere medlemsstater;
- E. der henviser til, at der gentagne gange har været problemer i grænseområder vedrørende personer, som ikke har bopæl i den pågældende stat, når der er blevet indført nye elektroniske bompengesystemer, idet de pågældende har protesteret og klaget over økonomiske tab og forskelsbehandling;
- F. der henviser til, at det påhviler EU at sørge for, at denne nye udvikling ikke kommer til at indvirke negativt på rejser på tværs af grænserne, dagligdagen for mennesker i grænseområder eller handlen;
- G. der mener, at EU skal tilskynde til indførelse af vejafgiftssystemer, der ikke indebærer forskelsbehandling af brugere, som ikke har bopæl i det land, der opkræver bompengene;
- H. der henviser til, at der fremover foruden til bygning af nye veje også vil være behov for flere midler til bevaring og vedligeholdelse af eksisterende trafikinfrastruktur;
- I. der henviser til, at medlemsstaterne bør gives mulighed for at indføre enten afstandsbaseerede eller tidsbaseerede opkrævningssystemer, selv om der bør træffes foranstaltninger for at sikre, at der så vidt muligt anvendes afstandsbaseerede systemer, da disse er mere retfærdige og mindre diskriminerende end tidsbaseerede systemer;
- J. der henviser til, at det allerede er teknologisk muligt at gøre opkrævningssystemerne interoperable,
- K. der henviser til, at det er manglende politisk vilje til at gennemføre en sådan ordning, der udgør den største udfordring for EETS, snarere end markedsbestemte eller tekniske spørgsmål;

Generelle rammer

1. noterer sig Kommissionens udsagn om, at de to hovedinteressenter er bompengepkræverne og EETS-udbydere, men påpeger, at brugerne, særlig transportvirksomhederne, er en tredje vigtig interessent; påpeger, at brugerne af private køretøjer er potentielle slutbrugere, som kunne bidrage til at fremskynde udviklingen af EETS;
2. opfordrer Kommissionen til at overveje, hvordan disse interessenter med størst udbytte kunne inddrages i de næste trin i Kommissionens initiativ;
3. understreger, at skønt beskyttelse af personoplysninger og databeskyttelse i almindelighed er af meget stor betydning, og at enhver ny foranstaltning, der træffes, bør være underlagt EU's databeskyttelseslovgivning, navnlig direktiv 95/46/EF, bør dette ikke udgøre nogen hindring for systemernes interoperabilitet;
4. erkender, at vejenes ejere har ret til at få udbetalt et rimeligt beløb for brugen af deres infrastruktur og de tilknyttede tjenester;

EETS — en hidtidig fiasko med behov for nye retningslinjer

5. er enig med Kommissionen i, at det nuværende EETS-direktiv (2004/52/EF) ikke som ventet har ført til udvikling af et interoperabelt europæisk elektronisk bompengesystem mellem medlemsstaterne; mener, at det har været en fiasko, og understreger, at der er behov for drastiske tiltag, hvis det ovennævnte mål skal nås;
6. mener, at Kommissionen snarest muligt bør overveje passende lovgivningsforanstaltninger vedrørende interoperabilitet for at forpligte alle interessenter til at fremme EETS-projektet;
7. finder det beklageligt, at der som helhed kun har været ringe interesse i medlemsstaterne for at udvikle EETS, og at Kommissionen ikke gør mere for at sikre, at EU-lovgivningen gennemføres; opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde og foreslå en incitamentsordning med henblik på at tilskynde operatører og medlemsstater til at afkorte fristerne for gennemførelse af systemet;
8. er enig med Kommissionen i, at der er efterspørgsel efter et interoperabelt elektronisk bompengesystem, men mener, at der er behov for passende lovgivningsforanstaltninger, der skal forpligte interessenterne til at gennemføre et sådant system, da det finansielle udbytte fra et interoperabelt system ikke i sig selv er tilstrækkelig attraktivt for visse producenter af bompengestyrt eller visse vejoperatører;

Tirsdag den 11. juni 2013

9. mener, at den markedsdrevne model, som Kommissionen har favoriseret, ikke har båret frugt, og at der derfor er behov for politisk handling for at fremskynde gennemførelsen af EETS og omsætte det til virkelighed i den nærmeste fremtid;
10. finder ikke Kommissionens planer om at fortsætte regionaliseringen tilfredsstillende, da de kunne føre til yderligere forsinkelser, hvilket kunne skade en udvikling af tjenesten på EU-plan;
11. mener under alle omstændigheder, at en EU-dækkende udvikling af tjenesten fortsat bør være EU's ultimative mål; understreger, at en eventuel regionalisering kun bør gælde i en overgangsfase;
12. mener, at der er behov for mere vidtrækkende foranstaltninger, og opfordrer Kommissionen til for det første at gribe hårdt ind over for de medlemsstater, der ikke gennemfører EU-lovgivningen på korrekt vis, og for det andet straks at gennemgå alle tilgængelige undersøgelser om emnet for at skabe et klart grundlag for forskellige muligheder for handling på både mellemlang og lang sigt, herunder opkrævning af vejafgifter ved hjælp af teknologier som f.eks. GPS/GNSS, for at forhindre og reducere kødannelse som følge af fysiske barrierer; opfordrer Kommissionen til at forelægge en oversigt inden udgangen af 2013;
13. mener, at Kommissionen bør indlede en undersøgelse af de finansielle aspekter og betingelser, som kan gøre EETS til en fungerende realitet;
14. mener, at interoperabilitetsdirektivet (direktiv 2004/52/EF) giver den nødvendige reguleringsramme for at muliggøre, at individuelle opkrævningssystemer kan eksistere side om side, så medlemsstaterne kan vælge mellem forskellige teknologier alt efter deres vejnets beskaffenhed;
15. mener, at Kommissionen uanset hvilket system, der vælges, bør være meget omhyggelig med at sørge for, at forbrugerne til enhver tid er klar over prisen på den vejafgift, der opkræves gennem en elektronisk anordning eller en »tag«;
16. anmoder om, at der ved udvikling af tjenesten altid tages hensyn til de specifikke behov hos erhvervschauffører og andre bilister, som rejser gennem mange lande og navnlig til eller fra perifere medlemsstater;
17. opfordrer Kommissionen til i sine arbejdsprogrammer for det transeuropæiske netværk at indarbejde muligheden for at finansiere projekter, som kan være et middel til at fremskynde gennemførelsen af EETS;
18. mener, at den markedsorienterede efterspørgselsbaserede tilgang ikke har givet de ønskede resultater, og at det er nødvendigt at se på de mangler, som har ført til denne situation;
19. mener, at der hos interessenterne i industrien, dvs. bompengetjenesteudbydere, vejkoncessioner og producenter af elektroniske tags og dertil knyttet udstyr, ikke er vilje til at gennemføre en EETS, og at der derfor er behov for en forordning, der skal tvinge interessenterne til at samarbejde; mener, at Kommissionen derfor bør indføre støtteforanstaltninger med henblik på at skabe et system til opkrævning af vejafgifter, der er effektivt for slutbrugerne, særlig i udsigten til en bredere anvendelse af vejafgifter i fremtiden;
20. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en detaljeret vurdering i lyset af de nuværende tekniske og kontraktuelle interoperabilitetsprojekter mellem medlemsstaterne og, hvor det er hensigtsmæssigt, at foreslå nye foranstaltninger på grundlag af bedste praksis;
21. er enig med Kommissionen i, at det allerede er teknologisk muligt at gøre systemerne interoperable;
22. påpeger, at flere medlemsstater agter at indføre opkrævningssystemer inden for de nærmeste år eller at forlænge eksisterende koncessioner; opfordrer Kommissionen til at sikre, at disse systemer opfylder interoperabilitetskravene, og til at garantere, at indførelsen af opkrævningssystemer under ingen omstændigheder diskriminerer personer, som ikke har bopæl i den pågældende stat, eller skaber hindringer for den frie bevægelighed;
23. opfordrer medlemsstaterne og betalingsvejoperatørerne til at samarbejde tæt med nabolande og tilbyde enhver nødvendig støtte med henblik på at etablere opkrævningssystemer, betalings- og opkrævningsfaciliteter samt information til brugerne om priser, vilkår, anvendelsesbetingelser osv.;
24. opfordrer til, at der indledes overtrædelsesprocedurer i tilfælde af manglende efterlevelse;

Tirsdag den 11. juni 2013

Vejafgifter: vignetter, bompunge, interoperabilitet og databeskyttelse

25. understreger, at det er op til medlemsstaterne at afgøre, om de vil indføre vejafgifter eller ikke, og at fastsætte de beløb, der opkræves for brug af vejene, og at medlemsstaterne bør have det sidste ord med hensyn til anvendelsen af indtægterne fra vejafgifterne;
26. opfordrer medlemsstaterne til fortsat at opgradere deres transportnet for at gøre dem så bæredygtige, effektive, miljøvenlige og sikre som muligt ved at øremærke indtægterne fra vejafgifterne til sådanne formål;
27. konstaterer, at medlemsstaterne er i færd med at udvikle planer om opkrævning af afgifter for nye kategorier af køretøjer, herunder lette private køretøjer, hvilket gør behovet for, at Kommissionen indfører et koordineret interoperabelt opkrævningssystem, endnu mere presserende;
28. bemærker, at en mere ligelig anvendelse af bompengesystemer på alle former for køretøjer på grundlag af brugerbetalingsprincippet er et skridt i den rigtige retning;
29. opfordrer medlemsstaterne til ved indførelsen af nationale afgiftssystemer at tage hensyn til den særlige situation, som beboere i grænseregioner befinder sig i; understreger, at nationale bompengesystemer ikke må have diskriminerende virkninger af nogen art;
30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til ved udarbejdelsen af planer for vejafgiftssystemer at tage hensyn til grænseregionernes særlige situation for at mindske indvirkningen på de borgere, der bor der;
31. mener, at EU, skønt medlemsstaterne har kompetence til at inddrive midler, bør gå ind for et system med afstandsbaseede afgifter frem for systemer af vignettyper, da det førstnævnte er langt mere retfærdigt og ikkediskriminerende, hvorimod sidstnævnte tidligere har voldt problemer med hensyn til effektivitet og forskelsbehandling og derfor så vidt muligt bør undgås;
32. mener, at Kommissionen for så vidt angår tidsbaseede systemer skal gøre det obligatorisk, at vejens brugere tilbydes særlige vignetter, der er baseret på forskellige forholdsmæssige afgiftsstrukturer, f.eks. på dags-, uge-, måneds- eller årsbasis, med mulighed for at købe en vignette op til 30 dage forud for brugen af vejen, med klar angivelse af det beløb, som administrationsgebyret udgør, og at den bør fremme en mere generel indførelse af afstandsbaseede systemer frem for tidsbaseede systemer;
33. mener, at indførelsen af ethvert nyt afgiftssystem, som indebærer fælles brug af styresystemer og oplysninger om kunderne og deres bevægelser, skal være nøje reguleret af EU's databeskyttelsesbestemmelser, og at oplysningerne bør gøres anonyme for at beskytte privatlivets fred; indtager en pragmatisk holdning til databeskyttelsesspørgsmålet og mener, at databeskyttelse ikke bør udgøre nogen hindring for interoperabiliteten, efter at de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger er på plads;
34. opfordrer Kommissionen til at forpligte medlemsstater, der anvender vignetsystemer, til at forenkle salget af vignetter og adgangen til oplysning markant og indføre en onlinebetalingservice, der giver kunderne mulighed for på forhånd at betale deres afgifter online, i overensstemmelse med kravene om universelt design;
35. opfordrer Kommissionen til at gøre det muligt at betale bompunge og vignetter ved hjælp af mobiltelefonen;
36. understreger, at det er nødvendigt at indføre passende og synlig skiltning, der i god tid oplyser trafikanterne om, hvor meget de skal betale; understreger desuden, at oplysninger om bøder og andre sanktioner bør være tydelige og let tilgængelige;
37. anerkender vejtransportvirksomheders og SMV'ers behov og de fordele, som et EETS-system ville give disse grupper med hensyn til at bringe produkter på markedet til en pris, der er så konkurrencedygtig som muligt;

Tirsdag den 11. juni 2013

38. understreger vejtransportvirksomheders og SMV'ers betydning med hensyn til at bringe økonomisk vækst og job til Europa og anser det derfor for at være afgørende, at disse virksomheder ikke pålægges unødvendige ekstra afgifter, men at brugerbetalingsprincippet anvendes tværgående på alle kategorier af køretøjer;

39. henstiller til, at Kommissionen træffer kraftige foranstaltninger over for dem, der ikke efterlever det nuværende direktiv om interoperabilitet, mens den vurderer behovet for offentliggørelse af et nyt lovgivningsforslag vedrørende EETS og interoperabilitet med hensyn til vejafgifter;

o

o o

40. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 12. juni 2013

P7_TA(2013)0266

Sociale investeringer i vækst og samhørighed

Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2013 om meddelelse fra Kommissionen om sociale investeringer i vækst og samhørighed, herunder gennem anvendelse af Den Europæiske Socialfond 2014-2020 (2013/2607(RSP))

(2016/C 065/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 5, 6, 9, 14, 147, 148, 149, 151 og 153, og til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 24, 25, 26, 29, 33, 34, 35 og 36,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. februar 2013 »Sociale investeringer i vækst og samhørighed, herunder gennem anvendelse af Den Europæiske Socialfond 2014-2020« (COM(2013)0083),
- der henviser til Kommissionens anbefaling af 20. februar 2013 »Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte« (2013/112/EU) ⁽¹⁾,
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 20. februar 2013 »Evidente on Demographic and Social Trends: Social Policies' Contribution to Inclusion, Employment and the Economy« (SWD(2013)0038),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 20. februar 2013 »Follow-up on the implementation by the Member States of the 2008 European Commission recommendation on active inclusion of people excluded from the labour market — Towards a social investment approach« (SWD(2013)0039),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 20. februar 2013 »3rd Biennial Report on Social Services of General Interest« (SWD(2013)0040),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 20. februar 2013 »Long-term care in ageing societies — Challenges and policy options« (SWD(2013)0041),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 20. februar 2013 »Confronting Homelessness in the European Union« (SWD(2013)0042),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 20. februar 2013 »Investing in Health« (SWD(2013)0043),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 20. februar 2013 »Social investment through the European Social Fund« (SWD(2013)0044),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. november 2012 om den årlige vækstundersøgelse for 2013 (COM(2012)0750) og udkastet til den fælles rapport om beskæftigelsen i bilaget hertil,

⁽¹⁾ EUT L 59 af 2.3.2013, s. 5.

Onsdag den 12. juni 2013

- der henviser til sin beslutning af 7. februar 2013 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse for 2013 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 »Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inkluderende vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. april 2012 »Et opsving med høj beskæftigelse« (COM(2012)0173),
- der henviser til forespørgsel til mundtlig besvarelse til Kommissionen og Europa-Parlamentets beslutning dertil af 14. juni 2012 om »Et opsving med høj beskæftigelse« ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. november 2010 »En dagsorden for nye kvalifikationer og job: et europæisk bidrag til fuld beskæftigelse« (COM(2010)0682),
- der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2011 om en dagsorden for nye kvalifikationer og job ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2010 »Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse: En europæisk ramme for social og territorial samhørighed« (COM(2010)0758), til udtalelsen fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽⁴⁾ og til Parlamentets beslutning om sagen af 15. november 2011 ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. december 2011 »Initiativet »Muligheder for Unge« (COM(2011)0933),
- der henviser til forespørgsel til mundtlig besvarelse til Kommissionen og Europa-Parlamentets beslutning dertil af 24. maj 2012 om initiativet »Muligheder for Unge« ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. december 2012 »Unge på vej ind i beskæftigelse« (COM(2012)0727),
- der henviser til sin beslutning af 7. september 2010 om udvikling af jobpotentialer i en ny, bæredygtig økonomi ⁽⁷⁾,
- der henviser til den europæiske ligestillingspakt (2011-2020), vedtaget af Rådet den 7. marts 2011,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2008 vedrørende Kommissionens henstilling om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet (COM(2008)0639), og til sin beslutning herom af 6. maj 2009 ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2013 om integrationen af migranter, virkningerne for arbejdsmarkedet og den eksterne dimension af koordineringen af de sociale sikringsordninger ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2011 om fremtiden for sociale ydelser af almen interesse ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0053.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0260.

⁽³⁾ EUT C 131 E af 8.5.2013, s. 87.

⁽⁴⁾ EUT C 248 af 25.8.2011, s. 130.

⁽⁵⁾ EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 57.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0224.

⁽⁷⁾ EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 6.

⁽⁸⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 23.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0092.

⁽¹⁰⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 65.

Onsdag den 12. juni 2013

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juli 2008 »Den nye sociale dagsorden: Muligheder, adgang og solidaritet i det 21. århundredes Europa« (COM(2008)0412) og sin beslutning herom af 6. maj 2009 ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse »De offentlige financers langsigtede holdbarhed i forbindelse med økonomisk genopretning« (COM(2009)0545) og til sin beslutning herom af 20. maj 2010 ⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 (COM(2011)0607/2 — 2011/0268(COD)) af 14. marts 2012 og udkast til lovgivningsmæssig beslutning herom af 20. august 2012 ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 20. november 2012 om »Initiativ for socialt iværksætteri — at skabe et gunstigt klima for sociale virksomheder som kerneelementer i den sociale økonomi og den sociale innovation« ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 6. februar 2013 om virksomhedernes sociale ansvar: fremme af samfundets interesser og vejen til bæredygtig og inklusiv genrejsning ⁽⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 20. november 2012 om en social investeringspagt — som svar på krisen ⁽⁶⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. februar 2012 »En dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner (COM(2012)0055),
 - der henviser til ILO's konvention nr. 117 om socialpolitik (grundlæggende mål og normer),
 - der henviser til ILO's henstilling nr. 202 om social mindstebeskyttelse,
 - der henviser til forespørgsel til mundtlig besvarelse til Kommissionen om meddelelsen »Sociale investeringer i vækst og samhørighed, herunder gennem anvendelse af Den Europæiske Socialfond 2014-2020« (O-000057/2013 — B7-0207/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at finanspolitiske konsolideringsforanstaltninger i mange medlemsstater har ført til favorisering af kortsigtede udgiftsmål på bekostning af investeringer i bæredygtig vækst, beskæftigelse, social samhørighed og konkurrenceevne med henblik på at nå Europa 2020-strategiens mål;
- B. der henviser til, at statsgældskrisen, som har ramt Europa, og navnlig landene i euroområdet, har ført til alvorlig økonomisk afmatning med negative sociale følger for de fleste medlemsstater i form af stigende arbejdsløshed, øget fattigdom og social udstødelse;
- C. der henviser til, at krisen har understreget medlemsstaternes indbyrdes økonomiske afhængighed og de betydelige forskelle i deres evne til at reagere på arbejdsmarkedsrelaterede og sociale udfordringer;
- D. der henviser til, at krisen kombineret med de demografiske ændringer tvinger medlemsstaterne til hurtigst muligt at forbedre effektiviteten af de sociale udgifter og udarbejde potentielle reformer af de sociale sikringsordninger i overensstemmelse med dette mål;
- E. der henviser til, at arbejdsmarkedets parter på nationalt plan kan spille en vigtig rolle i forbindelse med finansieringen og forvaltningen af de sociale sikringsordninger;
- F. der henviser til, at målrettede og effektive sociale investeringer stabiliserer økonomien, fremmer beskæftigelsen og forbedrer arbejdsstyrkens færdigheder og således sætter skub i Europas konkurrenceevne;

⁽¹⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 11.

⁽²⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 112.

⁽³⁾ Betænkning A7-0250/2012 fra Parlamentets Udvalg om Beskæftigelse og Sociale anliggender.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0429.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0050.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0419.

Onsdag den 12. juni 2013

- G. der henviser til, at de stigende kompetencekrav i de tilgængelige job og de kompetencer, der kræves i fremtidssektorer med høj beskæftigelse, som er tilpasset en bæredygtig økonomi og et bæredygtigt samfund, kræver tilstrækkelig investering i almene og faglige uddannelsesprogrammer;
- H. der henviser til, at de gennemsnitlige EU-husstandsindkomster er faldende, og at langtidsledighed samt fattigdom og social udstødelse, herunder fattigdom blandt personer i arbejde og social polarisering, er et stigende problem i mange medlemsstater;
- I. der henviser til, at 10,5 % af den erhvervsaktive befolkning nu er arbejdsløse;
- J. der henviser til erklæring fra Det Europæiske Råd af 30. januar 2012, hvori der står følgende: »der kommer kun gang i væksten og beskæftigelsen igen, hvis vi følger en konsekvent og bredt baseret tilgang, der kombinerer en intelligent finanspolitisk konsolidering, som fastholder investeringer i fremtidig vækst, med sunde makroøkonomiske politikker og en aktiv beskæftigelsesstrategi, der bevarer den sociale samhørighed«;
- K. der henviser til, at virkningerne af den økonomiske stagnation og den vedvarende offentlige gældskrise kombineret med en demografisk ændring udfordrer de sociale velfærdssystemer og en anstændig social sikring, herunder lovbestemte og frivillige sociale forsikringsordninger;
- L. der henviser til, at 22,8 % af de unge i EU i øjeblikket er arbejdsløse, og at der er en ungdomsarbejdsløshed på over 50 % i nogle medlemsstater;
- M. der henviser til, at 8,3 mio. europæere under 25 hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse; der henviser til, at dette tal fortsat stiger, og at det udgør en risiko for en »tabt generation«;
- N. der henviser til, at unge med indvandrerbaggrund har større risiko for at forlade uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemet uden at have fået en ungdomsuddannelse;
- O. der henviser til, at 27 % af alle børn risikerer at havne i fattigdom eller social udstødelse, sammenlignet med et gennemsnit på 24 % for hele EU's befolkning ⁽¹⁾;
- P. der henviser til, at 8 % af EU-borgerne lever med alvorlige materielle afsavn og ikke har råd til en række fornødenheder, som anses for nødvendige for at leve et anstændigt liv i Europa;
- Q. der henviser til, at 15 % af børnene forlader skolen uden at færdiggøre en ungdomsuddannelse, og at 10 % af EU-borgerne lever i husstande uden beskæftigelse;
- R. der henviser til, at Udvalget for Social Beskyttelse (SPC) har advaret om, at disse tal fortsætter med at stige i mange medlemsstater, til dels grundet konsekvenserne af finanspolitiske konsolideringsforanstaltninger;
- S. der henviser til, at de mest sårbare grupper, som f.eks. ældre og personer med handicap, er dem, der er blevet hårdest ramt af den finansielle, økonomiske og sociale krise;
- T. der henviser til, at socialpolitik primært hører under medlemsstaternes kompetenceområde, og at EU's rolle er at støtte, bistå og supplere deres aktiviteter;
- U. der henviser til, at et anstændigt job udgør et reelt værn mod fattigdom;
- V. der henviser til, at aktive arbejdsmarkedspolitikker og aktiveringsstrategier er afgørende, når arbejdsløse skal finde et anstændigt job;
- W. der henviser til, at passende individuel vejledning til dem, der søger et anstændigt arbejde kan forbedre deres chance for succes;
- X. der henviser til, at spareforanstaltninger, herunder nedskæringer i budgetterne for offentlige tjenester og velfærd, ikke må forværre situationen for de dårligst stillede eller bringe folk i unødvendig fare for arbejdsløshed;

⁽¹⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_STAT-13-28_en.htm?locale=en.

Onsdag den 12. juni 2013

- Y. der henviser til, at spareforanstaltninger ikke må have lov at udgøre en fare for adgangen til og tilgængeligheden samt den prismæssige overkommelighed af sundhedsforanstaltninger og langtidspleje eller til at forværre ulighederne på sundhedsområdet;
- Z. der henviser til, at den økonomiske krise sandsynligvis i højere grad vil påvirke kvinder end mænd; der henviser til, at der er en risiko for, at den aktuelle recession vil forsinke fremskridt eller endog udligne resultaterne af de allerede opnåede fremskridt med langsigtede konsekvenser for de sociale sikringssystemer, den sociale inklusion og den demografiske udvikling;
- AA. der henviser til, at enhver stram budgetpolitik skal være intelligent og muliggøre en kontracyklisk investering i politiske hovedprioriteter samt forene økonomiske resultater og produktivitet;
- AB. der henviser til, at marginaliserede samfund lever under elendige socioøkonomiske forhold og ofte er udsat for alvorlig diskrimination og afsondring i alle livets aspekter;
- AC. der henviser til, at de første tegn på skolefrafald er vigtige signaler om, at fattigdommen videreføres;
- AD. der henviser til, at hjemløshed fortsat er et problem i alle EU-medlemsstater og er en af de mest ekstreme former for fattigdom og afsavn, der udhuler den menneskelige værdighed og kompromitterer den grundlæggende menneskeret til adgang til en bolig;
- AE. der henviser til, at sikring af adgang til en anstændig bolig er en international forpligtelse, der påhviler alle medlemsstater, og at denne indebærer, at der skal stilles sociale boliger til rådighed parallelt med det markedsbaserede boligudbud;
- AF. der henviser til, at hjemløse kræver særlige foranstaltninger, hvis de skal integreres i samfundet og undgå social udstødelse;
- AG. der henviser til, at fattigdom og social udstødelse fortsat er en central social faktor for sundheden og levevilkårene især på grund af den betydning, fattigdom i barndommen har for børns sundhed og velfærd;
- AH. der henviser til, at kønsdiskrimination på arbejdspladsen, kønsbestemte lønforskelle og deraf følgende pensionsforskelle fortsat er fremherskende i EU;
- AI. der henviser til, at kun 63 % af kvinderne i EU arbejder, sammenlignet med 76 % af mændene, til dels på grund af manglende pasningsfaciliteter og konkrete foranstaltninger til at medvirke til at opnå en sund balance mellem arbejde og privatliv;
- AJ. der henviser til, at kønsaspektet er af afgørende betydning for at nå de overordnede Europa 2020-mål, idet kvinderne udgør den største hidtil uudnyttede reserve af arbejdskraft; der derfor henviser til, at der skal udvikles konkrete foranstaltninger og særlige politikker for integration af kønsaspektet som led i det europæiske semester;
- AK. der henviser til, at kvinder udgør hovedparten af familieforsørgerne, de enlige forældre og plejerne, og at aktive integrationspolitikker kræver en altomfattende række af foranstaltninger for at give dem mulighed for at øge deres deltagelse på arbejdsmarkedet;
1. glæder sig over Kommissionens sociale investeringspakke, der etablerer de nødvendige forbindelser mellem de nationale socialpolitikker, reformprocessen i forbindelse med det europæiske semester og de relevante bevillinger fra EU-samhørighedsfondene;
2. bemærker, at Kommissionens meddelelse kombinerer velfærdssystemernes oprindelige sociale beskyttelsesfunktion med funktionen som instrument for social investering og stabilisering af økonomien; understreger, at den nuværende økonomiske og sociale krise fremhæver behovet for, at disse tre funktioner supplerer hinanden frem for at arbejde imod hinanden;
3. gentager behovet for at forbedre koordineringen af de sociale og økonomiske politikker på EU-plan med henblik på at undgå forskelle, frembringe synergi mellem disse og styrke deres indbyrdes mål;
4. understreger, at økonomisk vækst er det mest effektive redskab til at bekæmpe arbejdsløshed på lang sigt;

Onsdag den 12. juni 2013

5. beklager, at meddelelsen kun ledsages af en anbefaling på ét område, mens spareforanstaltningerne har stor indflydelse på adskillige socialpolitiske områder;
6. er overbevist om, at socialpolitiske reformer navnlig bør styres af principperne om aktiv integration og aktivering, som giver arbejdsløse og de dårligst stillede mulighed for at komme ind og deltage på arbejdsmarkedet;
7. minder om, at sociale investeringer genererer både sociale og økonomiske afkast ved at forebygge og gribe ind over for sociale risici; understreger, at sociale investeringer fokuserer på offentlige politikker og investeringsstrategier for menneskelig kapital, som fremmer overgangen til ændrede arbejdsmarkeder og muliggør erhvervelse af nye færdigheder for fremtidige sektorer med mange job, der er tilpasset en bæredygtig økonomi og et bæredygtigt samfund;
8. understreger, at medlemsstaterne bør betragte sociale investeringer som en investering, og at disse kan føre til et dobbelt udbytte med langsigtet afkast og kontracyklisk effekt og således mindske skaderisikoen; opfordrer Kommissionen til at gennemføre en analyse og bestemme, hvilke dele af de offentlige sociale udgifter der kan betragtes som produktive investeringer;
9. mener i denne forbindelse, at målrettede sociale investeringer bør være et vigtigt led i medlemsstaternes økonomiske politik og beskæftigelsespolitik og bør indgå som et led i den europæiske semesterproces med henblik på at nå målene for beskæftigelse samt de sociale og uddannelsesmæssige mål i Europa 2020-strategien;
10. glæder sig derfor over Kommissionens opfordring til medlemsstaterne om at medtage sociale investeringer i deres mellem- og langsigtede budgetmål samt i deres nationale reformprogrammer;
11. gentager, at ressourcerne til socialpolitik ikke udelukkende kommer fra den offentlige sektor;
12. understreger derfor, at medlemsstaterne i højere grad bør gøre brug af innovative tilgange til finansiering, herunder inddragelse af den private sektor og finansieringsteknik gennem instrumenter som investeringer, der giver socialt udbytte, offentlig-private partnerskaber, mikrofinansiering, sociale »investeringspas« og politikbaserede garantier;
13. opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til at inddrage sociale virksomheder, da disse kan supplere den offentlige sektors tiltag;
14. opfordrer Kommissionen til i denne forbindelse at overveje at udvikle en resultattavle med fælles indikatorer for sociale investeringer, som kan udgøre en advarselsmekanisme for overvågning af fremskridt i medlemsstaterne;
15. glæder sig over Kommissionens insisteren på at afsætte mindst 25 % af samhørighedspolitikens midler til menneskelig kapital og sociale investeringer gennem Den Europæiske Socialfond;
16. opfordrer medlemsstaterne til at sikre effektiv overvågning af socialpolitikens udgifter for at kanalisere ressourcer ind i målrettede og effektive foranstaltninger og for at undgå unødvendige administrative byrder;

Bæredygtighed

17. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at modernisere og om nødvendigt straks at gennemføre strukturelle reformer af deres sociale investeringspolitikker for at sikre borgerne de bedst mulige ydelser;
18. understreger, at medlemsstaterne bør gøre deres investeringspolitik bæredygtig og fremtidssikret ved at forbedre systemets og de tilgængelige ressourcers effektivitet og virkning;
19. understreger, at medlemsstater, der ønsker at forbedre bæredygtigheden af sociale investeringspolitikker, ikke nødvendigvis bør »bruge flere midler«, men bør »bruge midlerne mere effektivt«;
20. opfordrer derfor medlemsstaterne til at sikre, at deres sociale investeringspolitik er målrettet, og gennemføre hyppig overvågning af fremskridtene;

Bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse

21. gentager sin opfordring til Kommissionen om at gøre noget ved fattigdom blandt personer i arbejde og blandt mennesker med begrænset eller ingen tilknytning til arbejdsmarkedet samt fattigdom blandt ældre i de kommende landespecifikke henstillinger; opfordrer Det Europæiske Råd til at opprioritere ovennævnte retningslinje;

Onsdag den 12. juni 2013

22. fremhæver de vigtige elementer i den europæiske strategi for aktiv integration af mennesker, som er udstødt fra arbejdsmarkedet, nemlig tilstrækkelig indkomststøtte, rummelige arbejdsmarkeder og adgang til kvalitetstjenesteydelser; beklager, at de nationale strategier vedrørende aktiv integration ofte i alt for høj grad reduceres til beskæftigelsesaktivering, som i praksis udelukker de personer, der står uden for arbejdsmarkedet, og som ikke har mulighed for at vende tilbage, f. eks. på grund af deres alder eller funktionelle begrænsninger;
23. minder medlemsstaterne om, at politikker for aktiv integration bør:
- være i overensstemmelse med en livscyklustilgang til politikker inden for uddannelse, livslang læring samt social- og beskæftigelsespolitikker
 - være skræddersyede, målrettede og behovsorienterede samt bygge på universel adgang og ikke-forskelsbehandling
 - være baseret på en integreret tilgang og være forenende af natur
 - respekterer forudsætninger, som er afgørende for muligheden for deltagelse, uden at skabe betingelser, der bringer en minimumsindkomst i fare; samt
 - gå i samme retning som bestræbelserne inden for rammerne af samhørighedspolitikken på at opnå økonomisk, social og territorial samhørighed, i betragtning af hvor stor betydning lokale og regionale forhold har;
24. opfordrer medlemsstaterne til systematisk at vurdere indvirkningen af spareforanstaltninger på sårbare grupper inden for rammerne af de aktive integrationspolitikker;
25. opfordrer medlemsstaterne til at sikre kvaliteten af sociale ydelser for dem, der har ret til sådanne, herunder udbuddet af dem, deres tilgængelighed og den prismæssige overkommelighed, især inden for sundhedspleje, langtidspleje, uddannelse, sociale boliger, energi, vand, transport og kommunikation;
26. understreger behovet for at øge produktiviteten inden for plejesektoren, mindske omfanget af sårbarhed og handicap samt give ældre mulighed for fortsat at leve en uafhængig tilværelse selv i tilfælde af funktionelle begrænsninger;
27. opfordrer medlemsstaterne til at overveje at indføre faste sociale takster for sårbare grupper inden for områder som energi, vand og offentlig transport;
28. opfordrer til aktiv inddragelse af organisationer, der repræsenterer marginaliserede samfund i udarbejdelsen og gennemførelsen af integrationsstrategier for disse samfund, såsom de nationale integrationsstrategier for romaer frem til 2020;
29. beklager, at der i mange medlemsstater ikke gøres en tilstrækkelig stor indsats for at integrere migranter; understreger behovet for at investere i passende programmer og tjenester og i effektive informationssystemer for så vidt angår adgangen til disse programmer med henblik på at fremme integrationen af migranter og mindske risikoen for social udstødelse;
30. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en konkret og detaljeret køreplan for gennemførelsen af strategierne for aktiv integration; understreger, at denne køreplan bør indeholde specifikationer af tidsfrister og realistiske mål baseret på specifikke indikatorer og detaljeret dialog mellem de interesserede parter og bør overvåges nøje gennem den åbne koordinationsmetode under anvendelse af relevante værktøjer og procedurer i tilfælde af manglende overholdelse;

Bekæmpelse af fattigdom blandt børn

31. glæder sig over Kommissionens anbefaling vedrørende fattigdom blandt børn, som fremgår af dens meddelelse »Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse: en europæisk ramme for social og territorial samhørighed«; minder desuden om børns rettigheder, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;
32. glæder sig over anbefalingens globale tilgang, som er baseret på de tre søjler, der vedrører adgang til tilstrækkelige ressourcer, adgang til ydelser af høj kvalitet og deltagelse i samfundet og i beslutningsprocessen, og som anerkender børns rettigheder;
33. gentager, at alle børn og unge har ret til uddannelse i henhold til FN's børnekonvention, også børn og unge, som ikke har opholdstilladelse i det land, hvor de er bosiddende;

Onsdag den 12. juni 2013

34. understreger, at kampen mod børnefattigdom skal fokusere på forebyggelse og tidlig indgriben frem for reaktion og bør baseres på det ledende princip om lige adgang til førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet;
35. støtter i den forbindelse tiltag til at etablere flere faciliteter for børn, såsom aktivitetscentre, der er åbne både i løbet af skoleåret og i skoleferierne, samt kulturelle aktiviteter og sportsaktiviteter i fritiden, hvor der serveres måltider;
36. understreger behovet for tilstrækkelige finansielle ressourcer til disse tjenester, navnlig for politikker til støtte for de fattige og sårbare familier, såsom familier med børn med handicap, enlige forsørgere og familier med mange børn;
37. fremhæver betydningen af forældre-barn-forholdet og den nødvendige støtte til forældre til at hjælpe dem med at opfylde deres forældreansvar og dermed forhindre, at børn bliver adskilt fra deres forældre som følge af problemer hermed og anbragt i pleje som følge af alvorlig fattigdom;

Håndtering af hjemløshed

38. glæder sig over Kommissionens tjenestegrenes arbejdsdokument om håndtering af hjemløshed;
39. minder om Parlamentets anmodning om en konkret og detaljeret køreplan for gennemførelsen af EU-strategien for hjemløshed;
40. understreger, at investering i sociale boliger, ud over sin afgørende rolle i at afbøde konsekvenserne af fattigdom, bør betragtes som en social investering, der fører til anstændig jobskabelse og bæredygtig vækst på lang sigt;
41. opfordrer medlemsstaterne til at fjerne unødige administrative byrder, der indvirker på ansøgninger om sociale boliger, og udrydde eventuel forskelsbehandling mod minoriteter eller sårbare grupper med henblik på at sikre mere ligelig adgang for alle;
42. minder om, at energiomkostninger typisk udgør en stor del af en husstands udgifter, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at styrke deres politikker til støtte for husholdningernes energieffektivitet;
43. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde særlige programmer for hjemløse baseret på en vurdering af den lokale situation og til at lægge særlig vægt på at sikre en bolig og langsigtet bistand til sårbare personer og marginaliserede samfund frem for kun at sikre midlertidig indkvartering;

Ungdomsbeskæftigelse

44. understreger, at investering i ungdomsbeskæftigelse skal være en central del af de nationale sociale investeringsstrategier;
45. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at iværksætte afgørende foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed, navnlig gennem forebyggelse af tidligt skolefrafald eller frafald fra studier eller lærepladser (f.eks. gennem indførelse af en vekseldannelsesordning eller andre lige så effektive ordninger), og til at udvikle omfattende strategier for unge, der ikke er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse;
46. understreger, at sociale investeringer til fordel for unge, der ikke er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse, ville reducere det nuværende økonomiske tab som følge af unges udtrædelse af arbejdsmarkedet, som af Eurofound blev vurderet til at beløbe sig til 153 mia. EUR eller 1,2 % af Europas BNP;
47. beklager, at den nuværende sociale investeringspolitik ikke i tilstrækkelig grad understreger behovet for at fokusere ressourcerne på prioriterede grupper, herunder langtidsledige, unge arbejdsløse og ældre arbejdstagere, som risikerer at blive langtidsledige;
48. konstaterer, at den sociale investering i ungdommen kan ske i form af en lang række foranstaltninger, herunder udvikling af partnerskaber mellem skoler, faglige uddannelsescentre og det lokale eller regionale erhvervsliv, fremskaffelse af målrettede uddannelses- og praktikordninger af høj kvalitet for unge, faglige uddannelsesordninger i samarbejde med

Onsdag den 12. juni 2013

virksomheder, sponsorordninger med seniormedarbejdere med henblik på ansættelse samt uddannelse af unge på jobbet eller sikre en bedre overgang fra uddannelse til arbejde, opfordre unge til at deltage i samfundet, og fremme den regionale, europæiske og internationale mobilitet ved hjælp af yderligere fremskridt hen imod gensidig anerkendelse af kvalifikationer og færdigheder; understreger, at sociale investeringer kan gå hånd i hånd med effektive incitamenter, såsom beskæftigelsestilskud eller forsikringsbidrag for unge, der garanterer anstændige arbejds- og leveforhold, med henblik på at tilskynde offentlige og private arbejdsgivere til at ansætte unge, til at investere såvel i jobskabelse for unge som i fortsat uddannelse og udvikling af deres kvalifikationer i arbejdstiden og til at støtte iværksættervirksomhed blandt unge;

49. understreger behovet for at styrke samordningen af nationale sociale sikringsordninger, navnlig pensionsordninger, med henblik på øget mobilitet;

50. understreger behovet for statistiske oplysninger, der er sammenlignelige mellem medlemsstaterne, vedrørende ungdomsarbejdsledløshed og arbejdsmarkedspolitiske udgifter til unge;

Jobskabelse og arbejdsmarkedet

51. advarer om, at spareforanstaltninger kan kompromittere beskæftigelseskvalitet, social beskyttelse og sundheds- og sikkerhedsstandarder, og understreger, at de derfor bør ledsages af foranstaltninger, der tager sigte på at opretholde passende standarder;

52. understreger betydningen af livslang læring for at styrke befolkningens evne til at deltage i samfundet og på arbejdsmarkedet frem til den lovbestemte pensionsalder og længere, såfremt vedkommende ønsker det;

53. gentager sin opfordring til medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger, der kan fremme jobkabelsen som led i deres sociale investeringsprogrammer — f.eks. reformer af beskattningen på arbejde, der indeholder beskæftigelsesincitamenter — fremme og støtte selvstændig virksomhed og opstart af ny virksomhed, forbedre rammerne for at drive virksomhed, lette adgangen til finansiering for SMV'er, omdanne uformelt eller sort arbejde til rigtige job, skabe incitamenter til forbedring af beskæftigelsesgraden blandt de mest sårbare samfundsgrupper, reformere arbejdsmarkedet, så de bliver mere dynamiske, ikke-diskriminerende og rummelige samt modernisere lønfastsættelsessystemerne, således at der kommer sammenhæng mellem løn og produktivitetsudvikling;

54. understreger behovet for at udnytte det jobskabende potentiale, der ligger i innovative sektorer under Horisont 2020, såsom den ikke-kulstofbaserede økonomi, sundheds- og socialektoren samt de digitale, kulturelle og kreative sektorer, som bør støttes med tilstrækkelig investering i nye færdigheder og sociale investeringsinstrumenter gennem anvendelse af konceptet med intelligent specialisering med henblik på at tilpasse forsknings- og innovationsstyrker til udviklingerne på markedet;

55. påpeger, at respekt for flexicurity-princippet giver mulighed for både tilstrækkelig social beskyttelse for arbejdstagerne og adgang til uddannelse og karriereudvikling, der giver mulighed for erhvervelse af nye færdigheder;

Social iværksætterånd

56. glæder sig over den fokus, der er på social iværksætterånd og adgang til mikrofinansiering for bl.a. sårbare grupper; understreger, at disse er afgørende elementer i forbindelse med sociale investeringer, i og med at de ikke blot giver mulighed for skabelse af nye bæredygtige arbejdspladser og udvikling af en social og solidarisk økonomi, men også gør det muligt for sociale virksomheder at generere og geninvestere overskud;

57. understreger behovet for at sikre en aktiv og sund aldring i et levetidsperspektiv med vægt på forebyggelse og rehabilitering med henblik på at mindske, udsætte, bremse og afhjælpe sårbarhed, funktionelle begrænsninger og handicap;

58. beklager, at meddelelsen ikke fremhæver Grundtvig-programmets vigtige rolle i forbindelse med at forebygge fattigdom og social udstødelse og fremme social investering; opfordrer Kommissionen til at øge bevidstheden om mulighederne i forbindelse med programmet for livslang læring, uddannelse og erhvervsuddannelse, og opfordrer medlemsstaterne til at forbedre kvaliteten og tilgængeligheden heraf;

Onsdag den 12. juni 2013

59. fremhæver den vigtige rolle, som finansielle EU-instrumenter og de europæiske sociale iværksætterfonde spiller i at forbedre adgangen til de finansielle markeder for sociale virksomheder;
60. opfordrer Kommissionen til at overveje at indføre en fælles europæisk ramme for offentliggørelse af data, som ville sikre gennemsigtige oplysninger om investeringer i sociale virksomheder i medlemsstaterne og tilskynde til kollegialt pres;
61. understreger, at VSA bør fokusere på såvel miljøstandarder som sociale standarder med det formål at sikre ansvarlig adfærd fra virksomhedernes side;

Kønsaspektet

62. glæder sig over, at kønsaspektet indgår i Kommissionens meddelelse om sociale investeringsstrategier;
63. understreger, at børnepasning af høj kvalitet og øvrige pasningsfaciliteter spiller en afgørende rolle, da de giver kvinder mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet og arbejde på fuld tid; opfordrer medlemsstaterne til at oprette tilstrækkelige børnepasningsfaciliteter og øvrige pasningsfaciliteter for at muliggøre begge forældres deltagelse på arbejdsmarkedet, hvilket især er vigtigt i lyset af, at der på nuværende tidspunkt er væsentlig forskel på medlemsstaternes tilgængelige børnepasningsfaciliteter;
64. tilslutter sig Kommissionens opfordring til medlemsstaterne om at investere i tjenester — såsom overkommelig fuldtidsbørnepasning af høj kvalitet, heldagsskoler, ældrepleje og støtte til uformelle plejere — som bidrager til at fremme ligestillingen mellem kønnene, fremmer en bedre balance i arbejdslivet for mænd og kvinder (herunder barsel til mænd), og skaber en ramme, som gør det muligt at komme tilbage på arbejdsmarkedet, samtidig med at både mænd og kvinder sikres lige løn for lige arbejde;
65. gentager betydningen af kønssensitive uddannelsessystemer, der giver børnene mulighed for at opdage deres talenter og dermed undgå kønsopdelingen på arbejdsmarkedet på længere sigt;
66. opfordrer medlemsstaterne til at respektere og fremme ligestilling mellem kønnene som en del af deres nationale politikker og deres nationale reformprogrammer;

EU-midler

67. fremhæver den afgørende rolle, som samhørighedspolitikken og strukturfondene spiller i at fremme sociale investeringer; understreger i denne forbindelse det betydelige bidrag fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (Globaliseringsfonden) til forebyggelse af fattigdom blandt arbejdstagere, der er ramt af krisen, og fra den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til understøttelse af iværksætterkultur gennem uddannelses-, efteruddannelses- og arbejdsmarkedsforanstaltninger for at få arbejdstagerne tilbage på arbejdsmarkedet;
68. understreger, at strukturfondene bør fokusere på prioriterede områder, der har en klar indflydelse hvad angår vækst og beskæftigelse, og som er foreslået som særlige interessepunkter for samhørighedspolitikken;
69. understreger, at Den Europæiske Socialfond i højere grad bør målrettes aktive foranstaltninger som rent faktisk opfylder arbejdsgivernes behov;
70. glæder sig over Kommissionens fokus på Den Europæiske Socialfond som det vigtigste instrument til at fremme sociale investeringer; støtter i denne forbindelse kraftigt en tildeling på mindst 25 % af bevillingerne fra samhørighedsfonden til Den Europæiske Socialfond og en øremærkning af 20 % af bevillingerne fra Den Europæiske Socialfond i hver medlemsstat til at fremme social inklusion og bekæmpe fattigdom;
71. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 indeholder tilstrækkelige budgetmidler til at stimulere og støtte sociale investeringer i EU;

Onsdag den 12. juni 2013

72. opfordrer til hurtigst muligt at gennemføre en fremrykning af de 6 mia. EUR, der er afsat til det nye ungdomsbeskæftigelsesinitiativ i de første år af den flerårige finansielle ramme, for at løse problemet med ungdomsarbejdsløshed og gennemføre ungdomsgarantier; understreger, at omkostningerne til at gennemføre ungdomsgarantier i hele euroområdet af ILO vurderes at beløbe sig til 21 mia. EUR; opfordrer derfor til at bevillingerne reguleres opad i forbindelse med en revision af den flerårige finansielle ramme; glæder sig over udvidelsen af gruppen, der er berettiget til støtte fra ungdomsgarantien, til at omfatte personer under 30 år;

73. glæder sig over Kommissionens planer om at undersøge brugen af nye finansielle instrumenter til at øge løftestangeffekten af de offentlige sociale investeringer; opfordrer Kommissionen til at fremsætte mere detaljerede forslag om dette emne;

ØMU'ens sociale dimension

74. mener, at budgetdisciplin i euroområdet ikke kun bør måles ved hjælp af finanspolitiske og makroøkonomiske benchmarks, men at dette på lige fod bør suppleres med benchmarks for beskæftigelse og sociale forhold samt med statusrapporter om strukturreformer for at sikre et passende og effektivt niveau af sociale investeringer og dermed bæredygtigheden af en social Europæisk Union i et langsigtet perspektiv;

75. opfordrer indtrængende Kommissionen til, når den overvejer, hvordan den sociale dimension af en egentlig økonomisk og monetær union kan styrkes, at tage behørigt hensyn til medlemsstaternes behov for offentlige investeringer, navnlig i forbindelse med målene for beskæftigelse og uddannelse i Europa 2020-strategien;

76. gentager, at en socialpakke for Europa bør fremme følgende:

- sikring af, at etableringen af den europæiske økonomiske styring suppleres med forbedret social styring, fuld respekt for arbejdsmarkedets parter autonomi og betydningen af sociale trepartsdialoger
- fastlæggelse af instrumenter med henblik på en hurtig indførelse af en europæisk ungdomsgaranti; en kvalitetsramme for praktikophold og elev- og lærlingeuddannelser; anstændige og tilgængelige offentlige tjenesteydelser; anstændige lønninger, som man kan leve af, herunder nationale mindstelønninger, der kan forhindre fattigdom hos personer i arbejde; social sikring og ret til at overføre pensionsrettigheder; adgang til socialt boligbyggeri af passende kvalitet og til en overkommelig pris; en social mindstebeskyttelse, der kan garantere lige adgang til grundlæggende sundheds-tjenesteydelser uanset indkomst; gennemførelsen af en social- og arbejdsmarkedsprotokol, der skal beskytte grundlæggende sociale og arbejdsmarkedsretteligheder; lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi samt en ny sundheds- og sikkerhedsstrategi
- et nyt lovgivningsinitiativ om nationale parlamenters ret til at kræve et lovgivningsinitiativ fra Kommissionen om et »green card« baseret på artikel 352 i TEUF
- nye rettigheder for nationale parlamenter til at kræve et lovgivningsinitiativ fra Kommissionen om et »green card« ved hjælp af en traktatændring
- sikring af tilstrækkelige ressourcer til sociale investeringer, herunder tildeling af 25 % af de midler, der er afsat til strukturpolitikken, til Den Europæiske Socialfond;

77. opfordrer medlemsstaterne til at udvide princippet om forstærket samarbejde til social- og beskæftigelsespolitikken, hvis uberettigede blokerende mindretal forhindrer nødvendige fremskridt;

o

o o

78. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Rådet.

Onsdag den 12. juni 2013

P7_TA(2013)0267

Regionalpolitikken som en del af generelle statsstøtteordninger

Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2013 om regionalpolitikken som en del af en bredere statsstøtteordning (2013/2104(INI))

(2016/C 065/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 174 ff. i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som fastsætter et mål om økonomisk, social og territorial samhørighed og definerer de finansielle strukturfondsinstrumenter til opnåelse heraf,
- der henviser til artikel 107, stk. 3, litra a) og c), i TEUF, som vedrører betingelser for regional statsstøtte med henblik på at fremme økonomisk udvikling i visse ugunstigt stillede områder i EU,
- der henviser til Kommissionens forslag af 6. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (COM(2012)0496), som ændret ved (COM(2013)0146),
- der henviser til sin beslutning af 17. januar 2013 om modernisering af EU's statsstøttepolitik⁽¹⁾,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse nr. 2232/2012 af 1. februar 2013 om retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for perioden 2014-2020,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse INT/653 af 26. marts 2013 om det indre marked og statsstøtte til regionerne,
- der henviser til Kommissionens retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. maj 2012 med titlen »Modernisering af EU's statsstøttepolitik« (COM(2012)0209),
- der henviser til Kommissionens afgørelse C(2012)7542 i sagen SA 33243 Jornal da Madeira,
- der henviser til Kommissionens dokument fra Generaldirektoratet for Konkurrence med udkast til retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2014-2020⁽³⁾,
- der henviser til punkt 57 i Det Europæiske Råds konklusioner om den flerårige finansielle ramme (7.—8. februar 2013 — regionalstøtte)⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse fra 1998 til medlemsstaterne om regionalpolitikken og konkurrencepolitikken — styrkelse af koncentrationen og samhørigheden (COM(1998)0673),
- der henviser til EU-Domstolens afgørelse i de forenede sager T-443/08, T-455/08T, Mitteldeutsche Flughafen og Flughafen Leipzig/Halle mod Kommissionen,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Tænk småt først« En »Small Business Act« for Europa (COM(2008)0394),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0026.

⁽²⁾ EUT C 54 af 4.3.2006, s. 13.

⁽³⁾ Bruxelles, 2012 (ingen dato).

⁽⁴⁾ EUCO 37/13 af 8.2.2013, s. 22.

Onsdag den 12. juni 2013

- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0204/2013),
- A. der henviser til, at Kommissionen er i færd med at gennemføre en modernisering af statsstøttepolitikken med det formål at fremme vækst, fokusere på større sager samt forenkle, strømline og fremskynde gennemførelsen af de relevante regler;
- B. der henviser til, at retsgrundlaget for de nye forslag er artikel 109 i TEUF, der kun omfatter høring af Parlamentet og ikke den almindelige lovgivningsprocedure; der henviser til, at Parlamentet ikke har indflydelse på vedtagelsen af retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte for perioden 2014-2020;
- C. der henviser til, at den almindelige lovgivningsprocedure i forbindelse med lovgivningspakken for samhørighedspolitikken for EU's struktur- og investeringsfonde i perioden 2014-2020 endnu ikke er afsluttet;
- D. der henviser til, at de mest almindelige former for statsstøtte omfatter tilskud og støtte, skattefradrag, dispensationer, tilskyndelsesordninger, lavt forrentede lån, garantier, lån til præferencesatser og erhvervelse af kapitalandele fra nationale, regionale og lokale myndigheder samt offentligt kontrollerede enheder og gennem et stigende antal forskellige former for offentlig-private partnerskaber;
- E. der henviser til, at der findes en række regler og retningslinjer for statsstøtte, som anvendes på regionalt, sektorspecifikt eller horisontalt plan, men at det i en vis udstrækning overlades til medlemsstaterne at beslutte, hvilken type støtte der skal anvendes;
- F. der henviser til, at formålet med Kommissionens retningslinjer for regionalstøtte ifølge Kommissionen er at fremme et konkurrencedygtigt og sammenhængende indre marked og samtidig sikre, at støttens forvridende virkninger begrænses mest muligt;
- G. der henviser til, at statsstøtten bør supplere og sigte mod at opnå balance med målene i de øvrige EU-politikker, navnlig samhørighedspolitikken;
- H. der henviser til, at anvendelsen og fortolkningen af statsstøtteregler i høj grad også afhænger af Domstolens retspraksis;
- I. der henviser til, at en mekanisme, der sikrer effektiv gennemførelse og anvendelse af EU's statsstøtte, er en af de overordnede forhåndsbetingelser i udkastet til forordninger om samhørighedspolitikken for 2014-2020;
- J. der henviser til, at den efterfølgende indvirkning af statsstøtten og statsstøttekontrollen på medlemsstater, regioner og lokale myndigheder samt på virksomheder, markeder og den samlede økonomi ikke er blevet tilstrækkeligt vurderet, hvilket fremgår af Revisionsrettens særberetning med titlen »Sikrer Kommissionens procedurer en effektiv forvaltning af statsstøttekontrollen?«⁽¹⁾;
- K. der henviser til, at frygten for administrative byrder er den største bekymring for støttemodtagere, når de beskæftiger sig med statsstøtteregler eller regler for samhørighedspolitikken;

Koordinering af statsstøtteregler og samhørighedspolitik

1. glæder sig over Kommissionens udkast til retningslinjer for regionalstøtte for perioden 2014-2020 som en integreret del af programmet for modernisering af statsstøttepolitikken; gentager sin støtte til en tilgang, hvor reglerne for forenelighedsvurdering af statsstøtte er baseret på fælles principper og anvendes konsekvent i hele den generelle gruppefritagelsesforordning⁽²⁾ og i de forskellige retningslinjer; går ind for, at der vedtages enklere, forudsigelige og mere effektive regler for kontrol med og håndhævelse i forbindelse med statsstøtte baseret på velfunderede økonomiske analyser;

⁽¹⁾ Revisionsrettens særberetning nr. 15/2011: Sikrer Kommissionens procedurer en effektiv forvaltning af statsstøttekontrollen?

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6.8.2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesforordning), EUT L 214 af 9.8.2008, s. 3.

Onsdag den 12. juni 2013

2. mener, at gennemførelsen af såvel samhørighedspolitikken som reglerne om statsstøtteordninger til styrkelse af lokale og regionale investeringer og offentlig-private partnerskaber er af afgørende betydning for at fremme økonomisk, social og territorial samhørighed, regional og lokal udvikling samt intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og jobskabelse; er dog bekymret over, hvorvidt statsstøttereglerne er i overensstemmelse med gennemførelsen af EU's struktur- og investeringsfonde; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at moderniseringen af statsstøttepolitikken er i overensstemmelse med forordningerne om samhørighedspolitikken for 2014-2020, for at der ikke er nogen betydelige forskelle i behandlingen af områder, som tilhører den samme kategori af regioner inden for samhørighedspolitikken;
3. beklager, at artikel 109 i TEUF, som udgør traktatgrundlaget for bemyndigelsesforordningen og dermed indirekte for den generelle gruppefritagelsesforordning, kun fastsætter, at Parlamentet skal høres, men ikke anvendelse af den fælles beslutningsprocedure; mener, at dette demokratiske underskud er uacceptabelt; foreslår, at dette underskud afhjælpes hurtigst muligt ved hjælp af interinstitutionelle ordninger inden for konkurrencepolitik og korrigeres ved den næste traktatændring; påpeger, at der ifølge Kommissionens plan for en uddybning af Den Økonomiske og Monetære Union regnes med forslag til traktatændringer i 2014; mener, at et sådant forslag bl.a. bør indeholde et specifikt forslag om at ændre artikel 109 i TEUF, således at retsakter under denne artikel vedtages i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure;
4. opfordrer Kommissionen til fortsat at udarbejde »bløde« lovgivningsinstrumenter inden for konkurrencepolitik, navnlig vedrørende statsstøtte, under behørig hensyntagen til Domstolens eksisterende retspraksis, med henblik på at sikre de relevante aktører en vis retssikkerhed;
5. understreger, at det primære formål med statsstøttekontrollen er at sikre lige konkurrencevilkår på et konkurrencedygtigt og sammenhængende indre marked; støtter fuldt ud det overordnede formål med moderniseringen af statsstøttepolitikken med at skræddersy statsstøttereglerne til behovet for at fremme økonomisk vækst i EU; bemærker, at dette er særligt relevant for at fremme økonomisk vækst i de mest ugunstigt stillede regioner i EU, samtidig med at støttens konkurrenceforvridende virkninger begrænses mest muligt;
6. understreger, at statsstøttereglerne og målene for samhørighedspolitikken bør forbedre situationen for de mindre udviklede regioner og de mest ugunstigt stillede områder, og at processen til modernisering af statsstøttepolitikken bør afspejle samhørighedsmålene i hele EU, dvs. at bidrage til den bæredygtige udvikling af regionerne og forbedre velfærd; mener, at modernisering af konkurrencereglerne skal baseres på en fuld hensyntagen til indvirkningen af reglerne på subnationalt plan;
7. opfordrer Kommissionen til at sikre, at fremme af intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst gennem statsstøtte gennemføres i generel overensstemmelse med troværdige strategier for langsigtet finanspolitisk konsolidering; foreslår, at Kommissionen i højere grad tager hensyn til forbindelserne mellem statsstøttepolitikker og finanspolitisk overvågning, når der udarbejdes landespecifikke henstillinger, og opfordrer medlemsstaterne til at tage højde for disse forbindelser, når de udarbejder deres stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer; understreger behovet for en forenkling af reglerne og for mindre, men mere målrettede statsstøtte, i betragtning af at statsstøtte bør være undtagelsen, snarere end reglen; fremhæver, at det er nødvendigt at undgå »støttekapløb« medlemsstaterne imellem, navnlig i en tid med kraftige budgetmæssige begrænsninger i hele EU;
8. mener, at regionalstøtten kun kan spille en effektiv rolle, hvis den anvendes sparsomt og i rimeligt forhold til målsætningen, og hvis den koncentrerer sig om de mest ugunstigt stillede regioner i EU, hvor behovet er størst; fremhæver det strukturelle støttebidrag til regionaludvikling, navnlig i den aktuelle kontekst med dyb økonomisk krise; opfordrer Kommissionen til at erkende, at krisekriteriet om »alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi« fortsat anvendes i realøkonomien samt i finanssektoren, og til at tydeliggøre og standardisere kriterierne for denne vurdering;
9. bemærker, at der er en margen for overlapning mellem strukturmidlerne fra samhørighedspolitikken og statsstøtten til virksomheder; fremhæver, at en betydelig del af udgifterne under EU's samhørighedspolitik i perioden 2014-2020 falder ind under den generelle gruppefritagelsesforordning, og at ikke blot retningslinjerne for regionalstøtte, men også andre horisontale eller sektorspecifikke retningslinjer er relevante i denne sammenhæng; bemærker, at alle disse statsstøtteinstrumenter skal være i overensstemmelse med hinanden og med samhørighedspolitikens mål, og at alle disse regler i sidste ende bør sikre en effektiv anvendelse af offentlige midler og fremme vækst;

Onsdag den 12. juni 2013

10. bemærker, at den generelle gruppefritagelsesforordning er vigtig for hele processen for modernisering af statsstøttepolitikken som en gruppefritagelse for anmeldelsespligten for bestemte støttekategorier, som kan nedbringe medlemsstaternes administrative byrde betydeligt og samtidig giver mulighed for, at Kommissionen kan koncentrere sine ressourcer om de sager, der kan give anledning til de største konkurrencefordrejninger, og bedre prioritere sine håndhævelsesforanstaltninger; mener derfor, at udkastet til en ny generel gruppefritagelsesforordning og de fælles principper for denne burde have været offentliggjort af Kommissionen inden offentliggørelsen af bestemte retningslinjer;

11. glæder sig over Kommissionens målsætning om at gøre principperne klarere, enklere og nemmere i forbindelse med moderniseringen af statsstøttepolitikken; mener, at disse principper dels bør koordineres nøje med de øvrige EU-politikker og dels være tilstrækkeligt klare, forudsigelige og fleksible til at opfylde behovene i visse medlemsstater og regioner, som står over for en tid med krise og alvorlig økonomisk modgang; gentager sin anerkendelse af den rolle, som statsstøtten og offentlige investeringer spiller, når det gælder om at tackle krisen og nå vækst- og beskæftigelsesmålene; mener i denne forbindelse, at Kommissionen bør sikre, at den støtteintensitet, der er fastsat i de fremtidige retningslinjer for regionalstøtte, ikke anvendes til offentlige subsidier fra EU's struktur- og investeringsfonde; udtrykker sin bekymring over, at det forslag, der er offentliggjort med henblik på høring, ikke er tilstrækkeligt evidensbaseret og kunne være i strid med målsætningen om forenkling;

Territorial dækning af statsstøtte med regionalt sigte for perioden 2014-2020

12. bemærker, at regionalstøtte i modsætning til andre typer af statsstøtte, som kan tildeles i hele EU, pr. definition bør have et begrænset geografisk anvendelsesområde og en begrænset befolkningsdækning;

13. mener, at den geografiske zoneinddeling i de nye retningslinjer for regionalstøtte for 2014-2020 dog bør bevares og forhøjes ud over det nuværende niveau på 45 %, og at støtteintensiteten bør opretholdes på det nuværende niveau i lyset af medlemsstaternes politiske, økonomiske og sociale situation samt visse regioners naturbetingede, geografiske eller demografiske ulemper; påpeger, at EU's og EØS' økonomi i en global sammenhæng vil være ringere stillet i forhold til tredjelande, som nyder godt af lempeligere beskæftigelsesmodeller eller lavere omkostninger og dermed truer de førstnævntes tiltrækningskraft; påpeger, at nødvendige balancereguleringer i den private sektor, nedskæringer i de offentlige finanser som følge af besparelser og økonomisk uvished underminerer investeringerne og adgangen til finansiering i de ugunstigt stillede regioner i EU, hvorved der skabes endnu større forskelle mellem regionerne;

14. mener, at de nye regler ikke bør have begrænsende virkning for så vidt angår investering og vækst i regionerne, som går fra de mindre udviklede regioner til de mere udviklede regioner; er bekendt med, at visse regioner, der er berettiget til statsstøtte under den nuværende ordning, formodentlig ikke vil opfylde kriterierne for zoneinddeling i retningslinjerne for regionalstøtte i den kommende periode og dermed kan blive udelukket fra zoneinddelingsordningen; mener, at disse regioner bør have en særlig sikkerhedsordning, der svarer til den for overgangsregioner under samhørighedspolitikken, som kunne bidrage til mere overensstemmelse mellem forordningerne om samhørighedspolitikken for 2014-2020 og konkurrencereglerne, og som vil gøre det muligt for medlemsstaterne at håndtere den nye situation; foreslår i denne forbindelse, at områder som betragtes som a)-områder i perioden 2007-2013 bør have den prædefinerede status som c)-områder i perioden 2014-2020; opfordrer Kommissionen til at sikre muligheden for at øge den maksimale støtteintensitet i tidligere a)-områder, herunder også i »statistisk virkning«-regionerne og i c)-områderne;

15. fremhæver statsstøttens betydning for de økonomier, der er særlig hårdt ramt af krisen, og hvor de offentlige midler fra samhørighedspolitikken kan være den eneste finansieringskilde til investeringer; foreslår i denne forbindelse, at der tages hensyn til særlige regionale undtagelser uden for de regionale støttekort for at give medlemsstaterne mulighed for at håndtere tilbageslagene som følge af krisen; påpeger med hensyn til den økonomiske udvikling og arbejdsløsheden, at Kommissionen henholdsvis skal anvende perioden 2008-2010 og 2009-2011 som grundlag for berettigelse til statsstøtte til trods for at disse år endnu ikke kan udgøre et mål for den territoriale virkning af den forstyrrelse, der skyldes krisen og naturkatastrofer; anmoder Kommissionen om at handle på baggrund af nyere og mere konkrete oplysninger; foreslår, at Kommissionen bør udvide gyldigheden af de nuværende retningslinjer for regionalstøtte og de regionale kort med mindst 6 måneder, idet de nye kort ikke vil blive godkendt i tide; glæder sig over, at Kommissionen agter at gennemføre en midtvejsrevision af regionalkortene for c)-områder i 2017;

16. opfordrer Kommissionen til at overveje de økonomiske virkninger af sine beslutninger om regionalstøtte i en bredere geografisk kontekst, idet grænseregionerne kan konkurrere med EØS-området om placeringen af den økonomiske aktivitet; henstiller til Kommissionen at tage højde for dette i forbindelse med EU's naboskabspolitik og i forhandlingerne med kandidatlande;

Onsdag den 12. juni 2013

17. minder om holdningen fra Det Europæiske Råd, som har bedt Kommissionen om at sikre, at der tages højde for den konkrete situation for regioner, der grænser op til konvergensregioner; understreger derfor vigtigheden af en afbalanceret tilgang til uddelingen af betegnelserne a)- og c)-områder med henblik på at minimere forskellene i støtteintensiteten mellem regioner fra forskellige medlemsstater, som har en fælles grænse; opfordrer Kommissionen til at sikre, at regioner, der ikke er berettiget til statsstøtte, som grænser op til et a)-område i et andet land, gives en særlig støtte som et c)-område; mener, at denne støtte, uanset det overordnede loft, bør tildeles til medlemsstaterne som supplement til prædefinerede og ikke-prædefinerede c)-områder; insisterer på, at forskellen i støtteintensiteten mellem alle kategorier af regioner og alle størrelser virksomheder bør begrænses til højst 15 %;

18. henleder Kommissionens opmærksomhed på situationen i regionerne i den yderste periferi og tyndtbefolkede regioner og ømråder; foreslår statsstøtte som en passende kompensation for deres status som øsamfund, deres begrænsede størrelse, deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold samt deres begrænsninger som følge af markedsstørrelsen; opfordrer til, at lovgivningspakken for samhørighedspolitikken tilnærmes konkurrencepolitikens krav til driftsstøtte for disse territorier; anmoder om, at Kommissionen klart i de nye retningslinjer for regionalstøtte gentager principperne om en ikke-degressiv og tidsbegrænset driftsstøtte i disse regioner; opfordrer Kommissionen til at præcisere sin definition af statsstøtte, der gives til regionerne i den yderste periferi under særlig henvisning til de yderligere transportudgifter;

19. opfordrer Kommissionen til at medtage alle regioner på NUTS 2-niveau, der udelukkende består af en eller flere øer, på den liste over prædefinerede c)-områder, der er omfattet af artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF;

20. foreslår, at medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende et bredere udvalg af parametre, når de definerer de regionale ulemper, for at der ud over lav befolkningstæthed tages hensyn til andre kriterier som f.eks. geografiske ulemper, demografiske ulemper eller risiko for naturkatastrofer, når den arealmæssige berettigelse for statsstøtte fastsættes; mener, at statsstøtte udgør en legitim kompensation i forhold til ulemperne for et øsamfund, områdets fjerne beliggenhed og begrænsede størrelse, og at denne betingelse bør betragtes som et uafhængigt kriterium i forhold til territorial dækning af statsstøtte med regionalt sigte for perioden 2014-2020 med henblik på at give øsamfundene mulighed for at overvinde deres strukturelle ulemper og sikre forudsætningerne for økonomisk, social og territorial vækst;

Administrative begrænsninger i forbindelse med statsstøttere regler under samhørighedspolitikken

21. mener, at statsstøttere reglerne inden for samhørighedspolitikken programmer bedre kan gennemføres, hvis der fokuseres på store støtteordninger og bedre målrettet støtte, forenkede regler, herunder anmeldelsesregler, samt udvidelse af de horisontale kategorier i bemyndigelsesforordningen⁽¹⁾ og reglerne om gruppefritagelse i den generelle gruppefritagelsesforordning; anbefaler, at de minimis-lofterne forhøjes; påpeger, at forhøjelsen af tærsklen for de minimis-støtte, navnlig til landbrugs-, fiskeri og transportsektorerne i regionerne i den yderste periferi og ømråderne kunne gøre dem ligeså konkurrencedygtige som regionerne på fastlandet;

22. gentager sin opfordring til Kommissionen om straks at opstille klare retningslinjer til vurdering af, hvad der ifølge definitionen i artikel 107, stk. 1, i TEUF er statsstøtte, og hvad der ikke er, samt detaljerede kriterier for, hvordan man skal skelne mellem vigtige og mindre vigtige sager om statsstøtte som meddelt i køreplanen for moderniseringen af statsstøttepolitikken;

23. er af den opfattelse, at det i forhold til Domstolens afgørelse i de forenede sager *Mitteldeutsche Flughafen og Flughafen Leipzig/Halle* mod Kommissionen er vigtigt at garantere en korrekt anvendelse af statsstøttere reglerne inden for samhørighedspolitikken programmer, som anvendes i forbindelse med infrastrukturprojekter med henblik på økonomiske aktiviteter for at sikre, at de lokale og regionale myndigheder og/eller deres offentlige enheder ikke pålægges yderligere administrative byrder; understreger, at gennemførelsen af sådanne projekter ikke bør trues på grund af de krævende regler vedrørende økonomisk forvaltning, herunder frigørelsesreglen under samhørighedspolitikken og statsstøtteprocedurens klageregel;

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 (EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1).

Onsdag den 12. juni 2013

24. gentager med henblik på at sikre en forenklet men konsekvent tilgang sin anmodning om præcisering af vurderingen af medlemsstaternes statsstøtte i henhold til gruppefritagelsesforordningerne, da denne støtte formentlig vil medføre særlige vanskeligheder ikke kun for SMV'er, men også for de lokale og regionale myndigheder og deres enheder for så vidt angår samhørighedspolitikens programmeringsperiode 2014-2020; understreger, at forenkling ikke bør tilstræbes på bekostning af håndhævelse;

25. understreger, at den generelle forhåndsbetingelse for statsstøtte inden for rammerne af samhørighedspolitikken indebærer, at Kommissionen bør anvende en mere proaktiv tilgang til sager om statsstøtte, navnlig hvis der sker en forøgelse af størrelsen og omfanget af den støtte, der er fritaget for anmeldelse; tilslutter sig Revisionsrettens udtalelse om, at Kommissionen bør øge opmærksomheden om anmeldelsespligt, fremme bedste praksis samt forelægge målrettet information om de forskellige former for anmeldelse, offentliggøre et regelmæssigt opdateret afsnit vedrørende ofte stillede spørgsmål, der skal offentliggøres på dets websted for konkurrence, og oprette en helpdesk til spørgsmål vedrørende fortolkningen af retningslinjerne;

26. mener, at medlemsstaterne og regionerne bør koordinere deres aktiviteter med Kommissionen bedre for så vidt angår kvaliteten og rettidigheden af indsendelsen af oplysninger og udarbejdelsen af anmeldelser; opfordrer medlemsstaterne til at sikre en korrekt anvendelse af forhåndsbetingelserne for statsstøtte inden for rammerne af samhørighedspolitikken og en bedre overholdelse af statsstøttereglerne på nationalt plan;

27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til specifikt at rette deres oplysningskampagner vedrørende statsstøtteregler mod de regionale og lokale myndigheder, da mange af disse kun lejlighedsvis har tildelt statsstøtte og derfor har et begrænset kendskab til de gældende regler; opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn hertil i forbindelse med vurderingen af de forhåndsbetingelser, der gælder for statsstøtte i medlemsstaterne;

28. opfordrer Kommissionen til at sikre, at administrative og juridiske begrænsninger som gennemsigtighedskrav med hensyn til reglerne for moderniseringen af statsstøttepolitikken forbliver så klare som muligt; er af den opfattelse, at nogle af de nye foreslåede regler i udkastet til retningslinjer for regionalstøtte for 2014-2020 — herunder kontrafaktiske scenarier, der klart dokumenterer, at støtten indvirker på en investeringsbeslutning, eller den betingelse, at et arbejde på et projekt ikke må indledes, før de kompetente myndigheder har truffet beslutning om tildeling af støtte, som Kommissionen i den kommende periode ønsker at pålægge både de virksomheder, der ansøger om støtte, samt medlemsstaterne og deres subnationale forvaltningsstrukturer — er i strid med princippet om forenkling og afbureaukratisering, som fremmes i samhørighedspolitikken og andre EU-politikker og nationale politikker; gentager, at disse regler kan betyde, at visse projekter udelukkes fra investeringsstøtte eller aldrig vil blive påbegyndt; mener, at kravet om en regelmæssig vurdering af statsstøttens relevans i regionerne i den yderste periferi kunne true den sikkerhed og forudsigelighed, der er nødvendig, hvis investorer og virksomheder skal søge efter markedsmuligheder i de pågældende regioner;

Regionernes tiltrækningskraft og statsstøtteregler

29. understreger betydningen af at sikre klare og enkle regler for regional eller sektorspecifik statsstøtte for at tiltrække direkte udenlandske investeringer til EU og dets regioner og for at sikre deres globale konkurrenceevne såvel som deres økonomiske, sociale og territoriale samhørighed;

30. glæder sig over de foreslåede nye regler for gennemsigtighed (jf. punkt 127 og 128 i udkastet til retningslinjer); tilskynder medlemsstaterne til at overholde disse regler og til på et centralt websted at offentliggøre komplette og korrekte oplysninger om den tildelte støtte;

31. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gøre adgangen til statsstøtte for SMV'er i de mest ugunstigt stillede regioner mere enkel og tydelig i anerkendelse af den betydning, disse virksomheder har for den regionale udvikling; anmoder samtidig Kommissionen om at optrappe håndhævelsesindsatsen i forbindelse med større, potentielt konkurrencefordrejende sager;

32. erkender de problemer med investeringsstøtte til store virksomheder, som Kommissionen har angivet, i lyset af den manglende tilskyndelsesvirkning, som dokumentationen tyder på; mener, at selv om statsstøtte primært bør ydes til SMV'er, hvilket udelukker store virksomheder, der er en kategori, som også omfatter familieejede virksomheder, der overstiger definitionen af SMV'er eller mid cap-virksomheder, fra statsstøtteregler inden for områder, som er omfattet af artikel 107, stk. 3, litra c) i TEUF, er dette ikke berettiget som følge af deres bidrag til beskæftigelsen, de forsyningskæder, der skabes med SMV'er, den fælles indsats inden for innovation, forskning og udvikling og deres positive rolle i forbindelse med den

Onsdag den 12. juni 2013

økonomiske krise; understreger, at tilstedeværelsen af store virksomheder ofte er nøglen til vellykkede SMV'er, som drager nytte af store virksomhedsklynger og underleverandøraktiviteter; minder om, at Kommissionen selv har anerkendt det bidrag, som store virksomheders investeringer har for at skabe spredningseffekter og give EU adgang til verdensmarkederne; understreger, at en beslutning om udelukkelse af store virksomheder i c)-områder kan føre til tab af arbejdspladser, nedsat økonomisk aktivitet i regionerne, forringelse af den regionale konkurrenceevne og tiltrækningskraften over for udenlandske investeringer og udflytning af virksomheder til andre regioner enten i eller uden for EU; mener derfor, at disse virksomheder stadig bør være berettigede til statsstøtte i c)-områder og gøres til genstand for en særlig kontrol efter individuel anmeldelse og af yderligere forenelighedskriterier vedrørende tilskyndelsesvirkningen og bidraget til den regionale udvikling gennem virksomhedsklynger og underleverancer;

33. mener ikke, at de store virksomheders berettigelse til statsstøtte udelukkende bør baseres på virksomhedens størrelse eller den pågældende sektor, men derimod også på det anslåede antal arbejdspladser, der kan skabes og bevares i medfør af støtten, samt på arbejdspladsernes eller det pågældende projekts kvalitet og bæredygtighed og de langsigtede virkninger på udviklingen i regionen, herunder de sociale aspekter; understreger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, at det bør overlades til medlemsstaterne, de pågældende regioner og de lokale myndigheder at beslutte, hvilke særlige projekter der har det største potentiale for at opfylde EU-politikernes mål;

34. er enig med Kommissionen i, at det bør undgås, at statsstøtte fører til udflytning af en aktivitet fra et sted til et andet inden for EØS; udtrykker imidlertid tvivl om det foreslåede udkast til stk. 24-25 og 122-124, idet det ikke i tilstrækkelig grad supplerer samhørighedspolitikken og er uforeneligt med målsætningen om forenkling; bemærker især, at perioden på to år nødvendigvis vil være tilfældig, og at denne regel kan være umulig at håndhæve som årsagssammenhæng, og at det vil være vanskeligt at bevise, at der to år forud for støttetildelingen fandtes en plan; er bekymret over, at denne regel kan begunstige tredjelandes virksomheder i forhold til EU-virksomheder, og at den kan føre til udflytning af aktiviteter uden for EØS, hvor man ellers kunne tiltrække dem på grund af mulighederne for regionalstøtte til støtteberettigede områder;

35. noterer sig de risici for udflytning af virksomheder, som har fået tildelt statsstøtte både inden og uden for EU, som er meget reelle risici for regionerne; noterer sig den beskyttelsesklause, som Kommissionen har foreslået, som ville forpligte virksomheder til at fastholde investeringerne og de skabte arbejdspladser i det område, hvor støtten er ydet, eller i modsat fald tilbagebetale støtten; henleder Kommissionens opmærksomhed på de igangværende forhandlinger om forordningerne om samhørighedspolitikken for 2014-2020, og anmoder om, at man tilnærmer de respektive perioder under samhørighedspolitikken og konkurrencepolitikken for at fastholde investeringerne og arbejdspladserne i de virksomheder, som har fået tildelt EU-midler eller statsstøtte;

36. tvivler ligeledes på, at »kriseramte virksomheder som defineret i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder« (punkt 11 i udkastet til retningslinjer) ikke er berettiget til regionalstøtte; mener, at virksomheder, der er under omstrukturering, ikke bør udsættes for strengere foranstaltninger, navnlig i betragtning af at negative forhåndsvurderinger af disse virksomheders ansøgninger om støtte kan føre til udflytning af deres aktiviteter uden for EU; påpeger, at en ansvarlig omstrukturering af virksomheder i det nuværende usikre erhvervs miljø, der er under konstant forandring, er den vigtigste foranstaltning til at sikre langsigtet bæredygtighed for investeringer, beskæftigelse og vækst; bemærker, at den foreslåede regel, sådan som den foreligger i udkastet, ikke blot er i modstrid med at ville hjælpe de virksomheder, der er berørt af den økonomiske krise i støtteberettigede områder, men at den også er umulig at gennemføre, idet disse retningslinjer tydeligvis ikke indeholder nogen præcis definition af kriseramte virksomheder; minder om sin beslutning af 15. januar 2013 med henstillinger til Kommissionen om information og høring af arbejdstagere, foregribelse og styring af omstruktureringer ⁽¹⁾, hvori der opfordres til en retsakt om disse spørgsmål, og anmoder om, at Kommissionen skrider til handling hurtigst muligt;

37. er overbevist om, at det er af afgørende betydning, at der i revisionen af retningslinjerne som nævnt i punkt 177 i udkastet bevares en vis fleksibilitetsmargin for at give mulighed for tilpasninger, der måtte blive nødvendige i fremtiden, idet disse retningslinjer er beregnet til at dække en periode på syv år;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0005.

Onsdag den 12. juni 2013

o
o o

38. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

P7_TA(2013)0268

Årsberetningen om konkurrencepolitikken

Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2013 om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik (2012/2306(INI))

(2016/C 065/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 101, 102 og 107,
- der henviser til Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2011 (COM(2012)0253) og til arbejdsdokumentet herom fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2012)0141),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. oktober 2008 om statsstøttereglernes anvendelse på foranstaltninger truffet over for pengeinstitutter i forbindelse med den aktuelle globale finanskriser ⁽³⁾ (bankmeddelelsen),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. december 2008 med titlen »Rekapitalisering af pengeinstitutter under den aktuelle finanskriser: Støttens begrænsning til det nødvendige minimum og sikkerhedsforanstaltninger mod uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger« ⁽⁴⁾ (rekapitaliseringsmeddelelsen),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. februar 2009 om behandlingen af værdiforringede aktiver i Fællesskabets banksektor ⁽⁵⁾ (værdiforringelsesmeddelelsen),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. juli 2009 om genoprettelse af rentabiliteten i finanssektoren under den nuværende kriser og vurdering af omstrukturingsforanstaltninger på grundlag af statsstøttereglerne ⁽⁶⁾ (omstruktureringsmeddelelsen),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. december 2008 om midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske kriser ⁽⁷⁾ (de midlertidige rammebestemmelser),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 1. december 2010 om midlertidige EU-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske kriser ⁽⁸⁾ (de midlertidige rammebestemmelser, den nye midlertidige ramme, der erstatter den, der udløb den 31. december 2010),

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 270 af 25.10.2008, s. 8.

⁽⁴⁾ EUT C 10 af 15.1.2009, s. 2.

⁽⁵⁾ EUT C 72 af 26.3.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 195 af 19.8.2009, s. 9.

⁽⁷⁾ EUT C 16 af 22.1.2009, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT C 6 af 11.1.2011, s. 5.

Onsdag den 12. juni 2013

- der henviser til den endelige rapport af 2. oktober 2012 fra ekspertgruppen på højt plan om reformering af strukturen inden for EU's banksektor ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøttere­gler på kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens afgørelse af 20. december 2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011)« ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012 af 25. april 2012 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽⁵⁾,
- der henviser til den undersøgelse fra juni 2011 om statsstøtte — krisebestemmelser for finanssektoren og realøkonomien — som Parlamentet har fået udarbejdet ⁽⁶⁾,
- der henviser til den undersøgelse fra juni 2012 med titlen »Collective Redress in Antitrust«, som Parlamentet har fået udarbejdet ⁽⁷⁾,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, »Offentlig høring. På vej mod en sammenhængende EU-strategi for kollektive retsmidler« (SEC(2011)0173),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Modernisering af EU's statsstøttepolitik« (COM(2012)0209),
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 15/2011 med titlen »Sikrer Kommissionens procedurer en effektiv forvaltning af statsstøttekontrollen?«,
- der henviser til Kommissionens retningslinjer for visse statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2012 (herefter benævnt »ETS-retningslinjerne«) ⁽⁸⁾,
- der henviser til rammeaftalen af 20. november 2010 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen ⁽⁹⁾ (herefter benævnt »rammeaftalen«), navnlig dennes punkt 12 ⁽¹⁰⁾ og 16 ⁽¹¹⁾,
- der henviser til erklæringen fra euroområdetopmødet af 29. juni 2012 ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf

⁽²⁾ EUT C 8 af 11.1.2012, s. 4.

⁽³⁾ EUT L 7 af 11.1.2012, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT C 8 af 11.1.2012, s. 15.

⁽⁵⁾ EUT L 114 af 26.4.2012, s. 8.

⁽⁶⁾ <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=42288>

⁽⁷⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studies/download.html?languageDocument=EN&file=74351>

⁽⁸⁾ EUT C 158 af 5.6.2012, s. 4.

⁽⁹⁾ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

⁽¹⁰⁾ »De enkelte medlemmer af Kommissionen sikrer, at der foregår en regelmæssig og direkte udveksling af oplysninger mellem kommissionsmedlemmet og formanden for det relevante parlamentsudvalg.«

⁽¹¹⁾ »Senest tre måneder efter vedtagelsen af en parlamentsbeslutning skal Kommissionen skriftligt underrette Parlamentet om, hvordan den har reageret på specifikke anmodninger rettet til den i Parlamentets beslutninger, herunder i sager, hvor den ikke har været i stand til at følge Parlamentets synspunkter.«

⁽¹²⁾ http://consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131359.pdf

Onsdag den 12. juni 2013

- der henviser til sine beslutninger af 22. februar 2005 om Kommissionens XXXIII. beretning om konkurrencepolitikken — 2003 ⁽¹⁾, af 4. april 2006 om Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2004 ⁽²⁾, af 19. juni 2007 om Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2005 ⁽³⁾, af 10. marts 2009 om beretningerne om konkurrencepolitikken 2006 og 2007 ⁽⁴⁾, af 9. marts 2010 om beretningen om konkurrencepolitikken 2008 ⁽⁵⁾, af 20. januar 2011 om beretningen om konkurrencepolitikken 2009 ⁽⁶⁾ og af 2. februar 2012 om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik ⁽⁷⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om reform af EU's statsstøtteregele for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse ⁽⁸⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Transport- og Turismeudvalget (A7-0143/2013),
- A. der henviser til, at konkurrencepolitikken er baseret på principperne om åbne markeder, og at ensartede spilleregler inden for alle sektorer er et af de grundlæggende principper i EU og hovedhjørnestenen i den europæiske sociale markedsøkonomi, et værktøj til gavn for europæiske forbrugere til at sikre et socialt og økonomisk sundt indre marked og til at bekæmpe misbrug fra økonomiske aktørers side og en afgørende faktor til sikring af i det indre markeds uhindrede funktion;
- B. der henviser til, at fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, personer og kapital er en forudsætning for vækst i Europa;
- C. der henviser til, at den økonomiske og finansielle krise og den statslige gældskrise startede i efteråret 2008 og forværredes i 2011, hvilket medførte en økonomisk lavkonjunktur i EU;
- D. der henviser til, at Kommissionen reagerede på krisen ved bl.a. at vedtage særlige regler for statsstøtte og anvendte konkurrencepolitikken som et redskab til krisestyring; der henviser til, at dette var, og stadig er, tænkt som en midlertidig ordning;
- E. der henviser til, at konkurrencepolitikken er af afgørende betydning for at imødegå krisen, for at støtte Europa 2020-strategien og det indre marked og for at gøre fremskridt hen imod en bankunion, en ægte økonomisk og monetær union og dybere integration og konvergens;
- F. der henviser til, at protektionisme kun vil forværre og forlænge krisen, og at en stringent håndhævelse af konkurrencereglerne er vigtig for at bringe den europæiske økonomi tilbage på sporet;
- G. der henviser til, at årsberetningen om EU's konkurrencepolitik bør bruges til at fremme Unionens overordnede konkurrenceevne ved at udvide konkurrencen og åbne for nye aktører og derigennem udvide og uddybe det indre marked og ikke kun bør vedrøre Kommissionens praktiske gennemførelse af konkurrencepolitikken;
- H. der henviser til, at konkurrencen ikke fungerer på samme tilfredsstillende måde i alle medlemsstater;
- I. der henviser til, at de sektorer, hvor konkurrencen er begrænset, netop er dem, der har et økonomisk resultat, der ligger under forventning;

Generelle betragtninger

1. tager Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2011 til efterretning; bemærker, at den nye tematiske struktur tager højde for de emner, som Parlamentet har taget op, og muliggør en klar afdækning af prioriteringer, mål og trufne foranstaltninger;

⁽¹⁾ EUT C 304 E af 1.12.2005, s. 114.

⁽²⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 143.

⁽³⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 105.

⁽⁴⁾ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 43.

⁽⁵⁾ EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 16.

⁽⁶⁾ EUT C 136 E af 11.5.2012, s. 60.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0031.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0494.

Onsdag den 12. juni 2013

2. understreger, at konkurrencepolitikken er en af hovedhjørnestenene i den europæiske sociale markedsøkonomi; understreger betydningen af at styrke kontrollen med karteller, statsstøtte og fusioner for at sikre økonomisk effektivitet, et velfungerende marked og sociale fremskridt; understreger ligeledes, at en forbedring af de små og mellemstore virksomheders og den tredje sektors adgang til og deltagelse i det indre marked kræver en aktiv konkurrencepolitik for at fjerne de eksisterende hindringer;
3. kræver konsekvens mellem EU's konkurrencepolitiske mål og alle øvrige EU-politikker, inklusive sektorspecifik regulering, for at sikre at det indre marked for varer og tjenesteydelser fungerer tilfredsstillende for borgerne, miljøet og virksomhederne;
4. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder grundigt at vurdere forvriddingerne i konkurrencen og de deraf følgende økonomiske konsekvenser; opfordrer Kommissionen til at identificere eventuelle skævheder mellem medlemsstaterne på dette område og årsagerne hertil;
5. understreger, at gennemførelsen af konkurrencepolitikken i bred forstand ikke bør sigte mod en styrkelse af allerede etablerede virksomheder og leverandører af varer og tjenester, men som sit overordnede mål snarere bør tilstræbe en lettelse af adgangen for nye aktører og fremkomsten af nye idéer og teknikker og derved maksimere fordelene for EU's borgere;
6. påpeger, at udvidelsen af den ekstraordinære kriseordning for statsstøtte var en afgørelse, som var påtvunget af omstændighederne, og at den har bidraget til forhindre yderligere finansiel og økonomisk ustabilitet i at blive værre, til at undgå protektionisme og til at etablere en mekanisme for omstrukturering af bankerne og kriseløsning, hvilket alt sammen er særlig nyttigt i programlandene, der står over for alvorlige problemer;
7. er imidlertid bekymret over, at kriseordningen for statsstøtte, selv om den var tænkt som en midlertidig foranstaltning, synes at være blevet noget mindre midlertidig; konstaterer, at det i sin tredje årlige betænkning i træk har understreget behovet for at bringe disse midlertidige foranstaltninger til ophør hurtigst mulig; beklager endvidere, at metoden har svigtet i visse sager, og insisterer på, at der tages ved lære af tidligere eksempler på indgriben, og at praksis tilpasses i overensstemmelse hermed;
8. fastholder, at de banker, der modtager statsstøtte, skal fokusere deres forretningsmodel på den levedygtige del af deres aktiviteter, forbedre adgangen til kredit for husholdningerne og virksomhederne, lægge loft over lønningerne og minimere indvirkningen på ikke-støttede konkurrenter og skatteyderne i EU; fremfører i den forbindelse, at det er nødvendigt at overveje forslagene fra ekspertgruppen på højt niveau om en strukturreform inden for EU's banksektor;
9. understreger, at den igangværende konsolidering inden for banksektoren rent faktisk har øget adskillige store pengeinstitutters markedsandel, og opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til fortsat at overvåge sektoren nøje med henblik på at øge konkurrencen på de europæiske bankmarkeder;
10. minder om erklæringen fra euroområdetopmødet af 29. juni 2012; er enig i, at det er af afgørende betydning at bryde den onde cirkel mellem banker og stater og snarest muligt at gennemføre deres tilsagn i praksis;
11. opfordrer Kommissionen til strengt at håndhæve kartel- og fusionskontrolreglerne for at opnå bedre regulerede, gennemsigtige, åbne og fair finansmarkeder; påskønner Kommissionens undersøgelser af markedet for *over the counter* (OTC)-derivater, navnlig med hensyn til handelsoplysninger og handelsmæssige tjenesteydelser vedrørende *credit default swap* (CDS), betalingstjenester og distribution af finansoplysninger til markederne;
12. opfordrer EU's konkurrencemyndigheder til at samarbejde med andre myndigheder og overvåge den adfærd, som store finansielle aktører og oligopoler som kreditvurderingsbureauer, udviser, og deres indvirkning på markedet samt episoder med prisvolatilitet i forbindelse med finansmarkederne og at prioritere efterforskning af den påståede manipulation med Libor-, Euribor- og Tiborrenterne højest;
13. mener, at ovennævnte forhold skal undersøges til bunds, bl.a. for at fastslå, hvorvidt alle EU-instrumenter blev taget i brug for at forhindre, at dette skete; opfordrer endvidere Kommissionen til at undersøge konsekvenserne af sådanne forvriddinger på prisdannelsen bl.a. på realkreditmarkedet;

Onsdag den 12. juni 2013

Støtte til bæredygtig vækst, beskæftigelsen og forbedring af konkurrenceevnen

14. erkender, at konkurrencepolitikken er et vigtigt instrument for den fortsatte udvikling og bevarelse af det indre marked, og at den er en vigtig drivkraft for produktivitet, effektivitet og global konkurrenceevne og spiller en stor rolle for retfærdige og åbne markeder, for fremme af sunde offentlige finanser og for virkeliggørelsen af Europa 2020-målene om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;

15. understreger, at uddybningen af det indre marked, en tilbagevenden til økonomisk vækst, det europæiske markeds tiltrækningskraft på globalt niveau, gennemførelsen af den digitale dagsorden og innovations- og forskningsfremme kræver en stærk konkurrence, en sund mangfoldighed af virksomhedsformer og en proaktiv erhvervspolitik; bemærker, at alle kartel-, statshjælps- og fusionskontrolinstrumenter er af afgørende betydning for at fremme markedsreguleringen samt tilskynde til gennemsigtighed og genopbygningen af økonomien;

16. forventer, at Kommissionen håndhæver konkurrencepolitikken effektivt og fremmer miljøvenlige teknologier og ressourcer; bemærker, at de nye ETS-retningslinjer bør bidrage til at hindre CO₂-lækage, beskytte prissignaler og minimere forvriddinger; mener, at den nuværende lave ETS-pris ikke bidrager til at fremme klimavenlige teknologier og forsinkere overgangen til en kulstoffattig økonomi;

17. forsvare det synspunkt, at offentlige foranstaltninger, der indføres for at yde støtte til ofre for omfattende svindel og ulovlig økonomisk praksis, og hvis eneste formål er at undgå yderligere tab og genskabe deres rettigheder, ikke bør betragtes som statsstøtte;

Tjenesteydelser af almen økonomisk interesse

18. bemærker, at EU-borgerne ønsker nødvendige og vigtige landsdækkende offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet samtidig med, at de ønsker mere konkurrence og mere ligelige vilkår for udbydere af disse tjenesteydelser, uanset om de er offentlige eller private; understreger, at det med henblik herpå er vigtigt at sikre konkurrence mellem forskellige udbydere; understreger, at den nylige pakke om tjenesteydelser af almen økonomisk interesse kunne føre til en enklere, klarere og mere fleksibel ramme i denne forbindelse; understreger Kommissionens ansvar i henhold til konkurrencereglerne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for at sikre, at den kompensation, der ydes for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, er i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler for at undgå at offentligheden pådømmes dyre tjenesteydelser af dårlig kvalitet; er betænkelig ved, at for mange tjenesteydelser undtages fra kontrol fra konkurrencemyndighedernes side;

19. opfordrer EU's konkurrencemyndigheder til at overvåge markederne for lægemidler, sundhed og forsikringer (navnlig markederne for generiske og innovative lægemidler) for at identificere potentielt misbrug af patentrettigheder og diskriminerende adfærd; bemærker, at disse tjenesteydelser bør underlægges kontrol for at beskytte de offentlige finanser, håndhæve konkurrencelovgivningen og varetage EU-borgernes rettigheder, selv om forvaltningen af sundhedssektoren og socialsikringen først og fremmest henhører under medlemsstaternes kompetence;

Forbedring af forbrugerværdien: Udviklingen i forskellige sektorer

20. er betænkelig ved, at fødevarerpriserne siden midten af 2007 er steget væsentligt med store udsving i producentpriserne, og ved, at forbrugerfødevarerpriserne bidrager kraftigt til inflationen i almindelighed; understreger, at den nye ramme for kollektive forhandlinger i værdikæden bør ledsages af en konkurrencefremmende indsats fra producentorganisationernes side og af en platform for overvågning af fødevarerpriserne; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder at foretage en grundig undersøgelse af konkurrencen i den agroindustrielle sektor med hensyn til støtte, gennemsigtighed og forbrugerprisudviklingen på alle niveauer af værdikæden; erindrer om, at de fordele for forbrugerne, der kan opnås inden for fødevarerektoren, kan udbredes ved at gennemføre de samme reformer af konkurrencen inden for alle andre økonomiske sektorer;

21. understreger, at tjenester af både almindelig økonomisk interesse og almindelig social interesse udgør en betydelig andel af det samlede tjenesteydelse i medlemsstaterne, hvilket indikerer, at man kan opnå betydelige gevinster ved at gøre tjenester af almindelig økonomisk og social interesse mere effektive; understreger, at det på den baggrund er vigtigt at sikre, at reglerne vedrørende tjenester af almindelig økonomisk og social interesse prioriterer beskyttelsen af forbrugerne;

Onsdag den 12. juni 2013

22. understreger den væsentlige rolle, som spekulation på fødevarermarkederne spiller for prisvolatiliteten; opfordrer Kommissionen til at behandle dette problem i beretningen om konkurrencepolitikken for 2011 og til at tage initiativ til at bringe spekulation på fødevarermarkederne til ophør;
23. opfordrer Kommissionen til at kigge nærmere på producentorganisationers og andelsvirksomheders gavnlige rolle med henblik på at øge de mindre landbrugeres velfærd og styrke deres forhandlingsposition i forhold til de efterfølgende omsætningsled;
24. glæder sig til Det Europæiske Konkurrencenetværks rapport om dette emne; henviser til, at korn og mælk og mejeriprodukter er de mest undersøgte sektorer i kartelsager og opfordrer de nationale konkurrencemyndigheder til at optrappe deres initiativer på dette område; opfordrer Kommissionen til at undersøge den europæiske sukkersektor, hvor der kunne konstateres en særligt høj prisinflation i 2011 og 2012;
25. opfordrer endnu en gang Kommissionen til at gøre en indsats for i fuld udstrækning at få gennemført pakken om det indre energimarked; opfordrer den desuden til, eftersom der endnu ikke fuldt ud er opnået et åbent og konkurrencebaseret indre energimarked, aktivt at overvåge konkurrencen på energimarkederne, især i tilfælde, hvor privatiseringen af offentlige forsyningsvirksomheder sker med udgangspunkt i monopol- eller oligopolprægede markedsforhold;
26. opfordrer Kommissionen til nøje at undersøge udviklingen på luftfragt- og kurermarkederne i EU; bemærker, at USA driver en form for duopol på kurermarkedet og i praksis har lukket de europæiske konkurrenter ude af markedet i de seneste 10 år; konkluderer, at yderligere fusioner inden for sektoren vil betyde, at der kun vil være én stor europæisk kurer- og logistikvirksomhed til at konkurrere i EU, hvilket ville få alvorlige konsekvenser for priskonkurrencen på det indre marked til skade for forbrugerne;
27. understreger, at europæiske selskaber ikke har lige vilkår på det amerikanske luftfartsmarked, og at der selv i dag er tale om en indlysende manglende balance på luftfartsmarkedet i EU og USA, eftersom de europæiske frachtselskaber nægtes adgang til det amerikanske indenrigsmarked og kæmper en ulige kamp for at konkurrere; understreger, at denne ulige markedsadgang forvrider konkurrencen og skader den europæiske logistikindustri og dens kunder;

Fremme af konkurrencepolitikens legitimitet og effektivitet

28. går ind for, at Parlamentet bør spille en aktiv rolle i udformningen af konkurrencepolitikken, bl.a. som medlovgiver; mener, at Kommissionen bør være fuldt ansvarlig og følge op på Parlamentets beslutninger; har til hensigt at styrke den igangværende strukturerede dialog;
29. opfordrer Kommissionen til fortsat at optræde upartisk og objektivt og at være åben over for forbedringer i konkurrenceprocedurerne; forsvare de processuelle rettigheder, herunder virksomheders ret til at få indsigt i Kommissionens akter, inden de høres;
30. opfordrer Kommissionen til fortsat at fremme en retfærdig konkurrencekultur ved at identificere generelle principper og støtte virksomhedernes foranstaltninger på dette område, navnlig ved at udvise en større interesse for og indtage en mere positiv holdning til overholdelsen af dem, eftersom dette vil have en afgørende forebyggende virkning, der vil være i offentlighedens interesse;
31. opfordrer Kommissionen til at overveje anvendelse af alternativ tvistbilæggelse og til at fremsætte det længe ventede forslag efter den almindelige lovgivningsprocedure med henblik på at lette individuelle og kollektive private erstatningssøgsmål for skader, der er påført virksomheder og forbrugere som følge af overtrædelser af EU's kartellovgivning; mener, at et sådant forslag vil fremme konkurrencen uden at tilskynde til urimelige søgsmål, dække mindre og diffuse skader og sikre fuld overensstemmelse med EU's åbenhedsregler, og at alle undtagelser gennem procedurer for straflempe skal begrundes specifikt og i fuld udstrækning være i overensstemmelse med den offentlige retsfuldbyrdelse;
32. henviser igen til sine tidligere beslutninger af 2. februar 2012 om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik og om en sammenhængende EU-strategi for kollektive retsmidler;

Onsdag den 12. juni 2013

33. stiller sig positivt over for et samarbejde inden for Det Europæiske Konkurrencenetværk og med nationale domstole med henblik på at sikre effektiviteten af og sammenhængen i konkurrencepolitikkerne i hele EU; støtter en effektiv ansvarsdeling mellem medlemmerne af Det Europæiske Konkurrencenetværk, idet nogle markeder har flere nationale dimensioner end andre på grund af forskellige juridiske, økonomiske og kulturelle forhold; opfordrer Kommissionen til at fremme konvergens- og samarbejdsaftaler med andre retsmyndigheder, herunder regler om informationsudveksling under efterforskningen på passende betingelser;

34. er bevidst om Kommissionens store og stigende arbejdsbyrde omkring håndhævelsen af konkurrencereglerne og gentager derfor, at Kommissionen har brug for flere ressourcer, navnlig gennem en omfordeling af de nuværende ressourcer, så den bliver mere proaktiv og effektiv i udførelsen af denne opgave;

35. opfordrer Kommissionen til at fremme en konkurrencekultur både i EU og internationalt;

Bøder

36. anbefaler, at tvistbilæggelsesproceduren tages i brug, at der efter omstændighederne pålægges bøder, som har afskrækkende virkning og står i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed, samtidig med at man undgår de negative økonomiske og sociale følger ved at drive trængte virksomheder ud af markedet;

37. bemærker, at bøder ikke bør hindre virksomheder i at holde deres ledelse og personale ansvarlige internt eller efter omstændighederne medlemsstaterne i at beskæftige sig med spørgsmål vedrørende strafansvar; opfordrer Kommissionen til at overveje og aflægge beretning om disse aspekter;

38. er betænkelig ved, at anvendelsen af bøder som det eneste instrument muligvis er for begrænset, ikke mindst som følge af risikoen for tab af arbejdspladser i tilfælde af manglende betalingsevne og foreslår, at der udvikles et større spektrum af mere avancerede instrumenter omfattende f.eks. individuelt ansvar, gennemsigtighed og ansvarliggørelse, kortere procedurer, retten til forsvar og retfærdig rettergang, mekanismer til sikring af, at processen i forbindelse med ansøgninger om bødenedsættelse fungerer (navnlig for at undgå interferens fra igangværende kartelsager i USA), programmer til sikring af, at virksomhederne overholder bestemmelserne, samt udvikling af europæiske standarder; er tilhænger af »gulerods- og stokmetoden« med sanktioner med en effektiv afskrækkende virkning, som samtidig tilskynder til overholdelse af bestemmelserne;

39. konstaterer endnu en gang, at fremgangsmåden ved fastsættelse af bøder findes i et ikkelovgivningsmæssigt instrument — bøderetningslinjerne fra 2006 — og opfordrer igen Kommissionen til at indarbejde et detaljeret grundlag for beregning af bøder baseret på legalitetsprincippet i forordning (EF) nr. 1/2003 sammen med nye bødeprincipper;

40. gentager sin opfordring til en generel revision af Kommissionens bøderetningslinjer under hensyntagen til seks års praktisk erfaring; mener, at Kommissionen under denne revision bør foretage en undersøgelse af den rolle, som programmer for overholdelse af gældende bestemmelser spiller, fastlægge betingelserne for, hvornår et moderselskab, som over afgørende indflydelse på et datterselskab, bør hæfte solidarisk for overtrædelser af kartellovgivningen begået af sidstnævnte, og overveje spørgsmålet om straflempelse, gentagelsestilfælde, omsætningsloft og samspillet mellem offentlige og private udeståender;

41. gentager, at antallet af anmodninger om bødenedsættelse på grund af manglende betalingsevne er øget, navnlig fra virksomheder med et enkelt produkt og fra SMV'er; bekræfter endnu en gang, at man bør overveje en ordning med udsættelse og/eller opdeling af bødebetalingen som alternativ til bødenedsættelse med henblik på at undgå virksomhedslukninger;

42. glæder sig over, at Kommissionen har taget hensyn til de specifikke behov hos virksomheder med et enkelt produkt i sin beslutning (COMP/39452 af 28. marts 2012);

Overvejelser omkring bestemte sektorer

43. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at gøre fremskridt med hensyn til at gennemføre det indre transportmarked og samtidig sikre en åben og fair konkurrence i transport-, post- og turismesektoren og samtidig respektere andre af EU's politiske målsætninger om f.eks. velfungerende transport- og mobilitetstjenester, politiske mål på områder som offentlige tjenesteydelser, sociale normer, sikkerhed og miljøbeskyttelse, samt for EU's målsætning om at

Onsdag den 12. juni 2013

reducere CO₂-udledninger og sin afhængighed af olie; glæder sig over bebudelsen af en akt om det indre marked II, der har til formål endelig at etablere det fælles europæiske luftrum og fortsætte åbningen af jernbanemarkedet og oprettelsen af et fælles europæisk jernbaneanområde;

44. mener, at Kommissionen yderligere bør styrke sammenhængen mellem konkurrencepolitikken og transportpolitikken for at forbedre konkurrenceevnen i EU's transportsektor;

45. opfordrer indtrængende Kommissionen til at være mere proaktiv med hensyn til at fremme konvergens i konkurrencereglerne under internationale forhandlinger for at sikre lige konkurrencevilkår for EU og tredjelande i transportsektoren;

46. understreger betydningen af en ensartet udvikling af EU's transportområde og af at udligne forskelle i udviklingen af de forskellige medlemsstaters transportinfrastruktur og transportsystemer med henblik på virkeligt at opnå et indre EU-marked og sikre fair konkurrence på transportområdet;

47. understreger den virkning, som forskelle i beskatningen har på konkurrencen mellem de mange transportformer og på den intermodale transport, og opfordrer Kommissionen til at fremlægge en oversigt over afgifter og forskellige momsordninger for de forskellige transportformer;

48. understreger, at fri og fair konkurrence på EU-niveau kræver, at fysiske, tekniske og lovgivningsmæssige hindringer mellem medlemsstaterne fjernes, navnlig gennem udvikling af interoperable og effektive transeuropæiske net;

49. glæder sig i princippet over Kommissionens meddelelse om passagerrettigheder inden for samtlige transportformer, men understreger, at de enkelte transportformer i sagens natur er forskellige, og at ethvert forslag fra Kommissionen, samtidig med at det garanterer passagererne de eksisterende rettigheder, også skal sikre en forholdsmæssig og fleksibel fremgangsmåde, som tilgodeser forskellene mellem transportformerne;

50. opfordrer de kompetente myndigheder til, i lyset af lufttransportaftalen mellem EU og USA, at styrke samarbejdet om at udvikle forenelige konkurrencereguleringstilgange med hensyn til luftfartsselskabsalliancer og til aktivt at søge efter metoder til at få de større alliancer til at konkurrere stærkere på det transatlantiske marked;

51. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde gennemførelsen af lovgivningen om det fælles europæiske luftrum med henblik på at gøre prissætningen af tjenesteydelser mere gennemsækelig og således gøre det nemmere at føre kontrol med overholdelsen af konkurrencereglerne og maksimere de europæiske knudepunkters konkurrenceevne og sikkerhed samt fortsætte med at fremme de europæiske lufthavnes konkurrenceevne til gavn for både økonomien og passagererne;

52. opfordrer Kommissionen til at fremlægge et veldokumenteret overblik over de tilfælde, hvor luftfartsselskaber står i en fordelagtig position i forhold til andre tjenesteydere gennem særlige vilkår, eller hvor de, som det hævdes, misbruger deres dominerende stilling i visse lufthavne, særligt ved indførelsen af »et-stykke-bagage«-reglen og andre begrænsninger med hensyn til omfanget af kabinebagage;

53. mener, at kommerciel virksomhed er en væsentlig indtægtskilde for lufthavne, og at denne form for aggressiv praksis kan udgøre misbrug af en transportvirksomheds dominerende stilling;

54. opfordrer indtrængende Kommissionen til at styrke kontrollen med handel med, samt anvendelse og tildeling af slots i europæiske lufthavne for at sikre fair konkurrence og beskytte de regionale tilslutningsmuligheder over hele Europa;

55. opfordrer Kommissionen til at overvåge de foranstaltninger, som påvirker lavprisflyselskaber, med henblik på at sikre, at de ikke anvendes til illoyal konkurrence;

56. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med sin revision af EU's retningslinjer for statslig luftfarts- og lufthavnsstøtte at sikre, at der ikke forekommer konkurrenceforvridning, og at fastsætte lige konkurrencevilkår for alle markedsaktører;

57. understreger, at der kun er sket et beskedent fremskridt med hensyn til at liberalisere Europas jernbanesektor, og at denne situation stiller jernbanetransporten ugunstigt i forhold til andre transportmidler, særligt i betragtning af de problemer, som er forbundet med jernbanesektorens konkurrenceevne i hele Europa;

Onsdag den 12. juni 2013

58. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fuldføre gennemførelsen af det fælles europæiske jernbaneområde ved at skabe forudsætninger for at åbne sektoren for fri og fair konkurrence, herunder foranstaltninger, som skal gøre det muligt for effektive og innovative jernbaneselskaber at operere uden begrænsninger, og sikre en tydelig adskillelse mellem infrastrukturejere og jernbanevirksomheder, stærke nationale reguleringsorganer og harmoniserede personalebestemmelser; opfordrer Kommissionen til ved forberedelsen af åbningen af det interne jernbanemarked for passagerbefordring at tage hensyn til de nationale jernbaneselskabers forskellige driftsmodeller og fremsætte konkrete forslag til at fjerne de indirekte konkurrencehindringer, der skyldes inkonsekvente forskrifter om sikkerhed, interoperabilitet og godkendelse;
59. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at garantere åbningen af jernbanetransportsektoren for fair konkurrence og en bedre kvalitet af tjenesteydelserne uden at komme i konflikt med reglerne om offentlige tjenester;
60. understreger, at en yderligere åbning af EU's marked for vejgodstransport kun kan accepteres, hvis transportvirksomheder er garanteret lige konkurrencevilkår, og der er sikret beskyttelse af sociallovgivningen og arbejdsvilkårene for mobile arbejdstagere i alle medlemsstater;
61. understreger behovet for at undgå illoyal konkurrence inden for den liberaliserede vejtransportsektor ved at garantere, at sociale, sikkerheds- og miljømæssige regler anvendes korrekt, idet man bør være særlig opmærksom på åbningen af dette marked for cabotage transport og på dumpingpraksis;
62. opfordrer Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at stille konkrete forslag med henblik på at fjerne de betydelige forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til sanktioner i forbindelse med alvorlige overtrædelser af EU-retten inden for vejtransporten, og dermed fjerne disse konkurrenceforvridende faktorer;
63. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre det tredje postdirektiv; tilskynder Kommissionen til nøje at undersøge og aflægge beretning om de sociale konsekvenser af liberaliseringen af postmarkedet og forsyningspligten på dette område, herunder finansieringen af forsyningspligten;
64. opfordrer under henvisning til Lissabontraktaten, de nye konsoliderede beføjelser og det økonomiske potentiale inden for turistbranchen for EU, Kommissionen til at fremme et proaktivt samarbejde mellem turistforetagender og til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre EU's internationale konkurrenceevne med hensyn til udsøgte turistmål; opfordrer Kommissionen til at fremskynde procedurerne for lovgivningsforslaget om pakkerejser med henblik på at sikre passende konkurrence og for at sikre et åbent og frit marked i den europæiske turismesektor;
65. finder, at man ved anvendelsen af lovgivning om statsstøtte bør tage sigte på at nå målsætningerne for Europa 2020-strategien, særligt ved at muliggøre investeringer i realøkonomien og prioritere en større fokusering på ressourcer til forskning, innovation og bæredygtig udvikling;
66. bemærker, at det europæiske marked for elektroniske betalinger fortsat er opsplittet både på tværs af og inden for de nationale grænser; tilskynder til, at der træffes nødvendige gennemførelses- og håndhævelsesforanstaltninger med henblik på at sikre et mere åbent, gennemsigtigt, innovativt og konkurrencedygtigt indre marked for betalinger, som skaber fordele og valgmuligheder for alle forbrugere med hensyn til kort-, internet- og mobilbetalingsmuligheder samt »mobilt pengepung«, interoperabilitet, omkostninger og portabilitet; anmoder derfor Kommissionen om at vurdere mulighederne for at bringe nye aktører ind på det europæiske marked for kort-, internet- og mobilbetalinger samtidig med, at man beskytter fremtidige teknologiske nyskabelser inden for denne sektor; mener, at det er nødvendigt at indføre bedre kontrol med multilaterale bankgebyrer, og noterer sig med tilfredshed de forslag, som fremgår af akten for det indre marked II, om en revision af betalingsstjenedirektivet samt om et lovgivningsinitiativ vedrørende multilaterale bankgebyrer;
67. støtter Kommissionens planer om fortsat at holde øje med gennemsigtigheden af de finansielle markeder, men er af den opfattelse, at der bør gøres en ekstra indsats for at garantere rettidige, pålidelige oplysninger af høj kvalitet, særligt i relation til derivatmarkederne;
68. mener, at konkurrencen mellem virksomhederne bør foregå inden for nogle rammer, der sikrer overholdelse af forbrugerretten, og at et system med gruppesøgsmål og en ordning til alternativ konfliktløsning er afgørende redskaber i denne forbindelse;

Onsdag den 12. juni 2013

69. understreger, at det er Kommissionens faste praksis kun at vurdere virksomhedernes misbrug af deres markedsposition; mener, at dette ikke er tilstrækkeligt på visse markeder til at afværge risikoen for, at der opstår kartellaftaler; anmoder Kommissionen om at undersøge, hvordan det kan vurderes, hvordan risikoen for karteldannelse kan mindskes og konkurrencen forøges mest muligt; opfordrer Kommissionen til at indføre klare og gennemsigtige retningslinjer for en konkurrencepolitik, som tager højde for disse principper;

70. opfordrer Kommissionen til at stræbe efter en fuldstændig gennemførelse af pakken om det indre energimarked, eftersom man endnu ikke har opnået et åbent og konkurrencedygtigt indre marked i energisektoren; tilskynder den til aktivt at overvåge konkurrencen på energimarkederne, især i tilfælde, hvor privatiseringen af offentlige forsyningsvirksomheder sker på baggrund af monopol- eller oligopolprægede markedsforhold;

71. bemærker, at manglen på effektive regler for erstatning for skade forårsaget af overtrædelse af konkurrencereglerne er en ulempe for forbrugerne, og at bøder for sådanne overtrædelser kun kommer medlemsstaternes offentlige budgetter til gode;

72. opfordrer Kommissionen til at sikre en fair og ligevægtig forhandlingsposition for producenter og distributører, mens man samtidig understreger:

- nødvendigheden af at bekæmpe forskelsbehandling på området for onlinedistribution som reguleret af gruppefritagelsesforordningen om vertikale begrænsninger (Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010), således at man sikrer distributørernes muligheder for at anvende innovative distributionsmetoder, såsom onlineplatforme, og for at nå en større og mere varieret kundekreds;
- forhandleres betydning på markedet for nye motorkøretøjer efter udløbet af Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002 den 31. maj 2013; anmoder Kommissionen om at fastholde nødvendigheden af at udvikle principper om redelig adfærd mellem producenter og forhandlere med hensyn til indgåelse og overholdelse af vertikale aftaler i motorkøretøjssektoren, særligt med hensyn til beskyttelsen af investeringer efter kontraktens udløb samt muligheden for at overdrage en virksomhed til et andet medlem af det samme brand-netværk, således at man fremmer gennemsigtigheden i parternes handels- og aftalemæssige relationer;

73. glæder sig i denne forbindelse over fødevarerforsyningskædens interessenters indsats for at blive enige om principper for god praksis i B2B-relationer og for at gennemføre foranstaltninger om fri og fair konkurrence; opfordrer Kommissionen til fortsat at være indstillet på at overvåge gennemførelsen af disse principper, sådan som Parlamentet vil gøre det gennem sit årlige »Retail Roundtable«;

74. erkender, at franchising er en god løsningsmodel, som gør uafhængige detailhandlere i stand til at overleve i et særdeles konkurrencepræget miljø; opfordrer Kommissionen til at følge udviklingen i forholdet mellem franchisegivere og franchisetagere, til at sikre en fair og ligevægtig forhandlingsposition mellem dem og til om nødvendigt at fremsætte lovforslag;

75. finder, at Kommissionen ud over sit samarbejde med Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg også bør sikre en bedre strukturering af samarbejdet med forbrugerorganisationerne, og at dette samarbejdsforhold bør ses som et vigtigt led i tilsynet med konkurrencereglerne; understreger derfor, at dialogen mellem Kommissionens Generaldirektorat (GD) for konkurrence og disse organisationer bør støttes og styrkes;

76. glæder sig over statsstøttepolitikken, som hjalp med til en stabilisering af det finansielle system, da den blev anvendt i forhold til bankerne; anmoder Kommissionen om at inkludere de offentlige banker, som beskæftiger sig med langtidsinvestering, herunder Den Europæiske Investeringsbank, i sin vurdering af, om det indre marked er velfungerende;

77. mener, at ejerskabet og ledelsen af medieforetagender bør være gennemskuelige og ikke koncentreret; opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvordan gældende konkurrenceregler fungerer i forhold til den øgede koncentration af kommercielle medier i medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at anvende konkurrencereglerne og til at gribe ind der, hvor der er for stor mediekoncentration, og hvor mediepluralismen er i fare; kræver regler, der sikrer, at interessekonflikter håndteres korrekt og løses;

78. opfordrer Kommissionen til bedre at integrere konkurrencepolitikken i forhold til beskæftigelsesmålene i Europa 2020-strategien for bedre at kunne støtte SMV'er, som er de vigtigste jobskabere;

Onsdag den 12. juni 2013

79. opfordrer Kommissionen til at medtage en specifik henvisning til konkurrencepolitikens indvirkning på beskæftigelse og sociale forhold i sine kommende årsberetninger;
80. påpeger, at EU's konkurrencedygtighed skal opnås ved hjælp af innovation og højt kvalificerede arbejdstagere uden at underminere lønnings- og/eller pensionsniveauet ved at sikre en høj social standard i alle medlemsstaterne og ved at styrke den indenlandske efterspørgsel; opfordrer derfor medlemsstaterne til at investere mere i uddannelse, erhvervsuddannelse, forskning og udvikling;
81. opfordrer medlemsstaterne til at føre en aktiv og integrerende arbejdsmarkedspolitik for at styrke konkurrenceevnen for økonomierne i EU og for at sikre jobsøgende sikker, kvalitetsbetonet og bæredygtig beskæftigelse;
82. glæder sig over Kommissionens tilgang til at definere tjenesteydelser af almen økonomisk interesse ved at indføre foranstaltninger til integration/reintegration af arbejdstagere på arbejdsmarkedet som en del af tjenesteydelser af særlig interesse for borgerne;
83. opfordrer Kommissionen til først at prioritere vurderingen af den fremtidige udvikling for arbejdstagere i virksomheder, som er i gang med en omstrukturering og privatisering, idet der erindres om, at beskæftigelsesaspektet under en privatiseringsproces hele tiden skal prioriteres af den nationale regering og af Kommissionen;
84. opfordrer Kommissionen til fortsat at overvåge gennemførelsen af statsstøttere reglerne, da krisen stadig har afsmittende virkninger, og understreger behovet for at bevare tjenesteydelser af almen interesse i medlemsstaterne;
85. opfordrer Kommissionen til fortsat årligt at aflægge beretning til Parlamentet om udviklingen i og følgerne af konkurrencepolitikens anvendelse;

o

o o

86. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder.

P7_TA(2013)0269

Forberedelse til Det Europæiske Råds møde (27.—28. juni 2013) — Demokratisk beslutningstagning i ØMU fremover**Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2013 om styrkelse af europæisk demokrati i den fremtidige ØMU (2013/2672(RSP))**

(2016/C 065/10)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

- A. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 23. maj 2013 om »fremtidige lovgivningsforslag om ØMU: svar på Kommissionens meddelelser«⁽¹⁾ er af den opfattelse, at den formelle forudgående samordning af planer for større reformer af den økonomiske politik på EU-plan bør: i) styrkes med udgangspunkt i fællesskabsmetoden, ii) tilpasses instrumenterne under det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker og iii) udarbejdes sammen med nye solidaritets- og incitamentsbaserede instrumenter;
- B. der henviser til, at de mekanismer, der skal oprettes til forudgående samordning, bør finde anvendelse på alle medlemsstater i euroområdet og være åbne for alle Unionens medlemsstater;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0222.

Onsdag den 12. juni 2013

- C. der henviser til, at Europa-Parlamentet i ovennævnte beslutning af 23. maj 2013 er af den opfattelse, at et eventuelt foreslået nyt instrument for konvergens og konkurrenceevne bør vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure, tage udgangspunkt i fællesskabsmetoden og muliggøre ordentlig kontrol fra Europa-Parlamentets side; der henviser til, at Europa-Parlamentet gør opmærksom på, at en sådan mekanisme bør finansieres ved hjælp af en ny facilitet, der udløses og forvaltes efter fællesskabsmetoden som en integreret del af EU-budgettet, men uden for FFR-lofterne, med henblik på at sikre, at Europa-Parlamentet inddrages fuldt ud; der henviser til, at Europa-Parlamentet er enig med Kommissionen i, at instrumenter for konvergens og konkurrenceevne er de første byggesten i opbygningen af reel finanspolitisk kapacitet, der støtter solidaritet og gennemførelse af bæredygtige vækstfremmende strukturreformer;
- D. der henviser til, at Kommissionen efter den almindelige lovgivningsprocedure straks bør fremsætte forslag med henblik på at omsætte de tilsagn, som stats- og regeringscheferne afgav den 28. juni 2012 omkring en vækst- og beskæftigelsespagt, i sekundær ret;
- E. der henviser til, at Europa-Parlamentet i ovennævnte beslutning af 23. maj 2013 understreger behovet for vedtagelse af en konvergenskodeks i forbindelse med EU-semesteret baseret på Europa 2020 og indeholdende en stærk social søjle;
1. anser den overvældende generelle mangel på ambition, som Rådet fremviser i sin reaktion på krisen, for at være overordentlig bekymrende; er desuden bekymret over den negative indflydelse, som de nationale valgcyklusser har på Unionens evne til at træffe selvstændige afgørelser; beklager dybt den yderligere udsættelse af alle beslutninger om den fremtidige opbygning af ØMU'en; beklager ligeledes dybt, at Det Europæiske Råd to gange har forsinket sine forventede beslutninger om fremtiden for ØMU'en, og at det måske gør det samme igen på næste topmøde;
 2. er dybt bekymret over, at den demokratiske ansvarlighed i ØMU'en (den fjerde byggesten) endnu ikke er blevet behandlet ordentligt i Rådets drøftelser; anser dette for yderst beklageligt;
 3. gentager endnu en gang, at eventuelle yderligere initiativer for en dyb og ægte ØMU, som bygger på stabilitet, bæredygtig vækst, solidaritet og demokrati, ubetinget skal etableres i overensstemmelse med fællesskabsmetoden; understreger, at EU-institutionerne er forpligtet til at praktisere loyalt og gensidigt samarbejde; minder Det Europæiske Råd om, at det i henhold til traktaterne ikke har nogen initiativret på det lovgivningsmæssige område, og at det må holde op med at give Kommissionen instruktioner om form og/eller indhold af ethvert lovgivningsmæssigt initiativ og at omgås Kommissionens koordinerende, gennemførende og styrende rolle i henhold til traktaterne;
 4. advarer i denne forbindelse Det Europæiske Råd mod at gribe unødigt ind i den europæiske semesterproces og om at sikre, at de aftalte procedurer bliver fulgt;
 5. gentager, at det ikke kan acceptere yderligere mellemstatslige elementer i forhold til ØMU'en, og at det vil træffe alle nødvendige og passende foranstaltninger inden for sine beføjelser, hvis sådanne advarsler negligeres; minder om, at »finanspagten« bør integreres i EU-lovgivningen senest inden for fem år på grundlag af en vurdering af erfaringerne med dens gennemførelse, som fastsat i artikel 16 i traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union;
 6. minder om sin principielle holdning om, at den styrkede ØMU ikke bør opdele EU, men tværtimod etablere en dybere integration og stærkere styring, som skulle være åben for alle medlemsstater uden for euroområdet på frivillig basis;
 7. minder Kommissionen om, at den alene har initiativretten på det lovgivningsmæssige område; er derfor forundret over, at Kommissionen endnu ikke har fremlagt lovttekster baseret på de forslag, der er indeholdt i dens »plan for en udbygget og egentlig ØMU« (COM(2012)0777) og Kommissionens erklæring, der er knyttet som bilag til »tvo-pack«-forordningerne; mener, at hvis Kommissionen ikke hurtigst muligt tager et sådant initiativ, vil det udgøre en forsømmelse af dens politiske ansvar og dens ansvar i henhold til traktaterne;
 8. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med EU-semesteret at forelægge et forslag om indførelse af en konvergenskodeks, der er baseret på Europa 2020, og som vil etablere en stærk social søjle; insisterer på, at nationale gennemførelsesprogrammer skal sikre, at konvergenskoden gennemføres i alle medlemsstater og støttes af en incitamentsbaseret ordning;

Onsdag den 12. juni 2013

9. minder om, at Parlamentets prioritet er at sikre, at ethvert nyt finansielt instrument knyttet til konvergens og konkurrenceevne er en integreret del af EU-budgettet og er fuldt ud underlagt den almindelige budgetprocedure;
10. understreger, at Unionens valuta er euroen, at dens parlament er Europa-Parlamentet, og at den fremtidige opbygning af ØMU'en må erkende, at Europa-Parlamentet er den instans, der varetager den demokratiske kontrol på EU-plan; kræver, at der i alle de tilfælde, hvor nye beføjelser overføres til eller skabes på EU-plan, eller hvor der oprettes nye EU-institutioner, sikres den fornødne demokratiske kontrol af og ansvarlighed over for Parlamentet;
11. gentager sine mange krav om, at den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) integreres i den gældende fællesskabsret, således at den kan forvaltes i overensstemmelse med fællesskabsmetoden, og at den gøres ansvarlig over for Parlamentet; anmoder Kommissionen om at fremsætte et forslag i denne henseende; minder Eurogruppen om, at Parlamentet har modtaget skriftlige forsikringer om, at ESM vil være underlagt Parlamentets kontrol;
12. minder om, at EU-deltagelse i »trojkasystemet« bør være underlagt Parlamentets demokratiske kontrol og stå til ansvar over for Parlamentet;
13. er meget bekymret over forsinkelserne i forbindelse med oprettelsen af bankunionen og de praktiske retningslinjer for ESM's direkte rekapitalisering af banker; er især forurologet over den igangværende fragmentering af EU's banksystem; understreger, at en robust og ambitiøs bankunion er et nøgleelement i en mere udbygget og egentlig ØMU og udgør en central politik, som Europa-Parlamentet har insisteret på i mere end tre år, navnlig siden vedtagelsen af sin holdning til forordningen om Den Europæiske Banktilsynsmyndighed;
14. fastholder, at Parlamentets formand bør fremlægge Parlamentets holdning til den årlige vækstundersøgelse på Det Europæiske Råds forårsmøde; er af den opfattelse, at der bør vedtages en interinstitutionel aftale med henblik på at inddrage Parlamentet i godkendelsen af den årlige vækstundersøgelse samt retningslinjerne for økonomisk politik og beskæftigelsespolitik;
15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd og Kommissionen.

P7_TA(2013)0270

Forberedelse til Det Europæiske Råds møde (27.—28. juni 2013) — Europæisk indsats til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden**Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2013 om forberedelserne til Det Europæiske Råds møde (27.-28. juni 2013) — EU's indsats til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden (2013/2673(RSP))**

(2016/C 065/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. december 2011 »Initiativet »Muligheder for Unge« (COM(2011)0933),
- der henviser til forespørgsel til mundtlig besvarelse til Kommissionen og til Europa-Parlamentets beslutning dertil af 24. maj 2012 om initiativet »Muligheder for Unge« ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. december 2012 »Unge på vej ind i beskæftigelse« (COM(2012)0727),
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2013 om en ungdomsgaranti ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0224.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0016.

Onsdag den 12. juni 2013

- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 7.–8. februar 2013,
 - der henviser til Rådets henstilling af 28. februar 2013 om indførelse af en ungdomsgaranti,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. marts 2013 om oprettelsen af en ungdomsgaranti (COM(2013)0144),
 - der henviser til sin beslutning af 14. marts 2013 om integrationen af migranter, virkningerne for arbejdsmarkedet og den eksterne dimension af koordineringen af de sociale sikringsordninger ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at 23 % af EU's unge i april 2013 var arbejdsløse med andele fra 7,5 % i Tyskland og 8 % i Østrig til over 62,5 % i Grækenland og 56,4 % i Spanien, hvilket vidner om markante geografiske forskelle;
- B. der henviser til, at 8,3 millioner europæere under 25 år hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse; der henviser til, at dette tal fortsat stiger, og at det udgør en risiko for en »tabt generation«;
- C. der henviser til, at unge med en særlig sårbar baggrund har større risiko for at forlade uddannelsessystemet uden en ungdomsuddannelse;
- D. der henviser til, at 15 % af børn forlader skolen uden at færdiggøre en ungdomsuddannelse, og at 10 % af EU-borgerne lever i husstande uden beskæftigelse;
- E. der henviser til, at de første tegn på skolefrafald er vigtige signaler om, at fattigdommen videreføres;
- F. der henviser til, at det økonomiske tab som følge af unges udtrædelse af arbejdsmarkedet i 2011 vurderedes til 153 mia. EUR, svarende til 1,2 % af EU's BNP; der henviser til, at dette udgør en alvorlig social og økonomisk byrde;
- G. der henviser til, at politikker om almen og faglig uddannelse kan spille en afgørende rolle i forbindelse med bekæmpelse af den høje ungdomsarbejdsløshed og grundlæggende støtte integration og deltagelse; der henviser til, at der er behov for større investeringer i faglig uddannelse, integration i læringsstrukturer, højere uddannelses og forskning; der henviser til, at opkvalificering er afgørende for at kunne udruste enkeltpersoner til kvalificeret beskæftigelse i sektorer med jobvækst, såsom grønne job og inden for it-sektoren og plejesektoren;
- H. der henviser til, at der på trods af en generel høj ungdomsarbejdsløshed er visse sektorer såsom it- og sundhedssektoren, som i stigende grad finder det svært at besætte ledige stillinger med kvalificerede medarbejdere;
- I. der henviser til, at mange af de aktuelle politikker, der berører unge, er udarbejdet uden inddragelse af de berørte eller andre relevante aktører;
- J. der henviser til, at vekseluddannelserne og uddannelserne med kombineret akademisk og erhvervsrettet elementer, som findes i nogle medlemsstater, har vist deres værd navnlig under krisen, idet de holder ungdomsarbejdsløsheden nede på et lavere niveau, fordi de gør unge bedre egnede til beskæftigelse;
1. der henviser til, at Det Europæiske Råd har anerkendt vigtigheden af ungdomsbeskæftigelse for velstanden i Europa; opfordrer Det Europæiske Råd og Kommissionen til at intensivere deres bestræbelser på at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden som et led i en bredere strategi, som skal fremme sociale rettigheder og tackle sociale skævheder i Den Europæiske Union; understreger, at Europa-Parlamentet vil overvåge fremskridtene nøje og holde øje med, om de lovede foranstaltninger gennemføres, navnlig hvad angår ungdomsgarantien;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0092.

Onsdag den 12. juni 2013

2. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende en rettighedsbaseret tilgang til unge og beskæftigelse; understreger, at der navnlig i alvorlige krisetider ikke må gås på kompromis med kvaliteten af arbejde for unge, og at de grundlæggende arbejdsstandarder samt andre standarder forbundet med arbejds kvaliteten skal have en central plads;
3. påpeger, at de interne ubalancer mellem medlemsstaterne, navnlig med hensyn til beskæftigelse og sociale indikatorer vedrørende unge, er voksende; opfordrer til, at der øjeblikkeligt gøres en indsats på EU-plan for at korrigere disse ubalancer inden for rammerne af det europæiske semester;
4. opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at udvikle fælles sociale investeringsindikatorer, navnlig for så vidt angår ungdomsarbejdsløshed;
5. insisterer på, at løsningen på det påtrængende problem med ungdomsarbejdsløsheden består i at forbedre det generelle økonomiske klima, såsom ved at styrke det indre marked for tjenesteydelser og den digitale økonomi, fremme handel gennem handelsaftaler og øge SMV'ernes og mikrovirksomhedernes interesser, samtidig med at de grundlæggende sociale rettigheder bevares; understreger, at det mest effektive redskab til at bekæmpe arbejdsløsheden i det lange løb er bæredygtig økonomisk vækst; mener endvidere, at særlige foranstaltninger rettet mod de unge er vigtige, men at det vigtigste er at sikre, at EU har en stærk, konkurrencedygtig og moderne økonomi; glæder sig over investeringer på kort og mellemlang sigt, såsom ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, men gør samtidig opmærksom på manglen på enhver form for langsigtede strukturelle foranstaltninger og nødvendige reformer til at sætte uddannelsessystemerne i visse medlemsstater i stand til at tackle fremtidige udfordringer med henblik på at sikre beskæftigelsesegnetheden;
6. understreger betydningen af at styrke frivillig mobilitet blandt unge ved at fjerne eksisterende hindringer for grænseoverskridende lærlingeuddannelser, praktikpladser og praktikophold med henblik på at afpasse udbuddet og efterspørgselen af arbejdsbaserede uddannelsesmuligheder for unge bedre, især i grænseområder og ved at øge muligheden for at overføre pensioner og arbejdskraft og social beskyttelse i hele EU, samtidig med at der tages højde for risikoen for hjerneflugt; opfordrer også Kommissionen og medlemsstaterne til at tage alle nødvendige skridt til at forebygge fænomenet hjerneflugt gennem bæredygtige foranstaltninger, der sikrer, at en forholdsmæssigt rimelig andel af højtuddannede mennesker i arbejdsstyrken enten forbliver i deres eget lokalområde eller vender tilbage til deres oprindelige medlemsstat og dermed gør det muligt for medlemsstaterne at opnå økonomisk genopretning og levedygtig vækst;
7. opfordrer Kommissionen til at udarbejde henstillinger om, hvorvidt det er muligt at fastsætte et fælles niveau for arbejdsløshedsunderstøttelse i EU baseret på den arbejdsløses tidligere lønniveau;

Ungdomsgaranti

8. glæder sig over Rådets henstilling af 28. februar 2013 om indførelse af en ungdomsgaranti; opfordrer til hurtig indførelse af ungdomsgarantiordningen i alle medlemsstater; understreger, at ungdomsgarantien ikke er en jobgaranti, men et instrument der sikrer, at alle ledige EU-borgere og unge med lovligt ophold i alderen 18–25 år samt nyuddannede under 30 år modtager et tilbud om god beskæftigelse, videreuddannelse eller praktikplads senest fire måneder efter, at de er blevet ledige eller har forladt det formelle uddannelsessystem; understreger navnlig, at ungdomsgarantiordningen konkret set bør forbedre situationen for de unge, som ikke er i beskæftigelse eller uddannelse;
9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at opstille klare mål og indikatorer for ungdomsgarantiordningen med henblik på at foretage effektive målinger og evalueringer af initiativets indvirkninger; understreger, at det har til hensigt at føre nøje tilsyn med medlemsstaternes indsats for at gøre ungdomsgarantien til en realitet og opfordrer ungdomsorganisationerne til at holde Europa-Parlamentet ajour med deres analyser af medlemsstaternes foranstaltninger;
10. bemærker, at ungdomsgarantiordningerne bør ledsages af nogle kvalitetsmæssige rammer med henblik på at sikre, at erhvervsfaglige uddannelse og de job, der tilbydes, omfatter passende betaling, arbejdsvilkår og sundheds- og sikkerhedsstandarder;

Onsdag den 12. juni 2013

EU-finansiering

11. glæder sig over de 6 mia. EUR, der er afsat til det nye ungdomsbeskæftigelsesinitiativ og opfordrer til en fremskyndet betaling i de første år af den flerårige finansielle ramme, for at løse problemet med ungdomsarbejdsløshed og implementere ungdomsgarantierne hurtigst muligt; understreger, at omkostningerne ved at gennemføre ungdomsgarantier i hele euroområdet af Den Internationale Arbejdsorganisation skønnes at være på 21 mia. EUR, og opfordrer derfor til, at tildelingen hertil opjusteres som led i en revision af den flerårige finansielle ramme; glæder sig over udvidelsen af støtteberettigelsen til at omfatte personer under 30 år;

12. glæder sig over den foreslåede afløsning for mikrofinansieringsfaciliteten Progress, der indgår i programmet for social udvikling og innovation for perioden 2014–2020 og er et nyttigt instrument, også for unge, med det formål at skabe nye, bæredygtige og kvalitetssikre jobs;

13. fremhæver, at EU-midler til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed står til rådighed inden 2014, især ved at omprogrammere de til rådighed stående strukturfondsmidler og gøre fuldt brug af de 60 mia. EUR fra Den Europæiske Investeringsbank, som er afsat under vækst- og beskæftigelsespagten; glæder sig over omfordelingen og den fremskyndede udbetaling af 16 mia. EUR af strukturfondsmidlerne til støtte for jobmuligheder for unge og til at hjælpe SMV'er med adgang til finansiering;

14. opfordrer Kommissionen til at gøre en aktiv indsats for at anmode om støtte og initiativer såvel som andre former for samarbejde med den private sektor til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed; tilskynder Den Europæiske Investeringsbank til at bidrage til gennemførelsen af ungdomsgarantien, eksempelvis ved at knytte udlån til skabelsen af jobs og erhvervsuddannelsespladser eller ved at støtte opbygningen af vekseldannelsesforløb; indskærper dog, at EIB-lån bør ses som et supplement til, og ikke som en erstatning for, EU-finansiering i form af stipendier;

Bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed på nationalt niveau

15. understreger, at investering i ungdomsbeskæftigelse skal være en central del af de nationale sociale investeringsstrategier;

16. opfordrer til at følge en ambitiøs, holistisk politiktilgang, der omfatter almen og erhvervsfaglig uddannelse og initiativer til selvstændig erhvervsvirksomhed for alle unge på alle de forskellige niveauer på en integreret måde; gør opmærksom på, at det er af essentiel betydning at fokusere indsatsen på overgangen mellem de forskellige uddannelsesforløb og anerkende kompetencer, som er opnået gennem ikke-formel og uformel læring; understreger, at indkomstryghed og tro på ens arbejdsmarkedsperspektiver er afgørende forudsætninger for at vælge en videregående uddannelse, og at unge med øget risiko for udstødelse er særlig berørte af dette;

17. er stærkt foruroliget over de budgetnedskæringer, som mange medlemsstater har foretaget på uddannelses- og ungdomsområdet, og understreger derfor behovet for, at medlemsstaternes uddannelsessystemer reformeres ved brug af medlemsstats- og EU-ressourcer, i den hensigt at gøre ungdomsuddannelserne mere omkostningseffektive og konkurrencedygtige;

18. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at iværksætte vidtgående foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed, navnlig gennem forebyggelse af tidligt skolefrafald eller frafald fra studier eller lærepladser (f.eks. gennem indførelse af vekseldannelsesforløb eller andre tilsvarende effektive ordninger), og til at udarbejde omfattende strategier for unge, der ikke er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse;

19. konstaterer, at den sociale investering i ungdommen kan ske i form af en lang række foranstaltninger, herunder udvikling af partnerskaber mellem skoler, faglige uddannelsescentre og det lokale eller regionale erhvervsliv, fremskaffelse af målrettede uddannelses- og praktikordninger af høj kvalitet for unge, faglige uddannelsesordninger i samarbejde med virksomheder, sponsorordninger med seniormedarbejdere med henblik på ansættelse samt uddannelse af unge på jobbet eller sikre en bedre overgang fra uddannelse til arbejde, tilskyndelse til de unge til at deltage i samfundet og fremme af den regionale, europæiske og internationale mobilitet ved hjælp af yderligere fremskridt hen imod gensidig anerkendelse af kvalifikationer og færdigheder; understreger, at sociale investeringer kan gå hånd i hånd med effektive incitamenter, såsom beskæftigelsestilskud eller forsikringsbidrag for unge, der garanterer anstændige arbejds- og leveforhold, med henblik på at tilskynde offentlige og private arbejdsgivere til at ansætte unge, til at investere såvel i skabelse af gode jobs for unge og i fortsat uddannelse og opgradering af deres kvalifikationer i arbejdstiden og til at støtte iværksætterånden blandt unge;

Onsdag den 12. juni 2013

20. opfordrer medlemsstaterne til at overveje afprøvet praksis, især de praksisser, som anvendes i medlemsstater med lav arbejdsløshed, og til at undersøge, om begreber som tosporet almen og faglig uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdomsgarantiordninger, der allerede er blevet gennemført, eventuelt er forenelige med deres nationale systemer; understreger, at vekseluddannelsessystemet og tosporsstudierne med deres fokus på praktiske erfaringer har bestået prøven i den økonomiske krise særligt godt, idet de bidrager til at mindske ungdomsarbejdsløsheden ved at gøre folk bedre egnede til at blive ansat, og opfordrer derfor de kriseramte medlemsstater til at overveje at reformere deres uddannelsessystemer i tråd med dette;

21. understreger, at de kriseramte lande i øjeblikket har en alarmerende høj ungdomsarbejdsløshed; opfordrer derfor Kommissionen til at vurdere kriseforanstaltningerne ud fra deres indvirkning på ungdomsarbejdsløsheden, og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at overveje at ophæve de kriseforanstaltninger, der har en negativ indvirkning på ungdomsarbejdsløsheden;

22. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre samarbejdet mellem erhvervslivet og uddannelsessektoren på alle niveauer i den hensigt at forbedre den måde, hvorpå der knyttes forbindelse mellem læseplaner og arbejdsmarkedets efterspørgsel, eksempelvis ved at udvide alliancerne for sektorbaserede kvalifikationer og videnalliancerne; understreger, at der er brug for mere fleksible læseplaner for bedre at kunne tilpasse sig arbejdsmarkedets fremtidige udvikling;

23. indskærper nødvendigheden af, at medlemsstaterne forbedrer støtten til selvstændig erhvervsvirksomhed blandt unge og samtidig forebygger insolvens og falsk selvstændig beskæftigelse;

o

o o

24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Det Europæiske Råd og Rådet.

P7_TA(2013)0271

Dødvande i forbindelse med revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001

Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2013 om dødvandet i forbindelse med revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001 (2013/2637(RSP))

(2016/C 065/12)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter,

— der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (COM(2008)0229),

— der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (COM(2011)0137),

— der henviser til artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til sin holdning af 15. december 2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0580.

Onsdag den 12. juni 2013

- der henviser til sin beslutning af 12. december 2012 om grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2010-2011) ⁽¹⁾,
- der henviser til forespørgsler til Rådet og Kommissionen om dødvandet i forbindelse med revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt (O-00049/2013, O-00050/2013, O-00051/2013, O-00052/2013, O-00053/2013, O-00054/2013, O-00058/2013 og O-00059/2013),
- der henviser til Kommissionens udtalelse af 21. maj 2013 om dødvandet i forbindelse med revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at gennemsigtighed er et vigtigt redskab til at sætte borgerne i stand til at deltage i beslutningsprocesserne i EU og til at sikre EU-institutionernes ansvarlighed over for unionsborgerne og derved øge disses engagement og tillid;
- B. der henviser til, at Lissabontraktatens ikrafttræden har forpligtet EU til at øge gennemsigtigheden yderligere og gjort aktindsigt til en grundlæggende rettighed;
- C. der henviser til, at Parlamentet ved flere lejligheder har efterlyst øget gennemsigtighed i lovgivningsproceduren, herunder med hensyn til Rådets arbejdsgrupper, offentliggørelse af juridiske udtalelser i lovgivningsmæssige procedurer såvel som øget gennemsigtighed i institutionernes triloger;
- D. der henviser til, at Parlamentet også har beklaget manglen på gennemsigtighed i EU-agenturerne, internationale forhandlinger og Kommissionens dialog med medlemsstaterne, navnlig når det drejer sig om grundlæggende rettigheder eller unionsborgernes interesser ⁽²⁾;
- E. der henviser til, at Den Europæiske Unions Domstols retspraksis og Den Europæisk Ombudsmands afgørelser har bidraget betydeligt til fortolkningen af forordning (EF) nr. 1049/2001; der henviser til, at en sådan retspraksis og sådanne afgørelser, navnlig vedrørende anvendelsen af årsager til ikke-ankendelse i en lovgivningsmæssig procedure, f. eks. sagerne Turco og Access Info, bør være afspejlet i lovgivningen;
- F. der henviser til, at forordning (EF) nr. 1049/2001 af unionsborgerne og offentligheden opfattes som en central retsakt, der indeholder redskaberne til at holde ordentligt øje med EU's handlinger; der henviser til, at anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 stadigvæk må forbedres, hvilket fremgår af adskillige sager, som Ombudsmanden har behandlet;
- G. der henviser til, at Kommissionen i 2008 foreslog en omarbejdning af forordning (EF) nr. 1049/2001, og at den ikke trak dette forslag tilbage efter Lissabontraktatens ikrafttræden; der henviser til, at Parlamentet på behørig vis underrettede Kommissionen om, at det var uhensigtsmæssigt at bruge omarbejdningsproceduren;
- H. der henviser til, at Kommissionen i 2011 fremsatte et yderligere forslag, der kun implicit udvider anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1049/2001 til alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer; der henviser til, at Parlamentet lagde procedurerne fra 2008 og 2011 sammen til en fælles procedure;
- I. der henviser til, at Parlamentet vedtog sin holdning ved førstebehandlingen den 15. december 2011, og at trilogerne blev indledt under det danske formandskab i første halvdel af 2012; der henviser til, at Kommissionen ikke var enig i de foreslåede mulige kompromisser, hvilket er den primære årsag til, at der har hersket dødvande i mere end et år;
- J. der henviser til, at det cypriotiske og det irske formandskab ikke har kunnet løse op for situationen i Rådet og indlede yderligere forhandlinger på grund af modstand fra Kommissionen, hvilket udløser et krav om enstemmighed i Rådet på visse områder;
- K. der henviser til, at der med Lissabontraktatens ikrafttræden indførtes øgede krav om gennemsigtighed i traktaterne, og at en revision af forordning (EF) nr. 1049/2001 derfor ikke bør sænke det nuværende gennemsigtighedsniveau;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0500.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0500, punkt 18.

Onsdag den 12. juni 2013

- L. der henviser til, at det ville være at sende et forkert signal om EU til dets borgere, hvis man ikke når til enighed om en ny version af forordning (EF) nr. 1049/2001, og til, at man dermed ville underminere legitimiteten i EU's beslutningstagen, navnlig i lyset af valget til Europa-Parlamentet, som nærmer sig hastigt;
1. fastholder på det bestemteste betydningen af den grundlæggende ret til at få adgang til oplysninger, til aktindsigt, til gennemsigtighed og åbenhed i institutionerne og deres beslutningsprocesser, som udgør en del af fundamentet under demokratiet, og som kan bringe borgerne tættere på EU;
 2. opfordrer alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer til at gennemføre forordning (EF) nr. 1049/2001 til fulde;
 3. mener, at ændringen af forordning (EF) nr. 1049/2001 bør have høj prioritet hos alle EU-institutioner, og beklager det dødvande, der er skabt; beder samtlige EU-institutioner om at arbejde sammen om at finde en vej ud af dødvandet så hurtigt som muligt;
 4. bekræfter på ny sit engagement i revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001, som generelt betragtet bør give unionsborgerne en mere omfattende og forbedret adgang til EU-dokumenter og -oplysninger;
 5. opfordrer Kommissionen til at engagere sig fuldt ud på både politisk og teknisk plan med hensyn til at ændre forordning (EF) nr. 1049/2001 og tilpasse den til Lissabontraktaten eller til at træffe passende foranstaltninger til at bryde dødvandet;
 6. opfordrer Rådet til straks at genstarte drøftelser om forordning (EF) nr. 1049/2001, vedtage en førstebehandlingsholdning og fortsætte forhandlingerne;
 7. bekræfter på ny sin ovennævnte førstebehandlingsholdning som vedtaget den 15. december 2011⁽¹⁾ som udgangspunktet for forhandlinger og fastholder, at en ændret tekst som et absolut minimum og i overensstemmelse med traktatens krav udtrykkeligt bør udvide anvendelsesområdet til alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, bør øge gennemsigtigheden i lovgivningsarbejdet, herunder adgang til lovgivningsmæssige juridiske udtalelser, hvorved enhver anvendelse af undtagelser i lovgivningsproceduren bør være en undtagelse fra den generelle regel om gennemsigtighed i lovgivningsarbejdet, afklare forholdet mellem gennemsigtighed og databeskyttelse, medtage Århuskonventionen, betragte den nuværende brede definition af et dokument som et minimumsgrundlag for yderligere udvikling, sikre passende aktindsigt i forbindelse med internationale forhandlinger og aftaler, sikre finansiell gennemsigtighed i EU-midler ikke indføre nogen gruppeundtagelser;
 8. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ EP-PE_TC1-COD(2008)0090.

Torsdag den 13. juni 2013

P7_TA(2013)0274

Presse- og mediefrihed i verden

Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om presse- og mediefrihed i verden (2011/2081(INI))

(2016/C 065/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 19 i verdenserklæringen om menneskerettigheder, artikel 19 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed,
- der henviser til artikel 13 i de Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder, som anerkender børns ret til ytringsfrihed,
- der henviser til resolutionen fra FN's Menneskerettighedsråd af 28. marts 2008 (7/36), som fastsætter mandatet for FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af retten til menings- og ytringsfrihed ⁽¹⁾,
- der henviser til rapportererne fra FN's særlige rapportør, Frank La Rue ⁽²⁾, om fremme og beskyttelse af retten til menings- og ytringsfrihed, der også fremhæver anvendeligheden af internationale menneskerettighedsnormer og -standarder med hensyn til retten til menings- og ytringsfrihed på internettet anskuet som et kommunikationsmedie,
- der henviser til resolutionen fra FN's Menneskerettighedsråd af 5. juli 2012 om fremme, beskyttelse og udøvelse af menneskerettigheder på internettet ⁽³⁾, som anerkender betydningen af at beskytte menneskerettighederne og den frie informationsstrøm på internettet,
- der henviser til rapporten fra FN's særlige repræsentant, John Ruggie, af 21. marts 2011 om spørgsmålet om menneskerettigheder og transnationale selskaber og andre erhvervsvirksomheder med titlen »Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations »Protect, Respect and Remedy« Framework» ⁽⁴⁾,
- der henviser til resolutionen fra FN's Sikkerhedsråd S/RES/1738 af 23. december 2006 om angreb på journalister, mediarbejdere og tilknyttet personale i væbnede konflikter ⁽⁵⁾,
- der henviser til Genève-konvention af 12. august 1949, særligt artikel 79 ⁽⁶⁾ i tillægsprotokol I hertil om beskyttelse af journalister, som er på farlige professionelle missioner i områder med væbnede konflikter,
- der henviser til FN's handlingsplan for journalisters sikkerhed og spørgsmålet om straffrihed, som blev godkendt af FN's Administrative Råd for Koordinering den 12. april 2012 ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 1920(2013) med titlen »Mediefrihed i Europa« vedtaget den 24. januar 2013,
- der henviser til det arbejde, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) har udført på området for mediefrihed, og særligt rapportererne fra dens repræsentant om mediefrihed,

⁽¹⁾ http://ap.ohchr.org/documents/E/HRC/resolutions/A_HRC_RES_7_36.pdf.

⁽²⁾ Særligt dem af 16. maj 2011 (A/HRC/17/27), 10. august 2011 (A/66/290), 4. juni 2012 (A/HRC/20/17) og 7. september 2012 (A/67/357), som er tilgængelige på: <http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomOpinion/Pages/Annual.aspx>.

⁽³⁾ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/G12/153/25/PDF/G1215325.pdf?OpenElement>

⁽⁴⁾ A/HRC/17/31, som er tilgængelig på: http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Business/A-HRC-17-31_AEV.pdf.

⁽⁵⁾ <http://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N06/681/60/pdf/N0668160.pdf?OpenElement>

⁽⁶⁾ <http://www.un-documents.net/gc-p1.htm>.

⁽⁷⁾ http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CI/CI/pdf/official_documents/_un_plan_action_safety_en.pdf.

Torsdag den 13. juni 2013

- der henviser til rapporterne fra ngo'er om medierne, som f.eks. rapporterne fra Journalister Uden Grænser (pressefrihedsindekser) og Freedom House (rapporter om pressefrihed) samt rapporterne fra Det Internationale Presseinstitut (IPI) (Death Watch og årsberetninger om pressefrihed i verden),
- der henviser til sin beslutning af 6. februar 2013 om »virksomheders sociale ansvar: fremme af samfundets interesser og vejen til bæredygtig og inklusiv genrejsning«⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. februar 2013 om »virksomheders sociale ansvar: gennemsigtig og ansvarlig adfærd i erhvervslivet samt bæredygtig vækst«⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. december 2012 om årsberetningen om menneskerettigheder i verden og EU's menneskerettighedspolitik⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. november 2012 om Den Internationale Telekommunikationsunions kommende verdenskonference om international telekommunikation (WCIT-12) og om en eventuel udvidelse af anvendelsesområdet for det internationale telekommunikationsreglement⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2012 om »en strategi for digital frihed i EU's udenrigspolitik«⁽⁵⁾,
- der henviser til den strategiske ramme og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati (11855/2012), som blev vedtaget af Rådet den 25. juni 2012,
- der henviser til sin henstilling til Rådet af 13. juni 2012 om EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder⁽⁶⁾,
- der henviser til erklæringerne fra den højtstående repræsentant Catherine Ashton på vegne af Den Europæiske Union i anledning af verdensdagen for pressefrihed⁽⁷⁾,
- der henviser til den fælles meddelelse af 12. december 2011 fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen »Menneskerettigheder og demokrati i centrum for EU's optræden udadtil — en mere effektiv tilgang« (COM(2011)0886),
- der henviser til meddelelsen af 12. december 2011 fra kommissæren for den digitale dagsorden om »no disconnect«-strategien⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 25. oktober 2011 med titlen »En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar« (COM(2011)0681),
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2011 om eksterne EU-politikker til fremme af demokratisering⁽⁹⁾,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen af 25. maj 2011 med titlen »En ny tilgang til nabolande i forandring« (COM(2011) 0303),
- der henviser til sin beslutning af 16. december 2008 om mediekendskab i en digital verden⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0050.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0049.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0503.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0451.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0470.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0250.

⁽⁷⁾ http://eeas.europa.eu/top_stories/2012/20120503_world_press_freedom_day_en.htm.http://europa.eu/rapid/press-release_PRES-13-181_en.htm.

⁽⁸⁾ <http://blogs.ec.europa.eu/neelie-kroes/ict-human-rights-guidance>.

⁽⁹⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 165.

⁽¹⁰⁾ EUT C 45 E af 23.2.2010, s. 9.

Torsdag den 13. juni 2013

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (Det Europæiske Instrument for Demokrati Menneskerettigheder ⁽¹⁾) samt til alle andre eksterne EU-finansieringsinstrumenter,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler ⁽²⁾,
- der henviser til sine beslutninger om uopsættelige tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet, herunder sine landespecifikke beslutninger, hvori der udtrykkes bekymring for presse- og mediefriheden og navnlig frihedsberøvelsen af journalister og bloggere,
- der henviser til artikel 11 i EU's charter om grundlæggende rettigheder og særligt til dets bestemmelser om, at »mediefrihed og mediernes pluralisme [skal] respekteres«,
- der henviser til artikel 3, stk. 21 i traktaten om Den Europæiske Union og til artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettigheder,
- der henviser til Europarådets europæiske menneskerettighedskonvention og de igangværende forhandlinger om EU's tiltrædelse af konventionen,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A7-0176/2013),

Principper samt pressens og mediernes rolle

- A. der henviser til, at retten til ytringsfrihed er en universel menneskerettighed, der udgør grundlaget for demokrati, og som er afgørende for virkeliggørelsen af andre rettigheder, som mennesker over hele verden tilstræber at opnå, såsom ethvert menneskes udvikling, værdighed og tilfredshed;
- B. der henviser til, at begrænsninger for ytringsfriheden har alvorlige konsekvenser, kun bør tillades i et meget beskedent omfang og kun kan forsvares på ganske særlige og strenge betingelser fastsat ved lovgivning, som i sig selv er i overensstemmelse med international ret; der henviser til, at ytringsfrihed er en grundlæggende rettighed, som er tæt forbundet med presse- og mediefriheden og mediernes pluralisme; der henviser til, at de lande, der har undertegnet den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR) og den europæiske menneskerettighedskonvention (ECHR), er forpligtet til at sikre uafhængige, frie og pluralistiske medier;
- C. der henviser til, at medieplatforme er væsentlige for udøvelsen af retten til ytringsfrihed; der henviser til, at den uafhængige presse som et overordnet udtryk for ytringsfrihed er en af de centrale aktører i medieverdenen og fungerer som vogter af demokratiet;
- D. der henviser til, at pressens, mediernes, den digitale sektors og journalistikkens frihed anses for at være et offentligt gode;
- E. der henviser til, at (digitale) medieplatforme har en stadig mere global karakter og et stigende antal brugere;
- F. der henviser til, at internettet og medierne udgør instrumenter, som benyttes af menneskerettighedsforkæmpere;
- G. der henviser til, at netneutralitet er et væsentligt princip for det åbne internet, fremmer kommunikation ved at sikre konkurrence og gennemsigtighed og ligeledes gavner forretningsmuligheder, stimulerer innovation, jobskabelse og vækst;
- H. der henviser til, at ytrings- og meningsfriheden, presse- og mediefriheden samt friheden for journalister er truet over hele verden, og at journalister ofte er menneskerettighedsforkæmpere og - fortalere for foreningsfriheden, menings- og religionsfriheden; der henviser til, at journalister ofte bliver forfulgt og fængslet;

⁽¹⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 107.

Torsdag den 13. juni 2013

- I. der henviser til, at nye digitale og onlinemedieplatforme har bidraget til øget diversitet og pluralisme;
- J. der henviser til, at det er nødvendigt, at EU's indsats for og programmer til fremme og beskyttelse af presse- og mediefriheden i verden optimeres og bygges op om civilsamfundets og journalistorganisationers værdifulde arbejde;
- K. der henviser til, at EU kun kan være troværdig på den globale scene, når presse- og mediefriheden beskyttes og respekteres i Unionen selv;

Den seneste udvikling

1. erkender, at regeringer er hovedansvarlige for at sikre og beskytte presse- og mediefriheden; understreger, at regeringer også bærer et ansvar for hindringen af presse- og mediefriheden og i de værste tilfælde i øget grad benytter sig af retlige indgreb med henblik på at begrænse denne frihed, f.eks. gennem udnyttelse af antiterrorlove, love om antiekstremisme og foranstaltninger om national sikkerhed, landsforræderi eller statsfjendtlig virksomhed; understreger behovet for at finde en balance mellem de nationale sikkerhedsspørgsmål og informationsfriheden for at forhindre misbrug og sikre pressens og mediernes uafhængighed; erkender, at medieimperier, som ejes af politikere, til tider gennemfører kampagner baseret på fejlinformation; understreger, at det er afgørende, at pressen og medierne kan arbejde uafhængigt og uden politiske og økonomiske pres; er foruroliget over den generelle nedadgående tendens i prioriteringen af presse- og mediefrihed i forskellige lande både i og uden for Europa, hvilket fremgår af de seneste årlige indekser og rapporter (jf. listen i bilaget sidst i betænkning A7-0176/2013);
2. understreger, at frie, uafhængige og pluralistiske onlinemedier og traditionelle medier udgør nogle af hjørnestenene for demokrati og pluralisme; erkender informationsressourcernes betydning som en reel garanti for mediefriheden og mediernes pluralisme; påpeger, at opretholdelsen og styrkelsen af mediernes frihed og uafhængighed i verden er af fælles interesse; understreger, at frie og uafhængige medier og fri udveksling af informationer er af altafgørende betydning i forbindelse med demokratiske forandringer i ikke-demokratiske regimer;
3. beklager det faktum, at journalister jævnligt såres eller myrdes eller udsættes for alvorlige krænkelse over hele verden og ofte med straffrihed til følge; understreger derfor vigtigheden af at bekæmpe straffrihed; understreger, at myndighederne ikke kan gribe ind over for trusler og vold rettet mod journalisterne eller garantere deres sikkerhed, medmindre politikerne, retssystemerne og politimyndighederne træffer afgørende foranstaltninger over for dem, der angriber journalister og deres arbejde; fremhæver, at straffrihed ikke blot berører pressefriheden, men også journalisters daglige arbejde, og at den skaber et klima af frygt og selvcensur; mener, at EU bør indtage en skarpere holdning over for de lande, der konstant tillader sådanne handlinger at finde sted ustraffet, og opfordrer alle lande til at garantere journalisters sikkerhed;
4. understreger, at love og andre lovforanstaltninger, trusler, bøder og et stærkt koncentreret medieejerskab i hænderne på politikere eller andre med modstridende interesser alt sammen er faktorer, som kan begrænse friheden til at opnå og få adgang til information eller lede til trusler mod friheden efter ytringens fremsættelse;
5. understreger, at regeringer kan lægge indirekte pres på pressen og medierne; mener, at medierne i mange lande er dybt afhængige af regeringskommunikation, som følgelig kan benyttes som redskab til at presse medierne, samt at licenser og afgiftsmæssige sanktioner ligeledes kan anvendes til at begrænse de kritiske mediers indflydelse;
6. beklager det faktum, at kriminaliseringen af ytringer er stigende; minder om, at journalister jævnligt frihedsberøves verden over på grund af deres arbejde; er bevidst om, at love om ærekrænkelse, blasfemi og injurier samt af lovgivning, som henviser til »skade af landets image over for udlandet« eller »homoseksuel propaganda« anvendes til at frihedsberøve eller censurere journalister og hindre ytringsfriheden; beklager, at censur fremmer selvcensur; opfordrer til at gøre en ende på chikanering af journalister, som skal have mulighed for at udføre deres arbejde uafhængigt og uden frygt for vold og beskyldninger, og opfordrer til en øjeblikkelig frigivelse af alle journalister og bloggere, som uretmæssigt er blevet frihedsberøvet på grund af deres arbejde;
7. fordømmer kraftigt det faktum, at mange journalister ikke har adgang til retshjælp, mens deres profession i stigende grad befinder sig i frontlinjen i kampen for menneskerettighederne, det være sig online eller offline;

Torsdag den 13. juni 2013

8. anser tendensen til koncentreret medieejerskab i store konglomerater for at være en trussel mod mediefrihed og -pluralisme, særligt når der sideløbende sker digitalisering; understreger nødvendigheden af en åben og understøttende medieinfrastruktur såvel som af uafhængige reguleringsmyndigheder;
9. erkender betydningen af private fonde og ngo'er, der støtter kvalitetsbetonet journalistik og fungerer som drivkraft for innovation;
10. understreger, at selvom virksomheder har nye forpligtelser i en global og digitalt forbundet verden, står de også overfor nye udfordringer på områder, som traditionelt har været de offentlige myndigheders domæne; er bevidst om, at regeringsdekreter om blokering af onlineindhold og onlinetjenester har lagt pres på den redaktionelle uafhængighed og tjenesters kontinuitet;
11. er klar over, at medierne alt for ofte anvendes som og/eller er involveret i traditionelle propagandaredskaber, og at finansiell uafhængighed og politisk uafhængighed og pluralisme er afgørende, særligt hvad angår public service-medier; minder om, at frie og uafhængige offentlige medier spiller en afgørende rolle med hensyn til at styrke demokratiet, maksimere civilsamfundets inddragelse i offentlige debatter og anliggender og sikre borgerne større indflydelse i forbindelse med demokratiske spørgsmål;
12. opfordrer til udvikling af etiske kodekser for journalister og medievirksomheder for at sikre journalisters og mediers fulde uafhængighed; anerkender betydningen af at styrke disse kodekser i medfør af uafhængige regeludstedende organer;

Digitalisering

13. erkender vore dages stadigt mere digitaliserede mediers potentielle gennemslagskraft og myndiggørende virkning på individer, idet de øger niveauet for information og kritisk tænkning, og erkender, at denne udvikling især skaber bekymring for autoritære regimer;
14. anerkender den vigtige rolle, som de digitale medieplatforme og onlinemedieplatformene de seneste år har spillet for oprørene mod diktatur;
15. understreger, at adgang til information både via internettet og andre kilder er nødvendig for meningsdannelsen såvel som for tilkendegivelsen og kommunikationen af et indhold via medieplatforme, eftersom disse udgør væsentlige midler til kontrol med magten;
16. erkender, at digitalisering af medier og information har øget deres rækkevidde og betydning betydeligt, men at det også har utydeliggjort den hårfine grænse mellem oplysning og holdning; noterer sig den markante stigning i brugerskabt indhold og borgerjournalistik;
17. mener, at digitalisering af presse og medier tilføjer nye lag til medielandskabet og rejser spørgsmål om adgangen til information samt om dens kvalitet, objektivitet og beskyttelse;
18. understreger, at digitaliseringen kan lette folks adgang til oplysninger, kontrollere embedsmænd og sikre, at information og dokumentation deles og spredes, samt at uretfærdigheder og korruption afsløres;
19. understreger, at der er behov for passende regulering for at frigøre it-infrastrukturernes fulde potentiale og globale interoperabilitet, samt at disse ikt-elementer bør inddrages i såvel det eksisterende som det kommende medielandskab og bør sammenholdes med de grundlæggende betingelser for uafhængighed, pluralisme og mangfoldighed;
20. beklager alle forsøg på at skabe forskellige former for lukket internet, da der er tale om alvorlige tilsidesættelser af retten til oplysninger; opfordrer alle myndigheder til at afholde sig fra sådanne forsøg;
21. er bekymret over masseovervågning, masecensur og blokerings- og filtreringstendenser, som ikke kun påvirker medierne samt journalisters og bloggeres arbejde, men også hindrer civilsamfundets bestræbelser på at skabe vigtige politiske, økonomiske og sociale forandringer; fordømmer alle handlinger og forsøg på at arrestere bloggere, hvilket opfattes som et angreb på ytrings- og meningsfriheden;

Torsdag den 13. juni 2013

22. beklager det forhold, at adskillige teknologier og tjenesteydelser, som anvendes i tredjelande til at krænke menneskerettighederne gennem censur af information, masseovervågning og sporing af borgere og deres aktiviteter på (mobil)telefonnet og internettet, er fremstillet i EU; opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at standse denne »handel med digitale våben«;
23. fremhæver behovet for en bedre forståelse af formidlers rolle og ansvar; mener, at markedsregulerende myndigheder kan hjælpe til at bevare konkurrencen, men at det også er nødvendigt at undersøge nye måder, hvorpå man kan inddrage private aktører med henblik på at bevare informationens offentlige karakter, erkender, at selvregulering kan indebære særlige risici, hvor der er mangel på (demokratisk) kontrol;
24. understreger, at digitale og (computer-)datadrevne platforme eller tjenester, såsom søgemaskiner, er privatejede og forudsætter gennemsigtighed, således at informationernes offentlighed sikres og begrænsninger i ytringsfriheden og adgangen til information forebygges;
25. fremhæver behovet for whistleblower- og kildebeskyttelse og for at EU handler i dette øjemed på globalt plan;
26. fordømmer kraftigt alle forsøg på at anvende internettet eller andre internetbaserede medieplatforme til at fremme terroraktiviteter; opfordrer indtrængende myndighederne til at indtage en fast holdning i den henseende;

EU's politikker og optræden udadtil

27. understreger, at fremme og beskyttelse af global presse- og mediefrihed er afgørende for, at EU kan blive opfattet som et værdisamfund; understreger, at EU bør udvise størst muligt politisk lederskab for at sikre journalisters beskyttelse på verdensplan;
28. er af den opfattelse, at EU bør gå forrest i indsatsen for at sikre, at medierne forbliver uafhængige, pluralistiske og forskelligartede og for at forsvare journalister og bloggers situation, frihed og sikkerhed; understreger, at EU i denne henseende ikke bør blande sig i indholdet, men snarere støtte et gunstigt miljø og fjernelsen af hindringer for ytringsfriheden på globalt plan;
29. bemærker med bekymring, at nogle medier i de senere år, navnlig i EU, selv er kommet i søgelyset for deres uetiske og påståede ulovlige opførsel; er af den opfattelse, at EU kun kan være et ledende eksempel, hvis det først løser problemerne inden for egne grænser;
30. opfordrer Kommissionen til fortsat at overvåge pressens og mediernes uafhængighed i medlemsstaterne nøje;
31. mener, at der selvom presse- og mediefrihed behandles gennem flere forskellige EU-politikker og -programmer mangler et overordnet fokus på spørgsmålet, såvel som en sammenhængende ledende vision og benchmarks;
32. mener, at manglen på en samlet strategi kan føre til opsplitning og tilsidesættelse af de vigtige politiske principper om gennemsigtighed og ansvarlighed;

Strategi

33. opfordrer indtrængende Kommissionen, særligt DG DEVCO, og EU-Udenrigstjenesten til at forbedre deres samarbejde og samordning af programmering, særligt ved at skabe synergi mellem politisk og diplomatisk arbejde og gennem en fælles gennemførelse af finansiering og projekter, herunder via overvågning og vurdering; tilskynder Kommissionen til at forbedre sin analyse og vurdering af tidligere, eksisterende og fremtidig programmering og til at offentliggøre resultaterne;
34. opfordrer til et skift fra ad hoc-finansiering af projekter til en mere bæredygtig tilgang, som også omfatter private donorer og samarbejdspartnere; påpeger behovet for en skræddersyet national og regional programmeringsapproach;

Torsdag den 13. juni 2013

35. opfordrer EU til at spille en mere betydningsfuld rolle, navnlig i kandidatlandene, og i forhold til sine nærmeste sydlige og østlige nabolande samt inden for rammerne af forhandlinger om handels- og associeringsaftaler; opfordrer EU til at vedtage en strategi, som skal sikre nøje overvågning af og reaktion på lovgivningsmæssige ændringer, som begrænser pluralismen og pressefriheden i tredjelande;
36. understreger, at nuværende eksterne finansielle instrumenter, såsom EIDHR (Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder), geografiske instrumenter m.fl., skal anvendes fleksibelt for at kunne hjælpe til at styrke civilsamfundet; understreger, at lokalt ejerskab og kapacitetsopbygning er afgørende for at sikre bæredygtig udvikling og fremgang;
37. understreger, at EU bør støtte uddannelse og oplæring af politiske beslutningstagere, regulerende myndigheder og medier i tredjelande med det formål at fremme presse- og mediefrihed samt hensigtsmæssige og teknologineutrale former for markedsregulering, især under henvisning til, at friheder ofte begrænses i stabilitetens og sikkerhedens navn i overgangsperioder;
38. understreger, at emner, der relaterer til medieudvikling, og realisering af ytringsfriheden bør være centrale emner i EU's dialog på landeplan; understreger, at klare benchmarks og vigtige betingelser bør overholdes i EU's handels- og partnerskab-, samarbejds- og associeringsaftaler med tredjelande og støtteprogrammer i overensstemmelse med artikel 21 i TEU; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at respektere og gennemføre Parlamentets betænkninger og henstillinger for så vidt angår forhandlingerne om sådanne aftaler; minder om, at sammenhæng, overensstemmelse, samordning og gennemsigtighed mellem Parlamentet, EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen for så vidt angår gennemførelsen og overvågningen af disse grundlæggende menneskerettigheder er afgørende for troværdigheden og effektiviteten af EU's forbindelser og samarbejde med tredjelande;
39. opfordrer Kommissionen til at gøre kampen mod straffrihed til en af sine prioriteter i sine programmer for ytrings- og mediefrihed, herunder også ved at yde støtte til efterforskningen af forbrydelser mod journalister gennem oprettelse af retshjælpsfonde og ved at stille ekspertise til rådighed;
40. mener, at EU-finansiering ikke bør begrænses til specialiserede internationale organisationer (formidlere), men tillige bør omfatte lokale organisationer;
41. tilskynder Kommissionen til at tage fortrolighedsklausulerne i sin menneskerettighedsfinansiering op til revision for så vidt angår presse og medier, idet dette åbner mulighed for at bringe journalister, medier eller ngo'er i miskredit og således også skader troværdigheden af EU's menneskerettighedsaktiviteter, som i sig selv er åbne og gennemsigtige;
42. understreger, at presse- og medieprogrammer også bør fokusere på at forbedre de (statslige og retlige) strukturer og på at støtte lokale medieselskaber og -virksomheder med henblik på at øge deres gennemsigtighed, uafhængighed, evne til at være bæredygtige, professionalisme og åbenhed; understreger, at EU's mediepolitikker ligeledes bør forsøge at maksimere pluralisme og mangfoldighed ved at støtte uafhængige medier og nystartede virksomheder;
43. minder om, at ytringsfrihed og mediepluralisme, herunder på internettet, er centrale europæiske værdier; understreger den afgørende betydning, som presse- og mediefrihed har i EU's udvidelsespolitik, og som digitale friheder har i denne sammenhæng, og anser disse friheder for at være menneskerettigheder og derfor for at være en del af de politiske Københavnskriterier;
44. mener, at EU bør medtage komponenter af presse- og mediestøtte i sin valgbistand, for eksempel ved at fremme et samarbejde mellem valgforvaltningsorganer i tredjelande og pressen, således at gennemsigtigheden og legitimiteten i valgprocesser og -resultater øges;
45. mener, at EU i forbindelse med lande, der befinder sig i en overgangsfase, bør fokusere på presse- og mediefrihed i forbindelse med landenes forsonings- og genopbygningsproces;
46. glæder sig over og støtter det vigtige arbejde, som udføres af en række internationale (journalist-)organisationer på området for presse- og mediefrihed, og understreger, at disse organisationer bør have EU's fulde støtte, da de udgør vigtige forbindelser;
47. tilskynder EU-Udenrigstjenesten til at udnytte EU's engagement i multilaterale fora, der fokuserer på digitale-, presse- og mediefriheder, såsom Europarådet og OSCE samt i FN-sammenhæng;

Torsdag den 13. juni 2013

48. opfordrer Kommissionen, Rådet og EU-Udenrigstjenesten til hurtigst muligt at vedtage en presse- og mediefrihedsstrategi inden for rammerne af EU's udenrigspolitik, og til at indarbejde henstillingerne i nærværende betænkning i de kommende retningslinjer om ytringsfrihed (både online og offline);

49. henstiller til, at denne betænkning læses og drøftes i forlængelse af den tidligere beslutning om »en strategi for digital frihed i EU's udenrigspolitik«;

o
o o

50. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/Kommissionens næstformand, EU-Udenrigstjenesten, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's højkommisær for menneskerettigheder, UNESCO, Europarådet og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.

P7_TA(2013)0276

Finansielle tjenester: Manglende fremskridt i Rådet og forsinket vedtagelse af visse forslag i Kommissionen

Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om finansielle tjenester: manglende fremskridt i Rådet og forsinket vedtagelse af forslag i Kommissionen (2013/2658(RSP))

(2016/C 065/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag af 12. juli 2010 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indskudsgarantiordninger (omarbejdning) (COM(2010)0368),
- der henviser til Kommissionens forslag af 12. juli 2010 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF om investorgarantiordninger (COM(2010)0371),
- der henviser til Kommissionens forslag af 19. januar 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/71/EF og direktiv 2009/138/EF, for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (COM(2011)0008), i det følgende benævnt »Omnibus II/Solvens II«,
- der henviser til Kommissionens forslag af 20. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF (omarbejdning) (COM(2011)0656) samt til Kommissionens forslag af 20. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning [EMIR] om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (COM(2011)0652), i det følgende benævnt »MiFID-revisionen«,
- der henviser til Kommissionens forslag af 20. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlige sanktioner for insiderhandel og kursmanipulation (COM(2011)0654) samt til Kommissionens forslag af 20. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug) (COM(2011)0651), i det følgende benævnt »MAD/MAR«,

Torsdag den 13. juni 2013

- der henviser til Kommissionens forslag af 7. marts 2012 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (CSD'er) samt om ændring af direktiv 98/26/EF (COM(2012)0073),
- der henviser til Kommissionens forslag af 6. juni 2012 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF og 82/891/EØF, direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF og 2011/35/EU og af forordning (EU) nr. 1093/2010 (COM(2012)0280),
- der henviser til Kommissionens forslag af 3. juli 2012 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarer, aflønningspolitik og sanktioner (COM(2012)0350), i det følgende benævnt »UCITS V«,
- der henviser til Kommissionens forslag af 3. juli 2012 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsformidling (omarbejdning) (COM(2012)0360), i det følgende benævnt »IMD II«,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 31. marts 2010 om Kommissionens arbejdsprogram for 2010 (COM(2010)0135), især henvisningen til den planlagte vedtagelse i 2010 af et forslag til direktiv om retssikkerhed inden for lovgivningen om værdipapirer,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 27. oktober 2010 om Kommissionens arbejdsprogram for 2011 (COM(2010)0623), især henvisningen til den planlagte vedtagelse i 2011 af et forslag til direktiv om retssikkerhed inden for lovgivningen om værdipapirer,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 15. november 2011 om Kommissionens arbejdsprogram for 2012 (COM(2011)0777), især henvisningen til den planlagte vedtagelse i 2012 af et forslag til direktiv om værdipapirlovgivning og revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked ⁽¹⁾,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 1. og 2. marts 2012, navnlig henvisningen til MiFID-revisionen,
- der henviser til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 20. december 2012 om pengemarkedsforeninger ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. november 2012 om skyggebanker ⁽³⁾,
- der henviser til forespørgsler til Rådet og Kommissionen om finansielle tjenesteydelser: manglende fremskridt i Rådet og forsinket vedtagelse af forslag i Kommissionen (O-000063/2013 — B7-0208/2013 og O-000065/2013 — B7-0209/2013),
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at genopretning af økonomien i EU kræver en stabil finansiel sektor, der sørger for konkurrencebaseret finansiering til realøkonomien; der henviser til, at det for at opnå dette er nødvendigt at fuldføre bankunionen som aftalt og bekræftet af de forskellige EU-institutioner med ansvar for denne nøglesektor i vores økonomi;
- B. der henviser til, at forslaget om en revision af direktivet om indskudsgarantiordninger blev vedtaget af Kommissionen den 12. juli 2010, og Europa-Parlamentet stemte om det, efter frugtesløse forhandlinger med Rådet, under førstebehandlingen den 16. februar 2012 ⁽⁴⁾;
- C. der henviser til, at forslaget om revision af investorgarantiordningsdirektivet blev vedtaget af Kommissionen den 12. juli 2010, og Europa-Parlamentet stemte om det, i betragtning af Rådets modvilje mod at vedtage en generel indstilling og indgå i forhandlinger, under førstebehandlingen den 5. juli 2011 ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 146 af 25.5.2013, s. 1.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0427.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0049.

⁽⁵⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, p. 328.

Torsdag den 13. juni 2013

- D. der henviser til, at Kommissionen vedtog sine forslag om MiFID-revisionen den 20. oktober 2011, og Europa-Parlamentet behandlede dem hurtigt og vedtog ændringer til disse forslag den 26. oktober 2012 ⁽¹⁾, kun et år efter forelæggelsen; siden da har Parlamentet ventet på at indlede forhandlinger med Rådet med henblik på en eventuel enighed ved førstebehandlingen;
- E. der henviser til, at Det Europæiske Råd på sine møder den 1. og 2. marts 2012 konkluderede, at forslag til MiFID-revisionen skulle aftales af medlovgiverne senest i december 2012;
- F. der henviser til, at Kommissionen vedtog sit forslag om værdipapircentraler den 7. marts 2012, og Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg vedtog sin betænkning den 4. februar 2013 (A7-0039/2013) og har siden da ventet på at indlede forhandlinger med Rådet med henblik på en eventuel enighed ved førstebehandlingen;
- G. der henviser til, at Kommissionens forslag til et direktiv om retssikkerhed inden for lovgivningen om værdipapirer oprindeligt forventedes at blive vedtaget i løbet af 2010 og derefter blev vedtaget i Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2011 og 2012, men er endnu ikke blevet vedtaget;
- H. der henviser til, at direktiv 2007/64/EF om betalingstjenester i det indre marked kræver, at Kommissionen senest den 1. november 2012 forelægger en rapport om gennemførelsen og virkningen af dette direktiv, eventuelt ledsaget af et forslag til revision; der henviser til, at Kommissionen endnu ikke har fremlagt denne rapport og revision;
- I. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning om skyggebanker opfordrede til at træffe yderligere foranstaltninger med hensyn til pengemarkedsforeninger, navnlig for at forbedre disse foreningers modstandsdygtighed og for at dække likviditetsrisikoen, og der henviser til, at Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici henstilling om at afslutte pengemarkedsforeninger med en konstant nettoaktivværdi, der blev offentliggjort kort efter denne beslutning, bør tages i betragtning i forbindelse med disse foranstaltninger;
- J. der henviser til, at ifølge artikel 5 i direktiv 2011/89/EF ⁽²⁾ skal Kommissionen foretage en fuldstændig gennemgang af direktiv 2002/87/EF (konglomeratdirektivet) ⁽³⁾ og især behandle nævnte direktivs anvendelsesområde, udvidelsen af dens anvendelse til ikke-regulerede enheder, kriterierne for identifikation af et finansielt konglomerat ejet af større ikke-finansielle koncerner, systemisk relevante finansielle konglomerater og obligatoriske stresstest samt fremsende rapporten til Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2012, ledsaget af lovgivningsmæssige forslag;
- K. der henviser til, at Kommissionen efter denne gennemgang fremsendte sin rapport den 20. december 2012 og konkluderede, at selv om kriterierne for definitionen og identifikationen af et konglomerat, identifikationen af moderselskabet, der har det endelige ansvar for at opfylde kravene på koncernplan, og styrkelsen af håndhævelse over for moderselskabet er de mest relevante spørgsmål, der bør behandles i en fremtidig revision af direktivet om finansielle konglomerater, besluttede det ikke at foreslå nogen lovgivningsændring herom i 2013;
- L. der henviser til, at Kommissionen påtog sig konstant at overvåge situationen med henblik på at fastsætte en passende timing for vedtagelsen af forslag til revision af direktivet om finansielle konglomerater, især med henblik på de igangværende forhandlinger om CRD IV og fælles tilsynsmekanisme (FTM);
- M. der henviser til, at Kommissionen ved forskellige lejligheder har givet udtryk for sin hensigt om at foretage en omfattende undersøgelse om effektiviteten og proportionaliteten af de foranstaltninger, der er vedtaget inden for rammerne af den finansielle regulering siden begyndelsen af den finansielle krise;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0406 og P7_TA(2012)0407.

⁽²⁾ EUT L 326 af 8.12.2011, s. 113.

⁽³⁾ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

Torsdag den 13. juni 2013

1. minder om, at det er rede til mindst at fuldføre førstebehandlingen af alle Kommissionens forslag om finansielle tjenesteydelser, der aktuelt er fremsat, inden udløbet af valgperioden i foråret 2014;
2. understreger, at med henblik på yderligere at forbedre Unionens finansielle markeders effektivitet og styrke så hurtigt som muligt skal Kommissionens verserende forslag om finansielle tjenesteydelser vedtages snarest, så forsinkelser i ikrafttrædelsen af den relevante lovgivning undgås;
3. understreger sin dybe overbevisning om, at stabilitet i den finansielle sektor og en vellykket gennemførelse af alle finansielle strukturreformer er en forudsætning for at opnå bæredygtig økonomisk vækst og beskæftigelse i Den Europæiske Union;
4. understreger, at det klart har vist sin vilje og evne til at behandle Kommissionens forslag om finansielle tjenesteydelser hurtigt og inden for meget korte tidsfrister, for eksempel i forbindelse med FTM, Solvens II og MiFID-revisionen; forventer at anvende den samme konstruktive og hurtige tilgang med hensyn til de kommende forslag fra Kommissionen;
5. opfordrer Kommissionen til at fremskynde sit arbejde med de udestående lovgivningsinitiativer inden for finansielle tjenesteydelser, som den har bebudet i løbet af de seneste år; opfordrer navnlig Kommissionen til snarest muligt at vedtage sit forslag til direktiv om værdipapirlovgivning, som nu er forsinket i mere end to år, og til så hurtigt som muligt at præsentere den udestående revision af direktivet om betalingstjenester i det indre marked; opfordrer Kommissionen til snarest muligt at vedtage et forslag om pengemarkedsforeninger under fuldt hensyn til de relevante anbefalinger fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici;
6. er af den holdning, at nu hvor forhandlingerne om CRD IV og FTM er afsluttet, bør forslag til at foretage en fuldstændig gennemgang af konglomeratdirektivet fra 2002 forelægges af Kommissionen snarest;
7. minder om Kommissionens forpligtelse til inden valgperiodens udløb at foretage en undersøgelse, herunder en cost-benefit-analyse, om effektiviteten og proportionaliteten af de mange retsakter, der er vedtaget siden begyndelsen af den finansielle krise, idet undersøgelsen skal være en akkumulerende konsekvensanalyse af al EU-lovgivning om det finansielle marked, der er blevet foreslået, besluttet og gennemført i Unionen siden begyndelsen af valgperioden; opfordrer til, at denne proces igangsættes så hurtigt som muligt; undersøgelsen bør også vurdere konsekvenserne af manglende fuldførelse af bankunionen i de forskellige medlemsstater, herunder virkningerne på statsgælden;
8. opfordrer Kommissionen til så hurtigt som muligt navnlig at vedtage sine forslag om et udkast til forordning om en fælles afviklingsmekanisme og om opfølgningen på anbefalingerne fra Liikanens ekspertgruppe på højt niveau om bankstrukturreform; understreger betydningen af, at medlovgiverne snarest behandler disse kommende forslag under den fælles beslutningsprocedure med henblik på at muliggøre en hurtig ikrafttrædelse af de relevante foranstaltninger;
9. opfordrer Kommissionen til at afspejle den økonomiske udvikling mere hensigtsmæssigt i sin årlige vækstundersøgelse, som ønsket i Parlamentets beslutninger af 15. december 2011 ⁽¹⁾ og den 18. april 2013 ⁽²⁾;
10. opfordrer indtrængende Rådet til at genåbne forhandlingerne om indskudsgarantiordninger, som er et spørgsmål af afgørende betydning og direkte interesse for borgerne i Den Europæiske Union såvel som for tilliden til og stabiliteten i det finansielle system; bemærker, at nødvendigheden af en hurtig vedtagelse af forslaget for nylig er blevet bekræftet af den cypriotiske krise; minder om, at man på længere sigt, når først en effektiv bankafviklingsordning og en effektiv fælles tilsynsmekanisme er på plads, kunne forestille sig indførelse af en fælles europæisk indskudsgarantifond, som på grundlag af velfungerende indskudsgarantiordninger og passende bevillinger ville styrke troværdigheden og investorernes tillid; understreger deres betydning for den korrekte etablering af bankunionen og for at nå det overordnede mål om stabile finansielle markeder; mener, at forslaget om indskudsgarantiordninger bør vedtages parallelt med direktivet om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0583.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0188.

Torsdag den 13. juni 2013

11. beklager den manglende evne og vilje hos Rådet og medlemsstaterne til at indgå de aftaler, der er nødvendige for at gennemføre de offentlige forpligtelser, som skal føre til fuldførelse af bankunionen;
12. opfordrer Rådet til at tage stilling til investorgarantiordningsdirektivet snarest muligt med henblik på at give mulighed for at indlede forhandlinger om et spørgsmål, som har en konkret indvirkning på Unionens borgere, da det har til hensigt at øge beskyttelsen af den enkelte investor;
13. minder om G20-forpligtelsen til, at alle standardiserede OTC-derivatkontrakter bør handles på børser eller elektroniske handelsplatforme, hvor det er relevant, og cleares gennem centrale medkontrahenter inden udgangen af 2012; opfordrer derfor indtrængende Rådet til at bruge den resterende tid i valgperioden til at færdiggøre arbejdet med MiFID-revisionen, således at Kommissionens forslag kan vedtages inden valget til Europa-Parlamentet i maj 2014;
14. opfordrer Rådet til at fortsætte sit arbejde med forordningen om værdipapircentraler for at gøre det muligt snarest at indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet og Kommissionen med henblik på en rettidig gennemførelse før indførelsen af Target2Securities;
15. opfordrer Rådet til at gøre hurtige fremskridt i retning af forhandlinger med Parlamentet om andre centrale sager om forbruger- og investorbeskyttelse, som der, ud over MiFID-revisionen, er stemt — eller snart vil blive stemt — om af Parlamentets kompetente udvalg, såsom UCITS V og IMD II;
16. opfordrer Rådet til så hurtigt som muligt at nå frem til en holdning om Kommissionens forslag til et direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber, da dette er et afgørende redskab til at begrænse risikoen for, at EU-skatteydere i fremtiden udsættes for bankkrak;
17. opfordrer Rådet til at sikre, at det er klart til hurtigt at afslutte forhandlingerne med Europa-Parlamentet om Omnibus II/Solvens II, så snart Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordningers konsekvensanalyse af bestemmelserne for langsigtede garantier, der tidligere er drøftet i trilog, bliver tilgængelig; opfordrer til en hurtig vedtagelse af forslagene om MAD/MAR;
18. opfordrer Kommissionen til i god tid med henblik på behandling i Parlamentets nuværende valgperiode at fremsætte forslag om forsikringsgarantiordninger og om et regelsæt for genopretning og afvikling af andre finansielle institutioner end banker, herunder et regelsæt, der mindst gælder for større grænseoverskridende forsikringskoncerner og dem med betydelig aktivitet uden for de traditionelle områder og uden for forsikringsvirksomhed;
19. anmoder Rådet om at præcisere de kriterier, der har ligget til grund for valget mellem at fortsætte eller ej med de forskellige sager, og at forklare, hvordan den gensidige afhængighed mellem sagerne er blevet taget i betragtning;
20. anmoder Rådet om at forklare og beskrive, hvordan det lykkes med at fremskaffe de nødvendige ressourcer og forbedre den gnidningsløse og effektive overgang fra det ene formandskab til det næste;
21. opfordrer Rådet — i lyset af de manglende fremskridt i Rådets arbejdsgrupper — til at påtage sig sit politiske ansvar og vedtage holdninger med kvalificeret flertal som fastsat i traktaterne;
22. understreger medlovgivernes ansvar for at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at muliggøre vedtagelsen af igangværende forslag så hurtigt som muligt, og hvor det er hensigtsmæssigt og muligt, inden udløbet af den nuværende valgperiode;
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 13. juni 2013

P7_TA(2013)0277

Situationen i Tyrkiet

Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om situationen i Tyrkiet (2013/2664(RSP))

(2016/C 065/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger, især beslutningen af 18. april 2013 om statusrapport 2012 for Tyrkiet ⁽¹⁾,
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til forhandlingsrammen for Tyrkiet af 3. oktober 2005,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2008/157/EF af 18. februar 2008 om principperne, prioriteterne og betingelserne for tiltrædelsespartnerskabet med Tyrkiet ⁽²⁾ (»tiltrædelsespartnerskabet«) samt til Rådets tidligere afgørelser om tiltrædelsespartnerskabet fra 2001, 2003 og 2006,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at det tyrkiske politi i de tidlige morgentimer fredag den 31. maj 2013 anvendte overdreven vold i et forsøg på at opløse en gruppe demonstranter, der i flere uger havde protesteret mod en planlagt fældning af træer som led i et nyt entreprenørprojekt i Gezi-parken i Istanbul i området ved Taksimpladsen;
- B. der henviser til, at den hårdhændede politiaktion førte til sammenstød med demonstranterne, som hurtigt bredte sig til andre byer i Tyrkiet, og til, at disse sammenstød medførte fire dødsfald og flere end tusinde sårede, massearrestationer og betydelig skade på privat og offentlig ejendom; der henviser til, at der i udstrakt grad er blevet brugt tåregas mod demonstranter med alvorlige skader til følge;
- C. der henviser til, at demonstrationerne har fået opbakning blandt forskellige lag af det tyrkiske samfund; der henviser til, at mænd og kvinder deltog i demonstrationerne i samme udstrækning;
- D. der henviser til, at de barske fordømmelser fra den tyrkiske regerings side synes at have været kontraproduktive;
- E. der henviser til, at artikel 34 i den tyrkiske forfatning garanterer retten til at organisere fredelige, ubevæbnede møder og demonstrationer uden tilladelse, at artikel 26 garanterer ytringsfrihed, og at artikel 27 og 28 garanterer »ytringsfrihed« og »uhindret formidling af tanker«;
- F. der henviser til, at protestdemonstrationerne også er forbundet med bekymringer i visse sektorer af det tyrkiske samfund over en række nylige afgørelser og retsakter om spørgsmål, såsom restriktioner på salg af alkohol og uddannelsesreformer;
- G. der henviser til, at demonstranterne i stigende grad giver udtryk for bekymringer over den tilsyneladende mangel på repræsentation af mindretallenes synspunkter, det autoritære styre, mangel på retsstatsprincipper, god regeringsførelse og retfærdig rettergang i Tyrkiet;
- H. der henviser til, at mainstreammedierne i Tyrkiet har forbigået demonstrationerne i tavshed, og at Twitter-brugere er blevet arresteret;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0184.

⁽²⁾ EUT L 51 af 26.2.2008, s. 4.

Torsdag den 13. juni 2013

- I. der henviser til, at Tyrkiet som kandidatland til tiltrædelse af EU er forpligtet til at respektere og fremme demokratiet og styrke de demokratiske rettigheder og menneskerettigheder og frihedsrettigheder;
- J. der henviser til, at kommissær Füle og Unionens højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen Catherine Ashton reagerede øjeblikkeligt på disse begivenheder;
- K. der henviser til, at forsamlingsfrihed, ytringsfrihed (herunder gennem sociale medier på og uden for internettet) og pressefrihed er grundlæggende principper for EU;
 1. kondolerer over for de pårørende til de demonstranter og den politibetjent, der mistede livet, og ønsker de mange sårede hurtigt bedring;
 2. udtrykker sin alvorlige bekymring med hensyn til den overdrevne magtanvendelse fra det tyrkiske politis side i dets fremfærd mod de fredelige og legitime demonstrationer i Gezi-parken i Istanbul og opfordrer de tyrkiske myndigheder til at foretage en grundig undersøgelse af politivolden og til at retsforfølge de ansvarlige og betale erstatning til ofrene; advarer den tyrkiske regering imod at tage skrappe foranstaltninger i brug over for fredelige demonstranter og opfordrer premierministeren til at indtage en samlende og forsonende holdning med henblik på at undgå enhver yderligere optrapning af situationen;
 3. beklager, at politivolden — på trods af meddelelsen fra de tyrkiske myndigheder om, at de ville holde samtaler med nogle af demonstranternes ledere — fortsætter i og omkring Taksim-pladsen og således lægger en effektiv dæmper på udsigterne for forhandlingerne mellem regeringen og demonstranterne;
 4. opfordrer de tyrkiske myndigheder til at sikre og respektere alle borgernes ret til ytringsfrihed og frihed til at forsamle sig og demonstrere under fredelige former; opfordrer til øjeblikkelig løsladelse af alle de fredelige demonstranter, der er blevet tilbageholdt og sidder varetægtsfængslet; kræver, at alle tilbageholdte får uhindret adgang til advokater efter eget valg; anmoder om oplysninger om det nøjagtige antal fængslede og sårede;
 5. beklager dybt de reaktioner, der er kommet fra den tyrkiske regering og premierminister Erdoğan, hvis utilbøjelighed til at tage forsonende skridt, manglende vilje til at undskylde og prøve at forstå reaktionerne fra en del af det tyrkiske samfund blot har bidraget til yderligere polarisering;
 6. glæder sig over den moderate reaktion fra præsident Gül og over undskyldningerne til de sårede demonstranter, som vicepremierminister Arınç har fremsat, såvel som disses dialog med Taksim-plattformen og de politiske oppositionsfigurer, med henblik på at løse op for spændingerne; understreger betydningen af dialogen mellem den tyrkiske regering og de fredelige demonstranter;
 7. minder Tyrkiet om, at alle borgere i et inklusivt, pluralistisk demokrati skal føle sig respekteret, og at flertallet har en forpligtelse til at inkludere oppositionen og civilsamfundet i beslutningsprocessen; minder også oppositionspartierne om deres ansvar for at gøre deres del for at skabe en demokratisk, politisk kultur med respekt for forskellige synspunkter og meninger;
 8. er bekymret over den fortsatte konfrontation mellem de politiske partier og over både regeringen og oppositionens manglende vilje til at arbejde på en konsensus om centrale reformer; opfordrer indtrængende alle politiske aktører, regeringen og oppositionen til at samarbejde om at øge den politiske pluralisme inden for statsinstitutionerne og fremme moderniseringen og demokratiseringen af stat og samfund;
 9. fremhæver den centrale rolle, som et system med gensidig kontrol og tilsyn («checks and balances») har i forbindelse med forvaltningen af en moderne demokratisk stat, hvilket bør afspejle sig i den aktuelle forfatningsproces og være baseret på princippet om magtens deling og balancen mellem den udøvende, den lovgivende og den dømmende magt, på respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder navnlig ytrings- og pressefriheden, og på en deltagelsesbaseret politisk kultur, som virkelig afspejler et demokratisk samfunds mangfoldighed; mener, at det i sig selv vidner om dynamikken i det tyrkiske civilsamfund, at der afholdes fredelige og lovlige demonstrationer; minder Tyrkiet om vigtigheden af at fortsætte de igangværende bestræbelser på yderligere at forbedre landets demokratiske institutioner, retsstatsprincippet og overholdelsen af de grundlæggende frihedsrettigheder;

Torsdag den 13. juni 2013

10. understreger behovet for fortsat intensiv uddannelse af politiet og retsvæsenet, både i den formelle undervisning og i løbet af den aktive tjeneste, i gennemførelsen af Istanbulprotokollen (et sæt internationale retningslinjer mod tortur og mishandling) og også i de individuelle rettigheders og friheders forrang;

11. opfordrer de lokale og nationale myndigheder i Tyrkiet til at iværksætte offentlige høringer i forbindelse med alle bymæssige og regionale udviklingsplaner; minder om behovet for at afpasse økonomisk vækst med sociale, miljømæssige, kulturelle og historiske faktorer; opfordrer til, at alle relevante projekter i Tyrkiet uden undtagelse underkastes en miljøkonsekvensundersøgelse;

12. bemærker, at den hidtil usete bølge af demonstrationer også afspejler en stigende bekymring i dele af den tyrkiske befolkning med hensyn til indførelse af livsstilsregler; gentager, at regeringen i et demokrati skal fremme tolerance og sikre religions- og trosfrihed for alle borgere; opfordrer regeringen til at respektere det tyrkiske samfunds mangfoldighed og rigdom og beskytte en sekulær livsstil;

13. advarer om, at politiets overgreb underminerer troværdigheden af Tyrkiets regionale rolle som forkæmper for demokratisk forandring i de sydlige nabolande;

14. minder om, at ytringsfrihed og mediepluralisme udgør centrale europæiske værdier, og at et ægte demokratisk, frit og pluralistisk samfund kræver ægte ytringsfrihed; minder om, at ytringsfriheden ikke kun gælder for oplysninger eller ideer, der modtages med glæde eller anses for harmløse, men tillige og i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention, for dem der vækker anstød, chokerer eller er generende for statsmagten eller dele af samfundet;

15. er bekymret over den forværrede situation med hensyn til pressefriheden, visse tilfælde af censur og den voksende selvensur i de tyrkiske medier, også på internettet; opfordrer den tyrkiske regering til at respektere pressefriheden; indskærper, at en uafhængig presse er en essentiel del af et demokratisk samfund, og peger i denne forbindelse på den afgørende rolle, som retsvæsenet spiller i beskyttelsen og udvidelsen af pressefriheden, således at der sikres et offentligt forum for fri og inklusiv debat; er bekymret over det store antal fængslede journalister og de mange igangværende retssager mod journalister; opfordrer til løsladelse af sociale medieaktivister; beklager dybt afgørelsen fra RTUK (Radio and Television Supreme Council) om at straffe de TV-kanaler, der har dækket begivenhederne i Gezi-parken siden starten, for at »skade børns og unges fysiske, moralske og psykiske udvikling«;

16. gentager sin foruroligelse over, at de fleste tyrkiske medier er ejet af og samlet i store konglomerater med en bred vifte af forretningsmæssige interesser; gentager sin opfordring til, at der vedtages en ny medielov, der bl.a. skal behandle spørgsmålene om uafhængighed, ejendomsret og administrativ kontrol;

17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik/næstformanden i Kommissionen, Europarådets generalsekretær, præsidenten for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Den Tyrkiske Republiks regering og parlament.

Torsdag den 13. juni 2013

P7_TA(2013)0280

Et bredere transatlantisk partnerskab

Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om EU's rolle i fremme af et bredere transatlantisk partnerskab (2012/2287(INI))

(2016/C 065/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om transatlantiske forbindelser, særlig sin beslutning af 1. juni 2006 om Europa-Parlamentets beslutning om forbedring af forbindelserne mellem EU og USA inden for rammerne af en transatlantisk partnerskabsaftale ⁽¹⁾, sin beslutning af 26. marts 2009 om de transatlantiske forbindelser efter valget i USA ⁽²⁾ og sin beslutning af 17. november 2011 om topmødet mellem EU og USA den 28. november 2011 ⁽³⁾,
- der henviser til resultaterne af topmødet mellem EU og USA i Washington D.C. den 28. november 2011,
- der henviser til de fælles erklæringer fra den 71. transatlantiske dialog mellem de lovgivende forsamlinger (TLD) i Jacksonville i december 2011, den 72. TLD i København og Strasbourg i juni 2012 og den 73. TLD i Washington D.C. i november 2012,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2012 om økonomiske og handelsmæssige forbindelser med USA ⁽⁴⁾, som støttede idéen om at indlede forhandlinger om en omfattende økonomisk aftale, og sin beslutning af 23. maj 2013 ⁽⁵⁾ om forhandlingsmandatet,
- der henviser til erklæring af 13. februar 2013 fra USA's præsident, Barack Obama, Det Europæiske Råds formand, Herman Van Rompuy og Europa-Kommissionens formand, José Manuel Barroso, hvori de tilkendegav, at både USA og Den Europæiske Union vil påbegynde de fornødne interne procedurer med henblik på at indlede forhandlinger om et transatlantisk handels- og investeringspartnerskab,
- der henviser til erklæringen fra topmødet i Det Nordatlantiske Råd i Chicago den 20. maj 2012,
- der henviser til sin beslutning af 12. september 2012 om årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽⁶⁾, sin beslutning af 22. november 2012 om gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik ⁽⁷⁾ og sin beslutning af 22. november 2012 om cybersikkerhed og -forsvar ⁽⁸⁾,
- der henviser til fælles erklæring af 12. juli 2012 fra Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om Asien-Stillehavsområdet,
- der henviser til dokumentet fra USA's forsvarsministerium januar 2012 fra med titlen »Sustaining US Global Leadership: Priorities for 21st century Defense«, som skitserer ændringerne i USA's militære strategi,
- der henviser til USA's præsident, Barack Obamas anden indsættelsestale den 21. januar 2013, hans tale om unionens tilstand den 12. februar 2013 og til de bemærkninger, som USA's vicepræsident, Joseph Biden, fremsatte ved sikkerhedskonferencen i München den 2. februar 2013,

⁽¹⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 226.

⁽²⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 198.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0510.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0388.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0227.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0334.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0455.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0457.

Torsdag den 13. juni 2013

- der henviser til EU's strategiske partnerskaber med Brasilien (2007) og Mexico (2008), EU's associeringsaftaler med Mexico, Chile og Mellemamerika, handelsaftalerne med Colombia og Peru, de igangværende forhandlinger med Canada om en strategisk partnerskabsaftale og en omfattende økonomi- og handelsaftale og de aktuelle forhandlinger med Mercosur,
 - der henviser til sin beslutning af 12. juni 2012 om fastlæggelse af et nyt udviklingssamarbejde med Latinamerika ⁽¹⁾, som understreger Den Europæiske Unions støtte til den regionale integrationsproces i Latinamerika, således som den kommer til udtryk i CELAC, UNASUR, Mercosur, Det Andinske Fællesskab, SICA, Caricom og Stillehavsalliancen,
 - der henviser til de regelmæssige topmøder, som EU og USA holder med de latinamerikanske lande, det halvårslige WU-CELAC-topmøde og det interamerikanske topmøde, som begge forventes afholdt i 2015,
 - der henviser til EU's forbindelser med afrikanske regionale og subregionale organisationer inden for den atlantiske sfære, særlig Den Afrikanske Union (AU), Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS), Det Centralafrikanske Økonomiske Fællesskab (ECCAS) og Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskab (SADC),
 - der henviser til G20-ledernes erklæringer, slutdokumentet fra FN's gruppe for udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015 (»Realizing the Future We Want for All«) og slutdokumentet fra FN-konferencen om bæredygtig udvikling (»The future we want«),
 - der henviser til sine beslutninger om bl.a. det arabiske forår, Mali, Mellemøsten, Syrien, Iran, Afghanistan, det østlige partnerskab, Rusland og Kina,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A7-0173/2013),
- A. der henviser til, at de vigtigste politiske og økonomiske forbindelser i hele Atlanterhavsområdet er dem, der forbinder EU og USA; der henviser til, at indledningen af Barack Obamas anden præsidentperiode bør udnyttes til at styrke disse forbindelser gennem en ambitiøs ny dagsorden;
- B. der henviser til, at det transatlantiske partnerskab bygger på stærke politiske, kulturelle, økonomiske og historiske bånd, på fælles værdier som frihed, demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet og på fælles mål som velstand, åbne og integrerede økonomier, sociale fremskridt og social inddragelse, bæredygtig udvikling og fredelig konfliktløsning;
- C. der henviser til, at den verdensomspændende økonomiske nedgang har ført til betydelige nedskæringer i forsvarsudgifterne i både EU og USA;
- D. der henviser til, at EU og USA i en global, kompleks og stadigt mere multipolær verden til trods for den økonomiske krise fortsat bør spille centrale og konstruktive roller i international politik og økonomi og i udformningen af det internationale miljø og sammen reagere på regionale konflikter og globale udfordringer på et multilateralt grundlag, især inden for rammerne af internationale organisationer; der henviser til, at de med henblik herpå også bør sikre, at nye centrale magter — herunder EU's to latinamerikanske strategiske partnere, Brasilien og Mexico — og Canada, bliver inddraget;
- E. der henviser til, at tænketanke, internationale organisationer og nogle regeringer, parallelt med de ændringer i det globale landskab, som fremkomsten af Asiens vækstøkonomier har udløst, på det seneste er begyndt at betone den stigende betydning af Atlanterhavsområdet som helhed, herunder dets sydlige dimension, samt nødvendigheden af samarbejde mellem de lande, det består af, således at de alle kan beskæftige sig med de problemer, der er fælles for hele regionen;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0235.

Torsdag den 13. juni 2013

- F. der henviser til, at Latinamerika er en region, som deler mange værdier, interesser, historie og i stigende grad økonomiske bånd med EU og USA; der henviser til, at de latinamerikanske lande har oprettet et stort antal regionale og subregionale organisationer; der henviser til, at det er nyttigt at undersøge mulige områder, hvor der vil kunne udvikles flere former for trepartssamarbejde; der henviser til, at samarbejdet kan udvides til at omfatte afrikanske lande, der hører til Atlanterhavsområdet; der henviser til, at det er vigtigt at basere samarbejde i det transatlantiske rum på kompromiser mellem de fælles interesser, og til, at alle parter bør bevare retten til at følge deres egne nationale prioriteringer og udviklingstilgange;
- G. der henviser til, at nogle lande, navnlig Kina og også andre såsom Indien, i stigende grad er aktive i Atlanterhavsområdet, særlig i den sydlige del af Atlanterhavsområdet, hvor deres handlinger er præget af deres behov for at skaffe råvarer og fødevarer;
- H. der henviser til, at det bredere transatlantiske partnerskab skal tackle spørgsmål som udvikling, sikkerhed, energi og indvandring og samtidig arbejde for gradvis økonomisk og politisk konvergens;
- I. der henviser til, at der ud over det brede atlantiske perspektiv også er andre aktuelle emner og konflikter, hvor en koordineret aktion fra EU's og USA's side er afgørende;
- J. der henviser til, at det stigende antal af og videreudviklingen af højprofilerede cyberangreb har ført til en revision af den relevante lovgivning, hvor USA har indført frivillige indberetningsmekanismer, mens EU agter at indføre strammere obligatoriske foranstaltninger;

Bilaterale forbindelser

1. lykønsker Barack Obama med genvalget til USA's præsident; indbyder ham til at tale i Europa-Parlamentet på dets plenarmøde i Strasbourg i forbindelse med hans næste besøg i Europa;
2. opfordrer til, at der afholdes et EU-USA-topmøde snarest muligt med henblik på at opstille en fælles dagsorden for kort- og langsigtede mål med hensyn til både bilaterale anliggender og globale og regionale spørgsmål;
3. erkender, at ændringen i USA's geopolitiske balance i retning mod Asien har omfattende langsigtet indvirkning på det transatlantiske partnerskab; fremhæver, at der er behov for en konstruktiv, sammenhængende og strategisk reaktion fra EU's side; mener, at dette også giver EU mulighed for at engagere sig mere aktivt i Asien og Stillehavsområdet som selvstændig global aktør, men i tæt samarbejde med USA, hvilket vil styrke den strategiske dimension af det transatlantiske partnerskab;
4. glæder sig over den officielle erklæring om indledningen af forhandlinger om et transatlantisk handels- og investeringspartnerskab (TTIP); understreger, at denne aftale vil give et betydeligt skub til EU's og USA's økonomier og vil tilføre forbindelserne mellem EU og USA ny fremdrift; bemærker, at dens globale betydning vil række ud over dens bilaterale virkning ved at tilvejebringe fælles tilgange til regler og standarder for global handel, investeringer og handelsrelaterede områder; understreger, at det er nødvendigt at udvise stærk politisk vilje og en konstruktiv indstilling for at videreføre forhandlingerne på en effektiv måde; forventer, at TTIP-processen vil skabe fornyet politisk fremdrift i de transatlantiske forbindelser, som kan og bør udnyttes til at fremme et tættere samarbejde på andre områder, herunder udenrigspolitik;
5. opfordrer Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden i Kommissionen, Rådet, Kommissionen og EU's medlemsstater til at forstærke deres samordning af EU's politik over for USA's regering for at sende et overbevisende budskab om, at EU er en konsekvent og effektiv international aktør; understreger betydningen af også at styrke den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik i betragtning af de forskellige kriser, der kan opstå i EU's naboregioner, og USA's »leading from behind«-doktrin;
6. gentager sit forslag om at oprette et transatlantisk politisk råd (TPC), der skal fungere som et organ for systematisk konsultation og koordination vedrørende udenrigs- og sikkerhedspolitik under ledelse af EU's højtstående repræsentant og USA's udenrigsminister;
7. fremhæver TLD's bidrag til som et indholdsbaseeret, konstruktivt organ at styrke forbindelserne mellem EU og USA ved at tilvejebringe et forum for parlamentarisk dialog, identificere mål og samordne spørgsmål af fælles interesse; glæder sig over åbningen af Europa-Parlamentets forbindelseskantor i Washington og opfordrer USA's Kongres til at gøre noget tilsvarende i Bruxelles; opfordrer til at fortsætte udvekslingen af personale mellem de to institutioner;

Torsdag den 13. juni 2013

8. fordømmer kraftigt terrorangrebene i Boston den 15. april 2013; tilskynder begge partnere til at fortsætte bekæmpelsen af terrorisme og organiseret kriminalitet og samtidig respektere og værne om menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder; er dybt bekymret over de seneste afsløringer vedrørende USA's overvågnings- og dataindsamlingsaktiviteter under PRISM-programmet, og disse aktiviteter konsekvenser for beskyttelsen af EU-borgers borgerlige rettigheder; opfordrer Kommissionen og Rådet til at tage spørgsmålet op på det kommende EU-USA ministermøde i RIA regi den 14. juni 2013, bemærker at aftalen om overførsel af passagerlisteoplysninger og aftalen om programmet til sporing af finansiering af terrorisme (SWIFT-aftalen), som Europa-Parlamentet har godkendt, allerede er trådt i kraft; opfordrer parterne til at intensivere deres samarbejde om aftalen om databeskyttelse med henblik på at afslutte forhandlingerne på en sådan måde, at der sikres ordentlig gennemsigtighed i databehandlingen og tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger;

9. bemærker den stigende betydning af anvendelsen af droner; understreger, at der er behov for en indgående debat om bevåbnede droner og deres begrænsninger, gennemsigtighed og kontrol; glæder sig over den aktuelle debat i USA og forventer, at der snart kan etableres en lovgivningsmæssig ramme, hvori alt er indbefattet; glæder sig i denne forbindelse over beslutningerne, som præsident Obama annoncerede i sin tale af 23. maj 2013, om at formalisere nye begrænsninger på anvendelsen af droner som dødbringende våben og om at gå i dialog med Kongressen for at undersøge mulighederne for øget kontrol med denne form for anvendelse; anmoder begge parter om at indgå i tætte drøftelser om bevåbnede droner og understreger, at det er nødvendigt at tage skridt i retning af en fremtidig international lovgivning i betragtning af de globale virkninger;

10. gentager sit synspunkt om, at EU på såvel politisk plan som på embedsmandsplan skal fortsætte med at gøre USA opmærksom på det langvarige problem med det visumkrav, der pålægges borgerne i fire EU-medlemsstater;

11. gentager, at cyberforsvar bliver stadigt vigtigere, og bifalder oprettelsen på topmødet i 2010 af arbejdsgruppen om internetsikkerhed og internetkriminalitet; mener, at EU og USA i særlig grad bør prioritere deres samarbejde om internetsikkerhed med særligt henblik på bekæmpelse af cyberangreb, og i fællesskab fremme indsatsen for på internationalt plan at udvikle en sammenhængende og gennemsigtig international ramme, der fastsætter minimumsstandarder for internetsikkerhedspolitikker, samtidig med at der værnes om de grundlæggende frihedsrettigheder;

12. beklager, at EU og USA har planer om at indføre forskellige overvågningsniveauer for internetsikkerhed, på et tidspunkt hvor NATO presser på for at sikre intensiveret samarbejde; understreger, at sådanne uoverensstemmelser ikke blot udgør en trussel for cyberforsvar, men også kan skabe handelsrelaterede problemer for virksomheder, hvis aktiviteter omfatter begge jurisdiktioner;

13. glæder sig over, at præsident Obama har fornyet sit løfte om at lukke Guantánamo, som det kom til udtryk i hans tale af 23. maj 2013; gentager sin opfordring om at lade alle tilbageholdte, som ikke er blevet sigtet, vende tilbage til deres hjemland eller et andet sikkert land så hurtigt som muligt, samt at sikre, at alle tilbageholdte, mod hvem USA har tilstrækkelige gyldige beviser, hurtigt gives en retfærdig og offentlig rettergang ved en kompetent, uafhængig og upartisk domstol, og til at sikre, at de fængsles i USA, hvis de findes skyldige i overensstemmelse med gældende internationale standarder og principper;

14. understreger NATO's fortsatte betydning som hjørnestenen i den transatlantiske sikkerhed; opfordrer på ny til en styrkelse af det strategiske partnerskab mellem EU og NATO;

Atlantisk og global dagsorden

15. opfordrer begge parter til at undersøge områder og rammer for en mere pragmatisk gennemførelse af et bredere transatlantisk samarbejde og til sammen med andre atlantiske lande at udforske fordelene ved dette udvidede samarbejde; fremhæver, at mulige områder fra EU's synspunkt bl.a. er økonomiske og sociale spørgsmål, global styring, demokratiseringsprocessen, menneskerettigheder, udviklingssamarbejde, klimaforandringer, sikkerhed og energi; opfordrer parterne til at undersøge muligheden for med henblik på disse trepartsdialoger at gøre brug af de regionale og subregionale strukturer, der er skabt i Latinamerika, og som EU traditionelt har støttet;

16. foreslår, at partnerne afholder regelmæssige drøftelser om deres respektive topmøder med latinamerikanske lande inden for en regional ramme, dvs. det halvårlige EU-CELAC-topmøde og det interamerikanske topmøde, som afholdes af Organisationen af Amerikanske Stater;

17. fremhæver, at der allerede findes forskellige multilaterale rammer for særlige emner, som har en stærk treparts-komponent, såsom det mellemamerikanske sikkerhedsinitiativ;

Torsdag den 13. juni 2013

18. minder om den positive rolle, som Canada — hvormed begge partnere har stærke forbindelser — kan spille i et bredere transatlantisk samarbejde;
19. opfordrer begge parter til også at undersøge muligheden for et bredere samarbejde, som også omfatter den afrikanske side af Atlanterhavsområdet, og til desuden at indkredse relevante områder og rammer under hensyntagen til de relevante afrikanske organisationer;
20. opfordrer EU og USA til at koordinere deres indsat for at bidrage til en stabil international freds- og samarbejdsorden, der bygger på effektiv multilateralisme med nye aktører, herunder dem i det sydatlantiske område; opfordrer indtrængende parterne til at fortsætte med at arbejde på FN-reformprogrammet og samtidig inddrage de andre Atlanterhavslande og tage hensyn til deres interesser; understreger, at der er behov for en styrkelse af samarbejdet mellem EU og de amerikanske lande i FN;
21. minder om, at Den Internationale Straffedomstol er et stadigt mere uundværligt internationalt retsinstrument og et grundlæggende element i EU's udenrigspolitik i forhold til målet om at sætte en stopper for straffrihed; roser Den Internationale Straffedomstols arbejde i forbindelse med dens 10-års-jubilæum; bifalder Obama-regeringens tiltag til genoprette en fungerende forbindelse med ICC og forventer yderligere tiltag til at sikre, at USA på ny undertegner og ratificerer Romstatutten;
22. opfordrer EU og USA til i fællesskab at arbejde for en styrkelse af de regionale og subregionale organisationer i Atlanterhavsområdet i betragtning af den rolle, de spiller med hensyn til at fremme økonomisk og politisk integration;
23. opfordrer partnerne til at give G20 ny fremdrift, bl.a. ved samtidigt at inddrage de andre atlantiske magter, der deltager i dette forum, på lige fod; understreger, at det — i lyset af Obamas genvalg og det store antal nye ledere i centrale G20-lande — er det rette tidspunkt til at gøre det næste G20-møde mere ambitiøst og operationelt, og forventer, at dette spørgsmål vil blive taget op i forbindelse med det næste bilaterale topmøde;
24. understreger, at der med den eventuelle indgåelse af TTIP vil blive skabt udsigt til et større økonomisk område, som vil omfatte Nordamerika, EU og de mange latinamerikanske lande, som partnerne har indgået økonomiske aftaler med;
25. fremhæver, at integrationen af to af de største markedsøkonomier kan fungere som en geopolitisk model for fremme af liberale og demokratiske værdier;
26. understreger, at demokratiet, retsstaten og respekten for menneskerettighederne skal være centrale for Atlanterhavslandene; tilskynder til yderligere samarbejde mellem EU's og USA's programmer for fremme af demokrati, frie og retfærdige valg og overholdelse af menneskerettighederne;
27. understreger betydningen af koordinering for at kunne bekæmpe trusler mod den globale sikkerhed, såsom terrorisme, sammenbrudte stater, menneskehandel, våben og narkotika, organiseret kriminalitet, pirateri og internetsikkerhed, som alle er aktuelle trusler i Atlanterhavsområdet; understreger behovet for et dybere og mere omfattende samarbejde mellem landene i hele Atlanterhavsområdet om bekæmpelse af narkotikahandel — et fænomen, som er i stigning i hele Vestafrika og Sahelområdet; glæder sig over partnernes støtte til Ecowas' regionale narkotikahandlingsplan;
28. gør opmærksom på den særligt vigtige rolle, som sikkerhed til søs må spille i Atlanterhavsområdet; bifalder den indsats, som partnerne har ydet i tæt samarbejde med Ecowas og Det Centralafrikanske Økonomiske Fællesskab for at bekæmpe pirateri og fremme sikkerheden til søs i Guinea-bugten;
29. fremhæver betydningen af diversificering af energileverandører, energikilder og transportruter; fremhæver Atlanterhavslandenes stigende betydning med hensyn til energiproduktion og -reserver og råvarer, som alt sammen giver betydelige muligheder for diversificering; foreslår, at EU-USA-Energirådet sammen med de andre lande i Atlanterhavsområdet undersøger muligheden af at arbejde sammen om energisikkerheds- og bæredygtighedsspørgsmål, herunder teknologier til vedvarende energi; foreslår ligeledes, at muligheden for et tættere samarbejde om råstofeffektivitet og -genanvendelse undersøges;

Torsdag den 13. juni 2013

30. glæder sig over den vægt, præsident Obama i sin indsættelsestale lagde på fornyelse af USA's kapacitet til at håndtere kriser i udlandet, og håber, at det samarbejde, som EU og USA allerede har indledt om krisehåndtering og i stigende grad om kriseforebyggelse i Østafrika, kan udvides til Atlanterhavsområdet; opfordrer i denne sammenhæng begge partnere til at gøre fuld og konstruktiv brug af rammeaftalen fra 2011 om USA's deltagelse i den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik; opfordrer EU-medlemsstaterne til at indgå i seriøse sammenlægnings- og delingsprojekter for selvstændigt at kunne udføre de opgaver, der er beskrevet i Lissabontraktatens artikel 43;

31. opfordrer EU og USA til fortsat at styrke deres dialog og samarbejde på udviklingsområdet med henblik på at forbedre kvaliteten og effektiviteten af deres udviklingsbistand; opfordrer indtrængende begge partnere til fortsat at fremme målsætningen om opfyldelse af 2015-målene; påskønner, at partnerne har nedsat en refleksionsgruppe, der skal arbejde på en post-2015-dagsorden for 2015-målene; opfordrer indtrængende partnerne til at indgå i tæt samordning med landene i Atlanterhavsområdet om disse mål i betragtning af deres særlige betydning for denne gruppe lande; opfordrer EU og USA til i denne refleksionsproces at overveje spørgsmålet om, hvordan udviklingsmålene efter 2015 og målene for bæredygtig udvikling kan kædes sammen;

32. glæder sig over præsident Obamas fornyede tilsagn om at bekæmpe klimaforandringer; opfordrer partnerne til så tidligt som muligt og senest i 2015 at indgå aftale om bindende mål for reduktion af drivhusgasemissioner i tråd med målet om at holde den globale opvarmning på under 2 °C; forventer, at dette spørgsmål bliver behandlet på det næste bilaterale topmøde; understreger nødvendigheden af at inddrage de atlantiske lande i denne indsats, særlig på grund af klimaforandringernes skadelige indvirkning i disse lande og over hele kloden på fødevarerproduktion, biodiversitet, ørkendannelse og ekstreme vejrhændelser; mener, at det er afgørende, at EU og USA fører an i bestræbelserne på at opnå en global aftale om regulering af emissionerne i luftfartssektoren i forbindelse med ICAO's generalforsamling; gentager, at der er behov for et tæt transatlantisk samarbejde inden for skifergasudvinding;

33. opfordrer EU og USA til at anlægge en fælles strategi i internationale fora, navnlig i FN, om nedbringelse af lagrene af masseødelæggelsesvåben og konventionelle våben og til at inddrage Atlanterhavslændene i disse bestræbelser; forventer, at USA og Rusland gør yderligere fremskridt inden for nuklear nedrustning; ser med stor tilfredshed på FN's Generalforsamlings nylige godkendelse af traktaten om våbenhandel og opfordrer indtrængende EU's medlemsstater og USA til hurtigt at undertegne den;

34. opfordrer tænketanke og forskere til at fortsætte deres undersøgelser af et bredere transatlantisk samarbejde, som også kan bidrage til at fremme idéen om et mere omfattende atlantisk fællesskab;

35. understreger, at kulturel udveksling gennem uddannelsesprogrammer er afgørende for at opbygge fælles værdier og dermed bygge bro mellem partnerne i Atlanterhavsområdet;

Aktuelle emner og konflikter

36. opfordrer partnerne til at prioritere en tæt samordning af deres støtte til den demokratiske omstilling i Nordafrika og Mellemøsten på grundlag af en sammenhængende bistandsstrategi, med indbyggede konditionaliteter, og incitamenter knyttet til demokratiske reformer; opfordrer partnerne til at arbejde så tæt sammen som muligt om støtte til oppositionen i Syrien og til at fastholde presset på Rusland og Kina med henblik på en snarlig politisk løsning på den tragiske krise i landet; støtter opfordringen om, at der afholdes en fredskonference om Syrien i Genève; understreger behovet for en fælles reaktion på den manglende politiske stabilitet og truende økonomiske krise i Egypten; tilskynder til samarbejde med henblik på at støtte demokratiseringsprogrammerne i området;

37. understreger, at der er behov for koordination mellem EU og medlemsstaterne, USA, AU, Ecowas, FN og andre aktører af støtten til gennemførelse af køreplanen for omstilling i Mali samt for finansiel og logistisk bistand til den afrikansk ledede internationale støttemission i Mali (AFISMA), som er klar til at overføre sin myndighed til FN's integrerede flerdimensionale stabiliseringsmission i Mali (MINUSMA) i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 2100, som blev vedtaget den 25. april 2013;

38. beklager den fastlåste fredsproces i Mellemøsten; glæder sig over, at præsident Obama besøgte Israel, Den Palæstinensiske Myndighed og Jordan i forbindelse med sin første udenlandsrejse efter genvalget, og glæder sig over, at fredsprocessen i Mellemøsten igen er blevet en topprioritet, hvilket fremgår af udenrigsminister John Kerrys aktuelle indsats;

Torsdag den 13. juni 2013

glæder sig over, at præsident Obama går ind for en tostatsløsning; opfordrer USA til at presse på for at få indstillet bosættelserne og arbejde sammen med EU om at få genoptaget de direkte forhandlinger mellem Israel og palæstinenserne; deler præsident Obamas syn på Israels igangværende opførelse af bosættelser og på betydningen af at garantere Israels sikkerhed;

39. opfordrer indtrængende de to partnere til fortsat at arbejde hen imod en diplomatisk løsning på spørgsmålet om Irans atomprogram med henblik på hurtigt at opnå en bred og forhandlet varig løsning, der kan skabe international tillid til, at det iranske atomprogram udelukkende har fredelige formål, samtidig med at den respekterer Irans legitime ret til fredelig udnyttelse af atomkraft i overensstemmelse med ikkespredningstraktaten; opfordrer EU og USA til i forbindelse med EU 3 +3 (P5 +1)-forhandlingerne med Iran at overveje en koordineret og betinget ophævelse af sanktionerne til gengæld for gensidigt vedtagne og kontrollerbare foranstaltninger fra den iranske regerings side til at løse alle udestående spørgsmål om landets atomprogram i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i ikkespredningstraktaten og de krav, Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) har stillet; opfordrer begge partnere til at vælge en mere omfattende tilgang til forbindelserne med Iran, som omfatter menneskerettighedssituationen og den mere overordnede regionale sikkerhedsmæssige situation, og til at inddrage det iranske civilsamfund og ngo'erne, i det omfang det er muligt;

40. opfordrer indtrængende partnerne til i fællesskab at udvikle en sammenhængende tilgang til Afghanistan for perioden efter 2014 i samråd med den afghanske regering; understreger, at afghanske militær- og politistyrker med tilstrækkelig uddannelse og udstyr i kombination med politikker for menneskelig og socioøkonomisk udvikling, god regeringsførelse og retsstatsforhold vil være afgørende for fred, stabilitet og sikkerhed i landet, men at der også er behov for et langt større engagement i disse mål fra Afghanistans nabolandes side; understreger endvidere behovet for en demokratisk og inklusiv politisk proces i landet; anerkender, at NATO har spillet en afgørende rolle i samordningen af den sikkerhedsmæssige reaktion på terrortruslen i Afghanistan, herunder genopbygning og rehabilitering, og erkender, at NATO fortsat kan spille en rolle i perioden efter 2014;

41. understreger betydningen af det østlige partnerskab for EU; understreger nødvendigheden af, at landene i denne naboregion politisk og økonomisk bringes tættere på EU og på de transatlantiske partners fælles værdier; opfordrer EU og USA til aktiv koordinering i dette øjemed og understreger behovet for en fælles indsats for at fremme demokratiske reformer, konsolidere demokratiske institutioner og fremme fredelig konfliktløsning; bifalder USA's fortsatte støtte til udvidelsesprocessen for de vestlige Balkanlande og tilskynder begge partnere til at opretholde en koordineret tilgang til landene i regionen;

42. opfordrer indtrængende de to partnere til i højere grad at koordinere deres politikker for en kritisk dialog med Rusland; understreger betydningen af samarbejde med Rusland om globale udfordringer, herunder nedrustning og ikkespredning; opfordrer EU og USA til at bidrage til Ruslands moderniseringsproces med særlig fokus på konsolidering af demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincippet og fremme af diversificeret og socialt retfærdig økonomisk vækst; fremhæver betydningen af at fremme mellemfolkelige kontakter; beklager i denne henseende de nye restriktive love om ngo'er og det stigende pres, de russiske myndigheder lægger på ngo'er, som har kontorer i Rusland; understreger, at gennemførelse af de forpligtelser, som Rusland indgik, da landet tilsluttede sig WTO, er en vigtig del af landets moderniseringsdagsorden; opfordrer begge partnere til at indlede en konstruktive drøftelse med Rusland om fastfrosne konflikter; glæder sig over den amerikanske kongres' vedtagelse af Magnitskylisten og minder om sin egen beslutning fra oktober 2012;

43. konstaterer, at den internationale opmærksomhed er flyttet til Østasien på grund af den politiske og økonomiske vækst i Asien-Stillehavsområdet; glæder sig over, at der for nylig er etableret en tættere konsultation mellem EU og USA om denne region, og tror, at dette kan føre til et tættere samarbejde mellem EU og USA vedrørende Asien; bemærker især, at der er behov for en samordnet reaktion på problemstillinger, der potentielt kan true freden i regionen, navnlig konflikten i området omkring Det Sydøstkinesiske Hav, som giver næring til aggressiv nationalisme i visse asiatiske lande og udgør en trussel for den maritime sikkerhed;

Torsdag den 13. juni 2013

44. fordømmer kraftigt den eskalerende krigsretorik fra Nordkoreas side og landets nylige direkte trusler mod USA som reaktion på FN's Sikkerhedsråds nylige resolution 2087, som indfører strengere sanktioner; opfordrer Pyongyang til at efterleve de relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, hvori det kræves, at landets programmer for atomvåben og ballistiske missiler bringes til ophør; opfordrer indtrængende begge sider til at bevare roen og arbejde hen imod fred via diplomatiske kanaler; opfordrer indtrængende EU, USA og Sydkorea til at opretholde en tæt dialog med Kina med henblik på at tøjle Pyongyang-regimet;

45. opfordrer EU og USA til at gøre en samordnet indsats for at forpligte den nye kinesiske ledelse til at beskæftige sig mere aktivt med emner og konflikter på den globale dagsorden; glæder sig over, at EU og Kina er nået til enighed om en løbende dialog om forsvars- og sikkerhedspolitik samt om løbende kontakt mellem særlige repræsentanter og særlige udsendinge; minder om betydningen af at opretholde en åben dialog med Kina om god regeringsførelse og respekt for menneskerettighederne;

o

o o

46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt USA's regering og Kongres.

P7_TA(2013)0281

Genopbygning og demokratisering af Mali

Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om genopbygning og demokratisering af Mali (2013/2587(RSP))

(2016/C 065/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 20. april 2012 om situationen i Mali ⁽¹⁾ og af 14. juni 2012 om menneskerettigheder og sikkerhedssituationen i Sahelregionen ⁽²⁾,
- der henviser til EU's strategi for sikkerhed og udvikling i Sahelregionen, der blev vedtaget i marts 2011,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner 2056 (2012) og 2071 (2012) om situationen i Mali,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2085 (2012), der giver mandat til deployering af den afrikansk-ledede internationale støttemission i Mali (MISMA),
- der henviser til erklæringerne fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs-anliggender og sikkerhedspolitik af 22. marts, af 26. marts, af 7. april, af 21. og 23. december 2012 samt af 11. januar, 7. marts og 7. juni 2013 om situationen i Mali,
- der henviser til Rådets konklusioner om Sahel af 23. marts 2012, der godkender krisestyringskonceptet for en civil rådgivnings-, bistands- og uddannelsesmission i Sahel inden for FSFP,
- der henviser til Rådets konklusioner af 31. januar 2013, 18. februar, 23. april og 27. maj 2013 om Mali,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0141.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0263.

Torsdag den 13. juni 2013

- der henviser til skrivelse af 25. marts 2013 fra overgangsmyndighederne i Mali til FN's generalsekretær med anmodning om indsættelse af en FN-styrke for at stabilisere og genoprette den maliske stats myndighed og overhøjhed over hele det nationale territorium;
 - der henviser til skrivelse af 26. marts 2013 fra formanden for ECOWACS-Kommissionen til FN's generalsekretær med anmodning om ændring af AFISMA-missionen til en FN-stabiliseringsmission;
 - der henviser til FN-resolution 2100 (2013), som Sikkerhedsrådet vedtog på sin 6 952. samling den 25. april 2013 om oprettelse af en fredsbevarende styrke;
 - der henviser til den maliske køreplan for overgangsprocessen, der blev enstemmigt vedtaget af landets nationalforsamling den 29. januar 2013,
 - der henviser til det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse,
 - der henviser til alle afrikanske og internationale menneskerettighedskonventioner, som Mali har underskrevet,
 - der henviser til forespørgsel til mundtlig besvarelse O-000040 — B7-0205/2013 og O-000041 — B7-0206/2013 til Rådet og Kommissionen om genopbygning og demokratisering af Mali,
 - der henviser til donorudviklingskonferencen »Together for a New Mali« i Bruxelles den 15. maj 2013;
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at konsekvenserne af militærkuppet i Mali i marts 2012, væbnede jihadistiske oprørsgruppers besættelse af landets nordlige del og den følgende væbnede konflikt i den nordlige del, mærkes langt ud over Mali og Sahelregionen med følgevirkninger i Afrika og Europa;
- B. der henviser til, at Mali er et af de ti fattigste lande i verden og rangerer som nr. 182 blandt de 187 lande i De Forenede Nationers Udviklingsprograms indeks for menneskelig udvikling for 2013; der henviser til, at Mali også inden den nuværende krise led under socioøkonomiske skævheder mellem nord og syd og under svage demokratiske institutioner, dårlig regeringsførelse, korrupsion og organiseret kriminalitet;
- C. der henviser til, at kaptajn Amadou Haya Sanogo, der blev udpeget til leder af militærkomitéen for reformen af de væbnede styrker og sikkerhedsstyrkerne, stadig er en farlig person, der bevarer sin evne til at forvolde skade, ikke mindst i lyset af dennes nye funktioner, der giver ham direkte kontakt med militæret;
- D. der henviser til, at køreplanen for overgangsprocessen er blevet godkendt af Malis myndigheder, og at der er oprettet en kommission for dialog og forsoning; der henviser til at EU, sammen med Malis overgangsregering og andre regionale og internationale organisationer har påbegyndt arbejdet med gennemførelsen af køreplanen for at skabe varig fred;
- E. der henviser til, at politisk dialog og forsoning mellem de to etniske grupper med henblik på at bevare freden og skabe vilje blandt landets forskellige etniske grupper til at leve sammen er en udfordring for genopbyggelsen af Mali; der henviser til, at situationen i Kibal-regionen, som stadig kontrolleres af tuareger fra Den Nationale Befrielsesbevægelse Azawad (MNLA), meget vel kan true udsoningsprocessen; der henviser til, at kun de grupper, der respekterer Malis forfatning og integriteten af landet territorium, vil kunne deltage i kommissionen for dialog og forsoning;
- F. der henviser til, at donorerne gav tilsagn om 337,2 mio. EUR på den donorkonference, som Den Afrikanske Union (AU) afholdt den 29. januar 2013 i Addis Abeba, herunder 50 mio. EUR fra EU til MISMA og yderligere 20 mio. EUR under stabilitetsinstrumentet for at yde øjeblikkelig støtte til Malis retshåndhævende myndigheder og retsvæsen, lokale myndigheder, dialog og forsoning og den første fase af den kommende valgproces;
- G. der henviser til, at Kommissionen har meddelt, at udviklingsbistanden vil blive genoptaget gradvist med et beløb på 250 mio. EUR for at støtte områder som forsoning og konfliktforebyggelse, støtte til valgprocessen, ydelse af grundlæggende tjenester, bl.a. helbred og adgang til vand og sanitet samt styrkelse af fødevarerikkerhed og genopretning af økonomien;

Torsdag den 13. juni 2013

- H. der henviser til, at mange internationale organisationer og ngo'er arbejder i Mali for at bistå med at yde grundlæggende tjenester til lokalsamfundene, herunder fødevarerhjælp og adgang til vand og sundhedspleje;
- I. der henviser til, at det internationale samfund og Mali er enige om, at den bæredygtige genopretningsplan for Mali (PRED) udgør et fornuftigt grundlag for gensidige tilsagn; der henviser til, at gennemførelsen af PRED nødvendiggør tilsyn og evaluering af de planlagte programmer og udgifter; der henviser til, at giverlandenes støtte til PRED afhænger af, at Mali opfylder sine tilsagn og navnlig gennemfører de nødvendige reformer med hensyn til demokratisk styre;
- J. der henviser til, at det er lykkedes for den franske militæroperation »Serval«, der blev indledt for at støtte den maliske hær den 11. januar 2013 som reaktion på radikale islamistiske gruppers offensiv, at generobre nordlige byer og områder, der var indtaget af oprørere, og der henviser til, at de franske tropper ifølge den franske regering begyndte deres gradvise tilbagetrækning fra Mali i april 2013;
- K. der henviser til, at den EU-støttede afrikansk-ledede internationale støttemission i Mali (MISMA) allerede har 6 500 soldater i landet; der henviser til, at FN's generalsekretær Ban Ki-moon har fremført, at FN's fredbevarende styrke skal deployeres i Mali med henblik på at stabilisere landet;
- L. der henviser til, at FN's sikkerhedsråd den 25. april 2013 i overensstemmelse med kapitel VII i FN-pagten vedtog resolution 2100(2013) om etablering af en integreret FN-stabiliseringsmission; der henviser til af MINUSMA-styrken på 12 600 mand vil erstatte AFISMA fra den 1. juli 2013, mens de franske tropper har ret til efter anmodning fra FN's generalsekretær at gribe ind for at støtte dele af MINUSMA, hvis de er i umiddelbar og alvorlig fare;
- M. der henviser til, at selv om sikkerhedssituationen i det nordlige Mali er blevet bedre siden den franske intervention, fortsætter kampen mod radikale islamistiske grupper; der henviser til, at det er nødvendigt at fortsætte modstanden mod isolerede terrortrusler i visse nordlige områder, som f.eks. de nylige trusler mod Timbuktu and Gao, der kræver en stabiliseringsstyrke og kapaciteter til hurtig reaktion; der henviser til, at væbnede ekstremister i stigende grad griber til asymmetriske taktikker, såsom guerillabaghold, selvmordsangreb, bilbomber og anvendelse af personellandminer; der henviser til, at bevarelsen af fred og sikkerhed på mellemlang og lang sigt udgør særlige udfordringer;
- N. der henviser til, at situationen i Mali udgør en trussel mod freden og sikkerheden i verden og nødvendiggør kræver en reaktion, der går ud over at håndtere sikkerhedstrusler, herunder en langsigtet indsats fra det internationale samfund og en energisk indsats for at håndtere dybt forankrede politiske regeringsmæssige udviklingsmæssige og humanitære udfordringer;
- O. der henviser til, at der har været afholdt valg med regelmæssige mellemrum i Mali i de sidste to årtier, og at landet forud for statskuppet blev betragtet som en demokratisk succeshistorie i Afrika, selv om landets økonomi aldrig udviklede sig tilstrækkeligt til at skabe en bedre fremtid for landets unge (hvoraf mange var tvunget til at udvandre) og til at forbedre leveforholdene for befolkningen i almindelighed;
- P. der henviser til, at genopretning af Malis økonomiske udvikling kræver målrettet støtte med fokus på landets reelle behov;
- Q. der henviser til, at krisen i Mali har mange årsager og er meget kompliceret og ikke blot kan reduceres til en etnisk konflikt; der henviser til, at løsningen på situationen derfor skal være omfattende og konsekvent og omfatte økonomiske, sociale og miljømæssige politikker, som tilstræber at forbedre befolkningens levestandard; der henviser til, at det med henblik herpå er nødvendigt at forstå fortidens fejltagelser ved at analysere de interne og eksterne faktorer, som har været årsagen til den fejlslagne økonomiske udvikling i Mali;
- R. der henviser til, at forfatningsstridige regeringsændringer er en væsentlig hindring for fred, sikkerhed og udvikling; der henviser til, at artikel 25 i det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse fastsætter, at det ikke tillades individuelle lovovertrædere at deltage i valg, der afholdes for at genoprette den demokratiske orden eller bestride en ansvarshavende post i de politiske institutioner i deres stat;
- S. der henviser til, at menneskerettighedssituationen i Mali blev stærkt forværret efter oprørets begyndelse i den nordlige del af landet og militærkuppet den 22. marts 2012;

Torsdag den 13. juni 2013

- T. der henviser til, at behovet for humanitær hjælp er enormt i Mali, hvor op mod 1 million mennesker er afhængige af fødevarerhjælp, herunder 174 129 flygtninge i nabolande og 300 783 internt fordrevne mennesker; der henviser til, at en integreret strategi for tilbagevenden er nødvendig, når forholdene i den nordlige del af landet er gunstige for sikker, frivillig og værdig tilbagevenden;
- U. der henviser til, at 750 000 mennesker har akut behov for fødevarerhjælp og 660 000 børn risikerer underernæring, herunder risikerer 210 000 alvorlig underernæring; der henviser til, at adgang til grundlæggende sociale ydelser forbliver begrænset, især i den nordlige del af landet;
- V. der henviser til, at der blev vedtaget en handlingsplan for genskabelse af kulturarv og bevaring af historiske skrifter i Mali på et internationalt ekspertmøde, organiseret af Unesco i februar 2013;
- W. der henviser til, at Den Europæiske Union tillægger respekten for menneskerettighederne stor betydning; der henviser til, at befolkningen i det nordlige Mali lever i en atmosfære af frygt, og at radikale islamistiske grupper systematisk krænker deres menneskerettigheder;
- X. der henviser til, at der den 15. maj 2013 fandt en donorkonference på højt niveau sted i Bruxelles med titlen »Together for a New Mali«, der samlede delegationer fra 108 lande, herunder 13 stats- og regeringschefer, et stort antal udenrigsministre og ledende repræsentanter for regionale og internationale institutioner sammen med repræsentanter for lokale myndigheder og civilsamfundet; der henviser til, at donorerne har givet tilsagn om at give 3,25 mia. EUR til Mali i de kommende to år med EU i spidsen med tilsagn om 520 mia. EUR;
- Y. der henviser til, at EU tilsammen vil afsætte EUR 1,35 mio. i støtte til den bæredygtige genopretningsplan for Mali (PRED), hvoraf Kommissionen vil tegne sig for EUR 523,9 mio., herunder EUR 12 mio. i humanitær bistand til at dække de mest presserende behov;
- Z. der henviser til, at situationen i Kibal-regionen stadig er usikker og truer med at forstyrre det kommende præsidentvalg på trods af Burkina Fasos mæglingsbestræbelser;
1. understreger sit engagement i Malis suverænitet, enhed og territoriale integritet; glæder sig over Frankrigs intervention til støtte af disse principper som et første skridt mod genopbygning og demokratisering af Mali; opfordrer til et stærkt EU-engagement i denne proces;
 2. støtter en malisk-ledet politisk proces, der sætter landet i stand til at opnå langsigtet politisk stabilitet og økonomisk velstand; understreger vigtigheden af inklusiv national dialog og af forsoningsprocessen i bestræbelserne på at opnå en brugbar og demokratisk løsning på landets tilbagevendende krise; glæder sig i denne forbindelse over oprettelsen af kommissionen for national dialog og forsoning den 6. marts 2013 og udtrykker håb om, at den hurtigt vil være operationel; glæder sig over udnævnelsen af en kvinde og en tuareg til næstformand for denne kommission som et tegn på engagement i inklusion og pluralisme i den politiske proces;
 3. er dybt bekymret over situationen i Kibal-regionen, hvor tuareger fra MNLA stadig nægter at overdrage kontrollen til Malis hær og derfor alvorligt hindrer genopretningsprocessen; opfordrer regeringen og MNLA til at afholde en indledende drøftelse om MNLA's deltagelse i kommissionen for national dialog og forsoning;
 4. opfordrer til hurtig gennemførelse af køreplanen med henblik på at støtte overgangen indtil den forfatningsmæssige orden og retsstaten er blevet genoprettet i hele landet gennem afholdelse af demokratiske, frie, retfærdige og gennemsigtige valg i 2013; glæder sig over, at de maliske myndigheders tilsagn om at afholde valg den 28. juli og den 11. august 2013 og erklæringerne fra lederne af overgangsregeringen om, at de ikke stiller op til valget; anerkender, at afholdelsen af valg udgør en stor udfordring, herunder opgaverne i forbindelse med sikring af sikkerheden i de nordlige områder, udstedelse af biometriske valgkort og registrering af flygtninge på valglisten, og opfordrer EU og dets internationale partnere til at øge deres støtte til den kommende valgproces; glæder sig i den forbindelse over intentionerne om at sende en EU-valgobservationsmission, som den maliske regering har anmodet om;
 5. bekræfter at præsidentvalget og parlamentsvalget ses som første skridt mod en tilbagevenden til demokratiet, og at afholdelse af valgene er en væsentlig betingelse for fremtidige regerings troværdighed og legitimitet;

Torsdag den 13. juni 2013

6. giver udtryk for sin anerkendelse af de mæglingsbestræbelser, som Burkina Fasos præsident udfører under de igangværende forhandlinger i Ouagadougou mellem Malis regering og tuareg-oprørerne; opfordrer til en hurtig afslutning på forhandlingerne og bekræfter sin vilje til at støtte genetableringen af den statslige forvaltning på hele Malis territorium og afholdelsen af de kommende valg, herunder i Kidal-regionen og i flygtningelejrene;
7. insisterer på, at enhver politisk løsning til genopbygning af Mali skal ledsages af en klar og bæredygtig, økonomisk udviklingsstrategi, der behandler problemet med arbejdsløshed med henblik på at forbedre befolkningens eksistensgrundlag, og understreger, at ydelsen af grundlæggende tjenesteydelser såsom sundhed, uddannelse, vand og sanitet skal genoptages, idet de er afgørende for stabiliteten i landet; mener, at institutionelle reformer er nødvendige for at sikre politisk stabilitet og tillade det maliske samfund som helhed at deltage i opbygningen af landets fremtid; understreger ligeledes behovet for at styrke demokratiske processer og ansvarlighed i hele landet, hvis der skal opnås bedre resultater;
8. glæder sig over den bæredygtige genopretningsplan for 2013-2014, der udgør en del af overgangskøreplanen af 29. januar 2013 og den strategiske ramme for vækst og fattigdomsbekæmpelse for 2012-2017 fra december 2011 (CSCR 2012-2017);
9. er overbevist om, at det er nødvendigt at tage hensyn til de regionale og subregionale aspekter, hvis den bæredygtige genopretningsplan skal blive en succes, navnlig gennem konsolidering af god regeringsførelse og en højere grad af økonomisk integration, udvikling af den økonomiske infrastruktur, udvikling af de menneskelige ressourcer inden for sundhedsvæsenet og uddannelsessystemet og etablering af et partnerskab for at mobilisere ressourcer og føre tilsyn med evalueringen;
10. opfordrer den maliske regering til at samarbejde med relevante internationale organisationer og ngo'er med henblik på at yde den maliske befolkning tilstrækkelig og koordineret støtte;
11. er af den opfattelse, at det kræver tilstrækkelig finansiering og forbedret koordinering at imødekomme Malis udviklingsmæssige udfordringer, både på EU-plan og med andre internationale donorer; støtter kraftigt skræddersyede strategier, der fokuserer på landets behov, og som afspejler de fremskridt, der er gjort, mod gennemførelse af køreplanen og genoprettelse af retsstaten;
12. opfordrer EU og dets internationale partnere til at hjælpe de vestafrikanske regeringer med at bekæmpe handel med narkotika og udbredelse af våben; opfordrer landene i regionen til at gøre en afbalanceret og bæredygtig udviklingsstrategi til kernen i deres udviklingspolitik og sørge for grundlæggende offentlige tjenesteydelser til befolkningen i almindelighed og beskæftigelsesmuligheder for unge i særdeleshed;
13. opfordrer EU, FN og de enkelte stater til at yde logistisk og teknisk støtte for at hjælpe malierne i kampen mod narkotikahandel og våbenudbredelse; opfordrer alle lande i Sahelregionen til at samordne deres sikkerhedspolitikker med henblik på at udarbejde en stærk reaktion på narkotikahandel;
14. understreger, at sikkerhed og udvikling i Sahel styrker hinanden gensidigt; bifalder Frankrigs indledende intervention, der blev styrket af MISMA (og fra 1. juli 2013 MINUSMA), for at sætte en stopper for yderligere destabilisering og bekæmpe ekstremistiske kræfter; understreger vigtigheden af den supplerende rolle, som EU's uddannelsesmission (EUTM Mali) har for ydelse af afgørende støtte i opbygningen af den maliske hærs kapacitet på langt sigt; minder om, at langvarig stabilitet, sikkerhed og territorial integritet i landet ikke blot kræver bekæmpelse af voldelige, radikale ekstremister og de, der handler med våben, narkotika og mennesker, men også fremme af alternativer til forarmede menneskers og arbejdsløse unges ulovlige aktiviteter;
15. understreger behovet for at finde en regional løsning, baseret på en regional aftale og støttet af en konference med deltagelse af landene i underregionen, især Algeriet og Mauretanien;
16. opfordrer til en styrkelse af reformen af Malis væbnede styrker og de bredere sikkerhedstjenester under demokratisk og civil kontrol med henblik på at sikre stabilitet og opbygge tilliden til den rolle, som sikkerhedsapparatet spiller i arbejdet med at opnå varig fred og demokrati i landet;
17. opfordrer den maliske regering til at være særligt opmærksom på at fremme menneskerettighederne i hele Mali og til at retsforfølge alle dem, som har gjort sig skyldige i alvorlige krænkelse af menneskerettighederne, uanset om de tilhører radikale islamistgrupper eller Malis hær;

Torsdag den 13. juni 2013

18. glæder sig over de afrikanske landes bidrag til AFISMA og over indsættelsen af den i Mali; glæder sig ligeledes over vedtagelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 2100 (2013) om etablering af De Forende Nationers flersidede integrerede stabiliseringsmission i Mali (MINUSMA) med et omfattende mandat til at stabilisere landet, støtte gennemførelsen af overgangskøreplanen, beskytte civilbefolkningen, fremme og beskytte menneskerettighederne og understøtte den humanitære indsats, bevarelsen af kulturarven og sikringen af national og international retshåndhævelse; giver udtryk for håb om, at MINUSMA bliver fuldt operationelt hurtigst muligt, og at sikkerhedssituationen udvikler sig på en sådan måde, at styrken kan indsættes den 1. juli 2013;

19. glæder sig over iværksættelsen af EUTM Mali den 18. februar 2013 og dens mandat til at støtte reformen af Malis væbnede styrker under demokratisk og civil kontrol; minder om, at det er bydende nødvendigt at støtte Malis regering og sikre, at den kan bevare sin territoriale integritet på længere sigt, bl.a. ved at råde over de midler, der er nødvendige for at håndtere de asymmetriske trusler, som de radikale islamistgrupper og menneske-, vare- og våbenhandlere udgør; er af den opfattelse, at EU bør overveje at medtage moduler om god praksis, menneskerettigheder og bekæmpelse af korruption i uddannelsesprogrammerne for de maliske væbnede styrker;

20. noterer sig det supplerede arbejde, som EUCAP Sahel Niger udfører ved at yde uddannelse for at styrke sikkerhedssektoren i nabolandene og ved at koordinere med EUTM Mali gennem en forbindelsesofficer i Bamako; opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant til at opstille modeller for ydelse af lignende støtte til reformen af den bredere sikkerhedssektor i Mali (herunder politi, nationalgarde, gendarmeri og retsvæsen), bl.a. ved at vurdere om dette kunne gøres gennem en udvidelse af mandatet for EUTM Mali eller EUCAP Sahel Niger, eller gennem oprettelse af en ny FSFP-mission med ansvar for den bredere reform af den civile sikkerhedssektor;

21. fordømmer krænkelse af menneskerettighederne og kræver, at gerningsmændene straffes glæder sig over, at Den Internationale Straffedomstol (ICC) har besluttet at indlede en undersøgelse og opfordrer de maliske myndigheder til at samarbejde med ICC; glæder sig over deployeringen af de første menneskerettighedsobservatører i Mali i overensstemmelse med beslutningerne fra Den Afrikanske Unions freds- og sikkerhedsråd og ECOWACS; understreger, at den politiske genopbygning og troværdigheden af denne ligeledes afhænger af etableringen af overgangsretsmekanismer;

22. opfordrer til fortsat ydelse af humanitær bistand til befolkninger i nød, og til at der træffes foranstaltninger med henblik på flygtningenes frie og frivillige tilbagevendende; understreger nødvendigheden af at bevare en klar skelnen mellem humanitære og politiske/sikkerhedsmæssige dagsordener med henblik på at sikre den humanitære indsats' upartiskhed, humanitære hjælpearbejdes sikkerhed og adgang til at hjælpe de, der har brug for hjælp;

23. opfordrer alle sikkerhedsstyrker i Mali til at sikre landet med henblik på at gøre det muligt for nødhjælpsarbejderne at nå hele befolkningen;

24. gentager sin fordømmelse af plyndringen og ødelæggelsen af kulturarvssteder; bifalder Unesco's nylige foranstaltninger til genetablering af Malis kulturav;

25. er af den opfattelse, at EU i betragtning af krisen i Mali burde foretage de nødvendige tilpasninger af den europæiske strategi for sikkerhed og udvikling i Sahel; understreger behovet for bedre integrering mellem strategiens udviklings- og sikkerhedssøjler og for bedre koordinering af dennes politiske instrumenter; understreger nødvendigheden af at forbedre EU's systemer for tidlig varsling på en sådan måde, at de kan virkeliggøre strategiens forebyggende dimension;

26. glæder sig over de positive resultater af donorkonferencen på højt niveau med titlen »Together for a new Mali«, som EU og Frankrig arrangerede sammen med Mali den 15. maj 2013 i Bruxelles for at støtte den bæredygtige genopretningsplan for Mali; opfordrer EU og dens internationale partnere til at opfylde deres genside tilsagn som led i en effektiv og samordnet opfølgning af konferencen; understreger i den forbindelse betydningen af en indlede en samlet forvaltningsreform i Mali, af at gennemføre en ny form for decentralisering og af at skabe vilkårene for en bæredygtig økonomisk og samfundsmæssig udvikling i Mali;

Torsdag den 13. juni 2013

27. understreger behovet for tættere regionalt samarbejde og er af den opfattelse, at EU bør anvende sin politiske indflydelse og finansielle løftestangseffekt for at tilskynde sine partnere i regionen til at harmonisere deres ofte opdeltede politiske, diplomatiske og militære initiativer med henblik på at håndtere de mangesidede udfordringer, som Sahel står over for, på mere effektiv vis;

28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, regeringen og nationalforsamlingen i Mali, Den Afrikanske Union, Ecowas, De Forenede Nationers generalsekretær og De Forenede Nationers Menneskerettighedsråd og De Forenede Nationers Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur.

P7_TA(2013)0282

Partnerskabs- og samarbejdsaftale med Afghanistan

Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om forhandlingerne vedrørende en samarbejdsaftale mellem EU og Afghanistan om partnerskab og udvikling (2013/2665(RSP))

(2016/C 065/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere betænkninger og beslutninger om Afghanistan, navnlig beslutning af 16. december 2010 om en ny strategi for Afghanistan ⁽¹⁾, beslutning af 15. december 2011 om budgetkontrol med EU's finansielle bistand til Afghanistan ⁽²⁾ og beslutning af 15. december 2011 om kvinders situation i Afghanistan og Pakistan ⁽³⁾,
- der henviser til De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolutioner om Afghanistan, herunder resolution nr. 2096 fra marts 2013,
- der henviser til konklusionerne fra de internationale Afghanistan-konferencer i 2011 og 2012, herunder dem, der blev afholdt i Bonn i december 2011, i Chicago i maj 2012, i Kabul i juni 2012 og i Tokyo i juli 2012,
- der henviser til erklæring af 19. november 2012 fra EU-delegationen i Afghanistan i samråd med cheferne for EU's missioner i Afghanistan om henrettelsen af mennesker, der har fået en dødsdom,
- der henviser til EU's udenrigsministres afgørelse af 27. maj 2013 om forlængelse af EU's politimission i Afghanistan (EUPOL) indtil den 31. december 2014,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at EU har støttet genopbygning og udvikling i Afghanistan siden 2002 og fortsat er engageret i en fredelig overgangsproces i Afghanistan, en inklusiv og bæredygtig udvikling af landet samt stabilitet og sikkerhed i hele regionen;
- B. der henviser til, at ydelsen af EU-bistand fra 2011 til 2013 har fokuseret på centrale sektorer inden for offentlig forvaltning (herunder politiet), landbrug, udvikling af landdistrikterne, sundhed og social sikring;
- C. der henviser til, at EU og Afghanistan er tæt på at afslutte forhandlingerne om en samarbejdsaftale om partnerskab og udvikling, som vil bringe samarbejdet mellem EU og Afghanistan op på et nyt og mere omfattende niveau med nye retlige rammer for samarbejdet;

⁽¹⁾ EUT C 169 E af 15.6.2012, s. 108.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0578.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0591.

Torsdag den 13. juni 2013

- D. der henviser til, at Parlamentet har anmodet om en femårig handlingsplan for ophør med dyrkning af opiumsvalmuer gennem alternativ udvikling i Afghanistan;
- E. der henviser til, at EU støtter uddannelse af politistyrkerne og kapacitetsopbygning i Afghanistan, og til, at EUPOL-missionen siden 2007 har støttet en bæredygtig og effektiv civil politistyrke, hvilket vil bidrage til at få skabt et strafferetligt system under afghansk ejerskab;
- F. der henviser til, at antallet af afghanske borgere, der er afhængige af narkotika, ifølge FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse fortsat stiger med alvorlige sociale konsekvenser for befolkningen;
- G. der henviser til, at til trods for EU's aktive rolle i forbindelse med støtte til narkotikabekæmpelsesforanstaltninger, er de væsentlige resultater meget begrænsede;
- H. der henviser til, at den manglende koordination mellem donorer til Afghanistan og den afghanske regering undergraver effektiviteten af EU's bistand til Afghanistan;
- I. der henviser til, at Europa-Parlamentet siden Lissabontraktaten har spillet en central rolle i forbindelse med det samtykke, der kræves ved nye samarbejdsaftaler;
1. bekræfter på ny sin fortsatte støtte til opbygningen af en afghansk stat med stærkere demokratiske institutioner, som er i stand til at sikre national suverænitæt, statens enhed, territorial integritet og velstand for befolkningen i Afghanistan; bekræfter på ny, at en fredelig fremtid i Afghanistan afhænger af, at der opbygges en stabil, sikker og økonomisk bæredygtig stat, som er fri for terrorisme og narkotika, og som er baseret på retsstatsprincippet, styrkede demokratiske institutioner, respekt for magtens tredeling, et stærkt parlament og sikring af grundlæggende rettigheder; påskønner i denne forbindelse de vigtige bidrag fra EU's udviklings samarbejde og EUPOL's Afghanistanmission, hvis forlængelse hilses velkommen;
 2. glæder sig over de sidste ti års indsats og fremskridt; gentager imidlertid sin bekymring over sikkerhedssituationen og den vedvarende vold i Afghanistan, som giver sig udslag i trusler mod lokalbefolkningen, herunder kvinder og børn, nationale sikkerhedsstyrker og internationalt militært og civilt personel;
 3. opfordrer indtrængende den afghanske regering til at forberede overtagelsen af det fulde ansvar for landets sikkerhed efter tilbagetrækningen af de internationale styrker; opfordrer EU og dets medlemsstater til at optrappe deres bestræbelser på at støtte den militære og civile kapacitetsopbygning af den afghanske regering og dens nationale sikkerhedsstyrker med henblik på at skabe stabilitet og sikkerhed, som er et afgørende grundlag for socioøkonomisk udvikling, og undgå, at der skabes et vakuum, når landet overtager det fulde ansvar for sin egen sikkerhed efter 2014; understreger faren for, at tilbagetrækningen af de internationale styrker i 2014 kan skabe et økonomisk vakuum;
 4. støtter forhandlingerne om en samarbejdsaftale om partnerskab og udvikling og understreger, at den bør føre frem til en mere strategisk tilgang og til støtte til de afghanske myndigheder under og efter tilbagetrækningen af de internationale styrker;
 5. understreger betydningen af, at denne nye aftale omfatter en sammenhængende og bæredygtig tilgang til håndteringen af udfordringerne vedrørende sikkerhed, økonomi, regeringsførelse og udvikling i Afghanistan, som hænger indbyrdes sammen;
 6. opfordrer de afghanske myndigheder til at ændre alle dødsdomme og genindføre et moratorium for henrettelser med henblik på en permanent afskaffelse af dødsstraffen;
 7. anser det for beklageligt, at der mangler politisk momentum med henblik på afslutning af forhandlingerne om en samarbejdsaftale om partnerskab og udvikling; opfordrer derfor EU's Udenrigstjeneste og den afghanske regering til at afslutte forhandlingerne snarest muligt;
 8. opfordrer EU til inden for rammerne af den nye aftale at fortsætte sin indsats for at støtte demokratiske værdier, retsstatsprincippet, et pålideligt forvaltningssystem (herunder bekæmpelsen af korruption), et uafhængigt domstolssystem, menneskerettighederne og skabelsen af et ægte civilsamfund;

Torsdag den 13. juni 2013

9. beklager, at Parlamentet på trods af EU-Udenrigstjenestens forpligtelse om at underrette det om alle stadier af forhandlingerne ikke er blevet ordentligt informeret; minder om sine nye beføjelser inden for udenrigsanliggender som fastsat i Lissabontraktaten og kræver fuldt samarbejde fra EU-Udenrigstjenesten og Rådet om et anliggende af så stor betydning;

10. påpeger behovet for yderligere socioøkonomisk udvikling og økonomisk diversificering; understreger i denne forbindelse muligheden for at sætte skub i væksten ved at udnytte energiressourcerne og sætte større fokus på udvindingsindustrien; understreger imidlertid, at udvindingsindustrien skal drives på en gennemsigtig måde, og at det er nødvendigt at anvende de standarder, der er fastsat af »the International Extractive Transparency Initiative«;

11. konstaterer, at selv om der i løbet af de sidste ti år har været visse fremskridt inden for ligestilling mellem kønnene og grundlæggende rettigheder, udgør kvinderne i Afghanistan fortsat den meste sårbare gruppe i samfundet og udsættes stadig for trusler, intimidering og vold og lider under diskriminerende lovgivning; fremhæver, at det er nødvendigt — både ud fra en retlig og en praktisk synsvinkel — at integrere kvinderne fuldt ud i samfundet og sikre sig, at de deltager fuldt ud, og opnå en reel forbedring af kvinders status; fordømmer kraftigt den omstændighed, at mange kvinder er ofre for vedvarende trusler og vold, og at kvinder, der har været fremtrædende i den afghanske offentlighed, i de seneste år er blevet myrdet eller udsat for attentater, mens gerningsmændene ikke er blevet retsfulgt;

12. understreger, at det er nødvendigt fortsat at støtte udvikling af infrastrukturen i mange sektorer, herunder skoler, hospitaler, transport, energinet, landbrug og styrkelse af kvinders indflydelse og status i Afghanistan i overensstemmelse med EU's udviklingsbistand før interventionen i 2001;

13. beklager, at EU's antinarkotikainitiativ hidtil ikke har opnået tilfredsstillende resultater; påpeger, at narkotikafremstilling og -smugling holder liv i »oprørsgrupper« og giver næring til korrupsion på forskellige niveauer; understreger, at det primære fokus i en sådan aktion bør være at støtte alternative indkomstmuligheder for landbrugerne; fremhæver i denne forbindelse behovet for en bredere strategi i forbindelse med bæredygtig udvikling af landdistrikter og forvaltning af vand;

14. minder om, at mere end 90 % af heroinen i Europa stammer fra Afghanistan, og at omkostningerne for den offentlige sundhed i de europæiske lande beløber sig til milliarder af dollars; bemærker imidlertid, at opiumproduktionen er et centralt socialt, økonomisk og sikkerhedsmæssigt spørgsmål; beklager, at opiumproduktionen i 2011 steg med 61 % i forhold til 2010 og tegnede sig for 9 % af Afghanistans BNP i 2011;

15. bemærker, at USA og det internationale samfund i perioden 2009-2011 brugte 1,1 mia. USD på narkotikabekæmpelsesforanstaltninger uden at opnå nogen mærkbar indvirkning på produktionen og handlen; minder om, at Parlamentet flere gange har opfordret til, at der udarbejdes en femårig plan for afskaffelse af opium med præcise tidsfrister og benchmarks, hvor et særligt kontor med eget budget og personale skal stå for gennemførelsen på grundlag af et samarbejde mellem EU, USA og Den Russiske Føderation, hvor sidstnævnte er hårdest ramt samt verdens største opiummarked;

16. minder om, EU mellem 2002 og udgangen af 2011 gav tilsagn om i alt omtrent 2,5 mia. EUR i bistand til Afghanistan, herunder 493 EUR i humanitær bistand; beklager, at virkningerne på trods af enorme bistandsbeløb fra udlandet har været begrænsede; anmoder Revisionsretten om at udarbejde en særberetning om effektiviteten af EU's bistand til Afghanistan i de seneste ti år, svarende til den der er udarbejdet om EULEX-missionen i Kosovo;

17. er yderst foruroliget over den internationale finansielle støttes manglende effektivitet og de afghanske forvaltningsstrukturer samt over den manglende gennemsigtighed og de begrænsede mekanismer for donoransvarlighed;

18. beklager, at en stor del af europæiske og andre internationale bistandsmidler er forsvundet i distributionskæden, og gør opmærksom på, at det især skyldes spild, for store formidlings- og sikkerhedsudgifter, overfakturering og korrupsion;

Torsdag den 13. juni 2013

19. gentager, at det er afgørende at koordinere EU's bistand på grundlag af en fælles tilgang med internationale aktører i henhold til en fælles strategi; glæder sig over den strategiske konsensus mellem Afghanistans regering og det internationale samfund om et fornyet og varigt partnerskab i de næste ti år, som det fremgår af konklusionerne fra Tokyo-konferencen om Afghanistan og i Tokyo-rammen for gensidig ansvarlighed (Tokyo Mutual Accountability Framework);

20. understreger betydningen af en omfattende og inklusiv afghansk ledet og -ejt tilgang til forsoning i Afghanistan for alle, der tager afstand fra vold, respekterer forfatningen — inklusive dens bestemmelser om menneskerettigheder, i særdeleshed kvinders rettigheder — og ønsker at deltage i opbygningen af et fredeligt Afghanistan; understreger, at fredsprocessen bør inddrage den politiske opposition, civilsamfundet som helhed og kvinder i særdeleshed og bør være så inklusiv som muligt; opfordrer til, at Det Høje Fredsråds rolle på dette område styrkes og fokuseres mere direkte på selve fredsprocessen;

21. minder om den afghanske regerings tilsagn under de internationale Afghanistan-konferencer i Kabul og Tokyo om at styrke og forbedre Afghanistans valgprocedurer, inklusive gennem en langsigtet valgreform, med henblik på at sikre, at fremtidige valg lever op til internationale standarder; glæder sig over, at der er offentliggjort en dato for præsident- og provinsrådsvalget i 2014, og over Afghanistans forberedelse af dette valg; understreger, at det er nødvendigt at mobilisere folk til at deltage, hvilket kan afhænge af sikkerhedssituationen, navnlig i de sydlige og østlige provinser; minder de afghanske myndigheder om behovet for nationale og internationale observatørers kontrol af de nationale valglister og med organiseringen og overvågningen af valgproceduren under det kommende valg; opfordrer EU til på anmodning af de afghanske myndigheder at yde støtte til organiseringen af det kommende valg;

22. understreger, at der er behov for regionalt samarbejde med sigte på at fremme stabilitet og sikkerhed i regionen som helhed; fremhæver, at der er behov for øget samarbejde med Rusland, Pakistan, Centralasien, Indien og Iran som en del af en regional ramme med henblik på at imødegå udfordringerne i forbindelse med sikkerhedsspørgsmål, grænseoverskridende smugling af mennesker og varer samt bekæmpelse af ulovlig fremstilling og smugling af narkotika;

23. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at forbedre sit samarbejde med Parlamentet om EU's bistand til Afghanistan, herunder forhandlingsprocessen; forventer at blive holdt fuldt orienteret om forhandlingsvilkårene samt regelmæssig rapportering, når aftalen er indgået;

24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Afghanistans regering og parlament, Europarådet samt Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.

P7_TA(2013)0283

Årtusindudviklingsmålene

Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om årtusindudviklingsmålene — fastlæggelse af rammen for tiden efter 2015 (2012/2289(INI))

(2016/C 065/19)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til FN's millenniumerklæring af 8. september 2000,

— der henviser til resolutionen »Keeping the promise: United to achieve the Millennium Development Goals«, som blev vedtaget af FN's Generalforsamling på mødet på højt plan om årtusindudviklingsmålene under generalforsamlingens 65. samling i 2010,

Torsdag den 13. juni 2013

- der henviser til den fjerde verdenskonference om kvinder, der blev afholdt i Beijing i september 1995, til erklæringen og handlingsplatformen fra Beijing og til de efterfølgende slutdokumenter, der blev vedtaget på FN's særlige samlinger Beijing + 5, Beijing+10 og Beijing+15 vedrørende yderligere tiltag og initiativer til gennemførelse af Beijing-erklæringen og handlingsplatformen, som blev vedtaget henholdsvis den 9. juni 2000, 11. marts 2005 og 2. marts 2010, hvori medlemsstaterne forpligtede sig til at gøre en indsats for at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder på 12 forskellige områder,
- der henviser til Istanbulhandlingsprogrammet for de mindst udviklede lande for årtiet 2011-2020,
- der henviser til gennemførelsen af handlingsplanen fra den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD), som blev fastlagt i Kairo i 1994 i anerkendelse af, at seksuel og reproduktiv sundhed og reproduktive rettigheder er grundlæggende for at opnå en bæredygtig udvikling,
- der henviser til rapporten fra FN's udviklingsprogram (UNDP) med titlen "Beyond the Midpoint: — achieving the Millenium Development Goals, der blev udgivet i januar 2010,
- der henviser til UNDP's »Human Development Report« fra 2010 med titlen »The Real Wealth of Nations: Pathways to Human Development«,
- der henviser til FN's »Gender Chart 2012«, som måler forbedringer i ligestillingsaspektet inden for de otte udviklingsmål,
- der henviser til UNDP's »Human Development Report« for 2011,
- der henviser til sluterklæringen, der blev vedtaget ved FN-konferencen om bæredygtig udvikling (Rio+20) i Rio de Janeiro, Brasilien, den 20.—22. juni 2012,
- der henviser til konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW), vedtaget i 1979 af FN's Generalforsamling, som indeholder en definition af, hvad der udgør diskrimination mod kvinder, og en dagsorden for de nationale foranstaltninger, der skal træffes for at sætte en stopper for denne slags diskrimination,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne og de retlige rammer for menneskerettighederne,
- der henviser til arbejdet i FN's gruppe for udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015, der ledes i fællesskab af FN's Afdeling for Økonomiske og Sociale Anliggender og UNDP med støtte fra alle FN-organer og i samråd med relevante interessenter,
- der henviser til FN's rapport fra juni 2012 til FN's generalsekretær »Realizing the future we want for all«,
- der henviser til arbejdet i FN's generalsekretærs Panel på Højt Plan vedrørende udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015 og resultatet af Rio + 20-konferencen,
- der henviser til »Monterreykonsensusen«, som blev vedtaget på den internationale konference om udviklingsfinansiering i Monterrey, Mexico, den 18.—22. marts 2002,
- der henviser til erklæringen og handlingsplanen vedtaget på mødet på højt plan om bistandseffektivitet, der blev afholdt i Busan i december 2011,
- der henviser til Pariserklæringen om bistandseffektivitet og Accrahandlingsplanen,
- der henviser til den europæiske konsensus om udvikling⁽¹⁾ og EU's adfærdskodeks for komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitik⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets konklusioner 9558/07 af 15.5.2007.

Torsdag den 13. juni 2013

- der henviser til artikel 7 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvori det bekræftes, at EU skal sikre sammenhæng mellem sine politikker og aktiviteter, samtidig med at der tages højde for alle Unionens mål,
- der henviser til artikel 208, stk. 1, i TEUF, hvori det fastsættes, at »Unionen tager hensyn til målene for udviklings samarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. april 2005 om sammenhæng i udviklingspolitikken (COM(2005) 0134) og Rådets konklusioner med titlen »Udviklingsvenlig politikkohærens«, 3166. samling i Rådet (udenrigsanliggender) den 14. maj 2012,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »EU-rammepolitik for bistand til løsning af udviklingslandenes fødevarer sikkerhedsproblemer« (COM(2010)0127),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 31. marts 2010 med titlen »Humanitær fødevarerbistand« (COM(2010) 0126),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2012 med titlen »EU's strategi til styrkelse af resiliens: Anvendelse af erfaringer fra fødevarer sikkerhedskriser« (COM(2012)0586),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. marts 2013 med titlen »Forbedring af mødres og børns ernæring i udviklingsbistand til tredjelande: En EU-rammepolitik« (COM(2013)0141),
- der henviser til den europæiske rapport om udvikling af 19. september 2008 med titlen »Millennium Development Goals at Midpoint: Where do we stand and where do we need to go?«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. februar 2013 »Et værdigt liv for alle: udrydde fattigdom og give verden en bæredygtig fremtid« (COM(2013)0092),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande (COM(2011)0843, SEC(2011)1475, SEC(2011)1476),
- der henviser til Kommissionens forslag af 7. december 2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (COM(2011)0840),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. juni 2011 om et budget for Europa 2020 (COM(2011)0500) og Kommissionens arbejdsdokument af samme dato med titlen »Et budget for Europa 2020: det nuværende finansieringssystem, de udfordringer, vi står over for, resultaterne af høringen af interessenterne samt de forskellige valgmuligheder inden for de vigtigste horisontale og sektorspecifikke problemstillinger« (SEC(2011)0868),
- der henviser til Kommissionens fælles meddelelse af 7. december 2011 til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen »Det globale Europa: en ny strategi for finansieringen af EU's optræden udadtil« (COM(2011)0865),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. december 2011 med titlen »Fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for finansiering af EU-samarbejdet med staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og de oversøiske lande og territorier for perioden 2014-2020« (COM(2011)0837),
- der henviser til Rådets konklusioner om EU-støtte til bæredygtig forandring i overgangssamfund, som blev vedtaget på den 3218. samling i Rådet (udenrigsanliggender) den 31. januar 2013,
- der henviser til Rådets konklusioner med titlen »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring«, som blev vedtaget på den 3166. samling i Rådet (udenrigsanliggender) den 14. maj 2012,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. september 2012 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Demokratiets rødder og bæredygtig udvikling: EU's engagement i civilsamfundet på området eksterne forbindelser« (COM(2012)0492),

Torsdag den 13. juni 2013

- der henviser til Kommissionens offentlige høringer i forbindelse med forberedelsen af en EU-holdning med titlen »Towards a Post-2015 Development Framework«⁽¹⁾, der løb fra den 15. juni 2012 til den 15. september 2012 og var tilgængelig for alle interessenter, privatpersoner, organisationer (statslige og ikke-statslige, parlamentariske, akademiske, fra den private sektor, osv.) og lande,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. april 2010 »En EU-handlingsplan i tolv punkter til støtte af Millenniumudviklingsmålene« (COM(2010)0159),
 - der henviser til sin betænkning af 15. juni 2010 om de fremskridt, der gøres med hensyn til opfyldelse af millenniumudviklingsmålene: midtvejsevaluering som forberedelse til FN's møde på højt plan i september 2010⁽²⁾,
 - der henviser til undersøgelsen fra januar 2013 med titlen »Millennium Development Goals and beyond 2015 — a strong EU engagement«,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0165/2013),
- A. der henviser til, at årtusindudviklingsmålene (MDG) har skabt opmærksomhed om, at udryddelse af global fattigdom er en presserende udfordring og en prioritet, der kræver en global indsats, takket være deres begrænsede række af konkrete og tidsbundne mål; der henviser til, at der to år før tidsfristen for årtusindudviklingsmålene i 2015 er sket betydelige fremskridt: målet om at nedbringe ekstrem fattigdom med 50 % er nået i lighed med målet om at halvere andelen af mennesker, der ikke har pålidelig adgang til rent drikkevand, livsbetingelserne for mere end 200 millioner mennesker, der lever i slumområder, er blevet forbedret, optagelsen af piger i grundskolen svarer nu til optagelsen af drenge, og der ses voksende fremskridt i nedgangen i børne- og mødredødeligheden; der imidlertid henviser til, at de nuværende årtusindudviklingsmål ikke i tilstrækkelig grad tackler de grundlæggende årsager til fattigdom, såsom uligheder i og mellem lande, social udstødelse, biodiversitet og regeringsførelse;
- B. der henviser til, at den europæiske konsensus om udvikling, som Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet har undertegnet, er gældende EU-ret; minder om betydningen og rækkevidden af dette dokument, som sikrer den europæiske køreplan for udvikling samt de resultater og retningslinjer, der følger heraf;
- C. der henviser til, at årtusindudviklingsmålene har bidraget til at definere fattigdom som flerdimensionale afsavn i menneskers liv, der omfatter uddannelse, sundhed, miljø, fødevarer, beskæftigelse, boligforhold og ligestilling mellem kønnene;
- D. der henviser til, at der stadig er globale udfordringer, og at de forventes at vokse — fattigdom, sult og underernæring, manglende adgang til sundhedspleje af høj kvalitet for alle, begrænset adgang til medicin, mangel på ordentlig, sikker sanitet og hygiejne, utilstrækkelige niveauer af kvalitetspræget primær og sekundær uddannelse, høj arbejdsløshed, især ungdomsarbejdsløshed, manglende socialsikring og respekt for menneskerettighederne, ulighed, herunder mellem kønnene, samt nedbrydelse af miljøet og klimaforandringer — som gør det nødvendigt at finde nye udviklingsveje, der kan føre til inklusiv og bæredygtig udvikling for alle;
- E. der henviser til, at næsten en milliard mennesker i verden er underernærede, og over 200 millioner er arbejdsløse; der henviser til, at kun 28 % af verdens befolkning er dækket af omfattende socialsikringssystemer, hvilket afspejler en høj grad af uformel arbejdsløshed, og som henviser til, at ca. 1,4 milliarder mennesker mangler adgang til tilstrækkelige energitjenester, hvorved deres mulighed for at bekæmpe fattigdom begrænses;
- F. der henviser til, at problemet med fejlernæring i udviklingslandene dræber ca. 2,6 millioner børn hvert år, og at antallet af underernærede mennesker som følge af klimaforandringerne forventes at stige;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/europeaid/what/millennium-development-goals/index_en.htm.

⁽²⁾ EUT C 236 E af 12.8.2011, s. 48.

Torsdag den 13. juni 2013

- G. der henviser til, at ca. 140 millioner piger vil blive barnebrude inden udgangen af 2020, hvis den nuværende andel af tidlige giftermål fortsætter;
- H. der henviser til, at tre fjerdedele af verdens fattige bor i mellemindkomstlande, og at ulighederne med hensyn til indkomst og velstand inden for landene ifølge Verdensbankens World Development Indicators 2008 er steget siden de tidlige 1980'ere, også i højindkomstlande; der henviser til, at usikkerheden med hensyn til indkomster og job også er steget på grund af globaliseringsmønstre baseret på outsourcing og ringere arbejdsmiljøbeskyttelse;
- I. der henviser til, at det forventes, at der i 2015 fortsat vil være mere end 600 millioner mennesker, der stadig benytter usikre vandkilder, som udgør en sundhedsrisiko, og at en milliard mennesker, hvoraf 70 % er kvinder, vil leve for mindre end 1,25 USD per dag, især i en række afrikanske lande, men også i de nye vækstlande, samt til, at årtusindudviklingsmålet om at halvere andelen af mennesker uden basale sanitetstjenester ikke vil blive opfyldt før 2049, hvis den nuværende tendens fortsætter; der henviser til, at næsten 200 millioner mennesker er arbejdsløse på nuværende tidspunkt — hvoraf ca. 74 millioner er i aldersgruppen 15-24 år, og at kun 20 % af verdens befolkning har tilstrækkelig sygeforsikring, mens over halvdelen overhovedet ingen dækning har; der henviser til, at udråbelse af 2015 som det europæiske år for udvikling derfor vil gøre det muligt at øge EU-borgernes opmærksomhed på vigtigheden af de nye udviklingsmål;
- J. der henviser til, at den globale fødevarer-, energi- og finanskrise i 2007-2010 i kombination med den globale økonomiske tilbagegang og klimaforandringerne har fremhævet, hvor skrøbelige de globale fødevarerforsyningsystemer er, og afdækket manglerne ved finans- og råvaremarkederne og de globale styringsmekanismer;
- K. der henviser til, at bæredygtighedsproblemer, herunder det presserende behov for at nedbringe drivhusgasemissionerne globalt og opnå en mere rimelig og bæredygtig forvaltning og styring af naturressourcer, udgør den største udfordring for en transformativ dagsorden;
- L. der henviser til, at udvikling som en grundlæggende menneskerettighed bekræftes i erklæringen om retten til udvikling fra 1986; der henviser til, at erklæringen giver tilsagn om en »menneskerettighedsbaseret« tilgang, der er karakteriseret ved overholdelse af alle menneskerettigheder (økonomiske, sociale, kulturelle, borgerlige og politiske), og til, at erklæringen ligeledes giver tilsagn om styrkelse af de internationale samarbejde;
- M. der henviser til, at opfyldelsen af årtusindudviklingsmålene inden fristens udløb i høj grad vil afhænge af virkeliggørelsen af det globale partnerskab for udvikling, og til, at EU og dets medlemsstater bør opfylde deres forpligtelser og ikke lade den nuværende økonomiske og finansielle krise standse de fremskridt, der er gjort;
- N. der henviser til, at artikel 208 i TEUF fastslår, at nedbringelse og på sigt udryddelse af fattigdom er det primære mål for EU's udviklingspolitik;
- O. der henviser til, at 50 års donordrevet udviklingspolitik har skabt overdreven afhængighed ⁽¹⁾;
- P. der henviser til, at FN arbejder tæt sammen med alle interessenter på en inklusiv måde for at bygge videre på det momentum, der blev skabt af årtusindudviklingsmålene, og for at fortsætte med en ambitiøs udviklingsdagsorden efter 2015, som bør baseres på at øge kvaliteten af støtte og sikre bedre samordning og respekt for princippet om politikkohærens;
- Q. der henviser til, at EU's tilsagn om at sikre udviklingsvenlig politikkohærens i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i 2005 blev bekræftet i konklusionerne af 14. maj 2012 ⁽²⁾;
- R. der henviser til, at EU som verdens største donor er fast besluttet på at nå årtusindudviklingsmålene rettidigt og er dybt engageret i forhandlingerne om udviklingsdagsordenen efter 2015;

⁽¹⁾ <http://www.ecdpm-talkingpoints.org/african-consultations-post2015-development-agenda>.

⁽²⁾ Dok. 9317/12.

Torsdag den 13. juni 2013

- S. der henviser til, at Parlamentet lægger særlig vægt på denne proces og mener, at EU skal fungere som en drivkraft for rammen efter 2015;
- T. der henviser til, at et betydeligt antal ustabile eller konfliktramte stater ikke har opfyldt et eneste af årtusindudviklingsmålene ⁽¹⁾;
- U. der henviser til, at manglende fred, sikkerhed, demokrati, respekt for menneskerettigheder og politisk stabilitet kombineret med korruption og menneskerettighedskrænkelser ofte hindrer fattige lande i at nå deres fulde udviklingspotentialer;
- V. der henviser til, at 75 % af verdens fattige bor i mellemindkomstlande trods deres økonomiske vækst, og til, at den særlige situation i mellemindkomstlandene derfor ikke bør overses, når årtusindudviklingsmålene evalueres, samtidig med at der bør tages hensyn til princippet om differentiering som vedtaget i forbindelse med den nye udviklingsdagsorden;

I. Årtusindudviklingsmålene og nye udfordringer

1. bekræfter, at årtusindudviklingsmålene som defineret i 2000 figurerer blandt mange vellykkede tiltag i mellemindkomstlande og udviklingslande, og at disse resultater skal analyseres korrekt med henblik på den fremtidige ramme for at opnå mere globale og bæredygtige resultater;
2. understreger, at den globale situation har ændret sig radikalt over de sidste ti år, og det samme gælder fattigdommens karakter, idet en stigende forskel og ulighed mellem og inden for landene er ved at blive et stort problem i forbindelse med fattigdomsbekæmpelsen;
3. påpeger, at selv om nogle udviklingslande er blevet donorlande, står de stadig selv med høje og voksende niveauer af ulighed, som er sammenlignelige med uligheden i andre udviklingslande; påpeger, at blandt andet klimaforandringer, fødevarer-sikkerhed, migration, arbejdsløshed, demografiske ændringer, korruption, ressourcemæssige begrænsninger, ikke-bæredygtig vækst, finansielle og økonomiske kriser og krænkelser af menneskerettighederne udgør komplekse og indbyrdes forbundne udfordringer;
4. minder om, at nedbrydelse af miljøet bringer opfyldelsen af årtusindudviklingsmålene, herunder målet om at udrydde den ekstreme fattigdom og sult, i fare; minder navnlig om, at vedvarende uligheder og kampe om knappe ressourcer er blandt de vigtigste drivkræfter for konflikter, sult, usikkerhed og vold, som til gengæld er vigtige faktorer, der bremser den menneskelige udvikling og bestræbelserne på at opnå bæredygtig udvikling; opfordrer til, at der indføres en mere holistisk tilgang, som afspejler resultatet og opfølgningen af Rio + 20-konferencen om bæredygtig udvikling;
5. minder om behovet for sammenhæng mellem EU's handels- og udviklingspolitik, navnlig hvad angår regionerne i den yderste periferi;
6. opfordrer indtrængende EU til at stille sig i spidsen med én stærk stemme under drøftelserne af rammen for perioden efter 2015 og helt frem til FN-topmødet og til at vedtage en fælles, effektiv og ambitiøs holdning om de principper og mål, der bør indgå i den nye udviklingsramme for perioden efter 2015; påpeger samtidig, at der skal være en fælles, sammenhængende og integreret ramme med klare benchmarks, som inkorporerer de vigtigste spørgsmål vedrørende udvikling og bæredygtighed, og at denne ramme skal være af universel og global karakter, fremme velstand, menneskerettigheder og velfærd for alle og direkte og aktivt inddrage alle lande i sin udformning og gennemførelse, og agte på de rigere landes rolle i og ansvar — ud over finansiering — for at den får succes;
7. påpeger, at det globale partnerskab for udvikling bør reorganiseres for at tage højde for den ændrede kontekst og bør være tæt forbundet med de nye dimensioner af dagsordenen for tiden efter 2015; understreger, at et reorganiseret og styrket globalt partnerskab for udvikling vil være af afgørende betydning for gennemførelsen af dagsordenen for tiden efter 2015 og for sikring af effektive ansvarliggørelsesmekanismer på alle niveauer;
8. mener, at denne fælles tilgang kræver hensigtsmæssig samordning mellem EU og medlemsstaterne, inden den fremlægges på efterårets topmøde i New York, og stor synlighed i forhandlingsprocessen under ledelse af den europæiske udviklingskommissær; opfordrer EU, som er den største donor i verden, til fuldt ud at påtage sig sin rolle som den centrale aktør vedrørende dagsordenen for tiden efter 2015;

⁽¹⁾ OECD og al, 2011, »Conflict, fragility and armed violence are major factors preventing the achievement of the MDGs«.

Torsdag den 13. juni 2013

9. opfordrer til, at udviklingsrammen for tiden efter 2015 indbefatter årtusindudviklingsmålene og målene om bæredygtig udvikling og fremmer velstand og velfærd for alle, herunder ugunstigt stillede grupper som kvinder, børn, ældre og personer med handicap; understreger, at der skal være reel fleksibilitet alt efter kapaciteten til at opstille nationale mål under direkte og aktiv inddragelse af udviklingslandene og udviklingspartnerne, navnlig civilsamfundet; påpeger, at rige lande skal afgive solide løfter, både hvad angår deres egen udvikling og hvad angår de af deres politikker, som har indvirkning på andre lande;

10. understreger, at de manglende fremskridt inden for de udviklingsmål, der vedrører kvinders stilling, ikke kun skyldes finansielle eller tekniske hindringer, men især skyldes manglende politisk vilje;

II. Fattigdomsbekæmpelse

11. opfordrer indtrængende til, at udryddelse af fattigdom, som er den primære målsætning i EU's udviklingssamarbejde, og opnåelse af en bæredygtig udvikling bliver de vigtigste globale prioriteringer for udviklingsdagsordenen efter 2015;

12. understreger, at ulighed er en hindring for bestræbelserne på at opnå økonomisk udvikling og mindske fattigdommen; minder navnlig om, at stor ulighed gør det vanskeligt at etablere bredt funderede, omfordelende og finansielt bæredygtige sociale velfærdssystemer, der er baseret på principper om social solidaritet, samtidig med at stor ulighed kan forårsage øget kriminalitet eller voldelige konflikter, navnlig i multietniske samfund; mener, at det er nødvendigt at tackle de strukturelle årsager til fattigdom for at skabe virkelige samfundsmæssige ændringer;

13. erkender, hvorledes udvikling og fattigdomsbekæmpelse hænger uløseligt sammen med udfordringerne i forbindelse med fred og sikkerhed, miljø, menneskerettighederne, ligestilling mellem kønnene, demokrati og god regeringsførelse; opfordrer derfor til en fornyet tilgang til fattigdomsbekæmpelse, som tager hensyn til betydningen af inklusiv økonomisk udvikling og vækst, omfordeling af velstand gennem budgettiltag, anstændigt arbejde, erhvervsrettet uddannelse, miljømæssig bæredygtighed, menneskerettighederne og god regeringsførelse;

14. opfordrer til, at »dagsordenen efter årtusindudviklingsmålene« forankres i erklæringen om retten til udvikling fra 1986, der ikke blot bekræfter udvikling som en grundlæggende menneskerettighed, men også ser på udvikling som en proces;

15. opfordrer til, at kønsmainstreaming integreres i en vækstorienteret tilgang til udryddelse af fattigdom, og til, at ligestilling mellem kønnene inkluderes i alle EU-programmer, -politikker og -strategier;

16. understreger, at »inklusivitet« er et dynamisk koncept, der er mere vidtrækkende end en »profattig« strategi og indebærer, at der også sættes fokus på udsatte befolkningsgrupper med usikre levebrød, hvilket gør det påkrævet, at udviklingsstrategien forankres i den makroøkonomiske ramme; mener, at det er afgørende at definere kvalitative indikatorer for at kunne overvåge, i hvor høj grad udviklingen er inklusiv og bæredygtig, og i hvilket omfang behovene hos de mest ugunstigt stillede og udsatte grupper imødekommes;

17. opfordrer i denne forbindelse til, at der fastlægges en bredere definition af fattigdom end en, der udelukkende er baseret på bruttonationalproduktet (BNP); understreger, at store dele af verdens fattige ikke er medregnet i de globale og nationale gennemsnit;

Sundhed, ernæring, uddannelse og social beskyttelse

18. anerkender, at tackling af fejlnæring hos børn og mødre kræver langsigtede udviklingsstrategier, der fokuserer på sektorer, som har indflydelse på fejlnæring, f.eks. sundhed, uddannelse, vand og sanitet samt landbrug;

19. minder om, at det flerdimensionale aspekt af menneskelig velfærd skal anerkendes fuldt ud; minder i denne sammenhæng om, at sundhed, ernæring, social beskyttelse og uddannelse er centrale drivkræfter for fattigdomsbekæmpelse og inklusiv økonomisk udvikling;

Torsdag den 13. juni 2013

20. understreger betydningen af at mindske uligheder mellem kønnene, først og fremmest inden for uddannelse med henblik på at hæve humankapitalens gennemsnitlige kvalitet, og dernæst inden for sundhed med henblik på at opnå større fremskridt med hensyn til at forbedre mødrenes sundhed og reducere børnedødeligheden;
21. anmoder EU om at yde en stor indsats for at forsvare retten til den højeste opnåelige standard for sundhed, herunder seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder i denne sammenhæng og integration af hiv/aids, bl.a. i leveringen af frivillig familieplanlægning, sikker abort og svangerskabsforebyggelse;
22. understreger, at rammen for årtusindudviklingsmålene efter 2015 skal omfatte et specifikt mål om afskaffelse af alle former for vold mod kvinder;
23. understreger, at adgang til sygesikring for alle, som kombinerer både behandling og forebyggelse, adgang til tilstrækkeligt nærrende fødevarer for alle samt adgang til uddannelse af høj kvalitet for alle og på alle niveauer, som fremmer beskæftigelse, bør betragtes som vigtige mål for dagsordenen efter 2015;
24. insisterer på, at udviklingsrammen efter 2015 for det første skal indeholde mål for adgang til prismæssigt overkommelig sundhedspleje af høj kvalitet med fokus på sundhedsfremme, forebyggelse og helbredende indgreb, herunder som centrale elementer seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder og hiv/aids, og for det andet praktiske skridt til oprettelse af grundlæggende sundhedssystemer, der sikrer forebyggelse, behandling, pleje og støtte til alle, inklusive de mest marginaliserede og ringest stillede grupper såsom minoriteter, fængslede, migranter, uregistrerede personer, sexarbejdere og narkotikamisbrugere;
25. opfordrer til en øget global indsats for at nedbringe dødeligheden blandt mødre, nyfødte og børn og bekræfter den centrale betydning af universel adgang til reproduktiv sundhedspleje;
26. opfordrer til fortsat støtte til forskning i mere effektive og bæredygtige forebyggelses- og behandlingsprogrammer, herunder forskning i og udvikling af effektive former for medicinske indgreb såsom vacciner, lægemidler og diagnosticeringsværktøjer;
27. understreger, at kvinder spiller en afgørende rolle i forbindelse med ernæring og fødevarerikkerhed, da de er ansvarlige for 80 % af landbruget i Afrika, selv om det stadig næsten aldrig er muligt for dem at eje den jord, de dyrker; understreger, at udryddelsen af sult som følge heraf afhænger af den støtte, der gives til smålandbrugerne, så de kan producere tilstrækkeligt med fødevarer til sig selv og deres familier; minder om, at de fleste smålandbrugere er kvinder; kræver en strategi, der tager hensyn til kønsaspektet, og som er integreret i alle elementer af fødevarerikkerhedsprogrammeringen; understreger, at det er nødvendigt at forebygge og behandle fejlnæring ved hjælp af evidensbaserede indgreb, der prioriterer gravide kvinder og børn;
28. understreger, at det er nødvendigt at udarbejde og gennemføre sundhedsprogrammer for at styrke sundhedssystemerne, i betragtning af at den globale finansielle krise har undermineret fremskridtene i forbindelse med hiv/aids, tuberkulose, malaria og oversete tropiske sygdomme;
29. understreger betydningen af målet om forbedring af gravide og fødende kvinders sundhed for at reducere mødredødeligheden og opnå universel adgang til seksuelle og reproduktive sundhedstjenester og familieplanlægning; understreger betydningen af uddannelse i og bevidstgørelse om seksuel og reproduktiv og sundhed som en integreret del af dagsordenen for kvinders sundhed;
30. anfører, at der skal lægges særlig vægt på at lære begge køn om kønsspørgsmål, helt fra de begynder i skolen, så holdninger og sociale stereotyper gradvist ændrer sig, og ligestilling bliver et grundlæggende samfundsprincip i alle verdens lande;
31. opfordrer indtrængende til, at leveringen af EU's humanitære bistand bidrager til gennemførelsen af årtusindudviklingsmålene og reelt fritages fra de restriktioner, USA eller andre donorer pålægger humanitær bistand, navnlig ved at sikre kvinder og piger, der er blevet voldtaget i væbnede konflikter, adgang til abort;
32. anerkender, at anstændige beskæftigelsesmuligheder giver fattige husstande mulighed for at bringe sig ud af fattigdommen og er vigtige midler for enkeltpersoner og familier til at opnå selvverd, tilhørsforhold til et samfund og en måde, hvorpå de kan yde et produktivt bidrag; opfordrer til, at fuld og produktiv beskæftigelse og anstændigt arbejde gøres til et centralt mål i udviklingsdagsordenen efter 2015 og opfordrer til, at dette mål støttes ved gennemførelse af hensigtsmæssige nationale rammer for social beskyttelse med henblik på fattigdomsbekæmpelse og resiliens;

Torsdag den 13. juni 2013

33. understreger, at sundhedsrelateret oplysning og uddannelse er vigtige elementer i en forbedret folkesundhed;
34. opfordrer indtrængende til, at der endvidere lægges særlig vægt på at tackle ikkeoverførbare sygdomme, som f.eks. kræft;
35. opfordrer til, at rammen for tiden efter 2015 fremmer kvinders status og ligestilling mellem kønnene ved at mindske ulighederne mellem kønnene på alle uddannelsesplaner med specifikke mål, herunder universel adgang til og fuldførelse af uddannelse (primær, sekundær og videregående uddannelse) og erhvervsuddannelse med en ungdomsvenlig jobskabelsespolitik, udryddelse af analfabetisme blandt kvinder samt adgang til omfattende seksualundervisning i og uden for skolesystemet;

III. *God forvaltningsskik*

36. understreger, at rammen for bæredygtig udvikling efter 2015 kræver respekt for princippet om demokratisk regeringsførelse og menneskerettighederne, effektive, gennemsigtige og ansvarlige institutioner og partnere på alle niveauer og et stærkt civilsamfund, der systematisk inddrages i den demokratiske proces; insisterer på, at rammen skal drives af de centrale idéer om deltagelsesdemokrati og effektivt medborgerskab gennem fuldstændig og voksende udøvelse af de borgerlige og politiske rettigheder;
37. opfordrer EU til at dele sine erfaringer og sin ekspertise med udviklingslandene og give adgang til viden inden for områder af relevans for bæredygtig udvikling, så de navnlig kan drage nytte af EU-medlemsstaternes erfaringer med overgangsprocesser;
38. mener, at de løbende forhandlinger og drøftelser skal være struktureret således, at den nye udviklingsramme afspejler og forfølger en klar forpligtelse til en demokratisk styreform;
39. understreger, at klimaforandringerne, den nylige fødevarerpris-krise og den globale finansielle krise alle hænger sammen med manglen på tilstrækkelig global styring; understreger derfor, at global styring bør udgøre en central del af udviklingsdagsordenen for tiden efter 2015;
40. beklager dybt den manglende sammenhæng mellem institutionerne for global styring, navnlig inden for multilateral handel, finansiering og miljøstrukturer; mener, at omend den mangelfulde globale styring har ført til, at landene har søgt regionale løsninger for at opfylde regionsspecifikke udviklingsbehov, er det nødvendigt at samordne sådanne ordninger for at undgå opsplitning af politikkerne og manglende sammenhæng med multilaterale ordninger og internationale standarder; mener mere generelt, at der er behov for tiltag på globalt plan som supplement til de nationale foranstaltninger;
41. bemærker, at der, selv om formatet for rammerne for årtusindudviklingsmålene har gjort det muligt at etablere konkrete og tidsbundne mål, som kan overvåges ved hjælp af statistisk solide indikatorer, mangler ejerskab af disse mål; advarer i denne sammenhæng imod, at der indføres en universel tilgang og mener, at globale mål skal skræddersys og tilpasses de nationale og regionale sammenhænge og udgangsbetingelserne;
42. påpeger, at myndigheder på alle niveauer spiller en afgørende rolle i en bæredygtig udviklingsdagsorden ved at deltage i den politiske debat, omsætte forpligtelser til lovgivning, holde regeringer ansvarlige for deres politikker på det sociale, miljømæssige og retlige område og bygge på princippet om ejerskab;
43. opfordrer indtrængende det internationale samfund til at være særligt opmærksomt på at skabe et gunstigt og deltagelsesfremmende miljø, som gør det muligt for civilsamfundsorganisationer (CSO'er), den private sektor, velgørenhedsfonde og andre uafhængige udviklingspartnere samt for nationale parlamenter og lokale myndigheder på lokalt, nationalt og regionalt plan at påtage sig deres ansvar for udarbejdelsen af politikker og overvågningen af, hvordan de gennemføres, og dermed at spille en rolle i udviklingsrammen for tiden efter 2015;
44. opfordrer desuden indtrængende til, at unge, navnlig piger og unge kvinder, gives mulighed for at spille en vigtig rolle i rammen for tiden efter 2015, i lyset af at unges deltagelse i regeringsførelse kan have store fordele, herunder etablering af demokratiske beslutningsstrukturer og -processer og forbedring af situationen for unge og deres samfund;

Torsdag den 13. juni 2013

En menneskerettighedsbaseret tilgang

45. kræver, at rammen for tiden efter 2015 understøttes af menneskerettighedsprincipperne, og at den i særdeleshed tackler problemer med ulighed, skadelig traditionel praksis, forskelsbehandling, kønsbaseret vold, inddragelse og styrkelse af marginaliserede og ugunstigt stillede personer i samfundet — med særlig vægt på rettigheder for unge, kvinder, migranter, personer, der lever med hiv, lesbiske, bøsser, bi- og transseksuelle samt personer med handicap;

46. opfordrer i denne sammenhæng til, at der fastsættes et selvstændigt mål med sigte på at tackle de vedvarende uligheder for kvinder og piger og skabe den nødvendige politiske vilje, de nødvendige ressourcer og det nødvendige ejerskab med henblik på at træffe bæredygtige og effektive foranstaltninger;

47. understreger, at FN's udviklingsdagsorden for tiden efter 2015 skal være orienteret mod en menneskerettighedsbaseret tilgang, som omfatter sociale og økonomiske rettigheder samt borgerlige og politiske rettigheder i forhold til fred og sikkerhed samt retten til udvikling;

48. henstiller, at der skabes et overordnet mål om lighed;

49. opfordrer EU til at støtte udviklingslandene i at opbygge politisk vilje og øge deres indsats for at forbedre ratificerings- og gennemførelsesniveauet for retlige instrumenter på menneskerettighedsområdet med henblik på at forbyde forskelsbehandling eller eventuelle retlige, politiske og lovgivningsmæssige hindringer og strafferetlige bestemmelser baseret på alder, køn, race, etnicitet, kaste, kultur, religion, tro, ægteskabelig status, handicap, hivstatus, national oprindelse, indvandrerstatus, sprogkunderskaber, seksuel orientering, kønsidentitet eller andre faktorer eller anden status; opfordrer endvidere EU til at støtte udviklingslandene i at indføre tilstrækkelig social mindstebeskyttelse;

50. opfordrer indtrængende til, at alle lande ratificerer FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder med henblik på at fremme ligestilling mellem kønnene;

Fred, sikkerhed og udvikling

51. understreger, at væbnede konflikter og postkonfliktsituationer udgør nogle af de største hindringer for udvikling og er en trussel mod demokratiet; understreger ligeledes, at fred og sikkerhed, udvikling og menneskerettighederne er indbyrdes forbundet og gensidigt styrker hinanden; tilskynder derfor Unionen til at gøre brug af alle relevante instrumenter, som f.eks. verdenserklæringen om menneskerettigheder, eller dem der er fastsat inden for rammerne af Cotonouaftalen, for at styrke konfliktforebyggelse;

52. opfordrer i denne forbindelse til, at kapacitetsopbygning i konfliktramte og ustabile stater prioriteres; mener, at effektive internationale partnerskaber, videndelings- og kapacitetsudviklingsmetoder baseret på EU-medlemsstaternes erfaringer med samfundsmæssige omstillinger, som bygger på modellen i den nye aftale om engagement i ustabile stater, der blev lanceret under det fjerde forum på højt plan for bistandseffektivitet i Busan, er nødvendige for stabiliseringen og udviklingen af disse stater;

53. opfordrer EU til fortsat at være dybt involveret i ustabile stater og tilvejebringe integrerede indsatser, som er knyttet til udviklingspolitikker, levering af humanitær bistand, bidrag til reduktion af risikoen for katastrofer, konfliktforebyggelse og statsopbygning;

54. vurderer, at rammen for tiden efter 2015 skal afspejle målene om fredsskabelse og statsopbygning, der blev fastsat i Busan;

55. understreger, at forebyggelse af vold og forskelsbehandling, navnlig seksuel vold mod piger og kvinder, skal indgå i rammen for tiden efter 2015, og at det er nødvendigt at etablere og fremme omfattende beskyttelsessystemer, som er tilgængelige for alle;

IV. Bæredygtighed

56. opfordrer EU til på en inklusiv og gennemsigtig måde at bidrage til at styrke sammenhængen mellem målene for bæredygtig udvikling (SDG) på det sociale og miljømæssige område og udviklingsmålene efter 2015;

Torsdag den 13. juni 2013

57. understreger, at det endelige resultat bør være »én udviklingsdagsorden«, så man undgår dobbeltarbejde og anvendelse af dobbelte ressourcer; understreger, at EU, eftersom miljø- og udviklingsspørgsmål ofte behandles separat på globalt plan, bør søge efter nye måder at komme ud over denne opdeling og bygge broer mellem disse tæt forbundne områder, herunder ud fra et institutionelt synspunkt;

58. understreger, at bæredygtighed er en overordnet udfordring, og at manglende opnåelse heraf sandsynligvis vil true alle aspekter af menneskelig udvikling; erkender navnlig den uadskillelige forbindelse mellem fødevarer, bæredygtig og sikker adgang til energi, vand, bæredygtig udnyttelse af jorden, effektiv anvendelse af naturressourcer, beskyttelse af havmiljøet og andre økosystemer og biodiversitet, skovrydning og afbødning af klimaforandringer, tilpasning til og nedbringelse af katastroferisici, bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug, social inklusion og anstændigt arbejde inden for rammerne af fattigdomsbekæmpelse;

59. påpeger, at universel adgang til sikkert drikkevand og sanitet som en horisontal grundlæggende social tjeneste for at opnå alle mål såvel som moderne, pålidelige, økonomisk overkommelige, klimavenlige og bæredygtige energitjenester er en vigtig drivkraft for fattigdomsbekæmpelse og inklusiv, bæredygtig vækst;

60. understreger, at energisikkerhed kræver, at der gennemføres strategier baseret på en diversificering af energikilder, herunder solenergi, beskyttelse af økosystemer og naturressourcer, nedbringelse af katastroferisici, integreret forvaltning af vandressourcer, forbedring af markeder, infrastruktur og reguleringsforanstaltninger;

61. opfordrer endvidere til konkret handling i forbindelse med fremme og udvikling af sunde marine økosystemer, bæredygtigt fiskeri og bæredygtig akvakultur, som kan spille en vigtig rolle for fødevarer sikkerhed og ernæring og bæredygtigt landbrug;

62. understreger imidlertid, hvor vigtigt det er, at differentieringsprincippet i den nye udviklingsdagsorden gennemføres ordentligt; opfordrer indtrængende de nye vækstlande til at påtage sig ansvaret for at omfordele indtægter blandt deres borgere via det statslige budget med henblik på at få lukket fattigdomskløften;

V. Mod en EU-holdning til udviklingsrammen efter 2015

Finansiering af udviklingsmålene efter 2015

63. minder om de tilsagn, der er afgivet om at yde 0,7 % af bruttonationalindkomsten til offentlig udviklingsbistand (ODA) inden 2015; understreger, at dette niveau som et minimum skal fastholdes i en fremtidig ramme og opfordrer alle medlemsstater til at indføre dette gennem bindende lovgivning og vedtage flerårige budgetmæssige tidsplaner med henblik på at opfylde denne forpligtelse;

64. fremhæver betydningen af at have et EU-budget, der er i stand til at imødekomme de udfordringer, som EU står over for, navnlig i krisetider og især i forbindelse med finansiering af udvikling; opfordrer i denne sammenhæng — og for at budgettet ikke længere skal være gidsel i forhold til det ene spørgsmål om niveauet af betalingsbevillinger — til, at der genereres egne indtægter, f.eks. i form af en afgift på finansielle transaktioner, hvoraf en andel skal gå til EU-budgettets udgiftsområde IV;

65. fastholder, at støtte til bekæmpelsen af og tilpasningen til virkningerne af klimaforandringerne skal være et decideret supplement til de eksisterende forpligtelser; opfordrer derfor EU til at foreslå, at finansieringskilder ud over ODA stilles til rådighed til klimafinansiering, og at man under drøftelserne af tiden efter 2015 klarlægger rollerne for ODA og tilpasningsfinansiering i forbindelse med bæredygtig fattigdomsbekæmpelse;

66. opfordrer Kommissionen til at fremskynde drøftelserne med alle interessenter om finansieringsmekanismer med henblik på at opfylde de finansielle behov til udviklingsindsatsen efter 2015;

67. minder om, at behovet for øget samordning frem for konkurrence mellem de forskellige bistandsmekanismer og -donorer tydeligt blev fremhævet under FN's forum for udviklingssamarbejde i 2012; opfordrer EU til at fremme en dagsorden for bistandseffektivitet, eftersom EU og dets medlemsstater har et fælles ansvar for at mindske opsplitningen af bistanden;

Torsdag den 13. juni 2013

Innovative finansieringsmekanismer

68. opfordrer Kommissionen til fortsat at samarbejde med andre donorer på globalt plan om udviklingen af yderligere innovative finansieringsmekanismer til udvikling, da de sammen med nye partnerskaber vil spille en afgørende rolle i en ny udviklingsramme og supplere andre kilder og kompromiser om finansiering af bæredygtig udvikling; minder de EU-medlemsstater, der er blevet enige om at indføre afgift på finansielle transaktioner, om, at de bør afsætte en del af disse midler til bæredygtig udvikling og bekæmpelsen af klimaforandringer;

69. påpeger, at EU bør fremme en integreret og komplementær tilgang til finansiering, herunder gennem offentlig-private partnerskaber;

70. opfordrer EU til at fremme sociale, etiske og miljøvenlige offentlige indkøb på internationalt plan som et redskab til gennemførelse af rammen for tiden efter 2015;

71. opfordrer EU til at evaluere mekanismen til kombination af lån og tilskud — navnlig hvad angår udvikling og yderligere midler (additionalitet), gennemsigtighed og ansvarlighed, lokalt ejerskab og gældsrisiko — inden kombinationer af lån og tilskud videreudvikles, med henblik på at øge de finansielle ressourcer til udvikling og fremme mikrokredit; opfordrer Kommissionen til at offentliggøre retningslinjer og præcise kriterier, som er baseret på harmoniserede fattigdomsbekæmpelsesstrategier, og som har en tydelig indvirkning på bæredygtig udvikling, når disse nye ordninger gennemføres;

Styrkelse af indenlandske indtægter gennem effektiv beskatning og bekæmpelse af korruption

72. gentager sin opfordring til at gøre bekæmpelse af korruption, hvidvaskning af penge, skattely, ulovlige kapitalstrømme og skadelige skattestrukturer til en overordnet prioritering på EU's dagsorden for internationale finans- og udviklingsinstitutioner for at gøre det muligt for udviklingslandene at øge deres nationale indtægter;

73. fremhæver det presserende behov for en øget mobilisering af nationale midler og opfordrer derfor EU og det internationale samfund til at øge bistanden til udviklingslandene, når det handler om at fastlægge en effektiv skattepolitik og et bæredygtigt skattegrundlag og styrke kapaciteten, færdighederne og kvalifikationerne inden for deres forvaltninger med henblik på at tackle ulovlige pengestrømme, skatteundgåelse, skatteunddragelse og svig og forbedre skatteopkrævningen;

74. minder om, at kvaliteten af den økonomiske indberetning er afgørende for en effektiv bekæmpelse af skatteunddragelse; understreger derfor betydningen af fuld gennemsigtighed i virksomhedernes indberetning af overskud og betalt skat, især for så vidt angår — men ikke begrænset til — virksomheder, der udnytter naturressourcerne; opfordrer derfor Kommissionen til at fremme indførelsen af et krav i IASB's internationale regnskabsstandard om, at alle multinationale selskaber skal indberette deres indkomst og skat for hvert land for sig; understreger, at dette krav er i tråd med behovet for at forbedre de multinationale selskabers sociale ansvar;

Overvågningsmekanismer og indikatorer

75. understreger, at der er et presserende behov for at bevæge sig hen imod en passende blanding af kvantitative og kvalitative målinger af udvikling;

76. påpeger, at det for at opnå velstand og udvikling og overvinde nye sociale og miljømæssige udfordringer er nødvendigt med et nyt sæt indikatorer udover BNP, der bør omfatte indikatorer såsom indekset for menneskelig udvikling, andelen af fattige, indekset for fattigdomskløften og Gini-koefficienten for indkomst;

77. påpeger, at klare og målbare indikatorer, herunder output og resultater, er afgørende for overvågningen af og rapporteringen om de fremskridt, der opnås på områder såsom fattigdomsbekæmpelse og økonomisk og social udvikling og bør omfatte ligestilling, beskæftigelse, social beskyttelse (f.eks. adgang til sundhedspleje og pension, beskyttelse mod risikoen for arbejdsløshed og beskyttelse mod særlige underholdsafsnit for kvinder, børn og ældre), handicap, migration og minoritetsstatus;

78. opfordrer EU til at udvikle relevante basisscenarier, indikatorer og målsætninger for måling af virkningen af udviklingsvenlig politikkoherens;

Torsdag den 13. juni 2013

Den private sektor

79. understreger, at det er nødvendigt at implementere FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne; opfordrer på denne baggrund alle lande til at etablere et egentligt regelsæt for erhvervslivet, fremme af fuld og produktiv beskæftigelse og anstændigt arbejde, respekt for menneskerettighederne, herunder ILO's standarder, gennemsigthed samt sociale og miljømæssige standarder;

80. mener, at det vigtigste mål med støtte til den private sektor bør være at hjælpe borgerne i udviklingslandene ud af fattigdommen og styrke den private sektor i udviklingslandene, idet man i modsat fald skaber uafbalanceret udvikling og vækst;

81. opfordrer indtrængende EU-baserede virksomheder med produktionsfaciliteter i udviklingslande til at overholde deres forpligtelser til at respektere menneske- og frihedsrettighederne, sociale og miljømæssige standarder, ligestilling mellem kønnene, grundlæggende arbejdstagerrettigheder, internationale aftaler og betaling af passende skatter på en gennemsigtig måde;

82. påpeger betydningen af at beskytte privat ejendom for at fremme investeringsmiljøet og retsstatsprincippet;

83. understreger, at selv om den private sektor spiller en afgørende rolle i økonomien, så er det statens overordnede ansvar at levere grundlæggende serviceydelser af høj kvalitet til borgerne og dermed bidrage til bekæmpelse af fattigdom;

84. understreger, at aktørerne i den offentlige og private sektor er nødt til at finde nye måder at kombinere deres interesser, kapacitet og indsats med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af dagsordenen efter 2015;

85. understreger, at økonomisk vækst og udvikling bør være bæredygtig og inklusiv og bidrage til at styrke produktionskapaciteten, skabe anstændige job og social inklusion for alle, således at udviklingslandene får mulighed for at omlægge deres økonomier; opfordrer til, at der etableres social mindstebeskyttelse i udviklingslandene, og at der sættes en stopper for alle former for børnearbejde;

86. påpeger, at fair trade er et handelspartnerskab baseret på dialog, gennemsigtighed og respekt, der tilstræber større lighed i international handel⁽¹⁾; er af den opfattelse, at fair trade er et eksempel på et succesrigt partnerskab, der involverer mange interessenter i hele verden og på forskellige stadier i en forsyningskæde, som sikrer markedsadgang til ugunstigt stillede producenter, garanterer bæredygtigt underhold, respekterer arbejdstagerrettighederne, udfaser børnearbejde og tilskynder til miljøvenlige landbrugs- og produktionspraksisser;

Udviklingsvenlig politikkoherens og samordning mellem donorerne

87. opfordrer EU til — samtidig med at det sikres, at udviklingsvenlig politikkoherens inkorporeres markant i rammen for tiden efter 2015 — fortsat at være særligt opmærksomt på følgende prioriterede områder: handel og finansiering, sundhed og uddannelse, klimaforandringer, naturressourcer, landbrug, fiskeri, sundhedspleje, ernæring og fødevarerikkerhed, migration, energi, freds- og sikkerhedspolitik samt menneskerettigheder;

88. påpeger, at handel kan være en grundlæggende drivkraft for fattigdomsbekæmpelse, som kan føre til større lighed og gennemsigtighed og fremme bæredygtig menneskelig udvikling og økonomisk vækst; opfordrer i denne forbindelse indtrængende EU til at sikre, at dets handelspolitik er i overensstemmelse med EU's udviklingsmål;

89. er af den opfattelse, at skønt årtusindudviklingsmålene afgjort har været en succes med hensyn til at sætte større fokus på udviklingsbistand, er fokus på bistand alene ikke tilstrækkeligt; mener, at der er behov for en ny tilgang, som fremmer global styring, med stærkt fokus på udviklingsvenlig politikkoherens og tilvejebringelse af globale offentlige goder;

(¹) Som fastsat i Verdenshandelsorganisationens charter om fair trade-principper.

Torsdag den 13. juni 2013

90. mener, at en udviklingsdagsorden for tiden efter 2015 skal indeholde en identifikation af grundlæggende globale offentlige goder, fastlægge finansieringen heraf og udpege de globale institutioner, der skal have ansvaret for, at de bliver tilvejebragt;

91. er af den opfattelse, at udviklingsvenlig politikkoherens, både i og uden for Europa, bør gå længere end et perspektiv om »ikke at gøre skade« i retning af en mere integreret tilgang, hvor international handel, miljø og internationale finansielle strukturer opfattes som globale offentlige politikker, der medvirker til at fremme de globale udviklingsmål; støtter i denne sammenhæng idéen om at etablere et globalt økonomisk råd inden for rammerne af FN-systemet;

92. påpeger, at udviklingsvenlig politikkoherens kun kan skabe reelle og effektive resultater gennem en kollektiv indsats og aktiv inddragelse af udviklede lande og udviklingslande, nye vækstøkonomier og internationale organisationer;

93. understreger, at den fremtidige udviklingsramme bør indeholde en henvisning til bistand og til begrebet »udviklingseffektivitet«; mener navnlig, at omdannelse af »bistandseffektivitet« til en dagsorden om »udviklingseffektivitet« indebærer en kombination af udviklingsbistand, støtte til tilvejebringelse af globale offentlige goder og tilpasning af de eksisterende strukturer for global styring med henblik på at øge deres kapacitet til at tackle globale udfordringer;

94. opfordrer indtrængende EU til at fungere som en drivkraft, der sikrer komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingsprocessen på en inklusiv og gennemsigtig måde, bl.a. gennem øget anvendelse af fælles programmering;

Omfattende vejledning til en udviklingsramme efter 2015

95. bifalder Kommissionens ambitiøse og engagerende meddelelse af 27. februar 2013 med titlen »Et værdigt liv for alle«;

96. understreger, at følgende principper bør tages i betragtning ved fastlæggelse af en sammenhængende EU-holdning med henblik på forhandling af en ny udviklingsramme:

- a) strukturen i udviklingsdagsordenen efter 2015 bør afspejle de nye globale, regionale, nationale og lokale realiteter og udfordringer
- b) fastsættelsen af den fremtidige dagsorden skal styres af udviklings- og mellemindkomstlandenes fulde deltagelse og ejerskab, mens de nye ansvar og byrder den skaber, skal fordeles ligeligt, men retfærdigt mellem alle lande
- c) den fremtidige dagsorden bør være ambitiøs, universel, af global karakter, flerdimensional og fleksibel, indeholde mål, der er skræddersyet til de enkelte lande, og som er enkle, koncise, handlingsorienterede, lette at formidle og tilpasset lokale, nationale og regionale sammenhænge med et begrænset antal konkrete og målbare mål
- d) det er afgørende at respektere principperne om gensidig ansvarlighed, ansvarliggørelse, gennemsigtighed, demokrati, menneskerettigheder, ejerskab, god regeringsførelse, retsstaten, fred og sikkerhed, lighed og retfærdighed og ligestilling mellem kønnene og sikre, at de er integreret i den fremtidige dagsorden
- e) de fremtidige måls succes måles på alle udviklingslandes evne til at leve op til deres ansvar for borgernes velfærd, hjælpe de mest udsatte mennesker ud af fattigdom, bekæmpe ulighed og samtidig værne om menneskerettighedsprincipperne
- f) der bør lægges særlig vægt på fremskyndelse af ligestilling mellem kønnene og styrkelse af pigers og kvinders position på alle planer i samfundet
- g) påpeger, at den nye ramme skal samle de økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner af bæredygtig udvikling
- h) det er absolut nødvendigt at mobilisere alle mulige finansielle ressourcer og innovative finansieringsmekanismer til udvikling, idet der lægges særlig vægt på:
 - i) bekæmpelse af korrupsion, skattely, skatteunddragelse og -undgåelse samt ulovlige kapitalstrømme
 - ii) vækstøkonomiernes ansvar for udviklingsdagsordenen, samt fremme af syd-syd-samarbejde og trekantssamarbejde

Torsdag den 13. juni 2013

- iii) forbedring af kontrolmekanismerne
- iv) ODA og
- v) udviklingsvenlig politikkoherens
- i) sikre, at den nye ramme også vil omfatte andre partnere end dem på nationalt regeringsplan for at skabe et gunstigt klima for støtte til reelt demokratisk ejerskab og et civilsamfund
- j) udviklingsvenlig politikkoherens vil være helt afgørende for succesen af en fremtidig ramme, idet der tages hensyn til den skiftende karakter af fattigdom og virkningerne af nationale politikker i den globale sammenhæng
- k) der er brug for tydelige ansvarsmekanismer for at sikre, at landene opfylder deres forpligtelser og effektivt tackler de fattigdoms- og bæredygtighedsudfordringer, som rammen for tiden efter 2015 vil sætte ind over for;

o

o o

97. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt FN's generalsekretær.

P7_TA(2013)0284

Retsstatsprincippet i Rusland

Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om retsstatsforholdene i Rusland (2013/2667(RSP))

(2016/C 065/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere betænkninger og beslutninger om Rusland, navnlig beslutningen af 17. februar 2011 om retsstatsprincippet i Rusland ⁽¹⁾, beslutningen af 13. september 2012 om den politiske anvendelse af retsvæsenet i Rusland ⁽²⁾ og betænkningen med Europa-Parlamentets henstillinger til Rådet, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten af 13. december 2012 om forhandlingerne om en ny aftale mellem EU og Rusland ⁽³⁾,
- der henviser til den nuværende partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side og de igangværende forhandlinger om en ny aftale mellem EU og Rusland,
- der henviser til aftalen om »partnerskab for modernisering«, som blev lanceret i 2010 i Rostov ved Don, og til tilsagnet fra Ruslands ledelse om at anvende retsstatsprincippet som grundlag for moderniseringen af Rusland,
- der henviser til Ruslands forfatning, navnlig artikel 118, ifølge hvilken retsplejen i Den Russiske Føderation alene varetages af domstolene, og artikel 120, der fastslår, at dommerne er uafhængige og kun underlagt forfatningen og de føderale love,
- der henviser til EU's årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden,
- der henviser til resultaterne af EU-Rusland-topmødet den 3.—4. juni 2013 og konsultationerne om menneskerettigheder den 19. maj 2013,

⁽¹⁾ EUT C 188 E af 28.6.2012, s. 37.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0352.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0505.

Torsdag den 13. juni 2013

- der henviser til erklæringerne fra Unionens højtstående repræsentant om udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om Golos-sammenslutningen, om situationen for ngo'er i Rusland og om Magnitskij-sagen,
 - der henviser til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere og FN's erklæring om individers og samfundsgruppers ret og pligt til at fremme og beskytte universelt anerkendte menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
 - der henviser til, at det i 2009 tildelte Sakharov-prisen for tankefrihed til Memorial, en russisk ikke-statslig organisation, der bl.a. kæmper for politiske fangers rettigheder i Rusland, og at der i Europa Parlamentet er voksende støtte til tanken om at indstille »Memorial« til Nobels fredspris,
 - der henviser til Venedigkommissionens udtalelser om den russiske føderale lov nr. 65 af 8. juni 2012 om forsamlinger, møder, demonstrationer, marcher og strejkeblokader og loven om administrative forseelser, den russiske føderale lov om bekæmpelse af ekstremistiske aktiviteter og den russiske føderale lov om den føderale sikkerhedstjeneste (FSB),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union fortsat er fast besluttet på at udbyde og videreudvikle forbindelserne mellem EU og Rusland i overensstemmelse med de principper, der er nedfældet i partnerskabet for modernisering, og som er baseret på et dybt gensidigt engagement i de demokratiske principper, respekten for grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder, retsstatsprincippet, tale- og ytringsfriheden, forsamlingsfriheden og respekten for den menneskelige værdighed og lighed;
- B. der henviser til, at Rusland som medlem af Europarådet og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og medunderskriver af FN-erklæringerne har forpligtet sig til at fremme og beskytte menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet;
- C. der henviser til, at udviklingen i Den Russiske Føderation fortsat vækker alvorlig bekymring hvad angår respekten for og beskyttelsen af menneskerettigheder og overholdelsen af almindeligt vedtagne demokratiske principper, regler og procedurer;
- D. der henviser til, at presse- og mediefriheden, såvel online som offline, er et afgørende aspekt i et demokratisk og åbent samfund, ligesom den er af grundlæggende betydning for bekæmpelsen af korruption og beskyttelsen af menneskerettighederne og retsstatsprincippet; der henviser til, at den uafhængige presse som et kollektivt udtryk for ytringsfrihed er en af de centrale aktører i medieverdenen og har rollen som demokratiets vagthund;
- E. der henviser til, at en række retssager og processer, heriblandt sagerne mod Magnitskij, Khodorkovskij og Politkovskaja, i de seneste år har skabt tvivl om domstolenes uafhængighed og upartiskhed i Den Russiske Føderation; der henviser til, at de ovennævnte højtprofilerede sager, som er dem, der er bedst kendt uden for Rusland, blot er enkelte eksempler på den russiske stats systematiske undladelse af at opretholde retsstaten og sikre borgerne retfærdighed;
- F. der henviser til, at en fremtrædende advokat, korruptionsbekæmper og samfundsaktivist, Aleksej Navalnij, i øjeblikket er på anklagebænken i Rusland på grund af anklager, som han hævder repræsenterer et politisk motiveret forsøg på at straffe ham som en af de mest fremtrædende modstandere af regeringen, der henviser til, at Navalnij konsekvent har afsløret massiv korruption på de højeste niveauer af det russiske statsapparat;
- G. der henviser til, at de oppositionsaktivister, der deltog i »millionmarchen« den 6. maj 2012, dagen før indsættelsen af præsident Putin, fortsat retsforfølges; der henviser til, at demonstrationen ifølge pålidelige uafhængige kilder blev opløst med magt på Bolotnaja-Pladsen af uropoliti, der udsatte deltagerne for overdreven magtanvendelse og vilkårlig vold; der henviser til, at rapporter fra præsidentens menneskerettighedsråd, menneskerettighedsombudsmanden og en uafhængig undersøgelseskommission sammensat af fremtrædende offentlige personligheder placerede ansvaret for volden hos såvel de russiske myndigheder som politiet;

Torsdag den 13. juni 2013

- H. der henviser til, at der i de seneste måneder er vedtaget love om registrering af politiske partier, finansiering af ngo'er, forsamlingsfrihed, ekstremisme, æreskrænkelser og restriktioner i form af internetfiltrering, som har bidraget væsentligt til forværringen af klimaet for udvikling af et reelt civilsamfund i Rusland;
- I. der henviser til, at det russiske parlament i juli 2012 vedtog en lov, som giver russiske ikke-kommercielle organisationer, der er politisk aktive og finansieres fra udlandet, status af »udenlandske agenter«; der henviser til, at den nye lovgivning om ngo'er og om retten til forsamlingsfrihed inden for det seneste år er blevet brugt til at undertrykke civilsamfundet, kvæle afvigende politiske synspunkter og chikanere ngo'er, den demokratiske opposition og medierne;
- J. der henviser til, at de føderale myndigheder intet har gjort for at forhindre den diskriminerende lovgivning, der forbyder »homoseksuel propaganda« i at træde i kraft i ni regioner i Rusland, der henviser til, at Dumaen for nylig vedtog en lignende lov på nationalt plan;
- K. der henviser til medlemmer af præsidentens menneskerettighedsråd har klaget over at være blevet udsat for chikane, intimidering, forhør, ransagning af deres kontorer og ejendom og andre tiltag fra russisk politisk side;
- L. der henviser til, at den fremtidige udvikling af forbindelserne mellem EU og Rusland fortsat hæmmes af Ruslands undladelse af at engagere sig fuldt ud i de demokratiske værdier og styrke retsstaten;
- erindrer Rusland om vigtigheden af, at det fuldt ud overholder sine internationale retlige forpligtelser som medlem af Europarådet og de grundlæggende menneskerettigheder og retsstatsprincipper, der er nedfældet i den europæiske menneskerettighedskonvention og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder;
 - tilkendegiver alvorlige betænkeligheder ved de seneste undertrykkende love og den vilkårlige håndhævelse heraf fra de russiske myndigheders side, ofte i form af chikane af ngo'er, civilsamfundsaktivister, menneskerettighedsforkæmpere og minoriteter;
 - er stærkt foruroliget over Ruslands manglende overholdelse af sin internationale retlige forpligtelse til at beskytte forenings-, ytrings- og forsamlingsfriheden, der udgør en trussel mod såvel Ruslands pulserende civilsamfund som dets samarbejde med EU;
 - gentager sin skuffelse over den lov, som giver russiske ikke-kommercielle organisationer, der er politisk aktive og finansieres fra udlandet, status af »udenlandske agenter«; opfordrer indtrængende de russiske myndigheder til at ophøre med at registrere ngo'er som »udenlandske agenter« på grundlag af loven om udvidet statslig kontrol med ngo'erne og den heri indeholdte vage definition af »politisk aktivitet«, idet dette stigmatiserer ngo'er og skaber et fjendtligt klima for civilsamfundet;
 - anser den udbredte anvendelse af målrettede og påtrængende inspektioner, konfiskation af ejendom og administrative bøder over for russiske ngo'er og deres aktivister, der angiveligt modtager udenlandsk finansiering, for at være uacceptabel og et indgreb i retten til foreningsfrihed; kritiserer endvidere de razziaer og den pression, internationale politiske fonde udsættes for; finder det dybt beklageligt, at nogle ngo'er allerede er stillet for retten, såsom Memorial i Sankt Petersborg, eller allerede er dømt, såsom Golos og Levada-centret; er foruroliget over den efterforskning, der er indledt mod internationale ikke-statslige organisationer, der arbejder for opbygningen af demokrati i Rusland, herunder internationale institutter;
 - opfordrer de russiske myndigheder til at imødekomme denne bekymring ved at bringe ovennævnte love i overensstemmelse med internationale standarder og Ruslands internationale og forfatningsmæssige forpligtelser vedrørende menneskerettigheder, herunder i henhold til sin egen forfatning, navnlig ved at fjerne uberettigede juridiske, administrative og andre restriktioner for ngo'ers arbejde;
 - opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant/næstformanden, EU-Udenrigstjenesten og Europa-Kommissionen til i forbindelse med de igangværende forhandlinger om den næste flerårige finansielle ramme og i programmeringsfasen at tage hensyn til den forværrede situation for civilsamfundet, den tvungne tilbagetrækning af andre internationale donorer og stigende efterspørgsel efter EU-støtte og at sikre en væsentlig forøgelse af Unionens finansielle støtte til ngo'er og civilsamfundet i overensstemmelse hermed;

Torsdag den 13. juni 2013

8. er dybt bekymret over de negative konsekvenser af vedtagelsen af en føderal lov om »homoseksuel propaganda«, som kan forværre diskriminationen af og volden mod LGBTI-personer;

9. opfordrer de russiske myndigheder til at sikre politisk pluralisme, mediefrihed, retsstatsforhold, domstolenes uafhængighed og upartiskhed, ytrings- og forsamlingsfrihed, herunder på internettet, effektive og uafhængige fagforeninger og ikke-diskrimination som en nødvendig forudsætning for Ruslands videreudvikling og modernisering på en måde, der anerkender og beskytter de individuelle og kollektive rettigheder for alle landets borgere; erindrer om, at stater i henhold til folkeretten har pligt til, direkte eller indirekte, at støtte finansiering af civilsamfundets aktiviteter, navnlig ved at skabe et gunstigt miljø og uden at gribe ind i deres uafhængighed;

10. udtrykker dyb bekymring over forlydender om politisk motiverede retssager, uretfærdige procedurer og undladelse af at efterforske alvorlige forbrydelser såsom drab, chikane og andre voldshandlinger, som det er fremgået af sagerne om Magnitskij, Khodorkovskij og Politkovskaja m.fl.; opfordrer indtrængende de russiske retslige og retshåndhavende myndigheder til at udføre deres opgaver effektivt, upartisk og uafhængigt for at bringe gerningsmændene for retten;

11. erindrer om sin henstilling vedrørende fælles visumrestriktioner for russiske embedsmænd, der er involveret i Sergej Magnitskij-sagen, og anmoder Rådet og Kommissionen om at implementere et EU-dækkende visumforbud og indefryse finansielle aktiver i EU for alle de embedsmænd, der var involveret i Magnitskijs død, som retsforfølges posthumt, og for andre gerningsmænd til alvorlige menneskerettighedskrænkelser i Rusland; understreger, at disse personer ikke må drage fordel af en eventuel EU-Rusland-aftale om visumlempelse;

12. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at lette og godkende visumansøgninger fra forfulgte politiske aktivister fra Rusland;

13. hilser den nylige genåbning af retssagen om mordet på Anna Politkovskaja, mere end 6 år efter hun blev skudt, velkommen, men deler bekymringen om, at spørgsmålet om, hvem der beordrede mordet, næppe vil blive opklaret under sagen;

14. udtrykker sin dybeste bekymring over sagen med Aleksej Navalnij og beklager den angiveligt politisk motiverede karakter af hans retsforfølgelse; opfordrer indtrængende de russiske myndigheder til at sikre, at han nyder sine fulde rettigheder, og at hans retssag lever op til de internationalt accepterede normer for retfærdig rettergang; opfordrer i den forbindelse EU's delegation og medlemsstaternes missioner i Rusland til at følge retssagerne mod alle menneskerettighedsforkæmpere, herunder Navalnij og andre, navnlig på regionalt plan;

15. opfordrer Rusland til med hensyn til »millionmarchen« at bestille en uafhængig undersøgelse af volden på Bolotnajaya-pladsen og især at undersøge påstandene om overdreven magtanvendelse mod demonstranterne; udtrykker bekymring over den angiveligt politisk motiverede karakter af retsforfølgningen i forbindelse med voldshandlingerne på Bolotnaja-pladsen;

16. opfordrer de russiske myndigheder til at sikre presse- og mediefriheden, både online og offline, fremme et pluralistisk medielandskab og give medieplatforme, journalister og bloggere lov til uafhængigt at udfylde deres centrale rolle i det russiske samfund med henblik på at beskytte den frie informationsstrøm og sikre ytringsfriheden; understreger vigtigheden af love om informationsfrihed, der er en afgørende forudsætning for, at journalister og civilsamfundet kan gøre deres arbejde som vagthunde;

17. opfordrer Rusland til at samarbejde fuldt ud med de uafhængige menneskerettighedseksperter (special procedures) under FN Menneskerettighedsråd, herunder ved at udstede en stående invitation til besøg i landet og reagere positivt på allerede afgivne ansøgninger om indrejsetilladelse fra FN's særlige rapportører om beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere, om forenings- og forsamlingsfrihed samt om ytringsfrihed; opfordrer Rusland til også at acceptere de henstillinger, der er fremsat i forbindelse med Menneskerettighedsrådets universelle regelmæssige gennemgang af Rusland, ophæve eller revidere lovgivningen vedrørende ngo'ers arbejde og ophøre med at obstruere menneskerettighedsarbejde;

Torsdag den 13. juni 2013

18. opfordrer indtrængende Rådet til at vedtage Udenrigsrådets konklusioner om menneskerettighederne i Rusland, hvilket ville tjene til at give kritisk støtte til alle dem i Rusland, der arbejder for at beskytte menneskerettighederne, og til at binde de 27 EU-medlemsstater og EU-institutionerne til et fælles budskab og en fælles strategi med hensyn til menneskerettighederne i Rusland;

19. opfordrer Rusland til at træffe enhver mulig foranstaltning for at sikre, at alle medlemmer af præsidentens Menneskerettighedsråd, og mere generelt alle, der arbejder for forsvaret af menneskerettighederne i Rusland, ydes beskyttelse mod chikane og intimidering;

20. opfordrer formændene for Rådet og Kommissionen samt den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden i Kommissionen til fortsat at følge disse sager nøje og at rejse disse spørgsmål på forskellige planer og møder med Rusland og til at rapportere tilbage til Parlamentet om drøftelserne med de russiske myndigheder;

21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Russiske Føderations præsident, regering og parlament, Europarådet samt Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.

P7_TA(2013)0285

Aserbajdsjan: Ilgar Mammadovs situation

Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om Aserbajdsjan: sagen om Ilgar Mammadov (2013/2668(RSP))

(2016/C 065/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Aserbajdsjan, især vedrørende menneskerettighederne og retsstatsprincipperne,
- der henviser til den fælles erklæring af 9. februar 2013 fra næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, og kommissær Štefan Füle om fængslingen af Tofiq Yaqublu, avisskribent og næstformand i oppositionspartiet Musavat, og Ilgar Mammadov, leder af og præsidentkandidat for det republikanske alternative parti REAL,
- der henviser til den fælles erklæring af 7. juni 2013 fra de respektive talsmænd for Catherine Ashton og kommissær Füle om hindringer for ytringsfriheden i Aserbajdsjan,
- der henviser til erklæring af 3. maj 2013 fra Europarådets generalsekretær, Thorbjørn Jagland, vedrørende nye anklager mod Ilgar Mammadov,
- der henviser til erklæring af 18. marts 2013 fra Europarådets kongres af lokale og regionale myndigheder,
- der henviser til erklæring fra 52 aserbajdsjanske civilsamfundsorganisationer, der anmoder om løsladelse af Ilgar Mammadov og Tofiq Yaqublu,
- der henviser til de etablerede forbindelser mellem EU og Aserbajdsjan, der startede i 1999 og udmønter sig via gennemførelsen af den europæiske naboskabspolitik (ENP) handlingsplan, etableringen af det østlige partnerskab, forhandlingerne om en associeringsaftale mellem EU og Aserbajdsjan og Aserbajdsjans deltagelse i Den Parlamentariske Forsamling Euronest,
- der henviser til de igangværende forhandlinger mellem EU og Aserbajdsjan om indgåelse af en associeringsaftale,

Torsdag den 13. juni 2013

- der henviser til sin beslutning af 11. december 2012 om en strategi for digital frihed i EU's udenrigspolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til ENP-statusrapporten 2012 for Aserbajdsjan af 20. marts 2013,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at Ilgar Mammadov, leder af oppositionspartiet REAL og direktør for Europarådets Baku School of Political Studies, og Tofiq Yaqublu, næstformand i oppositionspartiet Musavat, blev arresteret af de aserbajdsjanske myndigheder den 4. februar 2013 og siden har været ulovligt tilbageholdt; der henviser til, at Ilgar Mammadov beskyldes for at have opildnet til optøjer i byen Ismaili efter at have besøgt byen;
- B. der henviser til, at hans oprindelige varetægtsfængsling er blevet forlænget to gange i et åbenlyst forsøg på at holde ham bag tremmer i afventning af det kommende valg; der henviser til, at Ilgar Mammadov ifølge de seneste rapporter er blevet placeret i en straffecelle, og at det frygtes, at han bliver brugt til at statuere et eksempel;
- C. der henviser til, at den generelle menneskerettighedssituation i Aserbajdsjan løbende er blevet forværret over de sidste par år trods vedtagelsen af ENP-handlingsplanen, med stigende pres på og intimidering af ngo'er og uafhængige medier, hvilket medfører en udbredt frygt i oppositionen og blandt menneskerettighedsforkæmpere og ungdomsaktivister og sociale netværksaktivister og fører til selvcensur blandt journalister;
- D. der henviser til, at Ilgar Mammadov inden sin anholdelse var blevet bekræftet som oppositionspartiet REAL's kandidat til det aserbajdsjanske præsidentvalg, der efter planen skal finde sted i oktober 2013;
- E. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere og repræsentanter for civilsamfundet betragter Ilgar Mammadovs anholdelse som ulovlig og politisk begrundet og som et forsøg på at intimidere oppositionen;
- F. der henviser til, at Kommissionen, Europarådets Parlamentariske Forsamling og medlemsstaternes regeringer har udtrykt alvorlig bekymring over denne sag;
- G. der henviser til, at EU har givet udtryk for sin alvorlige bekymring over anvendelsen af selektiv retfærdighed til politiske formål;
- H. der henviser til, at Europarådets repræsentant i Baku var blevet forment adgang til det indledende retsmøde i februar 2013, og der endvidere henviser til, at en gruppe af Europarådets ambassadører, som for nylig besøgte Aserbajdsjan, ikke fik lov til at se Ilgar Mammadov;
- I. der henviser til, at presse- og mediefrihed, både online og offline, er et afgørende aspekt i et demokratisk og åbent samfund og af grundlæggende betydning for beskyttelsen af menneskerettighederne og retsstatsprincippet;
- J. der henviser til, at journalister, bloggere, aktivister og andre uafhængige tænkere fortsat oplever alvorlige begrænsninger af deres ytringsfrihed i Aserbajdsjan og står over for retsforfølgning på grundlag af falske anklager, chikane, intimidering og fysiske overgreb;
- K. der henviser til, at demonstrationer i praksis har været forbudt i det centrale Baku siden 2006, og der henviser til, at der for nyligt er indført nye overdrevent store bøder og længere perioder med administrativ tilbageholdelse for personer, der organiserer eller deltager i uautoriserede offentlige samlinger;
- L. der henviser til, at de aserbajdsjanske myndigheder for nylig har anmodet om en nedklassificering af Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europas (OSCE's) mission i Baku, så det får status af projektkoordineringskontor, hvilket ses som et forsøg på at begrænse OSCE's forventede kritik af præsidentvalget, der efter planen afholdes i oktober 2013;
- M. der henviser til, at Aserbajdsjans parlament, Milli Mejlis, i modstrid med indgåede forpligtelser har vedtaget ændringer i straffeloven, der giver op til tre års fængsel for onlineinjurier, en lov, der lægger yderligere hindringer i vejen for opfyldelse af de nødvendige betingelser for uafhængige og upartiske medier i Aserbajdsjan;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0470.

Torsdag den 13. juni 2013

- N. der henviser til, at Aserbajdsjan i øjeblikket er involveret i høringer med Europarådets Venedig-kommission om reformen af landets injurielovgivning, som skal gennemføres med henblik på at fuldbyrde to domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol mod Aserbajdsjan; der dog henviser til, at det aserbajdsjanske parlament har vedtaget nye ændringer med henblik på at lette anvendelsen af bestemmelsen om ærekrænkelse på ytringer online;
- O. der henviser til, at Aserbajdsjan er medlem af Europarådet og skal overtage det roterende formandskab i 2014, samt at landet er part i den europæiske menneskerettighedskonvention;
- P. der henviser til, at Aserbajdsjan aktivt deltager i den europæiske naboskabspolitik og det østlige partnerskab, er engageret i forhandlinger om en associeringsaftale og om fremme af samarbejdsinitiativer inden for rammerne af det østlige partnerskab, at landet er stiftende medlem af Euronest og er forpligtet til at respektere demokrati, menneskerettigheder og retsstaten, som er centrale værdier i disse initiativer;
- Q. der henviser til, at Aserbajdsjan har vedtaget nye love, der udvider definitionen af kriminelle injurier, strammer reglerne for finansiering af ikke-statslige organisationer (ngo'er) og indfører meget strengere straffe for lovovertrædelser vedrørende offentlige forsamlinger;
- R. der henviser til, at Aserbajdsjan har indtaget et ikke-permanent sæde i FN's Sikkerhedsråd for perioden 2012-2013 og har forpligtet sig til at værne om værdierne i De Forenede Nationers pagt og verdenserklæringen om menneskerettigheder;
- S. der henviser til, at 2013 er et vigtigt valgår for Aserbajdsjan, der har forpligtet sig til at forbedre det generelle miljø for demokratiske valg;
1. understreger, at samarbejdsrammen for det østlige partnerskab og de tilsagn, Aserbajdsjan har givet i Europarådet og OSCE, bygger på fuld respekt for menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincipperne;
 2. fordømmer kraftigt tilbageholdelsen af Ilgar Mammadov, kræver, at han løslades øjeblikkeligt og betingelsesløst, og at retsforfølgningen af ham bringes til ophør; opfordrer indtrængende de aserbajdsjanske myndigheder til at gennemføre en hurtig, retfærdig, gennemsigtig og uafhængig undersøgelse af anklagerne imod ham;
 3. opfordrer EU til at bistå og yderligere støtte Republikken Aserbajdsjan i bestræbelserne på at konsolidere demokratiet og retsstaten og reformere retsvæsenet og retshåndhævelsessystemerne med særlig fokus på beskyttelse af menneskerettighederne;
 4. udtrykker alvorlig bekymring over rapporter fra menneskerettighedsforkæmpere og indenlandske og internationale ngo'er om påstået brug af falske anklager mod politikere, aktivister og journalister;
 5. fordømmer enhver intimidering, anholdelse, tilbageholdelse eller retsforfølgning af ledere eller medlemmer af oppositionspartier, aktivister, journalister eller bloggere, udelukkende fordi de har udtrykt deres synspunkter og udøvet deres grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i overensstemmelse med internationale standarder;
 6. opfordrer de aserbajdsjanske myndigheder til utvetydigt at respektere presse- og mediefriheden, såvel online som offline, og til at beskytte ytringsfriheden;
 7. opfordrer de aserbajdsjanske myndigheder til at ændre landets injurielovgivning, således at injurier straffes med rimelige bøder i stedet for med fængselsstraf;
 8. opfordrer de aserbajdsjanske myndigheder til fuldt ud at respektere den aserbajdsjanske befolknings forsamlingsfrihed;

Torsdag den 13. juni 2013

9. støtter de igangværende forhandlinger om en associeringsaftale mellem EU og Aserbajdsjan og minder på ny om sin holdning, som er, at en sådan aftale skal indeholde klausuler og benchmarks vedrørende beskyttelse og fremme af menneskerettighederne, særlig hvad angår pressefriheden, ytringsfriheden og forenings- og forsamlingsfriheden, hvilket afspejler de principper og rettigheder, der er nedfældet i den aserbajdsjanske forfatning, og de tilsagn, som Aserbajdsjan har indgået inden for Europarådets og OSCE's rammer;
10. opfordrer de aserbajdsjanske myndigheder til at bringe lovgivningen om valg, forsamlingsfrihed, foreningsfrihed og pressefrihed i overensstemmelse med internationale standarder og sikre en fuldstændig gennemførelse heraf;
11. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til strengt at anvende princippet om, »at flere reformer giver flere midler«, med særligt fokus på frie, retfærdige og inklusive valg, uafhængige domstole, demokratiske reformer og grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, og til klart at fastlægge konsekvenserne af forsinkelser med hensyn til reformer;
12. opfordrer indtrængende de aserbajdsjanske myndigheder til at intensivere deres bestræbelser på at reformere alle aspekter af retssystemet: rejsning af tiltale, retssag, domsafsigelse, tilbageholdelse og appellmuligheder;
13. opfordrer kommissionsformand José Manuel Barroso til under præsident İlham Aliyevs planlagte besøg i Bruxelles at give udtryk for EU's bekymringer vedrørende menneskerettighedssituationen i Aserbajdsjan, jf. den seneste statusrapport for ENP;
14. støtter EU-Udenrigstjenestens arbejde og opfordrer EU-delegationen i Baku til fortsat at følge menneskerettighedssituationen nøje under den forestående valgcyklus og til at støtte menneskerettighedsforkæmpere ved at overvære arrangementer, der er tilrettelagt af civilsamfundet, og udtale sig på deres vegne, nøje følge med i retssager og støtte pressefriheden, bl.a. ved at kræve, at der reelt er mulighed for at følge valgkampagnen på uafhængige radio- og tv-kanaler;
15. opfordrer indtrængende de aserbajdsjanske myndigheder til at give Det Aserbajdsjanske Menneskerettighedshus betingelsesløs tilladelse til at åbne igen og til at registrere Centret for Valgovervågning og Demokratistudier og Menneskerettighedsklubben uden yderligere forsinkelser eller bureaukrati;
16. opfordrer de aserbajdsjanske myndigheder til at efterleve alle domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vedrørende Aserbajdsjan;
17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til EU-Udenrigstjenesten, Det Europæiske Råd, Kommissionen, Republikken Aserbajdsjans regering og parlament, Europarådet, OSCE og FN's Menneskerettighedsråd.

P7_TA(2013)0286

Rohingya-muslimernes situation

Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om rohingya-muslimernes situation (2013/2669(RSP))

(2016/C 065/22)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om Burma/Myanmar, særlig beslutning af 20. april 2012 ⁽¹⁾, 13. september 2012 ⁽²⁾ og 22. november 2012 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0142.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0355.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0464.

Torsdag den 13. juni 2013

- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2013 om genindførelse af Myanmar/Burmas adgang til generelle toldpræferencer ⁽¹⁾,
- — der henviser til konklusionerne fra Rådet (udenrigsanliggender) den 22. april 2013 om Myanmar/Burma,
- der henviser til erklæring af 27. november 2012 fra EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender, Cathrine Ashton, FN's Generalforsamlings resolution om menneskerettighedssituationen i Myanmar,
- der henviser til erklæring af 1. juni 2013 fra talsmanden for den højtstående repræsentant, Catherine Ashton, om den indgåede aftale mellem Myanmar/Burmas regering og frihedsbevægelsen Kachin Independence Organisation,
- der henviser til udtalelse af 9. august 2012 fra Kommissæren for internationalt samarbejde, humanitær bistand og krisestyring, Kristalina Georgieva om rohingya-muslimernes situation,
- der henviser til den endelige rapport fra Underudvalget om Menneskerettigheders delegation til Burma/Myanmar den 3.—5. april 2013,
- der henviser til EU's restriktive foranstaltninger som fastsat i Rådets afgørelse 2010/232/FUSP af 26. april 2010, senest ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 1083/2011 af 27. oktober 2011,
- der henviser til erklæring af 23. marts 2013 fra talsmanden for den højtstående repræsentant, Catherine Ashton, om de voldsomme sammenstød i byen Meiktila i Burma/Myanmar,
- der henviser til erklæring af 2. april 2013 fra talsmanden for den højtstående repræsentant, Catherine Ashton, om rapporter om 13 børns død på grund af en brand i en muslimsk skole i Burma,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne af 10. december 1948,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR) fra 1966,
- der henviser til konventionen om flygtnings retsstilling fra 1951 og protokollen hertil fra 1967,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 67/233 af 24. december 2012 om menneskerettighedssituationen i Myanmar,
- der henviser til UNHCR's opfordring af 13. november 2012 til regeringerne i Sydøstasien om at holde deres grænser åbne for personer, der flygter fra Burma ad søvejen,
- der henviser til rapport af 6. marts 2013 fra FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Burma/Myanmar samt til dennes erklæring af 11. juni 2013 om, at menneskerettighedskrænkelserne mod rohingyaerne i staten Rakhine er udbredte og systematiske,
- der henviser til erklæring af 27. maj 2013 fra Aun San Suu Kyi om »tobarnspolitikken« for rohingya-muslimer,
- der henviser til beslutningen fra ASEAN-topmødet i november 2011 om at overdrage formandskabet for ASEAN til Burma/Myanmar i 2014,
- der henviser til Human Rights Watch's rapport af 22. april 2013 »All You Can Do is Pray« om forbrydelser mod menneskeheden og etnisk udrensning af rohingya-muslimer staten Rakhine i Burma,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0218.

Torsdag den 13. juni 2013

- A. der henviser til, at forfølgelsen af og volden mod rohingya-mindretallet fortsat intensiveres, navnlig gennem ødelæggelse af ejendom og bedesteder, massearrestationer, vilkårlige fængslinger, tortur, voldtægt, og begrænsninger af retten til at færdes frit, retten til ægteskab og adgangen til uddannelse;
- B. der henviser til, at den religiøse vold, der startede i staten Rakhine, har bredt sig til hele landet, der henviser til, at der i perioden mellem marts og maj 2013 blev rapporteret om en række antimuslimske overgreb i Rangoon Division, Mandalay og Pegu, samt i staterne Kachin og Shan, hvilket resulterede i 46 døde og fordrivelse af over 14 000 personer;
- C. der henviser til, at den sekteriske vold nu har bredt sig til et nyt område i Burma, idet en række butikker byen Lashio i staten Shan blev brændt ned af en flok mennesker den 28. maj 2013 og tre rohingya-kvinder blev dræbt af politiet i landsbyen Parein under et sammenstød om boliger til de fordrevne mindretal den 4. juni 2013;
- D. der henviser til, at over 130 000 fordrevne rohingyaer forbliver i lejre og andre områder, og at regeringen i Burma/Myanmar har kun tilladt begrænset og utilstrækkelig humanitær adgang til de udsatte rohingya-befolkningsgrupper, der henviser til, at mange rohingyaer er tvunget til at opholde sig i områder med hyppige oversvømmelser, hvor de er udsatte for monsunregnen og cykloner; der henviser til, at de ikke kan vende tilbage til deres hjem på grund af den fortsatte vold, eller fordi deres hjem er blevet ødelagt, eller fordi sikkerhedsstyrkerne forhindrer dem i at forlade de lejre, hvor de bliver tilbageholdt;
- E. der henviser til, at titusindvis af rohingyaer er flygtet ad søvejen for at undslippe forfølgelse, og at hundredvis har mistet livet i forliste både eller ved at blive jaget tilbage på havet; der henviser til, at knap 1 700 rohingyaer, der er flygtet fra Burma angiveligt tilbageholdes under forfærdelige forhold i thailandske interneringscentre for indvandrere;
- F. der henviser til, at den 23. april 2013 offentliggjorde den uafhængige undersøgelseskommission, nedsat i august 2012 for at undersøge sekteriske vold i staten Rakhine, en rapport med anbefalinger, der havde til formål at mindske spændingerne, idet den dog afviste at anerkende rohingyaernes identitet, undlod at holde nogen ansvarlige for de krænkelse af menneskerettighederne, der blev begået under urolighederne, begunstigede en »midlertidig adskillelse« af de muslimske og buddhistiske samfund og anbefalede gennemførelsen af uacceptable fødselsprogrammer for muslimer;
- G. der henviser til, at selv om den burmesiske præsident, U Thein Sein, i en tale den 6. maj 2013 lovede, at hans regering vil sikre de grundlæggende rettigheder for muslimer i staten Rakhine, og selv om han har taget nogle skridt til at udvide borgerrettighederne i landet, risikerer rohingyaernes dramatiske situation og forholdet mellem etniske grupper generelt at undergrave hele reformprocessen i Burma/Myanmar; der henviser til, at troværdige uafhængige rapporter peger på de burmesiske myndigheders medvirken til forbrydelser mod menneskeheden rettet mod rohingya-befolkningen, der har resulteret i, at staten Rakhine i vid udstrækning er opdelt efter religiøse skillelinjer;
- H. der henviser til, at regeringen i Burma/Myanmar for nylig har meddelt, at den vil genindføre en to-barns-politik; der henviser til, at dette er blevet fordømt af FN's særlige rapportør om menneskerettigheder i Burma/Myanmar, Tomás Ojea Quintana, som en diskriminerende og undertrykkende foranstaltning mod rohingyaerne i staten Rakhine, der krænker rohingyaernes grundlæggende menneskerettigheder og er i modstrid med Burmas internationale forpligtelser og tilsagn vedrørende respekten for menneskerettighederne;
- I. der henviser til, at det internationale samfund indtrængende har opfordret den burmesiske regering til at revidere landets borgerskabslov fra 1982 i den hensigt at sikre, at rohingyaerne ikke længere er statsløse, og for at fjerne grundlaget for den langvarige forskelsbehandling, som rohingyaerne er udsat for;
- J. der henviser til, at Tun Aung, en 65-årig læge og respekteret samfundsleder fra staten Rakhine, blev anholdt i juni 2012 og idømt 17 år i fængsel på grundlag af det, mange menneskerettighedsgrupper, herunder Amnesty International, har betegnet som politisk motiverede anklager;
- K. der henviser til, at ifølge Human Rights Watch's rapport »All You Can Do is Pray«: om forbrydelser mod menneskeheden og etnisk udrensning af rohingya-muslimer i staten Rakhine i Burma, der blev offentliggjort den 22. april 2013, udgør de overgreb, der blev begået mod rohingyaer sidste år, og som angiveligt involverede statslige organer, forbrydelser mod menneskeheden og etnisk udrensning; i denne rapport fremlægges der også beviser på fire massegravpladser fra 2012 i staten Rakhine;

Torsdag den 13. juni 2013

- L. der henviser til, at presse- og mediefrihed, både online og offline, spiller en afgørende rolle i at afsløre og dokumentere krænkelser af menneskerettighederne og holde regeringerne ansvarlige;
- M. der henviser til, at i henhold til verdenserklæringen om menneskerettighederne har enhver ret til at søge asyl mod forfølgelse;
1. fordømmer de alvorlige krænkelser af menneskerettighederne og volden mod rohingya-muslimer i Burma/Myanmar og opfordrer alle parter til at afstå fra brugen af vold;
 2. udtrykker sin medfølelse med ofrene for vold og ulovlig forfølgelse i Burma/Myanmar;
 3. anerkender de skridt, som præsident U Thein Sein og andre reformatorer i Burma/Myanmar har taget for at indføre demokratiske reformer i det forløbne år; beklager imidlertid regeringens manglende evne eller vilje til at beskytte rohingyanerne mod organiseret vold og opfordrer regeringen og hele det burmesiske/myanmarske samfund til at handle omgående for at standse krænkelserne af menneskerettighederne og retsforfølge de ansvarlige for de voldelige angreb og andre relaterede overgreb;
 4. opfordrer indtrængende regeringen i Burma/Myanmar til at sikre, at dens sikkerhedsstyrker gør alt i deres magt for at beskytte rohingya-muslimerne mod voldelige handlinger; udtrykker sin dybe bekymring over påstande om, at medlemmer af Burmas sikkerhedsstyrker har deltaget i volden, og gentager sine indtrængende opfordringer til en fuldstændig og uafhængig undersøgelse af disse påstande med hjælp fra FN;
 5. understreger behovet for en hurtig indsats for at imødegå de humanitære risici, som alle fordrevne, og især rohingya-folket, står over for i Burma/Myanmar; gentager sin opfordring til regeringen i Burma/Myanmar om at give FN-agenturer og humanitære ngo'er, samt journalister og diplomater, uhindret adgang til alle områder af landet, herunder staten Rakhine, og til at give ubegrænset og fuld adgang for humanitær bistand til alle samfund, der er berørt af konflikt og sekterisk vold; opfordrer de burmesiske myndigheder til som højeste prioritet at forbedre forholdene i rohingya-flygtningelejrene;
 6. opfordrer indtrængende alle lande i regionen til at overholde deres internationale forpligtelser med hensyn til flygtnings rettigheder, til at åbne grænserne for rohingya-asylansøgere og i det mindste tilbyde dem midlertidig beskyttelse og samtidig støtte den burmesiske regering i at finde langsigtede retfærdige løsninger på de underliggende problemer;
 7. opfordrer regeringen i Thailand til omgående at bringe den umenneskelige tilbageholdelse af mindst 1 700 rohingya-asylansøgere til ophør og give dem adgang til FN's flygtningeagenturer; beklager, at regeringen i Thailand indtil videre har undladt at give UNHCR tilladelse til at screene rohingya-asylansøgerne for at fastslå deres flygtningestatus;
 8. opfordrer indtrængende den burmesiske regering til at tillade etableringen af et OHCHR-kontor i landet, med afdelingskontorer i provinserne, for at give mulighed for passende overvågning af menneskerettighedssituationen i landet;
 9. bifalder præsident U Thein Seins løfte om, at alle voldsmænd vil blive retsforfulgt, såvel som hans engagement i et multikulturelt, multietnisk og multireligiøst samfund; opfordrer præsidenten til at træffe yderligere foranstaltninger for at håndhæve retsstaten og at tackle de grundlæggende årsager til vold;
 10. glæder sig over meddelelsen fra præsident U Thein Sein den 4. juni 2013 om, at alle politiske fanger i Burma/Myanmar vil blive løsladt; gentager sin holdning om, at øjeblikkelig og ubetinget løsladelse af alle politiske fanger, herunder Dr. Tun Aung, bør finde sted med fuldstændig genetablering af deres rettigheder og frihedsrettigheder;
 11. opfordrer indtrængende regeringen til fortsat at forsøge at finde og gennemføre bæredygtige løsninger på de grundlæggende årsager til spændingerne, herunder at drøfte rohingyaernes status; gentager sine tidligere opfordringer til en ændring eller ophævelse af loven fra 1982 om statsborgerskab, således at rohingyaerne får lige adgang til burmesisk statsborgerskab, hvilket indebærer både rettigheder og pligter, og at bringe den ændrede eller udskiftede lovgivning i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder og med landets forpligtelser i henhold til artikel 7 i FN-konventionen om barnets rettigheder;
 12. kritiserer den burmesiske immigrationsminister Khin Yis udtalelse af 11. juni 2013, hvori han gav udtryk for sin støtte til genindførelse af tobarnspolitikken;

Torsdag den 13. juni 2013

13. bifalder oppositionslederen Aung San Suu Kyis nylige erklæring i protest mod genindførelse af tobarnspolitikken for rohingyaer og opfordrer indtrængende den burmesiske regering til straks at ophæve denne bestemmelse sammen med andre tvangsmidler eller diskriminerende politikker, regler eller love;
 14. understreger vigtigheden af at gennemføre de lovgivningsmæssige og administrative ændringer, der er nødvendige for at sikre den størst mulige deltagelse af den burmesiske befolkning, herunder mindretallene, i 2014-valget;
 15. opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til at tage dette spørgsmål op på det højest mulige politiske niveau i sine kontakter med Burma/Myanmar og med andre ASEAN-medlemslande;
 16. minder om, at Den Europæiske Union for nylig har genindført sin generelle toldpræferenceordning (GSP) over for Burma/Myanmar; gentager, at betingelsen for denne præferenceordning er overholdelse af de grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettighederne; opfordrer indtrængende Kommissionen til nøje at overvåge de burmesiske myndigheders fremskridt, hvad angår overholdelse af disse betingelser;
 17. opfordrer Kommissionen til, når den forelægger Parlamentet og Rådet en delegeret retsakt om videreførelse af GSP-ordningen for Burma/Myanmar efter den 31.12.2013, at lade denne ledsage af en rapport, der påviser, at der ikke forekommer alvorlige og systematiske krænkelse af principperne i de konventioner, der er opført i GSP-forordning, med særlig fokus på rohingyaerne;
 18. opfordrer Kommissionen til på effektiv og sammenhængende vis at vurdere den forudsete bilaterale investeringsaftales indvirkning på menneskerettighederne, inden den udarbejder sit forslag til forhandlingsdirektiver, og til at rådføre sig omhyggeligt med Parlamentet og civilsamfundet i denne proces;
 19. forventer, at EU-Udenrigstjenesten hører og informerer Parlamentet regelmæssigt om processen med at få etableret en menneskerettighedsdialog med Burma/Myanmar; anmoder EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne om at opstille en liste over konkrete menneskerettighedsbenchmarks, der skal danne grundlag for vurderingen af de burmesiske myndigheders fremskridt med reformen; understreger, at en udbygning af forbindelserne mellem EU og den burmesiske ledelse bør være betinget af konkrete fremskridt, især med hensyn til rohingyaernes situation;
 20. opfordrer til, at der medtages en stærk og synlig civilsamfunds-komponent, hvori rohingyaerne er repræsenteret, i den EU-Burma-taskforce, der skal etableres senere i år, og at denne indsats tager udgangspunkt i erfaringerne fra EU-Egypten-taskforce;
 21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Burma/Myanmars regering og parlament, ASEAN's generalsekretær, ASEAN's mellemstatslige menneskerettighedskommission, FN's særlige repræsentant for menneskerettigheder i Myanmar, FN's højkommisær for flygtninge, FN's Menneskerettighedsråd samt regeringer og parlamenter i andre stater i regionen.
-

Tirsdag den 11. juni 2013

HENSTILLINGER

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2013)0234

Henstilling til Rådet om FN's Generalforsamlings 68. samling

Europa-Parlamentets henstilling af 11. juni 2013 til Rådet om FN's Generalforsamlings 68. samling (2013/2034 (INI))

(2016/C 065/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 21 og 34,
- der henviser til forslag til henstilling til Rådet af Alexander Graf Lambsdorff for ALDE-Gruppen (B7-0083/2013) om FN's Generalforsamlings 68. samling,
- der henviser til Rådets afgørelse 2011/168/FUSP af 21. marts 2011 om Den Internationale Straffedomstol og om ophævelse af fælles holdning 2003/444/FUSP,
- der henviser til EU's prioriteringer for FN's Generalforsamlings 67. samling som vedtaget af Rådet den 23. juli 2012 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. september 2003 med titlen »Den Europæiske Union og De Forenede Nationer: et argument for multilateralt samarbejde« (COM(2003)0526),
- der henviser til FN's Generalforsamlings 67. samling, navnlig Generalforsamlingens resolutioner om »The Arms Trade Treaty« [traktaten om våbenhandel] ⁽²⁾, »Quadrennial comprehensive policy review of operational activities for development of the United Nations system« [firårlig omfattende undersøgelse af FN-systemets operationelle udviklingsaktiviteter] ⁽³⁾, »Freedom of religion or belief« [religions- og trosfrihed] ⁽⁴⁾, »Promotion of a democratic and equitable international order« [fremme af en demokratisk og retfærdig international orden] ⁽⁵⁾, »Enhancement of international cooperation in the field of human rights« [styrkelse af det internationale samarbejde på menneskeret-tighedsområdet] ⁽⁶⁾, »The rule of law at the national and international levels« [retsstatsprincippet på nationalt og internationalt plan] ⁽⁷⁾ og »Women, disarmament, non-proliferation and arms control« [kvinder, nedrustning, ikkespredning og våbenkontrol] ⁽⁸⁾,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 3. maj 2011 om Den Europæiske Unions deltagelse i FN's arbejde ⁽⁹⁾,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 31. oktober 2003, hvorved FN's konvention mod korruption vedtoges ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 af 31. oktober 2000 om kvinder, fred og sikkerhed,

⁽¹⁾ Rådet for Den Europæiske Union 9820/1/12.

⁽²⁾ FN's Generalforsamlings resolution A/RES/67/234.

⁽³⁾ FN's Generalforsamlings resolution A/RES/67/226.

⁽⁴⁾ FN's Generalforsamlings resolution A/RES/67/179.

⁽⁵⁾ FN's Generalforsamlings resolution A/RES/67/175.

⁽⁶⁾ FN's Generalforsamlings resolution A/RES/67/169.

⁽⁷⁾ FN's Generalforsamlings resolution A/RES/67/97.

⁽⁸⁾ FN's Generalforsamlings resolution A/RES/67/48.

⁽⁹⁾ FN's Generalforsamlings resolution A/RES/65/276.

⁽¹⁰⁾ FN's Generalforsamlings resolution A/RES/58/4.

Tirsdag den 11. juni 2013

- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution af 5. juli 2012 om fremme, beskyttelse og nydelse af menneskerettighederne på internettet, som anerkender betydningen af menneskerettighedsbeskyttelse og den frie informationsstrøm på internettet,
 - der henviser til sin henstilling til Rådet af 13. juni 2012 om FN's Generalforsamlings 67. samling ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin henstilling til Rådet af 18. april 2013 om FN-princippet »Responsibility to Protect« (pligt til beskyttelse) (R2P) ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 11. maj 2011 om EU som global aktør: dets rolle i multilaterale organisationer ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 7. juli 2011 om eksterne EU-politikker til fremme af demokratisering ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 7. februar 2013 om den 22. samling i FN's Menneskerettighedsråd ⁽⁵⁾,
 - der henviser til rapporten fra den fælles delegation fra Udenrigsudvalget og Underudvalget om Menneskerettigheder til FN's Generalforsamlings 67. samling den 28.—29. oktober 2012,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 121, stk. 3, og artikel 97,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0202/2013),
- A. der henviser til, at der i betragtning af den stigende globalisering og den stadig tættere indbyrdes forbundethed mellem stater og samfund er et stigende behov og stadig større muligheder for at fastlægge fælles regler og beslutningsmekanismer, der gør det muligt at tage de nye globale udfordringer op i fællesskab;
- B. der henviser til, at den fragmenterede globale politiske beslutningstagning, kombineret med et hastigt stigende antal internationale og transnationale forummer, skaber nye komplekse sammenhænge inden for internationale forbindelser;
- C. der henviser til, at EU går ind for effektiv multilateralisme med et stærkt FN-system som kernen heri; der henviser til, at FN befinder sig i den globale styrings centrum;
- D. der henviser til, at et solidt og stabilt partnerskab mellem EU og FN understøtter og bidrager til FN's arbejde inden for alle tre søjler — fred og sikkerhed, menneskerettigheder og udvikling — og at EU herigennem skal opfylde sit ansvar for at medvirke til at finde fælles tilgange til globale udfordringer;
- E. der henviser til, at respekt for og fremme og beskyttelse af menneskerettighedernes universalitet og udelelighed er hjørnesten for EU's aktioner på den internationale scene; der henviser til, at demokrati og retsstatsprincippet er støtter for varig fred, idet de står som garant for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;

1. henstiller til Rådet:

EU som global aktør

- a) hele tiden at sikre kohærens i og synligheden af EU's optræden som global aktør i FN; at styrke EU's evne til at handle koordineret, hurtigt og over en bred front på den globale scene og til at nå resultater på konstant og rettidig vis; at sikre fuldstændig gennemførelse af FN's Generalforsamlings resolution af 3. maj 2011 om EU's deltagelse i FN's arbejde

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0240.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0180.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0229.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0334.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0055.

Tirsdag den 11. juni 2013

- b) at fremme effektiv multilateralisme ved at styrke FN's repræsentativitet, gennemsigtighed, ansvarlighed, nyttevirkning og effektivitet med det formål at forbedre dets resultater ude i verden; at henlede opmærksomheden på behovet for at finde en ny institutionel balance mellem G20's nye rolle, FN og dets agenturer samt de internationale finansielle institutioner
- c) at indgå i et mere aktivt samarbejde med strategiske og andre bi- og multilaterale partnere for at fremme effektive løsninger på problemer og, når som helst det er muligt, søge at bidrage til kollektive bestræbelser på at opnå bedre resultater

EU og global styring

- d) at styrke samarbejdet med partnere om at gøre FN til en mere effektiv og sammenhængskraftig organisation i det 21. århundrede
- e) at fremme en omfattende og ved fælles overenskomst vedtaget reform af FN's Sikkerhedsråd; at forelægge et konkret forslag til, hvorledes der som et centralt, langsigtet mål for EU kan etableres én fælles EU-plads i et udvidet FN-Sikkerhedsråd; at tage initiativ til at skabe en fælles holdning blandt medlemsstaterne med henblik herpå; i endnu højere grad at fremme gennemsigtighed og bedre koordinering af politikker og holdninger blandt EU-medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd; at sikre, at de medlemsstater, der i øjeblikket har en permanent plads i FN's Sikkerhedsråd, fremmer Unionens synspunkter og holdninger som et middel til sikring af, at EU handler på koordineret vis i FN's Sikkerhedsråd
- f) fortsat på koordineret vis at arbejde på at styrke FN's Generalforsamlings rolle og autoritet og på at øge dens effektivitet og nyttevirkning, herunder ved at forbedre dens arbejdsmetoder
- g) at fremme en mere institutionaliseret inddragelse af andre aktører (civilsamfundsrepræsentanter, akademikere) i FN's Generalforsamlings arbejde; at styrke FN-systemet gennem udvidet og snævrere inddragelse af civile eksperter
- h) at fremme gennemførelsen af transnationale virksomheders obligatoriske afgivelse af oplysninger om deres betalinger, opdelt efter land, navnlig for så vidt angår virksomheder i bank- og minedriftssektoren, der er registreret eller noteret på finansielle markeder i partneres nationale jurisdiktioner

Fred og sikkerhed

- i) at fremme inkorporeringen af et fredsskabende perspektiv i fredsbevarende operationer og styrke koordineringen mellem fredsbevarende operationer og FN-landegrupper og udviklingsaktører
- j) at medvirke til at styrke regionale organisationers rolle og kapacitet inden for fredsbevarelse, konfliktforebyggelse, civil og militær krisestyring og konfliktløsning; at fremme fælles evalueringsmissioner og at styrke samarbejdet mellem EU og dets partnere (herunder Den Afrikanske Union og subregionale organisationer, NATO, OSCE, ASEAN, CELAC, Den Arabiske Liga osv.) om at forebygge konflikter og i lande, der har gennemgået en konflikt
- k) efter anmodning at støtte De Forenede Nationer gennem indsættelse af EU-kampgrupper i forbindelse med fredsbevarende missioner og at sikre, at medlemsstaterne fuldt ud samarbejder om anvendelsen af sådanne kampgrupper i forbindelse med missioner, hvortil FN's Sikkerhedsråd eller FN's Generalforsamling har givet tilladelse
- l) at sikre, at fredsbevarende missioners mandater afspejler behovet for at støtte valgprocesser, herunder valgobservationsmissioner
- m) at arbejde på at få indført pligten til beskyttelse (R2P) som en ny norm i folkeretten inden for de rammer, som FN's medlemslande blev enige om på verdensstopmødet i 2005
- n) at sikre, at eventuelle videre udviklinger og anvendelser af R2P-princippet er i fuld overensstemmelse med og overholder international humanitær ret, og samtidig arbejde hen imod dette principps universalitet som et redskab til forebyggende diplomati og en drivkraft bag menneskelig udvikling

Tirsdag den 11. juni 2013

- o) at følge op på de forslag, som Parlamentet fremsatte i sin henstilling til Rådet om FN's R2P-princip⁽¹⁾, og at arbejde sammen med partnere for at sikre, at begrebet R2P fokuserer på forebyggelse, beskyttelse og genopbygning efter konflikter i situationer, der giver anledning til bekymringer som følge af folkedrab, etnisk udrensning, krigsforbrydelser eller forbrydelser mod menneskeheden, og aldrig benyttes som et påskud for at fremme særlige interesser, nationale interesser eller sådanne internationale geostrategiske eller økonomiske koalitioner interesser, hvormed formålet er et systemskifte; at bistå stater med at opbygge kapacitet med henblik herpå
- p) at fastlægge de kriterier, der skal følges, når der træffes foranstaltninger til gennemførelse af R2P, navnlig tredje søjle heraf, som omfatter militære interventioner, f.eks. kriterier vedrørende forholdsmæssighed, ex-ante klarhed med hensyn til politiske målsætninger og anvendelse af grundige konsekvensvurderinger
- q) at styrke EU's rolle som en global politisk aktør ved at spille en aktiv rolle i forebyggende diplomati
- r) at kræve af alle parter, det være sig statslige eller ikkestatslige aktører, der er direkte eller indirekte involveret i væbnet konflikt, at de fuldt ud overholder deres forpligtelser i henhold til folkeretten, herunder forpligtelsen til at skabe et humanitært rum og til at sikre nødlidendes uhindrede adgang til humanitær bistand, med særligt fokus på beskyttelsen af civile, og at de slår til lyd for en fredelig og diplomatisk løsning på enhver form for konflikt
- s) at støtte FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) og 1820 (2008) om kvinder, fred og sikkerhed; at lægge vægt på og sikre kvinders deltagelse i fredsprocesser; at erkende behovet for at integrere ligestillingsaspekter i konfliktforebyggelse, fredsbevarende operationer, humanitær bistand og genopbygning efter konflikter
- t) at samarbejde med FN om at imødegå globale sikkerhedstrusler såsom atomvåbenspredning, organiseret kriminalitet og terrorisme; at intensivere bestræbelserne på at afslutte forhandlingerne om en omfattende konvention om international terrorisme
- u) at samarbejde med multi- og bilaterale partnere om at udøve et stærkere og mere effektivt pres med henblik på at bringe menneskerettighedskrænkelserne og volden i Syrien til øjeblikkeligt ophør; sammen med partnere, navnlig USA, Tyrkiet og Den Arabiske Liga, at udforske alle muligheder for så vidt angår gennemførelsen af R2P-princippet for at hjælpe det syriske folk og sætte en stopper for blodsudgydelserne; at lægge pres på den syriske regering og alle de parter, der er involveret i krisen, for at få dem til fuldt ud at overholde den humanitære folkeret og til at tillade såvel hurtig ydelse af humanitær bistand på tværs af grænserne og af basale offentlige tjenester som fuld adgang til humanitære organisationer; at opfordre internationale partnere til at opfylde deres finansielle tilsagn om at yde hjælp til syriske flygtninge, således at UNHCR og andre organisationer kan tilbyde den fornødne bistand; sammen med partnere at undersøge, hvorledes den syriske krises indvirkning på nabolandene kan begrænses mest muligt
- v) i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds relevante resolutioner at støtte den berørte regions og det internationale samfunds bestræbelser på at finde en politisk løsning på konflikten i Mali og fremme en demokratisk overgang gennem en konsolidering af overgangsinstitutionerne ved — bl.a. gennem mægling — at fremme inklusiv national dialog og forsoning samt afholdelse af frie, retfærdige og gennemsigtige valg; også at støtte initiativerne til fordel for Malis territoriale integritet og sikkerheden for landets befolkning; at fremhæve betydningen af at bevare stabiliteten i Sahelregionen og af at forhindre en negativ indvirkning på stabiliteten i Malis nabolande; nøje at koordinere sine aktioner med regionale og internationale partnere, herunder Den Afrikanske Union og Ecowas; at yde støtte til — og opfordre EU's medlemsstater til at deltage i — en FN-ledet fredsbevarende mission og at sørge for militær uddannelse af Malis

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0180.

Tirsdag den 11. juni 2013

væbnede styrker inden for rammerne af EUTM Mali; fortsat at yde bistand til MISMA (Mission Internationale de Soutien au Mali)

- w) at glæde sig over traktaten om våbenhandel (ATT), som blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 2. april 2013, og som vil finde anvendelse på en lang række våben, herunder ammunition; aktivt at fremme en hurtig undertegnelse og ratifikation samt en effektiv og universel gennemførelse af ATT fra alle FN-medlemslandenes side, herunder verdens største våbenproducentlande; at gå i spidsen for bestræbelser på at fastsætte de højeste fælles standarder — bl.a. for så vidt angår menneskerettighedssituationen i modtagerlande — for reguleringen af den internationale handel med våben og bekæmpelsen af ulovlig våbenhandel for på denne måde at forebygge konflikter, begrænse menneskelig lidelse og korruption og bidrage til international fred og sikkerhed
- x) at øge sine bestræbelser med henblik på multilaterale tilsagn om begrænsning af antallet af nukleare våben

Menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet

- y) at øge de internationale bestræbelser på at sikre, at alle de i FN's konventioner fastlagte menneskerettigheder betragtes som universelle, udelelige, indbyrdes afhængige og indbyrdes forbundne, og at deres overholdelse håndhæves; at modsætte sig forsøg på at undergrave humanitær ret i kampen mod terrorisme; at fremme integrationen af menneskerettigheder, herunder digitale frihedsrettigheder, og grundlæggende frihedsrettigheder i alle aspekter af FN's arbejde
- z) at søge at styrke processen med universel regelmæssig gennemgang ved at inddrage anbefalingerne i bi- og multilaterale dialoger med FN's medlemslande, navnlig menneskerettighedsdialoger; at fremme et klima, der gør det muligt for ngo'er at komme med input i de forskellige faser af processen med universel regelmæssig gennemgang
- aa) at bekæmpe intolerance, negative stereotyper, stigmatisering, diskrimination og tilskyndelse til vold; at give udtryk for sin dybe bekymring over den stigende vold mod medlemmer af religiøse og andre samfund i forskellige dele af verden
- ab) at tage fat på begrænsninger af presse- og mediefriheden overalt i verden; at bekæmpe vold mod journalister og bloggere; at beskytte og fremme ytringsfrihed såvel online som offline
- ac) at virke for universel støtte af Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC) og at arbejde hen imod en styrkelse af ICC's arbejdskapacitet for at begrænse straffrihed for forbrydelser mod menneskeheden
- ad) at fremme engagementet i en international orden baseret på retsstatsprincippet som værende af afgørende betydning for staternes fredelige sameksistens og for opbygningen af mere modstandsdygtige stater og bæredygtig fred; med hensyn hertil at erindre om, at støtte af demokratiet og overholdelse af retsstatsprincippet er indbyrdes forbundne og bør fremmes som sådanne som en målsætning for EU's udenrigspolitik
- ae) i højere grad at bistå stater, der anmoder herom, med at gennemføre deres respektive internationale forpligtelser inden for deres egne grænser gennem øget teknisk bistand samt opbygning af institutioner og kapaciteter
- af) at følge op på anbefalingerne i den politiske erklæring, der vedtoges på High-Level Meeting on the Rule of Law [mødet på højt plan om retsstatsprincippet] i september 2012; at støtte oprettelsen af joint global focal point for the rule of law [det fælles globale knudepunkt for retsstatsprincippet]; fuldt ud at støtte den rolle, som Rule of Law Coordination and Resource Group [gruppen vedrørende koordination og ressourcer i forbindelse med retsstatsprincippet] spiller med hensyn til overordnet koordinering og kohærens, også for at undgå opsplitning af arbejdet mellem forskellige tjenester (Departementet for Politiske Anliggender, FN's udviklingsprogram osv.)
- ag) at erindre om, at korruption er en krænkelse af menneskerettighederne, og at Den Europæiske Union har krævet enekompetence for så vidt angår undertegnelsen af FN's konvention mod korruption; at anmode næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant om at forelægge en EU-handlingsplan for bekæmpelse af korruption med henblik på en effektiv overvågning af gennemførelsen af konventionens henstillinger, f.eks. gennem en medlemsstatsforpligtelse til at offentliggøre og formidle oplysninger om korruption; at etablere kanaler for indberetning af sådanne krænkelse, en juridisk ramme for beskyttelsen af vidner og midler til sikring af civilsamfundets deltagelse

Tirsdag den 11. juni 2013

Bæredygtig udvikling

- ah) at bidrage til at styrke en udviklingsvenlig politikkohærens og målbevidste bestræbelser på at bekæmpe fattigdom og til at forbedre udviklingsstøttens effektivitet, da disse aspekter stadig har central betydning for at nå årtusindudviklingsmålene (MDG-målene)
- ai) at indarbejde vurdering og styring af katastroferisikobegrænsning i udviklingsstrategierne med henblik på at beskytte befolkningernes liv og livsgrundlag
- aj) at forbedre sammenhængen mellem nødhjælp, rehabilitering, begrænsning af katastroferisikoen og udvikling og øge samordningen mellem humanitære aktører og udviklingsaktører for at sikre videreførelsen af bistand og opbygge modstandskraft, hvad de gentagne fødevarekriser i Sahel-regionen og på Afrikas Horn er vidnesbyrd om, at der er behov for
- ak) at arbejde hen imod en fuldstændig gennemførelse af resultatet af Rio+20-konferencen, bl.a. ved at fremme bæredygtig udvikling som det ledende princip for langsigtet global udvikling; uanset den finansielle og økonomiske krises indvirkning på EU27 at opfylde EU's og medlemsstaternes internationale løfte om at afsætte 0,7 % af BNP til udviklingsbistand
- al) at samarbejde med henblik på at gøre High-Level Political Forum for Sustainable Development [politisk forum på højt niveau for bæredygtig udvikling] operationelt til tiden med henblik på koordinering af den løbende overvågning og evaluering af fremskridtene med at nå de erklærede mål
- am) at fremme universel adgang til vand og økonomisk overkommelige og bæredygtige energitjenesteydelser, eftersom disse er centrale drivkræfter i udryddelsen af fattigdom og i inklusiv vækst
- an) at arbejde hen imod dagsordenen for årtusindudviklingsmålene for tiden efter 2015 på sammenhængende og koordineret vis; at forhandle om fastlæggelse af ét enkelt sæt mål for bæredygtig udvikling, som har global rækkevidde og er handlingsorienterede, målelige, tidsbundne og lette at formidle; at stræbe efter mål, der omfatter bæredygtighed, retfærdighed og regeringsførelse
- ao) at støtte det initiativ, som formanden for FN's Generalforsamling har taget til at forelægge civilsamfundet en udviklingsdagsorden for tiden efter 2015 gennem tilrettelæggelse af et særligt arrangement om opnåelsen af MDG-målene, der skal finde sted under FN' Generalforsamlings 68. samling i 2013 og er en vigtig lejlighed til at høre civilsamfundet, eftersom dette arrangement kunne tjene til at bringe de bæredygtige udviklingsmål og post-2015-udviklingsprocessen ind på samme spor
- ap) at opfordre til, at den nye samarbejdsramme for tiden efter 2015 ledsages af en forudsigelig og realistisk finansieringsdagsorden i tråd med de aftalte målsætninger

Globalt samarbejde mellem parlamenter

- aq) at fremme interaktion om globale spørgsmål mellem regeringer og parlamenter; at styrke global styring og åbne mulighed for øget offentlig og parlamentarisk deltagelse i FN's aktiviteter

Generelle betragtninger

- ar) at forbedre opfølgningen af henstillinger vedtaget af Europa-Parlamentet, herunder ved at opfordre EU-Udenrigstjenesten til hvert år at rapportere tilbage til Europa-Parlamentet om resultaterne af samlingen i FN's Generalforsamling;
 - 2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og til orientering til Kommissionen.
-

Torsdag den 13. juni 2013

P7_TA(2013)0278

Revisionen i 2013 af EU-Udenrigstjenestens organisation og funktionsmåde

Europa-Parlamentets henstilling af 13. juni 2013 til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og næstformand i Kommissionen, til Rådet og til Kommissionen om revisionen i 2013 af EU-Udenrigstjenestens organisation og funktionsmåde (2012/2253(INI))

(2016/C 065/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 27, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (EU-traktaten), som fastsætter bestemmelser om oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten), der har til opgave at bistå Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik,
- der henviser til artikel 21, stk. 3, i EU-traktaten, hvori det fastsættes, at den højtstående repræsentant bistår Rådet og Kommissionen med at sikre sammenhæng mellem de forskellige områder inden for Unionens optræden udadtil,
- der henviser til artikel 26, stk. 2, i EU-traktaten, hvori det fastsættes, at Rådet og den højtstående repræsentant påser, at Unionens aktion fremtræder som en helhed, er sammenhængende og effektiv,
- der henviser til artikel 35, tredje afsnit, i EU-traktaten, hvoraf det fremgår, at medlemsstaternes og Unionens diplomatiske og konsulære missioner bidrager til iværksættelsen af EU-borgeres ret til beskyttelse på tredjelandes område,
- der henviser til artikel 36 i EU-traktaten, hvoraf det fremgår, at Unionens højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen (herefter HR/VP) regelmæssigt skal høre Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, underrette det om udviklingen i disse politikker og påse, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter,
- der henviser til, at artikel 42 i EU-traktaten giver HR/VP beføjelse til inden for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik rammer at stille forslag bl.a. om iværksættelse af opgaver og om anvendelse af både nationale midler og EU-instrumenter,
- der henviser til artikel 13, stk. 3, i Rådets afgørelse af 26. juli 2010 om oprettelse af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (herefter kaldet udenrigstjenesteafgørelsen), hvori det bestemmes, at HR/VP senest medio 2013 foretager en gennemgang af, hvordan EU-Udenrigstjenesten tilrettelægges og fungerer, som bl.a. vil omfatte gennemførelsen af artikel 6, stk. 6 og 8 om geografisk balance, og om nødvendigt være ledsaget af et lovforslag om ændring af den pågældende afgørelse,
- der henviser til artikel 298 og 336 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvori det bestemmes, at den lovgivningsmæssige procedure finder anvendelse i personaleanliggender,
- der henviser til erklæringen fra HR/VP om politisk ansvarlighed (i det følgende benævnt HR/VP-erklæringen)⁽¹⁾,
- der henviser til rapporten af 24. juli 2012 om besættelsen af stillinger i EU-Udenrigstjenesten, som blev udarbejdet i overensstemmelse med artikel 6, stk. 9, i Udenrigstjenesteafgørelsen;
- der henviser til forretningsordenens artikel 97,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Budgetudvalget, Budgetkontroludvalget og Retsudvalget (A7-0147/2013),

⁽¹⁾ EUT C 210 af 3.8.2010, s. 1.

Torsdag den 13. juni 2013

- A. der henviser til, at Lissabon-traktaten indeholder en målsætning om at sikre en ensartet, konsekvent og effektiv optræden fra EU's side udadtil;
- B. der henviser til, at EU-Udenrigstjenesten er et nyt organ med hybridkarakter, der trækker på fællesskabskilder og mellemstatslige kilder, hvilket er uden fortilfælde i EU, og som derfor ikke kan forventes at være fuldt funktionsdygtigt to år efter oprettelsen; der derfor henviser til, at en revision af dens organisation og funktionsmåde bør baseres på fair og konstruktiv kritik;
- C. der henviser til, at EU-Udenrigstjenestens succes bør måles efter dens evne til at forfølge en sammenhængende EU-politik i forhold til de aktuelle eksterne udfordringer og dens evne til at opnå en mere effektiv anvendelse af knappe ressourcer gennem forstærket samarbejde og stordriftsfordele på EU-plan og på nationalt plan;
- D. der henviser til, at HR/VP's tre kasketter er det mest håndgribelige udtryk for denne stræben efter større sammenhæng i EU's optræden udadtil;
- E. der henviser til, at den nuværende struktur i Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad afspejler den særlige rolle, som HR/VP har fået i forhold til EU's optræden udadtil;
- F. der henviser til, at de mange forskellige roller, som Lissabon-traktaten tillægger HR/VP, gør det påkrævet at oprette en eller flere post(er) som politisk(e) næstkommanderende, for at sikre, at den pågældende får hjælp til at udføre sine opgaver;
- G. der henviser til, at den operative beslutningstagning og gennemførelse inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FUSP/FSFP) er for langsom af strukturelle og procedurmæssige grunde; der henviser til, at dette endnu en gang er blevet klart i forhold til krisen i Mali, hvor beslutningsprocessen og finansieringsafgørelserne ikke blev gennemført eller vedtaget hurtigt nok;
- H. der henviser til, at EU-Udenrigstjenesten bør være en strømlinet, resultatorienteret, effektiv struktur, der er i stand til at yde støtte til den politiske ledelse på FUSP-området og lette beslutningstagningen i Rådet; der henviser til, at EU-Udenrigstjenesten derfor bør være i stand til med kort varsel og på koordineret vis at yde ekspertise fra de forskellige afdelinger, herunder fra Kommissionen; der henviser til, at EU-Udenrigstjenestens nuværende struktur er for ledelsestung og kendetegnet ved at have for mange beslutningslag;
- I. der henviser til, at EU endnu ikke har gjort brug af muligheden for en hurtig indsættelse af EU-kampgrupper;
- J. der henviser til, at de hidtidige erfaringer tydeligt har vist, at det er nødvendigt at oprette et permanent operativt hovedkvarter i Bruxelles til gennemførelse af FSFP-missioner;
- K. der henviser til, at det i forbindelse med de arabiske revolutioner er blevet tydeligt, at EU ikke er i stand til hurtigt at omfordele ressourcer, herunder personale, med henblik på at reagere på nye politiske prioriteringer; der henviser til, at størrelsen af og personalesammensætningen på EU-delegationerne skal afspejle Unionens strategiske interesser;
- L. der henviser til, at EU-Udenrigstjenestens rolle i forbindelse med fastlæggelsen af de strategiske retningslinjer for og gennemførelsen af EU's eksterne finansieringsinstrumenter bør styrkes i overensstemmelse med hovedlinjerne i EU's udenrigspolitik;
- M. der henviser til, at der bør lægges større vægt på en bedre samordning og forvaltning inden for udviklingspolitikken på verdensplan, så EU kan tale med én tunge og blive mere synlig;
- N. der henviser til, at EU-Udenrigstjenesten navnlig i en tid med budgetstramninger bør fungere som katalysator for større synergi, ikke blot inden for EU's institutionelle rammer, men også mellem EU og medlemsstaterne;
- O. der henviser til, at EU-udenrigstjenesten i en tid, hvor medlemsstaterne reducerer deres diplomatiske og konsulære repræsentation, bør anses for og udnyttes som en mulighed for at fremme et tættere samarbejde og mere synergi;

Torsdag den 13. juni 2013

- P. der henviser til, at der bør gøres for at undgå dobbeltarbejde og parallelstrukturer mellem EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen — i særdeleshed GD DEVCO og Kontoret for Humanitær Bistand (ECHO) — og Rådets generalsekretariat;
- Q. der henviser til, at målet om, at en tredjedel af medarbejderne skal komme fra medlemsstaterne, er nået, og til, at medarbejderne fra de tre komponenter (Kommissionen, Rådets generalsekretariat og de nationale diplomatiske tjenester) bør fordeles hensigtsmæssigt på alle niveauer og mellem delegationerne og hovedkvarteret;
- R. der henviser til, at kvinder er underrepræsenteret i AD-kategorien og ledelsesstillingerne og overrepræsenteret i AST-kategorien;
- S. der henviser til, at eventuelle ændringer af personalebestemmelserne skal vedtages efter den fælles beslutningsprocedure;
- T. der henviser til, at der er et klart behov for at udvikle EU-Udenrigstjenestens evne til at identificere og lære af erfaringer fra tidligere operationer, navnlig inden for konfliktforebyggelse, konfliktmægling, krisestyring, udsoning og fredsopbygning;
- U. der henviser til, at der to og et halvt år efter vedtagelsen af HR/VP-erklæringen bør foretages en grundig vurdering af EU-Udenrigstjenestens politiske ansvarlighed over for Parlamentet, navnlig i hvilket omfang Parlamentet skal høres om strategiske beslutninger, og i hvor vid udstrækning der skal tages hensyn til dets synspunkter og input;
- V. der henviser til, at en sådan vurdering også skal omfatte metoder til forbedring af HR/VP's og Udenrigstjenestens medarbejderes fremmøde i Parlamentet og dets organer, herunder delegationschefer og særlige EU-repræsentanter, og af Udenrigstjenestens opfølgning af Parlamentets beslutninger;
- W. der henviser til, at Parlamentets tilsyn med Udenrigstjenesten er af afgørende betydning, hvis der skal sikres en bedre forståelse for og opbakning bag EU's optræden udadtil; der henviser til, at det parlamentariske tilsyn styrker legitimiteten af EU's optræden udadtil;
- X. der henviser til, at der mangler fleksibilitet i de nuværende finansielle kredsløb i delegationerne, hvilket har negative følger for personalets arbejdsmængde;
1. retter følgende henstillinger til den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen på baggrund af, at der er sket gode fremskridt i oprettelsen af EU-Udenrigstjenesten, men at der kan opnås mere med hensyn til synergi og samordning mellem institutionerne og med hensyn til politisk ledelse og synlighed i betragtning af de muligheder, som kombinationen af rollen som højtstående repræsentant, næstformand i Kommissionen og formand for Udenrigsministerrådet skaber, og gennem en styrkelse af tjenestens forskellige instrumenter:

Lederskab og en mere rationel og effektiv diplomatisk struktur i det 21. århundrede

2. til at bistå HR/VP i forbindelse med vedkommendes udøvelse af de mange opgaver, som han/hun har fået overdraget i medfør af EU-traktaten, udnævnes der (en) politisk(e) næstkommanderende(r), som skal være ansvarlige over for Parlamentet, og give fremmøde i det korresponderende udvalg inden deres udnævnelse, og som skal have beføjelse til at handle på HR/VP's vegne; det skal sikres, at medlemmer af Kommissionen med ansvar for udenrigsanliggender i fuld udstrækning kan repræsentere HR/VP i Parlamentet og internationalt; desuden bør det overvejes at inddrage medlemsstaternes udenrigsministre i bestemte opgaver på Unionens vegne for derigennem af styrke fælles EU-holdninger;
3. på denne baggrund bør befalingsstrukturen i EU-Udenrigstjenesten forenkles og generalsekretærens rolle styrkes gennem fastlæggelse af en klar kommandovej for at sikre en effektiv beslutningstagning og en rettidig politisk reaktion; i den forbindelse skal stillingerne som driftsdirektør og forvaltningsdriftsdirektør rationaliseres; den hierarkiske struktur i driftsdirektoraterne skal indskrænkes og forenkles; de forskellige kompetenceområder inden for ledelsesstrukturen i EU-Udenrigstjenesten skal defineres klart; den nuværende struktur, der bygger på en direktion skal tages op til fornyet overvejelse med henblik på at opnå effektivitet, klarhed og sammenhæng i beslutningstagningen; tilsvarende skal det sikres, at HR/VP indhenter politisk rådgivning f.eks. gennem et politisk råd fra alle relevante institutionelle aktører, så vedkommende sættes i stand til at evaluere følgerne af EU-Udenrigstjenestens indsats;

Torsdag den 13. juni 2013

4. af HR/VP's samordnende, initiativtagende og politiske lederskab, navnlig som formand for Udenrigsministerrådet skal forbedres og styrkes gennem sikring af, at vedkommende kan udøve sin rolle som næstformand i Kommissionen i fuld udstrækning og får overdraget formandskabet i gruppen af kommissionsmedlemmer med ansvar for udenrigsanliggender (RELEX) suppleret med andre kommissionsmedlemmer, hvis sagsområder har udenrigspolitiske aspekter, for yderligere at udvikle praksis med fælles forslag og fælles beslutninger;
5. mulighederne for synergi, der ligger i EU-Udenrigstjenesten, skal udnyttes fuldt ud, og i den forbindelse bør man overveje afstemninger med kvalificeret flertal om FUSP-anliggender i medfør af artikel 31. stk. 2, i EU-traktaten, og formelt undersøge mulighederne for at udvide de områder, hvor der foretages afstemning med kvalificeret flertal om FUSP-anliggender, ved hjælp af de forskellige passerellebestemmelser;
6. det skal sikres, at EU-Udenrigstjenesten i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i udenrigstjenesteafgåelsen spiller en ledende rolle i fastlæggelsen af strategierne for de forskellige eksterne finansieringsinstrumenter, og at Udenrigstjenesten har den nødvendige ekspertise til at påtage sig en sådan ledende rolle;
7. på samme tid skal det sikres, at naboskabspolitikken fortsat behandles efter fællesskabsmetoden i betragtning af, at Parlamentet afviser enhver form for »mellemstatsliggørelse« af EU's politikker, og til, at traktaten giver Kommissionen hovedansvaret for at forhandle internationale aftaler på plads for og på vegne af Unionen;
8. samspillet mellem Direktoratet for Eksterne Politiske Instrumenter og EU-udenrigstjenesten skal forbedres yderligere;
9. det skal sikres, at Den Europæiske Unions særlige repræsentanter integreres tæt i EU-Udenrigstjenestens arbejde gennem en forankring af dem og deres medarbejdere i EU-Udenrigstjenestens struktur, og overvejes, når som helst det er muligt, at lade cheferne for EU-delegationerne udføre denne ekstra funktion;
10. der skal gennemføres en systematisk og tilbundsgående revision med henblik på at forene den udenrigspolitiske struktur, som Kommissionen og Rådets generalsekretariat har opbygget, med henblik på at fjerne de nuværende overlapninger og fremme omkostningseffektiviteten; resultaterne af denne revision skal gøres tilgængelige for Parlamentet;
11. tilsvarende skal praksis med fælles tekniske og logistiske tjenester mellem institutionerne udvikles yderligere for at opnå stordriftsfordele og forbedret effektivitet; som første skridt skal forskellige af Kommissionens og EEAS' logistiske tjenester som alarmsystemet, risikovurdering og sikkerhedsopgaver samles under en »samlet fælles struktur«, der dækker begivenheder uden for Unionen, under hvilke disse tjenester skal samarbejde;
12. i samråd med medlemsstaterne skal mulighederne for på mellemlang og lang sigt at opnå stordriftsfordele mellem medlemsstaternes diplomatiske tjenester og EU-Udenrigstjenesten i tredjelande undersøges, bl.a. i forbindelse med levering af konsulære tjenesteydelser;
13. der skal være konsekvens i formandskabet for Rådets arbejdsgrupper og det roterende formandskab i disse grupper skal bringes til ophør;
14. i overensstemmelse med artikel 24 i TEU skal det sikres, at medlemsstaterne aktivt og uforbeholdent, loyalt og solidarisk støtter Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik, og at de respekterer Unionens indsats og støtter EU-Udenrigstjenesten i gennemførelsen af dens mandat;
15. med dette for øje skal der fremmes et mere dybtgående samarbejde med medlemsstaterne og udvikles fælles politisk indberetning fra delegationer og ambassader;

En »hensigtsmæssige struktur« til sikring af en sammenhængende tilgang

16. for at udnytte samtlige mulighederne i Lissabon-traktaten skal der følges en samlet tilgang, som omfatter diplomatiske, økonomiske, udviklingsmæssige og — som sidste udvej og i overensstemmelse med FN-pagten — militære midler, på grundlag af fælles strategiske politiske EU-retningslinjer med henblik på at beskytte og styrke sikkerheden og velfærdens hovedsageligt for EU-borgerne, men også for befolkningen i nabolandene og i fjernereliggende lande; i den forbindelse skal der sikres sammenhæng mellem kortsigtede og langsigtede foranstaltninger; derudover skal det sikres, at EU-Udenrigstjenesten har den nødvendige kapacitet til at tænke strategisk og til at fremsætte forslag om gennemførelsen af de vigtige nyskabelser, som Lissabon-traktaten indeholder, som f.eks. at overdrage gennemførelsen af visse opgaver til grupper af medlemsstaterne med den nødvendige kapacitet og udvikling af et fast struktureret samarbejde, herunder anvendelsen af kampgrupper;

Torsdag den 13. juni 2013

17. til med henblik herpå skal der udformes en »hensigtsmæssig struktur« (f.eks. i form af et kriseråd), som omfatter konfliktforebyggelse, beredskab, fredsopbygning, de relevante udenrigspolitiske instrumenter, sikkerhedspolitikken og FUSP-strukturen og sikrer samordningen med de geografiske afdelinger, delegationerne og andre politiske afdelinger, der beskæftiger sig med krisestyring, idet der skal bygges på idéen med kriseplatforme; der skal sikres sammenhæng i det hele, og der skal undgås overlapninger inden for EU-udenrigstjenesten; endvidere skal samordningen mellem institutionerne styrkes, og de forskellige roller skal klarlægges;

18. der skal sikres en effektiv og integreret planlægning og en hurtigere beslutningstagning i forbindelse med FSFP-operationer gennem en kombineret af de relevante planlægningskapaciteter fra Direktoratet for Krisestyring og -planlægning (CMPD) og Den civile planlægnings- og gennemførelseskapacitet (CPCC); derudover skal der oprettes en permanent implementeringsstruktur gennem etablering af et permanent militært operativt hovedkvarter, der er placeret samme sted som en civil implementeringskapacitet, således at der bliver mulighed for effektiv gennemførelse af militære og civile operationer, samtidig med at deres respektive kommandoveje respekteres;

Reform af de finansielle procedurer for at sikre en effektiv optræden udadtil

19. alle muligheder for fleksibilitet i finansforordningen for så vidt angår den økonomiske forvaltning af administrative og operationelle udgifter skal udnyttes, så delegationscheferne, når omstændighederne nødvendiggør det, får mulighed for at uddelegere til deres stedfortræder eller Kommissionens medarbejdere, hvilket vil lette forvaltningen og smidighed i ledelsen af delegationerne og dermed gøre det muligt for delegationscheferne at koncentrere sig om deres politiske opgaver;

20. procedurerne i Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter for administration af FUSP-midler skal fremskyndes for at sikre en fleksibel og rettidig reaktion på krisituationer og navnlig sikre, at civile FUSP-operationer iværksættes hurtigt og effektivt; i denne forbindelse skal det undersøges, om der kan indføres ændringer i finansforordningen, uden at der slækkes på kontrollen;

21. fleksibiliteten og reaktionstiden i forbindelse med EU's eksterne bistand skal henholdsvis øges og afkortes ved at tage reglerne om beslutningstagningen i forbindelse med programlægningen for og udbetalingen af midler fra de eksterne finansinstrumenter op til revision;

22. den finansielle ansvarlighed skal øges ved at indføre åbenhed i forbindelse med alle FUSP-budgetposter, herunder FSFP-operationer, Den Europæiske Unions særlige repræsentanter, ikke-spredning og konfliktforebyggelse;

Delegationerne

23. EU-Udenrigstjenesten skal have større indflydelse på (om)fordelingen af Kommissionens medarbejdere mellem EU-delegationerne for at sikre, at medarbejderprofilerne og EU-delegationernes størrelse afspejler Unionens strategiske interesser og politiske prioriteringer;

24. der skal foretages det fornødne for at sikre, at EU-delegationscheferne udnævnes efter fortjeneste og på grundlag af et godt kendskab til Unionens interesser, værdier og politikker for at sikre motivation, kvalitet og effektivitet på højeste niveau blandt dem, der udvælges til disse følsomme opgaver;

25. delegationschefen, navnlig når der er få medarbejdere fra EU-Udenrigstjenesten, skal i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i udenrigstjenesteafgåelsen også kunne pålægge Kommissionens medarbejdere at foretage politiske analyser og politisk rapportering;

26. i denne forbindelse skal delegationschefernes autoritet over alle medarbejdere, herunder Kommissionens medarbejdere, styrkes, og det skal sikres, at alle instrukser fra hovedkvarteret rettes til delegationschefen;

27. de muligheder, der er åbnet op for med udenrigstjenesteafgåelsen og EU-traktaten, skal undersøges seriøst, navnlig ved at øge delegationernes koordinerende rolle, navnlig i krisituationer, og ved at give dem mulighed for at yde konsuler beskyttelse til EU-borgere fra medlemsstater, der ikke er repræsenteret i et givet land; det skal sikres, at yderligere opgaver ikke fjerner ressourcer fra eksisterende politikker, institutioner og prioriteter på E-plan;

Torsdag den 13. juni 2013

28. i betragtning af, at de fleste EU-delegationer nu rådet over kontaktpunkter for menneskerettigheder skal det sikres, at menneskerettigheder og kvinders rettigheder integreres i alle EU's delegationer og kontorer; endvidere skal den europæiske kultur med dens udgangspunkt i forskellighed gøres mere synlig; hvor det er hensigtsmæssigt skal det sikres, at EU-delegationerne blandt deres eksisterende personale har en medarbejder med ansvar for forbindelserne med Europa-Parlamentet, der skal have til opgave at yde tilstrækkelig bistand under Parlamentets delegationsrejser til tredjelande, og besvare spørgsmål ud fra princippet om, at EU-delegationerne repræsenterer alle EU-institutionerne på lige vilkår;

29. endvidere skal det sikre, at delegationerne har den nødvendige ekspertise på de politiske områder (f.eks. klimaforandringer, energisikkerhed, social- og arbejdsmarkedspolitik, kultur osv.), som er relevante for EU's forbindelser med det pågældende land;

30. hvor det er relevant skal det sikres, at hver delegation har en sikkerheds- og forsvarsattaché, navnlig hvor delegationerne arbejder under omstændigheder med politisk ustabilitet eller usikkerhed, eller hvor der for nylig er blevet afsluttet en FSFP-operation eller -mission, for at sikre operationel kontinuitet og behørig tilsyn med de politiske forhold;

31. opfordrer HR/VP til at beordre en gennemgang af sikkerhedsforanstaltningerne og -behovene i EU-delegationerne i udlandet for at sikre, at beslutninger vedrørende sikkerheden træffes af EU-udenrigstjenesten og ikke af eksterne sikkerhedseksperter;

Erklæringen om politisk ansvarlighed

32. i overensstemmelse med firpartsaftalen, der blev indgået i juni 2010 i Madrid, skal det sikres, at forpligtelsen i artikel 36 i EU-traktaten til at tage behørigt hensyn til Parlamentets synspunkter gennemføres i fuld udstrækning og effektivt, f.eks. gennem en proaktiv og systematisk høring af Parlamentets kompetente udvalg inden der vedtages strategier og mandater på FUSP/FSFP-området;

33. der skal sikres fuldstændig politisk indberetning fra EU-delegationerne til personer, der besidder centrale tillidsposter i Parlamentet, med begrænset adgang;

34. i overensstemmelse med artikel 218, stk. 10, i TEU skal det sikres, at Parlamentet straks underrettes fuldt ud om alle faser i forhandlingsproceduren for internationale aftaler, herunder aftaler der indgås på FUSP-området;

35. på baggrund af de positive erfaringer med, at nyudnævnte delegationschefer og særlige EU-repræsentanter har givet fremmøde i Udenrigsudvalget, inden de tiltrådte deres stillinger, skal denne praksis udvides til at omfatte nyudnævnte chefer for FSFP-missioner og -operationer;

36. det skal sikres, at nye delegationschefer efter udnævnelsen af HR/VP officielt får deres udnævnelse bekræftet af Parlamentets kompetente udvalg, inden de tiltræder deres stillinger;

37. der skal systematisk finde en drøftelse sted med Parlamentets kompetente udvalg forud for hver samling i Udenrigsministerrådet, og der skal aflægges rapport til det pågældende udvalg efter hver rådssamling;

Uddannelse og konsolidering af en europæisk diplomatisk korpssånd

38. der skal fremmes fælles uddannelse og andre konkrete tiltag for at konsolidere en korpssånd blandt medarbejdere i EU-Udenrigstjenesten med forskellige diplomatiske kulturer og institutionelle baggrunde, og der skal overvejes fælles uddannelsesinitiativer for medarbejdere i EU-Udenrigstjenesten og nationale diplomater som en del af deres løbende faglige udvikling;

39. på den baggrund skal de relevante eksisterende uddannelsesprogrammer på EU-plan og nationalt plan gennemgås med henblik på at konsolidere dem parallelt med det eksisterende Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi;

Torsdag den 13. juni 2013

Rekrutteringsgrundlaget

40. bestræbelserne på at opnå en bedre balance mellem kønnene under behørig hensyntagen til fortjeneste og kompetencer skal fortsættes og udbygges; betydningen af at opnå balance på delegationslederniveau og andre ledelsesniveauer understreges endnu en gang; der skal indføres overgangsforanstaltninger, mens der udarbejdes en handlingsplan, som skal omfatte programmer med vejledere, særlig faglig uddannelse og et familievenligt arbejdsmiljø for at fremme kvindernes repræsentation og for at gøre noget ved de strukturelle hindringer for deres diplomatiske karriere;

41. der skal sikres en ligelige geografisk repræsentation på lederplan og i alle andre grader og stillinger for at fremme og tilskynde til, at både medarbejdere og medlemsstater føler et tilhørsforhold til EU-Udenrigstjenesten, og som der er krav om i artikel 6, stk. 6 og 8, i udenrigstjenesteafførelsen;

42. i betragtning af, at målet med at ansætte en tredjedel af medarbejderne fra medlemsstaterne er blevet nået, skal det sikres, at medarbejdere fra de nationale ministerier ikke koncentrerer sig på lederplan så der skabes karrieremuligheder for alle, og man skal nu koncentrere sig om ansættelse af nye faste EU-medarbejdere; i denne forbindelse bør man også undersøge mulighederne for, at nationale diplomater, som arbejder i EU-Udenrigstjenesten, kan søge på faste stillinger i tjenesten;

43. for at udvikle en ægte europæisk korpsånd og sikre, at tjenesten kun tjener fælles europæiske interesser skal man modsætte sig ethvert forsøg fra medlemsstaternes side på at blande sig i ansættelsesprocessen for EU-Udenrigstjenestens medarbejdere; nu, hvor overgangsperioden er forbi, skal det sikres, at EU-Udenrigstjenesten kan udvikle sin egen, uafhængige ansættelsesprocedure, som alle EU-institutionernes tjenestemænd og kandidater udefra har adgang til gennem almindelig udvælgelsesprøver;

44. til navnlig i betragtning af Europa-Parlamentets særlige rolle i fastlæggelsen af målsætningen og de grundlæggende valg inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, Parlamentet beføjelser som budgetmyndighed, dens rolle som tilsynsførende for udenrigspolitikken og dets praksis med parlamentariske eksterne forbindelser bør man overveje muligheden for, at tjenestemænd fra Europa-Parlamentet fra den 1. juli 2013 kan søge om stillinger i EU-Udenrigstjenesten på lige vilkår med tjenestemænd fra Kommissionen og Rådet;

45. det skal sikres, at EU-Udenrigstjenesten har den rette sammensætning af færdigheder til at kunne reagere på konfliktsituationer, navnlig gennem udvikling af færdigheder inden for mægling og dialog;

På længere sigt

46. opfordrer til, at en yderligere udvikling af FUSP/FSFP og EU-Udenrigstjenesten, herunder en navneforandring, sættes på dagsordenen for en kommende regeringskonference;

o

o o

47. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden i Kommissionen, Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

P7_TA(2013)0279

Fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed

Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 13. juni 2013 om udkast til EU-retningslinjer om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed (2013/2082(INI))

(2016/C 065/25)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forslag til henstilling til Rådet om udkast til Unionens retningslinjer om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed fra Laima Liucija Andrikiénė for PPE-Gruppen (B7-0164/2013),

Torsdag den 13. juni 2013

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder og FN-erklæringen om afskaffelse af alle former for intolerance og forskelsbehandling på grundlag af religion eller tro,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den generelle bemærkning 22 fra FN's Menneskerettighedskomiteé ⁽¹⁾,
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til Rådets konklusioner om intolerance, forskelsbehandling og vold på grundlag af religion eller tro fra 2009 og 2011 ⁽²⁾,
 - der henviser til Unionens strategiske ramme og handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati, som Rådet vedtog den 25. juni 2012 ⁽³⁾,
 - der henviser til Kommissionens fælles meddelelse af 12. december 2011 til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen »Menneskerettigheder og Demokrati i Centrum for EU's Optræden Udadtil — En Mere Effektiv Tilgang« (COM(2011) 0886),
 - der henviser til sin henstilling af 13. juni 2012 om EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder ⁽⁴⁾ og til Rådets afgørelse 2012/440/FUSP af 25. juli 2012 om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant for menneskerettigheder ⁽⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. december 2012 om revisionen af EU's menneskerettighedsstrategi ⁽⁶⁾,
 - der henviser til sine beslutninger om årsberetningerne om menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik om menneskerettigheder og demokrati ⁽⁷⁾,
 - der henviser til EU-traktatens artikel 36,
 - der henviser til udkast til Unionens retningslinjer om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed (»retningslinjerne«),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 121, stk. 3,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A7-0203/2013),
- A. der henviser til, at demokrati, retsstat, menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om lighed og solidaritet samt respekt for principperne i De Forenede Nationers pagt og folkeretten i henhold til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union er de grundlæggende principper for EU's optræden udadtil i sin helhed;
- B. der henviser til, at retten til religions- eller trosfrihed, herunder teistiske, ikke-teistiske og ateistiske overbevisninger, retten til ikke at tro og retten til at skifte religion eller tro, er en universel menneskerettighed og en grundlæggende frihedsrettighed for ethvert menneske, som er forbundet med andre menneskerettigheder og frihedsrettigheder, hvilket er forankret i artikel 18 i verdenserklæringen om menneskerettigheder;
- C. der henviser til, at Europa-Parlamentet gentagne gange har opfordret til indførelse af en ambitiøs samling instrumenter til fremme af retten til religions- og trosfrihed i EU's optræden udadtil;
- D. der henviser til, at Europa-Parlamentet i den forbindelse har udtrykt tilfredshed med Unionens tilsagn om at udarbejde retningslinjer om religions- og trosfrihed i overensstemmelse med Unionens handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati og understreget behovet for, at Parlamentet og civilsamfundsorganisationerne bliver inddraget i udarbejdelsen af disse retningslinjer;

⁽¹⁾ Generel bemærkning vedtaget af FN's menneskerettighedskomiteé under artikel 40, stk. 4, i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder CCPR/C/21/Rev.1/Add.4, 27. September 1993.

⁽²⁾ Rådet for Den Europæiske Union, 24.11.2009 og 21.2.2011.

⁽³⁾ Rådet for Den Europæiske Union 11855/12.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0250.

⁽⁵⁾ EUT L 200 af 27.7.2012, s. 21.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0504.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0489, P7_TA(2012)0126, P7_TA(2012)0503.

Torsdag den 13. juni 2013

E. der henviser til, at alle stater ifølge folkerettens bestemmelser har pligt til at yde alle deres borgere og andre personer under deres respektive jurisdiktioner effektiv beskyttelse; der henviser til, at der i nogle af verdens regioner hyppigt rapporteres om forfølgelse af personer og deres familier, lokalsamfund, religiøse samlingssteder og institutioner på grund af deres særlige religiøse tilhørsforhold, deres overbevisning eller enhver legitim offentlig religiøs eller trosbaseret tilkendegivelse; der henviser til, at der stadig forekommer forskelsbehandling på grund af religion eller tro i alle dele af verden, herunder Europa og dets nabolande, og at personer, som tilhører bestemte trossamfund, herunder religiøse mindretal og ikke-troende, i mange lande stadig nægtes deres menneskerettigheder og jævnligt udsættes for diskrimination, arresteres, dømmes og undertiden henrettes på grund af deres religion;

1. henstiller til Rådet:

Begrundelse

- a) Fremme af retten til religions- eller trosfrihed og forhindre, at den krænkes, skal være en prioritet i EU's politikker udadtil;
- b) i mange dele af verden forekommer der stadig vold, forfølgelse og diskrimination imod mennesker, der tilhører religiøse samfund og minoriteter, eller imod mennesker, der har ikke-religiøse overbevisninger; manglende religiøs tolerance og åbenhed over for dialog og manglende økumenisk sameksistens fører ofte til politiske uroligheder, voldshandlinger og åbne væbnede konflikter, der bringer menneskeliv i fare og undergraver den regionale stabilitet; Den Europæiske Unions klare og resolute fordømmelse af alle former for vold og forskelsbehandling bør være et grundlæggende element i EU's politik på området for religions- eller trosfrihed. Der bør lægges særlig vægt på situationen for dem, der har skiftet religion eller tro, idet de i en række lande i praksis ofte udsættes for socialt pres, trusler eller regulær vold;

Formål og anvendelsesområde

- c) formålet og anvendelsesområdet for EU's retningslinjer bør være at fremme og beskytte religions- eller trosfrihed i tredjelande, at integrere religions- eller trosfrihed i alle EU's aktioner udadtil og menneskerettighedspolitikker og at udvikle klare benchmarks, kriterier, normer og en praktisk orientering med henblik på en øget indsats for at fremme religions- eller trosfrihed i forbindelse med det arbejde, der udføres af tjenestemænd i EU-institutioner og i medlemsstaterne, og dermed bidrage til større sammenhæng, effektivitet og synlighed i EU's eksterne forbindelser;

Definitioner

- d) da en vellykket gennemførelse af retningslinjerne vil afhænge heraf, bør der i forbindelse med disse retningslinjer anvendes klare definitioner, og der bør være passende og fuldstændig sikring af religions- eller trosfrihed i overensstemmelse med folkeretten, både hvad angår ytringer i privat og offentlig sammenhæng, og når der er tale om individuelle, kollektive og institutionelle synspunkter; herunder også retten til at tro eller ikke tro, retten til at skifte religion eller tro, ytrings-, forsamlings- og foreningsfriheden samt forældres ret til at opdrage deres børn efter deres egne moralske principper, dvs. religiøst eller ikke-religiøst; klare definitioner og fuld beskyttelse er også påkrævet, hvad angår anerkendelse af religiøse og trosbaserede institutioners juridiske personlighed og respekten for deres selvforvaltning, retten til militærnægtelse af samvittighedsgrunde, retten til asyl, retten til at holde hviledage og fejre helligdage og afholde ceremonier i overensstemmelse med religiøse eller trosbaserede forskrifter samt den grundlæggende ret til beskyttelse af personlig ejendom;

Operationelle retningslinjer

- e) retningslinjerne bør bære baseret på folkeretten og de traktater, der er anerkendt og ratificeret af det internationale samfund;

Torsdag den 13. juni 2013

Proportionalitetsprincippet

- f) som det fastslås i udkastet til retningslinjer, kan friheden fra tvang til at bekende sig til eller antage en religion eller tro og forældres og værgers frihed til at sikre religiøs og moralsk uddannelse ikke begrænses i henhold til de principper, der er accepteret af det internationale samfund; enhver anden manifestation af retten til religions- eller trosfrihed kan kun være underlagt »sådanne begrænsninger, der er fastlagt ved lov, og som er nødvendige for at beskytte den offentlige sikkerhed, orden, sundhed eller moral eller andres grundlæggende rettigheder og friheder«⁽¹⁾; disse begrænsninger skal samtidig fortolkes strengt, være direkte tilknyttet og stå i et passende forhold til andres beskyttede rettigheder, og den rette balance skal opnås; proportionalitetskriteriet bør derfor understreges i retningslinjerne;

Ytringsfrihed

- g) idet religions- eller trosfrihed og ytringsfrihed er rettigheder, der gensidigt supplerer hinanden, bør EU i tilfælde, hvor disse to rettigheder står i modsætning til hinanden, også holde sig for øje, at moderne medieværktøjer kan rumme en tættere indbyrdes forbindelse mellem kulturer og trosretninger. Der skal derfor tages skridt for at undgå interkulturel vold som reaktion på udøvelse af ytringsfrihed i forbindelse med kritik og især latterliggørelse eller forhånelse; EU bør i denne sammenhæng bidrage til at nedbringe sådanne spændinger, f.eks. ved at fremme gensidig forståelse og dialog og utvetydigt fordømme enhver voldshandling begået som reaktion på sådanne ytringer, og det bør modsætte sig ethvert forsøg på at kriminalisere ytringer i religiøse spørgsmål, såsom blasfemilove;

Den kollektive dimension af religions- og trosfrihed

- h) det bør i retningslinjerne understreges, at en uadskillelig del af religions- eller trosfriheden er den enkeltes ret til at udøve religions- eller trosfrihed alene eller i fællesskab med andre; dette omfatter:
- friheden til at tilbede eller forsamles i forbindelse med en religion eller tro og til at etablere og opretholde steder og religiøse steder til disse formål;
 - friheden til ikke at deltage i en given religiøs aktivitet eller begivenhed,
 - friheden til at oprette og opretholde passende religiøse institutioner, medie-, uddannelses- og sundhedsinstitutioner samt sociale, godgørende eller humanitære institutioner;
 - friheden til at anmode om og modtage frivillige finansielle bidrag og andre bidrag fra enkeltpersoner og institutioner;
 - friheden til at uddanne, udpege, vælge eller fastlægge arvefølge for ledere på baggrund af enhver religions eller tros krav og standarder;
 - friheden til at etablere og opretholde kommunikation på nationalt og internationalt plan med enkeltpersoner og lokalsamfund i sager om religion og tro; Det bør endvidere understreges i retningslinjerne, at retten til at udøve religion i fællesskab med andre (idet den enkeltes frihedsrettigheder altid bør respekteres i forbindelse hermed), ikke unødigt skal begrænses til officielt anerkendte tilbedelsessteder, og at alle utilbørlige indskrænkninger af forsamlingsfriheden bør fordømmes af EU; det bør i retningslinjerne understreges, at staterne har pligt til at forholde sig neutralt og upartisk over for religiøse grupper, herunder hvad angår symbolsk eller finansiell støtte;
- i) mener, at sekularisme defineret som streng adskillelse mellem religiøse og politiske myndigheder indebærer afvisning af enhver form for religiøs indblanding i regeringen og af enhver offentlig indblanding i religiøse anliggender undtagen for at overholde regler for sikkerhed og offentlig orden (herunder respekt for andres frihed), og at den garanterer den samme tankefrihed for alle, det være sig troende, agnostikere eller ateister;

⁽¹⁾ FN's erklæring om afskaffelse af alle former for intolerance og forskelsbehandling på grundlag af religion og tro, artikel 1, afsnit 3, A/RES/36/55

Torsdag den 13. juni 2013

Registreringskrav

- j) EU bør træffe foranstaltninger, hvis registreringskrav for religiøse eller trosrelaterede organisationer på utilbørlig vis indskrænker religions- eller trosfriheden. Registrering bør ikke opfattes som en forudsætning for, at man har lov til at udøve sine menneskerettigheder i form af religions- eller trosfrihed, eftersom denne rettighed ikke kan gøres betinget af administrative eller juridiske krav; EU bør kræve, at lovbestemmelser, såsom bestemmelsen om, at en civilstandsattest skal indeholde oplysninger om personens religiøse tilhørsforhold, afskaffes, hvis de fører til forskelsbehandling af personer, der har ikke-religiøse overbevisninger, eller som har skiftet religion eller tro;

Opdragelse og uddannelse

- k) som det anerkendes ved internationalt accepterede normer, har et barns forældre eller juridiske formyndere frihed til at sikre, at deres børn modtager en religiøs og moralsk opdragelse og uddannelse i overensstemmelse med deres egen overbevisning, og barnet skal ikke tvinges til at modtage undervisning i religion eller tro imod sine forældres eller juridiske formynderes ønsker, idet barnets interesser skal være det ledende princip; forældres ret til at uddanne deres børn svarende til deres religiøse eller ikke-religiøse overbevisning omfatter retten til at nægte utidig indblanding fra statslige eller ikke-statslige aktører i deres uddannelse, hvis denne indgriben strider mod deres religiøse eller ikke-religiøse overbevisning; retningslinjerne bør understrege disse aspekter af retten til religions- eller trosfriheden og desuden garantere en sekularisering af den offentlige uddannelse, og EU's delegationer bør træffe de passende foranstaltninger, hvis dette princip krænkes;

Familielov og sociale love

- l) EU bør være særlig opmærksom på forskelsbehandling på grund af religion eller tro i tredjelandes familielovgivning og sociale bestemmelser, især men ikke udelukkende i forbindelse med retten til at indgå ægteskab og retten til forældremyndighed;

Retten til militærnægtelse af samvittighedsgrunde

- m) retningslinjerne bør omfatte retten til militærnægtelse af samvittighedsgrunde som en legitim udøvelse af retten til tanke-, tros- og religionsfrihed; EU bør opfordre stater, der har en ordning med almindelig værnepligt, til at give mulighed for en alternativ tjeneste af ikke-kampbetonet eller civil karakter i offentlighedens interesse, som ikke skal have karakter af straf, og til at afstå fra at straffe — herunder gennem fængselsdomme — militærnægtere af samvittighedsgrunde for ikke at aftjene deres værnepligt;

Asyl

- n) EU bør tilskynde tredjelande til at acceptere flygtninge, der forfølges på grundlag af deres religion eller tro, og yde dem asylbeskyttelse, især i tilfælde hvor flygtninge er i fare for at blive dræbt eller udsat for vold. EU-medlemsstaterne bør intensivere deres bestræbelser på at acceptere flygtninge, der forfølges på grund af deres religion eller tro;

Støtte til og inddragelse af civilsamfundet

- o) støtte til og inddragelse af en bred vifte af civilsamfundsorganisationer, herunder menneskerettighedsorganisationer samt religions- og trosbaserede grupper, i forbindelse med gennemførelsen af retningslinjerne, vil være af afgørende betydning for fremme og beskyttelse af religions- eller trosfrihed, og derfor bør EU-delegationernes menneskerettighedscentre pleje regelmæssige kontakter med disse organisationer for så hurtigt som muligt at identificere problemer, der opstår på området for religions- eller trosfrihed i deres respektive lande;

Overvågning og evaluering

- p) grundig og vedvarende overvågning og evaluering af situationen med hensyn til religions- eller trosfrihed i verden skal sikres af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, som Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik skal være ansvarlig for, og EU's årsberetning om menneskerettighederne i verden skal have et afsnit, der omhandler dette spørgsmål, herunder anbefalinger til forbedring. Overvågning af situationen på området for religions- eller trosfrihed bør indgå som et centralt spørgsmål blandt andre spørgsmål vedrørende menneskerettigheder og

Torsdag den 13. juni 2013

grundlæggende frihedsrettigheder i EU's forbindelser med tredjelande, navnlig inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik; dette bør afspejles i alle overenskomster og i forbindelse med revisions- og indberetningsdokumenter; EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder bør især rette opmærksomheden på spørgsmål i forbindelse med fremme og beskyttelse af religions- eller trosfrihed under udøvelsen af sine aktiviteter og bør spille en synlig rolle i forbindelse med fremme af denne frihed gennem EU's forbindelser udadtil; han eller hun skal varetage kontrakten med Europa-Parlamentet og dets relevante udvalg vedrørende vigtige områder og de fremskridt, der gøres, og tage kontakt med relevante ikke-statslige organisationer;

- q) et sæt instrumenter til overvågning, evaluering og understøttelse af EU's retningslinjer bør vedtages; det bør fokusere på de operationelle redskaber for bedre at afspejle de prioriterede aktionsområder, der er beskrevet i retningslinjerne, og bør bl.a.:
- give en detaljeret tjekliste for situationsanalyse til kortlægning og overvågning af situationen, hvad angår retten til religions- eller trosfrihed i det pågældende land for at fastslå fremskridt/tilbagekridt;
 - kræve, at EU's missionschefer regelmæssigt rapporterer om spørgsmål vedrørende religions- eller trosfrihed med en detaljeret evaluering af situationen, samt hvad angår de krænkelse af retten til religions- eller trosfrihed, der forekommer, og undertrykkelsen af dens forsvarere eller andre personer, idet der slås ned på særlige sager med åbenlyse krænkelse af retten til religions- eller trosfrihed; disse rapporter fra EU's missionschefer bør så vidt muligt standardiseres, så de kan sammenlignes;
 - lægge vægt på en konkret indsats i internationale fora eller i forbindelse med aktiviteter vedrørende udviklingssamarbejde, der har været medvirkende til at beskytte og fremme retten til religions- eller trosfrihed, herunder en vellykket håndtering af særlige sager (enkeltpersoner, grupper, minoriteter, institutioner) af diskrimination eller forfølgelse på grund af religion eller overbevisning;
 - erindre om, at den støtte, der ydes til ofre for diskrimination eller forfølgelse på grund af disses religion eller overbevisninger kan være af forskellig art og blandt andet gå ud på at invitere disse ofre til EU-institutionerne for at afgive vidnesbyrd om deres situation;

dette sæt af instrumenter (cirkulære) bør udarbejdes i samråd med de interesserede parter og være klart inden udgangen af 2013;

Brug af eksterne finansielle instrumenter

- r) Unionens eksterne finansielle instrumenter bør anvendes både som incitament og som afskrækkende middel (f.eks. infrysning af støtte) i forbindelse med religions- og trosfrihed i et givet land, idet dette udgør en integreret del af evalueringen af den generelle menneskerettighedssituation i landet. Såfremt der sker en alvorlig forværring af menneskerettighedssituationen, herunder af religions- og trosfriheden, bør EU anvende de eksisterende menneskerettighedsklausuler i EU's eksterne overenskomster over for det pågældende land; brugen af menneskerettighedsklausuler i EU's eksterne overenskomster skal være bindende og systematisk integreres i alle EU's overenskomster med tredjelande;

EU's indsats i multilaterale fora

- s) EU bør fortsætte sine initiativer i forskellige multilaterale fora for at fremme og beskytte religions- eller trosfriheden; EU bør, når det er relevant og efter anmodning, bistå tredjelande i udarbejdelsen af lovgivning, der fremmer og beskytter religions- og trosfrihed;

Evaluering

- t) Europa-Parlamentet bør i overensstemmelse med artikel 36 i traktaten om Den Europæiske Union inddrages i evalueringen af gennemførelsen af retningslinjerne, som skal ske senest tre år efter, at retningslinjerne er trådt i kraft; evalueringen bør være baseret på en analyse af EU's reaktion på konkrete situationer i forbindelse med krænkelse af religions- eller trosfriheden i tredjelande. Europa-Parlamentet bør regelmæssigt orienteres om områder eller udviklinger, der giver anledning til bekymring, og som rapporteres af EU-delegationerne; dets relevante udvalg bør modtage detaljerede oplysninger;

2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og til orientering til Kommissionen.

Tirsdag den 11. juni 2013

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2013)0236

Anmodning om ophævelse af Jacek Olgierd Kurskis parlamentariske immunitet

Europa-Parlamentets afgørelse af 11. juni 2013 om anmodning om ophævelse af Jacek Olgierd Kurskis immunitet (2013/2019(IMM))

(2016/C 065/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af om ophævelse af Jacek Olgierd Kurskis immunitet, som er fremsendt af Republikken Polens rigsadvokat den 16. januar 2013 i forbindelse med en anmodning af 2. januar 2013 fra lederen af forebyggelseskontoret ved det nationale politihovedkvarter på vegne af politichefen, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 4. februar 2013,
- der har hørt Jacek Olgierd Kurski, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
- der henviser til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010 og 6. september 2011 ⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 105 i Republikken Polens forfatning og artikel 7, artikel 7b, stk. 1, og artikel 7c, sammenholdt med artikel 10b, i den polske lov af 9. maj 1996 om udførelse af mandatet som medlem af Sejm eller senatet,
- der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 2, og artikel 7,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0187/2013),
- A. der henviser til, at Republikken Polens rigsadvokat har anmodet om ophævelse af den parlamentariske immunitet for et medlem af Europa-Parlamentet, Jacek Olgierd Kurski, i forbindelse med eventuelle retslige skridt angående en påstået lovovertrædelse;

⁽¹⁾ Dom af 12. maj 1964, sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier (Sml. 1954-1964, s. 483), dom af 10. juli 1986, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl. (Sml. 1986, s. 2391), dom af 15. oktober 2008, sag T-345/05, Mote mod Parlamentet (Sml. 2008 II, s. 2849), dom af 21. oktober 2008, forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente (Sml. 2008 I, s. 7929), dom af 19. marts 2010, sag T-42/06, Gollnisch mod Parlamentet (Sml. 2010 II, s. 1135), og dom af 6. september 2011, sag C-163/10, Patriciello (Sml. 2011 I, s. 7565).

Tirsdag den 11. juni 2013

- B. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- C. der henviser til, at det fremgår af artikel 105, stk. 2, i Republikken Polens forfatning, at medlemmer af parlamentet i løbet af valgperioden ikke kan strafforfølges uden forudgående tilladelse fra parlamentet;
- D. der henviser til, at Jacek Olgierd Kurski anklages for at have begået en trafikforseelse, jf. artikel 92, stk. 1, i loven af 20. maj 1971 om administrative overtrædelser (Polens officielle tidende 2010 nr. 46, punkt 275, som ændret);
- E. der henviser til, at den påståede handling ikke har nogen direkte og åbenlys forbindelse med Jacek Olgierd Kurskis udøvelse af hvervet som medlem af Europa-Parlamentet eller udgør meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af hvervet som medlem af Europa-Parlamentet som omhandlet i artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
- F. der henviser til, at anklagen klart ikke har nogen forbindelse til Jacek Olgierd Kurskis hverv som medlem af Europa-Parlamentet;
- G. der henviser til, at der ikke er nogen grund til at formode, at der foreligger *fumus persecutionis*;
1. vedtager at ophæve Jacek Olgierd Kurskis immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Republikken Polens rigsadvokat og til Jacek Olgierd Kurski.

P7_TA(2013)0237

Anmodning om ophævelse af Małgorzata Handzliks parlamentariske immunitet

Europa-Parlamentets afgørelse af 11. juni 2013 om anmodning om ophævelse af Małgorzata Handzliks immunitet (2012/2238(IMM))

(2016/C 065/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 3. juli 2012 om ophævelse af Małgorzata Handzliks immunitet, som er fremsendt af Republikken Polens rigsadvokat i forbindelse med anklagemyndigheden i Warszawas undersøgelse (VI Ds 312/10), hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 10. september 2012,
- der har hørt Małgorzata Handzlik, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
- der ligeledes har hørt Giovanni Kessler, generaldirektør for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, og Roger Vanhaeren, Europa-Parlamentets generaldirektør for økonomi,
- der henviser til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010 og 6. september 2011 ⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 105 i Republikken Polens forfatning,

⁽¹⁾ Dom af 12. maj 1964, sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier (Sml. 1954-1964, s. 483), dom af 10. juli 1986, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl. (Sml. 1986, s. 2391), dom af 15. oktober 2008, sag T-345/05, Mote mod Parlamentet (Sml. 2008 II, s. 2849), dom af 21. oktober 2008, forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente (Sml. 2008 I, s. 7929), dom af 19. marts 2010, sag T-42/06, Gollnisch mod Parlamentet (Sml. 2010 II, s. 1135), og dom af 6. september 2011, sag C-163/10, Patriciello (Sml. 2011 I, s. 7565).

Tirsdag den 11. juni 2013

- der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 2, og artikel 7,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0195/2013),
- A. der henviser til, at Republikken Polens rigsadvokat har anmodet om ophævelse af den parlamentariske immunitet for et medlem af Europa-Parlamentet, Małgorzata Handzlik, i forbindelse med undersøgelsen af og eventuelle retslige skridt vedrørende en påstået overtrædelse;
- B. der henviser til, at ifølge artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, nyder medlemmerne på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- C. der henviser til, at ifølge artikel 105, stk. 2, i Republikken Polens forfatning kan medlemmer af parlamentet kun retsforfølges med parlamentets samtykke;
- D. der henviser til, at rigsadvokatens anmodning vedrører retsforfølgning vedrørende en påstået overtrædelse af den polske straffelov af 6. juni 1997;
- E. der henviser til, at de konkrete forhold vedrører forsøget på at begå en krænkelse af denne lovs artikel 270, stk. 1, og artikel 286, stk. 1, om henholdsvis svig og dokumentfalsk;
- F. der henviser til, at Małgorzata Handzlik er anklaget for at have forsøgt at begå svig mod Unionens finansielle interesser ved angiveligt at have forelagt forfalskede dokumenter med henblik på at opnå godtgørelse af udgifter til deltagelse i et sprogkursus, som hun reelt ikke deltog i;
- G. der henviser til, at de omhandlede handlinger ikke udgør meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af hvervet som medlem af Europa-Parlamentet som omhandlet i artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter,
- H. der henviser til, at der i betragtning af omstændighederne omkring de forskellige involverede myndigheders behandling af sagen mod Małgorzata Handzlik og det lille beløb, der er tale om, såvel som bevisernes tvivlsomme værdi og oprindelse dog består betydelig tvivl omkring sagsanlægget;
- I. der henviser til, at det derfor må antages, at der i denne sag foreligger »fumus persecutionis«;
- J. der henviser til, at Małgorzata Handzliks parlamentariske immunitet derfor ikke bør ophæves;
 - 1. vedtager ikke at ophæve Małgorzata Handzliks immunitet;
 - 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Republikken Polens rigsadvokat og Małgorzata Handzlik.

P7_TA(2013)0238

Anmodning om ophævelse af Alexander Alvaros parlamentariske immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 11. juni 2013 om anmodning om ophævelse af Alexander Alvaros immunitet (2013/2106(IMM))**

(2016/C 065/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning om ophævelse af Alexander Alvaros immunitet, som er fremsendt af det tyske forbundsjustitsministerium den 8. maj 2013 i forbindelse med en procedure ved anklagemyndigheden i Köln (Tyskland), og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 23. maj 2013,
- der har givet Alexander Alvaro mulighed for at blive hørt, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,

Tirsdag den 11. juni 2013

- der henviser til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
 - der henviser til artikel 46 i den tyske grundlov (*Grundgesetz*),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 2, og artikel 7,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0188/2013),
- A. der henviser til, at anklagemyndigheden i Köln (Tyskland) har anmodet om immunitetsophævelse for Alexander Alvaro, medlem af og næstformand i Europa-Parlamentet, i forbindelse med indledning af en efterforskning angående en påstået lovovertrædelse;
- B. der henviser til, at anmodningen fra anklagemyndigheden vedrører efterforskning af en alvorlig trafikulykke, som Alexander Alvaro var indblandet i;
- C. der henviser til, at medlemmerne i henhold til artikel 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- D. der henviser til, at et medlem i henhold til artikel 46, stk. 2, i den tyske grundlov (*Grundgesetz*) ikke uden Forbundsdays samtykke kan drages til ansvar for en strafbar handling, medmindre han er grebet på fersk gerning eller i løbet af den følgende dag;
- E. der henviser til, at Parlamentet følgelig skal ophæve Alexander Alvaros parlamentariske immunitet, hvis sagen mod ham skal fortsætte;
- F. der henviser til, at artikel 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter og artikel 46, stk. 2, i den tyske grundlov ikke er til hinder for ophævelse af Alexander Alvaros immunitet;
- G. der henviser til, at den parlamentariske immunitet derfor bør ophæves i det omhandlede tilfælde;
1. vedtager at ophæve Alexander Alvaros immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til de relevante myndigheder i Forbundsrepublikken Tyskland og til Alexander Alvaro.
-

Onsdag den 12. juni 2013

P7_TA(2013)0250

De stående udvalgs medlemstal

Europa-Parlamentets afgørelse af 12. juni 2013 om de stående udvalgs medlemstal (2013/2671(RSO))

(2016/C 065/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Formandskonferencens forslag,
 - der henviser til sin afgørelse af 15. juli 2009 ⁽¹⁾, 14. december 2011 ⁽²⁾ og 18. januar 2012 ⁽³⁾ om de stående udvalgs medlemstal,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 183,
1. vedtager at ændre de stående udvalgs medlemstal som følger:
 - I. Udenrigsudvalget: 79 medlemmer
 - II. Udviklingsudvalget: 30 medlemmer
 - III. Udvalget om International Handel: 31 medlemmer
 - IV. Budgetudvalget: 45 medlemmer
 - V. Budgetkontroludvalget: 31 medlemmer
 - VI. Økonomi- og Valutaudvalget: 50 medlemmer
 - VII. Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender: 50 medlemmer
 - VIII. Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed: 71 medlemmer
 - IX. Udvalget om Industri, Forskning og Energi: 61 medlemmer
 - X. Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse: 41 medlemmer
 - XI. Transport- og Turismeudvalget: 47 medlemmer
 - XII. Regionaludviklingsudvalget: 50 medlemmer
 - XIII. Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter: 44 medlemmer
 - XIV. Fiskeriudvalget: 25 medlemmer
 - XV. Kultur- og Uddannelsesudvalget: 31 medlemmer
 - XVI. Retsudvalget: 25 medlemmer
 - XVII. Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender: 60 medlemmer
 - XVIII. Udvalget om Konstitutionelle Anliggender: 26 medlemmer
 - XIX. Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling: 35 medlemmer
 - XX. Udvalget for Andragender: 35 medlemmer;
 2. vedtager, at denne afgørelse skal træde i kraft den 1. juli 2013;
 3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

⁽¹⁾ EUT C 224 E af 19.8.2010, s. 34.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0570.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0001.

Tirsdag den 11. juni 2013

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2013)0235

En langsigtet plan for torskbestande og for fiskeri efter disse bestande — 1 *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskbestande og for fiskeri efter disse bestande (COM(2012)0021 — C7-0042/2012 — 2012/0013(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 065/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0021),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0042/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A7-0141/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0013

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskbestande og for fiskeri efter disse bestande

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

Tirsdag den 11. juni 2013

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2004 ⁽³⁾ giver Rådet beføjelse til at overvåge og revidere de maksimale værdier for fiskeridødeligheden og de dermed forbundne niveauer for gydebio­massen, **som er fastsat i forordningen**. [Ændring 1]

[Ændring 2]

- (3) Med henblik på at ændre eller supplere ikke-væsentlige elementer i bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1342/2008 bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290, for så vidt angår:

- ændringer af de fastlagte værdier for den maksimale fiskeridødelighed og de dermed forbundne niveauer for gydebio­masse, når målsatsen for fiskeridødelighed er nået
- reglerne vedrørende tilpasningen af fiskeriindsatsen, hvis en gruppe af fartøjer udelukkes fra eller på ny medtages i indsatsordningen
- reglerne vedrørende metoden for beregning af den fiskerikapacitet, der er omhandlet i artikel 14, stk. 3, og tilpasningen af de maksimale kapacitetsniveauer som følge af endeligt ophør med fiskerivirksomhed og kapacitetsoverførsler
- reglerne vedrørende beregningsmetoden for tilpasning af den maksimale tilladte fiskeriindsats i forbindelse med kvoteforvaltning
- reglerne vedrørende beregningsmetoden for tilpasning af den maksimale tilladte fiskeriindsats som følge af overførsel af indsats mellem indsatsgrupper
- ændringer af sammensætningen af de geografiske områder og redskabsgrupper, der er fastlagt i bilag I.

- (4) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

[Ændring 3]

- (6) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1342/2008 bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser vedrørende de nærmere regler for proceduren og formatet for fremsendelse til Kommissionen af de informationer, der kræves i henhold til denne forordning, og formatet for den særlige fiskeritilladelse og for listen over fartøjer med en sådan særlig tilladelse. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽⁴⁾.

[Ændring 4]

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 204.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.6.2013.

⁽³⁾ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 20.

⁽⁴⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

Tirsdag den 11. juni 2013

(8) Forordning (EF) nr. 1342/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1342/2008 foretages følgende ændringer:

-1) Artikel 8, stk. 6, affattes således:

»6. Såfremt torskebestanden som omhandlet i stk. 1 er blevet udnyttet med en fiskeridødelighedssats nær 0,4 i tre på hinanden følgende år, evaluerer Kommissionen anvendelsen af nærværende artikel. Hvor det skønnes nødvendigt, fremsætter Kommissionen passende forslag til vedtagelse efter den almindelige lovgivningsprocedure om ændring af den flerårige plan med henblik på at sikre udnyttelse af et maksimalt bæredygtigt udbytte.«
[Ændring 5]

1) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen **vedtager** delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31a vedrørende **fastsættelse af nye værdier** for de niveauer, der er fastlagt i artikel 5, stk. 2, artikel 6 og artikel 7, stk. 2, hvis målsatsen for fiskeridødelighed **som anført** i artikel 5, stk. 2, er nået, eller hvis **Kommissionen på grundlag af STECF's råd og, hvor det er hensigtsmæssigt, andre** videnskabelige data, **og efter at have hørt det relevante regionale rådgivende råd finder**, at **det** mål eller minimums- eller forsigtighedsniveauerne for gydebiomasse i artikel 6 eller niveauerne for fiskeridødelighed i artikel 7, stk. 2, ikke længere er fyldestgørende til at opretholde en lav risiko for nedfiskning og et maksimalt bæredygtigt udbytte.« [Ændring 6]

2) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne fremlægger årligt relevante informationer til Kommissionen for at fastslå, at ovennævnte betingelser er og forbliver opfyldt.«

b) Følgende stykker indsættes:

»4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31a for at fastlægge regler vedrørende tilpasningen af fiskeriindsatsen, hvis en gruppe af fartøjer udelukkes fra eller på ny medtages i indsatsordningen i henhold til artikel 11, stk. 2, og hvis et fartøj ikke længere opfylder de krav, der er anført i afgørelsen om udelukkelse.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger nærmere regler for proceduren og formatet for fremsendelse til Kommissionen af de informationer, der er omhandlet i stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 32, stk. 2.«

2a) Artikel 13, stk. 7, affattes således:

»7. Kommissionen anmoder STECF om hvert år at sammenligne den reduktion i torskedødeligheden, der følger af anvendelsen af stk. 2, litra c), med den reduktion, den ville have forventet som følge af den indsatstilpasning, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4. På baggrund af denne rådgivning fremsætter Kommissionen om nødvendigt passende forslag om tilpasning af fiskeriindsatsen, der kan anvendes det følgende år for den relevante redskabsgruppe.« [Ændring 7]

3) I artikel 14 indsættes følgende stykke:

»5. Medlemsstaterne holder Kommissionen underrettet om grundlaget for beregning af den maksimale fiskerikapacitet, der er omhandlet i stk. 3, og om alle tilpasninger som følge af endeligt ophør med fiskerivirksomhed og kapacitetsoverførsler i henhold til artikel 16, stk. 3.«

Tirsdag den 11. juni 2013

4) Som artikel indsættes:

»Artikel 14a

Kommissionens beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31a for at præcisere reglerne vedrørende metoden for beregning af den fiskerikapacitet, der er omhandlet i artikel 14, stk. 3, og tilpasning af de maksimale kapacitetsniveauer som følge af endeligt ophør med fiskerivirksomhed og kapacitetsoverførsler i medfør af artikel 16, stk. 3.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger nærmere regler for:

- a) formatet for den særlige fiskeritilladelse, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, og procedurerne for, hvorledes medlemsstaterne tilgængeliggør listen over fartøjer med særlige tilladelser, jf. artikel 14, stk. 4
- b) proceduren og formatet for fremsendelse til Kommissionen af de informationer, der er omhandlet i artikel 14, stk. 5.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 32, stk. 2.«

5) I artikel 16 indsættes følgende stykker:

»4. Medlemsstaterne holder Kommissionen underrettet om alle indsatstilpasninger i overensstemmelse med denne artikel.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31a for at fastlægge regler vedrørende den beregningsmetode, medlemsstater benytter til at tilpasse den maksimale tilladte fiskeriindsats i forbindelse med kvoteforvaltning.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger nærmere regler for proceduren og formatet for fremsendelse til Kommissionen af de informationer, der er omhandlet i stk. 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 32, stk. 2.«

6) I artikel 17 indsættes følgende stykker:

»6. Medlemsstaterne holder Kommissionen underrettet om alle indsatstilpasninger i overensstemmelse med denne artikel.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31a for at fastlægge regler vedrørende den beregningsmetode, medlemsstater benytter til at tilpasse den maksimale tilladte fiskeriindsats som følge af overførsel af indsats mellem indsatsgrupper.

8. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger nærmere regler for proceduren og formatet for fremsendelse til Kommissionen af de informationer, der er omhandlet i stk. 6. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 32, stk. 2.«

7) Artikel 30 affattes således:

»Artikel 30

Beslutningsprocedure

Når det i denne forordning er foreskrevet, at beslutninger skal træffes af Rådet, handler Rådet i overensstemmelse med traktaten.«

8) Artikel 31, indledningen, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31a for at ændre bilag I til denne forordning på grundlag af følgende principper:«

9) Som artikel indsættes:

»Artikel 31a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel anførte betingelser.

Tirsdag den 11. juni 2013

2. **Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 4, artikel 14a, stk. 1, artikel 16, stk. 5, artikel 17, stk. 7, og artikel 31, tillægges Kommissionen for en periode på tre år fra den ... (*)**. **Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder før udløbet af treårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.** [Ændring 8]

3. Den i artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 4, artikel 14a, stk. 1, artikel 16, stk. 5, artikel 17, stk. 7, og artikel 31 omhandlede delegation af beføjelser, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 4, artikel 14a, stk. 1, artikel 16, stk. 5, artikel 17, stk. 7, eller artikel 31 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

(*) **Datoen for denne forordnings ikrafttræden.**

10) Artikel 32 affattes således:

»Artikel 32

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, der er nedsat ved artikel 30 i forordning (EF) nr. 2371/2002. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

(*) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.«

11) Artikel 34 affattes således:

»Artikel 34

Revision

1. På grundlag af rådgivning fra STECF og efter høring af det relevante Regionale Rådgivende Råd evaluerer Kommissionen forvaltningsforanstaltningernes indvirkning på torskbestandene og på fiskeriet efter disse bestande senest det tredje år, forordningen anvendes, og derefter hvert tredje år af dens anvendelse. Hvor det skønnes nødvendigt, fremsætter Kommissionen passende forslag til vedtagelse efter den almindelige lovgivningsprocedure om ændring af den langsigtede plan.

Tirsdag den 11. juni 2013

2. **Stk. 1 berører ikke delegationen af beføjelser i denne forordning.**« [Ændring 11]

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. ”

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...,

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådet vegne
Formand

P7_TA(2013)0241

Toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. juni 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (06353/1/2013 — C7-0142/2013 — 2011/0137(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2016/C 065/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (06353/1/2013 — C7-0142/2013),
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM (2011)0285,
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 72,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0185/2013),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 3.7.2012, P7_TA(2012)0272.

Tirsdag den 11. juni 2013

P7_TA(2013)0242

**Fødevarer bestemt til spædbørn og småbørn samt fødevarer til særlige medicinske formål
***II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. juni 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevarer bestemt til spædbørn og småbørn, fødevarer til særlige medicinske formål og kosterstatning til vægtkontrol og om ophævelse af Rådets direktiv 92/52/EØF, Kommissionens direktiv 96/8/EF, 1999/21/EF, 2006/125/EF og 2006/141/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 41/2009 og (EF) nr. 953/2009 (05394/1/2013 — C7-0133/2013 — 2011/0156(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2016/C 065/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (05394/1/2013 — C7-0133/2013),
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det italienske Senat om, at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 26. oktober 2011⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet i henhold til artikel 294, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedrørende Rådets førstebehandlingsholdning (COM(2013)0241),
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0353),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 72,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0191/2013),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 3. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 4. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 5. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende;
 6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 28.1.2012, s. 119.

⁽²⁾ Vedtagne tekster af 14.6.2012, P7_TA(2012)0255.

Tirsdag den 11. juni 2013

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESUTNING

Erklæring fra Kommissionen om pesticider

Ved gennemførelsen af artikel 11, stk. 1, litra b), vil Kommissionen være særligt opmærksom på pesticider indeholdende aktivstoffer, safenere eller synergister, der i henhold til forordning (EF) nr. 1272/2008⁽¹⁾ er klassificeret som mutagene i kategori 1A eller 1B, kræftfremkaldende i kategori 1A eller 1B eller reproduktionstoksiske i kategori 1A eller 1B, eller som anses for at have hormonforstyrrende egenskaber, der kan have negative virkninger for mennesker, eller som er meget toksiske, eller som forårsager kritiske effekter såsom neurotoksiske udviklingsvirkninger eller immunotoksiske virkninger, med henblik på i sidste instans at undgå deres anvendelse.

P7_TA(2013)0243

Minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (elektromagnetiske felter) *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (elektromagnetiske felter) (20. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (COM(2011)0348 — C7-0191/2011 — 2011/0152(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 065/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0348),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 153, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0191/2011),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 7. december 2011⁽¹⁾,
- efter høring af Regionsudvalget,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 10. april 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0009/2013),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

⁽¹⁾ EUT C 43 af 15.2.2012, s. 47.

Tirsdag den 11. juni 2013

2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0152

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (elektromagnetiske felter) (20. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) og om ophævelse af direktiv 2004/40/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2013/35/EU).

P7_TA(2013)0244

En langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande — 2 *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande (COM(2012)0498 — C7-0290/2012 — 2012/0236(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 065/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0498),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0290/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 13. december 2012 ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A7-0146/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag væsentligt eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 15.2.2013, s. 125.

Tirsdag den 11. juni 2013

P7_TC1-COD(2012)0236

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskbestande og for fiskeri efter disse bestande

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den videnskabelige evaluering af resultaterne af Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskbestande og for fiskeri efter disse bestande ⁽³⁾, der er foretaget af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF), har påvist en række problemer med anvendelsen af denne forordning.
- (2) Medlemsstaterne har anvendt forskellige metoder til at beregne henholdsvis fiskeriindsatsen i løbet af referenceårene og den rapporterede udnyttelse af fiskeriindsatsen efter planen. Dette har muliggjort en højere fiskeriindsats, end det var hensigten ifølge planen, og det bør der rettes op på **ved hjælp af en standardisering af de metoder, som de forskellige medlemsstater anvender til at beregne fiskeriindsatsen.** [Ændring 1]
- (3) På grund af manglende analytiske vurderinger i visse geografiske områder anvendes fangstkontrolreglerne ikke, og derfor gennemføres der i stedet en automatisk årlig reduktion af den samlede tilladte fangstmængde (»TAC») og fiskeriindsatsen på 25 %. Siden planens iværksættelse er fiskeriindsatstildelingen i de pågældende områder blevet reduceret betydeligt. Den videnskabelige vurdering, som STECF har gennemført, tyder på, at det i visse tilfælde vil være mere hensigtsmæssigt at bruge andre mål end fiskedødeligheden som grundlag for fastsættelse af TAC'en og undgå en automatisk reduktion af TAC'en og fiskeriindsatsen.
- (3a) **Holdes fiskedødeligheden på et bæredygtigt niveau, der er baseret på videnskabelig rådgivning, bør det være muligt at genoprette fiskebestandene. Medlemsstaterne bør prioritere udarbejdelse og fremme af foranstaltninger og incitament, der har til formål at undgå uønskede fangster. Der bør ydes økonomisk støtte til foranstaltninger til anvendelse af selektivt udstyr.** [Ændring 2]
- (4) Planen giver mulighed for undtagelser for fartøjer, hvis fiskeri ikke bidrager væsentligt til torskedødeligheden. For at undgå, at den indsats, der er forbundet med dette fiskeri, omdirigeres til torskfiskeri, skal referenceværdien for fiskeriindsatsen nedsættes. For at undgå den administrative byrde, der er forbundet med at beregne referenceværdien for fiskeriindsatsen på ny, hver gang det besluttes at undtage visse former for fiskeri, bør der fastsættes klare kriterier for undtagelser, så referenceværdien kan fastsættes én gang for alle.
- (5) For at gøre det lettere at gennemføre mere selektivt fuldt dokumenteret fiskeri, hvor al fangst fratrækkes kvoten, bør fartøjerne, når de deltager i denne form for fiskeri, være undtaget fra fiskeriindsatsordningen.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 15.2.2013, s. 125.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.6.2013.

⁽³⁾ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 20.

Tirsdag den 11. juni 2013

- (6) Den maksimale tilladte fiskeriindsats er blevet væsentligt reduceret for fiskeri med de vigtigste torskefangstredskaber, siden planen trådte i kraft. Dette kan få omfattende økonomiske og sociale konsekvenser for de flådesegmenter, der benytter samme redskaber, men hovedsagelig fisker efter andre arter end torsk. For at undgå sociale og økonomiske problemer bør der indføres en mekanisme til suspension af yderligere tilpasninger af fiskeriindsatsen.
- (7) Da en bestemt sprogudgave af artikel 13, stk. 2, litra b), adskiller sig fra de andre udgaver, er det nødvendigt at ændre ordlyden i denne bestemmelse for at sikre en ensartet anvendelse.
- (8) I betragtning af det store udsmid af torsk, der er konstateret i løbet af planens gennemførelse, er det nødvendigt, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at nedbringe **og om muligt eliminere** dette udsmid, bl.a. ved at fordele fiskerimulighederne mellem fartøjerne således, at kvoterne så vidt muligt svarer til den forventede fangst. [**Ændring 3**]
- (9) De undtagelser fra planen, som artikel 11 og 13 giver mulighed for, udgør en risiko for planens succes, hvis de ikke gennemføres korrekt. En vurdering af anvendelsen af disse undtagelsesbestemmelser har vist, at det er nødvendigt at skærpe kravene til overvågning, kontrol og fuldstændig dokumentation for undtagelserne. Eftersom Unionens fiskerikontrolramme er risikobaseret, bør fiskeri, der udføres i henhold til undtagelsesbestemmelser, tildeles risikoniveauet »meget høj risiko«.
- (10) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾ er en række artikler i forordning (EF) nr. 1342/2008, som henviste til bilag II og III ophævet. Da der ikke er andre henvisninger til bilag II og III i forordning (EF) nr. 1342/2008, bør disse bilag udgå.
- (11) Forordning (EF) nr. 1342/2008 bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1342/2008 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Beregning af fiskeriindsatsen

1. Ved anvendelsen af denne forordning beregnes en gruppe fartøjers fiskeriindsats som summen af produktet af hvert fartøjs kapacitet i kW og antallet af dage, hvert fartøj har været til stede i ét af de områder, der er angivet i bilag I. Ved en dag til stede i et område forstås enhver sammenhængende periode på 24 timer eller en del deraf, hvor et fartøj **enten** er til stede i området og ude af havn **eller har bragt sine fiskeredskaber i anvendelse i området**. [**Ændring 4**]
2. Medlemsstaterne **beregner dage** til stede i et område **i overensstemmelse med artikel 26 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik** (*).

(*) EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1. « [Ændring 5]

- 1a) I artikel 8 indsættes følgende stykke:

»5a. Uanset stk. 2-5 kan Rådet beslutte at fastsætte TAC'en på et alternativt niveau, hvis den videnskabelige rådgivning tyder på, at dette niveau er bedre egnet til at opfylde planens målsætninger.« [**Ændring 6**]

- 2) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Procedure for fastsættelse af TAC'er

1. Hvis der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger til, at TAC'erne kan fastsættes efter artikel 7, fastsættes TAC'erne for torskebestande i Kattegat, farvandene vest for Skotland og Det Irske Hav på grundlag af videnskabelig rådgivning. Hvis niveauet ifølge den videnskabelige rådgivning ligger mere end 20 % højere end TAC'erne for året før, fastsættes TAC'erne dog 20 % højere end for året før, og hvis niveauet ifølge den videnskabelige rådgivning ligger mere end **20 %** lavere end TAC'erne for året før, fastsættes TAC'erne **20 %** lavere end for året før.

(¹) EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1

Tirsdag den 11. juni 2013

2. Uanset stk. 1 vedtager Rådet, når der ifølge den videnskabelige rådgivning ikke bør være direkte fiskeri, og

i) bifangster bør minimeres eller reduceres til det niveau, der tilrådes af STECF eller ICES, og/eller

ii) fangsten af torsk bør reduceres til det niveau, der tilrådes af STECF eller ICES,

ikke at foretage en årlig tilpasning af TAC i det efterfølgende år, under forudsætning af at den fastsatte TAC kun gælder for bifangst. [Ændring 7]

3. Hvis der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger til, at TAC'erne kan fastsættes efter artikel 8, fastsættes TAC'erne for torskebestande i Nordsøen, Skagerrak og den østlige del af Den Engelske Kanal ved på tilsvarende vis at anvende stk. 1 og 2, medmindre konsultationer med Norge fører til et andet TAC-niveau.«

3) Artikel 11, stk. 2 og 3, udgår.

4) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 11a

Undtagelse for fiskeriindsatsen i bestemte områder, på bestemte dybder eller med bestemte redskaber

1. Medlemsstaterne kan undlade at medregne et fartøjs fiskeriindsats under en fangstrejse, **så længe én af følgende betingelser er opfyldt:** [Ændring 9]

a) alt fiskeri fra fartøjet under den pågældende fangstrejse sker i de områder uden torskeforekomster, der er opført på en liste i overensstemmelse med stk. 2

eller

b) alt fiskeri fra fartøjet under den pågældende fangstrejse foregår på mere end 300 meters dybde

eller

c) fartøjet **anvender** under den pågældende fangstrejse kun **én slags** reguleret redskab, og dette redskab er opført på en liste i overensstemmelse med stk. 2; **hvis fartøjet har andre redskaber om bord under fangstrejsen, skal de være stuvet i overensstemmelse med artikel 47 i forordning (EF) nr. 1224/2009.** [Ændring 10]

2. På grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne forelægger i henhold til stk. 3, og i overensstemmelse med videnskabelig rådgivning opstiller Rådet en liste over områder uden torskeforekomster og en liste over redskaber, hvis tekniske egenskaber medfører torskefangster på under 1,5 % af den samlede fangst målt efter vægt. **Når et redskab eller område efter ansøgning fra en medlemsstat er blevet godkendt, skal det være muligt for andre medlemsstater at anvende dette.** [Ændring 11]

3. Medlemsstaterne forelægger passende oplysninger, der gør det muligt for Kommissionen at vurdere, om et område eller et redskab skal opføres på listen over områder, henholdsvis listen over redskaber, jf. stk. 2.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger nærmere regler for formatet og proceduren for fremsendelse til Kommissionen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 32.

Artikel 11b

Tilpasning af referenceværdien for beregning af den maksimale tilladte fiskeriindsats

1. En fiskeriindsats som omhandlet i artikel 11a, stk. 1, der har bidraget til fastlæggelse af referenceværdien, jf. artikel 12, stk. 2, litra a), fratrækkes referenceværdien i overensstemmelse med nærværende artikel.

2. Medlemsstaterne forelægger anmodninger om tilpasning af referenceværdien, jf. stk. 1, for Kommissionen senest den **31. december hvert år.** [Ændring 12]

3. Den tilpassede referenceværdi bruges til at beregne den maksimale tilladte fiskeriindsats for den pågældende indsatsgruppe på ny ved at anvende de årlige procenttilpasninger, der er anvendt, siden planen trådte i kraft.

Tirsdag den 11. juni 2013

4. Der kan først indrømmes undtagelse for en fiskeriindsats som omhandlet i artikel 11a for den relevante indsatsgruppe, efter at den maksimale tilladte fiskeriindsats er beregnet på ny i overensstemmelse med nærværende artikel.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger nærmere regler for formatet og proceduren for fremsendelse til Kommissionen af de anmodninger, der er omhandlet i stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 32.

Artikel 11c

Undtagelse for fartøjer, der deltager i afprøvninger vedrørende fuldt dokumenteret fiskeri

1. Medlemsstaterne kan undtage en fiskeriindsats, der udnyttes af et fartøj, mens det deltager i afprøvninger vedrørende fuldt dokumenteret fiskeri, hvor al torskefangst, inklusive udsmid, fratrækkes kvoten, fra fiskeriindsatsordningen.

2. Når stk. 1. anvendes, tilpasser medlemsstaterne den maksimale tilladte fiskeriindsats, der er fastsat i henhold til artikel 12, stk. 1, for den pågældende indsatsgruppe. **Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede regler vedrørende tilpasningen af den maksimale tilladte fiskeriindsats som omhandlet i første punktum. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 32. [Ændring 13]**

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver tilpasning af den maksimale tilladte fiskeriindsats, de foretager i medfør af stk. 2. De forelægger nærmere oplysninger om de fartøjer, der er omfattet af undtagelsen, og om den fiskeriindsats, der fratrækkes, både samlet og for hvert enkelt fartøj.

[Ændring 14]

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger nærmere regler for formatet og proceduren for den underretning, der er omhandlet i stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 32.

Artikel 11d

Foranstaltninger vedrørende **tidligere opnåede** undtagelser [Ændring 15]

Undtagelser fra fiskeriindsatsordninger, der allerede var i kraft før **den ...** (*), gælder fortsat, så længe betingelserne for indrømmelse af undtagelserne er opfyldt. Medlemsstaterne forelægger hvert år alle relevante oplysninger for Kommissionen, så denne kan fastslå, om de pågældende betingelser fortsat er opfyldt.« [Ændring 16]

(*) **Datoen for denne forordnings ikrafttræden.**

5) Artikel 12 ændres således:

a) Stk. 4 affattes således:

”4. For så vidt angår samlede indsatsgrupper, hvis akkumulerede fangst beregnet i henhold til stk. 3, litra b), i procent er lig med eller overstiger 20 %, foretages der årlige tilpasninger. Gruppernes maksimale tilladte fiskeriindsats beregnes ud fra en referenceværdi, der fastsættes således:

- a) hvis artikel 7 eller 8 anvendes, ved på referenceværdien at anvende samme procenttilpasning som fastsat i de nævnte artikler for fiskedødelighed
- b) hvis **artikel 9** anvendes, ved at anvende samme procenttilpasning af fiskeriindsatsen som for tilpasningen af TAC'en i forhold til året før

” [Ændring 17]

b) Følgende stykke indsættes:

»6. Uanset stk. 4 kan Rådet, hvis den maksimale tilladte fiskeriindsats er blevet reduceret fire år i træk, vedtage ikke at foretage en årlig tilpasning af den maksimale tilladte fiskeriindsats i det eller de efterfølgende år.«

Tirsdag den 11. juni 2013

5a) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 12a

For at opnå en bæredygtig fiskedødelighed, der beregnes på grundlag af videnskabelig rådgivning, gennemføres der en gradvis eliminering af udsmid. Medlemsstaterne indfører foranstaltninger til fremme af selektivt udstyr og andre foranstaltninger til dette formål med økonomisk støtte fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond. Medlemsstaterne hører det relevante regionale rådgivende råd samt ICES og/eller STEFC og relevante interesserede parter om de foranstaltninger, der skal vedtages.» [Ændring 8 og 18]

6) Artikel 13, stk. 2, litra b), affattes således:

»b) medfører en fangstsammensætning, inklusive udsmid, bestående af mindre end 5 % torsk i løbet af forvaltningsperioden«

7) I artikel 14 indsættes følgende stykker::

»5. Hvis videnskabelige data viser, at **der foregår udsmid af store mængder torsk i forbindelse med et bestemt redskab i hele forvaltningsperioden**, tager den pågældende medlemsstat øjeblikkeligt skridt til at reducere udsmidet af torsk mest muligt. [Ændring 19]

6. Medlemsstaterne opstiller som led i deres nationale kontrolhandlingsprogrammer, jf. artikel 46 i forordning (EF) nr. 1224/2009, systemer, der sikrer, at betingelserne i artikel 11a, artikel 11b, artikel 11c og artikel 13 overholdes. Medlemsstaterne tildeler fartøjer, der fisker i henhold til disse artikler, risikoniveauet »meget høj risiko« i forbindelse med deres risikostyring, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1224/2009.«

7a) I artikel 16, stk. 3, udgår ordene »i 2009«. [Ændring 20]

7b) Artikel 17, stk. 4, affattes således:

»4. Er donorredskabsgruppens cpue (fangst pr. indsatsenhed) lavere end den modtagende redskabsgruppes cpue, anvender medlemsstaten en korrektionsfaktor på den modtagende redskabsgruppes indsatsmængde for at kompensere for den modtagende redskabsgruppes højere cpue. Medlemsstaterne foretager ikke denne justering, når de kan påvise, at overførslen finder sted med det formål at undgå torskefangster eller som led i foranstaltninger til begrænsning af udsmid i overensstemmelse med EU-lovgivning om anvendelse af fangstredskaber.« [Ændring 21]

8) Artikel 32 affattes således:

»Artikel 32

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, der er nedsat ved artikel 30 i forordning (EF) nr. 2371/2002. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (*).

(*) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.«

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

9) Bilag II og III udgår.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den .

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Onsdag den 12. juni 2013

P7_TA(2013)0249

Udnævnelse af et medlem af Kommissionen**Europa-Parlamentets afgørelse af 12. juni 2013 om godkendelse af udnævnelsen af Neven Mates til medlem af Kommissionen (2013/0806(NLE))**

(2016/C 065/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til akten om Kroatiens tiltrædelse, særlig artikel 21, stk. 1,
 - der henviser til forslaget forelagt af den kroatiske regering den 25. april 2013, med henblik på udnævnelsen af Neven Mimica til medlem af Kommissionen,
 - der henviser til Rådets skrivelse af 2. maj 2013, hvorved Rådet hørte Parlamentet vedrørende en afgørelse, der skal træffes ved fælles overenskomst med formanden for Kommissionen, om udnævnelsen af Neven Mimica til medlem af Kommissionen,
 - der henviser til høringen den 4. juni 2013 af Neven Mimica ved Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, og til den evalueringsudtalelse, som blev udarbejdet efter denne høring,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 106 og bilag XVII hertil,
1. godkender udnævnelsen af Neven Mimica til medlem af Kommissionen for den resterende del af Kommissionens mandatperiode indtil den 31. oktober 2014;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Kroatiens regeringer og parlamenter.

P7_TA(2013)0251

Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten**Europa-Parlamentets afgørelse af 12. juni 2013 om den foreslåede udnævnelse af Neven Mates til medlem af Revisionsretten (C7-0106/2013 — 2013/0804(NLE))****(Høring)**

(2016/C 065/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 286, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0106/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A7-0182/2013),
- A. der henviser til, at Parlamentets Budgetkontroludvalg har foretaget en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 - B. der henviser til, at Budgetkontroludvalget på sit møde den 27. maj 2013 foretog en høring af den af Rådet foreslåede kandidat til hvervet som medlem af Revisionsretten;

Onsdag den 12. juni 2013

1. afgiver negativ udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Neven Mates til medlem af Revisionsretten;
2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.

P7_TA(2013)0252

Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten

Europa-Parlamentets afgørelse af 12. juni 2013 om den foreslåede udnævnelse af George Pufan til medlem af Revisionsretten (C7-0115/2013 — 2013/0805(NLE))

(Høring)

(2016/C 065/37)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 286, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0115/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A7-0181/2013),
- A. der henviser til, at Parlamentets Budgetkontroludvalg derefter foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- B. der henviser til, at udvalget den 27. maj 2013 afholdt en høring med den indstillede kandidat;
1. afgiver positiv udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af George Pufan til medlem af Revisionsretten;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner til orientering.

P7_TA(2013)0253

Ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (COM(2012)0332 — C7-0158/2012 — 2012/0162(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 065/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0332),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0158/2012),

Onsdag den 12. juni 2013

- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 18. september 2012 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A7-0144/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag væsentligt eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0162

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 18. september 2012 ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri ⁽³⁾ tillægges Kommissionen beføjelser til at gennemføre nogle af nævnte forordnings bestemmelser, mens visse gennemførelsesbestemmelser er forbeholdt Rådet.
- (2) Som følge af Lissabontraktatens ikrafttrædelse bør nogle af beføjelserne i forordning (EF) nr. 1005/2008 bringes i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (3) Med henblik på anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 1005/2008 bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår:
 - indrømmelse af undtagelser fra visse krav til fiskerfartøjer om meddelelse af oplysninger eller fastlægge andre meddelelsesfrister for visse kategorier af fiskerfartøjer
 - fastsættelse af benchmarks for inspektion af landinger eller omladninger foretaget af tredjelandsfiskerfartøjer

⁽¹⁾ EUT C 351 af 15.11.2012, s. 90.

⁽¹⁾ EUT C 351 af 15.11.2012, s. 90.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.6.2013.

⁽³⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

Onsdag den 12. juni 2013

- fastlæggelse af listen over varer, som ikke er omfattet af fangsttestordningen
 - tilpaning af fangsttestordningen, når det gælder visse fiskevarer fanget af små fiskerfartøjer, herunder eventuelt give tilladelse til, at der anvendes en forenklet fangsttest
 - tilpasning af fristen for indgivelse af fangsttesten alt efter, hvilken type fiskevarer der er tale om, hvor langt der er til indgangsstedet til Unionens område eller, hvilke transportmidler der anvendes
 - fastsætte betingelserne for udstedelse, ændring og inddragelse af certifikater som godkendt økonomisk aktør eller for suspension eller ophævelse af status som godkendt økonomisk aktør samt reglerne om gyldigheden af certifikater som godkendt økonomisk aktør, og
 - fastsætte EU-kriterier for verifikation inden for rammerne af en risikoanalyse.
- (4) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, i forbindelse med vedtagelsen af delegerede retsakter **for at få objektive, præcise, komplette og ajourførte oplysninger**. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet. [Ændring 1]
- (5) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på:
- fastlæggelse af forhåndsmeddelelsesformularerne
 - fastlæggelse af procedurerne for indgivelse af landings- og omladningserklæringen og de formularer, der anvendes i forbindelse hermed
 - godkendelse efter aftale med flagmedlemsstaterne af fangsttester, der er udarbejdet, valideret eller fremsendt elektronisk eller baseret på elektroniske sporingssystemer, der sikrer, at myndighederne anvender samme kontrolniveau
 - opstilling og ændring af listen over de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers fangstdokumentationsordninger som opfylder EU's IUU-forordning
 - fastsættelse af fælles betingelser, som skal gælde i alle medlemsstaterne, for de procedurer og formularer, der skal anvendes ved ansøgning om og udstedelse af certifikater som godkendt økonomisk aktør, regler om kontrol af sådanne aktører og om udveksling af oplysninger mellem den godkendte økonomiske aktør og medlemsstaternes myndigheder, medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og Kommissionen
 - opstilling af EU-listen over IUU-fartøjer
 - fjernelse af fiskerfartøjer fra EU-listen over IUU-fartøjer
 - optagelse af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer på EU-listen over IUU-fartøjer
 - identifikation af ikke-samarbejdende tredjelande
 - optagelse af identificerede tredjelande på en liste over ikke-samarbejdende tredjelande
 - fjernelse af tredjelande fra listen over ikke-samarbejdende tredjelande
 - vedtagelse af hasteforanstaltninger over for tredjelande under specifikke omstændigheder
 - fastlæggelse af formatet for medlemsstaternes fremsendelse af oplysninger om observerede fartøjer og
 - fastsættelse af regler om gensidig bistand.

Onsdag den 12. juni 2013

Disse beføjelser bør i de tilfælde, hvor hvor der er behov for medlemsstaternes kontrol, udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽¹⁾.

- (6) Artikel 52 skal udgå som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden. Denne artikel er allerede blevet anvendt som retsgrundlag for den forenkede fangsttæst og for indgåelse af administrative aftaler med tredjelande i henhold til artikel 12, stk. 4, og artikel 20, stk. 4. Kommissionen bør dog fortsat have de nødvendige beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at tilpasse fangsttæstordningen for bestemte fiskevarer fanget af små fiskerfartøjer, herunder eventuelt give tilladelse til, at der anvendes en forenklet fangsttæst, og den bør tillægges gennemførelsesbeføjelser, der sætter den i stand til efter aftale med flagstaterne at godkende fangsttæst, der er udarbejdet, valideret og fremsendt elektronisk eller erstattet af elektroniske sporingsystemer, der sikrer, at myndighederne anvender samme kontrolniveau.
- (7) Bestemmelsen om midlertidige foranstaltninger, som indebærer overdragelsen af visse kommissionsforanstaltninger til Rådet under bestemte omstændigheder, bør tilpasses som følge af Lissabontraktatens ikrafttrædelse.
- (8) De bestemmelser i forordning (EF) nr. 1005/2008, der vedrører opstilling af en liste over ikke-samarbejdende tredjelande og fjernelse af tredjelande fra nævnte liste, tillægger Rådet beslutningsbeføjelser. Disse bestemmelser bør bringes i overensstemmelse med de nye procedurer, der som følge af Lissabontraktatens ikrafttrædelse gælder for den fælles fiskeripolitik.
- (9) Forordning (EF) nr. 1005/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1005/2008 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6 ændres som følger:

a) følgende stykke indsættes:

»1a. Kommissionen kan fastlægge formularen for den forhåndsmeddelelse, der er omhandlet i stk. 1, ved hjælp af gennemførelsesretsakter efter undersøgelsesproceduren i artikel 54, stk. 2.«

b) stk. 3 affattes således:

»3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54a med henblik på at fritage visse kategorier af tredjelandsfiskerfartøjer for forpligtelsen i stk. 1 i en begrænset periode, som kan forlænges, eller fastsætte en anden meddelelsesfrist under hensyntagen til bl.a. fiskevaretype, afstanden mellem fangstpladser, landingssteder og havne, hvor de pågældende fartøjer er registreret eller hjemmehørende.«

2) Artikel 8, stk. 3, affattes således:

»3. Procedurerne for indgivelse af landings- og omladningserklæringen og de formularer, der anvendes i forbindelse hermed, fastlægges ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 54, stk. 2.«

3) Artikel 9, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne foretager hvert år inspektion i deres udpegede havne af mindst 5 % af tredjelandsfiskerfartøjers landinger og omladninger i overensstemmelse med de benchmarks, der er fastsat på grundlag af risikoforvaltning, uden at det berører højere tærskler vedtaget af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54a med henblik på at fastsætte disse benchmarks.«

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

Onsdag den 12. juni 2013

4) Artikel 12 ændres som følger:

a) følgende stykke indsættes:

»4a. Kommissionen godkender ved hjælp af gennemførelsesretsakter de fangsttester, der er udarbejdet inden for rammerne af det samarbejde, der er omhandlet i artikel 20, stk. 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 54, stk. 2.«

b) stk. 5 affattes således:

»5. Listen i bilag I over varer, der ikke er omfattet af fangsttестen, kan revideres hvert år. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54a med henblik på at ændre listen på grundlag af:

a) de inspektioner af tredjelandsfiskerfartøjer, der er foretaget i medlemsstaternes havne

b) gennemførelsen af fangsttестordningen i forbindelse med import og eksport af fiskevarer

c) gennemførelsen af EU-alarmsystemet

d) identificeringen af fiskerfartøjer, der udøver IUU-fiskeri

e) identificeringen af statsborgere, der støtter eller udøver IUU-fiskeri

f) gennemførelsen af visse bestemmelser vedrørende observation af fartøjer, som er vedtaget inden for rammerne af visse regionale fiskeriforvaltningsorganisationer

g) medlemsstaternes rapportering.«

c) følgende stykke indsættes:

»6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54a med henblik på at tilpasse fangsttестordningen, når det gælder visse fiskevarer fanget af små fiskerfartøjer, herunder om nødvendigt at fastlægge en formular for en forenklet fangsttест.«

5) Artikel 13, stk. 1, affattes således:

»1. Fangstdokumenter og dertil knyttede dokumenter, der er valideret efter fangstdokumentationsordninger vedtaget af en regional fiskeriforvaltningsorganisation, og som opfylder betingelserne i denne forordning, godtages som fangsttестer for fiskevarer af arter, for hvilke der er indført sådanne fangstdokumentationsordninger, og omfattes af de kontrol- og verifikationskrav, der stilles til importmedlemsstaten efter artikel 16 og 17, og bestemmelserne om importafslag i artikel 18. Listen over sådanne fangstdokumentationsordninger opstilles ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 54, stk. 2.«

6) Artikel 16 ændres som følger:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Den validerede fangsttест sendes af importøren til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som varen skal importeres til, senest tre arbejdsdage før det forventede tidspunkt for varens ankomst til det sted, hvor den skal indføres til Unionens område. Tidsfristen på tre arbejdsdage kan ved hjælp af delegerede retsakter, der vedtages i overensstemmelse med artikel 54a, tilpasses alt efter, hvilken type fiskevarer der er tale om, hvor langt der er til indgangsstedet til Unionens område, eller hvilke transportmidler der anvendes. De kompetente myndigheder kontrollerer på grundlag af risikoforvaltning fangsttестen på baggrund af oplysningerne i den meddelelse fra flagstaten, der er modtaget i overensstemmelse med artikel 20 og 22.«

b) stk. 3 affattes således:

»3. De kriterier, hvorefter en medlemsstats kompetente myndigheder kan indrømme en importør status som godkendt økonomisk aktør, indebærer følgende:

a) importøren skal være etableret på medlemsstatens område

b) importtransaktionerne skal være af et tilstrækkeligt antal og omfang til at begrunde gennemførelsen af proceduren i stk. 2

Onsdag den 12. juni 2013

- c) der skal være passende dokumentation for, at kravene i forbindelse med bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne er overholdt
- d) der skal være et tilfredsstillende system til forvaltning af dokumentation for handel og eventuelt transport og forarbejdning, som muliggør passende kontrol og verifikation med henblik på denne forordning
- e) der skal findes foranstaltninger, som letter gennemførelse af denne kontrol og verifikation
- f) om nødvendigt praktisk kompetence eller professionelle kvalifikationer, som har direkte tilknytning til de pågældende aktiviteter, og
- g) importøren skal om nødvendigt dokumentere økonomisk solvens.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om navn og adresse på de godkendte økonomiske aktører snarest muligt efter, at de har indrømmet dem denne status. Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for medlemsstaterne i elektronisk form.«

c) følgende stykker indsættes:

»4. Kommissionen tillægges beføjelser til på grundlag af kriterierne i stk. 3 at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54a med henblik på at vedtage:

- a) regler for suspension og tilbagekaldelse af status som autoriseret økonomisk aktør
- b) regler om gyldigheden af certifikater som godkendt økonomisk aktør
- c) regler for udstedelse, ændring og inddragelse af certifikater som godkendt økonomisk aktør.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter efter undersøgelsesproceduren i artikel 54, stk. 2, med henblik på at fastsætte:

- a) procedurerne for ansøgning om og udstedelse af certifikater som godkendt økonomisk aktør og de formularer, der anvendes i forbindelse hermed
- b) regler om kontrol af sådanne godkendte økonomiske aktører
- c) regler om udveksling af oplysninger mellem den godkendte økonomiske aktør og medlemsstaternes myndigheder, medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og Kommissionen.«

7) Artikel 17, stk. 3, affattes således:

»3. Verifikationen skal være koncentreret om den risiko, der er identificeret på grundlag af kriterier, som er opstillet på nationalt plan eller på EU-plan som led i risikoforvaltningen. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres nationale kriterier senest 30 arbejdsdage efter den 29. oktober 2008 og ajourfører disse oplysninger. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 54a med henblik på at fastlægge de EU-kriterier, der skal muliggøre rettidige risikoanalyser og overordnede vurderinger af alle relevante oplysninger.«

8) Artikel 27, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen opstiller en EU-liste over IUU-fartøjer ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget efter den undersøgelsesproceduren i artikel 54, stk. 2. På listen opføres de fiskerfartøjer, om hvilke det ud over de foranstaltninger, der er truffet efter artikel 25 og 26 på grundlag af kriterierne i samme bestemmelser, ud fra oplysninger indhentet i henhold til denne forordning kan fastslås, at de udøver IUU-fiskeri som omhandlet i artikel 3, og hvis flagstater ikke har efterkommet de officielle anmodninger, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2, litra b) og c), og artikel 26, stk. 3, litra b) og c), over for sådant IUU-fiskeri.«

Onsdag den 12. juni 2013

9) Artikel 28, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen fjerner et fiskerfartøj fra EU-listen over IUU-fartøjer ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget efter undersøgelsesproceduren i artikel 54, stk. 2, hvis fiskerfartøjets flagstat godtgør:

a) at fartøjet ikke har udøvet det IUU-fiskeri, som var årsag til, at det kom på listen, eller

b) at der over for det pågældende IUU-fiskeri er anvendt sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, navnlig for fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1224/2009.«

10) Artikel 30, stk. 1, affattes således:

»1. Foruden de fiskerfartøjer, der er omhandlet i artikel 27, opføres også fiskerfartøjer, der står på regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer, på EU-listen over IUU-fartøjer ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 54, stk. 2. Fjernelse af sådanne fartøjer fra EU-listen over IUU-fartøjer afhænger af, hvilke beslutninger den relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisation træffer herom.«

11) Artikel 31, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen identificerer ved hjælp af gennemførelsesretsakter de tredjelande, som den på grundlag af kriterierne i denne artikel betragter som ikke-samarbejdende tredjelande for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 54, stk. 2.«

12) Artikel 33, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen opfører ved hjælp af gennemførelsesretsakter de tredjelande, der er identificeret i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1, på en liste over ikke-samarbejdende tredjelande. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 54, stk. 2.«

13) Artikel 34, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen fjerner ved hjælp af gennemførelsesretsakter et tredjeland fra listen over ikke-samarbejdende tredjelande, hvis det pågældende tredjeland godtgør, at den situation, der berettigede opførelsen på listen, er afhjulpet. Når der træffes afgørelse om fjernelse fra listen, tages der også hensyn til, om de pågældende tredjelande har truffet konkrete foranstaltninger til varig forbedring af situationen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 54, stk. 2.«

14) Artikel 36 affattes således:

»Artikel 36

Midlertidige foranstaltninger

1. Hvis det kan godtgøres, at foranstaltninger, der er truffet af et tredjeland, underminerer de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som en regional fiskeriforvaltningsorganisation har vedtaget, kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter og i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser træffe midlertidige foranstaltninger, der højst må anvendes i seks måneder, for at afhjælpe virkningerne af sådanne tredjeland-foranstaltninger. Kommissionen kan træffe en ny afgørelse om at forlænge disse midlertidige foranstaltninger med højst seks måneder.

2. De midlertidige foranstaltninger i stk. 1 kan indebære:

a) at fiskerfartøjer, der har tilladelse til at fiske og føre det pågældende tredjlands flag, nægtes adgang til medlemsstaternes havne, undtagen i tilfælde af force majeure eller nød, jf. artikel 4, stk. 2, for så vidt angår tjenester, der er strengt nødvendige for at afhjælpe situationen

b) at fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, ikke må deltage i fællesfiskeri med fartøjer, der fører det pågældende tredjlands flag

Onsdag den 12. juni 2013

- c) at fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, ikke må fiske i maritime farvande henhørende under det pågældende tredjelandets jurisdiktion, dog med forbehold af bestemmelserne i bilaterale fiskeriaftaler
- d) at der ikke må leveres levende fisk til akvakultur i maritime farvande henhørende under det pågældende tredjelandets jurisdiktion
- e) at levende fisk fanget af fiskerfartøjer, der fører det pågældende tredjelandets flag, ikke må anvendes til akvakultur i maritime farvande henhørende under en medlemsstats jurisdiktion.

3. De midlertidige foranstaltninger har øjeblikkelig virkning. De meddeles medlemsstaterne og det pågældende tredjeland og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.«

15) Artikel 49, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstater, der kommer i besiddelse af veldokumenterede oplysninger om observation af fiskerfartøjer, sender umiddelbart sådanne oplysninger til Kommissionen eller til det organ, som den har udpeget, i det format, der er fastlagt ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 54, stk. 2.«

16) Artikel 51, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen tillægges beføjelser til ved hjælp af gennemførelsesretsakter at vedtage regler om gensidig bistand vedrørende:

- a) administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne, tredjelande, Kommissionen og det organ, som Kommissionen har udpeget, herunder om beskyttelse af personlige oplysninger og brug af oplysninger og sikring af tavshedspligt og forretningshemmeligheder
- b) de omkostninger, der er forbundet med at efterkomme anmodninger om bistand
- c) udpegelse af en myndighed, som skal være ansvarlig på samtlige medlemsstaters vegne
- d) kommunikations- og opfølgingsforanstaltninger truffet af de nationale myndigheder som følge af udveksling af oplysninger
- e) anmodninger om bistand, herunder anmodninger om oplysninger, anmodninger om foranstaltninger og anmodninger om administrative meddelelser og fastsættelse af svarfrister
- f) oplysninger uden forudgående anmodning og
- g) medlemsstaternes forbindelser med Kommissionen og tredjelande.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 54, stk. 2.«

17) Artikel 52 udgår.

18) Artikel 54 affattes således:

»Artikel 54

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, der er nedsat ved artikel 30 i forordning (EF) nr. 2371/2002. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.«

19) Følgende stykke indsættes:

»Artikel 54a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

Onsdag den 12. juni 2013

2. **Beføjelsen til at vedtage de delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 3, artikel 9, stk. 1, artikel 12, stk. 5 og 6, artikel 16, stk. 1 og 4, og artikel 17, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på tre år fra ...⁽¹⁾. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder før udløbet af treårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.** [Ændring 2]

3. Den i artikel 6, stk. 3, artikel 9, stk. 1, artikel 12, stk. 5 og 6, artikel 16, stk. 1 og 4, og artikel 17, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er nævnt i afgørelsen, til ophør. Den har virkning fra dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller fra en senere dato, der fastsættes nærmere i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 3, artikel 9, stk. 1, artikel 12, stk. 5 og 6, artikel 16, stk. 1 og 4, og artikel 17, stk. 3 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

⁽¹⁾ **Datoen for denne forordnings ikrafttræden.**

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådet vegne
Formand

P7_TA(2013)0254

Fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdning) ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdning) (14654/2/2012 — C7-0165/2013 — 2008/0244(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2016/C 065/39)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (14654/2/2012 — C7-0165/2013),

Onsdag den 12. juni 2013

- der henviser til udtalelserne fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 16. juli 2009 ⁽¹⁾ og 26. oktober 2011 ⁽²⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 7. oktober 2009 ⁽³⁾,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽⁴⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2008)0815),
 - der henviser til Kommissionens ændrede forslag (COM(2011)0320),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 72,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0214/2013),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TA(2013)0255

Ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (15605/3/2012 — C7-0164/2013 — 2008/0243(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2016/C 065/40)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (15605/3/2012 — C7-0164/2013),
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 16. juli 2009 ⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 7. oktober 2009 ⁽²⁾,
- der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2008)0820),

⁽¹⁾ EUT C 317 af 23.12.2009, s. 110.

⁽²⁾ EUT C 24 af 28.1.2012, s. 80.

⁽³⁾ EUT C 79 af 27.3.2010, s. 58.

⁽⁴⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 348.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 23.12.2009, s. 115.

⁽²⁾ EUT C 79 af 27.3.2010, s. 58.

⁽³⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 370.

Onsdag den 12. juni 2013

- der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 72,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0216/2013),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. godkender Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 4. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 5. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring;
 6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Fælles erklæring fra Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen

Rådet og Europa-Parlamentet anmoder uden dermed at berøre dennes initiativret Kommissionen om at overveje en revision af artikel 8, stk. 4, i den omarbejdede udgave af Dublinforordningen, når Domstolen har afsagt dom i sag C-648/11, MA m. fl. mod Secretary of State for the Home Department, og senest inden udløbet af de frister, der er fastsat i Dublinforordningens artikel 46. Europa-Parlamentet og Rådet vil da begge udøve deres lovgivningskompetence under hensyn til, hvad der tjener barnets tarv bedst.

I kompromisets ånd og for at sikre en omgående vedtagelse af forslaget accepterer Kommissionen at overveje denne anmodning, som den opfatter som begrænset til disse specifikke omstændigheder, og som ikke skaber præcedens.

P7_TA(2013)0256

Tildeling og fratagelse af international beskyttelsesstatus (Omarbejdning) *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelsesstatus (omarbejdning) (08260/2/2013 — C7-0163/2013 — 2009/0165(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2016/C 065/41)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (08260/2/2013 — C7-0163/2013),

Onsdag den 12. juni 2013

- der henviser til udtalelser fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 28. april 2010 ⁽¹⁾ og 26. oktober 2011 ⁽²⁾,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2009)0554),
 - der henviser til Kommissionens ændrede forslag (COM(2011)0319),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 72,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0217/2013),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 18 af 19.1.2011, s. 80.

⁽²⁾ EUT C 24 af 28.1.2012, s. 79.

⁽³⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 184.

Onsdag den 12. juni 2013

P7_TA(2013)0257

Europæisk fond for bistand til de socialt dårligst stillede *I**

Europa-Parlamentets ændringer af 12. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (COM(2012)0617 — C7-0358/2012 — 2012/0295 (COD))⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 065/42)

Ændring 1**Forslag til forordning****Betragtning 1***Kommissionens forslag*

- (1) I overensstemmelse med konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd den 17. juni 2010, hvorved EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst blev vedtaget, har Unionen og medlemsstaterne sat sig som mål, at bringe mindst 20 millioner mennesker uden for risiko for fattigdom og social udstødelse inden 2020.

Ændring

- (1) I overensstemmelse med konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd den 17. juni 2010, hvorved EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (**Europa 2020-strategien**) blev vedtaget, har Unionen og medlemsstaterne sat sig som mål, at bringe mindst 20 millioner mennesker uden for risiko for fattigdom og social udstødelse inden 2020. **I 2010 var næsten en fjerdedel af europæerne (119,6 millioner) truet af fattigdom eller social udstødelse, hvilket er næsten 4 millioner flere end i det foregående år. Graden af fattigdom og social udstødelse er dog ikke den samme i hele Unionen, og situationens alvor varierer imellem medlemsstaterne.**

Ændring 2**Forslag til forordning****Betragtning 2***Kommissionens forslag*

- (2) Antallet af personer, som lider materielle eller endog alvorlige materielle afsavn i Unionen er stigende, og disse personer **er** ofte så udstødte, at de ikke kan drage fordel af aktiveringsforanstaltningerne under forordning (EU) nr. [...CPR], og navnlig under forordning (EU) nr. [...ESF].

Ændring

- (2) Antallet af personer, som lider materielle eller endog alvorlige materielle afsavn i Unionen er stigende, og **næsten 8 % af Unionens borgere levede i 2012 under forhold præget af alvorlige materielle afsavn. Desuden er** disse personer ofte så udstødte, at de ikke kan drage fordel af aktiveringsforanstaltningerne under forordning (EU) nr. [...CPR], og navnlig under forordning (EU) nr. [...ESF].

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0183/2013).

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 3**Forslag til forordning****Betragtning 2 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (2a) *Kvinder og børn er overrepræsenterede blandt dårligt stillede personer truet af fattigdom eller social udstødelse, samtidig med at kvinder ofte er ansvarlige for fødevarerikthed og familiers underhold. Medlemsstaterne og Kommissionen bør træffe passende foranstaltninger til at forebygge enhver forskelsbehandling og sikre ligestilling mellem mænd og kvinder og sammenhængende integrering af kønsaspektet på alle stadier i udarbejdelsen, programmeringen, forvaltningen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af fonden såvel som i forbindelse med informations- og oplysningskampagner samt udveksling af bedste praksis.*

Ændring 4**Forslag til forordning****Betragtning 2 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (2b) *I artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde understreges, at Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal.*

Ændring 5**Forslag til forordning****Betragtning 2 c (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (2c) *I artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union understreges, at Unionen anerkender de rettigheder, friheder og principper, der findes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.*

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 6

Forslag til forordning

Betragtning 2 d (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (2d) *For at forhindre marginalisering af sårbare grupper og lavindkomstgrupper og undgå en øget risiko for fattigdom og social udstødelse er der behov for strategier til fremme af aktiv inklusion.*

Ændring 7

Forslag til forordning

Betragtning 4

Kommissionens forslag

Ændring

- (4) Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (i det følgende benævnt »fonden») bør styrke den sociale samhørighed og dermed bidrage til at reducere fattigdommen i Unionen ved at støtte nationale ordninger, som yder ikke-finansiel bistand til de socialt dårligst stillede personer med henblik på at afhjælpe **fødevaremangel, hjemløshed og** materielle afsavn **hos børn.**

- (4) Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (i det følgende benævnt »fonden») bør styrke den sociale samhørighed og dermed bidrage til at reducere fattigdommen i Unionen ved at støtte nationale ordninger, som yder ikke-finansiel bistand til de socialt dårligst stillede personer med henblik på at udrydde fødevaremangel og afhjælpe **alvorlige** materielle afsavn.

Ændring 8

Forslag til forordning

Betragtning 4 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (4a) *ETHOS-definitionen (europæisk typologi over hjemløshed) er et muligt udgangspunkt for fordeling af fondens midler til forskellige kategorier af socialt dårligst stillede personer.*

Ændring 9

Forslag til forordning

Betragtning 4 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (4b) *Fonden bør ikke erstatte medlemsstaternes offentlige politikker, der har til formål at mindske behovet for fødevarerhjælp i nødsituationer og udvikle bæredygtige mål og politikker for fuldstændig udryddelse af sult, fattigdom og social udstødelse.*

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 10**Forslag til forordning****Betragtning 4 c (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (4c) *Da antallet af personer, der risikerer fattigdom og social udstødelse, er stigende og fortsat vil stige de kommende år, er det nødvendigt at øge fondens midler under den flerårige finansielle ramme.*

Ændring 11**Forslag til forordning****Betragtning 4 d (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (4d) *Fonden bør også støtte medlemsstaternes indsats for at afhjælpe det akutte materielle afsavn hos hjemløse.*

Ændring 12**Forslag til forordning****Betragtning 6**

Kommissionens forslag

Ændring

- (6) Disse bestemmelser sikrer endvidere, at de støttede operationer overholder bestemmelserne i gældende EU-ret og national lovgivning, navnlig for så vidt angår sikkerheden af *de varer, som uddeles* til de socialt dårligst stillede personer.
- (6) Disse bestemmelser sikrer endvidere, at de støttede operationer overholder bestemmelserne i gældende EU-ret og national lovgivning, navnlig for så vidt angår sikkerheden af *fødevarer og den elementære materielle bistand* til de socialt dårligst stillede personer.

Ændring 13**Forslag til forordning****Betragtning 8**

Kommissionens forslag

Ændring

- (8) Det bør i det operationelle program for hver medlemsstat udpeges og begrundes, hvilke former for materielle afsavn der skal afhjælpes, og der bør redegøres for, hvad der er målet med, og hvilke elementer der indgår i den bistand til de socialt dårligst stillede personer, som ydes gennem støtten til de nationale ordninger. Disse bør desuden omfatte elementer, som er nødvendige for at sikre en effektiv og virksomhedsfuld gennemførelse af *det operationelle program*.
- (8) Det bør i det operationelle program for hver medlemsstat udpeges og begrundes, hvilke former for *fødevarems-sige og* materielle afsavn der skal afhjælpes, og der bør redegøres for, hvad der er målet med, og hvilke elementer der indgår i den bistand til de socialt dårligst stillede personer, som ydes gennem støtten til de nationale ordninger. Disse bør desuden omfatte elementer, som er nødvendige for at sikre en effektiv og virksomhedsfuld gennemførelse af *de operationelle programmer*.

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 14**Forslag til forordning****Betragtning 8 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (8a) *Det alvorlige fødevaremæssige afsavn i Unionen eksisterer sideløbende med et betydeligt fødevarespild. Det operationelle program for hver medlemsstat bør indeholde en beskrivelse af, hvordan den vil udnytte synergier mellem politikker for at reducere fødevarespild og bekæmpe fødevaremæssige afsavn på en koordineret måde. Det operationelle program for hver medlemsstat bør også indeholde en beskrivelse af, hvordan den vil tage fat på de administrative hindringer, som er til gene for kommercielle og ikke-kommercielle organisationer, der er villige til at donere overskydende fødevarerforsyninger til nonprofitorganisationer, der beskæftiger sig med at bekæmpe fødevaremæssige afsavn.*

Ændring 15**Forslag til forordning****Betragtning 8 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (8b) *Med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af de foranstaltninger, som finansieres af fonden, bør samarbejdet fremmes mellem de regionale og lokale myndigheder og de organer, som repræsenterer civilsamfundet. Medlemsstaterne bør derfor fremme deltagelsen af alle de aktører, som er involveret i udarbejdelsen og gennemførelsen af de foranstaltninger, som fonden finansierer.*

Ændring 16**Forslag til forordning****Betragtning 9**

Kommissionens forslag

Ændring

- (9) For at sikre at gennemførelsen af fonden får den største **mulige** virkning, navnlig under hensyntagen til de nationale forhold, er det hensigtsmæssigt at fastlægge en procedure for eventuelle ændringer af det operationelle program.
- (9) For at sikre, at gennemførelsen af fonden får den største **mulige** virkning **og den største mulige synergi med ESF's foranstaltninger**, navnlig under hensyntagen til **mulige ændringer i** de nationale forhold, er det hensigtsmæssigt at fastlægge en procedure for eventuelle ændringer af det operationelle program.

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 17**Forslag til forordning****Betragtning 9 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (9a) *Partnerskabsprincippet bør anvendes i alle faser af fondens aktiviteter for at kunne imødekomme de forskellige behov så effektivt og hensigtsmæssigt som muligt og for at få en mere direkte kontakt til de socialt dårligst stillede personer.*

Ændring 18**Forslag til forordning****Betragtning 10**

Kommissionens forslag

Ændring

- (10) Udveksling af erfaringer og bedste praksis er forbundet med betydelig merværdi, og Kommissionen bør fremme en sådan udveksling.
- (10) Udveksling af erfaringer og bedste praksis er forbundet med betydelig merværdi, **idet de fremmer gensidig læring**, og Kommissionen bør **lette og** fremme en sådan udveksling, **samtidig med at den stræber efter synergier med hensyn til udveksling af bedste praksis i forbindelse med de relevante fonde, navnlig ESF.**

Ændring 19**Forslag til forordning****Betragtning 11**

Kommissionens forslag

Ændring

- (11) For at overvåge fremskridt i gennemførelsen af de operationelle programmer bør medlemsstaterne udarbejde årlige og endelige gennemførelsesrapporter, som forelægges Kommissionen for at sikre, at denne altid har væsentlige og ajourførte oplysninger til sin rådighed. Med samme mål for øje bør Kommissionen og hver medlemsstat hvert år mødes til et bilateralt statusmøde, medmindre andet aftales.
- (11) For at overvåge fremskridt i gennemførelsen af de operationelle programmer bør medlemsstaterne **i samarbejde med de relevante civilsamfundsorganisationer** udarbejde årlige og endelige gennemførelsesrapporter, som forelægges Kommissionen for at sikre, at denne altid har væsentlige og ajourførte oplysninger til sin rådighed. Med samme mål for øje bør Kommissionen og hver medlemsstat hvert år mødes til et bilateralt statusmøde, medmindre andet aftales.

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 20**Forslag til forordning****Betragtning 12***Kommissionens forslag*

- (12) For at forbedre kvaliteten og udformningen af det enkelte operationelle program og evaluere fondens effektivitet og virkning bør der gennemføres forhåndsevalueringer og efterfølgende evalueringer. Disse evalueringer bør suppleres af undersøgelser om de socialt dårligst stillede personer, som har modtaget bistand under det operationelle program, og, hvis det er nødvendigt, af evalueringer, som gennemføres i løbet af programmeringsperioden. Medlemsstaternes og Kommissionens ansvar i denne henseende bør præciseres.

Ændring

- (12) For at forbedre kvaliteten og udformningen af det enkelte operationelle program og evaluere fondens effektivitet og virkning bør der gennemføres forhåndsevalueringer og efterfølgende evalueringer. Disse evalueringer bør suppleres af undersøgelser om de socialt dårligst stillede personer, som har modtaget bistand under det operationelle program, og, hvis det er nødvendigt, af evalueringer, som gennemføres i løbet af programmeringsperioden. **Disse evalueringer bør også respektere de endelige modtageres privatliv og gennemføres og på en sådan måde, at socialt dårligst stillede personer ikke stigmatiseres.** Medlemsstaternes og Kommissionens ansvar i denne henseende bør præciseres.

Ændring 21**Forslag til forordning****Betragtning 12 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

- (12a) **Som fremhævet i Eurostats undersøgelse om materielle afsavn i EU »Measuring material deprivation in the EU — Indicators for the whole population and child-specific indicators« er der forsket indgående i materielle afsavn, hvilket i den nærmeste fremtid vil muliggøre en mere detaljeret dataindsamling om husstande, voksne og børn med materielle afsavn.**

Ændring 22**Forslag til forordning****Betragtning 12 b (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

- (12b) **Ved gennemførelsen af disse evalueringer og supplerende undersøgelser om de socialt dårligst stillede personer bør der tages højde for, at afsavn er et sammensat begreb, som er svært at indfange, når der kun anvendes et mindre antal indikatorer, idet disse kan være vildledende og derfor kan føre til ineffektive politikker.**

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 23

Forslag til forordning

Betragtning 12 c (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (12c) Som det er blevet påpeget i den tredje europæiske undersøgelse af livskvalitet (Eurofound 2012), bør materielt afsavn i Unionen måles, når folk ikke har råd til at købe artikler, som regnes for elementære, uanset hvor meget folk ejer, og hvor meget de tjener. Med henblik på at udvikle et afsavnsindeks, som muliggør en mere detaljeret vurdering af husstandes materielle afsavn, bør der derfor tages hensyn til indikatorer som indkomstniveau, indkomstforskelle, evnen til at få det til at løbe rundt, for stor gældsætning og tilfredshed med levestandard.

Ændring 24

Forslag til forordning

Betragtning 13

Kommissionens forslag

Ændring

- (13) Borgerne har ret til at vide, hvordan Unionens finansielle midler investeres og med hvilken virkning. For at sikre en bred formidling af oplysninger om fondens resultater og sikre tilgængelighed og gennemsigtighed med hensyn til finansieringsmuligheder bør der fastsættes detaljerede bestemmelser om information og kommunikation, navnlig for så vidt angår medlemsstaternes og **støttemodtagernes ansvar**.
- (13) Borgerne har ret til at vide, hvordan Unionens finansielle midler investeres og med hvilken virkning. For at sikre en bred formidling af oplysninger om fondens resultater og sikre tilgængelighed og gennemsigtighed med hensyn til finansieringsmuligheder bør der fastsættes detaljerede bestemmelser om information og kommunikation, navnlig for så vidt angår **ansvaret hos medlemsstaternes lokale og regionale myndigheder og støttemodtagerne**.

Ændring 25

Forslag til forordning

Betragtning 15

Kommissionens forslag

Ændring

- (15) Det er nødvendigt at fastsætte et **maksimumsniveau** for medfinansiering fra fonden til de operationelle programmer for at sikre, at EU-midlerne udøver en løftestangseffekt, **samtidig med at** der tages hensyn til medlemsstater med midlertidige budgetproblemer.
- (15) Det er nødvendigt at fastsætte et **niveau** for medfinansiering fra fonden til de operationelle programmer for at sikre, at EU-midlerne udøver en løftestangseffekt. Der **bør også** tages hensyn til medlemsstater med midlertidige budgetproblemer.

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 26
Forslag til forordning
Betragtning 16

Kommissionens forslag

- (16) Ensartede og rimelige regler for støtteberettigelsesperioden, operationerne og fondens udgifter bør finde anvendelse i hele Unionen. Kriterierne for støtteberettigelse bør afspejle den særlige karakter af fondens mål og målgrupper, bl.a. gennem fastsættelse af forenklede og passende kriterier for, hvilke operationer og støtteformer der er berettigede til støtte, samt regler og betingelser for refusion.

Ændring

- (16) Ensartede, **enkle** og rimelige regler for støtteberettigelsesperioden, operationerne og fondens udgifter bør finde anvendelse i hele Unionen. Kriterierne for støtteberettigelse bør afspejle den særlige karakter af fondens mål og målgrupper, bl.a. gennem fastsættelse af passende **og enkle** kriterier for, hvilke operationer og støtteformer der er berettigede til støtte, samt regler og betingelser for refusion.

Ændring 27
Forslag til forordning
Betragtning 17

Kommissionens forslag

- (17) [Forslag til] Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningsforordningen) foreskriver, at produkter, der opkøbes ved offentlig intervention, kan stilles til rådighed for programmet for uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Unionen, hvis det er tilladt under det pågældende program. I betragtning af at anvendelse, forarbejdning eller salg af varer fra disse lagre alt efter omstændighederne kan være den økonomiske mest fordelagtige mulighed for at tilvejebringe fødevarer, er det hensigtsmæssigt at åbne mulighed herfor i denne forordning. Beløbene fra transaktioner vedrørende lagrene bør anvendes til fordel for de socialt dårligst stillede og må ikke føre til en svækkelse af medlemsstaternes forpligtelse til medfinansiering af programmet. For at sikre den mest effektive anvendelse af interventionslagrene og produkterne heri bør Kommissionen i overensstemmelse med artikel 19, litra e), i forordning (EU) nr. [CMO] vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger procedurerne for anvendelse, forarbejdning og salg af produkterne i interventionslagrene med henblik på programmet for de socialt dårligst stillede.

Ændring

- (17) [Forslag til] Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningsforordningen)⁵ foreskriver, at produkter, der opkøbes ved offentlig intervention, kan stilles til rådighed for programmet for uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Unionen, hvis det er tilladt under det pågældende program. I betragtning af at anvendelse, forarbejdning eller salg af varer fra disse lagre alt efter omstændighederne kan være den økonomiske mest fordelagtige mulighed for at tilvejebringe fødevarer, er det hensigtsmæssigt at åbne mulighed herfor i denne forordning. Beløbene fra transaktioner vedrørende lagrene bør anvendes til fordel for de socialt dårligst stillede og må ikke føre til en svækkelse af medlemsstaternes forpligtelse til medfinansiering af programmet. For at sikre den mest effektive anvendelse af interventionslagrene og produkterne heri bør Kommissionen i overensstemmelse med artikel 19, litra e), i forordning (EU) nr. [CMO] vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger procedurerne for anvendelse, forarbejdning og salg af produkterne i interventionslagrene med henblik på programmet for de socialt dårligst stillede. **Partnerorganisationerne bør have lov til at uddele yderligere fødevarerforsyninger, der kommer fra andre kilder, herunder interventionslagre, som stilles til rådighed i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. ... [CMO].**

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 28**Forslag til forordning****Betragtning 18***Kommissionens forslag*

- (18) Det er nødvendigt at fastlægge, hvilke typer foranstaltninger der kan træffes på Kommissionens og medlemsstaternes initiativ i form af teknisk bistand, som støttes fonden.

Ændring

- (18) Det er nødvendigt at fastlægge, hvilke typer foranstaltninger der kan træffes på Kommissionens og medlemsstaternes initiativ i form af teknisk bistand, som støttes af fonden. **Fastlæggelsen af typerne af foranstaltninger bør ske i tæt samarbejde med forvaltningsmyndigheder og partnerorganisationer.**

Ændring 29**Forslag til forordning****Betragtning 27***Kommissionens forslag*

- (27) EU-budgetforpligtelserne bør indgås årligt. For at sikre effektiv programforvaltning skal der fastlægges fælles regler for anmodninger om mellemliggende betalinger, betaling af den årlige saldo og den endelige saldo.

Ændring

- (27) EU-budgetforpligtelserne bør indgås årligt. For at sikre effektiv programforvaltning skal der fastlægges fælles **enkle** regler for anmodninger om mellemliggende betalinger, betaling af den årlige saldo og den endelige saldo.

Ændring 30**Forslag til forordning****Betragtning 30***Kommissionens forslag*

- (30) For at beskytte Unionens finansielle interesser bør der kunne træffes midlertidige foranstaltninger, som gør det muligt for den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede at afbryde betalinger, hvis der er tegn på, at der er alvorlige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemets funktion, tegn på uregelmæssigheder i forbindelse med en betalingsanmodning eller manglende fremlæggelse af dokumenter i forbindelse med gennemgang og godkendelse af regnskaberne.

Ændring

- (30) For at beskytte Unionens finansielle interesser bør der kunne træffes midlertidige foranstaltninger, som gør det muligt for den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede at afbryde betalinger, hvis der er tegn på, at der er alvorlige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemets funktion, tegn på uregelmæssigheder i forbindelse med en betalingsanmodning eller manglende fremlæggelse af dokumenter i forbindelse med gennemgang og godkendelse af regnskaberne **eller betydelige forsinkelser i forbindelse med gennemførelsen af projekterne med overbevisende dokumentation for, at de mål, der er opstillet for de pågældende projekter, ikke vil kunne opfyldes.**

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 31**Forslag til forordning****Betragtning 32***Kommissionens forslag*

- (32) Med henblik på at sikre, at udgifter, der finansieres af EU-budgettet i et givet finansår, anvendes i overensstemmelse med de gældende regler, bør der opstilles passende rammer for den årlige gennemgang og godkendelse af regnskaberne. I henhold til sådanne rammer bør de udpegede organer for hvert operationelt program forelægge Kommissionen en forvaltningserklæring ledsaget af et attesteret årsregnskab, en årlig oversigt over de endelige revisionsrapporter og udførte kontroller og en uafhængig revisionsudtalelse og kontrolrapport.

Ændring

- (32) Med henblik på at sikre, at udgifter, der finansieres af EU-budgettet i et givet finansår, anvendes i overensstemmelse med de gældende regler, bør der opstilles passende **og enkle** rammer for den årlige gennemgang og godkendelse af regnskaberne. I henhold til sådanne rammer bør de udpegede organer for hvert operationelt program forelægge Kommissionen en forvaltningserklæring ledsaget af et attesteret årsregnskab, en årlig oversigt over de endelige revisionsrapporter og udførte kontroller og en uafhængig revisionsudtalelse og kontrolrapport.

Ændring 32**Forslag til forordning****Betragtning 35***Kommissionens forslag*

- (35) Hyppigheden af revisioner af operationer bør stå i et rimeligt forhold til størrelsen af EU-støtten fra fonden. Antallet af revisioner bør nedsættes, hvis de samlede støtteberettigede udgifter til en operation ikke overstiger 100 000 EUR. Det bør dog være muligt at foretage revisioner på et hvilket som helst tidspunkt, hvis der er bevis for en uregelmæssighed eller svig eller som led i en revisionsstikprøve. For at sikre, at niveauet for Kommissionens revisioner står i et rimeligt forhold til risikoen, bør Kommissionen kunne reducere sin revisionsindsats vedrørende operationelle programmer, hvor der ikke er væsentlige mangler, eller hvor der ikke er tvivl om revisionsmyndighedens pålidelighed. Desuden bør omfanget af revisioner fuldt ud tage hensyn til fondens mål og målgrupperes karakteristika.

Ændring

- (35) Hyppigheden af revisioner af operationer bør stå i et rimeligt forhold til størrelsen af EU-støtten fra fonden. Antallet af revisioner bør nedsættes, hvis de samlede støtteberettigede udgifter til en operation ikke overstiger 100 000 EUR. Det bør dog være muligt at foretage revisioner på et hvilket som helst tidspunkt, hvis der er bevis for en uregelmæssighed eller svig eller som led i en revisionsstikprøve. For at sikre, at niveauet for Kommissionens revisioner står i et rimeligt forhold til risikoen, bør Kommissionen kunne reducere sin revisionsindsats vedrørende operationelle programmer, hvor der ikke er væsentlige mangler, eller hvor der ikke er tvivl om revisionsmyndighedens pålidelighed. Desuden bør omfanget af revisioner fuldt ud tage hensyn til fondens mål og målgrupperes karakteristika **såvel som til den frivillige karakter af de organer, der modtager bistand fra fonden.**

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 33**Forslag til forordning****Betragtning 41***Kommissionens forslag*

- (41) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder respekt for den menneskelige værdighed og for privatliv og familieliv, ret til beskyttelse af personoplysninger, børns rettigheder, ældres rettigheder, ligestilling mellem mænd og kvinder og forbud mod forskelsbehandling. Denne forordning bør anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.

Ændring

- (41) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder respekt for den menneskelige værdighed og for privatliv og familieliv, ret til beskyttelse af personoplysninger, børns rettigheder, **ret til social bistand og bolig**, ældres rettigheder, ligestilling mellem mænd og kvinder og forbud mod forskelsbehandling. Denne forordning bør anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.

Ændring 34**Forslag til forordning****Betragtning 42 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

- (42a) *Under hensyntagen til datoen for offentliggørelsen af indkaldelsen af forslag, tidsfristerne for vedtagelse af denne forordning og den tid, der er nødvendig til forberedelsen af de operationelle programmer, bør der indføres regler, som muliggør en smidig overgang i 2014 for at undgå en afbrydelse af fødevarerleverancerne.*

Ændring 35**Forslag til forordning****Betragtning 42 b (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

- (42b) *Det bør sikres, at fonden udgør et supplement til programmer og tiltag, der finansieres under ESF, og i så høj grad som muligt samordnes med ESF. Det bør undgås at oprette parallelle strukturer i kampen mod fattigdom, idet disse vil øge de administrative byrder og gøre det vanskeligt at samordne og skabe synergier.*

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 36**Forslag til forordning****Artikel 1***Kommissionens forslag*

1. Ved denne forordning oprettes for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (i det følgende benævnt »fonden«), og fondens mål, anvendelsesområdet for dens støtte, de disponible finansielle midler og kriterierne for fordelingen af disse midler fastsættes, og der fastlægges regler, som er nødvendige for at sikre, **at fonden fungerer effektivt.**

Ændring

1. Ved denne forordning oprettes for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (i det følgende benævnt »fonden«), og fondens mål, anvendelsesområdet for dens støtte, de disponible finansielle midler og kriterierne for fordelingen af disse midler fastsættes, og der fastlægges regler, som er nødvendige for at sikre **fondens effektivitet og virkning.**

Ændring 37**Forslag til forordning****Artikel 2***Kommissionens forslag*

I denne forordning forstås ved:

- 1) »socialt dårligt stillede personer«: fysiske personer, dvs. enkeltpersoner, familier, husstande eller sammenslutninger af sådanne personer, hvis behov for bistand er blevet fastslået i overensstemmelse med objektive kriterier, som de nationale kompetente myndigheder **vedtager**, eller som er fastlagt af partnerorganisationerne og godkendt af **myndighederne**
- 2) »partnerorganisationer«: offentlige organer eller almennyttige organisationer, som direkte eller via partnerorganisationer uddeler fødevarer og varer til de socialt dårligst stillede personer, og hvis operationer er blevet udvalgt af forvaltningsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 29, stk. 3, litra b)
- 3) »nationale ordninger«: enhver ordning, som i det mindste delvist har det samme formål som fonden, og som gennemføres på nationalt, regionalt eller lokalt plan enten af offentlige organer eller af almennyttige organisationer
- 4) »operation«: et projekt, en kontrakt eller en aktion, som er udvalgt af forvaltningsmyndigheden for det pågældende operationelle program eller under dens ansvar, og som bidrager til at opfylde målene for det operationelle program, som operationen vedrører

Ændring

I denne forordning forstås ved:

- 1) »de socialt dårligst stillede personer«: fysiske personer, dvs. enkeltpersoner, familier, husstande eller sammenslutninger af sådanne personer, hvis behov for bistand er blevet fastslået i overensstemmelse med objektive kriterier, som de nationale kompetente myndigheder **fastsætter i samarbejde med relevante interessenter**, eller som er fastlagt af partnerorganisationerne, og som er godkendt af **de pågældende nationale myndigheder**
- 2) »partnerorganisationer«: offentlige organer eller almennyttige organisationer, som direkte eller via partnerorganisationer uddeler fødevarer **og/eller elementær materiel bistand i overensstemmelse med kriterierne for støtteberettigelse i artikel 24** til de socialt dårligst stillede personer, og hvis operationer er blevet udvalgt af forvaltningsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 29, stk. 3, litra b)
- 3) »nationale ordninger«: enhver ordning, som i det mindste delvist har det samme formål som fonden, og som gennemføres på nationalt, regionalt eller lokalt plan enten af offentlige organer eller af almennyttige organisationer
- 4) »operation«: et projekt, en kontrakt eller en aktion, som er udvalgt af forvaltningsmyndigheden for det pågældende operationelle program eller under dens ansvar, og som bidrager til at opfylde målene for det operationelle program, som operationen vedrører

Onsdag den 12. juni 2013

Kommissionens forslag

- 5) »fuldført operation«: en operation, der er fysisk fuldført eller fuldt ud gennemført, og for hvilken alle betalinger er blevet foretaget af støttemodtagerne, og bidraget fra det relevante operationelle program er blevet betalt til støttemodtagerne
- 6) »støttemodtager«: et offentligt organ eller en almennyttig organisation, der har ansvaret for at iværksætte eller for at iværksætte og gennemføre operationer
- 7) »endelige modtagere«: **de socialt dårligst stillede personer, som modtager fødevarerne og/eller varerne** og/eller nyder godt af ledsageforanstaltningerne
- 8) »offentlig støtte«: enhver finansiel støtte til en operation, som hidrører fra nationale, regionale eller lokale offentlige myndigheders budget, EU-budgettet i forbindelse med fonden, budgettet for offentlige myndigheder eller sammenlutninger af offentlige myndigheder eller ethvert offentlig-retligt organ som defineret i artikel 1, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF
- 9) »bemyndiget organ«: ethvert offentligt eller privat organ, der handler under en forvaltnings- eller attesteringsmyndigheds ansvar eller udfører opgaver på dennes vegne i forhold til støttemodtagere, som gennemfører operationer
- 10) »regnskabsår«: perioden fra den 1. juli til den 30. juni, undtagen for det første regnskabsår, hvor perioden regnes fra begyndelsesdatoen for udgifternes støtteberettigelse til den 30. juni 2015, og det sidste regnskabsår er perioden fra den 1. juli 2022 til den 30. juni 2023
- 11) »finansår«: perioden fra den 1. januar til den 31. december.

Ændring

- 5) »fuldført operation«: en operation, der er fysisk fuldført eller fuldt ud gennemført, og for hvilken alle betalinger er blevet foretaget af støttemodtagerne, og bidraget fra det relevante operationelle program er blevet betalt til støttemodtagerne
- 6) »støttemodtager«: et offentligt organ eller en almennyttig organisation, der har ansvaret for at iværksætte eller for at iværksætte og gennemføre operationer
- 7) »endelige modtagere«: **personer, der lider fødevaremæssigt eller materielt afsavn og modtager ikke-finansiel bistand** og/eller nyder godt af ledsageforanstaltningerne **inden for rammerne af denne fond**
- 7a) »ledsageforanstaltninger«: **foranstaltninger, der går ud over uddeling af fødevarer og elementær materiel bistand med henblik på at bekæmpe social udstødelse og at håndtere sociale nødsituationer på en mere myndiggørende og bæredygtig måde**
- 8) »offentlig støtte«: enhver finansiel støtte til en operation, som hidrører fra nationale, regionale eller lokale offentlige myndigheders budget, EU-budgettet i forbindelse med fonden, budgettet for offentlige myndigheder eller sammenlutninger af offentlige myndigheder eller ethvert offentlig-retligt organ som defineret i artikel 1, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF
- 9) »bemyndiget organ«: ethvert offentligt organ eller almennyttig organisation, der handler under en forvaltnings- eller attesteringsmyndigheds ansvar eller udfører opgaver på dennes vegne i forhold til støttemodtagere, som gennemfører operationer
- 10) »regnskabsår«: perioden fra den 1. juli til den 30. juni, undtagen for det første regnskabsår, hvor perioden regnes fra begyndelsesdatoen for udgifternes støtteberettigelse til den 30. juni 2015, og det sidste regnskabsår er perioden fra den 1. juli 2022 til den 30. juni 2023
- 11) »finansår«: perioden fra den 1. januar til den 31. december.

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 73
Forslag til forordning
Artikel 2a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 2a

Alle medlemsstater har ret til at anvende fonden.

Ændring 38
Forslag til forordning
Artikel 3

Kommissionens forslag

Ændring

Fonden fremmer social samhørighed i Unionen ved at bidrage til virkeliggørelsen af målet for bekæmpelse af fattigdom, nemlig at bringe mindst 20 millioner mennesker uden for risiko for fattigdom og social udstødelse i overensstemmelse med Europa 2020-strategien. Fonden bidrager til opfyldelsen af det specifikke mål at afhjælpe de værste former for fattigdom **i Unionen** ved at yde ikke-finansiell bistand til de socialt dårligst stillede personer. **Opfyldelsen af dette mål vurderes på grundlag af antallet af personer, som modtager bistand fra fonden.**

1. Fonden fremmer social samhørighed, **styrker social inklusion og bekæmper fattigdom** i Unionen ved at bidrage til virkeliggørelsen af målet for bekæmpelse af fattigdom, nemlig at bringe mindst 20 millioner mennesker uden for risiko for fattigdom og social udstødelse i overensstemmelse med Europa 2020-strategien, **samtidig med at den supplerer Den Europæiske Socialfond**. Fonden bidrager til opfyldelsen af det specifikke mål at afhjælpe **og udrydde** de værste former for fattigdom, **navnlig fødevarerfattigdom** ved at yde ikke-finansiell bistand til de socialt dårligst stillede personer.

2. Fonden bidrager til en bæredygtig udryddelse af fødevarerfattigdom ved at give de socialt dårligst stillede udsigten til et værdigt liv.

3. Fonden supplerer og erstatter ikke eller reducerer bæredygtige programmer til udryddelse af fattigdom og social inklusion, der forsat henhører under medlemsstaternes ansvarsområde.

Ændring 39
Forslag til forordning
Artikel 4

Kommissionens forslag

Ændring

1. Fonden støtter nationale ordninger for uddeling af fødevarer og **elementære forbrugsgoder** til personlig brug for **hjemløse eller for børn** til de socialt dårligst stillede personer via partnerorganisationer, som er udvalgt af medlemsstaterne.

1. Fonden støtter nationale ordninger for uddeling af fødevarer og/eller **elementær materiel bistand, herunder startpakker** til personlig brug for **de endelige modtagere** til de socialt dårligst stillede personer via partnerorganisationer, som er udvalgt af medlemsstaterne.

Onsdag den 12. juni 2013

Kommissionens forslag

2. Fonden kan støtte ledsageforanstaltninger, som supplerer uddelingen af fødevarer og **varer**, og som bidrager til social inklusion af de socialt dårligst stillede personer.

3. Fonden fremmer gensidig læring, netværksarbejde og udbredelse af god praksis på området ikke-finansiel bistand til socialt dårligst stillede personer.

Ændring

2. Fonden kan støtte ledsageforanstaltninger, som supplerer uddelingen af fødevarer og **elementær materiel bistand**, som bidrager til social inklusion af **og en sund kost og mindsker afhængigheden for** de socialt dårligst stillede personer. **Disse foranstaltninger bør nøje sammenkædes med Den Europæiske Socialfonds lokale aktiviteter og aktiviteterne i de organisationer, som fokuserer på udryddelse af fattigdom.**

2a. Fonden kan yde bistand til støttemodtagerne med det formål at gøre mere effektiv brug af lokale forsyningskæder og dermed øge og diversificere forsyningen af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer samt at reducere og forebygge fødevarespild.

3. Fonden fremmer **på europæisk plan** gensidig læring, netværksarbejde og udbredelse af god praksis på området ikke-finansiel bistand til de socialt dårligst stillede personer. **Relevante organisationer og projekter, som endnu ikke anvender fonden, kan også medtages.**

Ændring 40 + 76

Forslag til forordning

Artikel 5

Kommissionens forslag

1. Den del af EU-budgettet, der er afsat til fonden, gennemføres ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen i henhold til artikel 55, stk. 1, litra b), i finansforordningen, dog ikke hvad angår teknisk bistand på Kommissionens initiativ, som gennemføres ved direkte forvaltning i henhold til finansforordningens artikel 55, stk. 1, litra a).

2. Kommissionen og medlemsstaterne sørger for sammenhæng mellem på den ene side fondens støtte og på den anden side Unionens politikker og prioriteter og komplementaritet med andre af Unionens instrumenter.

3. Støtte fra fonden skal **gennemføres** i tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Ændring

1. Den del af EU-budgettet, der er afsat til fonden, gennemføres ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen i henhold til artikel 55, stk. 1, litra b), i finansforordningen, dog ikke hvad angår teknisk bistand på Kommissionens initiativ, som gennemføres ved direkte forvaltning i henhold til finansforordningens artikel 55, stk. 1, litra a).

2. Kommissionen og medlemsstaterne sørger for sammenhæng mellem på den ene side fondens støtte og på den anden side Unionens politikker og prioriteter og komplementaritet med andre af Unionens instrumenter.

3. Støtte fra fonden skal **tildeles** i tæt samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne og **de kompetente regionale og lokale myndigheder og berørte partnerorganisationer.**

Onsdag den 12. juni 2013

Kommissionens forslag

4. Medlemsstaterne og de organer, de har udpeget i dette øjemed, er ansvarlige for gennemførelsen af de operationelle programmer og udfører deres opgaver i henhold til denne forordning i overensstemmelse med medlemsstatens institutionelle, retlige og finansielle rammer og i overensstemmelse med denne forordning.

5. Ordninger om gennemførelse og anvendelse af fonden, navnlig de økonomiske og administrative ressourcer, som er nødvendige i forbindelse med rapportering, evaluering, forvaltning og kontrol, skal tage højde for **proportionalitetsprincippet under hensyntagen til det tildelte støtteniveau.**

6. Kommissionen og medlemsstaterne sørger i overensstemmelse med deres respektive ansvar for koordination mellem fonden og Den Europæiske Socialfond og med andre EU-politikker og -instrumenter.

7. Kommissionen og medlemsstaterne og støttemodtagerne anvender princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning i overensstemmelse med finansforordningens artikel 26.

8. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer en effektiv udnyttelse af fonden, bl.a. gennem overvågning, rapportering og evaluering.

9. Kommissionen og medlemsstaterne varetager deres respektive funktioner i forbindelse med fonden med henblik på at reducere den administrative byrde for støttemodtagerne.

Ændring

4. Medlemsstaterne og de organer, de har udpeget i dette øjemed, **og om nødvendigt de kompetente regionale myndigheder** er ansvarlige for gennemførelsen af de operationelle programmer og udfører deres opgaver i henhold til denne forordning i overensstemmelse med medlemsstatens institutionelle, retlige og finansielle rammer og i overensstemmelse med denne forordning.

5. Ordninger om gennemførelse og anvendelse af fonden, navnlig de økonomiske og administrative ressourcer, som er nødvendige i forbindelse med rapportering, evaluering, forvaltning og kontrol, skal tage højde for **den begrænsede kapacitet i de organisationer, der primært fungerer ved hjælp af frivillige, og skal sikre, at disse ikke bliver pålagt flere administrative byrder end i det foregående program.**

6. Kommissionen og medlemsstaterne sørger i overensstemmelse med deres respektive ansvar **og for at modvirke dobbeltfinansiering** for koordination mellem fonden og Den Europæiske Socialfond og med andre EU-politikker og -instrumenter, **især EU-foranstaltninger inden for sundhed.**

7. Kommissionen og medlemsstaterne og støttemodtagerne anvender princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning i overensstemmelse med finansforordningens artikel 26.

8. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer en effektiv udnyttelse af fonden, bl.a. gennem overvågning, rapportering og evaluering **samt gennem tæt og regelmæssig høring af de lokale og regionale myndigheder og de partnerorganisationer, der skal gennemføre fondens foranstaltninger, i forbindelse med konsekvensanalyserne.**

9. Kommissionen og medlemsstaterne **træffer foranstaltninger til at sikre fondens effektivitet og** varetager deres respektive funktioner i forbindelse med fonden med henblik på at reducere den administrative byrde for støttemodtagerne.

Onsdag den 12. juni 2013

Kommissionens forslag

10. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at ligestilling mellem mænd og kvinder og integrering af kønsaspektet fremmes i de forskellige gennemførelsesfaser i forbindelse med gennemførelsen af fonden. Kommissionen og medlemsstaterne tager passende skridt til at forhindre enhver forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering i forbindelse med adgang til fonden.

11. Operationer, der finansieres af fonden, skal være i overensstemmelse med gældende EU-ret og national lovgivning. Fondens anvendes kun til at støtte uddelingen af fødevarer **og varer**, som er i overensstemmelse med EU-lovgivningen vedrørende forbrugersikkerhed.

12. Medlemsstater og støttemodtagere udvælger fødevarerne og **varerne** på grundlag af objektive kriterier. **Der tages hensyn til klimatiske og miljømæssige forhold i udvælgelseskriterierne for fødevarer og varer, hvor det er relevant, navnlig med henblik på reduktion af fødevarespild.**

Ændring

10. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at **der tages hensyn til ligestilling** mellem mænd og kvinder og integrering af kønsaspektet i de forskellige **faser** i forbindelse med **forberedelsen, programmeringen, forvaltningen**, gennemførelsen, **overvågningen og evalueringen** af fonden **såvel som i informations- og oplysningskampagner og udveksling af bedste praksis, samtidig med at der gøres brug af data opdelt efter køn, hvis det er relevant**. Kommissionen og medlemsstaterne tager passende skridt til at forhindre enhver forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering i forbindelse med adgang til fonden **og relaterede programmer og operationer**.

11. Operationer, der finansieres af fonden, skal være i overensstemmelse med gældende EU-ret og national lovgivning. Fondens anvendes kun til at støtte uddelingen af fødevarer **eller elementær materiel bistand**, som er i overensstemmelse med EU-lovgivningen vedrørende forbrugersikkerhed.

11a. Valget af fødevarerne baseres, hvis det er relevant, på principperne om en afbalanceret ernæring og kvalitetsfødevarer, herunder friske produkter og bør bidrage til en sund kost for de endelige modtagere.

12. Medlemsstater og støttemodtagere udvælger fødevarerne og **den elementære materielle bistand** på grundlag af objektive kriterier **i relation til behovene hos de socialt dårligst stillede**.

12a. Hvor det er relevant, prioriteres lokale og regionale produkter under hensyntagen til klima- og miljøforhold, navnlig med henblik på reduktion af fødevarespild i hvert enkelt led af distributionskæden. Dette kan omfatte partnerskaber med virksomheder i hele fødevarekæden i en ånd, der er kendetegnet ved virksomhedernes sociale ansvar.

12b. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at bistand, der ydes inden for rammerne af denne fond, tager hensyn til de socialt dårligst stillede personers værdighed.

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 75**Forslag til forordning****Artikel 6 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. De samlede midler, der er til rådighed til fondenes budgetmæssige forpligtelser i perioden 2014-2020, **er 2 500 000 000 EUR i 2011-priser i overensstemmelse med den årlige fordeling, der er fastlagt i bilag II.**

Ændring

1. De samlede midler, der er til rådighed til fondenes budgetmæssige forpligtelser i perioden 2014-2020 **(i 2011-priser), skal ikke være mindre i faste priser end syv gange de budgetmæssige tildelinger, som vedtoges i budgettet for 2011, til bistand for programmet for de socialt dårligst stillede.**

Ændring 42**Forslag til forordning****Artikel 6 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Kommissionen vedtager en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om den årlige fordeling af de samlede midler pr. medlemsstat i overensstemmelse med artikel 84, stk. 5, i forordning (EU) nr. ... (CPR), jf. dog stk. 4 i nærværende artikel, **under hensyntagen til følgende** indikatorer, som er fastlagt af Eurostat:

- a) andel af befolkningen, som lider alvorlige materielle afsavn
- b) andel af befolkningen, som lever i husstande med meget lav arbejdsintensitet.

Ændring

3. Kommissionen vedtager en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om den årlige fordeling af de samlede midler pr. medlemsstat i overensstemmelse med artikel 84, stk. 5, i forordning (EU) nr. ... (CPR), jf. dog stk. 4 i nærværende artikel, **på grundlag af de seneste** indikatorer, som er fastlagt af Eurostat **vedrørende:**

- a) andel af befolkningen, som lider alvorlige materielle afsavn, **udtrykt som en procentdel af den samlede befolkning**
- b) **ændringer i den** andel af befolkningen, som lever i husstande med meget lav arbejdsintensitet.

Ændring 43**Forslag til forordning****Artikel 7***Kommissionens forslag*

1. Alle medlemsstater forelægger et operationelt program for Kommissionen, som dækker perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020, senest tre måneder efter ikrafttrædelsen af denne forordning, og som indeholder følgende:

Ændring

1. Alle medlemsstater forelægger et operationelt program for Kommissionen, som dækker perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020, senest tre måneder efter ikrafttrædelsen af denne forordning, og som indeholder følgende:

- a) **en specifikation af beløbet i forhold til den tildelte andel, der skal anvendes**

Onsdag den 12. juni 2013

Kommissionens forslag

- a) **en udpegning af og** en begrundelse for udvælgelsen af, hvilke former for materielle afsavn **det operationelle program skal afhjælpe**, samt en beskrivelse **af hver enkelt type behandlet materielt afsavn og** de vigtigste karakteristika **for og mål med uddelingen af fødevarer og varer og de ledsageforanstaltninger, der gennemføres**, under hensyntagen til resultaterne af den forhåndsevaluering, som gennemføres i henhold til artikel 14
- b) en beskrivelse af de(n) modsvarende nationale ordning(er) for hver type behandlet materielt afsavn
- c) en beskrivelse af, hvilke mekanismer der anvendes til at fastlægge kriterierne for udpegning af de socialt dårligst stillede personer, om nødvendigt opdelt efter behandlet type materielt afsavn
- d) kriterierne for udvælgelse af operationer og en beskrivelse af udvælgelsesmekanismerne, om nødvendigt opdelt efter behandlet type materielt afsavn
- e) kriterierne for udvælgelse af partnerorganisationerne, om nødvendigt opdelt efter behandlet type materielt afsavn
- f) en beskrivelse af mekanismerne til sikring af komplementaritet med Den Europæiske Socialfond
- g) en beskrivelse af det operationelle programs gennemførelsesbestemmelser, som indeholder udpegning af forvaltningsmyndigheden, attesteringsmyndigheden, hvis en sådan findes, revisionsmyndigheden og det organ, hvortil betalinger foretages af Kommissionen, samt en beskrivelse af overvågningsproceduren
- h) en beskrivelse af de foranstaltninger, der træffes for at inddrage kompetente regionale, lokale og andre offentlige myndigheder og organer, som repræsenterer civilsamfundet, samt organer, som er ansvarlige for at fremme ligestilling og ikke-forskelsbehandling, i udarbejdelsen af det operationelle program
- i) en beskrivelse af den planlagte anvendelse af teknisk bistand i overensstemmelse med artikel 25, stk. 2, herunder foranstaltninger til styrkelse af støttemodtagernes administrative kapacitet i forbindelse med gennemførelsen af det operationelle program

Ændring

- a) en begrundelse for udvælgelsen af, hvilke former for materielle afsavn, **der skal afhjælpes**, samt en beskrivelse af de vigtigste karakteristika **ved det operationelle program** under hensyntagen til resultaterne af den forhåndsevaluering, som gennemføres i henhold til artikel 14
- b) en beskrivelse af de(n) modsvarende nationale ordning(er) for hver type behandlet materielt afsavn
- c) en beskrivelse af, hvilke mekanismer der anvendes til at fastlægge kriterierne for udpegning af de socialt dårligst stillede personer, om nødvendigt opdelt efter behandlet type materielt afsavn
- d) kriterierne for udvælgelse af operationer og en beskrivelse af udvælgelsesmekanismerne, om nødvendigt opdelt efter behandlet type materielt afsavn
- e) kriterierne for udvælgelse af partnerorganisationerne, om nødvendigt opdelt efter behandlet type materielt afsavn
- f) en beskrivelse af mekanismerne til sikring af komplementaritet med Den Europæiske Socialfond, **der klart afgrænser de aktiviteter, der dækkes af de to fonde**
- fa) en beskrivelse af de konkrete foranstaltninger og tildelte midler til overholdelse af principperne i artikel 5**
- g) en beskrivelse af det operationelle programs gennemførelsesbestemmelser, som indeholder udpegning af forvaltningsmyndigheden, attesteringsmyndigheden, hvis en sådan findes, revisionsmyndigheden og det organ, hvortil betalinger foretages af Kommissionen, samt en beskrivelse af overvågningsproceduren
- h) en beskrivelse af de foranstaltninger, der træffes for at inddrage kompetente regionale, lokale og andre offentlige myndigheder og organer, som repræsenterer civilsamfundet, samt organer, som er ansvarlige for at fremme ligestilling og ikke-forskelsbehandling, i udarbejdelsen af det operationelle program
- i) en beskrivelse af den planlagte anvendelse af teknisk bistand i overensstemmelse med artikel 25, stk. 2, herunder foranstaltninger til styrkelse af støttemodtagernes administrative kapacitet i forbindelse med gennemførelsen af det operationelle program

Onsdag den 12. juni 2013

Kommissionens forslag

Ændring

j) en finansieringsplan opstillet i to tabeller:

j) en finansieringsplan opstillet i følgende tabeller:

i) en tabel med angivelse for hvert år, jf. artikel 18, af den bevilling, der påtænkes afsat som bidrag fra fonden og fra medfinansiering i overensstemmelse med artikel 18

i) en tabel med angivelse for hvert år, jf. artikel 18, af den bevilling, der påtænkes afsat som bidrag fra fonden og fra medfinansiering i overensstemmelse med artikel 18

ii) en tabel med angivelse for hele programmeringsperioden af den samlede støttebevilling fra det operationelle program for hver type behandlet materielt afsavn samt de tilhørende ledsageforanstaltninger.

ii) en tabel med angivelse for hele programmeringsperioden af den samlede støttebevilling fra det operationelle program for hver type behandlet materielt afsavn samt de tilhørende ledsageforanstaltninger.

Partnerorganisationerne, der er omhandlet i litra e), og som direkte uddeler fødevarer eller **varer**, gennemfører selv aktiviteter, som supplerer den materielle bistand, og som tager sigte på social inklusion af de socialt dårligst stillede personer, uanset om disse aktiviteter støttes af fonden eller ej.

Partnerorganisationerne, der er omhandlet i litra e), og som direkte uddeler fødevarer **og/eller elementær materiel bistand**, gennemfører selv **eller i samarbejde med andre organisationer** aktiviteter, som supplerer fødevarerhjælpen, og som tager sigte på social inklusion af de socialt dårligst stillede personer, uanset om disse aktiviteter støttes af fonden eller ej.

2. Det operationelle program udarbejdes af medlemsstaten eller enhver anden myndighed, som er udpeget af denne, i samarbejde med kompetente regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder **og organer, som repræsenterer civilsamfundet, samt organer, som er ansvarlige for at fremme ligestilling og ikke-forskelsbehandling.**

2. Det operationelle program udarbejdes af medlemsstaten eller enhver anden myndighed, som er udpeget af denne, i samarbejde med kompetente regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder **og alle relevante interessenter. Medlemsstaterne sikrer, at de operationelle programmer er tæt knyttet til nationale politikker for social inklusion.**

3. Medlemsstaten udarbejder deres udkast til det operationelle program i henhold til den model, som er anført i bilag I.

3. Medlemsstaten udarbejder deres udkast til det operationelle program i henhold til den model, som er anført i bilag I.

Ændring 44

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. **Medlemsstaten** kan forelægge en anmodning om ændring af det operationelle program. Denne anmodning ledsages af det ændrede operationelle program og en begrundelse for ændringen.

1. **En medlemsstat** kan forelægge en anmodning om ændring af det operationelle program. Denne anmodning ledsages af det ændrede operationelle program og en begrundelse for ændringen.

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 45

Forslag til forordning

Artikel 10

Kommissionens forslag

Platform

Kommissionen **etablerer en EU-plattform med henblik på at lette** erfaringsudveksling, kapacitetsopbygning og netværksarbejde **samt formidling af relevante resultater på området ikke-finansiell bistand til de socialt dårligst stillede personer.**

Desuden hører Kommissionen mindst en gang om året de organisationer, som repræsenterer partnerorganisationerne på EU-plan, om gennemførelsen af fondens støtte.

Ændring

Udveksling af god praksis

Kommissionen **fremmer** erfaringsudveksling, kapacitetsopbygning og netværkssamarbejde **og social innovation på EU-plan og forbinder dermed partnerorganisationer og andre relevante interessenter fra alle medlemsstater.**

Desuden hører Kommissionen mindst en gang om året de organisationer, som repræsenterer partnerorganisationerne på EU-plan, om gennemførelsen af fondens støtte **og aflægger efterfølgende rettidigt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.**

Kommissionen fremmer også online-formidling af de relevante resultater, rapporter og oplysninger i forbindelse med fonden.

Ændring 46

Forslag til forordning

Artikel 11

Kommissionens forslag

1. Inden den 30. juni hvert år fra 2015 til 2022 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en årlig rapport om gennemførelsen af det operationelle program i det foregående finansår.

2. Medlemsstaterne udarbejder den årlige gennemførelsesrapport i henhold til den model, som Kommissionen vedtager, og listen over fælles input- og resultatindikatorer.

Ændring

1. Inden den 30. juni hvert år fra 2015 til 2022 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en årlig rapport om gennemførelsen af det operationelle program i det foregående finansår.

2. Medlemsstaterne udarbejder den årlige gennemførelsesrapport i henhold til den model, som Kommissionen vedtager, og listen over fælles input- og resultatindikatorer.

Disse indikatorer omfatter:

a) **de seneste ændringer i udgifterne til socialpolitik, der er rettet mod alvorlige materielle afsavn, både i absolutte tal, i forhold til BNP og i forhold til de samlede offentlige udgifter**

b) **de seneste ændringer i den socialpolitiske lovgivning vedrørende adgangen til finansiering for støttemodtagere og andre organisationer, der beskæftiger sig med alvorlige materielle afsavn.**

Onsdag den 12. juni 2013*Kommissionens forslag*

3. Den årlige gennemførelsesrapport betragtes som tilfredsstillende, hvis den indeholder alle de oplysninger, som kræves i henhold til den i stk. 2 omhandlede model og de fælles indikatorer. Senest 15 arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af den årlige gennemførelsesrapport underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat, hvis rapporten ikke er tilfredsstillende. Hvis Kommissionen inden den anførte frist ikke har fremsendt denne oplysning, betragtes rapporten som tilfredsstillende.

4. Kommissionen behandler den årlige gennemførelsesrapport og underretter medlemsstaten om sine bemærkninger senest to måneder efter modtagelsen af den årlige gennemførelsesrapport.

Hvis Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger inden den anførte frist, anses rapporten for at være godkendt.

5. Medlemsstaterne forelægger en endelig gennemførelsesrapport om det operationelle program senest den 30. september 2023.

Medlemsstaterne udarbejder den endelige gennemførelsesrapport i henhold til den model, som Kommissionen vedtager.

Kommissionen behandler den endelige gennemførelsesrapport og underretter medlemsstaten om sine bemærkninger senest fem måneder efter modtagelsen af den endelige gennemførelsesrapport.

Hvis Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger inden den anførte frist, anses rapporten for at være godkendt.

6. Kommissionen vedtager modellen for den årlige gennemførelsesrapport og listen over fælles indikatorer samt modellen for den endelige gennemførelsesrapport ved hjælp af en gennemførelsesretsakt. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 60, stk. 2.

7. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger til en medlemsstat vedrørende gennemførelsen af det operationelle program. Forvaltningsmyndigheden underretter inden for tre måneder Kommissionen om de korrigerende foranstaltninger, der er truffet.

8. Forvaltningsmyndigheden offentliggør et resumé af indholdet af alle årlige og endelige gennemførelsesrapporter.

Ændring

3. Den årlige gennemførelsesrapport betragtes som tilfredsstillende, hvis den indeholder alle de oplysninger, som kræves i henhold til den i stk. 2 omhandlede model og de fælles indikatorer. Senest 15 arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af den årlige gennemførelsesrapport underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat, hvis rapporten ikke er tilfredsstillende. Hvis Kommissionen inden den anførte frist ikke har fremsendt denne oplysning, betragtes rapporten som tilfredsstillende.

4. Kommissionen behandler den årlige gennemførelsesrapport og underretter medlemsstaten om sine bemærkninger senest to måneder efter modtagelsen af den årlige gennemførelsesrapport.

Hvis Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger inden den anførte frist, anses rapporten for at være godkendt.

5. Medlemsstaterne forelægger en endelig gennemførelsesrapport om det operationelle program senest den 30. september 2023.

Medlemsstaterne udarbejder den endelige gennemførelsesrapport i henhold til den model, som Kommissionen vedtager.

Kommissionen behandler den endelige gennemførelsesrapport og underretter medlemsstaten om sine bemærkninger senest fem måneder efter modtagelsen af den endelige gennemførelsesrapport.

Hvis Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger inden den anførte frist, anses rapporten for at være godkendt.

6. Kommissionen vedtager modellen for den årlige gennemførelsesrapport og listen over fælles indikatorer samt modellen for den endelige gennemførelsesrapport ved hjælp af en gennemførelsesretsakt. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 60, stk. 2.

7. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger til en medlemsstat vedrørende gennemførelsen af det operationelle program. Forvaltningsmyndigheden underretter inden for tre måneder Kommissionen om de korrigerende foranstaltninger, der er truffet.

8. Forvaltningsmyndigheden offentliggør et resumé af indholdet af alle årlige og endelige gennemførelsesrapporter.

Onsdag den 12. juni 2013

Kommissionens forslag

Ændring

8a. Kommissionen forelægger rettidigt et sammendrag af de årlige gennemførelsesrapporter og de endelige gennemførelsesrapporter for Europa-Parlamentet og Rådet.

8b. Proceduren vedrørende gennemførelsesrapporter må ikke være for omfattende i sammenligning med de tildelte midler og støttens art og må ikke skabe unødvendige administrative byrder.

Ændring 47**Forslag til forordning****Artikel 12**

Kommissionens forslag

Ændring

Bilaterale statusmøder

Bilaterale statusmøder

1. Kommissionen og hver enkelt medlemsstat mødes hvert år fra 2014 til 2022, medmindre andet aftales, for at behandle fremskridt i gennemførelsen af det operationelle program under hensyntagen til den årlige gennemførelsesrapport og Kommissionens bemærkninger i henhold til artikel 11, stk. 7, hvor det er relevant.

2. De bilaterale årlige statusmøder ledes af Kommissionen.

3. Medlemsstaterne sikrer en passende opfølgning på eventuelle bemærkninger fra Kommissionen efter mødet.

1. Kommissionen og hver enkelt medlemsstat mødes hvert år fra 2014 til 2022, medmindre andet aftales, for at behandle fremskridt i gennemførelsen af det operationelle program under hensyntagen til midtvejsrapporten om gennemførelsen og Kommissionens bemærkninger i henhold til artikel 11, stk. 7, hvor det er relevant.

2. De bilaterale årlige statusmøder ledes af Kommissionen.

3. Medlemsstaterne sikrer en passende opfølgning på eventuelle bemærkninger fra Kommissionen efter mødet **og henviser dertil i gennemførelsesrapporten for det eller eventuelt de efterfølgende år.**

Ændring 48**Forslag til forordning****Artikel 13**

Kommissionens forslag

Ændring

1. Medlemsstaterne tilvejebringer de midler, der er nødvendige for gennemførelsen af evalueringer, og sikrer, at der er indført procedurer til at fremstille og indsamle de oplysninger, der er nødvendige for evalueringerne, herunder oplysninger vedrørende fælles indikatorer i henhold til artikel 11.

1. Medlemsstaterne tilvejebringer de midler, der er nødvendige for gennemførelsen af evalueringer, og sikrer, at der er indført procedurer til at fremstille og indsamle de oplysninger, der er nødvendige for evalueringerne, herunder oplysninger vedrørende fælles indikatorer i henhold til artikel 11.

Onsdag den 12. juni 2013

Kommissionens forslag

2. Evalueringer skal foretages af eksperter, der er funktionelt uafhængige af de myndigheder, der har ansvaret for gennemførelsen af det operationelle program. Alle evalueringer offentliggøres i deres helhed.

Ændring

2. Evalueringer skal foretages af eksperter, der er funktionelt uafhængige af de myndigheder, der har ansvaret for gennemførelsen af det operationelle program. Alle evalueringer offentliggøres i deres helhed, **men må under ingen omstændigheder omfatte oplysninger om de endelige modtageres identitet.**

2a. Evalueringerne må ikke være for omfattende i sammenligning med de tildelte midler og støttens art og må ikke skabe unødvendige administrative byrder

Ændring 49**Forslag til forordning****Artikel 14***Kommissionens forslag*

1. Medlemsstaten foretager en forhåndsevaluering af det operationelle program.

2. Forhåndsevalueringen foretages under ansvar af den myndighed, der er ansvarlig for udarbejdelsen af det operationelle program. Den forelægges for Kommissionen samtidig med det operationelle program sammen med et resumé.

3. Ved forhåndsevalueringer bedømmes følgende elementer:

a) bidraget til Unionens mål om inden 2020 at bringe mindst 20 millioner mennesker uden for risiko for fattigdom og social udstødelse for så vidt angår det udvalgte materielle afsavn, som skal afhjælpes, under hensyntagen til de nationale forhold for så vidt angår fattigdom og social udstødelse og materielle afsavn

b) det foreslåede operationelle programs indre sammenhæng og tilknytning til andre relevante finansielle instrumenter

c) sammenhængen mellem tildelingen af budgetmidler og målene for det operationelle program

Ændring

1. Medlemsstaten foretager en forhåndsevaluering af det operationelle program.

2. Forhåndsevalueringen foretages under ansvar af den myndighed, der er ansvarlig for udarbejdelsen af det operationelle program. Den forelægges for Kommissionen samtidig med det operationelle program sammen med et resumé.

3. Ved forhåndsevalueringer bedømmes følgende elementer:

a) bidraget til Unionens mål om inden 2020 at bringe mindst 20 millioner mennesker **ud af fattigdom eller** uden for risiko for fattigdom og social udstødelse for så vidt angår det udvalgte materielle afsavn, som skal afhjælpes, under hensyntagen til de nationale forhold for så vidt angår fattigdom og social udstødelse og materielle afsavn

aa) bidraget til reduktion af fødevarespild

b) det foreslåede operationelle programs indre sammenhæng og tilknytning til andre relevante finansielle instrumenter

c) sammenhængen mellem tildelingen af budgetmidler og målene for det operationelle program

Onsdag den 12. juni 2013

Kommissionens forslag

d) hvordan de forventede output bidrager til **resultaterne**

e) om procedurerne for overvågning af det operationelle program og for indsamling af de oplysninger, der er nødvendige for at foretage evalueringer, er formålstjenlige.

Ændring

d) hvordan de forventede output bidrager til **fondens mål**

da) de relevante interessenters effektive engagement i udformningen og gennemførelsen af det operationelle program

e) om procedurerne for overvågning af det operationelle program og for indsamling af de oplysninger, der er nødvendige for at foretage evalueringer, er formålstjenlige.

Ændring 50

Forslag til forordning

Artikel 15

Kommissionens forslag

1. Forvaltningsmyndigheden **kan** foretage **evalueringer** i programmeringsperioden med henblik på at vurdere det operationelle programs effektivitet og virkninger.

2. Forvaltningsmyndigheden gennemfører en struktureret undersøgelse af de endelige modtagere i 2017 og i 2021 i henhold til den metodologi, som udarbejdes af Kommissionen. Kommissionen vedtager denne metodologi ved hjælp af en gennemførelsesretsakt. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 60, stk. 2.

3. Kommissionen kan på eget initiativ **foretage evalueringer af** operationelle programmer.

Ændring

1. Forvaltningsmyndigheden **foretager** evalueringer i programmeringsperioden med henblik på at vurdere det operationelle programs effektivitet og virkninger.

2. Forvaltningsmyndigheden gennemfører en struktureret undersøgelse af de endelige modtagere i 2017 og i 2021 i henhold til den metodologi, som udarbejdes af Kommissionen. Kommissionen vedtager **gennemførelsesretsakter vedrørende** denne metodologi **efter høring af de relevante interessenter**. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 60, stk. 2.

3. Kommissionen kan på eget initiativ **evaluere** operationelle programmer.

3a. Kommissionen forelægger senest i marts 2018 Europa-Parlamentet og Rådet en midtvejsevaluering af fonden.

Ændring 51

Forslag til forordning

Artikel 16

Kommissionens forslag

På eget initiativ og i tæt samarbejde med medlemsstaterne gennemfører Kommissionen med bistand fra eksterne eksperter en efterfølgende evaluering af **effektiviteten** og holdbarheden af de opnåede resultater og med henblik på at måle fondes merværdi. Den efterfølgende evaluering skal være afsluttet den 31. december 2023.

Ændring

På eget initiativ og i tæt samarbejde med medlemsstaterne gennemfører Kommissionen med bistand fra eksterne eksperter en efterfølgende evaluering af **fondens effektivitet og virkning samt** holdbarheden af de opnåede resultater og med henblik på at måle fondes merværdi. Den efterfølgende evaluering skal være afsluttet den 31. december 2023.

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 52

Forslag til forordning

Artikel 17

Kommissionens forslag

1. Medlemsstaterne fremlægger information om og fremmer foranstaltninger, som støttes af fonden. Informationerne skal være rettet mod de socialt dårligst stillede personer, **mediernes** og den brede offentlighed. De skal fokusere på EU's rolle og sikre, at støtten fra fonden **synliggøres**.

2. Forvaltningsmyndigheden skal for at sikre gennemsigtighed i støtten fra fonden føre en liste over operationer, som støttes af fonden, i csv- eller xml-format, som skal være tilgængelig via et websted. Listen skal mindst indeholde informationer om støttemodtagerens navn, adresse og støttelebeløbet fra EU, samt hvilken type materielt afsavn der behandles.

Listen over operationer ajourføres mindst hver tolvte måned.

3. Under gennemførelsen af en operation informerer støttemodtagerne og partnerorganisationerne offentligheden om den støtte, der er opnået fra fonden ved at opsætte mindst én plakat med information om operationen (minimumsstørrelse A3) med omtale af den finansielle støtte fra EU på et sted, som er umiddelbart synligt for offentligheden, på alle steder, hvor der uddeles fødevarer, **varer** og gennemføres ledsageforanstaltninger, undtagen hvis dette ikke kan lade sig gøre på grund af særlige forhold ved distributionen.

De støttemodtagere og partnerorganisationer, som har et websted, giver desuden en kort beskrivelse af operationen og dens mål og resultater og fremhæver den finansielle støtte fra EU.

4. Støttemodtagerne og partnerorganisationerne anerkender i alle deres informations- og kommunikationsforanstaltninger fondens støtte til operationen ved at vise EU-symbolet og henvise til EU og fonden.

Ændring

1. **Kommissionen og** medlemsstaterne fremlægger information om og fremmer foranstaltninger, som støttes af fonden. Informationerne skal være **særligt** rettet mod de socialt dårligst stillede personer **samt mod** den brede offentlighed **og mediernes**. De skal fokusere på EU's rolle og sikre **en synliggørelse af** støtten fra fonden, **medlemsstaterne og partnerorganisationerne vedrørende Unionens mål om social samhørighed synliggøres uden at stigmatisere de endelige modtagere**.

2. Forvaltningsmyndigheden skal for at sikre gennemsigtighed i støtten fra fonden føre en liste over operationer, som støttes af fonden, i csv- eller xml-format, som skal være tilgængelig via et websted. Listen skal mindst indeholde informationer om støttemodtagerens navn, adresse og støttelebeløbet fra EU, samt hvilken type materielt afsavn der behandles.

Listen over operationer ajourføres mindst hver tolvte måned.

3. Under gennemførelsen af en operation informerer støttemodtagerne og partnerorganisationerne offentligheden om den støtte, der er opnået fra fonden **enten** ved at opsætte mindst én plakat med information om operationen (minimumsstørrelse A3) med omtale af den finansielle støtte fra **Unionen eller et EU-flag af passende størrelse** på et sted, som er umiddelbart synligt for offentligheden, på alle steder, hvor der uddeles fødevarer **og/eller elementær materiel bistand** og gennemføres ledsageforanstaltninger **uden at stigmatisere de endelige modtagere**, undtagen hvis dette ikke kan lade sig gøre på grund af særlige forhold ved distributionen.

De støttemodtagere og partnerorganisationer, som har et websted, giver desuden en kort beskrivelse af operationen og dens mål og resultater og fremhæver den finansielle støtte fra **Unionen**.

4. Støttemodtagerne og partnerorganisationerne anerkender i alle deres informations- og kommunikationsforanstaltninger fondens støtte til operationen ved at vise EU-symbolet og henvise til **Unionen** og fonden.

Onsdag den 12. juni 2013

Kommissionens forslag

5. Forvaltningsmyndigheden underretter støttemodtagerne om offentliggørelsen af listen over operationer i henhold til stk. 2. Forvaltningsmyndigheden sørger for information og pr-materiale, herunder elektroniske skabeloner, for at hjælpe støttemodtagerne og partnerorganisationerne med at opfylde deres forpligtelser i henhold til stk. 3.

6. Forvaltningsmyndigheden og støttemodtagerne og partnerorganisationerne overholder bestemmelserne i direktiv 95/46/EF i forbindelse med behandling af personoplysninger i medfør af **denne artikel**.

Ændring

5. Forvaltningsmyndigheden underretter støttemodtagerne om offentliggørelsen af listen over operationer i henhold til stk. 2. Forvaltningsmyndigheden sørger for information og pr-materiale, herunder elektroniske skabeloner, for at hjælpe støttemodtagerne og partnerorganisationerne med at opfylde deres forpligtelser i henhold til stk. 3.

6. Forvaltningsmyndigheden og støttemodtagerne og partnerorganisationerne overholder bestemmelserne i direktiv 95/46/EF i forbindelse med behandling af personoplysninger i medfør af **artikel 13-17**.

Ændring 53**Forslag til forordning****Artikel 18***Kommissionens forslag*

1. Medfinansieringssatsen for hvert operationelt program **må højst udgøre** 85 % af de støtteberettigede offentlige udgifter.

2. Kommissionens afgørelse om godkendelse af et operationelt program fastsætter den medfinansieringssats, som finder anvendelse på det operationelle program, og den maksimale støtte fra fonden.

3. Foranstaltninger vedrørende teknisk bistand, der gennemføres på initiativ af eller på vegne af Kommissionen, kan finansieres med en sats på 100 %.

Ændring

1. Medfinansieringssatsen for hvert operationelt program **udgør** 85 % af de støtteberettigede offentlige udgifter. **Den kan forhøjes i de tilfælde, der er nævnt i artikel 19, stk. 1. Medlemsstater kan frit støtte fondens foranstaltninger med yderligere nationale midler.**

1a. Støttemodtagerne skal under ingen omstændigheder medfinansiere fondens operationer.

2. Kommissionens afgørelse om godkendelse af et operationelt program fastsætter den medfinansieringssats, som finder anvendelse på det operationelle program, og den maksimale støtte fra fonden.

3. Foranstaltninger vedrørende teknisk bistand, der gennemføres på initiativ af eller på vegne af Kommissionen, kan finansieres med en sats på 100 %.

Ændring 54**Forslag til forordning****Artikel 19***Kommissionens forslag*

1. Efter anmodning fra en medlemsstat kan mellemliggende betalinger og betalinger af den endelige saldo forhøjes med 10 procentpoint over den medfinansieringssats, der finder anvendelse på det operationelle program. Den forhøjede sats, som højst kan udgøre 100 %, finder anvendelse på betalinger, der vedrører det regnskabsår, hvor medlemsstaten har forelagt sin anmodning, og i efterfølgende regnskabsår, hvor medlemsstaten opfylder en af følgende betingelser:

a) . hvis den pågældende medlemsstat har indført euroen, skal den modtage makrofinansiel støtte fra Unionen i henhold Rådets forordning (EU) nr. 407/2010

Ændring

1. Efter anmodning fra en medlemsstat kan mellemliggende betalinger og betalinger af den endelige saldo forhøjes med 10 procentpoint over den medfinansieringssats, der finder anvendelse på det operationelle program. Den forhøjede sats, som højst kan udgøre 100 %, finder anvendelse på betalinger, der vedrører det regnskabsår, hvor medlemsstaten har forelagt sin anmodning, og i efterfølgende regnskabsår, hvor medlemsstaten opfylder en af følgende betingelser:

a) hvis den pågældende medlemsstat har indført euroen, skal den modtage makrofinansiel støtte fra Unionen i henhold Rådets forordning (EU) nr. 407/2010

Onsdag den 12. juni 2013

Kommissionens forslag

b) hvis den pågældende medlemsstat ikke har indført euroen, skal den modtage mellemfristet finansiel støtte i henhold Rådets forordning (EF) nr. 332/2002

c) medlemsstaten får stillet finansiel støtte til rådighed i henhold til traktaten om oprettelse af den europæiske stabiliseringsmekanisme

2. Uanset stk. 1 må EU-støtten i form af de mellemliggende betalinger og betalinger af den endelige saldo **dog** ikke være højere end det offentlige bidrag og den maksimale støtte fra fonden som fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af det operationelle program.

Ændring

b) hvis den pågældende medlemsstat ikke har indført euroen, skal den modtage mellemfristet finansiel støtte i henhold Rådets forordning (EF) nr. 332/2002

c) medlemsstaten får stillet finansiel støtte til rådighed i henhold til traktaten om oprettelse af den europæiske stabiliseringsmekanisme

2. Uanset stk. 1 må EU-støtten i form af de mellemliggende betalinger og betalinger af den endelige saldo ikke være højere end det offentlige **og/eller private** bidrag og den maksimale støtte fra fonden som fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af det operationelle program.

Ændring 55

Forslag til forordning

Artikel 21

Kommissionens forslag

1. Operationer med støtte fra det operationelle program skal gennemføres i den medlemsstat, som er omfattet af det operationelle program.

2. Operationer kan modtage støtte fra det operationelle program, hvis de er blevet udvalgt efter en rimelig og gennemsigtig procedure på grundlag af kriterierne i det operationelle program.

3. Fødevarer og varer til **hjemløse eller til børn** kan indkøbes af partnerorganisationerne selv.

De kan også indkøbes af et offentligt organ og stilles gratis til rådighed for partnerorganisationerne. **I dette tilfælde kan fødevarerne tilvejebringes ved anvendelse, forarbejdning eller salg af varer** fra interventionslagrene, som stilles til rådighed i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. [CMO], **forudsat at dette er den økonomisk mest fordelagtige mulighed og ikke unødigt forsinker leveringen af fødevarer til partnerorganisationerne. Ethvert beløb fra transaktioner vedrørende disse lagre skal anvendes til fordel for de socialt dårligst stillede personer og må ikke svække medlemsstaternes forpligtelse til medfinansiering af programmet i henhold til denne forordnings artikel 18.**

Ændring

1. Operationer med støtte fra det operationelle program skal gennemføres i den medlemsstat, som er omfattet af det operationelle program.

2. Operationer kan modtage støtte fra det operationelle program, hvis de er blevet udvalgt efter en rimelig og gennemsigtig procedure på grundlag af kriterierne i det operationelle program.

3. Fødevarer **og/eller artikler til elementær materiel bistand til personlig brug for endelige modtagere** kan indkøbes af partnerorganisationerne selv.

De kan også indkøbes af et offentligt organ og stilles gratis til rådighed for partnerorganisationerne. **Partnerorganisationerne kan herudover uddele fødevarerforsyninger, der kommer fra andre kilder, herunder** interventionslagrene, som stilles til rådighed i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. ... [CMO].

Onsdag den 12. juni 2013

Kommissionens forslag

Kommissionen anvender procedurerne i artikel 19, litra e), i forordning (EU) nr. [CMO], i henhold til hvilke varerne fra interventionslagrene kan anvendes, forarbejdes eller sælges med henblik på denne forordning for at sikre den mest effektive anvendelse af interventionslagrene og produkterne heri.

4. Den materielle bistand uddeles gratis til de socialt dårligst stillede personer.

5. En operation, som støttes af fonden, kan ikke modtage støtte fra andre EU-instrumenter.

Ændring

Kommissionen anvender procedurerne i artikel 19, litra e), i forordning (EU) nr. [CMO], i henhold til hvilke varerne fra interventionslagrene kan anvendes, forarbejdes eller sælges med henblik på denne forordning for at sikre den mest effektive anvendelse af interventionslagrene og produkterne heri.

4. **Fødevarerne og/eller artiklerne til** den materielle bistand uddeles **uden undtagelse** gratis til de socialt dårligst stillede personer.

5. En operation, som støttes af fonden, kan ikke modtage støtte fra andre EU-instrumenter **for at undgå dobbeltfinansiering. Støttemodtagerne skal dog ikke hindres i at gøre brug af andre EU-fonde, f.eks. ESF, til at gennemføre supplerende aktioner med henblik på fattigdomsbekæmpelse og social inklusion.**

Ændring 56

Forslag til forordning

Artikel 24

Kommissionens forslag

1. Følgende udgifter er berettiget til støtte fra det operationelle program:

a) udgifter til indkøb af fødevarer og **elementære forbrugsgoder** til personlig brug for **hjemløse eller for børn**

b) udgifter til transport af fødevarer eller **varer** til partnerorganisationernes lagre, hvis det er et offentligt organ, som indkøber fødevarerne eller de elementære forbrugsgoder til personlig brug for **hjemløse eller for børn** og stiller disse til rådighed for partnerorganisationer, som en fast takst på 1 % af udgifterne i litra a)

c) administrative udgifter, transport- og lagerudgifter, som bæres af partnerorganisationerne som en fast takst på 5 % af udgifterne i litra a)

Ændring

1. Følgende udgifter er berettiget til støtte fra det operationelle program:

a) udgifter til indkøb af fødevarer og **artikler til elementær materiel bistand** til personlig brug for **endelige modtagere**

b) udgifter til transport af fødevarer eller **artiklerne til elementær materiel bistand** til partnerorganisationernes lagre, hvis det er et offentligt organ, som indkøber fødevarerne eller de elementære forbrugsgoder til personlig brug for **de endelige modtagere** og stiller disse til rådighed for partnerorganisationer, som en fast takst på 1 % af udgifterne i litra a)

c) administrative udgifter, transport- og lagerudgifter, som bæres af partnerorganisationerne som en fast takst på 5 % af udgifterne i litra a) **eller 5 % af værdien af interventionslagrene af fødevarer, der overføres i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. .../... [CMO]**

ca) administrative udgifter, transport- og lagerudgifter, som bæres af partnerorganisationerne i forbindelse med indsamling af fødevareaffald

Onsdag den 12. juni 2013

Kommissionens forslag

d) udgifter til aktiviteter med henblik på social inklusion, som gennemføres og anmeldes af de partnerorganisationer, der direkte yder materiel bistand til **socialt dårligt stillede personer** som en fast takst på 5 % af udgifterne i litra a)

e) udgifter i medfør af artikel 25

2. Følgende udgifter er ikke berettiget til støtte fra det operationelle program:

a) renter af gæld

b) udgifter til genbrugsvarer

c) moms. Momsbeløb er dog støtteberettigede, når de ikke kan blive tilbagebetalt i henhold til national momslovgivning og er betalt af andre støttemodtagere end en ikke-afgiftspligtig person, som defineret i artikel 13, stk. 1, første afsnit, i Rådets direktiv 2006/112/EF.

Ændring

d) udgifter til aktiviteter med henblik på social inklusion, som gennemføres og anmeldes af de partnerorganisationer, der direkte **eller indirekte** yder **elementær** materiel bistand til de **endelige modtagere** som en fast takst på 5 % af udgifterne i litra a)

e) udgifter i medfør af artikel 25

2. Følgende udgifter er ikke berettiget til støtte fra det operationelle program:

a) renter af gæld

b) udgifter til genbrugsvarer

c) moms. Momsbeløb er dog støtteberettigede, når de ikke kan blive tilbagebetalt i henhold til national momslovgivning og er betalt af andre støttemodtagere end en ikke-afgiftspligtig person, som defineret i artikel 13, stk. 1, første afsnit, i Rådets direktiv 2006/112/EF.

Ændring 57

Forslag til forordning

Artikel 28 — stk. 4

Kommissionens forslag

4. Medlemsstaten udpeger en national, regional eller lokal offentlig myndighed eller et tilsvarende organ, der fungerer uafhængigt af forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden, til revisionsmyndighed.

Ændring

4. Medlemsstaten udpeger en national, regional eller lokal offentlig myndighed eller et tilsvarende organ, der fungerer uafhængigt af forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden, til revisionsmyndighed. **Den nationale kontrolinstitution eller den nationale revisionsret kan udpeges som revisionsmyndighed.**

Ændring 58

Forslag til forordning

Artikel 29 — stk. 4 — litra e

Kommissionens forslag

o) udarbejde forvaltningserklæringen og den årlige oversigt, jf. finansforordningens **artikel 56, stk. 5, litra a) og b)**.

Ændring

e) udarbejde forvaltningserklæringen og den årlige oversigt, jf. finansforordningens **artikel 59, stk. 5, litra a) og b)**.

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 59**Forslag til forordning****Artikel 30 — stk. 1 — nr. 2***Kommissionens forslag*

2. udarbejde forvaltningserklæringen og den årlige oversigt, jf. finansforordningens **artikel 56, stk. 5, litra a)**.

Ændring

2. udarbejde forvaltningserklæringen og den årlige oversigt, jf. finansforordningens **artikel 59, stk. 5, litra a)**.

Ændring 60**Forslag til forordning****Artikel 30 — stk. 1 — nr. 8***Kommissionens forslag*

8. føre regnskab over beløb, som skønnes at kunne inddrives, og beløb, der trækkes tilbage efter hel eller delvis annullering af bidraget til en operation. Inddrevne beløb betales tilbage til **Den Europæiske Unions almindelige budget**, inden det operationelle program afsluttes, ved at trække dem fra i den næste udgiftsoversigt.

Ændring

8. føre regnskab over beløb, som skønnes at kunne inddrives, og beløb, der trækkes tilbage efter hel eller delvis annullering af bidraget til en operation. Inddrevne beløb betales tilbage til **fonden**, inden det operationelle program afsluttes, ved at trække dem fra i den næste udgiftsoversigt.

Ændring 61**Forslag til forordning****Artikel 31 — stk. 4***Kommissionens forslag*

4. Revisionsmyndigheden skal senest seks måneder efter vedtagelsen af det operationelle program udarbejde en revisionsstrategi for gennemførelsen af revisioner. I revisionsstrategien fastlægges revisionsmetodologien, stikprøvemethoden vedrørende revisioner af operationer og planlægning af revisioner i forbindelse med det aktuelle regnskabsår og de efterfølgende to regnskabsår. Revisionsstrategien ajourføres årligt fra 2016 til og med 2022. Revisionsmyndigheden forelægger revisionsstrategien for Kommissionen **efter anmodning**.

Ændring

4. Revisionsmyndigheden skal senest seks måneder efter vedtagelsen af det operationelle program udarbejde en revisionsstrategi for gennemførelsen af revisioner. I revisionsstrategien fastlægges revisionsmetodologien, stikprøvemethoden vedrørende revisioner af operationer og planlægning af revisioner i forbindelse med det aktuelle regnskabsår og de efterfølgende to regnskabsår. Revisionsstrategien ajourføres årligt fra 2016 til og med 2022. Revisionsmyndigheden forelægger revisionsstrategien for Kommissionen. **Kommissionen er bemyndiget til at anmode om, at revisionsmyndigheden gennemfører ændringer i sin revisionsstrategi, som efter Kommissionens opfattelse er nødvendige for at sikre, at revisionen gennemføres på en korrekt måde i overensstemmelse med internationalt accepterede revisionsstandarder. I den forbindelse sikrer Kommissionen, at der er taget tilstrækkeligt hensyn til forvaltningsrevision.**

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 62**Forslag til forordning****Artikel 31 — stk. 5 — afsnit 1 — litra a***Kommissionens forslag*

r) en revisionsudtalelse i overensstemmelse med artikel finansforordningens **artikel 56, stk. 5**

Ændring

a) en revisionsudtalelse i overensstemmelse med finansforordningens **artikel 59, stk. 5**

Ændring 63**Forslag til forordning****Artikel 33 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Kommissionen **kan** kræve, at **en medlemsstat** træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at deres forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt, eller at udgifterne er korrekte, i overensstemmelse med denne forordning.

Ændring

3. Kommissionen **kræver**, at **medlemsstaterne** træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at deres forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt, eller at udgifterne er korrekte, i overensstemmelse med denne forordning.

Ændring 64**Forslag til forordning****Artikel 35 — stk. 1***Kommissionens forslag*

Unionens budgetforpligtelser i forbindelse med hvert operationelt program indgås i årlige rater i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020. Kommissionens afgørelse om godkendelse af det operationelle program udgør en finansieringsafgørelse, jf. finansforordningens **artikel 81, stk. 2**, og når den er meddelt den pågældende medlemsstat, udgør den en retlig forpligtelse i finansforordningens forstand.

Ændring

Unionens budgetforpligtelser i forbindelse med hvert operationelt program indgås i årlige rater i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020. Kommissionens afgørelse om godkendelse af det operationelle program udgør en finansieringsafgørelse, jf. finansforordningens **artikel 84, stk. 2**, og når den er meddelt den pågældende medlemsstat, udgør den en retlig forpligtelse i finansforordningens forstand.

Ændring 65**Forslag til forordning****Artikel 45 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. Hvert år fra 2015 til og med 2022 forelægger de udpegede organer senest den 15. januar i året efter afslutningen af et regnskabsår Kommissionen følgende dokumenter og oplysninger i overensstemmelse med finansforordningens **artikel 56**:

dd) de attesterede årsregnskaber fra de relevante organer udpeget i henhold til artikel 32, jf. finansforordningens **artikel 56, stk. 5**

Ændring

1. Hvert år fra 2015 til og med 2022 forelægger de udpegede organer senest den 15. januar i året efter afslutningen af et regnskabsår Kommissionen følgende dokumenter og oplysninger i overensstemmelse med finansforordningens **artikel 59**:

a) de attesterede årsregnskaber fra de relevante organer udpeget i henhold til artikel 32, jf. finansforordningens **artikel 59, stk. 5**

Onsdag den 12. juni 2013

Kommissionens forslag

ee) forvaltningserklæringen, jf. finansforordningens **artikel 56, stk. 5**

ff) en årligt oversigt over de endelige revisionsrapporter og udførte kontroller, herunder en analyse af fejl og svagheder og deres art og omfang samt de korrigerende foranstaltninger, der er truffet eller planlagt

gg) en revisionsudtalelse fra det udpegede uafhængige revisionsorgan, jf. finansforordningens **artikel 56, stk. 5**, ledsaget af en kontrolrapport med angivelse af resultaterne af de revisioner, der er foretaget vedrørende det regnskabsår, udtalelsen vedrører.

Ændring

b) forvaltningserklæringen, jf. finansforordningens **artikel 59, stk. 5**

c) en årligt oversigt over de endelige revisionsrapporter og udførte kontroller, herunder en analyse af fejl og svagheder og deres art og omfang samt de korrigerende foranstaltninger, der er truffet eller planlagt

d) en revisionsudtalelse fra det udpegede uafhængige revisionsorgan, jf. finansforordningens **artikel 59, stk. 5**, ledsaget af en kontrolrapport med angivelse af resultaterne af de revisioner, der er foretaget vedrørende det regnskabsår, udtalelsen vedrører.

Ændring 66

Forslag til forordning

Artikel 48 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at alle bilag vedrørende operationer efter anmodning stilles til rådighed for Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret i en periode på **tre år**. Denne **periode på tre år** løber fra **den 31. december i det år, hvor Kommissionens afgørelse om godkendelse af regnskaberne, jf. artikel 47, er vedtaget, eller senest fra** datoen for betaling af den endelige saldo.

Denne periode på **tre år** afbrydes, hvis der indledes retlige eller administrative procedurer, eller hvis Kommissionen fremsætter begrundet anmodning herom.

Ændring

1. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at alle bilag vedrørende operationer efter anmodning stilles til rådighed for Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret i en periode på **fem år**. Denne **femårsperiode** løber fra datoen for betaling af den endelige saldo.

Denne periode på **fem år** afbrydes, hvis der indledes retlige eller administrative procedurer, eller hvis Kommissionen fremsætter begrundet anmodning herom.

Ændring 67

Forslag til forordning

Artikel 60 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 60a

Overgangsbestemmelser

Kommissionen og medlemsstaterne sikrer ved hjælp af overgangsbestemmelser, at aktiviteter, der er berettiget til støtte, kan iværksættes den 1. januar 2014, selv om de operationelle programmer endnu ikke er blevet forelagt.

Onsdag den 12. juni 2013

Ændring 68
Forslag til forordning
Artikel 61

Kommissionens forslag

Ændring

Denne forordning træder i kraft **på tyvendedagen** efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

P7_TA(2013)0258

Oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. [.../...] (om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs) og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (omarbejdning) (COM(2012)0254 — C7-0148/2012 — 2008/0242(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure — omarbejdning)

(2016/C 065/43)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens ændrede forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0254),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 78, stk. 2, litra e), artikel 87, stk. 2, litra a), og artikel 88, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0148/2012),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽¹⁾,
- der henviser til skrivelse af 20. september 2012 fra Retsudvalget til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, jf. forretningsordenens artikel 87, stk. 3,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 27. marts 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 87 og 55,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0432/2012),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer;

⁽¹⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Onsdag den 12. juni 2013

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling under hensyntagen til henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2008)0242

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed sikkerhed og retfærdighed

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 603/2013).

P7_TA(2013)0259

Midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 for at fastsætte fælles regler for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder (COM(2011)0560 — C7-0248/2011 — 2011/0242(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 065/44)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0560),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 77, stk. 1 og stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0248/2011),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til de begrundede udtalelser, der inden for rammerne af protokollen (nr. 2) om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af den franske nationalforsamling, det nederlandske Førstekammer og det nederlandske Andetkammer, den portugisiske Nationalforsamling, det rumænske Senat, det slovakiske Nationalråd og den svenske Riksdag, og hvori det vurderes, at forslaget til retsakt ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 30. maj 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

Onsdag den 12. juni 2013

- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0200/2012),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. godkender Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0242

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 for at fastsætte fælles regler for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 1051/2013).

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ser med tilfredshed på vedtagelsen af forordningen om ændring af Schengenrænsekodeksen for at fastsætte fælles regler for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder og af forordningen om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne. De mener, at disse nye mekanismer på passende vis imødekommer Det Europæiske Råds opfordring i konklusionerne af 24. juni 2011 til at styrke samarbejdet og den gensidige tillid mellem medlemsstaterne i Schengenområdet og indføre et effektivt og pålideligt overvågnings- og evalueringssystem for at sikre håndhævelsen af de fælles regler og styrke, tilpasse og udvide kriterierne på grundlag af EU-retten, idet det påpeges, at Europas ydre grænser skal forvaltes effektivt og konsekvent på grundlag af fælles ansvar, solidaritet og praktisk samarbejde.

De fastslår, at denne ændring af Schengenrænsekodeksen vil styrke koordinationen og samarbejdet på EU-niveau dels ved at fastlægge kriterier for medlemsstaternes eventuelle genindførelse af grænsekontrol, dels ved at indføre en EU-baseret mekanisme til brug i virkelig kritiske situationer, hvor den overordnede funktion af området uden grænsekontrol ved de indre grænser er truet.

De understreger, at dette nye evalueringssystem er en EU-baseret mekanisme, og at det vil omfatte alle aspekter af Schengenreglerne og inddrage eksperter fra medlemsstaterne, Kommissionen og de relevante EU-agenturer.

De går ud fra, at ethvert fremtidigt forslag fra Kommissionen med henblik på ændring af dette evalueringssystem vil blive forelagt Europa-Parlamentet til høring, så der i størst mulig udstrækning kan tages hensyn til dets udtalelse, inden den endelige tekst vedtages.

Onsdag den 12. juni 2013

P7_TA(2013)0260

Indførelse af en evalueringsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne ***Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om udkast til Rådets forordning om indførelse af en evalueringsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne (10273/2013 — C7-0160/2013 — 2010/0312(NLE))****(Særlig lovgivningsprocedure — høring)**

(2016/C 065/45)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (10273/2013),
 - der henviser til artikel 70 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Rådets anmodning om udtalelse (C7-0160/2013),
 - der henviser til, at Rådets repræsentant med skrivelse af 30. maj 2013 forpligtede sig til at vedtage retsakten i den form, som er fremsendt til Parlamentet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0215/2013),
1. godkender Rådets udkast;
 2. godkender Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING**Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen**

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ser med tilfredshed på vedtagelsen af forordningen om ændring af Schengengrænsekodeksen for at fastsætte fælles regler for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder og af forordningen om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne. De mener, at disse nye mekanismer på passende vis imødekommer Det Europæiske Råds opfordring i konklusionerne af 24. juni 2011 til at styrke samarbejdet og den gensidige tillid mellem medlemsstaterne i Schengenområdet og indføre et effektivt og pålideligt overvågnings- og evalueringssystem for at sikre håndhævelsen af de fælles regler og styrke, tilpasse og udvide kriterierne på grundlag af EU-retten, idet det påpeges, at Europas ydre grænser skal forvaltes effektivt og konsekvent på grundlag af fælles ansvar, solidaritet og praktisk samarbejde.

De fastslår, at denne ændring af Schengengrænsekodeksen vil styrke koordinationen og samarbejdet på EU-niveau dels ved at fastlægge kriterier for medlemsstaternes eventuelle genindførelse af grænsekontrol, dels ved at indføre en EU-baseret mekanisme til brug i virkelig kritiske situationer, hvor den overordnede funktion af området uden grænsekontrol ved de indre grænser er truet.

Onsdag den 12. juni 2013

De understreger, at dette nye evalueringssystem er en EU-baseret mekanisme, og at det vil omfatte alle aspekter af Schengenreglerne og inddrage eksperter fra medlemsstaterne, Kommissionen og de relevante EU-agenturer.

De går ud fra, at ethvert fremtidigt forslag fra Kommissionen med henblik på ændring af dette evalueringssystem vil blive forelagt Europa-Parlamentet til høring, så der i størst mulig udstrækning kan tages hensyn til dets udtalelse, inden den endelige tekst vedtages.

P7_TA(2013)0261

Årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer (COM(2011)0684 — C7-0393/2011 — 2011/0308(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 065/46)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0684),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 50, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0393/2011),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse af 29. marts 2012 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelse af 19. juli 2012 fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 17. april 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udviklingsudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0278/2012),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 84.

⁽²⁾ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 171.

Onsdag den 12. juni 2013

2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0308

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2013/34/EU).

P7_TA(2013)0262

Gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og af Kommissionens direktiv 2007/14/EF (COM(2011)0683 — C7-0380/2011 — 2011/0307(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 065/47)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0683),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 50 og 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0380/2011),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank af 10. februar 2012 ⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 22. februar 2012 ⁽²⁾,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 29. maj 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget, Udviklingsudvalget og Udvalget om International Handel (A7-0292/2012),

⁽¹⁾ EUT C 93 af 30.3.2012, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 143 af 22.5.2012, s. 78.

Onsdag den 12. juni 2013

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0307

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2013/50/EU).

P7_TA(2013)0263

Tilpasningssats for direkte betalinger som fastsat i forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår kalenderåret 2013 *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en tilpasningssats for direkte betalinger som fastsat i forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår kalenderåret 2013 (COM(2013)0159 — C7-0079/2013 — 2013/0087(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 065/48)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0159),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0079/2013),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 22. maj 2013 ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Budgetudvalget (A7-0186/2013),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Onsdag den 12. juni 2013

3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0087

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om fastlæggelse af en tilpasningssats for direkte betalinger som fastsat i forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår kalenderåret 2013

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 11, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik om ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere ⁽³⁾ fastsættes det for så vidt angår regnskabsåret 2014, at beløbene til finansiering af markedsrelaterede udgifter og direkte betalinger under den fælles landbrugspolitik skal overholde de årlige lofter, der er fastsat i den forordning, som Rådet har vedtaget i henhold til artikel 312, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det fastsættes ligeledes i artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, at der skal fastlægges en tilpasning af de direkte betalinger (finansiel disciplin), når prognoserne for finansieringen af de direkte betalinger og markedsrelaterede udgifter, forhøjet med de beløb der følger af anvendelsen af artikel 10b og 136 i nævnte forordning, men inden anvendelsen af artikel 10a i samme forordning og uden at tage højde for margenen på 300 000 000 EUR, viser, at det årlige loft vil blive overskredet. I henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 fastlægger Europa-Parlamentet og Rådet senest den 30. juni denne tilpasning på grundlag af et forslag fra Kommissionen, som forelægges senest den 31. marts i det kalenderår, hvor tilpasningen finder anvendelse.
- (2) *e I afventning af vedtagelsen af en forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme på grundlag af artikel 312, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er niveauet for det gældende loft for 2014 fortsat usikkert. Indtil der er klarhed om niveauet for det gældende loft, er det ikke muligt at afgøre, om der er behov for en tilpasning af de direkte betalinger for 2013, og hvad satsen i givet fald skulle være. Størrelsesordenen af den finansielle disciplin, der er behov for, bør revideres af budgetmyndigheden inden for rammerne af vedtagelsen af 2014-budgettet på grundlag af blandt andet ændringsskrivelsen til forslaget til det almindelige budget 2014, hvori Kommissionen fremlægger de opdaterede anslåede behov for markedsrelaterede udgifter og direkte betalinger. [Ændring 1]*
- (3) Som hovedregel modtager de landbrugere, der indgiver en støtteansøgning om direkte betalinger for et kalenderår (N), betaling inden for en fastsat betalingsperiode i regnskabsåret (N+1). Medlemsstaterne har dog, inden for visse grænser, mulighed for at foretage sene betalinger uden for betalingsperioden til landbrugerne, uden tidsbegrænsning. Sådanne sene betalinger kan foretages i et senere regnskabsår. Når mekanismen for finansiel disciplin anvendes i et givet kalenderår, bør tilpasningssatsen ikke anvendes på betalinger, der foretages på basis af ansøgninger fra andre kalenderår, end det år, den pågældende finansielle disciplin finder anvendelse. For at sikre ligelig behandling af

⁽¹⁾ Udtalelse af 22.5.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.6.2013.

⁽³⁾ EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16

Onsdag den 12. juni 2013

landbrugerne, bør det derfor fastsættes, at tilpasningssatsen anvendes på betalinger, der er indgivet ansøgninger til i det kalenderår, hvor den pågældende tilpasningssats finder anvendelse, uafhængigt af hvornår betalingen faktisk foretages.

- (4) Mekanismen for finansiel disciplin og gradueringsordningen blev indført i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik i 2003. Begge mekanismer bidrager til en lineær reduktion af de direkte betalinger, der ydes til landbrugerne. Idet der er taget hensyn til følgerne af den ulige fordeling af direkte betalinger mellem store og små støttemodtagere, er gradueringen blevet anvendt på beløb over 5 000 EUR for at opnå en mere ligelig fordeling af betalingerne. For så vidt angår kalenderåret 2013, giver tilpasningen af de direkte betalinger, der er omhandlet i artikel 10a i forordning (EF) nr. 73/2009, fortsat mulighed for den samme fritagelse som gradueringen. Mekanismen for finansiel disciplin bør anvendes på samme vis, således at den også bidrager til opnåelse af målsætningen om en mere ligelig fordeling af betalinger; derfor bør tilpasningssatsen udelukkende finde anvendelse på beløb over 5 000 EUR.
- (5) I artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009 fastsættes det, at mekanismen for finansiel disciplin i forbindelse med anvendelsen af planen for stigninger omhandlet i artikel 121 i nævnte forordning på samtlige direkte betalinger i de nye medlemsstater, jf. forordningens artikel 2, litra g), først finder anvendelse i de nye medlemsstater fra begyndelsen af det kalenderår, for hvilket niveauet for de direkte betalinger i de nye medlemsstater mindst svarer til det daværende niveau for sådanne betalinger i de øvrige medlemsstater. Eftersom de direkte betalinger stadig er omfattet af planen for stigninger i kalenderåret 2013 i Bulgarien og Rumænien, bør den tilpasningssats, der fastlægges i nærværende forordning, ikke finde anvendelse på betalinger på landbrugerne i disse medlemsstater.
- (6) Forordning (EF) nr. 73/2009 er blevet ændret ved akten om Republikken Kroatiens tiltrædelsesvilkår. De ændringer, som følger af den pågældende ændring, træder kun i kraft under forudsætning af, at traktaten om Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union træder i kraft, og på datoen for dennes ikrafttræden. Eftersom Kroatien er omfattet af planen for stigninger, jf. artikel 121 i forordning (EF) nr. 73/2009, i kalenderåret 2013, bør den tilpasningssats, der fastlægges i nærværende forordning ikke finde anvendelse på betalinger til landbrugerne i Kroatien, under forudsætning af Kroatiens tiltrædelse og fra og med datoen for denne tiltrædelse.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. De direkte betalinger, jf. artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 73/2009, på over 5 000 EUR, der ydes til landbrugere for en støtteansøgning i kalenderåret 2013, nedsættes med **0,748005 %**. [Ændring 2]

1a. I tilfælde af der ikke opnås en aftale om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 finder den finansielle disciplin ikke anvendelse for regnskabsåret 2014, da det samlede beløb vil blive udregnet på grundlag af tallene fra 2013-budgettet plus 2 % inflation. [Ændring 3]

2. Tilpasningssatsen omhandlet i stk. 1 finder ikke anvendelse for Bulgarien, Rumænien og Kroatien.

2a. Den nedsættelse, der er nævnt i stk. 1, finder ikke anvendelse på regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde, og heller ikke på de mindre øer i Det Ægæiske Hav som fastlagt i artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav⁽¹⁾. [Ændring 12]

Artikel 1a

1. Bestemmelserne i artikel 1 og 2 er vedtaget, uden at det berører den senere vedtagelse af forordning (EU) [nr. XX/XX af ... om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020] og den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetsamarbejde og forsvarlig økonomisk forvaltning.

⁽¹⁾ EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41.

Onsdag den 12. juni 2013

2. I tilfælde af at der er behov for en justering af tilpasningssatsen i artikel 1, stk. 1, som følge af vedtagelsen af forordningen og den interinstitutionelle aftale omhandlet i stk. 1, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet et forslag om fastsættelse af en ny tilpasningssats.

3. Størrelsesordenen af den finansielle disciplin, der er behov for, revideres af budgetmyndigheden inden for rammerne af vedtagelsen af 2014-budgettet på grundlag af blandt andet ændringsskrivelsen til forslaget til det almindelige budget 2014, hvori Kommissionen fremlægger de opdaterede anslåede behov for markedsrelaterede udgifter og direkte betalinger. [Ændring 4]

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, stk. 2, finder anvendelse for Kroatien under forudsætning af, at traktaten om Kroatiens tiltrædelse træder i kraft, og på datoen for dennes ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

P7_TA(2013)0264

Ændring af Schengengrænsekodeksen og konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen *I**

Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) og konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen (COM(2011)0118 — C7-0070/2011 — 2011/0051(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 065/49)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0118),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 77, stk. 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0070/2011),
 - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 19. december 2012 forpligtede sig til at godkende Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 37 og 55 ,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0206/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;

Onsdag den 12. juni 2013

2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0051

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks), konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen, Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 og (EF) nr. 539/2001 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 og (EF) nr. 810/2009

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 610/2013).

P7_TA(2013)0265

Forslag til Det Europæiske Råds afgørelse om Europa-Parlamentets sammensætning ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. juni 2013 om udkast til Det Europæiske Råds afgørelse om Europa-Parlamentets sammensætning (00110/2013 — C7-0166/2013 — 2013/0900(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 065/50)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Det Europæiske Råds afgørelse om Europa-Parlamentets sammensætning (00110/2013),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Det Europæiske Råd har forelagt, jf. artikel 14, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (C7-0166/2013),
 - der henviser til sin beslutning af 13. marts 2013 om Europa-Parlamentets sammensætning med henblik på valget i 2014 og til sit forslag til Det Europæiske Råds afgørelse, der var vedlagt som bilag dertil ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 74f og artikel 81, stk. 1,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0213/2013),
1. godkender udkastet til Det Europæiske Råds afgørelse;
 2. pålægger sin formand at sende Europa-Parlamentets holdning til Det Europæiske Råd, Republikken Kroatiens regering og parlament og til orientering til Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0082.

Torsdag den 13. juni 2013

P7_TA(2013)0272

Foreløbig økonomisk partnerskabsaftale mellem EF og Centralafrika ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. juni 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den foreløbige aftale med henblik på en økonomisk partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Centralafrika på den anden side (14757/2012 — C7-0369/2012 — 2008/0139(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 065/51)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (14757/2012),
 - der henviser til udkast til foreløbig aftale med henblik på indgåelse af en økonomisk partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Centralafrika på den anden side (13485/2011),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, artikel 211 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0369/2012),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0190/2013),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Camerouns regeringer og parlamenter.

P7_TA(2013)0273

Anden ændring af Cotonouaftalen af 23. juni 2000 ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. juni 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 (16894/2011 — C7-0469/2011 — 2011/0207(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 065/52)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (16894/2011),
- der henviser til aftale om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 (09565/2010) ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 287 af 4.11.2010, s. 3.

Torsdag den 13. juni 2013

- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har fremsendt, jf. artikel 217 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0469/2011),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A7-0110/2013),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. udtrykker sine stærkeste forbehold over for dele af aftalen, som ikke afspejler Europa-Parlamentets holdning og Unionens værdier;
 3. opfordrer alle parter til at revidere de utilfredsstillende dele i overensstemmelse hermed under en tredje revision af aftalen, herunder eksplicit indførelse af forbud mod forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering i artikel 8, stk. 4;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og til regeringerne og parlamenterne i gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet.

P7_TA(2013)0275

Videreanvendelse af den offentlige sektors informationer *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. juni 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (COM(2011)0877 — C7-0502/2011 — 2011/0430(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 065/53)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0877),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0502/2011),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af den svenske Riksdag, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 25. april 2012 ⁽¹⁾,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 19. april 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Kultur- og Uddannelsesudvalget og Retsudvalget (A7-0404/2012),

⁽¹⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 129.

Torsdag den 13. juni 2013

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0430

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. juni 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2013/37/EU).

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA